

عہلی و ہریدی

منتدى اقرأ الثقافي

www.igra.afsamorjada.com

www.iqraa.com

الحكمة

پیشہ کی تلاش

وہرگیرانی:

فہرستہٴ خلیل

مفتدى اقرأ الثقافى

للكتب (کوردی - عربی - فارسی)

www.igra.ahlamontada.com

عهلی وهردی

لێکۆڵینه و دهیه ک له سروشتهی کۆمه لگهی عێراقی

وهه گێڕانی
فه یسه ل خه لیل

ناوهندی ناویر بو چاپ و بلاوکردنهوه
ژماره‌ی بلاوکراره: ۲۸۷

لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک له سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی
نووسەر: عه‌لی وه‌ردی
وه‌رگێڕانی فه‌یسه‌ل خه‌لیل
ده‌ره‌ینانی هونه‌ری ناوه‌وه: لاوین خه‌لیل هیدایه‌ت مام شیخ
به‌رگ: ئاکار جه‌لیل کاکه‌وه‌یس
تیراژ: (۱۰۰۰) دانه
نرخ: (۹۰۰۰) دینار
شوینی چاپ: چاپخانه‌ی رۆژه‌لآت/هه‌ولێر
له‌ به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه‌ گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی
(۷۵۳) ی سالی ۲۰۱۵ ی پێدراوه.

ئەم كىتپەم پېشكەش دەكەم بەوانەى بە يىرۆكە
بەرزەكان سەرقالڭ، ھەولېش دەدەن لە كۆمەلگاگەى
خۆيان جىبەجىيى بگەن، بەچاوپۆشىن لەسەر سىروشتى
كۆمەلگا و بارودۆخەكەى.
ئىستا كاتى ئەو ھاتووە لە كۆشكى بلوورين دابەزن و
پېويستىيەكانى واقىيى كۆمەلگاگەى خۆيان لەبەرچاو
بگرن.

عەلى ۋەردى

پیشه کی

ئەم کتیبە یی که ئیستا دە یخە مە بە ر دە ستی خو ینەر، لە گە ل ئە و کتیبانە ی بە دواوە ی دین، بریتین لە پوختە ی لیکۆلینە وە یە کی درێژ و سە خە ت. م ن زیاتر لە بیست سا ل دە بی ت تو ژی نە وە لە بارە ی کۆ مە لگای عێراق دە کە م. لە سا لێ ١٩٥٠ ی شە وە، ئە م تو ژی نە وە یە زیاتر و ر دە بی تە وە دە بی ت. ئە مە ش ئە و سا لە بو و کە وە ک مامۆ ستای کۆ مە لئاسی لە کۆ لیژی (ئاداب و علومی) بە غدا دامە زرا م.

لێ رە دا دە بی ت ئاماژە بۆ ئە وە بکری ت، م ن پێ شتر لە هە ندیک کتیب و مو حازە رە گشتیە کانم لە بابە تی تو ژی نە وە، لە بارە ی کۆ مە لگای عێراقی نزیک بو و مە تە وە، لە وانه:

١- لە سا لێ ١٩٥١ مو حازە رە یە کی گشتی م لە هۆ لێ (مە لیکە عالیە) پێ شکە ش کرد، بە نا و نیشانی (کە سی تی تا کی عێراقی) ئە م مو حازە رە یە، دوا ی زی دە کردنی وە ک کتیبێ کی بچو وک لە هە مان سا ل ب لا و کرایە وە.

٢- لە سا لێ ١٩٥٤ کتیبی (واعیزی سولتانه کان) ب لا و کرایە وە، کە لە بە شە کانی پێ شە وە یدا، با سی سرو شتی کۆ مە لگای عێراق م کرد وە، لە سەر و بە ندی دەر کە و تنی ئیسلامدا. لە گە ل با سکردنی ئە و هۆ کارە کۆ مە لایە تی یانە ی کاری گە ریان لە سەر پێ کە هاتە ی کە سی تی تا کی عێراقی هە بو وە.

٣- لە سا لێ ١٩٥٨ دە ستە ی تو ژی نە وە ی عەرە بی لە زانکۆ ی ئە مریکی لە بە یروت، بان گه یشتیان کرد م بۆ پێ شکە شکردنی مو حازە رە یە ک لە سەر بابە تی "گومب وون لە دا هاتە ئا کاری یە کان لە ولاتانی عەرە بی" لە م تو ژی نە وە یە، بە شتو وە یە کی تاییە ت زیاتر جە ختم لە سەر ئا کاری خە لکی عێراق کرد و تە وە. مو حازە رە کە شم لە مانگی حوزە ی رانی هە مان سا ل لە گو فاری (الابعا ث) ب لا و کرایە وە کە هەر لە لایە ن زانکۆ ی نا و برا و دەر دە چوو.

٤- له‌سالی ١٩٥٩ له‌ کۆنگره‌ی جیهانی کۆمه‌لناسی به‌شداربووم، که‌ له‌ شاری شتیریزای باکووری ئیتالیا نه‌ انجام درا. له‌و کۆنگره‌یه‌دا توێژینه‌وه‌یه‌کم له‌باره‌ی (بیاباننشینی و کاریگه‌رییه‌که‌ی له‌سه‌ر کۆمه‌لگای عێراق) پیشکه‌ش کرد. له‌وێ هه‌لی نه‌وه‌م بۆ ره‌خسا گه‌نگه‌شه‌ له‌گه‌ڵ دوو زانای گه‌وره‌ی کۆمه‌لناسی بکه‌م له‌باره‌ی توێژینه‌که‌مه‌وه‌ و سوودێکی زۆرم له‌وان بینی.

٥- له‌سالی ١٩٦٢، بانگه‌یشت کرام بۆ نه‌وه‌ی له‌فیه‌ستقالی ئێبێن خه‌لدون ئاماده‌م، که‌ له‌قه‌هیره‌ له‌ژێر چاودێری ناوه‌ندی مه‌رکه‌زی قه‌ومی بۆ توێژینه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و تاوانناسی نه‌ انجام درا. له‌وێ موخازه‌ره‌یه‌کم پیشکه‌شکرد تیایدا هه‌ولمدا تیۆری ئێبێن خه‌لدون تاوتوێ بکه‌م له‌رووی گه‌نگه‌یه‌که‌ی بۆ تیگه‌یشتن له‌کۆمه‌لگای عه‌ره‌بی و کۆمه‌لگای عێراقی به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت. ئه‌و مه‌رکه‌زه‌ موخازه‌ره‌که‌ی من و ته‌واوی موخازه‌ره‌کانی دیکه‌ی له‌کتیبه‌ی تاییه‌ت چاپ کردبوو به‌ ناوێشانی (کاره‌کانی فیه‌ستقالی ئێبێن خه‌لدون).

٦- هه‌روه‌ها له‌سالی ١٩٦٢، چه‌ندین موخازه‌ره‌م له‌ په‌یمانگای بالایی توێژینه‌وه‌ی عه‌ره‌بی له‌ قه‌هیره‌، پیشکه‌ش کرد. په‌یمانگا که‌ دواتر ئه‌و موخازه‌ره‌یه‌ی به‌ ناوێشانی "لۆژیکی ئێبێن خه‌لدون له‌ژێر رۆشنایی شارستانیه‌ت و که‌سیتییه‌که‌ی" وه‌ک کتێبه‌یک بڵاوی کرده‌وه‌. له‌و کتێبه‌ و له‌موخازه‌ره‌کان بانگه‌شه‌م بۆ پتوێستبوونی دانانی "کۆمه‌لناسی عه‌ره‌بی" کرد، که‌ ره‌گوریشه‌که‌ی له‌ تیۆره‌که‌ی ئێبێن خه‌لدونه‌وه‌ وه‌رگیرایه‌ت. له‌توێژینه‌وه‌ی دیارده‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ جیاجیاکانی کۆمه‌لگای عه‌ره‌بی پشت به‌و تیۆره‌ ببه‌ستریه‌ت.

مه‌به‌ستم له‌ناوه‌ی تانی توێژینه‌وه‌کانی پێشوو، ئه‌وه‌یه‌ سه‌رنجی خوێنه‌ر بۆ نه‌وه‌ رابکێشم که‌ ئه‌و بۆچوونه‌ی له‌و توێژینه‌وانه‌ هاتوه‌ کۆتایی نین، هه‌ندیکیان گۆپاوان، هه‌ندیکی دیکه‌ش وه‌ک خۆیان ماونه‌ته‌وه‌. ئه‌مه‌ش بابیه‌تی که‌ پۆزشی بۆ ناهێنمه‌وه‌، چونکه‌ توێژینه‌وه‌ی زانستی ده‌کرێت بگۆرێت و پێشبخێرت. ئه‌مه‌ش به‌پێی گۆپانی ئه‌و زانیاریانه‌ ده‌بیته‌، که‌ جار له‌دوای جار توێژهر وه‌ریانده‌گرێت. بۆیه‌ تکام له‌خوێنه‌ر ئه‌وه‌یه‌ سه‌رسام نه‌بیته‌ له‌وه‌ی: (ئه‌وه‌ی له‌م کتێبه‌ گوتراوه‌ جیاوازه‌ له‌وه‌ی له‌توێژینه‌وه‌کانی پێشووترم هاتوه‌).

له راستییدا، من له میانەى توێژینه‌وه‌ى دووردریژم بۆ کۆمه‌لگای عێراقی، زۆرجار دژی خۆم بوومه‌ته‌وه. له‌وانه‌یه‌ ئه‌مرۆ بۆچوونیکم هه‌بێت، به‌یانی وازم لێ هێناوه. دواتر گه‌راومه‌ته‌وه سه‌ری. قوتابییه‌کانم تێبینی ئه‌وه‌یان کردبوو، کاتی‌ک بینیان میتۆدی خوێندن له‌بابه‌تی کۆمه‌لگای عێراق سال‌ له‌دوای سال ده‌گۆرم. به‌دووری‌شی نازانم دوای ده‌رچوونی ئه‌و کتێبه‌، زۆری‌ک له‌و بۆچوونانه‌ بگۆرم که تێیدا هاتوو. له‌وانه‌شه‌ خوێنه‌ر له‌کتێبی داها‌تومدا بۆچوونی پێچه‌وانه‌ ببینی. سه‌رچاوه‌ی کتێبه‌که‌:

له‌نوسینی ئه‌م کتێبه‌ وکتێبه‌کانی داها‌توو، پشتم به‌چه‌ندین سه‌رچاوه‌ی جۆراوجۆر به‌ستوو که ده‌کرێت به‌مشێوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ پۆلین بکڕین:

١- کتێب و وتار و بلاوکراوه: به‌مدواییه‌ ژماره‌یه‌کی زۆر له‌وانه‌ بلاوکراوه‌ته‌وه. ده‌مه‌وێت به‌تایبه‌تی ئاماژه‌ به‌و توێژینه‌وه‌ زانستیانه‌ بکه‌م که خاوه‌نه‌کانیان بۆ وه‌رگرتنی بره‌وانامه‌ی دکتۆرا پێشکه‌شیان کردوو. هه‌ندیکیان وه‌ک کتێب چاپکراون، وه‌ک کتێبه‌که‌ی دکتۆر فازل جهمالی، دکتۆر مه‌تا عه‌قراوی، دکتۆر شاکر مسته‌فا سه‌لیم، کتێبه‌که‌ی محمهد سه‌لمان حه‌سەن، چه‌ندانی دیکه‌، که هه‌ر هه‌موویان به‌شێوه‌یه‌ک له‌شێوه‌کان توێژینه‌وه‌ن له‌باره‌ی کۆمه‌لگای عێراقه‌وه.

٢- راپۆرتی قوتابیان: ئه‌مه‌یان سالانه‌ له‌باره‌ی کۆمه‌لگای عێراقه‌وه‌ داوام له‌قوتابیان ده‌کرد ئاماده‌ی بکه‌ن. له‌میانە‌ی ئه‌و سالانه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆر له‌و راپۆرتانه‌ له‌لام که‌له‌که‌بووه. نۆژی له‌وه‌ ناکه‌م هه‌ندی‌ک له‌و راپۆرتانه‌ هه‌یج وپوچن و به‌های زانستیان نییه‌، به‌لام به‌شیکیان، که بێگومان ئه‌م جۆره‌یان که‌مه‌، تێبینی وده‌رئه‌نجامی کۆمه‌لایه‌تی به‌سوود له‌خۆیان‌وه‌ ده‌گرن. به‌هه‌رحال ئه‌م جۆره‌ راپۆرتانه‌، سال‌ له‌دوای سال هه‌لیکی زۆریان بۆ ره‌خساندنم، بۆ زی‌تر وردبوونه‌وه‌ له‌ کۆمه‌لگای عێراق. قوتابییه‌کانیش له‌سه‌رتاسه‌ری عێراق له‌دوور و نزیکه‌وه‌، ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌کیش له‌ولاتانی عه‌ره‌بییه‌وه‌ ده‌هاتن. جا راپۆرته‌کانیان له‌ باره‌ی نه‌ریت و به‌های ناوچه‌کانیان که‌م تا زۆر زه‌ین رۆشن ده‌کاته‌وه. من کاتی‌ک ئه‌و کتێبه‌ پێشکه‌ش ده‌که‌م ده‌بێت ئیعترا‌ف به‌ چاک و پالێشتی ئه‌و قوتابیانه‌ بکه‌م له‌به‌ده‌سته‌یتانی ئه‌و زانیاریانه‌ی له‌و کتێبه‌ هاتوو.

۳- گفتوگۆکانی ته‌له‌فزیۆن: شه‌وه‌یان له‌ ساڵی ۱۹۶۰ له‌ ته‌له‌فزیۆنی به‌غدا شه‌نجام ده‌دا. ناوێشیانی شه‌وه‌گۆزیانه‌ بریتی بوو "تۆ ده‌پرسی ئیمه‌ گه‌نگه‌شه‌ی ده‌که‌ین". له‌ میانهای شه‌وه‌ به‌رنامه‌ نه‌راره‌یه‌کی زۆری نامه‌م بۆ هات، که‌ خاوه‌نه‌کانیان له‌ باره‌ی کیشه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌وه‌ پرسیاریان ده‌کرد. سوود وه‌رگرتنم له‌و نامه‌نه‌ که‌م نه‌بوو. ئیستاش ده‌یانپاریزم و به‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی ده‌زانم بۆ توێژینه‌وه‌ له‌ باره‌ی کۆمه‌لگای عێراقه‌وه‌. ناوه‌پۆکه‌کانیان بریتین له‌و کیشه‌ جۆراوجۆره‌ی هه‌ندێک له‌ خه‌لکی عێراق گله‌بیان له‌ باره‌وه‌ هه‌یه‌، به‌تایبه‌تی نه‌وه‌ی نوێ. شه‌مه‌ش مملانییه‌کی ده‌روونییه‌ و له‌ ژێر بارێ شه‌وه‌ کیشانه‌وه‌ به‌ ده‌سته‌یه‌وه‌ ده‌نالێن. جیگه‌ی داخی منه‌ که‌ ده‌لیم به‌رپرسیان له‌و به‌رنامه‌نه‌ رازی نه‌بوو، دلایان ئاوی نه‌ده‌خوارده‌وه‌ و فرمانی راگرتنیان دا. به‌مه‌ش له‌و نامه‌نه‌ داپرا‌م که‌ بۆ ده‌هات^۱.

۴- تێبینیه‌کانی خۆم: ماوه‌یه‌کی کورت نییه‌ له‌وه‌ راهاتووم چه‌ندین لایه‌نی کۆمه‌لگای عێراق بگه‌ڕیم، گوێ له‌ قسه‌ی خه‌لکی عه‌وام بگرم. به‌تایبه‌تی قسه‌ی عه‌مامه‌ به‌سه‌ره‌کانیان. زۆر په‌رۆشی شه‌وه‌م. له‌ شه‌نجامی شه‌وه‌ په‌رۆشییه‌م شه‌که‌تی وشه‌رمه‌زارییه‌ بینیه‌. زۆرێک له‌ خه‌لکی عێراق ناتوانن له‌وه‌ بگه‌ن قسه‌ی خه‌لکی عه‌وام سه‌رچاوه‌یه‌که‌ بۆ زانست. شه‌وان له‌وه‌ راهاتوون و سه‌یری زانست بکه‌ن ئاستی بیه‌زی هه‌یه‌ و ناگریت بۆ ئاستی هه‌مبāl و به‌قال ده‌به‌زیت، بۆیه‌ شه‌گه‌ر بیینن که‌ سێکی خۆنده‌وار تیکه‌ل به‌ خه‌لکی ره‌ش و رووت ده‌بیت و گوێ له‌ قسه‌ و قسه‌ لۆکیان ده‌گریت، شه‌وان شه‌وان نکۆلی له‌و پیاوه‌ خۆنده‌واره‌ ده‌که‌ن و سوکایه‌تی پێ ده‌که‌ن.

له‌ راستیدا کۆمه‌لناسی به‌سروشتی خۆی، ساده‌ و ساکاره‌. زۆرترین زانیارییه‌کانی خۆی له‌ خه‌لکی ره‌ش و رووت و تاوانبار و ئاژاوه‌کانیان وه‌رده‌گریت. شه‌وان به‌ نه‌نگی و شانازییه‌کانیان هه‌، به‌ هاوکاری و رکابه‌رییان، راستگوترین تواندنی به‌ها

^۱ یه‌کێک له‌ رۆژنامه‌کانی به‌غدا راپرسییه‌کی له‌ باره‌ی چاکترین به‌رنامه‌ی ته‌له‌فزیۆنی شه‌وه‌کان ده‌نجام دا. ناوانجی راپرسییه‌که‌ شه‌وه‌بوو: به‌رنامه‌ی "تۆ ده‌پرسی ئیمه‌ گه‌نگه‌شه‌ی ده‌که‌ین چاکترین بوو. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ر شه‌وه‌ راپرسییه‌ تێپه‌ر نه‌بوو، به‌رنامه‌که‌ بێ پۆرش وه‌ستا. شه‌مه‌ش شتیکی سه‌رسۆه‌ین نییه‌ له‌ وڵاته‌ شه‌مینه‌!

باوەكانى كۆمەلگان، بەمەش ئەوان باشتەن لەخوێندەوارەكان. خوێندەوار مەيلى بۆ خۆهەلکێشان و خۆدەرخستەن هەيە بەپێچەوانەى ئەوەى لەناخى دايە. كەچى كەسێك لەعەوام ناتوانى ئەو گرى و بەهايەنە بشارىتەووە كە لەناخى هەيە. ئەمەش لەو كاتەى ركبەرى دەكات و جنىو دەدات، يان ئەوكاتەى شانازى دەكات و هاوكارى دەكات، دەرەدەكەوى.

كێشەى زۆرىك لەخەلكى عىراق ئەوەيە لەمە ناگەن و دركى پێناكەن. وەك دەرەدەكەويە ئەوان تا ئىستا لەچوارچىووى عەقلى كۆن دەژين. كەواتە ئەوان وا دەزانن، دەبێت زانست لەئاستى جەماوەر بەرزتر بێت. هەرچەندەش بەرزبێتەووە و هەلکشی ئەوا بەهاكەى زياتر دەبێت. ئەم تىگەيشتنەش رەگەكەى لەسروشتى ئەو چينە وەرگىراووە كە لەكۆندا پەرەى بە زانست دەدا. (واتە چينى دەسەلاتدارە خوشگوزارەنەكان). ئەم چينە زانستى وەك جوانكارىيەك دەويست بۆ ئەوەى خۆى پى دەربخات و خۆى لە عەوام گەورەتر بكات. كەچى ئىستا دەولەتى ئەم چينە نەماو، مەبەستيش لەزانست ئەوەيە هۆكارىك بێت بۆ خزمەتکردنى جەماوەر ئەو وەك رووكەشى و خۆهەلکێشان بێت بەسەر خەلکەووە.

رەخنەيەكى قبوڵ نەكراو:

هەندىك لەرەخنەگران، رەخنەى ئەوەيان لىگرتووم، گوايە من لەتويژىنەووە كۆمەلایەتییەكەم شىوازى ئامارى سىستەماتىك جیبهجى ناکەم كە لەئەمرىكا و ولاتانى دىكەى پيشكەوتوو پەپرەو دەكرێت. ئەو رەخنەيە قبوڵ ناکەم سەرەپاى ئەوەى لەرووكەشدا ماقولە. كۆمەلگای عىراقى لەكۆمەلگای ئەمرىكى جىاوازە. لەوى تويژەر دەتوانى لەدەرگاكان بدات و هەر پرسىيارىك بەخەيالى دابىت لە كابانى مال بپرسىت. ئەوانىش ريزى دەگرن و لەزۆربەى كات وەلامى دروستى دەدەنەووە. كەچى لەلای ئىمە بارودۆخەكە تەواو جىاوازە.

لەمىژە عىراق بەدەست ئەو كەلىنە فراوانە دەنالێنى، كە لەنێوان گەل و حكومەت هەيە. گەل حكومەت بەو دۆژمنە دەزانى كە هىچ سوودىكى نەبێت و هەر زيانى لى دەبارى. لەنێو عەوامى خەلكدا بەروونى تىبينى ئەو دەم كردووە. بۆيە ئەوان كاتىك دەبينن ئەفەندىيەك بۆلايان دەچى و قەلەم و دەفتەرى بەدەستەووەيە،

ئەوا وا دەزانن بۆ باج کۆکردنەوێه یان بۆ بەسەربازکردن هاتووێه. یانیش دەیانخاتە زیندانەوێه. لەبەرئەوێهش وا پراها توون بەهەموو شتیوازێک لەوێ لāmەکانیان درۆ بکەن، نەوێه تووشی شتیکی نەخواراوبن.

جا کاتێک توێژەرێکی کۆمەلایەتی دەچێتە لایان بە داردەستی حکومەتی دەزانن، چونکە ئەو لەجلوبەرگ ئەفەندییە و قەلەم و دەفتەری بەدەستەوێه. ئەگەر هاتوو توێژەر جلی ئاسایی ئەوانی پۆشی. ئەوا وا دەزانن سیخوڕە و حکومەت بەسیخوڕی ناردوویەتی. لەبەرئەمانە کاتێک من دەمەوێ توێژینەوێهێک بکەم، هەول دەدەم متمانەیان بەدەستبەینم بەر لەوێ دەست بەپرسیار بکەم. من بەشیوێهێکی هەپەمەکی پرسیارم لێ دەکردن، لەرێگای وروژاندن و پێدانی جۆش و خڕۆش و شانازی هانی ئەوانم دەدا، وەلام بەدەنەوێه.

بەبۆچوونی من دروستترین رێباز بۆ توێژینەوێه لەکۆمەلگای عێراق، ئەو رێبازەێه کە زانای بەناوبانگی ئەلمانی ماکس فیبەر دایهێناوێه و ئەم رێبازەش پشت (بەتێگەیشتن) پێکھێنانی (نموونەیی) ^۲ دەبەستێت. ئەمەیان گونجاوێه بۆ سروشتی کۆمەلگاکەێ ئێمە و بارودۆخە تایبەتەکەێ. بەلام سەبارەت بە رێبازە ئەمریکەکە ئەوێهیان گونجاو نییە، چونکە تووشی کێشەێ و هەلەێ ئەوتۆمان دەکات، ئێمەێ دوورین لیان. هەرچۆنێک بێت، پێویستە هیوای بەکارهێنانی ئەو رێبازە بخوازین. ئەمەش کاتێک دەبێت کە کۆمەلگای عێراق لەرووی ناوێه پۆک و رووخسار هاوشیوێهێ کۆمەلگای ئەمریکی بێت. ئەمەش هیوایەکی دوورە.

کۆمەلگای عێراقی و عەرەبی:

رەخنەێهێکی دیکە لەلایەن رەخنەگرانی دیکە، رووبەرۆم کرایەوێه. ئەوان پێیانوایە دەبێت یەکەمجار توێژینەوێه لەبارەێ کۆمەلگای عەرەبی بکەین. کەچی سەبارەت بەعێراق ئەوان پێیانوایە ئەمە تەنھا بەشیێکە لە کۆمەلگا گەورەکەێ عەرەب. دەشلێن سەرەتا دەبێت هەمووێهێ تاوتوێ بکریێ ئینجا بەشەکی.

من لەم بۆچوونەدا تەواو لەگەڵیان جیاوازم. لێرەدا دەمەوێ لیان بپرسم: چۆن دەکریێ توێژینەوێه لەبارەێ کۆمەلگای گەورە بکەین، بێئەوێه توێژینەوێه بۆ هەر

^۲ Barnes (History of Sociology) p.290-292

به‌شیکی بچوکی بکه‌ین. وه‌ک له‌ شیوازی نوێ (نیستقرا) ناسراوه^۲ توێژینه‌وه‌ی به‌ تاوتوێکردنی به‌شه‌کان ده‌ست پێده‌کات و دواتر به‌وانه‌ ده‌گاته‌ تیگه‌یشتنیک له‌باره‌ی هه‌موه‌کی. که‌چی ئه‌و ره‌خنه‌گرانه‌ ده‌یان‌ه‌وێ بگه‌پینه‌وه‌ سه‌ر شیوازی نه‌جامسازی (استنتاج)ی کۆن. ئه‌مه‌ش باب‌ه‌تیکه‌ له‌گه‌ڵیان کۆک نیم.

بیگومان هه‌ندیک سیفاتی گشتی بۆ عه‌ره‌ب هه‌یه‌، له‌هه‌موو ولاته‌نه‌کانیان، له‌گه‌ڵه‌وه‌شدا ده‌بی‌ت ئیعترا‌ف به‌وه‌ بکه‌ین که‌ چه‌ندین سیفه‌تی دیکه‌ هه‌یه‌ له‌ولاتیکه‌وه‌ بۆ ولاتیکی دیکه‌ جیاوازه‌. ئێمه‌ ناتوانین له‌و سیفه‌تانه‌ بگه‌ین به‌ جیاواز و لێکچووه‌کانیه‌وه‌، ئه‌گه‌ر توێژینه‌وه‌ بۆ هه‌ر ولاتیک نه‌که‌ین به‌ته‌نیا. دواتریش توێژه‌ران دین هه‌موو ولاته‌کان به‌یه‌کتره‌وه‌ به‌راورد ده‌که‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌نجامه‌ خاوازاوه‌کانیان ده‌ست بکه‌وێت.

یه‌کێک له‌تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی نیشتمانی عه‌ره‌ب ئه‌وه‌یه‌ پانتاییه‌کی فراوانی گۆی زه‌وی ده‌گرێته‌وه‌، هه‌ر له‌زه‌ریای ئه‌تله‌سییه‌وه‌ بۆ که‌نداوی عه‌ره‌بی ده‌کشێ، به‌شیوه‌یه‌ک خۆر له‌ تێپه‌ربوونی به‌و خاکه‌دا زیاتر له‌سێ کاتریمێر ده‌خایه‌نێ. زه‌مانیکێ زۆر به‌سه‌ر ئه‌و نیشتمانه‌ تێپه‌ریوه‌ که‌ گواستنه‌وه‌ و گه‌یاندن له‌نیوان لایه‌نه‌ دوور له‌یه‌کتره‌کانی زۆر زه‌حمه‌ت بووه‌. له‌گواستنه‌وه‌ و شتر و بارگیر و که‌شتی چارۆگه‌داری هێواش به‌کارهاتوووه‌. ئه‌مانه‌ چه‌ندین رۆژ و مانگی خایاندوووه‌.

ئهم‌ دوورییه‌ی ولاتانی عه‌ره‌بی له‌یه‌کتر، وایکردوووه‌ هه‌ر ولاتیک له‌بارودۆخی تایبه‌ت به‌خۆی بنالێنی و جیاوازی له‌گه‌ڵ بارودۆخی ولاتانی دیکه‌ هه‌بی‌ت. بۆ نموونه‌ فه‌تحکاریکی ولاتانی عه‌ره‌بی نه‌یتوانیوه‌ هه‌موو ناوچه‌کانی راسته‌وخۆ له‌ژێر ده‌سه‌لاتی خۆی به‌یالێته‌وه‌. له‌به‌ر ئه‌مه‌شه‌ ده‌بینین هه‌ر ولاتیکێ عه‌ره‌بی میژووی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌، له‌لایه‌نی سیاسی و ئابووری و ئایینی و هه‌موو لایه‌نه‌کانی دیکه‌وه‌.

^۲ (نیستقرا) و (نیستنتاج) دوو شیوازی ئه‌رگۆمێنتسازی لۆژیک. یه‌که‌میان له‌ به‌شه‌کانه‌وه‌ بۆ هه‌موه‌کی ده‌چیت. که‌چی دووه‌میان له‌ هه‌موه‌کییه‌وه‌ بۆ به‌شه‌کان ده‌چیت و ده‌یه‌وێ حوکمی لۆژیک له‌ هه‌موه‌کی (الکلی) به‌سه‌ر به‌شه‌کان به‌گشتی بکات. وه‌رگێڕ

ئەمەش زۆر بەروونی لە جیاوازی شیوەزارەکانی ولاتە جیاوازه‌کانی عەرەبی دەردەکه‌وێت. لەمارسیلیا لەسالی ۱۹۵۰ دوو پیاوی جەزائیرییم بینی، لەخەلکی عەوام بوون و خوێندەوار نەبوون. لەقسەکانیان هیچ شتێک تێنەگەیشتم وەك ئەوەی بەزمانی عەرەبی قسە نەکەن. وەك دەریش دەکه‌وێت جیاوازی شیوەزارەکان ئەستەمی بێی پەیوەندی کۆمه‌لایەتی نێوان ولاتەکان زیاتر دەکات. ئەوەی شایەنی باس بێت ھۆکارە نوێیەکانی گواستەو، بلاوبونەو، کتیب و رۆژنامە و ئیزگەکان، وایکردووە ولاتە عەرەبیەکان لەیەکتر نزیک ببینەو. بێگومان ئەمەش وادەکات بەرەبەرە جیاوازییە کۆمه‌لایەتیەکان و زمانەوانییەکان کەمتر بێتەو. پیشبینیش دەکەیت تارادەیه‌ک جیاوازییەکان نەمێنێ. جا ئەمە زۆر دەخایەنێ یان کەم. بەلام لەگەڵئەوئەشدا دەبێت ئەو لە بیرنەکەین کە ئێمە لەقوناغی ئیستا دەژین و ئەو جیاوازییانەش ھێشتا ماونەتەو و ناگیرێت بەکەم بزانرێن. ئەمەش دروست نییە کێشەکانی ولاتێک لەژێر روشنائی توێژینەو، مان بۆ ولاتێکی دیکە چارەسەر بکەین.

ئەرکی نەتەواییە کە کێشەکانی ولاتێک لەژێر روشنائی بەها وبارودۆخی تاییەتی خۆی چارەسەر بکەین. گشتاندنی رەھاش لەو بواردەدا گونجاو نییە.

ئاراستەییەکی نوێ

ماوہیەکی زۆر دور نییە، چەندین کتیب تاییەت بەتوێژینەو، کۆمه‌لگای عەرەبی دەردەچێت. چەند سالتیک لەمەوبەر کۆنگرەیه‌ک لەسەر ئاستی ئەکادیمی لەئەسکەندەریە بەسترا. مەبەست دانانی میتۆدیک بوو بۆ توێژینەو، کۆمه‌لگای عەرەبی. بابەتی کۆمه‌لگای عەرەبی خستە کۆلیژە جیاچاکی کۆماری یەکگرتووی عەرەبی. وایپێدەچێ زانکۆی بەغداش ھەول دەدات لەگەڵ ئەو ئاراستە نوێیە بێت.

ئەو ئاراستەییە ھەرچۆنێک بێت بەرھەمی سوودبەخشی دەبێت. بەلامی ئەوەی تێبینیم کردووە زیاتر بە ئاراستەیی ھۆشیارکردنەو و رێنمایی دەبێت نەو، کە توێژینەو، بابەتیانە و واقیعیانە. زۆرترین ئەو بلاوکراوانەیی لەو بارەییەشەو دەرچوو بەمەبەستی ئەو نووسراوە نەو، یەکی گەنجی نەتەوایی و ھۆشیار

دروست بکات. له‌وانه‌ بۆ نمونه‌ ئاماژه‌ به‌ یه‌کیکیان ده‌کەن که له‌وانه‌یه‌ گرنه‌ترینیان بێت و کۆمه‌ل مامۆستای زانکۆی قاهره‌ به‌شداریان تێدا کردوه‌، ناوێشانه‌که‌ی " کورته‌یه‌ک له‌ توێژینه‌وه‌ی کۆمه‌لگای عه‌ره‌بی " یه‌. له‌پێشه‌کییه‌که‌ی هاتوه‌:

"دوای ئه‌وه‌ی چوار سال ئه‌و ماده‌یه‌یه‌مان له‌مه‌زنترین کۆلیژه‌کان وتوته‌وه‌. ئێستا ده‌توانین بریار له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بده‌ین که ئه‌زمونه‌که‌مان به‌راستی سه‌رکه‌وتوو بووه‌. دانانی بابته‌ی کۆمه‌لگای عه‌ره‌بی له‌ میتۆدی خوێندنی زانکۆکان ئامانجی خۆی به‌ده‌سته‌یناوه‌ که بریتی بوو له‌دروسکردنی لاوانی وشیار و رۆشنه‌بیر، که بریاره‌ی به‌خوا و عه‌ره‌بیته‌ی هه‌بێت. بزانی چی هه‌یه‌ و چی له‌سه‌ره‌. زانیاری له‌باره‌ی بارودۆخی نیشته‌یمانی عه‌ره‌بی هه‌بێت. له‌گه‌ڵ زانیی ئاواتی ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ له‌کۆمه‌لگایه‌کی عه‌ره‌بی ته‌ندروست و یه‌کانه‌گیر. هه‌ر تاکێک تیایدا هه‌ست به‌ ئاده‌میزادبوونی خۆی و که‌پامه‌تی خۆی و که‌پامه‌تی نه‌ته‌وه‌که‌ی بکات"^٤.

گومانم له‌وه‌ نییه‌ ئه‌و رێبازه‌ (نامۆزگار)یه‌ له‌توێژینه‌وه‌ی کۆمه‌لگای عه‌ره‌بی گرنه‌ و به‌سووده‌. به‌تایبه‌تیش ئه‌وه‌مان له‌به‌رچاوه‌گرت که ئه‌و نووسینه‌نه‌ بۆ ئه‌وه‌ نووسراوه‌، به‌خه‌رت به‌رده‌ستی ئه‌و قوتابیانیه‌ی له‌ قۆناغی یه‌که‌می خوێندنی زانکۆ دان. بۆیه‌ ده‌بێت به‌شیوازیکی رێنمایی کردن و نامۆزگاریی بێت، بۆ ئه‌وه‌ی چاوی قوتابیان له‌وه‌ بکاته‌وه‌ که ئه‌رکیکیان له‌به‌رده‌م نیشته‌یمانه‌ گه‌وره‌که‌یان له‌سه‌رشانه‌. له‌گه‌ڵئوه‌شدا پێموایه‌ ناخه‌رت له‌لای ئه‌و توێژینه‌ نامۆزگارییان به‌هه‌ستین و به‌لکو ده‌بێت به‌ره‌و توێژینه‌وه‌ی قوڵتر بچین که نه‌یه‌کتر بێت له‌ میتۆدی کۆمه‌لناسی نوێ.

من له‌وه‌ ده‌ترسم ئه‌گه‌ر زیده‌پۆیی له‌و ئاراسته‌یه‌ بکه‌ین وه‌ک واعیزه‌کانی سولتانه‌مان لێ بێت. که عه‌قلی خه‌لکیان پڕ ده‌کرد له‌ نمونه‌ی یوتوپی. خوشیان چاویان له‌واقیعی کۆمه‌لگا ده‌نوقاند. که نه‌یانه‌توانی له‌و نمونه‌ بالایانه‌ بگه‌ن

^٤ (الوجیز فی دراسة المجتمع العربي) ص: ١٢

بهشی یه کهم

ململانی نیوان بیاباننشینی و شارستانی

له میانه ی توژینه وهم بۆ کۆمه لگای عێراقی. بۆ هر لایه کی جیاوازی رۆیشت بم، له هر کات وشوێنیکدا، تیبینی دیارده یه کی کۆمه لایه تییم کردوه، که به دیارده ی ململانی نیوان بیاباننشینی و شارستانی ناوی ده بم.

زانایانی شوێنه وار له سهر ئه وه کۆکن که عێراق لانکه ی شارستانی تیک بووه، به کۆنترین شارستانی جیهان داده نریت. له و تایبه تمه ندیه شدا میسر هاوبه شی عێراقه. هه رچه ندە ناکۆکی له نیوان زانایان هه یه، له سهر ئه وه ی کامیان پێشتر بووه، که چی ئیمه لێره دا به لامانه وه گرنگ نییه عێراق له و بواره دا پێشه نگ بێت، به لکو ئه وه ی به لامانه وه گرنگه، ئه وه یه بزانی عێراق هه ر له سهره تای میژووی مرقایه تی شارستانی تیکی گه شه سه ندووی به خۆیه وه بینیه. جا دوا ی ئه مه گرنگ نییه ئه م شارستانییه ته یه که م بێت یان دووه م.

دوا ی ئه وه ی جار جاره شارستانی ه رووی له عێراق کردۆته وه، ماوه یه کی زۆری به سهر تپه رپوه که له سه روبه ندی دامه زرانندی ده ولته تی عه باسی، عێراق بوو به مه لبه ندی شارستانی ه تی جیهانی، ته نانه ت به غدادی پایته خت بوو به بۆته یه کی کۆمه لایه تی مه زن پوخته ی داهینانی مرقایه تی له کولتوری ئه و کاتی تیدا ده وتوایه وه.

له لایه کی دیکه وه عێراق، که وتۆته سه ر که ناری یه کێک له سه رچاوه کانی بیاباننشینی، ئه ویش که نداوی عه ره بیه. جا عێراق هه ر له سهره تای میژووی خۆی دا تا کو ئه مرۆ یه ک له دوا ی یه ک ته وژمی بیاباننشینه کان (البدو) رووی تیده کات. هه ندیک له و (به دو) انه له ریگای هێرشه سه رباز بووه وهه ندیکی دیکه یشی له ریگای کۆچکردنی به ره به ره بووه. هه ردوو جۆری ئه م ته وژمانه که م یان زۆر کاریگه ری

له‌سه‌ر کۆمه‌لگای عیراقی ده‌بی‌ت و به‌های بیاباننشینی تیدا بلاوده‌بیته‌وه و هه‌ولده‌دات به‌هه‌موو تووژ و چینه‌کانی ئه‌م کۆمه‌لگایه‌ شۆرپیته‌وه.

لی‌ره‌دا ده‌بینین گه‌لی عیراق که‌وتۆته‌ نیوان دوو سیسته‌می دژبه‌یه‌کتری به‌ها کۆمه‌لایه‌تیه‌کان. به‌های بیاباننشینی بیابانی دراوسی‌هاتوو و به‌های شارستانیته‌شی له‌کولتوره‌که‌ی شارستانیته‌ی کۆن بۆ ماوه‌ته‌وه. ئه‌وه‌ش شتیکی چاره‌پوانکراوه، له‌حاله‌تیکی وه‌هادا گه‌ل نه‌وه له‌دوای نه‌وه له‌ململانییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونی بژی‌ت. له‌لایه‌ک ناتوانی ماوه‌یه‌کی زۆر له‌به‌ها شارستانییه‌کانی دلنیاپیته‌وه، چونکه‌ بیابان ناوه‌ ته‌وژمی خۆی بۆده‌هیته‌ی و ئه‌مه‌ش دلنیاپوونه کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌ی نیگه‌ران ده‌کات. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ناتوانیته‌ (به‌دو) بی‌ت وه‌ک کۆپی بیابان، چونکه‌ شارستانیته‌ گه‌شه‌ندوووه‌که‌ی به‌بوونی ئاو و به‌پیتی خاکه‌که‌ی ناچاری ده‌کات به‌های، بیاباننشینی بگۆرپیته‌ بۆئه‌وه‌ی له‌گه‌ل بارودۆخه‌ تاییه‌ته‌که‌ی بی‌ت.

بۆیه‌ شیاوه‌ گه‌لی عیراق به‌گه‌لیکی سه‌رسام وه‌سف بکه‌ین، دوو ریگای پیچه‌وانه‌ی له‌به‌رده‌م کراوه‌ته‌وه، ناچاره‌ له‌یه‌ک کاتدا به‌هه‌ردووکیان بپوات. کاتیکی بۆماوه‌یه‌ک له‌ریگایه‌کیان ده‌پوات، ئه‌وا بۆماوه‌یه‌کی دیکه‌ ده‌چیته‌وه سه‌ر ریگاکه‌ی دیکه‌.

سروشتی (پیچه‌وانه‌بوون):

ئه‌وه‌ی له‌بابه‌تی بیاباننشینی و شارستانیته‌ی جیگای سه‌رنج بی‌ت، ئه‌وه‌یه‌ هه‌ردووکیان له‌زۆر به‌های کۆمه‌لایه‌تی پیچه‌وانه‌وه‌ی یه‌کترن، ئه‌مه‌ بابه‌تیکی به‌وردی له‌شوینیکی دیکه‌ تاوتوویی ده‌که‌ین. لی‌ره‌دا ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ بلیین ئامانجی سه‌ره‌کی که‌ بیاباننشینی به‌دوای ده‌گه‌رپیته‌ ته‌واو پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ شارستانیته‌ کۆششی بۆ ده‌کات.

دوو بوار هه‌یه‌ ئه‌و پیچه‌وانبوون و دژبه‌یه‌کتری نیوان شارستانیته‌ و بیاباننشینی، به‌روونی تیدا ده‌رده‌که‌ویت، ئه‌وانیش بوازی ده‌ولته‌ و پیشه‌گه‌رییه‌. له‌بوازی یه‌که‌مه‌دا ده‌بینین به‌دو به‌هۆی سروشتی پیکهاته‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌یه‌وه مه‌یلی پاشه‌کشه‌ی له‌ده‌ولته‌ هه‌یه‌ و له‌ملکه‌چبوونی راده‌کات. ده‌مارگیری هۆز له‌بیاباننشیندا شوینی ده‌ولته‌ ده‌گریته‌وه و نه‌رکه‌کانی ئه‌نجام ده‌دات. که‌سی

به‌دو شانازی ته‌واو به‌هۆزه‌که‌ی ده‌کات، هه‌ربۆیه هۆز به هۆی مانه‌وه‌ی خۆی و سه‌رچاوه‌ی که‌پامه‌تی خۆی ده‌زانی، که‌چی ده‌وله‌تی له‌تێپوانینی ئه‌ودا ته‌نها سیسته‌میکه بۆ سه‌رشۆری و پێدانی باج. زۆر شه‌رمه بۆ که‌سی به‌دو ملکه‌چی ده‌وله‌ت بێت بۆ ئه‌وه‌ی باج بدات و ئه‌گه‌ریش سه‌رپێچی کرد به قامچی لێی بدات. ئه‌و شانازی به‌وه ده‌کات سه‌رانه له‌که‌سانی دیکه وه‌رده‌گرێت، جا ئاماده نییه به‌هر که‌سیکی بدات. به‌تێپوانینی ئه‌و پێدانی سه‌رانه یان باج ئیعترا‌فکردن به کۆیلایه‌تی و سه‌رشۆری.

ده‌توانین له‌باره‌ی پیشه‌گه‌ریشه‌وه هه‌ر ئه‌مه بلێن. مه‌به‌ستمان له‌پیشه‌گه‌ری ئه‌وه‌یه م‌رو‌ف پیشه‌یه‌ک ئه‌نجام بدات و بژتوی خۆی به‌هۆی پیشه‌که‌ی و به‌ده‌ست و ئاره‌قه‌ی نیوچه‌وانی به‌ده‌ست به‌ی‌نێ. که‌چی که‌سی به‌دو پیشه‌گه‌ری به سه‌رشۆری و سوکایه‌تی ده‌زانێت. وا ده‌رده‌که‌وێت وشه‌ی پیشه له‌زمانی عه‌ره‌بی دا (المهنه) له‌وشه‌ی (المهانه) وه‌رگه‌راوه که مانای سوکایه‌تی دێت، یان هه‌ردووکیان سه‌ر به‌یه‌ک چاوگن. به‌دو که‌سیکه ریز له له‌تالان و داگیرکردن ده‌گرێت. رقی له‌و بژتویه‌یه که له‌ریگای کارکردنه‌وه بێت. بۆیه له‌دێرزه‌مانه‌وه بینومه‌مانه شه‌رم له‌وه ده‌کات بێته به‌رگه‌ردوو و سه‌نه‌تکار و به‌قال یان مامۆستا و کاسب، یان هه‌ر پیشه‌یه‌کی دیکه که له‌شارستانیه‌دا ناسراوه. به‌تێپوانینی به‌دو ئه‌و که‌سانه سه‌رشۆرن، ئه‌گه‌ر تو‌زێک پیاوه‌تیان هه‌بێت ده‌بێت واز له‌و پیشه بێزراوه به‌ی‌ن و شمشیریان هه‌لکێشن بۆ ئه‌وه‌ی بژتویه‌کی به‌ریز په‌یدا بکه‌ن که وه‌ک هی ئه‌و شایه‌نی پیاو بێت.

دیارده‌ی هه‌لکشان و داکشان:

کاتی‌ک که‌سی‌ک تو‌یژینه‌وه له‌باره‌ی می‌ژووی کۆمه‌لایه‌تی عێراق ده‌کات، هه‌ر له‌سه‌ده‌کانی کۆنه‌وه تا ئیستا. ده‌بینی به‌های بیاباننشینێ ماوه‌یه‌ک گه‌شه ده‌کات و ماوه‌یه‌کی دیکه‌ش که‌م ده‌بێته‌وه. ئه‌مه‌ش به‌پێ بارودۆخی ده‌وله‌ت ده‌بێت له‌رووی لاوازی و به‌هێزییه‌وه. ده‌وله‌ت ب‌نه‌مایه‌کی گرنگی شارستانیه‌ته. ئه‌گه‌ره‌هاتوو له‌ولاتیکدا ده‌وله‌ت به‌هێز بێت به‌شێوه‌یه‌ک بتوانی سه‌رکوتی ململانی‌تی ناوخۆ بکا، له‌دز و رێگر بدات، ئه‌وا به‌ره‌مه‌ی کشتوکالی و بازرگانی و پیشه‌سازی

ده‌بوژتته‌وه، شاره‌كان ئاوه‌دان ده‌بنه‌وه و خه‌لك به‌پیشه‌كاني خۆيانه‌وه سه‌رقال ده‌بن وله‌هه‌چ شتێك ناترسن. ئه‌مه‌ چه‌ند جارێك له‌عێراق روويداوه. به‌شێوه‌یه‌ك به‌هاكاني له‌كورتی ده‌ده‌ن و ئه‌وبه‌ها شارستانیانه‌ شوێنیان ده‌گرته‌وه كه‌ له‌سه‌ر گوێزابه‌لی وپیشه‌گری وه‌ستاوه.

كه‌چی له‌هه‌ندێك قوناغی دیکه‌ی میژووی عێراق ده‌ولت لاوازه، ناتوانی سه‌ر ومالی خه‌لك بپارێزێت. له‌و کاته‌شدا ده‌بینین خه‌لك ناچار ده‌بی‌ت په‌نا بباته‌ به‌ر به‌هاكاني بیاباننشین، هه‌رچه‌نده‌ ده‌ولتیش لاواز بی‌ت ئه‌وا خه‌لك زیاتر ده‌ست به‌و به‌هایانه‌وه ده‌گرن. بۆیه‌ ده‌مارگیری هۆزگه‌رای و دیاردیه‌ی تۆله‌سه‌ندنه‌وه و په‌نابردن به‌ریه‌کتر و له‌گه‌ل رۆیشتن و فریاکه‌وتن و میوانداریکردن، ئه‌و جوړانه به‌شێوه‌یه‌ك له‌لایان زیاد ده‌بی‌ت، كه‌ به‌ته‌واوی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر پێکهاته‌ی کۆمه‌لایه‌تیان ده‌بی‌ت. ئه‌مه‌مان زۆر به‌رۆشنی له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌كان بینی، تا ئه‌مڕۆش هه‌ندێك پاشماوه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌و دیاردانه‌ ده‌بینین- كه‌ له‌به‌شه‌كاني داها‌توودا باسیان ده‌که‌ین.

ده‌کری‌ت ئه‌مه‌ی سه‌ره‌وه به‌ دیاردیه‌ی هه‌لکشانی و داکشانی نێوان بیاباننشین و شارستانی له‌عێراق ناویبه‌ین. ته‌وژمی بیاباننشین دیت و به‌سه‌ر کۆمه‌لگای عێراقی زال ده‌بی‌ت و دواتر به‌ره‌به‌ره‌ پاشکۆشه‌ ده‌کات و ته‌وژمی شارستانی ده‌رده‌که‌وتته‌وه.

کێشه‌ی عێراق ئه‌وه‌یه‌ کاتێك ته‌وژمی بیاباننشین تێدا پاشه‌کۆشه‌ ده‌کات، ناتوانی خۆی به‌خیرایی له‌گه‌ل شارستانی به‌گونجینی. ماوه‌یه‌کی زۆر یان که‌م ده‌ست به‌ به‌هاكاني به‌دو ده‌گریت، ئه‌مه‌ش به‌پێی ئه‌و بارودۆخه‌ی ئه‌و کات رووبه‌رووی ده‌بی‌ته‌وه. به‌شێوه‌یه‌کی گشتی سروشتی به‌ها کۆمه‌لایه‌تییه‌كان ئه‌وه‌یه‌ که‌ماوه‌یه‌کی زۆر کارا ده‌بی‌ت ته‌نانه‌ت دواي رۆیشتی ئه‌و هۆکارانه‌ی هاوکاری مانه‌وه‌ی ده‌که‌ن. خه‌لك کاتێك له‌به‌هایه‌کی دیاریکراو راهاتوون ئه‌سته‌مه‌ بتوانن به‌کتوپری ده‌ستبه‌رداری بن. گومان له‌وه‌ دانییه‌ به‌ره‌به‌ره‌ له‌لایان لاواز ده‌بی‌ته‌وه دواي نه‌هانی هۆکاره‌كان، به‌لام ئه‌مه‌ش پێویستی به‌ زه‌مه‌نێك هه‌یه، له‌ماوه‌ی ئه‌و زه‌مه‌نه‌دا ململانی له‌نیوان به‌های نوێ و به‌های کۆن دروست ده‌بی‌ت و له‌ئه‌نجامی

وشارستانیەتی بەشیۆه‌یه‌کی تایبەت وله‌مه‌ودایه‌کی فراوان به‌یه‌که‌وه‌ کۆکردۆته‌وه‌، بۆیه‌ راسته‌ نه‌گەر بگوترین کۆمه‌لگای عه‌ره‌بی یه‌کێک له‌و کۆمه‌لگایانه‌ی زۆرت‌ترین مه‌ینه‌تی ململانیی نیوان بیاباننشین وشارستانیی به‌خۆیه‌وه‌ بینیه‌وه‌ و به‌م دووانه‌ش کاریگەر بووه‌.

جیاوازی له‌ پله‌:

که‌ پێشتر وت‌مان ناوچه‌ی عه‌ره‌بی یه‌کێکه‌ له‌و ناوچه‌نه‌ی جیهان که‌ زۆرت‌ترین مه‌ینه‌تی به‌ده‌ست ململانیی نیوان بیاباننشین وشارستانیی بینیه‌وه‌، مه‌به‌ست‌مان نه‌وه‌ نییه‌ که‌ نه‌مه‌ له‌و لایه‌نه‌وه‌ تاکه‌ ناوچه‌ بێت له‌جیهاندا. له‌راستیدا زۆر ناوچه‌ی جیهان هه‌یه‌ به‌شیۆه‌یه‌ک له‌شیۆه‌کان شتێک له‌و ململانییه‌ی به‌رکه‌وتوه‌، بۆیه‌ نه‌وه‌ی ئێمه‌ ده‌مانه‌وی سهرنجی خۆینه‌ری بۆ رابکێشین نه‌ویه‌ ناوچه‌ی عه‌ره‌بی له‌گه‌ڵ ناوچه‌کانی دیکه‌ی به‌ پله‌ی توندی ململانییه‌که‌ و به‌ به‌رده‌وامبوونی له‌نه‌وه‌ دوا‌ی نه‌وه‌، جیا‌ده‌ک‌ریته‌وه‌.

با نموونه‌ ناوچه‌ی بیابانی ئاسیا وه‌ربگیرین که‌ پێشتر ئاماژه‌مان بۆ کرد، له‌راستیدا نه‌و ناوچه‌یه‌ له‌هه‌ندێک قوناغی میژوویدا خالی نه‌بووه‌ له‌م ململانییه‌. نه‌و ناوچه‌یه‌ له‌رۆژه‌لاته‌وه‌ نزیکه‌ له‌شارستانیەتی چین. له‌رۆژئاواشه‌وه‌ شارستانیەتی (ولاتی دوا‌ی رووبار)^۵. نه‌م دوو شارستانیەته‌ زۆرجار به‌ده‌ست شه‌پۆلی بیاباننشین‌کان نالاندوویانه‌ که‌ له‌میژوودا به‌چه‌ندین ناوی جۆراوجۆر هاتوون وه‌ک مه‌غۆل و ته‌تەر و تورک و قرغیز...

ده‌توانین ب‌لێن هه‌ر وه‌ک نه‌مانه‌ی سه‌ره‌وه‌ ناوچه‌ی دیکه‌ی جیهان، وه‌ک له‌ ئێران و هیندستان و باشووری ئه‌فریقا، پانتایی بیابان ده‌بینین وه‌نزیکیان شارستانیەتی کۆن ونوی دروست بووه‌. له‌وه‌حاله‌ته‌شدا ده‌بێت پێشبینی ململانیی نیوان بیاباننشین وشارستانیەت بکه‌ین. له‌گه‌ڵه‌وه‌شدا نابێت له‌بیری بکه‌ین که‌ نه‌م ململانییه‌ له‌و جۆره‌ نه‌بووه‌ که‌ ناوچه‌ی عه‌ره‌بی بینیه‌یه‌تی، چونکه‌ زۆرجار

^۵ (ولاتی دوا‌ی رووبار) شارستانیەتیێک بووه‌ له‌ناوه‌راستی ئاسیا له‌میژوودا له‌لایه‌ن نه‌وروپییه‌کان به‌ (ترانس‌اوکسانیا) ناسراوه‌، میژوونوسه‌ عه‌ره‌به‌کانیش به‌ (ولاتی دوا‌ی رووبار) (بلاد ما وراء النهر) ناویان بردووه‌. وه‌رگیز

شارستانیەت لەو ناوچانە توانای وەرگرتنی شەپۆلەکانی کۆچەری ھەبوو، توانیویەتی بە ماوہیەکی کورت بیانقۆینیتەوہ. بەشیوہیەکی کاریگەری گەورە ی کۆمەلایەتیان نەمیتنی.

بۆ نموونە شارستانیەتی چین وەرێگرە، ھێندە فراوان وچر بووہ توانیویەتی ھەزمی شەپۆلەکانی مەغۆل بکات ولەبۆتە ی چینی گەورەدا بیانقۆینیتەوہ. ئەمەم بەروونی لەکاتی سەردانیکم بۆ چین بینی لەسالی ۱۹۵۸. بەشیوہیەکی ھێچ شۆینەواریکی شەپۆلی بیاباننشینەکانم نەبینی کە پێشتر روویان کردبووہ چین. دەتوانین چاکە ی ئەمەش بۆ شورا مەزنەکە بگێرینەوہ کە پاشاکانی چین لەکۆندا بۆ خۆپاراستن لە ھێرشێ مەغۆلەکان دروستیان کردوہ. تەنانەت خودی شورا کە بەلگە یەکی بەرھەستە کە شارستانیەتی چین لە ئاستیکی فراوان وچر دابووہ، بۆیە توانیویەتی ئەو کارە مەزنە ئەنجام بدات.

کەچی لەناوچە ی عەرەبی بابەتە کە جیابوازە. لەبەرئەوہ ی ئەو شارستانیەتانە ی تێیدا دروستبووہ لەچەند ناوچە یەکی پەرژ وبلایبووہ. وە ک ئەوہ ی لەمێرگێک بن چوار دەوری بیابان بیت. بۆیە ململانی نیوان بیاباننشینی وشارستانیەت توند ویک لەدوای یەکتر بووہ. ئەمەش وایکردوہ شارستانیەتی و بیاباننشینی جار لەدوای جار لەھەلکشان وداکشان دابیت.

تیۆریکی ھەلە:

یەکیک لەو تیۆرانە ی لەنیۆھندی زانستیدا، لەلای نەوہ ی رابردوو رەواجی ھەبوو، تیۆریک بوو لەبارە ی بیاباننشینی و پە یوہندی بەو بابەتی ئیستای ئیمەوہ ھە یە. پوختە ی تیۆرە کە ئەوہ یە: بیاباننشینی قۆناغیکی کۆمەلایەتیە ھەموو نەتەوہکان بەر لەچوونیان بۆ قۆناغی شارستانیەت پێیدا تێپەر دەبن.

ئەوہ ی شایەنی باسە ئەم تیۆرە، لەتیۆرە بەناویانگەکی (گەشەکردن) وەرگیراوە، کە لەسەردەمی (داروین) وە لەنیوہ ی دووہمی سەدە ی رابردوو، بۆتە مۆدە یەکی زانستی. ئەو کاتە زانا یان وایانزانی کە کۆمەلگای مرقایەتی وە ک ھەر زیندەوہریک دەبیت لەمێژووی خۆیدا، بەزنجیرە یەکی قۆناغی حەتمی تێدەپەریت، ئەو قۆناغانەش وە ک ئەوان خە یالیان کردوہ. بەقۆناغی سەرەتایی دەست

پێده‌کات که مرۆڤ له‌سه‌ر راوکردن و‌کۆکردنه‌وه‌ی به‌روبوومه‌ خۆپسه‌که‌کان ده‌ژیت. دواتریش قۆناغی بیاباننشینی دێت که مرۆڤ به‌شوانکاره‌یی ده‌ژیت. دواتر قۆناغی کشتوکالی و قۆناغی پیشه‌سازی ...

ئێستا هه‌له‌ی ئهم تیۆره‌ ده‌رکه‌وتوه‌، به‌تایبه‌تی له‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ بیاباننشینی هه‌یه‌. زانایان ئهمرۆ ئاره‌زوویان هه‌یه‌ بۆ یه‌ بلێن بیاباننشینی قۆناغی مەرجه‌دار نییه‌ بۆ گه‌شه‌سەندنی کۆمه‌لایه‌تی، له‌چاره‌نووسی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک نییه‌ له‌مێژوودا به‌و قۆناغه‌ تێپه‌رێت. به‌لکو بیاباننشینی له‌واقیعدا سیسته‌میکی کۆمه‌لایه‌تییه‌ و‌ته‌نها له‌بیابان ده‌بێت. نه‌ ده‌گۆرێت و‌نه‌ گه‌شه‌ده‌کات، تا بیابان مابێت ده‌مێنێ، به‌لام کاتێک بۆ ژینگه‌یه‌کی دیکه‌ ده‌رده‌چێت ئه‌وا به‌ره‌به‌ره‌ ده‌گۆرێت، ئه‌وکات به‌ره‌و کشتوکالی، بازرگانی، پیشه‌سازی ده‌چێت، به‌پێی بارودۆخی پێویست.

ئهمه‌ وامان لێده‌کات بۆ یه‌ بیابان و‌بیاباننشینی هاوواتای یه‌کترن. ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ی که له‌بیابان ناوێت ناتوانێ بژێوی خۆی له‌سیسته‌می بیاباننشینی دابین بکات. ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ له‌سه‌ره‌تا له‌قۆناغی راوکردن و‌ کۆکردنه‌وه‌ ده‌ژیت و‌ ئه‌گه‌ره‌هاتوو بژێوی ئه‌سته‌م بوو به‌هۆی هه‌ر هۆکارێکه‌وه‌ ئه‌وا ناچار ده‌بێت ئه‌و قۆناغه‌ جێبه‌جێ بکات و‌ به‌پێی سروشتی زه‌وییه‌که‌ی بۆ قۆناغی دیکه‌ بچێت. له‌زۆربه‌ی حاڵه‌ته‌کانیش ناتوانێت سیسته‌می بیاباننشینی و‌هه‌رگیز ئه‌گه‌ره‌هاتوو خاکه‌که‌ی بیابان نه‌بوو.

جیگای داخه‌ ئهم تیۆره‌، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی دواچار هه‌له‌کانی ده‌رکه‌وت، که‌چی هه‌یشتا له‌هه‌ندێک ناوه‌ندی زانستیمان باوه‌. هه‌یشتا هه‌ندێک له‌نووسه‌ران له‌ولاتی ئێمه‌ کاری پێده‌که‌ن گوایه‌ به‌دروستی ده‌زانن. یه‌کێک له‌وان دکتۆر عه‌لی حوسنییه‌ که‌ ده‌لی "عه‌ره‌ب له‌ جاهلیه‌ت له‌ قۆناغی کۆچه‌ری ده‌ژیان، ئه‌مه‌ش قۆناغی کۆمه‌لایه‌تی ئاساییه‌، نه‌ته‌وه‌کان کاتێک به‌ره‌و شارستانیه‌ت ده‌چن پێیدا تێپه‌رده‌بن"^٦.

^٦ علی حسنی الخربوطلي (المجتمع العربي) ص ١٥٣

لەوانەيە پىويستمان بەوۋە نەبىت، بلىين ئەم تىۆرە كۆسپى بۇ تىگەيشتەمان لە راستى كۆمەلگەى عەرەبى ومىژوۋەكەى وسروشنى پىكەتەكەى دروستكردوۋە. جگەلەمە بۆمان ئەستەم دەبىت درك بەتايىبەتمەندىيەكانى كۆمەلگەى عەرەبى بگەين، كە بەو تايىبەتمەنديانە لەكۆمەلگەكانى جيا دەبىتەو، ئەگەرەتوۋ بيايانىشنى بەدياردەيەكى گشتى بزائين كە ھەموو كۆمەلگەكانى مۇقايەتى تىدا ھاوبەشە.

ھەلەيەكى دىكە ھەيە لەبارەى بياياننىشىنى لەلايەن ھەندىك كۆمەلئاس تىينىم كرد لەفەيستقائى ئىين خەلدون كە سالى ۱۹۶۲ لەقاھىرە ئەنجام درا. ئەوان پىيانوايە گرنگەترين خەسلەتەكانى بياياننىشىنى برىتيە لەگواستەنەو ۋجىگىرنەبوون لە زەوى. بەمەش كەسى بەدو بە قەرەج ۋ ئەسكىمۆ ۋ دەشوبەين ئەمەش ھەلەيەكى گەرەى زانستى، پىويستە خۆمانى لى بەدوۋر بگىرن.

لەراستىدا بياياننىشىنى يان بەدوۋىتى كولتورىكى كۆمەلەيەتى خۆى ھەيە، لە سروشتى ژيانى بيايانەو ھەلقولاًو، بۆيە بە كولتورى قەرەجەكان ۋ ئەوانى دىكە ناچىت كاتىك بەكۆچكردنى ھەمىشەيى ۋەسفف دەكرىت. لەبارەى بابەتەكانى دىكەشەو جياوازى زۆر ھەيە، لەبەشەكانى داھاتودا تاوتوۋى دەكەين.

بەرۋاردكردن ۋ پۆلىنكردن:

دەكرىت بگوترىت ملەلانىنى نىوان بياياننىشىنى ۋشارستانىەتى جياوازى جۆر وتوندى كارلىكردنى ھەيە، لەولاتىكى عەرەبى بۇ ولاتىكى دىكە جياوازە.

بەھەرچال دەتوانين سى جۆر پۆلىنكردنى سەرەكى لەم روۋەو ۋ ولاتانى عەرەبى بگەين. جۆرى يەكەمى پۆلىنكردنەكە ئەو ولاتانەيە كە تارادەيەكى زۆر لەعىراق دەچن. لەوۋى بياياننىشىنى ۋشارستانىەتى لەتەك يەكترن. ھەندىك جار شارستانىەت بەسەر زال دەبىت ۋەندىك جارى دىكەش بياياننىشىنى. لەم پۆلەدا زۆربەى ولاتانى عەرەبى جىگايان دەكرىتەو ۋەك ئەردەن ۋ شام ۋ مەغرىب ۋ تونس ۋ جەزائىر ۋ يەمەن. بەبىرواى من عىراق لەسەرۋى ھەموو ئەو ولاتانەيە لەروۋى توندى ملەلانىيەكە ۋ دوفاقىدا. ئەمەش لەبەرچەندىن ھۆكارە كە دواتر دىينەو سەرى.

پۆلی دووهم ئه‌وه‌یه که بیاباننشین توندتره و کاریگه‌ری به‌سه‌ر شارستانییه‌تی زیاتره، بۆیه ململانی تێیدا ده‌رناکه‌وێت ته‌نها له‌جوارچێوه‌یه‌کی ته‌سك نه‌بی‌ت. نمونه‌کانی ئه‌م پۆله نه‌جد و ئه‌حسا و عه‌سیر و لیبیا، به‌شی بیابانی جه‌زائیر و عوممان و جه‌زیره‌مه‌وته. تابه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌و ناوچانه ئه‌وه‌یه دانیشتوانیان که‌مه و زۆرینه‌ش (به‌دو)ن. سیمای شارستانییه‌تی تێدا نییه ته‌نها به‌شێکی که‌م نه‌بی‌ت له‌و می‌رگانه‌ن که ئاو و بیریان تێدا یه‌ وه‌ده‌ووبه‌ری ئه‌م ئاوانه‌ش شاری بچوک دروست ده‌بن و خه‌لکه‌کی به‌کشتوکال و بازرگانییه‌وه خه‌ریک ده‌بن. ئه‌و جه‌وره خه‌لکه له نه‌ریت و به‌ها کۆمه‌لایه‌تیه‌کانیان جیاوازیان له‌هۆزه بیاباننشینیه‌کانی ده‌ووبه‌ریان نییه.

هه‌ندێک جار له‌و ناوچانه چهند ده‌وله‌تێک دروست ده‌بن، به‌لام له‌واقیعه‌دا ئه‌وانه ده‌وله‌ت نه‌ین به‌مانا شارستانییه‌ته ناسراوه‌که‌ی. له‌وانه‌یه ئه‌گه‌ر شیاو بی‌ت بگوترێت کۆمه‌لێک شێخایه‌تی به‌هێزن له‌سه‌ر بنه‌مای ده‌مارگیری به‌دو. ده‌وله‌ت به‌مانا شارستانییه‌که‌ی دروست نابێت، ته‌نها له‌و ناوچانه نه‌بی‌ت که به‌ره‌می ئابووریان رێکخراوه، جا کشتوکال بی‌ت یان پیشه‌سازی، به‌مه‌ش ده‌وله‌ت ده‌توانێ پالێشتی خۆی بکات، به‌و باجانه‌ی سال له‌دوای سال وهریده‌گرێت.

ئه‌وه‌ی ماوه پۆلی سێیه‌م و پۆلی کۆتاییه له‌ولاتانی عه‌ره‌بی. ئه‌م پۆله پێچه‌وانه‌ی پۆلی دووهم که‌پێشتر باسمان کرد. به‌شێوه‌ی شارستانییه‌ته به‌هێزتره و کاریگه‌ری به‌سه‌ر بیاباننشینیه‌یه زیاتر به‌ناو ژبانی کۆمه‌لایه‌تی شوێنپۆته‌وه. لێره‌دا ده‌بی‌ت ئیعترا‌ف به‌وه بکه‌ین به‌شی ده‌گه‌من له‌ولاتانی عه‌ره‌بی له‌م پۆله‌دا ته‌نها میسره ئه‌ویش رووه ده‌ریایه‌که‌ی (الوجه البحری). که‌چی رووی سه‌ره‌وه‌ی که به (الصعيد) ناسراوه ئه‌وه ده‌توانرێت له‌پۆلینکردنی یه‌که‌م دابنرێت و تارا‌ده‌یه‌کی زۆر له‌ عێراق ده‌چێت.^٧

^٧ له‌مێژوودا، جوگرافیای میسره بۆ دوو به‌ش دابه‌ش ده‌کړێت (الوجه البحری) که به (الوجه السفلی) ناوده‌برێت له‌سه‌رووی قاهره‌وه ده‌کړێته‌وه تا ده‌گاته سه‌ر ده‌ریای ناوه‌راست، به‌لام به‌شه‌که‌ی دیکه که به (الوجه القبلی) یان (مصر العليا) ناوده‌برێت ئه‌وا به‌شی باشووری قاهره‌یه و به‌شی باشووری ولاته‌که‌یه که به (صعيد) ناوده‌برێت. وهرگێز

ئەوێ شایه‌نی باسکردن، ئەو پۆلینکردنە تەواو و گشتگیر نییه‌. بابەتە کە لەوێ باسمان کردووه‌ فراوانتر و قوڵتره‌. ئەمەش وایمان لێدەهات داوا لە توێژەرانی ولاتانی عەرەبی بکەین توێژینه‌وه‌ لەبارە ی کۆمه‌لگا تایبەتە کە ی خۆیان بکەن، لە پێتتاو ناسینی هەریه‌ کە یان بە تەنیا لە چوارچێوه‌ ی گشتی عەرەبیدا.

لە پێتتاو کۆمه‌لگه‌ی عەرەبیدا :

لە یه‌ کێک لە کتێبه‌ کانی پێشوو^٨، پێشنیارێکم کردبوو، لێره‌ دا دەمه‌وێ دووبارە ی بکەمه‌ وه‌. پێشنیاره‌ کە م ئەو یه‌ توێژەرانی عەرەب دەبی‌ت لە نیوخواياندا رێک بکەون بۆ دانانی سۆسیۆلۆژیایه‌ کی تایبەت بە خۆیان.

ئەوێ دەبی‌ت سەرئێستی پێدیریت، ئەو یه‌ سۆسیۆلۆژیایه‌ ی (کۆمه‌لگه‌ی) کە ئیستا لە زانکۆ بیانییه‌ کان دەخوینریت، هیشتا سیماکه‌ ی تەواونه‌ بووه‌. هیشتا هەندیک لە بنه‌ ما و کۆله‌ گه‌ کانی کاریگه‌ ره‌ به‌ وه‌ و روبه‌ ره‌ کۆمه‌لایه‌ تیه‌ ی تییدا گه‌ شه‌ ی کردووه‌. ئەگه‌ ر دروست بی‌ت ده‌ لێم هیشتا کۆمه‌لگه‌ی، نه‌ گه‌ یشتۆته‌ ئاستی زانسته‌ کانی دیکه‌، کە ماوه‌ یه‌ کی زۆره‌ گه‌ شه‌ یان کردووه‌، وایان لێها توه‌ له‌ سەر بنه‌ ما ی گشتی چه‌ مکه‌ کانی خۆیان بونیاد ده‌ نین، به‌ شیوه‌ یه‌ ک له‌ هه‌ موو کات وشوینێک جێبه‌ جێ بکری‌ن.

کۆمه‌لگه‌ی نزیکه‌ ی سه‌ د سالتیک ده‌ بی‌ت په‌ یدابوو. ئەم تەمه‌ ن به‌ چاو تەمه‌ نی زۆربه‌ ی زانسته‌ کانی دیکه‌ بچووکه‌. جیگای داخه‌ ده‌ بین هەندیک له‌ برایانمان له‌ نووسه‌ ر وتوێژه‌ ران، درک به‌ م بابەتە ناکه‌ ن و تیناگه‌ ن. بۆیه‌ ده‌ بینین یه‌ کێک کۆمه‌لگه‌ی له‌ زانکۆیه‌ کی بینای ده‌ خوینی، کە ده‌ گه‌ رپه‌ ته‌ وه‌ کۆمه‌لگه‌ ی خۆی ده‌ یه‌ وێ توێژینه‌ وه‌ ی پیت به‌ پیت بکات له‌ ژێر روشنایی ئەوێ له‌ وێ خویندویه‌ تی. جیاوازی نێوان کۆمه‌لگه‌ ی و ئەو کۆمه‌لگه‌ ی له‌ بیر ده‌ کات کە تییدا خویندویه‌ تی. وا تیده‌ گات ئەو دیارده‌ کۆمه‌لایه‌ تیه‌ ی له‌ وێ خویندویه‌ تی (یاسای گشتی) ی، به‌ بێ جیاوازی بۆ هه‌ موو کۆمه‌لگه‌ کانی جیهان دروسته‌.

نکۆلی له‌ وه‌ ناکه‌ ی کۆمه‌لگه‌ی نوێ چه‌ ندین تیۆری گرنگی تیدا یه‌ رێگا له‌ به‌ رده‌ م توێژه‌ ری کۆمه‌لایه‌ تی روشن ده‌ کاته‌ وه‌ بۆ هه‌ رکۆنیه‌ کی گۆی زه‌ و ی بچیت. له‌ گه‌ ل

^٨ علي الوردي (منطق ابن خلدون في ضوء حضارته و شخصيته) الفصل الثالث عشر.

ئەمەشدا نابێت وەك دەستورێكی داخراو سەیری بكەین وكوێرانە لاسایی بكەینەو.

لەمیانەى خوێندنى زانستیم لە ویلايەتە یەكگرتووەكان، تێبینى ئەوەكرد زانایانى كۆمە‌لناسى بايەخىكى زۆر بە بابەتى بیاباننشینی نادەن. لەمەشدا گلەبیان لى ناکریت، ئەوان شویئە‌وارى بیاباننشینی لەولاتى خۆیان نادۆزنەو. لەسەریانە زیاتر بەو بابەتانەو سەرقال بن كە پەيوەندیان بەو كۆمە‌لگایەى خۆیانەو هەيە. لەكەسانى بیانى ئەوانەى بايەخیان بەم بابەتە داو، زانایانى كۆمە‌لناسى نین، بەلكو زۆرینەیان رۆژمە‌لاتناس وگەشتیار وهاوشیۆه‌ی ئەو جۆرە كەسانەن. ئەوانیش سەرە‌پای كۆششە گ‌رنگە‌كانیان تووشى هە‌لەى زانستى زۆر بوونەتەو. ئەمەش توێژە‌رانى عەرەب دەخاتە بەردەم ئەركیكى قورس، چونكە ئەوان بەرپرسن لەئەنجامدانى توێژینەو‌ەى بیاباننشینی وململانییە‌كانى لەگە‌ل شارستانیەت. بۆیان گونجاو نییە پێشبینى بكەن كەسانى دیکە ئەم توێژینەو‌ەيە ئەنجام بدات وریچكە‌یان بۆ خۆش بكات، ئەوانیش بێن لەدواو رێگەى ئەوان بگرن.

گ‌رنگى ئیبن خە‌لدون:

ئیبن خە‌لدون بە دوو خە‌سلەت جیادە‌كرێتەو، ه‌یچ كەسێك لە نێو توێژە‌رانى كۆمە‌لناسى هەموو ئەتەو‌ەكان هاوتای نییە. یەكەم توێژەر بوو لە جیهان، توێژینەو‌ەى واقعیى دوور لە ئامۆزگارى لەبارەى كۆمە‌لگاوە ئەنجام داو. بەمەش بە پێنج سەدە بەر لەزەمەنى خۆى كەوتوو. خە‌سلەتى دووهم، هەتا ئیستاش مەزنترین كەسە توێژینەو‌ەى لەبارەى كۆمە‌لگای عەرەبى لەسەر بنە‌ماى سروشتى پێكها‌تە تاییەتە‌كەى ئەنجام داو. واتە لەسەر بنە‌ماى ئەو ململانییە‌ى لەنیوان بیاباننشینی و شارستانیى تێیدا دە‌گوزە‌رى.

كانێك تاوتوێ تێۆرە‌كەى ئیبن خە‌لدون دە‌كەین، دە‌بینین زۆریە‌ى لایەنە‌كانى لەبارەى بە‌راورد‌کردنى نیوان بیاباننشینی و شارستانییە. كەچۆن لە ململانیى كەوتۆتە نیوانیان. بۆیە دە‌كریت بگوتریت، ئەم تێۆرە سەرە‌پای كۆنییە‌كەى، چاك‌ترین سەرچاوە‌یە بۆ توێژینەو‌ە لە كۆمە‌لگای عەرەبى. ئەو تێۆرە لە سروشتى

ئەو کۆمه‌لگایە هەلقولایە، وەك ئەو تیۆرانیە دیکە‌ی کۆمه‌لناسی، لەو کۆمه‌لگایانە هەلقولایەن کە تێیدا دەرکەوتوون.

هەرچۆنێک بێت ئەوێ لەبارە‌ی ئێین خەلدونە‌وه دەبێتێن، مانای ئە‌وه نییە تیۆرە‌که تە‌واو دروستە بە‌هە‌موو وردە‌کارییە‌کانیە‌وه. بە‌لکو نموونە‌ی هە‌موو تیۆرە‌ مە‌زنە‌کان دە‌بێت هە‌له‌ وکە‌موکۆپی لە‌خۆیە‌وه بگرت، هە‌روه‌ك چۆن داھێنان و رە‌سە‌نایە‌تیش لە‌خۆیە‌وه دە‌گرت.

یە‌کێك لە‌و هە‌لانە‌ ئە‌وه‌یە‌ کاتێک توێژینە‌وه‌ی لە‌بارە‌ی مە‌ملانێی نێوان بیاباننشینێ و شارستانیتێ کرد لە‌کۆمه‌لگای عەرە‌بی، پێیوابوو ئە‌و مە‌ملانێیە‌ لە‌گشتی کۆمه‌لگای مە‌رقایە‌تی هە‌یه‌، بۆیە دە‌بینین هە‌ول دە‌دات شە‌رقە‌ی مێژووی مە‌رقایە‌تی هە‌موو بە‌وه بکات گواپە‌ گوزراشتکردن لە‌خولانە‌وه‌ی هاوشیۆ‌ه‌ی یە‌ك لە‌دوای یە‌ك، عەرە‌بیش لە‌مە‌دا جیاوازی لە‌گە‌ڵ نە‌تە‌وه‌کانی دیکە‌ نییە. ئە‌و پێی‌واپە‌ هەر خولێک لە‌ ئە‌نجامی هێ‌رشێ بە‌دوێ‌ه‌کان بۆ سەر شارستانیتێ هاوسنیان دە‌ستپێ‌دە‌کات، دواتر دە‌وله‌تێکی گە‌شە‌سە‌ندوو دروست دە‌کە‌ن، بە‌لام دواتر ئە‌و دە‌وله‌تە‌ هە‌ل‌دە‌وه‌شیۆ‌ه‌ و بە‌رە‌بەرە‌ لاواز دە‌بێت لە‌ ئە‌نجامی خۆشگوزەرانی و رابوردندا. تا لە‌کۆتاییدا لە‌ ئە‌نجامی هێ‌رشێکی نوێ بیاباننشی لە‌ناو دە‌چێت. بە‌مشێ‌وه‌ی یە‌ك لە‌دوای یە‌ك دە‌وله‌ت دروست دە‌بێت و لە‌ناو دە‌چێت.

شتێکی شارە‌وه‌ نییە ئە‌م تیۆرە‌ی ئێین خەلدون تارپادە‌یە‌کی زۆر بۆ مێژووی کۆمه‌لگای عەرە‌بی دروستە، کە‌چی زۆر کە‌م بۆ مێژووی هە‌ندێک کۆمه‌لگای دیکە‌ شیاو دە‌بێت، وە‌ك پێشتریش بینیمان. بە‌هەر حالێک بێت، نابێت بۆ تە‌واوی کۆمه‌لگاکانی مە‌رقایە‌تی گشتانندی بۆ بکرت.

جگە‌ لە‌مە‌ش ئێین خەلدون کە‌وتۆتە‌ هە‌له‌یە‌کی دیکە‌وه. ئە‌و پێی‌واپە‌ عەرە‌ب توندترین نە‌تە‌وه‌ن بۆ بیاباننشینێ و دوروی لە‌ شارستانیە‌ت. لە‌بەر ئە‌مە‌ش دە‌بینین عەرە‌ب بە‌هە‌موو ئە‌و خە‌سلە‌تانە‌ وە‌سف دە‌کات کە‌درێ شارستانیە‌تی لە‌ کاولکاری و وە‌حشیگە‌رایێ و توندوتیژی ... هتە‌د. هەر ئە‌م وە‌سفانە‌شی وایکرد هە‌ندێک

له‌ته‌وه‌خوازه‌کانی عه‌ره‌ب له‌م سه‌رده‌مه‌دا به‌خراپ وه‌سفی بکه‌ن و پێشنیاری سوتاندنی کتێبه‌کانی و هه‌ته‌کاندنی گۆڤه‌که‌ی بکه‌ن به‌ناوی نه‌ته‌وه‌بیه‌وه^٩. سه‌یر نه‌وه‌یه ئێین خه‌لدون نه‌و بۆچوونه توندپه‌وانه‌ی له‌باره‌ی عه‌ره‌به‌وه وتووه، که‌چی خۆی له‌سه‌رده‌مێک ژیاوه وه‌حشیگه‌رای مه‌غۆل و کاولکاریه‌کانیانی له‌هه‌موو شوێنێک ببنراوه و باسکراوه. ته‌نانه‌ت کاتێک ئێین خه‌لدون له‌شام بووه ته‌یمورله‌نک هێرشی کردۆته‌وه سه‌ر نه‌و ناوچانه. هه‌موو کاولکاری و سوتاندن و کوشتاریه‌کانی بینیه‌وه که‌له‌سه‌ر ده‌ستی وه‌حشیه‌تگه‌ری ته‌هر نه‌نجام دراوه^{١٠}. ئێین خه‌لدون ده‌یزانی ته‌یمورله‌نک چی به‌سه‌ر شاره‌کانی دیکه هێناوه، ده‌شیزانی هۆلاکو و جه‌نگیزخان به‌ر له‌و چیان نه‌نجام داوه.

له‌راستیدا عه‌ره‌ب له‌هه‌موو فه‌تحکردنه‌کانی خۆیاندا، هێنده کاولکاری و کاره‌ساتیان نه‌نجام نه‌داوه. هه‌ندێک نه‌ته‌وه‌ی فه‌تحکراو شاهیدی نه‌وه‌یان بۆ ده‌ده‌ن که جوامیری ومروه‌تی عه‌ره‌ب که‌م نه‌بووه^{١١}. وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت دوو هۆکار وای له‌ ئێین خه‌لدون کردووه عه‌ره‌ب به‌وه وه‌سف بکات، گوايه نه‌ته‌وه‌یه‌که زۆرتیرین کاولکاری و بیاباننشینی هه‌بیته.

یه‌که‌میان: هه‌ولێ ئێین خه‌لدون بووه بۆ خۆ نزیککردنه‌وه له‌ ته‌یمورله‌نک بۆ وه‌رگرته‌نی پله‌وپایه. نابێت نه‌وه‌ش له‌بیر بکه‌ین که ئێین خه‌لدون له‌ژایانی تایبه‌تی خۆی دا زۆر هه‌له‌پرست بووه. ده‌یویست له‌پاشاکان نزیک بیه‌ته‌وه و له‌پێتتاو نه‌واندا هه‌قی ده‌کرد به‌ناهه‌ق^{١٢}.

دووه‌میان: نه‌وه‌یه ئێین خه‌لدون له‌مه‌غریب گه‌وره بووه ودرکی به‌ بری نه‌و کاولکاریه کردووه کاتێک هۆزه عه‌ره‌بیه‌کان ماوه‌یه‌کی دوور نییه له‌کاتی داگیرکردنی نه‌وی نه‌نجامیان داوه. نه‌مه‌ش له‌ نه‌فسانه‌ مللییه‌کان به‌ (ته‌غریبه‌ی به‌نی هیلال) ناسراوه. جا وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت ئێین خه‌لدون له‌ده‌وروپه‌ریکی کۆمه‌لایه‌تی وه‌ها ژیاوه پریوو

^٩ ساطع الحصري (دراسات عن مقدمة ابن خلدون) ص ١٥١

^{١٠} ابن خلدون (التعريف) ص ٣٧٤

^{١١} ادوار بروان (تاريخ الادب في ايران من الفردوسي الى السعدي) ترجمة ابراهيم الشواربي ص ٥٥٢

^{١٢} علي الوردي (منطق ابن خلدون....) الفصل الحادي عشر

له‌نه‌نگیه‌کانی ئه‌و هۆزه‌ کاولکارانه، بۆیه‌ له‌بۆچوونه‌کانی به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کان که‌وتۆته‌ ژێر کاریگه‌ری ئه‌و بارودۆخه‌وه‌.

له‌واقیعه‌دا هۆزه‌ عه‌ره‌بییه‌کان مه‌غریبیان به‌ته‌واوه‌تی وێرانکرد^{١٢}. له‌گه‌لته‌وه‌شدا ناتوانین کاولکارییه‌کانیان له‌ناستی کاولکارییه‌کانی مه‌غول و ته‌ته‌ر هه‌ژمار بکه‌ین، چونکه‌ ئه‌وانه‌ سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی تیکده‌ریبون، ئه‌وا درنده‌ و سه‌ره‌پیش بوون. ته‌نها به‌داگیرکردنی شار نه‌ده‌وه‌ستان به‌لکو ده‌یانویست سه‌رجه‌م دانیشتیوانی شاره‌که‌ش بکوژن.

بۆیه‌ ده‌توانین بڵێن عه‌ره‌ب به‌شیوه‌یه‌کی گشتی که‌متر له‌ مه‌غول و ته‌ته‌ر که‌وتبوونه‌ ژێر کاریگه‌ری بیاباننشینی. هۆکاری ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌ هه‌ر له‌کۆنه‌وه‌ بیاباننشینی وشارستانی له‌ناوعه‌ره‌بدا له‌ململانی بوون، بۆیه‌ ئه‌وان زیاتر له‌مه‌غول و ته‌ته‌ر، نزیکترین له‌وه‌ی له‌شارستانیته‌ بگه‌ن و خیراترین بۆ گونجان له‌گه‌لیدا. له‌به‌شی داهااتوو دێینه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و بابته‌.

لانگه‌ی شارستانیته‌:

وتمان به‌که‌م شارستانیته‌ له‌جیهان ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌میسرو عێراق ده‌رکه‌وتوو. ئه‌مه‌ش نزیکه‌ی پێش شه‌ش هه‌زار سال بووه‌. ئه‌و پرسیاره‌ی لێره‌دا رووبه‌روومان ده‌بیتته‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌: بۆچی شارستانیته‌ له‌ دوو ولاته‌ به‌ر له‌ ولاتانی دیکه‌ جیهان ده‌رکه‌وتوو؟

هه‌ندێک له‌تویژه‌ران له‌سه‌ده‌ی رابردوو هه‌ولیان داوه‌، وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌ بده‌نه‌وه‌، به‌گوته‌ی ئه‌وه‌ی سیفه‌تی ئه‌م دوو ولاته‌ زۆری ئاو، به‌پیتی خاکه‌که‌ وکه‌شوه‌وای مامناوه‌ند بوو، له‌ئه‌نجامی ئه‌مه‌شدا کشتوکال په‌یدا بووه‌، که‌ ئه‌مه‌ش بنه‌مای شارستانیته‌. له‌راستیدا ئه‌م وه‌لامه‌ سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی له‌رووکه‌شدا ماقوله‌، که‌چی کێشه‌که‌مان به‌ته‌واوی چاره‌سه‌ر ناکات. ئێمه‌ نکۆلی له‌کاریگه‌ری ئاو و خاک وکه‌شوه‌وا ناکه‌ین له‌گه‌شه‌کردنی کشتوکالدا، به‌لام ئه‌و خه‌سله‌تانه‌ به‌س نییه‌ بۆ دروستبوونی شارستانیته‌. وه‌ک ده‌زانین له‌جیهاندا زۆر ولات هه‌یه‌ هاوشتیه‌ی عێراق

^{١٢} محمد فهمي عبداللطيف (أبو زيد الهلالي) ص ٥١-٥٤

ومیسر ئەم خەسلە تانە ی تێدا یە. ئە ی بۆچی لەزۆوه وه هاوشیۆه ی ئەم دوو ولاتە شارستانیەتی تێدا دروست نەبووه ؟

میژوونوسی بەناویانگ ئارنۆلد توینبی لەمبارە یه وه تیۆریکی هەیه، دەکریت بەچاکترین چاره‌سەری بزانی بۆ ئەم کێشە یه. پوختە ی تیۆرە که ی ئەوه یه ئەو ناوچه بیابانە فراوانە ی ئەمڕۆ دەبینن لەزەریاوه بەره‌و که‌نداو کشاوه، لەسەرە تادا وه‌ها نەبووه. توێژینه‌وه نوێیه‌کان ئاماژە بۆ ئەوه دەکەن ئەم ناوچه یه رۆژیک لەرۆژان بارانی زۆر بووه و بەپیت بووه، جۆره‌ها رووه‌ک و گیانە وه‌ری تێدابوو، دانیشتیوانی لەسەر راوکردنی ئاژە لان وکۆکردنە وه ی به‌روبوومه‌کان دەژیان وبه‌مشیۆه یه نەبووه هەندیک بیاباننشین و هەندیک شارستانی بیت وه ئەوه ی پیشتر باسمان کرد.

ئەم ناوچه یه به‌مشیۆه یه بووه، بەنزیکه ی ده‌ه‌زار سال لەمه‌یه‌ر. ئەمه‌ش ئەو چاخه بووه که ژانایان به (چاخ ی چواره‌می سه‌هۆلبەندان) ناوی ده‌به‌ن. لەم چاخه‌دا سه‌هۆلبەندان ی جه‌مسەر به‌ره‌و باشوور کشاوه تا نزیکبووته‌وه لە باکووری ناوچه ی عەرەبی، بۆیه با ی جه‌مسەری لەهه‌موو وه‌رزەکانی سالدایا به‌و ناوچه‌یه‌دا هەلیکردوه. لەئەنجامی ئەمه‌ش باران زۆر ده‌بیت و گژوگیا و گیانله‌به‌ران زیاد ده‌کەن.

لەبەر هۆکاریک که تائیتستا نازانین، سه‌هۆلبەندان به‌ره‌به‌ره به‌ره‌و باکور قەتیس ده‌بیت. به‌هۆکاری ئەمه‌ش باران کهم ده‌بیت‌وه وبه‌تێپه‌ربوونی رۆژگار ناوچه‌که وشک ده‌بیت. توینبی ده‌لی دانیشتیوانی ناوچه‌که رووبه‌رووی کێشە یه‌ک ده‌بنه‌وه، پیشتر نه‌یانزانیه‌وه. به‌و کێشە یه بواری بژتیوان لەبه‌رده‌م ته‌سک ده‌بیت‌وه وبۆیه بیر له‌وه ده‌که‌نه‌وه سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه ی بژتیوی بدۆزنه‌وه و نازو نیعمه‌تی ژیا نی پیشووتریان نامینێ.

هەندیک لەدانیشتیوانی ناوچه‌که ناچار ده‌بن، دوو شیوازی نوی بۆ ژیان دابه‌ینن که جیاوازیبووه له‌وه ی پیشو لی راها تیبون، ئەم دوو شیوازه‌ش کشتوکال و شوانکاره‌یه‌یه. ئەوانه ی ویستیان له‌بیابان بمیننه‌وه ئەوا مه‌رومالاتیان په‌روه‌رده ده‌کرد و به‌دوای له‌وه‌رگا ده‌گه‌ران. که‌چی ئەوانی دیکه بۆلای سه‌رچاوه ئاوییه‌کانی نزیک

خۆیان ده‌چوون و خا‌که‌که‌یان بۆ کشتوکال ده‌کێلا، به‌مشێوه‌یه‌ شارستانیته‌ له‌لای نه‌وان دروست بوو.^{۱۴}

چیرۆکی ئاده‌م:

هه‌ندێک له‌تویژه‌ران ئاره‌زوو ده‌که‌ن بڵێن، چیرۆکی ئاده‌م که‌ له‌ کتێبه‌ پیرۆزه‌کان باسکرده‌وه. ته‌نها چیرۆکیکی ره‌مزنامه‌یه‌ ئاماژه‌ نه‌و رووداوه‌ می‌ژوو‌یا‌نه‌ ده‌کات که‌ پێشتر باس‌مان کرد. پوخته‌ی چیرۆکه‌که‌ نه‌وه‌یه: ئاده‌م و حه‌وای هاوسه‌ری له‌ به‌هه‌شت به‌ناز و نيعمه‌ته‌وه‌ ده‌ژيان و دواتر سه‌رپێچی خودایان کرد به‌هاندانی شه‌یتان... خودا له‌به‌هه‌شتی وه‌ده‌رنان، به‌مه‌ش بژێویان به‌ماندوو‌بوون و ئاره‌قه‌ی نیوچه‌وان په‌یدا ده‌کرد. خودا دواتر دوو کوپی به‌وان دا، نه‌وانیش هابیل و قابیل بوون. هابیل پێشه‌ی شوانکاره‌یی ده‌کرد و قابیل پێشه‌ی کشتوکال. شه‌پ ده‌که‌ویت‌ه‌ نیتوانیان و له‌نه‌جامدا قابیل هابیلی بڕای ده‌کوژیت.^{۱۵}

یه‌کێک له‌و تویژه‌رانه‌ی بایه‌خیان به‌و چیرۆکه‌ داوه، توینبی می‌ژوو‌نووسه. به‌بروای توینبی نه‌و به‌هه‌شته‌ی ئاده‌م وژنه‌که‌ی تێیدا ژیاون، به‌رله‌که‌وتن‌یان بۆ زه‌وی. ئاماژه‌یه‌ بۆ نه‌و حا‌له‌ته‌ پر دلتیابوونه‌ی که‌خه‌لگ به‌ر له‌چرپوونه‌وه‌ی چاخ‌ی سه‌هۆل‌به‌ندان تێیدا ژیاوه. نه‌و ململانییه‌ی له‌نیتوان قابیل و هابیلیش دروست ده‌بی‌ت، بریتیه‌ له‌و ململانییه‌ی له‌نیتوان بیاباننشینی و شارستانیته‌ی په‌یدا ده‌بی‌ت.^{۱۶}

تویژه‌ریکی دیکه‌ که‌ بایه‌خی به‌چیرۆکی ئاده‌م داوه، نه‌ویش نه‌ندازیاری ناسراو (وليام ویلکۆکسه). نه‌و له‌م ریگایه‌دا دوورتر له‌ توینبی رۆیشتووه. نه‌و ویستویه‌تی به‌وردی شوینی به‌هه‌شتی (عه‌ده‌ن) دیار بکات. به‌لیکۆلینه‌وه‌کانی به‌وه‌ گه‌یشتووه‌ بڵێت نه‌و به‌هه‌شته‌ له‌عێراق بووه، به‌دیارکراویش له‌ فو‌راتی ناوه‌راست بووه.

عێراقییه‌کان ویلکۆکس ده‌ناسن، نه‌و بوو سه‌ره‌رشته‌ی دروستکردنی پردی (هیندیه‌ی) کرد. حکومه‌تی عوسمانی له‌سا‌لی ۱۹۰۸ بانگه‌یشتی کردبوو بۆ نه‌وه‌ی تاوتوویی پڕۆژه‌کانی ئاو‌دی‌ری بکات له‌عێراقدا. ویلکۆکس نه‌مه‌ی به‌هه‌ل‌زانی بۆ نه‌وه‌ی

^{۱۴} Toynbee (A study of history)-Somervell abridgement –VOL I, p 68-74

^{۱۵} ناوی (قابیل) م به‌کاره‌یناوه‌ به‌رپێه‌ی که‌ له‌کتێبه‌ می‌ژوو‌یه‌ی عه‌ره‌بیه‌کان ها‌تووه. که‌چی ناوه‌ بنه‌رپه‌تیه‌که‌

که‌ له‌تو‌رات ها‌تووه‌ (قابیل). سه‌یری (سفر التکوین) بکه‌ ش‌حاحی چواره‌م. عه‌لی وه‌ردی.

^{۱۶} Toynbee (op.cit) VOL I, p 65-66

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

توێژینه‌وه له‌باره‌ی شوێنی ئه‌و چوار رووباره بکات که به‌پێی ته‌وهرات خاکی به‌هه‌شتیان تێرناو کردووه. ئه‌مانیش حداقل و فورات و جیحون و فیشونه. له‌کۆتایی دا ویلکۆکس گه‌یشته ئه‌و بۆچوونه‌ی ئه‌و رووبارانه ته‌نها رووباره‌کانی سه‌قلاویه و به‌نداوی حيله و به‌نداوی هیندی و نزماییه‌کانی هه‌بانییه و ئه‌بی دېس که له‌کاتی لافاو پێرناو ده‌بن.^{۱۷}

بۆچی عێراق؟

جا له‌گه‌ڵ ئه‌م بۆچوونه‌ی ویلکۆکس کۆک بێن یان ناکۆک بێن. کاتیکی ئیمه گۆی له ته‌واوی قسه‌کانی ده‌گرین له‌باره‌ی بابته‌که‌وه، ئه‌وا هه‌ست ده‌که‌ین، له‌گه‌یشتن به بۆچوونه‌که‌ی هه‌ندیک له‌سه‌ره‌قه. من قه‌ناعت ده‌که‌م ویلکۆکس راست ده‌کات که وتویه‌تی بارودۆخی عێراق وایکردووه له‌هه‌موو ولاتی جیهان گونجاوتر بێت بۆ مملانی نیوان بیاباننشین و شارستانیته‌.

هه‌لی ئه‌وه بۆ ویلکۆکس ره‌خساوه له‌میسر بژی و توێژینه‌وه له‌ خاک و رووباره‌که‌ی بکات، ئه‌مه به‌ر له‌هاتنی بۆ عێراق بوو. به‌مه‌ش توانیویه‌تی به‌راورد له‌نیوان سروشتی ئه‌م دوو ولاته بکات، که یه‌که‌م شارستانیته‌تی جیهانی تێدا ده‌رکه‌وتووه. به‌بروای ئه‌و عێراق له‌لایه‌که‌وه له‌میسر ده‌چیت و له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه له‌و جیاوازه. له‌لایه‌نی یه‌که‌مه‌وه ده‌بینین شارستانیته‌ له‌کاتیکی نزیک له‌یه‌کتر له‌میسر و عێراق ده‌رده‌که‌وێت. له‌لایه‌نی دووهم ده‌بینین عێراق بارودۆخه تایبه‌ته‌که‌ی وای لێده‌کات زیاتر گونجاو بێت بۆ شوێنبوونه‌وه‌ی به‌دوه‌کان و مملانییان له‌گه‌ڵ شارستانیته‌.

ویلکۆکس له‌باره‌یه‌وه ده‌ڵێ "نیل له‌هه‌موو رووباره‌کانی جیهان هاوسه‌نگتره. ئه‌و ماوه‌یه‌کی باش به‌ر له‌نزمبوونه‌وه و به‌رزبوونه‌وه هۆشیاری ده‌دات و به‌شیوه‌یه‌کی له‌ناکاوه‌ ئه‌سوکوت ناکات. هێنده قور و لیته له‌گه‌ڵ خۆی هه‌لده‌گریت که به‌شی چاککردنی زه‌وییه‌کان بکات و نه‌بێته‌هۆی داپۆشینی به‌نداوه‌کان. جگه له‌مه‌ش خالییه له‌ سوێری. وه‌ک نه‌ریتیکی خۆی له‌ مانگی ئاب و ئه‌یلول و تشرینی یه‌که‌ک له‌هه‌موو سالیکی لافاو ده‌کات به‌مه‌ش ده‌بێته‌هۆی تێرناوکردنی کێلگه زستانی و هاوینییه‌کان. له‌نیو ته‌پۆلکه‌کانیشی به‌ردی لمی وکلسی هه‌یه که که‌ره‌سته‌ی بیناسازی لێ دروست

^{۱۷} ولیم ویلکۆکس (من جنة عدن الى عبور نهر الاردن) تعريب محمد الهاشمي ص ۱۲-۱۳

ویلکۆکس پێیوایه ئه‌و دژایه‌تی له‌نیوان دوو براکه له‌ کۆنترین سه‌ده‌کانی میژوو هه‌بوه، هه‌تا سه‌رده‌می نوێش ماوه‌ته‌وه. ئه‌و بۆمان ده‌گێڕێته‌وه له‌ساڵی ۱۹۰۹ دژایه‌تی نیوان هابیل وقابیلی به‌چاوی خۆی بینیه‌وه. له‌مانگی ئایاری ئه‌م ساڵه‌دا، کاتێک لافاوی فوړات ده‌گاته ئه‌وپه‌ری. ویلکۆکس له‌ که‌ناری چه‌پی تیپه‌ر ده‌بیته، له‌باکوهره‌وه له‌لای رومادی و هیت. ده‌بینی په‌نجا سه‌رمه‌ر له‌دۆلێک ده‌پوات له‌ده‌ره‌وه‌ی ناوچه‌ی بیابانه‌که. ئه‌و می‌گه‌له‌ هۆکارێک ده‌بیته بۆ ترس و نیگه‌رانی له‌دلی جووتیاره‌کان. رۆژی دوایتر، له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ی به‌که‌شتیه‌ک له‌ریگای رووباره‌وه، به‌دوای یه‌که‌وه‌ گوتی له‌دوو ته‌قه‌ ده‌بیته. له‌دووره‌وه ده‌بینی ژماره‌یه‌ک سوارچاک و خه‌لک به‌ پیاده‌ به‌ره‌و شوێنی رووداوه‌که راده‌که‌ن، هه‌ندیکیان بێل و هه‌ندیکیان تفه‌نگیان به‌ده‌سته‌وه‌یه، ئاماده‌ییان هه‌یه بۆ به‌رگرکردن له‌دژی شوانکاره‌کان و نه‌هه‌شتنی ترسی لافاوه‌که.

کاتێک ویلکۆکس له‌گه‌ڵ یه‌کێک له‌ شیخه‌کان کۆده‌بیته‌وه، لێی ده‌پرسی "بۆچی زه‌وییه‌کان له‌نیوان خۆتان دابه‌ش ناکه‌ن، به‌شیکیان پێ ئاو بکه‌ن و به‌شه‌که‌ی دیکه‌ی بۆ کشتوکالی گه‌نم و جۆ ته‌رخان بکه‌ن؟" شیخه‌که وه‌لامی ده‌داته‌وه "ئێمه ناتوانین له‌نیوان خۆمان رێکبکه‌وین، به‌لام هیوای ئه‌وه ده‌خوازین سیسته‌م و یاسا له‌و ولاته په‌یدا بێت، بۆ ئه‌وه‌ی جیگای ئه‌و رقوکیه‌ به‌رده‌وامه‌ بکێته‌وه..." هه‌روه‌ها شیخ ده‌لی "ئه‌گه‌ر له‌ولات یاسایه‌کی گونجاو هه‌بیته، ئه‌وا جووتیاره‌کان که‌ زۆرینه‌ له‌ولات موکڕ ده‌بن له‌ ریزگرتنی ئه‌و یاسایانه"^{۲۱}

گۆڕینی رێبه‌ری رووباره‌کان:

لێره‌وه ئه‌مه‌ روون ده‌بیته‌وه، بارودۆخی رووباره‌کان له‌عێراق جیاوازییه‌کی زۆری له‌گه‌ڵ بارودۆخه‌که‌ی میسر هه‌یه. له‌عێراق رووباره‌کان به‌رده‌وام پێویستیان به‌وه هه‌یه پاک بکێته‌وه. که‌مه‌رخه‌می له‌مه‌ ده‌بیته‌وه‌ی ئه‌وه‌ی رۆژ له‌دوای رۆژ قوڕ و لێته له‌رێبه‌ری رووباره‌که که‌ له‌که‌ بن. ئه‌مه‌ش له‌لایه‌ک ده‌بیته‌وه‌ی دروستبوونی مه‌ترسی لافا و له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ده‌بیته‌وه‌ی گۆڕینی رێبه‌ری رووباره‌که. بۆیه ئێمه ئه‌گه‌ر سه‌یری نه‌خشه‌ی رووباره‌کانی عێراق بکه‌ین له‌میژوودا، ئه‌وا به‌رده‌وام له‌گۆڕان دایه.

^{۲۱} ولیم ویلکۆکس (المصدر السابق) ص ۱۸

جاریك له‌وێ جاریکی دیکه‌ش له‌شوێنیکی دیکه‌یه^{٣٣}. ئەمەش بابەتێکە ئەنجامی کۆمه‌لایه‌تی زۆر گرنگی هه‌یه‌، به‌تایبه‌تی له‌رووی ململانێی بیاباننشین و شارستانیتیدا. ئەمەمان به‌روونی له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان بیه‌نی کاتێک حکومه‌ت لاواز بوو و سیسته‌می ئاودێری فه‌رامۆشکرا بوو. بۆ نمونه‌ قوڕ و لیته‌ له‌ رووباری (الغراف) که‌له‌که‌ بوو، ئاوی رووباره‌که‌ که‌م بوو، ئەمەش وایکرد ئاوی دیجله‌ به‌ره‌و عماره‌ بچیت له‌وێش نه‌هوار و لا‌قاوی یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک دروست بوو. نمونه‌ی ئەمەش هه‌ر له‌ فورات روویدا کاتێک ئاوه‌که‌ی له‌زێی حيله‌ به‌ره‌و لقی هیندییه‌ چوو، بۆیه‌ لایه‌ک تووشی وشکانی بوو، لایه‌که‌ی دیکه‌ش نقومی ئاو بوو.

بێگومان ئەم گۆرانکاریانه‌ش له‌رتیره‌وی رووباره‌کان، بووه‌ هۆی زیادی‌بوونی ململانێی نێوان هۆزه‌ عێراقیه‌کان. هۆزێک ده‌بی‌نی زه‌وییه‌کانی وشکه‌ له‌تۆوه‌ له‌ ئەنجامی گۆرانی رتیره‌وه‌که‌، بۆیه‌ ده‌بی‌ت هه‌ولێ کۆچ کردن بۆ زه‌ویه‌کی دیکه‌. له‌وێش له‌گه‌ڵ ئەو هۆزه‌ رووبه‌رووی یه‌کتر ده‌بنه‌وه‌ که‌پیشتر زه‌وییه‌کانی به‌کارهێناوه‌. ده‌توانین بڵێن هۆزه‌ عێراقیه‌کان له‌سه‌ر زه‌وی کشتوکاڵی ململانێ ده‌که‌ن و هه‌ک چۆن به‌دو‌ه‌کان له‌سه‌ر له‌وه‌رگا‌کانی بیابان ململانێیان ده‌که‌ن. ئەمانه‌ش وا ده‌کات په‌یوه‌ندییه‌ ده‌مارگیریه‌کانی هۆزه‌ عێراقیه‌کان زیاتر بی‌ت و داگیرکردن و تۆله‌کردنه‌وه‌ له‌نێوانیان ب‌لا‌و‌بی‌ته‌وه‌. له‌وانه‌شه‌ هه‌ندێک له‌ هۆزه‌کان ناچاربوون سه‌رله‌نوێ ب‌گه‌ڕێنه‌وه‌ سه‌ر ژیا‌نی شوانکاره‌یی.

وا با‌وه‌ر ده‌کریت ئه‌وه‌ی له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان له‌عێراق روویداوه‌، هاوشیوه‌ی ئەوانه‌ بووه‌ که‌ له‌سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌کان روویدا‌بوو. بۆ نمونه‌ ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه‌ ده‌که‌ین می‌ژوونووسان بۆمان ده‌گێڕنه‌وه‌ که‌ چی به‌سه‌ر عێراق هاتوه‌ له‌کاتی مردنی ئەسکه‌نده‌ر. دکتۆر ئەحمه‌د نه‌سیم سوسه‌ ده‌لی^{٣٤} له‌ئەنجامی مردنی ئەسکه‌نده‌ر شله‌ژانی سیاسی با‌لی به‌سه‌ر و‌لات کیشا، که‌ئەمەش به‌هۆی بیه‌شی‌بوونی و‌لات بوو له‌سه‌قامگیری سیاسی که‌هۆکاری سه‌ره‌کی ئەمەش گه‌شه‌کردنی سیسته‌می ئاودێرییه‌. له‌ئەنجامیشدا سیسته‌می عه‌شایه‌ری له‌و‌لات به‌رپا‌بوو. ئەم بارو‌دۆخه‌ به‌رده‌وام بوو تا‌ساسانییه‌کان هاتن، ئەوانه‌ سه‌قامگیرییه‌کی سیاسیان هه‌بوو. بۆیه‌

^{٣٣} کوردن هستد (الاسم الطبیعیة لجغرافیة العراق) تعریب جاسم محمد الخلف ص ٦٢-٦٤

له‌دوای له‌ناوبردنی سیسته‌می عه‌شایه‌ر ده‌سه‌لاتیکی به‌کگرتوو دانرا و کۆلگه‌یه‌کی بته‌ویان بۆ بوژانه‌وه‌ی ئاودانی دانا، که پان ودریژی ولاتی گرته‌وه...^{۲۳}

گرتگی ده‌وله‌ت:

پیشتر وتمان شارستانیته‌ به‌بوونی ده‌وله‌ت جیا ده‌کرێته‌وه، ئه‌مه‌ له‌کاتی کدا بیابانشینی به‌بوونی ده‌مارگیری هۆزگه‌ری ده‌ناسرێته‌وه. له‌توانای ده‌وله‌ته‌ ریگری له‌مملانی نیوان خه‌لک بکات، وایان لی بکات به‌تیپه‌رپوونی رۆزگار ده‌مارگیری به‌رته‌سکیان له‌یاد بکه‌ن. له‌سه‌رووی ئه‌مه‌شه‌وه‌ هه‌ر ده‌وله‌ته‌ بایه‌خ به‌ کاروباری کشتوکالی و بازارگانی و پیشه‌سازی ده‌دات. به‌مه‌ش خه‌لک سه‌رقالی کاره جیا جیاکانیان ده‌بن و شارستانیته‌ تیش به‌وان گه‌شه‌ده‌کات و په‌رده‌ده‌ستینی.

ئوه‌ی شایه‌نی باس بیته‌، عێراق له‌زۆر قوناغی میژوویی خۆیدا ده‌وله‌تی به‌هێزی به‌خۆیه‌وه‌ بینیه‌ که کاریان بۆ گه‌شه‌کردنی شارستانیته‌ کردوه، به‌لام ئه‌و قوناغانه‌ زۆر به‌رده‌وام نه‌بوون. هه‌ر قوناغیک له‌وان قوناغیکی دیکه‌ی مملانی وئاژاوه‌گیری به‌دواوه‌ ده‌هات وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان یان ئه‌وه‌ی له‌سه‌رده‌می مردنی ئه‌سکه‌نده‌ر بینیمان.

یه‌کێک له‌و هۆکارانه‌ی له‌مه‌دا هاوکاربووه، ئه‌وه‌یه‌ عێراق له‌سه‌ر لیواری بیابانه‌، نه‌ ده‌ریا نه‌ چیا به‌ک جیای ناکاته‌وه. ئه‌مه‌ش وایکردوه‌ بیابان جار له‌دوای جار شه‌پۆلی به‌دوه‌کان برژینیته‌ عێراقه‌وه. ده‌شتوانرێت بگوترێت ئه‌و شه‌پۆلانه‌ی به‌دوه‌کان هه‌لی دروستبوونی ده‌وله‌تیکی چه‌سپاو ودریژخایه‌ن نادات.

کاتی که له‌م لایه‌نه‌وه‌ عێراق به‌میسر به‌راورد ده‌که‌ین، ده‌بینین جیاوازی نیوانیان که‌م نییه‌. ئیتمه‌ نکۆلی له‌وه‌ ناکه‌ین که‌ میسر زۆربه‌ی لایه‌نه‌کانی به‌ بیابان ده‌ور دراوه‌، به‌لام ئه‌و بیابانه‌ی ده‌وری میسری داوه‌، وه‌ک ئه‌و بیابانه‌ نییه‌ که‌ به‌عێراقه‌وه‌ لکاوه‌. ئه‌وه‌ی میسر له‌زۆرحاله‌تدا له‌ لمیکی روت پێکهاتوه‌ که‌ هه‌موو جۆره‌کانی ژیانی تیدا ئه‌سته‌مه‌، له‌به‌ر ئه‌مه‌ش ئه‌و بیابانه‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی گرتگی نییه‌ له‌سه‌رچاوه‌کانی بیاباننیشی و به‌دوه‌کان. که‌چی عێراق له‌سه‌ر لیواری بیابانیکه‌، له‌میژوودا به‌ مه‌زنترین سه‌رچاوه‌کانی به‌دو ناسراوه‌ له‌جیه‌ندا. هه‌ر ئه‌مه‌ش به‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌ب ده‌ناسرێت.

^{۲۳} احمد سوسة (المصدر السابق) ص ۲۰۴

تۆفانه‌که‌ی نوح:

چیرۆکی تۆفانه‌که‌ی نوح، وه‌ك چیرۆکی ئاده‌م و‌كوپه‌كانی (هابیل و‌قابیل) له‌ كۆتیه‌ پیرۆزه‌كان هاتووه‌. ئه‌وه‌ی جینگای سه‌رنجه‌ زۆر ئاماژه‌ شوونی ئه‌و تۆفانه‌ له‌ عێراق دیار ده‌كهن. پشكهنه‌رانی شوینه‌واری عێراقی كۆن چه‌ند چیرۆکی‌کیان دۆزیوه‌ته‌وه‌ ئاراده‌یه‌ك له‌و چیرۆكه‌ی تۆفان ده‌چیت كه‌ له‌ كۆتیه‌ پیرۆزه‌كان هاتووه‌. هه‌ندێك له‌ زانایان ده‌یان‌ه‌وێ بڵێن ئه‌و چیرۆكه‌ ره‌مزی لافاوێکی گه‌وره‌یه‌ له‌ زه‌مه‌نیکی زۆر كۆندا له‌ عێراق روویداوه‌. له‌وانه‌شه‌ گه‌وره‌ترین لافاو بێت دانیش‌توانی عێراقی كۆن بینویانه‌، به‌شێوه‌یه‌ك رووداوه‌كانی ئه‌م لافاوه‌ نه‌وه‌ داوی نه‌وه‌ له‌یاده‌وه‌ریان ماوه‌. ئه‌مه‌ش یادی لافاوه‌كه‌ی بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ نه‌مر كردووه‌. سه‌رچاوه‌ی ئیله‌هامی زۆر نووسه‌ر و‌ شاعیری ئه‌و سه‌رده‌م بووه‌.^{٢٤}

وه‌ك ده‌رده‌كه‌وێت پێغه‌مبه‌ر نوح، ئه‌و كاته‌ له‌ عێراق ژیاوه‌. به‌ر له‌كاره‌ساته‌كه‌ش پێشبینی روودانی كردووه‌. ئه‌و ئاگاداری خه‌لكی ده‌كرده‌وه‌ و‌ هۆشیاری ده‌دات واز له‌ دۆژمنایه‌تی ناوخۆیان به‌یستن و‌ رقیان له‌یه‌كتر نه‌بێته‌وه‌، به‌لام ئه‌وان گوێراپه‌لی نه‌بوون. له‌وانه‌یه‌ به‌ ململانییه‌ كۆنه‌كه‌یان خه‌ريك بن، كه‌ پێشتر ئاماژه‌مان بۆ كرد. شوانكاره‌كان هێرشیان ده‌كرده‌ سه‌ر به‌نداوی رووباره‌كان وه‌ه‌وێ رووخاندنیان ده‌دا و‌جوتیاره‌كانیش به‌رپه‌رچیان ده‌دانه‌وه‌. به‌مه‌ش شه‌ر له‌نیوانیان هه‌لده‌گیرسا. ئه‌مه‌ له‌كاتێكدا مه‌ترسی تۆفان بێهوده‌ لێیان نزك ده‌بوویه‌وه‌.

ته‌ورات ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه‌ ده‌كات جیهان به‌ر له‌ تۆفان پرسیوه‌ له‌ دۆژمنایه‌تی و‌سته‌م.^{٢٥} هه‌روه‌ها قورئانی‌ش له‌چه‌ند ئایه‌تیکی خۆی دا ئاماژه‌ی به‌و رووداوه‌ داوه‌. قورئان باسی ئه‌وه‌ ده‌كات قه‌ومه‌كه‌ی نوح به‌دكار بوون، سته‌مكار و‌ زۆردار بوون، خودا نوحی بۆ ره‌وانه‌كردن، بۆئه‌وه‌ی داوا‌ی خوداپه‌رستی لێ بکات و‌ داوا‌ی دووركه‌وتنه‌وه‌ له‌ خراپه‌ و‌ زۆرداریان لێ بکات. به‌لام ئه‌وان گوێیان لێ نه‌گرت و‌گالته‌شیان پێكرد، بۆیه‌ خودا فرمانی پێكرد كه‌ شتی‌ك دروست بكات بۆئه‌وه‌ی خۆی

^{٢٤} أحمد سوسة (المصدر السابق) ص ١٦٥-١٦٦.
^{٢٥} التوراة، سفر التكوين، الأصحاح الثالث عشر

ولایه‌نگره‌کانی پێ ده‌رباز بکات له‌ نقوم بوونیک، که به‌سه‌رخه‌لک دیت له‌ نه‌نجامی به‌دکاریه‌کانیان.^{٢٦}

ویلکوکس ده‌لی "رکابه‌ری نێوان گروپه‌ جیاوازییه‌کان و نه‌نجام نه‌خوزاراوه‌کانی نه‌و رکابه‌ریانه مه‌ترسی خه‌سته نێو دلی هه‌ندیک له‌بیرمه‌ندان که نوح یه‌کێک له‌وان بوو. نوح له‌ نه‌نجامی بابته‌که ترسا بۆیه ئاماده‌کاری کرد بۆ رووبه‌رووبونه‌وه‌ی رووداو هه‌تۆقینه‌ره‌که، که پێشتر پێشبینی کرابوو، بۆیه که‌شتیه‌کی له‌داری حور دروست کرد که له‌که‌ناره‌کانی قورات زۆره. به‌قیر سواقی دا. ئه‌و قیره له‌هیت ده‌رهاتبوو. به‌همان شیوه‌ی که نه‌مړۆ (قوفه‌ی)^{٢٧} له‌ فورات پێ دروست ده‌کریت^{٢٨}

دواجار تۆفانه‌که روویدا وه‌ک نوح پێشبینی کردبوو، که‌شتیه‌که‌ی به‌وانه‌ی له‌سه‌ری بوو سه‌ر ئاو ده‌که‌وت. به‌ ئاراسته‌ی ئاو و بایه‌که ده‌پۆشت. به‌بۆچوونی نه‌حمه‌د سوسه" دواجار دوا‌ی نیشته‌نه‌وه‌ی تۆفانه‌که له‌یه‌کێک له‌به‌رزاییه‌ بیابانیه‌کانی نزیک نه‌جه‌ف جێگیربوو. نه‌مه‌ش ئه‌و به‌رزایانه‌بوو که شه‌ست و پینچ مه‌تر له‌ رووی ده‌ریاوه به‌رز بوو^{٢٩}

سه‌ره‌پای نه‌مه‌ش دکتۆر نه‌حمه‌د سوسه ده‌لی "که‌شتیه‌که‌ی نوح ئه‌و رووداو هه‌مان به‌بیر ده‌هێنێته‌وه که له‌ سه‌رده‌می ره‌شید له‌سالی ١٨٦ کۆچی روویداوه. ئه‌و کاته لا‌فاوێکی گه‌وره روویدا ره‌شید ناچار بوو شوێنی خۆی وکه‌سوکار و ژنانه‌ی هه‌رم و سامانه‌که‌ی له‌کۆشک بگوازێته‌وه بۆ که‌شتیه‌ک. له‌وێ مایه‌وه تا ئاستی رووباری دیجه‌ نزم بوویه‌وه، جا گه‌پایه‌وه سه‌ر و شکانی^{٣٠}

^{٢٦} القرآن ، سورة هود، وسورة الشعراء، وغيرهما.

^{٢٧} جزره به‌له‌مێکی بچوکه - و مرگێر

^{٢٨} ولیم ویلکوکس (المصدر السابق) ص ٢١

^{٢٩} أحمد سوسة (المصدر السابق) ص ١٧٠ - ١٧١

^{٣٠} أحمد سوسة (المصدر السابق) ص ١٦٦

به‌شی دووه‌م

بیابانشینی چییه؟

قسه‌مان له‌سه‌ر ململانتی بیابانشینی و شارستانیته کرد، به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت له‌عیراق و به‌گشتی له‌نیشتیمانی عه‌ره‌بی. لی‌ره‌دا ده‌بیت پرسیارێک رووبه‌روومان بێته‌وه: بیابانشینی چییه؟ ئه‌ی شارستانیته چییه؟ ئیمه ناتوانین له‌تویژینه‌وه‌که‌مان به‌رده‌وام بین، ئه‌گه‌ر له‌سروشتی هه‌ر یه‌که‌یان نه‌گه‌ین^{۳۱}.

زه‌حمه‌ته پێناسه‌یه‌کی تیروته‌سه‌لی شارستانیته بکه‌ین، چونکه دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی گۆراوه، به‌پێی کات و شوێن سیما و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ده‌گۆرێت. که‌چی بیابانشینی پێناسه‌که‌ی ئه‌سته‌م نییه، چونکه زۆربه‌ی کات ناگۆریت و به‌پێی گۆرانی کات و شوێن گۆرانکاری زۆری به‌سه‌ردا روونادات. ئه‌و هه‌ر له‌و دۆخه‌یه‌ که سه‌د سال له‌مه‌وبه‌ر یان سه‌دان سال له‌مه‌وبه‌ر هه‌یبوو. هه‌روه‌ها له‌ناوچه جیا‌جیا‌کانیش هه‌ر هاوشیوه‌ی یه‌ک‌تره. هه‌ر ئه‌مه‌ش وا له‌توینبی میژوونوس کردوه بیابانشینی به‌ (شه‌رستانیته‌ی چه‌قه‌ستوو) وه‌سف بکات^{۳۲}.

به‌هه‌رحال کاتی که‌له‌چه‌مکی بیابانشینی تیده‌گه‌ین، ئه‌وا ده‌توانین به‌شیوه‌یه‌کی ناپاسته‌وخۆ شتی که‌له‌باره‌ی شارستانیته‌وه‌ تییگه‌ین. شارستانیته له‌زۆری که‌له‌سه‌ته‌کانی پێچه‌وانه‌ی بیابانشینه، بۆیه ده‌کریت که‌م یان زۆر به‌هۆی به‌راوردکردنی به‌بیابانشینی خه‌سه‌ته‌کانی روون بێته‌وه.

روونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌باره‌ی زاراوه‌که‌:

^{۳۱} وه‌ک ده‌زانریت پێشتر وشه‌ی (البداوه) له‌زمانی کوردی به‌ (کۆچه‌ری) ته‌رجمه‌که‌راوه. پێموایه ئه‌گه‌ر ئه‌مه وشه‌ کوردیه‌یه له‌مه‌موو شوێنی که‌له‌برامبه‌ر (البداوه) دروست بێت. ئه‌وا له‌و کتێبه‌دا کارێکی هه‌له‌ و نازانستی ده‌بیت له‌وه‌رگێراندا، چونکه عه‌ل و مریدی له‌به‌شی یه‌که‌می ئه‌و کتێبه‌ وه‌ک بینیمان داکۆکی له‌وه‌ ده‌کات (البداوه) ته‌نها په‌یوه‌سته به‌ بیابانه‌وه. بۆیه ناگریت ئه‌مه وشه‌ی کۆچه‌ری به‌کاربه‌ێنین، چونکه له‌گه‌ل کۆمه‌لی که‌له‌مکی دیکه‌ تێکه‌ل ده‌بیت. له‌به‌ر ئه‌وه وشه‌ی (بیابانشینی) مان به‌کارهێناوه، بۆ که‌سی‌کیش که‌ له‌بیابان بژی. وشه‌ی (بیابانشین) یان هه‌ر وشه‌ی (به‌دو) ی عه‌ره‌بیمان به‌کارهێناوه‌ته‌وه. وهرگێڕ

Toynbee(A Study of history)-Somervell abridgement –VOL .I, p. 164

به‌له‌وه‌ی ده‌ست بکه‌ین به‌تاوتوێکردنی چیه‌تی بیاباننشینی، ده‌بێت نارۆشنی له‌ زاراوه‌یه‌کی زانستی دوور بخه‌ینه‌وه‌ که‌ په‌یوه‌ندییه‌کی توندوتۆڵی به‌ بابته‌که‌مانه‌وه‌ هه‌یه‌. ئه‌ویش زاراوه‌ی (culture) ئهم زاراوه‌یه‌ وایله‌ها‌توه‌ گرنگیه‌کی گه‌وره‌ی له‌کۆمه‌لناسی وزانسته‌کانی په‌یوه‌ست به‌کۆمه‌لناسیه‌وه‌ هه‌بێت. جێی داخه‌ ده‌بینین نووسه‌رانی عه‌ره‌ب له‌ وه‌رگێڕانی ئه‌و زاراوه‌یه‌ بۆ زمانی عه‌ره‌بی جیاوازیان هه‌یه‌. هه‌ندیکیان وشه‌ی (رۆشنییری) (الثقافة) به‌کارده‌هێنن، هه‌ندیکی دیکه‌ش وشه‌ی (شارستانیه‌ت) (الحضارة) به‌کارده‌هێنن.

من ئاره‌زووی ئه‌وه‌م نیه‌ وشه‌ی (شارستانیه‌ت) به‌کاربهێنم. هۆکاره‌که‌ش ئه‌وه‌یه‌ وشه‌ی (الحضارة) له‌ زمانی عه‌ره‌بی له‌دێر زه‌مانه‌وه‌ به‌مانای (شارنشینی) به‌کارهاتوه‌. ئێین خه‌لدون وه‌هه‌رحه‌م میژوونوس و توێژه‌ر و ئه‌دیبانی عه‌ره‌ب به‌م مانایه‌ وشه‌که‌یان به‌کاریان هێناوه‌. ئه‌وان واها‌توون خه‌لک بۆ دوو توێژی پێچه‌وانه‌ی یه‌کتر پۆلین بکه‌ن ئه‌وانیش : بیاباننشین و شارنشینه‌، بۆیه‌ من هه‌ر ده‌که‌م مانای کۆنی ئه‌و وشه‌یه‌ بپاریزم. له‌لای من شارنشینه‌. له‌ به‌شه‌کانی ئهم کتێبه‌شدا هه‌روا به‌کارهاتوه‌.

سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی (رۆشنییری) که‌ ئیستا زۆریک له‌نووسه‌رانی میسر وشوێنه‌کانی دیکه‌ به‌کاری ده‌هێنن له‌بری (culture) من ده‌مه‌وی له‌گه‌ڵیان بپۆم، به‌لام هه‌رحال ئهم وشه‌یه‌ش بێ که‌موکوپێ نیه‌. ئه‌و وشه‌یه‌ له‌به‌کارهێنانی گشتیدا به‌مانای مه‌عریفه‌ و یان رێکبوون و پێگه‌یشتنی زانستی دێت. ئه‌گه‌رها‌توو خه‌لک که‌سیکیان به‌رۆشنییر وه‌سف کرد ئه‌وا مانای ئه‌وه‌یه‌ رێکوپێکه‌ یان به‌شیوه‌یه‌کی قول و پێگه‌یشتوو ئاگاداری مه‌عریفه‌ی نوییه‌.

ئه‌و به‌کارهێنانه‌ باوه‌ی رۆشنییری، کاتی که‌ به‌مانا زانسته‌یه‌کی به‌کارده‌یت، ئه‌وا تێکه‌لی و نارۆشنی له‌لای خوێنه‌ر دروست ده‌کات. بۆئه‌وه‌ی ئهم نارۆشنیه‌ دروست نه‌بێت من هه‌ول ده‌ده‌م (رۆشنییری کۆمه‌لایه‌تی) بۆ واتای (Culture) به‌کاربهێنم.

بەمەش دەتوانرێت جیاکاری بۆ مانا زانستیه‌که ومانا باوه‌که‌ی ئه‌و زاراوه‌ گرنگه‌ بکریت.^{٣٣}

رۆشنیبری کۆمه‌لایه‌تی چییه‌؟

رۆشنیبری کۆمه‌لایه‌تی بۆ نه‌ته‌وه‌یه‌ك وه‌ك كه‌سیتییه‌ بۆ تاكێك. چۆن هه‌ر تاكێك كه‌سیتی تایبەت به‌خۆی هه‌یه‌. به‌وه‌كه‌سیتییه‌ له‌تاكه‌كانی دیکه‌ جیا ده‌کریته‌وه‌. به‌هه‌مان شیوه‌ هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ك له‌نه‌ته‌وه‌كان رۆشنیبرییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی تایبەتی دیارکراوی هه‌یه‌ وله‌ رۆشنیبری نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیکه‌ ناچیت.

ده‌کریت و پیناسه‌ی رۆشنیبری کۆمه‌لایه‌تی بکریت، كه‌ کۆمه‌لێك نه‌ریت وریسا و بێرکردنه‌وه‌یه‌ كه‌ له‌ لای هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ك هه‌یه‌. ئه‌مه‌ش هه‌موو لایه‌نه‌كانی ژيان ده‌گریته‌وه‌ له‌لایه‌نی ئایینی، ئاکاری، یاسایی، هونه‌ری، پیشه‌سازی، زمانه‌وانی، ئه‌فسانه‌یی...هتد.^{٣٤} ده‌بیته‌ ئه‌وه‌ بزانی رۆشنیبری کۆمه‌لایه‌تی کۆمه‌له‌یه‌کی ساده‌ نییه‌ له‌چه‌ند به‌شیکی جیا جیا پێکهاته‌یی، به‌لکو هه‌مووه‌کی یه‌کانگیر و په‌یوه‌سته‌ به‌یه‌کتره‌وه‌، به‌شیوه‌یه‌ك یه‌که‌کانی ئێوانیان به‌هێزه‌وه‌ کار له‌یه‌کتر ده‌که‌ن، به‌مەش ده‌بیته‌ خاوه‌ن سروشتیکی نوێ که‌ پێشتر وه‌ها نه‌بووه‌ كه‌ به‌ته‌نیا بووه‌.

خاتو روس بندیكت له‌م باره‌یه‌وه‌ بۆچوونیکی گرنگی هه‌یه‌. ئه‌م رۆشنیبری کۆمه‌لایه‌تی به‌ پێکهاته‌یه‌کی کیمیایی ده‌شوبه‌ینی. له‌مه‌ش نمونه‌ی بارود ده‌هێنێته‌وه‌. بارود ئاوێته‌یه‌کی کیمیاییه‌ له‌ کبریت و خه‌لۆز و نتراتی پۆتاسیۆم پێکهاته‌وه‌. هه‌یج یه‌کێك له‌و ماددانه‌ توانای ته‌قینه‌وه‌ی نییه‌، به‌لام کاتێك کارلێك ده‌که‌ن. ئه‌وا پێکهاته‌ی بارود ده‌رده‌چی و كه‌ توانایه‌کی زۆر بۆ ته‌قینه‌وه‌ هه‌یه‌.^{٣٥} له‌نمونه‌ی ئه‌مه‌ رۆشنیبری کۆمه‌لایه‌تی پێك دێت. ئه‌و ئاوێته‌یه‌ك له‌خودی خۆی

^{٣٣} له‌وانه‌یه‌ وشه‌ی (رۆشنیبری) له‌مه‌ندێك شوێن به‌کارهێنابێ. ئه‌مه‌ ته‌نها له‌پێناو کورتکردنه‌وه‌ بووه‌. تکام

له‌خۆنه‌ر نه‌ویه‌ به‌مانا زانستیه‌که‌ی تێی بگات له‌هه‌ر شوێنێکی ئه‌م کتێبه‌. عه‌ل وهردی

^{٣٤} Sutherland & Woodward (Introductory Sociology)p. 19

^{٣٥} Ruth benedict (Patters of culture)p.42-43

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عیراقی.....

دا. کۆمه‌لگه‌ی ساده نییه له به‌شی جیاجیا. نه‌و خاوه‌ن کۆمه‌لگه‌ی تاییه‌مه‌ندییه که له تاییه‌مه‌ندی هه‌ر به‌شیکه‌ی پیکهاته‌کانی جیاوازه.^{۳۶}

ئه‌م راستیه‌ی زانسته‌ی زۆر گرنگه‌. له‌ توێژینه‌وه‌مان بۆ بیاباننشینی زۆر سوو‌دبه‌خش ده‌بێت. بۆ نموونه‌ ده‌زانرێت بیاباننشینی زۆر ریز له‌سیفه‌تی به‌خشنده‌یی ده‌گرێت، به‌لام کاتی‌ک تاوتوێی سروشتی به‌خشنده‌یی ده‌که‌ین له‌ بیاباننشینی ئه‌وا ده‌بینین له‌سروشتی ئه‌و به‌خشنده‌یی ناچێت که له‌شارستانیه‌ت و ژیا‌نی سه‌ره‌تایی هه‌یه، به‌لکو شتیکی دیکه‌یه، چونکه سروشتی بیاباننشینی هه‌لگرتوه‌ و ره‌نگی ئه‌وێی وه‌رگرتوه‌. ده‌کرێت ئه‌مه‌ له‌باره‌ی هه‌موو سیفه‌ته‌کانی دیکه‌ی بیاباننشینی بگوترێت. ئی‌مه‌ هاوشیوه‌ی هه‌ر یه‌که‌یان له‌ رۆشنیرییه‌کانی دیکه‌ ده‌توێژینه‌وه، به‌لام لێکچوونه‌که‌ ته‌نها له‌ناو وشیه‌ی ده‌ره‌وه‌یه، که‌چی له‌ناوه‌پۆکدا سیفه‌ته‌ بیاباننشینه‌که‌ جیاوازه له‌ هاوشیوه‌که‌ (له‌ناو‌دا) له‌هه‌ر رۆشنیرییه‌کی دیکه‌.

له‌وانه‌یه‌ ئه‌مه‌ وایکرده‌بێت که هه‌ندیک له‌گه‌شتیار ورۆژه‌لاتناس له‌کاتی توێژینه‌وه‌ی بیاباننشینی بکه‌ونه‌ هه‌له‌ی گه‌وره‌وه‌. ئه‌وان به‌چاویلکه‌ی رۆشنیرییه‌ بیانییه‌که‌ی خۆیان سه‌یری ده‌که‌ن، ئه‌مه‌ش وا ده‌کات ناواقیعیانه‌ تێی بگه‌ن، به‌لام نه‌گه‌ره‌اتوو له‌چارچیه‌ی رۆشنیرییه‌ی تاییه‌تی خۆیان سه‌ریان بکریه‌، ئه‌وا درکیان به‌ده‌کرد که‌وتونه‌ته‌ چ هه‌له‌یه‌که‌وه‌.

خه‌سه‌له‌تی رۆشنیرییه‌ی بیاباننشینی:

هه‌ر رۆشنیرییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی خه‌سه‌له‌تیکی گه‌شتی هه‌یه، له‌ رۆشنیرییه‌کانی دیکه‌ پێی جیا‌ده‌کرێته‌وه‌. ئه‌مه‌ش له‌لایه‌ن زانا‌یانی کۆمه‌لناسی وه‌نترۆپۆلۆگیا به‌ (pattern of culture) ده‌ناسرێت. بۆه‌ پێویسته‌ پرسیار بکه‌ین: ئایا خه‌سه‌له‌تی

گه‌شتی، رۆشنیرییه‌ی بیاباننشینی چیه‌

^{۳۶} جارێک هه‌ولم دا زاراوه‌ی (پیکهاته‌ی کۆمه‌لایه‌تی) له‌بری (رۆشنیرییه‌ی کۆمه‌لایه‌تی) به‌کاربه‌ێنم. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کارێگه‌ر بجوم به‌تیۆره‌که‌ی رۆس بندیکت، به‌لام دواجار ناچاربووم وازی لێبه‌ێنم و زاراوه‌ی (رۆشنیرییه‌ی کۆمه‌لایه‌تی) به‌چاکتر بزاتم. عه‌لی وه‌ردی

ئەوێ جینگای داخه، تیبینی ئەو ده‌که‌ین تا ئیستا رۆشنیری باباباننشینی، له‌ژێر رۆشنایی توێژینه‌وه‌ی کۆمه‌لناسی نوێ، توێژینه‌وه‌ی له‌باره‌وه نه‌کراوه. توێژینه‌ی توێژه‌رانیش بریتی بوون له‌گه‌شتیار و رۆژه‌لاتناسان وه‌ك پێشتر ئاماژه‌مان بۆکرد. هه‌رچه‌نده ئه‌وان له‌و باره‌یه‌وه توێژینه‌وه‌ی زۆر و زه‌وه‌ند و به‌سوودیان پێشکەش کردوین، که‌چی ئه‌و توێژینه‌وانه به‌مانای ته‌واوی وشه‌که زانستی نین. ئه‌وان کۆششیان کردووه بۆ ئەوێ به‌شه‌کانی رۆشنیری (به‌دو و باباباننشینی) باس بکه‌ن، بێته‌وه‌ی لێی قول بینه‌وه، تا له‌خه‌سه‌ته گه‌شتی وشاراوه‌که‌ی بگه‌ن.

یه‌کێک له‌رۆژه‌لاتناسان که ئه‌ویش براونه ده‌لی "چاکخوازییه سه‌ره‌کییه‌کان (فه‌زیله‌ت) له‌ باباباننشینی بریتیه له‌ نازییه‌تی وه‌خه‌شده‌یی ومیوانداری و دڵسۆز بۆ هۆز و تۆله‌کردنه‌وه"^{٣٧}. مۆریش هه‌ولێ داوه ئه‌و فه‌زیله‌تانه له‌دووان چڕ بکاته‌وه (ئه‌وانیش) شه‌ره‌ف و تۆله‌کردنه‌وه‌یه)^{٣٨}. که‌چی گۆلدزی هێر ته‌نها له‌یه‌ك فه‌زیله‌ت کورتیان ده‌کاته‌وه ئه‌ویش مروه‌ته (المروءة) ئه‌مه‌ش چه‌ندین جۆر له‌خۆیه‌وه ده‌گرێت وه‌ك: نازییه‌تی که‌سی، شه‌هامه‌تیکی بێسنور، به‌خه‌شده‌یی تاناستی ده‌سه‌تلاوی، دڵسۆزی ته‌واو بۆ هۆز، دڵره‌قی له‌تۆله‌کردنه‌وه، تۆله‌کردنه‌وه له‌و که‌سه‌ی که به‌گوفتار یان ره‌فتار هێرش ده‌کاته سه‌ر خۆی یان که‌سیکی نزیکێ یان هۆزه‌که‌ی^{٣٩}.

مه‌یلم به‌لای گریمانه‌یه‌که:

له‌خۆینه‌رانی ناشارمه‌وه، هه‌ر له‌سه‌ره‌تای توێژینه‌وه‌ی باباباننشینی هه‌ولم داوه، له‌و کێشه‌یه‌دا به‌بریارێ یه‌کلاکه‌ره‌وه بگه‌م، که‌چی سه‌رکه‌وتوو نه‌بووم. من دڵنیام چاره‌سه‌رکردنی زۆر پێویسته بۆ تیگه‌یه‌شتن له‌ سروشتی کۆمه‌لگای عه‌ره‌بی و عێراقی. کۆششم کرد له‌توێژینه‌وه بۆئه‌وه‌ی له‌و پێناوه‌دا به‌ گریمانه‌یه‌کی تیروته‌سه‌ل بگه‌م. له‌ بووچوونیکه‌وه چوومه سه‌ر بۆچوونیکێ دیکه. جار له‌دوای جار، ناشرانم له‌ کۆتایی دا به‌کۆی ده‌گه‌م.

^{٣٧} Browne (A Literary History of Persia) VOL. I, P 190

^{٣٨} Ibid, vol p. 193

^{٣٩} أحمد أمين (فجر الإسلام) ص ٧٦-٧٧

له و باره يه وه مه يلم به لای گريمانه يه كه . له وانه شه دوای كۆتایی چاپكردنی ئه و كتيبه بۆچوونه كه م بگۆرم . به هه رحال من پيموايه كۆكی روشنبیری بياياننشینی يان خه سه له ته گشتيه كه ی، ده كريت له يه ك وشه دا كورت بكریته وه ئه ویش (خۆزالكردنه).

بۆ ئه وه ی له م بابته بگه ين ده بێت بلێن هه ر روشنبیرییه کی كۆمه لایه تی چه ند پێكهاته يه ك، يان چه ند ته وه رێکی به شه کی، له خۆیه وه ده گريت. ئه مه ش له لایه ن زانایانی كۆمه لناسی به (Cultural Complexes). هه ر پێكهاته يه كیش له مانه له چه ند خه سه له تێکی جۆراوجۆر پێكدیت كه به (Culture traits) ناوده بریت.

به بروای من پێكهاته كانی روشنبیری بياياننشینی سیان: ۱- ده مارگیری ۲- داگیرکردن(الغزو) ۳- مروه ت. جا تیبینی ئه وه ده كريت خه سه له تی زالبوون له هه ر سی پێكهاته كه هه يه . تاکی (به دو) يه كه مجار ده يه وی به هیزی هۆزه كه ی زال بیت. دووه میش به هیزی كه سیته كه ی، سییه م و دواچاریش به هۆی مروه ته كه ی له كه سانی دیکه وه بالآتر بیت.

ئه و سه ره تا ده يه وی سه ر به هۆزێك بیت، تا پاریزگاری لی بکات، بۆیه ده مارگیر ده بێت بۆی وله پیناوی په ناده باته به ر تۆله كردنه وه، چونكه درك به وه ده كات ناتوانیت بی هۆز له بيايان بژیت كه به ته وای له ده سه لاتی حكومی خالیه . دووه م چاریش ده يه وی پێگه يه کی به رزی له ناو هۆزه كه ی خۆی هه بێت و كه سوکاری شانازی پێوه بگه ن، بۆیه پێویست ده كات ئازا و به هیز بیت و فریاد په س و جوامیر بیت. جا كاتیك هۆزه كه ی ناوچه يه ك داگیر بکات، يان رووبه رووی داگیركه ر بێته وه، ئه وا ده بێت له كاتی جه نگه كه له سه رووی كه سانی دیکه وه بیت. ژيان له بيايان كه سی لاواز و ترسنۆکی ناوی، كه له جه نگدا له دواوه ی هۆزه كه ی بیت. ئه گه ر كه سه كه وابیت ئه وا ملکه چ و بیزراو ده بێت و په نا و پێگه ی له بيايان نابیت.

پیاوی به دو دواچار پێویستی به وه هه يه مروه تێکی زۆری هه بێت. ته نها ئازایی و فریاد په سی و جوامیری(شه هامه ت) له جه نگدا نابیت هۆی به ده سه ته پینانی پێگه يه کی به رز، به لكو ده بێت بۆ خه لك به سه لمینێ به هیز و خۆسه پینره له جه نگ وناشتیدا. له ناشتیدا ده بێت پاریزگاری و به هانای هه ركه سیكه وه بیت كه په نای بۆ

ده‌بات، جا نه‌و کهسه میوان بیان که مده‌رامه‌ت یا دراوسی بی‌ت، یان هاوپی و که سێک بی‌ت خۆی ده‌خیلی نه‌و کرد بی‌ت. بۆیه هه‌ر سوکایه‌تیه‌ک رووبه‌رووی نه‌و کهسه پانه‌به‌ره بی‌ته‌وه نه‌وا به سوکایه‌تی خۆی ده‌زانی.

پالەوانی‌تی پیاوی به‌دو له‌جه‌نگدا به ژماره‌ی ده‌ستکه‌وت و غه‌نیمه‌کانی پێوانه ده‌کریت، به‌لام ته‌نها نه‌و پێوه‌ره‌ش به‌ته‌نیا به‌س نییه، به‌لکو ده‌بی‌ت جگه له تالانکه‌ر، به‌خشنده‌ش بی‌ت. بۆیه له‌دێزیه‌مانه‌وه وه‌ها وه‌سفی پیاوی (به‌دو) کراوه که "تالانکه‌ر و به‌خشنده‌یه" (به‌عه‌ره‌بیه‌که‌ی: نه‌اب و وه‌اب) بۆیه قرچۆکی له‌لایه‌نی که‌سی به‌دو نیشانه‌ی ترس و لاوازییه. که‌سی ئازا و به‌هێز قرچۆک نییه، نه‌وه‌ی هه‌بی‌ت له‌ میوان و نه‌و که‌سانه‌ی خه‌رج ده‌کات که‌خۆیان ده‌خیلی کردووه. له‌وه‌ش دل‌نیا به‌ئازاییه‌تی خۆی غه‌نیمه و ده‌ستکه‌وتی دیکه‌ی ده‌بی‌ت. نه‌و ته‌شی له‌سه‌ر زار ده‌بی‌ت "نه‌وه‌ی ده‌ست خه‌رج بکه، به‌یانی دێته‌وه ریگات".

چه‌ند ئاماژه‌یه‌ک له‌شیعری جاهلییه‌وه:

له‌راستیدا شیعری جاهلی وه‌ک گه‌نجینه‌یه‌کی پڕ به‌های زانسته‌یه‌ وایه، ده‌توانین بۆ توێژینه‌وه له‌خه‌سله‌تی رۆشنبیری بیاباننشینی سوودی لی وهر‌بگیرین. ئیمه لێره‌دا بایه‌خ به‌وه ناده‌ین که‌دکتۆر ته‌ها حوسین و نه‌وانی دیکه چیان له‌باره‌ی شیعری جاهلی و ته‌وه، نه‌و و ته‌بوی نه‌و شیعرا نه‌ی گه‌یشته‌وه ده‌ستمان زۆریه‌یان (ئینت‌حال کراون) (واته‌ خاوه‌نی راسته‌قینه‌یان دیار نییه و دراونه‌ته پال که‌سانی دیکه)^{٤١}، نه‌گه‌ر نه‌و ئینت‌حال‌کردنه‌ش راست بی‌ت نه‌وا له‌رووی کۆمه‌لایه‌تیه‌وه هه‌ر سوودی بۆ ئیمه ده‌بی‌ت، چونکه نه‌و که‌سانه‌ی ریاویه‌تیان کردووه و ئینت‌حالیان کردووه نه‌یان‌توانیوه له‌ چوارچێوه‌ی به‌ها کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی بیاباننشینی ده‌ربچن. که‌سه‌که ناچار بووه شیعریکی هاوشێوه‌ی شیعره‌کانی جاهلی به‌ی‌نی بۆ نه‌وه‌ی له‌ناو خه‌لک بره‌وی پێ بدات و خه‌لک باوه‌ری پێ بکه‌ن.

^{٤١} (في الادب الجاهلي) يه‌کێکه له‌کتێبه‌ به‌ناوبانگه‌کانی بیرمه‌ندی گه‌وره‌ی عه‌ره‌ب ته‌ها حوسین، نه‌و له‌سه‌ر نه‌م کتێبه‌ رووبه‌رووی چه‌ندین گه‌رته‌ بووه‌یه‌وه. يه‌کێکه له‌بووچوونه‌کانی ئه‌وه‌یه نه‌و شاعیرانه‌ی به‌ناوی نه‌وانه‌ی شیعری جاهلی بل‌او‌کراوته‌وه، که‌سانی راسته‌قینه‌ ئین. نه‌مه‌شی به‌ (انت‌حال) وه‌سف کردووه - و مرگێز.

هه‌رچۆنێک بێت ئێمه کاتێک تاوتوێی شیعری جاهیلی ده‌که‌ین، تێبینی زۆریک له‌سیماکانی رۆشنییری بیاباننشینانی ده‌که‌ین. بۆ نموونه لی‌ره‌دا به‌شێک له‌قه‌سیده‌که‌ی عه‌مرو بن که‌لسوم وه‌رده‌گرین، له‌قه‌سیده‌کی شانازی به‌هۆزه‌که‌ی ده‌کات. ئه‌و قه‌سیده‌یه‌ پریه‌تی له‌ نه‌فه‌سی خۆزاکردن. ئێمه‌ چه‌ند دێریکی ده‌گوازینه‌وه‌:

لَطَاعِنٌ مَا تَرَاحَى النَّاسُ عَنَّا	وَنَضْرِبُ بِالسَّيْفِ إِذَا غَشِينَا
وَرَثْنَا الْمَجْدَ قَدْ عَلِمْتَ مَعْدُ	لَطَاعِنٌ ذُوْنَهُ حَتَّى يَبِينَا
نَجِدُ رُؤُوسَهُمْ فِي غَيْرِ بَرٍ	فَمَا يَلْبِثُونَ مَاذَا يَتَّقُونَا
بَشَانِ يَرُونَ الْقَتْلَ مَجْدًا	وَشَيْبٌ فِي الْعُرُوبِ مَجْرِبِينَا
أَلَا لَا يَعْلَمُ الْأَقْوَامُ أَنَّا	تَضَعُضُنَا وَأَنَا قَدْ وَتِينَا
أَلَا لَا يَجْهَلُنَ أَحَدٌ عَلَيْنَا	فَنَجْهَلُ فَوْقَ جَهْلِ الْجَاهِلِينَا
وَنُوجِدُ نَحْنُ أَمْعَمُهُمْ ذِمَارًا	وَأَوْفَاهُمْ إِذَا عَقَدُوا يَمِينَا
وَأَنَا الْمَانِعُونَ لِمَا أُرْدُنَا	وَأَنَا الشَّارِكُونَ بِعَيْثِ شِينَا
وَأَنَا الشَّاكِرُونَ إِذَا سَخَطْنَا	وَأَنَا الْأَخْلُونَ إِذَا رَضِينَا
وَأَنَا الْغَاصِمُونَ إِذَا أَطْعَمْنَا	وَأَنَا الْعَارِضُونَ إِذَا عَصِينَا
وَنَشْرِبُ إِنْ وَرَدَنَا الْمَاءُ صَفْوَا	وَنَشْرِبُ غَيْرُنَا كِدْرًا وَطِينَا
إِذَا مَا الْمَلِكُ سَامَ النَّاسِ خَسَفًا	أَيُّنَا أَنْ نُقَرَّ الدَّلَّالُ فِينَا
مَلَأْنَا الْبِرَّ حَتَّى ضَاقَ عَنَّا	وَمَاءُ الْبَحْرِ ثَمْلُوهُ سَفِينَا
إِذَا بَلَغَ الْفُطَامُ لَنَا صَبِيًّا	تَخَرُّ لَهَ الْجَبَابِرُ سَاجِدِينَا

" هه‌موو ئه‌و دێرانه‌ی سه‌ره‌وه‌ و دێره‌کانی دیکه‌ی قه‌سیده‌که‌ی ئه‌ین که‌لسوم بریتیه‌ له‌ شانازیکردن به‌ هۆزه‌که‌ی و پیاوه‌لگوتن به‌ قاره‌مانیته‌ی هۆزه‌که‌ی و چۆنیه‌تی وه‌لامدانه‌وه‌ی دوژمنانی هۆز- وه‌رگیر."

خوێنه‌ر و اهه‌ست نه‌کات ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ له‌شیعری جاهیلدا ریزه‌په‌. له‌راستیدا هه‌رچه‌نده‌ له‌توێژینه‌وه‌ی شیعری جاهیلی قول بینه‌وه‌ ئه‌وا له‌ناوه‌پۆکه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌ چه‌ندین دێری هاوشیوه‌ی قه‌سیده‌که‌ی ئه‌ین که‌لسوم ده‌دۆزینه‌وه‌. هه‌موو دێره‌کانی ئاماژه‌یه‌که‌ بۆ ره‌وتێکی توندی زالبوو به‌سه‌ر ده‌روونی پیاوی به‌دو، که‌هه‌رده‌م بۆ هه‌یز و خۆزاکردن و شانازیکردن هانی ده‌دات. ئه‌و شانازی به‌هۆزه‌که‌ی ده‌کات له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌سه‌ر هۆزه‌کانی دیکه‌ زالبوو. ئه‌و شانازی به‌خۆی ده‌کات چونکه‌ پایه‌ی له‌هاوپی‌اکانی زیاتره‌ له‌ ئازایه‌تی و زۆری

⁴¹ الحسين بن أحمد الزوزني (شرح المعلقات السبع) ص ١٤٧- ١٦١

ده‌ستكه‌وت. دواچار نه‌و شانازی به‌خۆی ده‌كات چونكه‌ مروه‌تی له‌گه‌لیان هه‌یه‌ و كه‌س له‌ وچاكتر نییه‌.

كه‌سیتی به‌دو:

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، كه‌سیتی دروستكراوی رۆشنبیری كۆمه‌لایه‌تییه‌. به‌لكو له‌ زۆربه‌ی حاڵه‌ته‌كه‌ وینه‌یه‌کی بچووكراوه‌ی رۆشنبیری كۆمه‌لایه‌تییه‌. تاك تازە چاوی به‌ژیانه‌وه‌ هه‌ڵیناوه‌، ده‌بینی رۆشنبیری كۆمه‌لایه‌تی ده‌وری داوه‌ و به‌سه‌ریدا زال بووه‌ به‌ به‌ها و پێكهاته‌ و خه‌سه‌له‌ته‌ گه‌شتیه‌كانیه‌وه‌. كه‌واته‌ نه‌و تاكه‌ كه‌سیتییه‌كه‌ی له‌سنووری نه‌و قالدیه‌ دروست ده‌بێت كه‌ رۆشنبیره‌ كۆمه‌لایه‌تییه‌كه‌ بۆی دروستكردووه‌. نه‌و ده‌بینی كه‌سانی ده‌وروبه‌ری به‌پتی به‌هاکانی رۆشنبیرییه‌كه‌ شانازی ده‌كهن و جێو ده‌دن. بۆیه‌ نه‌و هه‌ست به‌ ئاره‌زوویه‌کی زۆر ده‌كات، بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی به‌های شانازی كردن به‌خۆی و دووركه‌وتنه‌وه‌ له‌ به‌های ناخه‌زبون.

نكۆلی له‌وه‌ناكه‌ین تاكه‌كان له‌پله‌ی نواندنی رۆشنبیری كۆمه‌لایه‌تی له‌یه‌كتر جیاوازن. هه‌ندێكیان زۆر سه‌ركه‌وتوون، هه‌ندێكیش سه‌رناكه‌ون. هه‌ندێکی دیکه له‌نیوان ئه‌م و ئه‌ویان دایه‌، به‌لام هه‌ره‌موویان هه‌ز ده‌كهن نه‌و شانازییه‌ به‌ده‌ست به‌پێن كه‌ رۆشنبیره‌ كۆمه‌لایه‌تییه‌كه‌ دیاریكردووه‌ و له‌نه‌نگی دووریکه‌ونه‌وه‌. وه‌ك سیمه‌ر ئاماژه‌ی بۆ ده‌كات "ئەم رۆشنبیرییه‌ بریتییه‌ له‌ نیگه‌رانییه‌كه‌ به‌ره‌و گونجاندن و رێكه‌وتن"^{٤٢}

بۆیه‌ كاتێك توێژینه‌وه‌ی له‌باره‌ی به‌دووه‌كانی بیابان ده‌كه‌ین، نه‌و نیگه‌رانییه‌ به‌ره‌و گونجاندن له‌گه‌ڵ رۆشنبیرییه‌كه‌ به‌ رۆشنی ده‌بینین. هه‌ندێكیان گه‌یشته‌وتی ئه‌وپه‌ڕی مه‌به‌ست وه‌ك (حاته‌می تای) و (عه‌نته‌ره‌ی عه‌بسی) هه‌ندێکی دیکه‌ش به‌ ئاستی جیا جیا به‌و ئامانجه‌كانیان گه‌یشته‌وون. كه‌چی فاشیله‌كه‌ بێگومان چاره‌نووسی قێزه‌ون ده‌بێت، دواتر تووشی ده‌رده‌سه‌ری ده‌بێت، جا زوو یان دره‌نگ.

مه‌یلی خۆزاکردن، که وه‌ک خه‌سه‌له‌تیکی گشتی رۆشنییری بیاباننشین
گریمانه‌مان کرد، زۆر یان که‌م کاریگه‌ری روونه له‌سه‌ر هه‌موو پیاویکی بیابان. وه‌ک
بینیمان پیاوی به‌دو له‌ده‌وه‌ ده‌یه‌وئ له‌هه‌موو بواره‌کانی ژیان سه‌رکه‌وتوو بی‌ت،
نه‌وه‌ک ژێرکه‌وتوو. نه‌و ده‌یه‌وئ به‌هێزی خۆی، به‌هێزی هۆزه‌که‌ی، به‌ مروه‌تی
خۆی زāl بی‌ت.

خه‌ریکه‌ بروام به‌کلایی بی‌ته‌وه‌ له‌وه‌ی مروه‌تی که‌سی به‌دو، شتێک نییه‌ ته‌نها
رووخساریکی خۆزاکردنه. له‌به‌ر نه‌وه‌شه‌ بۆ که‌سیکی به‌دو نه‌سته‌مه‌ شایه‌نی
به‌زه‌یی وچاودێری بی‌ت و له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه‌ چاکه‌ی له‌گه‌ڵ بکری‌ت. نه‌مه
له‌تێوانینی نه‌و مانای لاواز و ده‌سته‌مۆبوونه. به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه‌ ده‌بینین، شانازی
به‌وه‌ ده‌کات که‌سیک بی‌ت داوای چاکه‌یه‌کی لی بکات و داوای داڵده‌دانی بکا.
نه‌مه‌ش به‌ نیشانه‌ی سه‌رفرازی و به‌توانایی خۆی ده‌زانێ.

پوخته‌ی قسه‌کانمان له‌وباره‌یه‌وه‌ نه‌وه‌یه، مه‌یلی خۆزاکردن به‌سه‌ر که‌سیتی
به‌دو زāl بووه. هه‌ر به‌پێی نه‌مه‌ش سه‌یری باب‌ته‌کان ده‌کات. نه‌و ده‌یه‌وئ
تالانکه‌ر بی‌ت نه‌وه‌ک تالانکراو، هێرشه‌به‌ر بی‌ت نه‌وه‌ک هێرشه‌ی بکری‌ته‌سه‌ر،
به‌خشنده‌ بی‌ت نه‌وه‌ک قرچۆک. داواکه‌ر بی‌ت نه‌وه‌ک داواکراو، فریادپه‌س بی‌ت
نه‌وه‌ک هانا‌به‌ر، توانادار بی‌ت نه‌وه‌ک تاوانه‌ی که‌سیکی دیکه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ بی‌ت.
پاریزه‌ر بی‌ت نه‌وه‌ک پارێزراو، به‌رپرس بی‌ت نه‌وه‌ک به‌رپرسیاریتی له‌سه‌ر بی‌ت،
تکای لی‌بکری‌ت نه‌وه‌ک تکاکار، سوپاسگوزاری بۆ بکری‌ت نه‌وه‌ک خۆی
سوپاسگوزاری‌بی‌ت... هتد.

کلیکی که‌سیتی به‌دو له‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێت و دروشمه‌که‌شی نه‌وه‌یه "
ده‌ستی بالا چاک‌تره‌ له‌ده‌ستی نزم".

تێبینیه‌کی گ‌رنگ:

لێره‌دا پێویسته‌ له‌سه‌رمان تێبینیه‌ک ده‌ربخه‌ین، که‌ خالی نییه‌ له‌گ‌رنگی. نه‌و
تێبینیه‌م له‌ قه‌سیده‌یه‌کی فه‌رزه‌دق دۆزیوه‌ته‌وه‌ که‌تێیدا ستایشی ئیمام عه‌لی
کۆپی حوسێن ده‌کات و ده‌لی:

(واته: هه‌رگیز نه‌یگوتوو (لا: نه‌خێر) ته‌نها له‌ گوزارشتی شه‌هاده نه‌بی‌ت که ده‌لی "أشهد أن لا إله إلا الله" نه‌گینا هه‌موو (لا) یه‌کی عه‌لی کوپی حوسین بریتیه له (نعم: به‌لی): - وه‌رگێر).

له‌ راستیدا که بۆ یه‌که‌مجار گوێبیستی شه‌و دێره‌ بووم، شه‌وا تیگه‌یشتنی به‌لاموه‌ شه‌ستم بوو. نه‌متوانی له‌وه‌ بگه‌م که‌چۆن ده‌کریت پیاویک، هه‌رچه‌نده سامان و ده‌سه‌لاتی هه‌بی‌ت، داوای هه‌موو خه‌لک جێبه‌جێ بکات. بۆ هه‌موو داوایه‌ک بلی (به‌لی). به‌لام کاتیک توێژینه‌وه‌ی له‌باره‌ی بیاباننشینیی کرد، درک به‌وه‌ کرد شه‌و کاره‌ به‌جۆریک له‌جۆره‌کان ده‌کریت.

پێشتر له‌و دێره‌ی فه‌ره‌زده‌ق نه‌ده‌گه‌یستم، چونکه‌ من به‌تێروانیی شه‌و کۆمه‌لگایه‌ سه‌یرم ده‌کرد، که‌ تێیدا په‌روه‌رده‌ بووم. گریمانه‌ی بوونی پیاویکی زێده‌پۆ له‌به‌خشنده‌یی کرد له‌کۆمه‌لگای خۆمان وه‌ک شه‌وه‌ی فه‌ره‌زده‌ق وه‌سفیی کردووه‌، جا خه‌یالی شه‌و قه‌ره‌بالغیه‌م کرد، که‌ له‌به‌ر ده‌رگاکه‌ی دروست ده‌بی‌ت. شه‌وا له‌هه‌موو له‌یه‌که‌وه‌ داواکاری پێشکه‌ش ده‌کریت و به‌هه‌له‌پوه‌ به‌ده‌وری کۆده‌بنه‌وه‌. هه‌ر یه‌کێک له‌وان داوایه‌کی تایبه‌تی ده‌بی‌ت و به‌هه‌موو هۆکاریک تکای لی ده‌کات. به‌مشێوه‌یه‌ پیاوه‌که‌ ناچار ده‌بی‌ت له‌به‌ریان رابکات یان ده‌رگایان به‌روو دابخات. شه‌وان زۆرن، هه‌رچه‌ندیش داوای هه‌ندیکیان جێبه‌جێ بکری‌ت شه‌وا داواکاران ژماره‌یان زۆرتر ده‌بن.

شه‌م بابته‌ زۆر له‌کۆمه‌لگای ئێمه‌ و شه‌و کۆمه‌لگایانه‌ رووده‌دات، که‌ تازه‌ که‌م یان زۆر شارستانیه‌تیان پێگه‌یشتوو. زۆرجار بینیمانه‌ که‌سێک له‌شاره‌کانی عێراق به‌ مه‌روه‌ت و به‌خشنده‌یی ده‌ناسری‌ت، به‌لام شه‌مه‌ له‌بیابان ده‌گه‌مه‌نه‌ یان به‌ته‌واوی نییه‌.

که‌سی به‌دو شه‌وه‌نده‌ی به‌مه‌روه‌ت و به‌خشنده‌یه‌ شه‌وا هێنده‌ش به‌فیز و به‌شکو و نه‌فس به‌رزه‌. شه‌م دوو لایه‌نه‌ له‌که‌سیتی به‌دو هاوسه‌نگه‌، به‌شیوه‌یه‌ک ده‌کریت که‌سێک به‌ زێده‌پۆیی به‌خشنده‌یی به‌ناوبانگ بی‌ت، بێشه‌وه‌ی خه‌لک ئاپوره‌ له‌به‌رده‌رگای دروست بکات و هه‌له‌په‌یان بی‌ت.

دیوه‌خانی که‌سی به‌دو هه‌رده‌م کراوه‌یه، خواردن بۆ هه‌ر میوان و رێبوارێک پێشکەش ده‌کریٔت، به‌خێرهاتنی گه‌رم و رووی خۆش له‌میوان ده‌نریٔت. بیانییه‌کان به‌مه‌ سه‌رسام ده‌بن. ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ له‌ولاتی ئه‌وان بووایه ئه‌وا پێ ده‌بوو له‌هه‌ژار و نه‌دار ته‌واوی ژانیان له‌وێ نه‌ده‌پۆشتن. که‌چی له‌بیابان که‌سیک ناچیته‌ میوانخانه و دیوه‌خانه‌وه ته‌نها له‌کاتی زۆر پێویست نه‌بیٔت. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌سه‌فه‌ریکی دوور دا‌بیٔت و شه‌وی به‌سه‌رده‌هاتی و ئه‌ویش له‌یه‌کێک له‌ هۆزه‌کان نزیک بیٔت. ئه‌وا ده‌چیته‌ دیوه‌خانی شیخ و له‌وێ ده‌حه‌وێته‌وه، یانیش به‌ خواستی خۆی بۆ مالتیک ده‌چیت. به‌لام ئه‌و ره‌تی ده‌کاته‌وه، زیاده‌ له‌پێویست له‌مال یان دیوه‌خانێک بمیٔنێته‌وه.

له‌یه‌کێک له‌و چیرۆکانه‌ی له‌باره‌ی حاته‌می تای هاتوه‌، ده‌گوتریٔت حاته‌م له‌ بیابان تووشی پیاویک بوو برسیه‌تی هه‌ره‌سانی کردبوو. پیاوه‌که‌ حاته‌می نه‌ده‌ناسی. حاته‌م به‌پیاوه‌که‌ی گوت "بۆچی ناچیته‌ لای حاته‌م، خۆراک وشوینی حه‌وانه‌وت ده‌ستده‌که‌وی؟" پیاوه‌که‌ به‌و جۆره‌ وه‌لامی ده‌داته‌وه، برسیٔتی پێ باشتره‌ له‌وه‌ی منه‌تباری که‌سیک بیٔت. ئه‌مه‌ش له‌وته‌که‌ی شه‌نغه‌را نزیکه‌ که‌ده‌لی: **استف ترب الارض کیلا یری له علي من الطول امرؤ متطول**^{٤٢}

"واته: پێی باشتره‌ خاک و خۆل قوت بدات، نه‌وه‌ک منه‌تباری که‌سیک بیٔت - وه‌رگير."

له‌نیشانه‌کانی فیز و نه‌فس به‌رزای پیاوی به‌دو ئه‌وه‌یه هه‌رده‌م پێداگری ده‌کات له‌وه‌ی دیاری و خواردن ره‌ت بکاته‌وه. ئه‌مه‌ش بۆته نه‌ریتیکی په‌یره‌وکار. ته‌نانه‌ت زۆریک له‌و نه‌ریتانه‌ بۆ خه‌لکی عێراق ماوه‌ته‌وه. وا باوه له‌نیوانیان، ئه‌وه‌ی دیاری ده‌به‌خشی پێداگری ده‌کات و ئه‌ویریش ره‌تی ده‌کاته‌وه. ده‌مه‌قالی و هیئان و بردنیکی سه‌یر دروست ده‌بیٔت - وه‌ک دواتر ده‌بیینین.

ئه‌مه‌ زۆر به‌رۆشنی له‌ دیوه‌خانی پیاوی به‌دو تێبینی ده‌کریٔت. خانه‌خوێ هه‌ول ده‌دات پاروو له‌دوای پاروو بخاته‌ ده‌می میوانه‌که‌یه‌وه "تکایه‌ بخۆ... توخوا له‌مه‌ بخۆ.. له‌به‌ر خاتری من بخۆ..." میوانه‌که‌ش بپه‌وده ده‌شلێژی وه‌هه‌ول ده‌دات.

^{٤٢} أحمد محمد الحوفي (الحياة العربية في الشعر الجاهلي) ص ٢٢٦

جاریکیان گه‌شتیارێک تووشی حاله‌تیکی له‌مشپۆهه‌ ده‌بیته‌ و تپۆه‌ ده‌گه‌ڵی و دواتر ده‌رشپته‌وه‌. گه‌ده‌ی گه‌شتیاری رۆژئاوایی له‌و جووره‌ خۆراکه‌ چه‌ورانه‌ رانه‌هاتوه‌...

فیزی پیاوی به‌دو گه‌شتۆته‌ ئه‌و ئاسته‌ی ره‌تی ده‌کاته‌وه‌ پرسیارێکی ساده‌ له‌که‌سانی دیکه‌ بکات. بۆیه‌ له‌یه‌که‌یک له‌په‌نده‌کانی بیاباننشین هاتوه‌ "پرسیار شه‌رمه‌زارییه‌ ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر (رێگا له‌کوێیه‌؟) بیته‌".

دوو لایه‌نی هاوسه‌نگ:

ده‌توانین به‌شپۆه‌یه‌کی گشتی بڵێین: رۆشنیری بیاباننشین دوو لایه‌نی پێچه‌وانه‌ی یه‌کتری هه‌یه‌. به‌لام هه‌ردووکیان هاوسه‌نگن. بێنیمان پیاوی به‌دو ده‌یه‌وێ تالان و داگیرکاری بکات. له‌هه‌مان کاتیشدا به‌خشنده‌یی و پارێزگاری هه‌یه‌ و به‌مروه‌ته‌وه‌ به‌هانی هه‌رکه‌ستێک ده‌چیت شتیکی بخواری.

له‌راستیدا ناكریت بێ هاوسه‌نگی ئه‌م دوو لایه‌نه‌، ژيانى بیاباننشینى دروست بیته‌ و به‌رده‌وام بیته‌. ئه‌گه‌ر گریمانه‌ی ئه‌وه‌ بکه‌ین لایه‌نی یه‌که‌م به‌ته‌نها به‌سه‌ر رۆشنیری بیاباننشینى زāl بیته‌، ئه‌وا ژيان ده‌بیته‌ ئاژاوه‌، خه‌لك وه‌ك گورگ ده‌که‌ونه‌ گیانی یه‌کتره‌وه‌ بێ هیچ به‌ربه‌ستێک، بێگومان ئه‌مه‌ش ژيانى کۆمه‌لایه‌تی قبولی ناکات. ئه‌گه‌ریش گریمانه‌ بکه‌ین لایه‌نی دووهم، واته‌ لایه‌نی مروه‌ت، به‌سه‌ر ژيانى بیاباننشینه‌وه‌ زāl بیته‌ ئه‌وا ئه‌و ژيانه‌ به‌ره‌وفه‌ نابوون ده‌چیت.

ژيانى کۆمه‌لایه‌تی له‌هه‌موو قوناغ و به‌هه‌موو شپۆه‌کانیه‌وه‌ ده‌بیته‌ هه‌ردوو لایه‌نی رکا به‌ری و هاوکاری هاوسه‌نگ بیته‌^{٤٤}. له‌مه‌شدا جیاوازی له‌نیوان بیاباننشینى و جووره‌کانى دیکه‌ی رۆشنیری کۆمه‌لایه‌تی نییه‌، به‌لكو ئه‌و جیاوازییه‌ی هه‌یه‌ له‌نیوان رۆشنیرییه‌ جیاوازه‌کان ئه‌وا له‌رووی سروشتی هاوسه‌نگیه‌که‌ و جووری لایه‌نه‌کانی هاوسه‌نگیه‌که‌یه‌.

ده‌كریت ژيانى کۆمه‌لایه‌تی له‌م لایه‌نه‌وه‌ وه‌ك ته‌زوى کاره‌با سه‌یر بکه‌ین، دوو چه‌مه‌ری سالب (نیگه‌تیف) و موجه‌ب (پۆزه‌تیف) به‌یه‌کتر ده‌گه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی

^{٤٤} Ogburn & Nimkoff (Handbook of Sociology)p. 232-233

ته‌زوی کاره‌با دروست بێت و مه‌به‌سته‌که بێته‌دی. به‌مشێوه‌ش ژيان له‌بیابان ده‌شوێنێکی جیهان به‌پۆه‌ده‌چیت.

لایه‌نی نێگه‌تیف له‌ ژيانێ بیاباننشینی بریتیه‌ له‌ ده‌مارگیریه‌ وه‌زکردن ده‌اگیرکاری وتالان و هێرشکردن. که‌چی لایه‌نی پۆزه‌تیف بریتیه‌ له‌ مروه‌ت به‌هه‌موو شیاوزه‌ جیاوازه‌کانیه‌وه. نه‌گه‌ر ئه‌م دوو جه‌مسهره‌ نه‌بوايه‌ ئه‌وا ته‌زوی ژيان له‌ بیابان ده‌وه‌ستا.

وه‌بیر هێنانه‌وه‌:

له‌وانه‌یه‌ به‌کێک بپرسیت " ئایا ئه‌و رۆشنبیرییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ی توێژینه‌وه‌مان له‌باره‌یه‌وه‌ کرد، له‌سه‌ر هه‌موو نه‌ته‌وه‌ به‌دوه‌کانی جیهان جێبه‌جێ ده‌بێت، یاخود ته‌نها له‌سه‌ر بیاباننشینی و به‌دوه‌کانی عه‌ره‌ب جێبه‌جێ ده‌بێت؟"

ئه‌سته‌مه‌ بتوانم به‌وردی وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌ بده‌مه‌وه‌، چونکه‌ من توێژینه‌وه‌یه‌کی ته‌واوم بۆ بیاباننشینه‌کانی دیکه‌ نه‌کردوه‌. له‌راستیدا بیاباننشینی عه‌ره‌ب به‌ته‌نها ده‌توانرێت توێژینه‌وه‌یه‌کی قول و فراوانی بۆ بکریته‌، چونکه‌ ئه‌مه‌یان په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌وی به‌میژوی ئیسلامه‌وه‌ هه‌یه‌. بۆیه‌ش سه‌رچاوه‌ و توێژینه‌وه‌ی له‌باره‌وه‌ زۆره‌. که‌چی بیاباننشینه‌کانی دیکه‌ میژووێان نارۆشنه‌. به‌شیوه‌یه‌کی رێژه‌یی توێژینه‌وه‌یان له‌باره‌یه‌وه‌ که‌متره‌.

هه‌رچۆنێک بێت من ئاره‌زوی ئه‌وه‌ ده‌که‌م بڵێم، هه‌موو رۆشنبیرییه‌کانی بیاباننشین، به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کان خه‌سله‌تی (خۆزاکردن)یان به‌سه‌ر زاله‌، به‌لام ناوه‌پۆکی ئه‌و خه‌سله‌تیان له‌رووی سروشتی پێکهاته‌ و هاوسه‌نگییه‌که‌ی، له‌یه‌کتر جیاوازه‌.

پێکهاته‌ی رۆشنبیری بیاباننشینی ده‌که‌یته‌وه‌ ژێر کاریگه‌ری سروشتی جوگرافییه‌وه‌^{٤٠}. به‌پێی ئه‌مه‌ش دروسته‌ بگوتریت، رۆشنبیرییه‌کانی بیاباننشین، به‌پێی سروشتی بیابانه‌که‌ و پێگه‌ و بری په‌یوه‌ندیان به‌شارستانییه‌تی ده‌ورو به‌ریان له‌یه‌کتر جیاوازه‌.

بۆنموونه کاتێک به‌راوردێک له‌نیوان ئه‌و بیابانه ده‌که‌ین که بیاباننشینیه‌ره‌بی تێدا دروستبووه، له‌گه‌ڵ ئه‌و بیابانه‌ی مه‌غۆلی تێدا دروست بووه، جیاوازییه‌کی زۆریان له‌نیواندا هه‌یه، ئه‌و جیاوازیانه‌ش له‌و دیاردانه‌ی خواره‌وه ده‌رده‌که‌وێت:

۱- ئه‌وه‌ی تێبینی بیابانی عه‌ره‌بی بکات، ده‌بینی شوێنه جوگرافیه‌که‌ی گرنگیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه، چونکه یه‌که‌م: ده‌که‌وێته نیوان سی‌ کیشوه‌ره‌وه، ئه‌وانیش ئاسیا و ئه‌وروپا و ئه‌فریقایه. ئه‌و رینگایانه‌ی پێدا تێپه‌ر ده‌بێت که ئه‌و کیشوه‌رانه به‌یه‌کتره‌وه ده‌به‌ستنه‌وه. دووهم چه‌ندین ده‌ریا و دوو که‌نداو و چه‌ند رووباریکی درێژ له‌خۆیه‌وه ده‌گرێت ئه‌مه‌ش واده‌کات په‌یوه‌ندی ده‌ریاوانی له‌گه‌ڵ هه‌موو دونیا هه‌بێت. که‌چی شاراهه‌ نییه بیابانی مه‌غۆل و هه‌ ئه‌وه‌یه له‌دونیا دا‌براو بێت.

۲- بیابانی عه‌ره‌بی ده‌که‌وێته ناوچه‌یه‌کی گه‌رمه‌وه. به‌شیه‌یه‌کی گشتی ساردی که‌متره له‌ بیابانی مه‌غۆل. که‌چی بیابانی مه‌غۆل نزیکه له‌ناوچه‌ی چه‌مسهری، ئه‌مه‌ش واده‌کات به‌رووی هه‌لکردنی بای سه‌هۆڵبه‌ندانی ئه‌و ناوچه‌یه که‌راوه بێت، بۆیه ده‌کرێت بگوترێت زه‌حمه‌تی ژیا‌ن له‌وێ ئه‌سته‌متره له‌ بیابانی عه‌ره‌بی.

۳- گرنگتر له‌هه‌موو ئه‌مانه بیابانی عه‌ره‌بی ده‌که‌وێته نزیک سه‌رچاوه‌ی شارستانیته‌ دێرینه‌کان و زێدی ئایینه‌ کتێبه‌کان. په‌یوه‌ندییه‌کی به‌تووی له‌گه‌ڵ ئه‌و شارستانیته‌ و ئایینه‌ هه‌یه. دوا‌جاریش بینیمان بانگه‌وازی گه‌وره‌که‌ی ئایین له‌خۆیه‌وه ده‌گرێت، که ئه‌ویش بانگه‌وازی ئیسلامه. به‌دو‌ه‌کان له‌وجیهانه ده‌رچوون و ئه‌و بانگه‌وازیان هه‌لگرتبوو، به‌مه‌ش گۆرانیکیان له‌مێژووی جیهان ئه‌نجام دا، ده‌گه‌مه‌نه هاوشیه‌یه‌ی بدۆزینه‌وه.

به‌راورد له‌نیوان دوو ده‌رچوون:

مێژووی شارستانیته‌تی جیهان دوو رووداوی بیاباننشینیه‌ به‌خۆیه‌وه بینیه که به‌دو مه‌زنترین رووداوه کۆمه‌لایه‌تیه‌کان داده‌نرێت، ئه‌وانیش ده‌رچوونی به‌دو عه‌ره‌به به‌ره‌و جیهان له ئه‌نجامی بانگه‌وازی ئیسلامدا. دواتریش به‌شه‌ش سه‌ده

.....سروشتی کۆمه‌لگهی عێراقی.....

ده‌رچوونی مه‌غۆله به‌ره‌وجیهان له‌ئه‌نجامی جولانه‌وه‌یه‌کی جه‌نگیزخانه‌وه، له‌ئه‌نجامی ئه‌م دوو ده‌رچوونه‌ش دوو ئیمپراتۆریه‌تی مه‌زن دروست بوون.

هه‌ندیک له‌رۆژه‌لاتناسان و میژوونووسیان هه‌ولیان داوه به‌راورد له‌نیوان ئه‌م دوو ده‌رچوونه بکه‌ن. له‌کۆتایی گه‌یشته‌ ئه‌وه‌ی بڵێن هه‌ردووکیان له‌سروشته‌دا هاوشیوه‌ن، مه‌مه‌د جیاوازییه‌کی زۆری له‌گه‌ڵ جه‌نگیزخان نیه. ئه‌مه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه ئیمه له‌گه‌ڵیان نین. له‌راستیشدا جیاوازییه‌کی زۆر گه‌وره له‌نیوان ئه‌م دوو ده‌رچوونه و له‌نیوان ئه‌و دوو پیاوه هه‌یه که بوار بۆ پیاوانه‌کردنیان نییه.

کاتیک توێژینه‌وه له‌باره‌ی ره‌فتاری بیاباننشینی عه‌ره‌ب ده‌که‌ین له‌فه‌تکردن، له‌گه‌ڵ ره‌فتار بیاباننشینی مه‌غۆلی به‌راورد ده‌که‌ین، ئه‌وا ئاستی جیاوازی نیوان له‌پێکهاته‌ی رۆشنه‌بیرییه کۆمه‌لایه‌تیه‌که ده‌رده‌که‌وێت. خه‌ریکه باوه‌رم وابێت که عه‌ره‌ب مروه‌تیان زیاتر بووه و دلّره‌قی و کاولکاریان له‌مه‌غۆل که‌متر بووه. وه‌ک پێشتریش ئاماژه‌مان بۆ کرد.

نکۆلی له‌وه ناکه‌ین عه‌ره‌ب زۆریک له‌ولاتانی فه‌تکراویان کاولکرد، تالانیان کرد و خه‌لکیان دیلکرد و خۆینیان رشت. به‌لام ئه‌وه‌ی له‌و رێگایه‌وه ئه‌نجامیان دا، زۆر له‌وه که‌متره که مه‌غۆله‌کان ئه‌نجامیان داوه. لی‌ره‌دا بابه‌ته‌که رێژه‌یه‌یه. به‌راوردکردنیش ده‌بی‌ت ره‌چاوی کاولکاری و خۆینه‌پشتن بکات و ب‌پری هاوسه‌نگه‌بونی مروه‌ت و ئاکاری سوارچاکی بکات. داگیرکاری به‌مروه‌ت، تالان و کاولکاری ده‌کات، به‌لام خۆی له‌هه‌تکردنی ئابروو و هه‌ترشکردنه‌ سه‌ر بیده‌سه‌لاتان ده‌پاریزی. ئه‌و که‌سه ده‌کوژی که شمشیری به‌پروو هه‌لده‌کێشی، به‌لام کاتیک خۆی ده‌داته ده‌سته‌وه ئه‌وا لێی خۆش ده‌بی‌ت و ده‌شیپاریزی.

بارۆن دۆسوونی میژوونووس، که پسه‌پۆره له‌میژووی مه‌غۆل، له‌ بارودۆخ و داگیرکارییه‌کانیان قول بۆته‌وه، کتیبی‌کی له‌باره‌ی مه‌غۆله‌کان نووسیوه، به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی گه‌رنگ داده‌نرێت. ناویشه‌که‌ی بریتییه "میژووی مه‌غۆل له‌ جه‌نگیزخانه‌وه تا ته‌یمورله‌نک" له‌و کتیبه‌دا بارۆن له‌باره‌ی مه‌غۆله‌کانه‌وه ده‌لێ ".... له‌دلّره‌قیدا له‌توندترین گه‌لانی هه‌مه‌جییان تیپه‌پاندووه. له‌په‌رێکدا هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌یان ده‌کوشت که له‌ولاتی داگیرکراو ده‌که‌وته ده‌ستیان. پیاویک یان ژن

ومندالیک نه‌ده‌ما. شار ولادیان سوتاند. مالی ئاوادانیان کرده که لاوه‌ی چۆل.... له‌وانه‌یه‌ یه‌کێک پێیوابیئت میژوو زیده‌پۆیی له‌وه‌سفکردنی کاره‌سات و به‌دکاری ئه‌وان کردووه، به‌لام هه‌موو ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی له‌چه‌ندین ولاتی جیا جیا له‌باره‌ی ئه‌وانه‌وه‌ نووسراوه. به‌ته‌واوی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ کۆکن ئه‌وان له‌ دلێه‌قی و دوژمنکاری یه‌که‌م بوون. له‌نه‌ریتی مه‌غۆله‌کان بوو، دوا پاشماوه‌ی خه‌لکی ئه‌و ولاتانه‌ بدزن که داگیریان ده‌کردن و به‌توندترین شتیه‌ش ئازاری خه‌لکیان ده‌دا. به‌شیویه‌ک ئه‌گه‌ر یه‌کێک سه‌ری خۆی له‌شمشیری ئه‌وان نه‌جات ده‌دا، ئه‌وا نه‌یده‌توانی خۆی له‌سته‌می ئه‌وان ده‌ربازبکات. حکومه‌ته‌که‌یان کاری ده‌کرد بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی به‌دکاری، هه‌موو شتیکی له‌ناوده‌برد که‌په‌یوه‌ندی به‌شه‌ره‌ف و خانه‌دانی هه‌بوایه. له‌هه‌موو شتیکی به‌دکاری و به‌دپه‌وستی نزیک ده‌بوویه‌وه.... بۆیه میژووی مه‌غۆل به‌ وه‌حشیگه‌ری و مله‌وریان بووه تۆماریک بۆ کۆمه‌لێک رووداوی ترس و توقاندن^{٤٦}

میژوونووسیکی دیکه‌ هه‌یه‌ هه‌مان ئه‌و قسانه‌ی له‌باره‌ی مه‌غۆله‌وه‌ کردووه، ئه‌و میژوونووسه‌ش پێشپۆیه‌ له‌ میژووی مه‌غۆل ناوی هارولد لامب، خاوه‌نی کتێبی (جه‌نگیزخان) ه. لامب داگیرکارییه‌کانی مه‌غۆل به‌ گێژه‌لوکه‌ و بومه‌له‌رزهی جیهانی وه‌سف ده‌کات. ده‌سلێ "ئه‌وان به‌عه‌قلێک به‌جیهان تێپه‌ربوون، هیچ جیاوازییه‌کی له‌گه‌ڵ عه‌قلی ئازهل نییه‌ و گوێ به‌ ئازاردانی مرۆڤ نادات، که‌ هه‌موو شتیکی نوێ و بریقه‌داری بلاوکردۆته‌وه. ئه‌وان وه‌ک مندال هه‌لده‌چوون که‌ له‌مانای به‌رپرسیاریتی ناگه‌ن"^{٤٧}

زانای کۆمه‌لناسی به‌ناوبانگ، گۆستاڤ لۆبۆن، هه‌ولێ داوه‌ به‌راوردیکی نێوان عه‌ره‌ب و داگیرکارانی دیکه‌ بکات له‌ سه‌ده‌ کۆنه‌کاندا. له‌کۆتایی دا ده‌لێ "عه‌ره‌ب داپه‌روه‌تر و به‌خشنده‌تر و سوارچاکتر بوون، له‌و ولاتانه‌ی داگیریان کردووه زیاتر له‌کاوه‌لکاری هه‌ولیان داوه‌ هاوکاری گه‌شه‌کردنی شارستانیه‌ت بکه‌ن"^{٤٨}

^{٤٦} ادوارد براون (تاریخ الادب في ایران من الفردوسي الى السعدي) - ترجمة ابراهيم الشواربي ص ٥٥٢-٥٥٣

^{٤٧} Harold lamb (The Crusades, The flame of Islam)p, 337

^{٤٨} غوستاف لوبون (حضارة العرب) - ترجمة عادل زعير ص ٥-٢٢

ئیدوارد براونی رۆژه‌لاتناس ئاماژه‌ی به‌ بۆچوونیکێ وه‌ها کردوه‌ کاتێک باس له‌ داگیرکردنی ئێران ده‌کات له‌لایه‌ن هه‌ر یه‌که‌ له‌مه‌غۆل و عه‌ره‌به‌وه‌ و به‌راوردیان ده‌کات به‌یه‌کتره‌وه‌. براون ده‌لێ "فه‌تحکردنی ئێران له‌لایه‌ن عه‌ره‌به‌وه‌ هۆکاریک بسو بۆ کاولکاری و ناخۆشی ئه‌و ولاته‌. به‌لام عه‌ره‌ب به‌قسه‌ی دوژمنه‌ ئیسه‌پانییه‌کانیان "سوارچاک و پالّه‌وان و نه‌رمونیان و ره‌فتاربه‌زن". له‌راستیدا زۆرێک له‌کاولکارییان له‌ئێران ئه‌نجام دا. به‌لام له‌گه‌ڵ خۆشیان چاکه‌ و سوودیان هه‌ینا. ئه‌مه‌ش به‌پێچه‌وانه‌وه‌ی کاره‌کانی مه‌غۆل بوو که‌ له‌ئێران و چه‌ندین ولاتی دیکه‌ ئه‌نجامیان داوو. مه‌غۆل به‌مردن سزای هه‌رکه‌سیکیان ده‌دا که‌ رووبه‌روویان ده‌بێته‌وه‌، که‌چی ئه‌و که‌سانه‌ی ملکه‌چیان ده‌بوون هه‌ر سزاکه‌یان مردن بوو. دله‌رقی مه‌غۆل به‌ئه‌نقسه‌ت بوو بۆ ئه‌وه‌ی ترس بخاته‌ دلی دوژمنانی بۆ ئه‌وه‌ی ده‌سته‌وه‌ستان بن له‌ترسان و نه‌توانن به‌رگری و داکوکی له‌خۆیان بکه‌ن. پێیانوابوو بۆ سه‌لامه‌تی سوپا سه‌رکه‌وتووکه‌یان واباشتره‌ ته‌نها کاولکاری و ته‌نوویری پر له‌جه‌سته‌ی سووتاو به‌جێبه‌یژن. ئه‌وان له‌وه‌ ده‌ترسان یه‌کێک له‌دوای جه‌نگه‌وه‌ له‌ژیان به‌مینی و دواتر ئاژاوه‌ و نیگه‌رانیاں بۆ دروست بکات"^{٤٩}.

شروقه‌کردن و ره‌خنه‌:

له‌شروقه‌کردنی جیاوازی گه‌وره‌ی نێوان ره‌فتاری عه‌ره‌ب له‌ فه‌تحکردن و ره‌فتاری مه‌غۆل له‌ داگیرکردن، دوو بۆچوونی باو هه‌یه‌، ئه‌وانیش شروقه‌کردنی نه‌ته‌وه‌یی وشه‌روقه‌کردنی ئایین.

شروقه‌کردنی نه‌ته‌وه‌یی ئه‌و جیاوازییه‌ ده‌داته‌پال ئه‌وه‌ی گوایه‌ عه‌ره‌ب به‌ سروشتی خۆیان خاوه‌ن چاکه‌ و فه‌زیله‌تن. ده‌کریت به‌ریز مه‌حمود شوکری ئالوسی به‌یه‌کێک هاوایانی ئه‌و رێبازه‌ی شروقه‌کردن دابنێن. به‌بروای ئه‌و جیاوازی نێوان نه‌ته‌وه‌کان له‌په‌وی خه‌سه‌لت و ئاكاره‌وه‌، بۆ عه‌قلیان ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ له‌جیاوازییه‌ سروشتیه‌که‌یدا. ئه‌و ده‌لێ "له‌به‌ر ئه‌وه‌ی عه‌ره‌ب ته‌واوترین عه‌قل و هۆشیان

^{٤٩} ئیدوارد براون (المصدر السابق) ص ٥٥٢-٥٥٤

هه‌یه. پاراوترین زمانیان هه‌یه، زۆرتترین تیگه‌یشتنیاں هه‌یه ئه‌وانه فه‌زیله‌تیاں بۆ ده‌هه‌ینی. کاری چاکیان بۆ ده‌مه‌ینته‌وه^{٥٠}.

پیتۆیستمان به‌وه نییه بلێن، ئه‌و جۆره شرۆفه‌کردنه، زه‌مانی خۆی به‌سه‌رچووه، چونکه له‌سه‌ر جۆریك له (له‌خۆبایی نه‌ته‌وه‌یی) دانراوه، کۆمه‌لناسی نوێ قبولی ناکات. ئیستا روون بۆته‌وه عه‌قلی نه‌ته‌وه‌کان و خه‌سله‌ت و ئاکیاریان له‌رووی سروشته به‌په‌تیه‌وه هه‌یج جیاوازیان نییه. به‌لکو به‌پیتی بارودۆخی میژووویی و کۆمه‌لایه‌تی جۆراوجۆر ده‌گۆڕین.

ئه‌وه‌ی جینگای سه‌رنج بێت، نووسه‌ریکی تورک ده‌یه‌وێ مه‌غۆل مه‌زن بکات له‌سه‌ر به‌نه‌مای "له‌خۆبایی نه‌ته‌وه‌یی" وه‌ك ئه‌وه‌ی ئالوسی بۆ مه‌زنکردنی عه‌ره‌ب کردویه‌تی، ئه‌و نووسه‌ره‌ تورکه ده‌لی "مه‌غۆلی کۆن خاوه‌ن عه‌قلی به‌رز بوون"^{٥١}.

که‌چی شرۆفه‌ی دووهم له‌باره‌ی جیاوازی ره‌فتاری عه‌ره‌ب و مه‌غۆل له‌داگیرکردندا، ئه‌وه‌یه که به‌ شرۆفه‌کردنی ئایینی ناومان برد. لایه‌نگرانی ئه‌و شرۆفه‌کردنه ده‌لێن ئایینی ئیسلامی که له‌لایه‌ن عه‌ره‌به‌وه له‌کاتی فه‌تحکردندا بانگه‌وازی بۆ ده‌کرا. هه‌ر ئه‌م ئایینه وایکردوه که‌تر دلپه‌ق بن و مروه‌تیاں زیاتر بێت له‌مه‌غۆل. به‌بروای من ئه‌م بۆچوونه ماقوله. له‌کته‌به‌که‌شم به‌ناوی (گالته‌جاری عه‌قلی مروّ) که له‌سالی ١٩٥٥ بلاقراوه‌ته‌وه، ئاماژه‌م پێکردوه. له‌راستیدا محمه‌د گیانیکی ته‌ژی له‌به‌نه‌ماکانی دادپه‌روه‌ر و یه‌کسانی به‌ یاران و ئه‌هلی به‌یت داوه. ئه‌مانه‌ش له‌گه‌ڵ سوپای فه‌تحکاری ئیسلامی کلیلی دانیایی بوون. به‌پیتی توانایان رینگریان له‌ خوینپێژی و سه‌تمکاری و کاولکاری ده‌گرت.^{٥٢}

من هه‌شتا مه‌یلم به‌لای ئه‌و شرۆفه‌کردنه‌وه هه‌یه که چه‌ندین ساله‌ وه‌رمگرتووه، به‌لام لیته‌دا ده‌مه‌وێ بوه‌ستم و پرسیار بکه‌م: "ئه‌گه‌ر ئه‌و بانگه‌وازه‌وانه‌ی دادپه‌روه‌ری و یه‌کسانی، که له‌گه‌ڵ سوپای عه‌ره‌بیمان بینی، له‌گه‌ڵ سوپای مه‌غۆل بوویه، ئایا له‌توانایان هه‌بوو کاریگه‌ریان له‌سه‌ر سوپا هه‌بێت و ئه‌و رینگریه بکه‌ن که توانایان له‌گه‌ڵ سوپای عه‌ره‌بی ئه‌نجامی بده‌ن؟".

^{٥٠} محمود شکری الالوسی (بلوغ الارب في معرفة أحوال العرب) ج ١، ص ١٤٦

^{٥١} فزاد الصیاد (المغول في التاريخ) ص ٢٣٥

^{٥٢} علي الوردي (مهزلة العقل البشري) الفصل الثاني عشر

به‌لای منه‌وه دوو هۆکار هاوکاری عه‌ره‌بیان کردووه بۆ ئه‌وه زیاتر له سوپای مه‌غۆل به‌ره‌حه‌تر بێن. یه‌که‌میان: هۆکاری ئایینییه که پیشتر باسمان کرد. هۆکاری دووهم ئه‌وه‌یه هه‌ر له‌رۆژگاری جاهیلییه‌ته‌وه خه‌سه‌له‌تی مروه‌ت له‌بیاباننیشنی به‌هێزبووه. بۆیه ده‌کریت بگوتریت ئه‌و مروه‌ته تونده‌ی له‌لایه‌ن سوپای عه‌ره‌بی هه‌بووه، وایکردووه ئاماده‌یی ده‌روونیان هه‌بێت. بۆ کاریگه‌ر بیه‌وون به‌بانگه‌وازه‌کانی ئایینی که ئه‌وانیان ده‌پاراستن له‌هه‌له. نه‌گه‌ره‌هاتوو ئه‌و بانگه‌وازه‌وازان له‌گه‌ڵ سوپای مه‌غۆلیان ده‌یه‌وون ئه‌وا دروستترین بۆچوون ئه‌وه‌یه کاریگه‌ریان نه‌ده‌بوو.

وتمان بیابانی مه‌غۆل ده‌که‌وتیه ناوچه‌یه‌کی سارده‌وه، هه‌رده‌م رووبه‌رووی بایه سارده‌که‌ی جه‌مسهر ده‌بێته‌وه. ئه‌مه‌ش بابته‌یکه گرنگیه‌کی زۆری کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه. له‌به‌ر ئه‌مه مه‌غۆل ناچاربووه خێوته و جلوه‌ریگیان ئه‌ستوو بێت. ئه‌وان پێتۆستیان به‌خۆڕێکاکی چه‌ور هه‌یه، بۆ ئه‌وه‌ی گه‌رمۆکه‌ی پێتۆست به‌له‌شیان بدات تا به‌رگه‌ی سه‌رما بگرن^{٥٢}. وه‌ک ده‌رده‌که‌وتیه ئه‌م هۆکارانه وایکردووه، مه‌غۆل زیاتر بایه‌خ به‌لایه‌نی ماددی بدات، نه‌وه‌ک بابته‌ی مه‌عنه‌وی وه‌ک مروه‌ت و ناوبانگی باش. بۆیه له‌وانه‌یه سه‌تمی ژیان هۆکار بێت له‌وه‌ی، ئه‌و مه‌یله‌ی هه‌لچوون و خۆسه‌پاندن که به‌رۆشنی له‌بیاباننیشنی عه‌ره‌بی هه‌بوو، له‌لای مه‌غۆله‌کان دووه‌ینه‌ی بێت.

ئه‌وانه‌ی بانگه‌وازیان بۆ بێنه‌ماکانی ئیسلام ده‌کرد:

باسی ئه‌وه‌مان کرد که سانی‌ک هه‌بوو کاریگه‌ریان له‌سه‌ر که‌مکردنه‌وه‌ی دڵپه‌قی و کاولکاری له‌لایه‌ن سوپای عه‌ره‌بییه‌وه هه‌بوو. شایه‌نی باسه ئه‌وانه له‌هۆزه‌ بدووه‌کان نه‌یه‌وون تا بیابان ژیاپن. به‌لکو ئه‌وان ئه‌و که‌سانه‌ یه‌وون که له‌سه‌ره‌تادا به‌ (موهاجیر و ئه‌نسار) ده‌ناسران. واته‌ خه‌لکی مه‌که‌که و مه‌دینه‌ بوو. دوا‌ی ئه‌وانیش (تابعین) هاتن، مه‌زنده ده‌کریت ئه‌وانیش زۆرینه خه‌لکی شاره‌کان

^{٥٢} هارولد لامب (جنکیزخان) ترجمه بهاء الدین نوری- ٦-٥

بوون^{۹۴}. سیفه‌تی دیار له‌لای زۆربه‌ی سه‌حابه‌كان و تابعین ئه‌وه‌بوو كه‌م یان زۆر کاریگه‌ر بوون به‌هاكانی شارستانیته‌.

ئهمه‌ش به‌لگه‌یه‌كه‌، بۆ ئه‌وه‌ی بیابانی عه‌ره‌بی وه‌ك بیابانی مه‌غۆل نه‌بووه‌ له‌ جیهانی شارنشینی دا‌پراو بێت، به‌لكو به‌پێی تیپه‌ربوونی رۆژگار په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ شارستانیته‌ته‌كانی ده‌ورووبه‌ری هه‌بووه‌. ئهمه‌ش په‌كێكه‌ له‌و هۆكارانه‌ی وا ده‌كات فه‌تحرده‌نه‌كانی عه‌ره‌ب زیاتر بونیاده‌نه‌ری شارستانیته‌ بێت، نه‌وه‌ك تێكده‌ری شارسانیته‌ بێت، به‌پێچه‌وانه‌ی داگیرکردنه‌كانی مه‌غۆل.

وه‌ك ده‌رده‌كه‌وێت، كاتێك مه‌غۆل به‌ره‌و داگیرکردنی جیهان ده‌رده‌چن، له‌به‌رامبه‌ر جیهان هه‌ستیای به‌سه‌رسامی كردووه‌، له‌وانه‌شه‌ له‌به‌رامبه‌ر هونه‌ره‌كانی شارستانیته‌ و خۆشگوزهرانی هه‌ستیای به‌ترس كردبێت. میژوونووس پرسی سایكس له‌وباره‌یه‌وه‌ ده‌ڵێ "خۆشه‌ویستی مه‌غۆل بۆ كا‌ولكار بۆ سروشته‌ سه‌ره‌تاییه‌كه‌ی ده‌گه‌رێته‌وه‌. به‌شیوه‌یه‌ك كاتێك چوونه‌ته‌ شارێکی شارستانی، ده‌ستیای به‌كا‌ولكاری كردووه‌، به‌هۆی ئه‌وه‌ی ترسیان له‌و شاره‌ هه‌بووه‌. هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌شه‌ ده‌بینین كاتێك مه‌غۆل ده‌گه‌نه‌ ولاتی چین، بینیان شارساتنیته‌تی هه‌یه‌، ئهمه‌ش وایكرد رقیان له‌دژی ئه‌وان هه‌ل‌پێژن و پیاو و ژن و منداله‌كانیان بكوژن، لادیكان ده‌سووتێن و شاره‌ ئاودانه‌كان ده‌كه‌نه‌ بیابانیکی چۆل، به‌شیوه‌یه‌ك شارێکیان له‌دوای خۆیان جێهه‌یشت كا‌ول نه‌بێت و پڕ له‌ لاشه‌ی كوژراوه‌كان نه‌بێت"^{۹۵}.

^{۹۴} احمد امین (فجر الاسلام) ص ۱۵۲- ۱۵۵

^{۹۵} Percy Sykes(history of persia) vol II P 55-56

بهشی سییه م

بیاباننشینی ومهیلی شه پخوازی

له وانه یه زیده پوئی نه بیټ، نه گه ر بلټم به دوه کان له هه موو نه ته وه کانی دیکه ی جیهان، ناماده بیان له پیتاو رکابه ری و رق و کوشتر هه یه. نه وان له مه دا له هه موو نه ته وه سهره تای وشارنشینه کان توندترن. نه مه ش بابه تیکی سهیر نییه. نه گه رها توو توئزینه وه له باره ی سروشتی ژیان بکهین له بیابان، نه وا نه مه ی سهره وه به بابه تیکی ئاسایی ده زانین ومایه ی سهرسو پمان نییه. بهر له هه موو شتیک ده بیټ بزنین، نه و بنه په ته ی شیوازی برژوئی له بیابان له سهر پیک دیت، له پله ی یه که مه دا بریتیه له شوانکاره یی. نه م شیوازه ش له رووی نه نجامه کومه لایه تییه کانه وه جیاوازی له گه ل شیوازی راوکردن وکۆکردنه وه ی به روبومه کان هه یه، که له نیتو نه ته وه سهره تاییه کان باوه. هه روه ها جیاوازی شی له گه ل کشتوکال وپیشه سازی و بازرگانی هه یه، که له نیتو نه ته وه شارشتانییه کان هه یه.

ئیمه له وی بیابانیتی زۆر فراوان ده بینین، ته نها چه ند گژوگیایه کی لیژه وله وی، لی ده پوئیت. نه مه ش له نه نجامی بارانیتی که مه وه، بۆیه که سی به دو ناچار ده بیټ پانتاییه کی فراوان بپریت بۆ گه یشتن به و گژوگیایه و له وه راندنی ئاژه له کانیا ن.

له زۆربه ی کاتدا له وه پرگاکانی بیابان که م و وشکن، پتو یستی نه و دانیش توانانه دابین ناکات که به رده وام زیاد ده بن. دروسته بلټین به دو زۆرترین زاوژی ده کات و زیاد ده بیټ. له وانه یه هۆکاره که نه وه بیټ بیابان دهر دونه خو شی تیدا که نه، هه ر له بهر نه مه شه ریژه ی مردنی سروشتی له زۆرینه ی ناوچه کانی دیکه که متره. نه مه ش سه رچاوه ی کی شه که یه. به دوه کان نه وه له دوا ی نه وه ژماره یان زیاتر ده بیټ، که چی له وه پرگاکانیا ن ناتوانریت زیاد بیټ، به گو یژه ی باران ده بیټ و بارانیش له بیابان که م و ده گمه نه. ته نانه ت هه ندیک له توئزینه وه زانسته یه کان ئاژه بۆ

ئەو دەگەن رێژە ی بارانبارین لە بیابانەکان لە گەڵ دوورکەوتنەوێ چاخێ سەهۆلەندان کەمتر دەبێتەو، هێشتا ئەم کەمبوونەوێ بەردەوامە تا سەدە ی ئێستامان.

بەمشێوێ بارودۆخە کە پێ دەبێت لەناسە قامگیرێ وتەنگەژە وئەمش دەبێتەهۆی دروستبوونی کوشتن وپێن لەنیوان دانیشتوانی بیابان، هەر ئەمش بوو وایکرد داگیرکردن لەپێکھاتە سەرەکییەکانی رۆشنپیری بیاباننشینی هەرژمار بکەین. (فلیپ هەتی) ی میژوونووس دەلی^{٥٦} داگیرکردن (غەزاکردن) لەژیانی بیاباندا سوودی بۆ (بەدو) هەیه، چونکە ئەو کوشتارانە ی ئەنجامدەدرێت ژمارە ی ئەم دەمانە کەم دەکاتەو کە خۆراک دەخۆن^{٥٧}. هەرۆهە دەلی^{٥٨} دانیشتوانی بیابان لەژیانی ئاسایی خۆیان هەردەم لەسەر لیواری برسیتی دایە. لەبەرئەمشە شەپخواری لەلایە ی ئەوان وەك حالەتیکێ زەنی هەمیشە یی لیھاتوو. کوشتار وەك کلیلی سەقامگیرییە بۆ رێگرتن لەزیادبوونی دانیشتوان بەوشێوێیە ی لەسەرۆی بەرھەمە کەمەکانەو بێت^{٥٩}. واتە ئەوان کاتیك ناتوان سەرچاوەکانی داھاتیان زیاد بکەن، ئەوا رێگایان لەبەردەم والایە بۆ ئەوێ ژمارە ی کەسەکان کەم بکەنەو. ئەمش وەك نەریتیک لە جەنگ وداگیرکارییەکان روودەدات ناوہ ناوہ کوشتاری لی^{٥٦} دەکەوێتەو.

یەکیك لەشاعیرانی جاھیلی لەستایشی ھۆزەکە ی دەلی:

قوم إذا نبت الربيع لهم نبتت عداوتهم مع البقل^{٥٨}

(واتە: ھۆزیکە لەگەڵ سەوزایی بەھار، دوزمانیەتیان لەگەڵ گیا دەروێ- وەرگێن)

شاعیریکی دیکە ش دەلی:

ونحن أناس لا حجاز بارضنا ... مع الفيت ما نلقى ومن هو غالب^{٥٩}

(واتە: ئێمە خەلکانیکین شاخ لەزەوییە کەمان نییە، بەیەك دەگەین و کێ زال بێت

باران لەگەڵ ئەودایە .. وەرگێن)

^{٥٦} Philip Hitti (History of The Arabs) p.25

^{٥٧} Ibid, p89

^{٥٨} نوری حمودی القیسی (الفروسیة فی الجاهلیة) ص ٤٤

^{٥٩} المصدر السابق ص ٤٩

بەراوردىك:

بىگومان مەيلى شەپخوазى ۋەپىرشكردن وتالانكردن، لەلای ھەموو نەتەۋەكانى جىھان ھەيە، ئەمە لەسروشتى گشتى مەۋقايەتتە، بەلام بەپى بارودۆخى تاييەتى ھەر كۆمەلەيەك خەلك زياد دەبىت و كەم دەبىت. بۆ نمونە مەۋقە سەرەتايەكان ئەوانەى لەسەر راوكردن و كۆكردنەۋە دەژىن، ھىرش دەكەنە سەريەكتەر و يەكتەر دەكوژن، بەلام كەمتر لە بەدوھەكان ئەمە ئەنجام دەدەن. مەۋقە سەرەتايەكان بەشيوەيەكى رىژەيى لەگوندى جىگىر دەژىن، لەنزىك خۆيان بواريك بۆ راوكردن و كۆكردنەۋەى بەرھەمە خۆپسكەكان دەدۆزنەۋە. بۆيە ئەو ھۆكارانەى پالئەرن بۆ بەريەكەوتن و كوشتار لەلای ئەوان كەمترە نەۋەك لەلای بەدوھەكان.

كاتىك تاوتويى نەتەۋە شارستانىيەكانىش دەكەين، دەبينىن مەيلى شەپخوазى كەمترە ولاوازترە لەنەتەۋەكانى دىكە، چونكە ۋەك ئىين خەلدون ئامازەى بۆ دەكات، ئەو ھۆكۈمەتى لەنتوان شارنشىنەكان دروست دەبىت، ۋە دەكات ئەوان مەيليان زياتر بۆ خۆشگوزەرانى ھەبىت و كەمتر بەرەو كوشتار و كۆپىركى توند بۆن.

تۆرجارىش كوشتار وداگىركارى لەنتوان ھۆكۈمەتە جىاجىياكانى ولاتانى شارستانى روودەدات، بەلام ئەمانە لەسەردەستى سەريازى راھىتراۋ دەبىت، كەچى عەوامى خەلك مەيليان بۆ جەنگ وداگىركارى نىيە تەنھا لەبارودۆخى تاييەت نەبىت. رىكابەرى لەتۆربەى كاتدا لەنتوان شارنشىنەكان بەشيوەى رىكابەرى ئاشتىانە دەبىت، خويىنى تىدا ناپزىت ومالى تىدا تالان ناكزىت – ۋەك دواتر باسى دەكەين.

دەۋلەت و بىاباننشىنى:

ھۆكۈمەت يان دەۋلەت بەمانايەكى گشتى، لەشارستانىيەت نەبىت دروست نابىت، تۆر دەگمەنە دەۋلەت لەژيانى سەرەتايى و بىاباننشىنى دروست بىت. ۋەك زاناي كۆمەلتاسى سىمىز ئامازەى بۆ كەدوۋە، دەۋلەت تەنھا لەكۆمەلگەيەك دروست دەبىت، كە بەرھەمەتتەنى لە بەكاربردن زياتر بىت.^{٦١} دەۋلەت ھەردەم

^{٦٠} ابن خلدون (المقدمة) ص ١٢٥-١٢٦

^{٦١} Newell Sims (Society and Its Surpuls)p. 223-228

لەسەر كۆكردنەوھى باج بەرپتوھ دەچىت. كۆمەلگاش ناتوانى باج بدات، تەنھا ئەو كاتە نەبىت بەرھەمە ئابورىيەكەى لەپىتوئىستى بژىوى زىاتر بىت. ئەم بابەتەش ئەنجام نادىت تەنھا لەشارستانىيە نەبىت، كە بەرھەمەتتەن تىيدا رىكخرا وفەرھەمە. بۆيە زۆر ئەستەمە دەولەت لەبىبابان دروست بىت، بەرھەمەتتەن ۋەك بىنېمان بەشى دانىشتوانەكەى ناكات. لەگەلئەوھشدا ھەندىك لەمىژوونووسان دەگىرپنەوھ گوايە دەولەتى سادە لەجاھىلىيەت لە بىبابانى عەرەب دروست بوو، لەوانە دەولەتى كىندە، ئەو دەولەتە ھىندە سەرانەى لەھۆزە بەدوھەكان ۋەرگرتوھ، دواچار نەيتوانىوھ. ماوھەكەى زۆر بىمىتتەوھ، دواچار ھۆزەكان لەدزى راپەرىن ۋەبەكجارى لەناويان برد.^{۶۲}

بەھەرھال ئىمە ئىستا دەولەتتىكى بەھىز لەبىبابانى عەرەبى دەبىنن، ئەوئىش شاننىشىنى عەرەبى سەودىيە. بەلام نەبىت ئەوھ لەبىر بىكەن ئەم دەولەتە پشت بەوھرگرتنى باجى ھۆزە بەدوھەكان نەبەستى، بەلكو پشت بە باجى كشتوكال ۋەشارەكان دەبەستى. بەمدوايەش داھاتىكى زۆر ۋەزەوھەندى نەوتى ھەيە، بۆيە دەولەت بەھىز بوو. ئەگەر ئەو داھاتە نەبووايە ئەو لەوانەبوو چارەنووسى دەولەتى سەودىيا ۋەك چارەنووسى دەولەتى كىندە بوايە.

دەمارگىرى ھۆزگەرايى:

دەتوانىت بگوتىت ھۆز لەبىباباننىشىنى شوئىنى دەولەت دەگىرپتەوھ. تاك لەھۆزدا ئاسايىش ۋەزەم بوون ۋەچاودىرى دەدۆرپتەوھ. ئەگەر كەسىك لەبىبابان سەر بەھۆزىكى بەھىز نەبىت ئەو رووبەرووى لەناوچوون دەبىتەوھ ھەر چەندە خودى خۆى ئازا ۋەبەھىزىش بىت.^{۶۳}

تاكى بىباباننىشىن زۆرجار پشت بە ئازايى ۋەھىزى خۆى دەبەستى، بەلام ھەندىكجار ئەمە بەس نىيە، ئەو لەرىگاكانى بىبابان رووبەرووى مەترسى دەبىتەوھ، بەتەنیا ناتوانى خۆى نەجات بدات. ھۆزى بەھىز زۆرجاران كەسەكانى خۆى دەپارىزىت بۆ ھەر كۆپىيەك بچن. ئەو ھۆزە ھەپەشەى تۆلەكردنەوھ دەكات ئەگەر

^{۶۲} جواد على (تارىخ العرب قبل الاسلام) ج ۲ ص ۲۴۶-۲۴۷
^{۶۳} Philip Hitti (op. cit) p 26-27

يەككىيان ھېرشى بىرىتەسەر. ئەگەر كەسك بەدەستى تاكىكى ھۆزىكى دىكە بىكۆزىت ئەوا ھۆزى كەسە كۆزراوھە كە داواى تۆلە دەكات. ئەگەر ىش نەيتوانى كەسى بىكۆز بىكۆزىت ئەوا ھەر كەسكى دىكەى ھۆزەكە دەكۆزىت.

ئەوھى شايەنى باس بىت، بە بېرى ئەوھى تاكىك چاۋەپوانى پاراستن لە ھۆزەكەى دەكات، لە بەرامبەرىشدا ھۆزەكە داواى فېداكارى ودىسۆزى لە تاكەكە دەكات. ھۆزەكە بەخىراى پارىزگارى لە تاكەكە دەكات و تۆلەى دەكاتەوھ. تاكەكەش بە فرىاى ھۆزەكەى دەچى ولەكاتى كارەساتدا قورىانى لە پىتئە ھۆزەكەى دەدات. ئەمەش بەرژەوھەندى ھاوبەشە لە نىوان تاك ھۆزەكە، ئەو بە ھۆزەكەى بە ھىز دەبىت، لە بەرامبەرىشدا ھۆزەكەى بەم بە ھىز دەبىت.

فرىاكەوتنى رەھا يەككە لە خەسلەتەكانى بىباباننىشىنى، ناكىت دەستبەردارى بىت. ئەگەر ھۆزىك داواى فرىاكەوتن لە كەسك بىكات، ئەوا كەسەكە نابىت دودولى بىكات و پىرسىار بىكات، بەلكو دەبى بە پەلە چەكەكەى ھەلگىت و بە داواى ھۆزەكەى رابىكات بۆ ھەر ئامانجىك. ھۆزىش نابىت پىرسىار بىكات و دودول بىت لە فرىاكەوتنى يەككە لە كۆرەكانى كە ھاناىان بۆ ھىتاوھ. يەككە لە شاعىرانى جاھىلى ستايشى ئەو خەسلەتە دەكات و دەلى:

لايسالون اخاهم حين يندبهم في النابيات على ما قال برهانا

(واتە: لەو كاتەى براكەيان ھاناىان بۆ دەبات، لەبەر ناخۆشىيەك ئەوا داواى بەلگەى رووداۋەكە لە براكەيان ناكەن- وەرگىي)

شاعىرىكى دىكەش دەلى:

إذا استجدوا لم يسألوا من دعاهم لاية حرب أم باي مكان^{۱۱}

(واتە: كاتىك كەسك ھاناىان بۆ بىبات، ناپىرسن بۆ كامە جەنگ و بۆ كامە شوپىن- وەرگىي)

^{۱۱} عمر الدسوقي (الفتوة عند العرب) ص ۱۲۷

گرنگی ره‌چه‌له‌کناسی له بیاباننشینیدا:

هیچ نه‌توهیه‌ک نییه به‌قەد به‌دوه‌کان بایه‌خی به‌ره‌چه‌له‌کناسی داییت، له‌و باره‌یه‌وه‌ فلیپ هیتی ده‌لی^{۱۰} نه‌توهیه‌ک نییه له‌جیهان، جگه له به‌دوه‌کان، که ره‌چه‌له‌کناسیان گه‌یاندۆته‌وه ئاستی زانسته‌کان^{۱۱}.

له‌راستیدا ناسینی ره‌چه‌له‌که‌کان وه‌زیفه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی گرنگی له‌رۆشنبیری بیاباننیشنی هیه. هه‌ر به‌ناسینی ره‌چه‌له‌ک که‌سی به‌دو که‌سانی هۆزه‌که‌ی له‌که‌سانی دیکه جیا‌ده‌کاته‌وه. هه‌ر به‌مه‌ش ده‌زانێ تۆله له‌کیتی کۆپه‌کانی هۆزه‌کانی دیکه بکاته‌وه. دیارنه‌بوونی ره‌چه‌له‌کی که‌سیک له بیابان نه‌وا مانای نه‌وه‌یه هۆزێکی نییه بیبارێزی و تۆله‌ی بۆ بکاته‌وه، بۆیه نه‌و که‌سه‌ ناچاره هاوپه‌یمانی له‌گه‌ڵ یه‌کێک له‌هۆزه‌کان بکات بۆ نه‌وه‌ی به‌تیپه‌ربوونی رۆژگار ره‌چه‌له‌کی نه‌و وه‌ربگریت.

به‌دو پێیوايه هۆکاری بایه‌خدانی به‌ره‌چه‌له‌کناسی بۆ نه‌وه‌ی سیفه‌تی نه‌و تاکه دیاریکات که له‌وانه. به‌دوه‌کان باوه‌ریان وایه مرۆڤ هه‌موو سیفه‌ته‌کانی خۆی له‌باوکییه‌وه وه‌رده‌گریت. له‌وانه‌یه نه‌مه‌یان به‌پیتی نه‌زمونی خۆیان وه‌رگریتی به‌تایبه‌تی له‌گه‌ڵ نه‌سپ. نه‌وان تێبینیان کردووه نه‌سپ سیفه‌ته‌کانی له‌باوکییه‌وه ده‌مێنێته‌وه. بۆیه نه‌وه‌نده‌ی بایه‌خ به ره‌چه‌لی مرۆڤ ده‌ده‌ن، هێنده‌ش بایه‌خ به ره‌چه‌له‌کی نه‌سپ ده‌ده‌ن. نه‌وان نازانن ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی کاریگه‌ری له‌سه‌ر پێکهاته‌ی که‌سیتی مرۆڤ هیه.

له‌حالی حازردا، به‌سه‌ره‌اتێک له‌باره‌ی که‌سیکی به‌دو هیه، من له‌چه‌ندین که‌سه‌وه گوێبیستی بوومه. پوخته‌که‌ی نه‌وه‌یه پیاویکی به‌دو زه‌واجی له‌گه‌ڵ ژنێکی خاوه‌ن ره‌چه‌له‌ک کردووه. له‌رۆژانی زاوايه‌تی دا ده‌یه‌وی ناژه‌لێک راو ده‌کات و له‌ژێر عه‌باکه‌ی ده‌شارێته‌وه بۆ نه‌وه‌ی دایکی نه‌بینی. نه‌و ده‌یه‌وی ژنه‌که‌ی به‌ته‌نیا له‌ نیچیره‌که‌ی بخوات، بێنه‌وه‌ی دایکی بزانی. به‌لام ژنه‌که‌ توپه ده‌بێت وداوای ته‌لاق ده‌کات. به‌وباوه‌په‌ی منداڵه‌کانی وه‌ک باوکیان نه‌و ره‌فتاره ناحه‌زیان ده‌بێت، بۆیه به‌شیوه‌ی باوکیان، مامه‌له له‌گه‌ڵ دایکیان ده‌که‌ن.

^{۱۰} Philip Hitti (op. cit) p. 28

ده‌گوتریت ژنه‌که داوای ته‌لاق شوو ده‌کاته‌وه و پیاوه‌که‌ش ژن ده‌هینیتیه‌وه. منداله‌کانی هه‌ریه‌که‌شیان هه‌ر ئه‌و سیفه‌تانه‌یان ده‌بیته‌ که ژنه‌که پێشبینی کردبوو.

ئه‌وه‌مان به‌لاوه گرنگ نییه، چیرۆکه‌که خه‌یالییه یان واقعییه. گرنگ ئه‌وه‌یه به‌دوهمان له‌ دانیشتنه‌کانی خۆیان باسی ده‌که‌ن و متانه‌یان پێیه‌تی، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌که بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وان باوه‌ریان وایه‌ کوپ سیفه‌ته‌کانی له‌باوکییه‌وه وهرده‌گیریت. ناتوانین له‌وه‌دا گله‌ییان لێ بکه‌ین، ئه‌وان درک به‌وه‌ ده‌که‌ن به‌هۆی خه‌سله‌تی هه‌تزی و زالبوون توانیویانه‌ له‌و بیابانه‌ سه‌خته‌ بمه‌ینه‌وه، بۆیه ده‌یان‌ه‌وێ له‌لای خۆیان و منداله‌کانیان پارێزگاری له‌مانه‌وه‌ی ئه‌و خه‌سله‌تانه‌ بکه‌ن. نایه‌نه‌وێ به‌تیکه‌لبوون له‌گه‌ڵ (خوینی لاوان) ونی بکه‌ن. له‌یه‌کتێک له‌ پهنده‌کانیان هاتوو " ره‌چه‌له‌ک هه‌لخه‌له‌تینه‌ره‌".

به‌هه‌رحال بایه‌خدا به‌په‌چه‌له‌ک یه‌کتێک بووه‌ له‌هۆکاره‌کانی نانه‌وه‌ی دوژمنایه‌تی و رکابه‌ری له‌نیوان هۆزه‌کانی به‌دو، جورجی زیدان له‌وباره‌یه‌وه ده‌لێ " له‌نیوان پشت و سه‌کی هۆز و له‌سه‌رووی هۆزه‌که‌شه‌وه ده‌مارگیری ره‌چه‌له‌ک کۆیان ده‌کاته‌وه - له‌نزیکه‌وه بۆ نزیک، له‌دوو‌روه بۆ دوور - دوو پۆل له‌پشتیک له‌دژی پشتیکی دیکه‌ کۆده‌بنه‌وه، هه‌ر چه‌نده له‌یه‌ک سه‌کیش بن، دوو سه‌ک له‌دژی یه‌ک سه‌رخه‌یل کۆده‌بنه‌وه هه‌رچه‌نده هه‌مووشیان له‌یه‌ک هۆزن. بۆ نمونه‌ من و براکه‌م له‌دژی ئاموزاکم، من و ئاموزاکه‌مه له‌دژی که‌سانی بێگانه. جا ئه‌وانه هه‌ر یه‌که‌یان شانازی به‌خۆیان‌وه ده‌که‌ن و باسی خراپی خه‌لک ده‌که‌ن. چه‌ندین شانازیکردن به‌خۆیان‌وه هه‌یه که‌باسکردنی درێژه ده‌کێشی. به‌ناوبانگترین رووداوی رکابه‌ری له‌نیوان عه‌ره‌ب ئه‌وه‌بوو له‌نیوان هۆزه‌کانی قه‌حتانی (یه‌مه‌نی) و هۆزه‌کانی عه‌دنانی روویان داوه...^{١١}.

له‌راستیدا ململانی نیوان قه‌حتانییه‌کان و عه‌دنانیه‌کان میژوویه‌کی دووردریژی هه‌یه. شه‌پ و ئاژاوه‌ی نیوانیان هه‌موو ئه‌و ولاته‌نه‌ی گرتۆته‌وه که فه‌تحکردنی ئیسلامی پێگه‌یشتوو. بۆ نمونه له‌ئهنده‌لوس جه‌نگێک به‌رپا بوو چه‌ندین سال

^{١١} جرجی زیدان (التمدن الاسلامي) ج ٤ ص ١٤

خوێن پڤا. هۆکاری ئەم شەپەش ئەوەبوو پیاویکی عەدنانی گەلامیویکی لەپەزی پیاویکی قەحتانی لێکردبوو. ئەو دۆژمناوە تا سەردەمیکی نزیک لە ئێستا بەردەوام بوو. لەسەرەتای سەده‌ی هەژدەمیش چەند جەنگێک لەنێوان عەدنانی و قەحتانییەکان رویدا.^{٦٧}

پاراستنی ئافەرەت لە بیاباننشینیدا:

ژێدە بایەخدان بە رەچەڵەک وایکردوو بەدووەکان بایەخ بە پاراستنی ئافەرەت بەدەن لەپووی ئاکار و پاکیزەییەوه. ئافەرەت لەلای ئەوان دەفری رەچەڵەکە. بۆیە ئەگەر دەفرەکش پیس بیت ئەوا ناوەرۆکیشی پیس دەبیت. بەدو بەر لەهەموو شتێک دەیه‌وی ئافەرەتیکی بەرەچەڵەک بۆ کۆرەکە ی دەست نیشان بکات. ئەوان رەچەڵەکی ئافەرەتیان پێ باشترە لەجوانییەکە ی. بۆیە لەیه‌کێک لە پەندەکانی پێشینانیان هاتوو (ایاکم وخضراء الدمن) (مەبەست لەو پەندە ئەوەیە: خۆتان لەو ئافەرەت بگرن، بەرووخسار جوانە، بەرەچەڵەک خراپە - وەرگێڕ) مەبەست لەو پەندە هۆشیاریدانە لە ئافەرەتی ناپەسەن و جوان، بۆیە ئەوا ئەم جۆرە ئافەرەتە بە گۆلێکی جوان دەشوبه‌ینن کە لەسەر زێلدانێک روابێ.

بەدو تەنها بەوەندە وازناهێنێ بەلکو موکڕ دەبن لەوەی ئافەرەتەکە دەبیت لەوێرێ داوینپاکی و ناویانگی باش بیت. وەک دەرەدەکەوێت نەتەوێه‌ک نییە لە جیهاندا وەک ئەوان پێداگری لەسەر داوینپاکی ئافەرەت بکاتەوه. ئەوان نەرمی نانۆینن لە کوشتنی ژنێک کە گومان لەرابردووێه‌کە ی بکری. کەسیکیش چاوپۆشی لەمە بکات ئەوا نەنگی و خۆی و منداڵەکانیشی ناپاریزی. ^{٦٨}

ئێستا لەبیابان هۆزیکی (رەچەڵەک نادیار) هەیه‌ بە سەلبە (الصلبة) دەناسرێت. دەگوترێن ئەو هۆزە لەپاشماوێ سەلبییەکانن. ئەم هۆزە لە بیابان زۆر بێزاروون بەشیوێه‌ک هێرش ناکەتەسەر کەس وکەسیش هێرشیان ناکاتە سەر. بەدووەکان خۆیان لەوه بەدوور دەگرن شەریان لەگەڵ بکەن و دەستدریژیان بکەتەسەر. ئەوەی ئەو هۆزە پێی ناسراوه ئەوەیە ژنەکانیان زۆر جوانن، بەلام

Philip hitti (op. cit)p 280-281 ^{٦٧}

Jamali (The New Iraq) p17 ^{٦٨}

به‌دوه‌كان خۆيان له‌وه به‌دوور ده‌گرن زه‌واجيان له‌گه‌ڵ بکه‌ن، چونکه له‌وه ده‌ترسن خۆیتنی منداله‌کانیان پيس نه‌بێت.

جگه له‌مانه‌ش ئه‌م هۆزه پيشه‌گه‌ری ده‌که‌ن، وه‌ك به‌رگه‌دروو و ئاسنگه‌ری و پزیشکی .. هتد. که ئه‌مه‌شيان له‌لای به‌دوه‌كان بێزراره. هه‌ندێك له‌ژنه‌کانیشیان کاری فالچه‌یتي و له‌وانه‌شه هه‌ندیکيان کاری له‌شفروشی بکه‌ن. به‌لام به‌هه‌ر حال ئه‌وان کاریان له‌بیابان مه‌يسه‌ر ده‌بێت و که‌س سته‌میان لێ ناکات. چونکه لاوازن، به‌دو نایه‌وێ هێرش بکاته سه‌ر لاوازه‌كان.

ئه‌وه‌ی شایه‌نی باس بێت، ژن یه‌کێکه له‌هۆکاره‌کانی نانه‌وه‌ی شه‌ر و نا‌ژاوه له‌نتوان هۆزه‌کانی بیابان، ژنی به‌دو له‌شه‌ره‌كان تالان ده‌کری‌ت، هاوشیوه‌ی تالانکردنی که‌لوپه‌ل و حوشت، به‌لام هۆزی تالانکراو له‌تالانکردنی ژنه‌کانی زیاتر هه‌ست به‌شه‌رمه‌زاری ده‌کات نه‌وه له‌تالانکردنی که‌لوپه‌له ماددییه‌كان. به‌پێی گوته‌ی (حاته‌می تاي) (سامان دێ و ده‌پوا) که‌چی ئافره‌ت شه‌ره‌فی پیاوه ئه‌گه‌ر ناوی بزپێت، ئه‌مه‌ چاک نابێته‌وه. ده‌کری‌ت بگوترین یه‌کێک له‌گه‌رنه‌گه‌رن هۆکاره‌کانی ئه‌وه‌ی پالنه‌ره بۆ به‌هێزبوون و پالنه‌وانبوونی پیاو، پالنه‌ری پاراستنی ژنه له‌سوکه‌یه‌تی و تالانکردن. هه‌ر ئه‌م هۆکارانه‌ش بووه وایکه‌درووه هۆزه‌کانی جاهیلیه‌ت، راسته‌وخۆ دواي له‌دایکه‌بوون، کچانیان زنده‌به‌چال بکه‌ن. ژنانی به‌دو له‌وه راهاتوون له‌جه‌نگه‌کاندا له‌دواي پیاوه‌کانیان بپۆن وه‌انیان بده‌ن. هه‌ندیکجاریش وا رووده‌دات ژنه‌كان به‌کرده‌یی خۆیان له‌شه‌ره‌كان به‌شدار ده‌بن. ئه‌گه‌ریش یه‌کێک له‌و ژنانه پالنه‌وانی‌تی نواندن، ئه‌وا پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌رزدابێته‌وه وخوازیبێنی خۆی یان خوازیبێنی کچه‌کانی ژور ده‌بێت. ئه‌وکاته به‌دایکێکی مه‌زنی ده‌زانن که کوپانی پالنه‌وانی ده‌بێت. وه‌ك چۆن ئه‌سه‌پی ره‌سه‌ن وه‌چه‌ی نایاب ده‌نێته‌وه.

وه‌ك له‌سه‌رده‌می ئیستامان زانراوه، هۆزه‌کانی به‌دو له‌جه‌نگه‌کانیان، کچیکي تایبه‌ت به‌کارده‌هێنن به‌ (العماریه - سه‌رخێل) ده‌ناسرێت. ده‌بێت کچیکي جوان بێت وخواه‌ن ره‌چه‌له‌ك وره‌سه‌نایه‌تی بێت. ئه‌و کچه‌ سواری که‌ژاوه‌ی سه‌ر حوشت ده‌کری‌ت و سه‌ری خۆی داناپۆشی. له‌جه‌نگدا پێش هۆزه‌که‌ی ده‌که‌وێت بۆ

ئەوێ هانیان بدات. لەکاتی جەنگەکان ناری یەکە یەکە پیاوێکان دەبات و سەرفرازی رابردوویان وەبیردەهێنیتەوێ. ئەگەر یەکیکیش بیهێت لەجەنگەکان رابکات ئەوا گلەیی لێ دەکات و هەستی جوامیری و قارەمانیتی دەجوڵێنێ.^{٦٩}

هەرۆه‌ها دەبێت باسی ئەوێ بکەیت، کە پیاوی بەدو لەبەرانبەر ژنی بەرچەڵەک و جوان، زۆر هەستیارە، پیاو بەشانازی بەسەر بێندی بەبەردەمی تێدەپەڕی، بۆ ئەوێ بەپیاوێتی و پالەوانیتی خۆی سەرنجی رابکێشێت. لەوانەشە لەبەردەمیدا کەسیتی دیکە بنوێتی کە خۆی لەکاتەکانی دیکە لێی رانەهاتووێ. زۆرجاریش شیتانە خۆی دەخاتە ناو جەنگەوێ بۆ ئەوێ سەرنجی ئەو کچە بەدەست بهێنێ، کە سەیری دەکات.

ژنی بەدو سلّ لەوێ دەکاتەوێ شوو بە پیاوی ترسنۆک بکات، ئەو میژدیکی سەربەرز و پالەوانی دەوێ بۆ ئەوێ سەرخۆی لەنیو ژنانی هۆزەکە ی پێ بەرزبکاتەوێ. عەباس عەزازی میژوونووس بۆمان دەگێڕیتەوێ، ژنێک لە هۆزی (بەنی لام) هەبوو، هاوسەری یەکیک لەسەرکردەکانی هۆزەکە بوو. کاتیکی میژدەکە میژدەکە دەمریت، لەگەڵ شووبراکە ی زەواج دەکاتەوێ. ئەو پیاوێ لەرووخسار زۆر بە برا مردووێکە چوو، بەلام لە ئازایەتی و بویری لەداگیرکردن وەک براکە ی نەبوو. ژنەکە لەمە توێ دەبێت و شیعریکی بەزمانی بەدو لەبارە یەوێ دادەنێت و دەلی:

الزول زوله والحلایا حلایاه والفعل ما هو فعل ضافي الخصائل

مەبەستی ئەوێ میژدی ئیستا لە رووخسارێ جوانەکە ی لە میژدە مردووێکە ی دەچێ، بەلام خەسلەتە باشەکانی ئەوێ تێدا نییە. پیاوێکە ئەمە بە سوکایەتیەکی قبوڵنەکراو دەزانیت. سوور بوو لەسەر ئەوێ کاریک ئەنجام بدات جێی پەسەندکردنی ژنەکە ی بێت. بۆیە دەچیتە غەزا و داگیرکردن، دەسکەوتیکی زۆر دەهێنیتەوێ. ئەو کاتە ژنەکە هەست بەوێ دەکات لە ئازایەتیش ئەم پیاوێ لە میژدی پیشووی دەچیت و پێی رازی دەبێت.^{٧٠}

^{٦٩} عباس العزاوي (عشائر العراق) ج ١ ٣٥٧-٣٦٠

^{٧٠} المصدر السابق ج ١ ص ٣٥٠

پیشه‌گه‌ری و غه‌زاکردن:

پیشتر ناماژه‌مان بۆ ئه‌وه‌کرد به‌دو زۆر رقی له‌پیشه‌گه‌ری ده‌بیته‌وه. ئه‌وان رقیان له‌به‌رگه‌دروو و سه‌نه‌تکار و تیزکه‌ره‌وه‌ی شمشیر و پسته‌چی و سه‌رتاش و هه‌موو ئه‌وه‌که‌سانه‌ ده‌بیته‌وه که بژێویان به‌ده‌ست و ئاره‌قی نێوه‌چه‌وان دابین ده‌که‌ن. ئه‌وان پتیا‌نوايه ئه‌مه‌ نيشانه‌ی ترسنۆکی و لاوازییه، که‌سی به‌هێز و پالنه‌وان به‌تیروانیی ئه‌وان بژێوی خۆی به‌هێزی بازوو و شمشیره‌که‌ی په‌یدا ده‌کات.

هه‌روه‌ها رقیان له‌پیشه‌ی فیکریه، وه‌ک ئه‌وه‌ی رقیان له‌پیشه‌ی ده‌ست ده‌بیته‌وه. مامۆستا له‌لای ئه‌وان بێزراوه، هه‌روه‌ها نووسه‌ر وه‌له‌کناس و گۆرانیبێژ و مۆسیقاژهن و پزیشک، ته‌نانه‌ت رقیان له‌وه‌که‌سانه‌ش ده‌بیته‌وه که له‌ ره‌چه‌له‌کناسی و که‌شناسی و شوونه‌لگه‌ری بژێوی دابین ده‌که‌ن.

مامۆستا حافز وه‌هه‌به‌ ده‌لی" به‌دو ئه‌گه‌ر رقی له‌یه‌کێک بێته‌وه وه‌له‌به‌ری هه‌موو جێنیه‌کان، تاکه‌ جێنیه‌ی پێ بدات ئه‌وه‌یه‌ پێی ده‌لی" (کۆری پیشه‌گه‌ر) جارێک وا رێکه‌وت مه‌لیک عه‌بدولعه‌زیز ئه‌م جێنیه‌ی به‌یه‌کێک له‌ میره‌کان ده‌دات. هاوسه‌ری میر گۆییستی جێنیه‌که‌ ده‌بێت و ده‌لی" من له‌گه‌ڵ ناژیم، چونکه‌ تۆ کۆری پیشه‌گه‌ری نه‌وه‌ک کۆری هۆز، کۆری سه‌عود درۆ ناکات"^{٧١}.

به‌دو ئیستا ئه‌گه‌ر بیه‌وی له‌ بژێوی یه‌کێک بپرسیت. ئه‌وا وه‌ک که‌سی شارنیشین نا‌پرسی" له‌گه‌ڵ کارت چۆنی؟" به‌لکو ده‌لی" له‌گه‌ڵ بازووت چۆنی؟" ئه‌گه‌ر بژێوی پیاویک ئه‌سته‌م بێت ئه‌وا شمشیره‌که‌ی هه‌لده‌گریت و ده‌چیته‌ غه‌زاکردن. جا ئه‌گه‌ر ده‌سته‌که‌وتی زۆر بوو ئه‌وا سه‌ره‌پای په‌یداکردنی بژێوییه‌که‌ی پێگه‌شی له‌ناو هۆز به‌رز ده‌بیته‌وه.

عه‌بدولجه‌بار راوی به‌سه‌ره‌اتێک ده‌گێڕته‌وه، پوخته‌که‌ی ئه‌وه‌یه: شیخێک له‌شیخه‌کانی هۆز دوو ژنی هه‌بووه، یه‌کێک له‌ ژنه‌کانی فه‌رامۆش کراوه وه‌له‌په‌ری شوینی هۆزه‌که، له‌خانووبه‌کی بچووک ژیاوه، به‌لام ئه‌وه‌ی دیکه به‌خته‌وه‌ره له‌گه‌ڵ منداڵه‌کانی له‌مالی شیخی گه‌وره له‌ناوه‌راستی هۆزه‌که ده‌ژیت. ژنی یه‌که‌م

^{٧١} حافظ وه‌به (جزيرة العرب في القرن العشرين) ص ١٢٣

کۆپێکی هه‌بووه، دایکه‌که هه‌رده‌م کۆپه‌که‌ی هه‌ن داوه بچێته دیوه‌خانی باوکییه‌وه وه‌گه‌ل میوانه‌کان دابنیشی. کۆپه‌که‌ی له‌میانه‌ی گوێگرتنی بۆ پیاوانی هۆز هه‌ست به‌وه ده‌کات ناتوانی پێگه‌ی له‌لای باوک و هۆزه‌که‌ی هه‌بێت ته‌نها شه‌وه نه‌بێت داگیرکارییه‌ک (غه‌زایه‌ک) بکات ده‌سکه‌وت به‌ده‌ست به‌ینی، بۆیه به‌ته‌نها ده‌چێته غه‌زاکردن، وا رێکه‌وت دوا‌ی نواندنی پالێوانیته‌ی و نه‌به‌ردی له‌هۆزێک شه‌سپ و رمێک و کچێک تالان ده‌کات. کاتێک به‌وده‌سکه‌وتانه ده‌گه‌رێته‌وه ناو هۆزه‌که‌ی دایکی به‌شادی وه‌له‌له‌وه پێشوازی لی ده‌کات و ده‌بێته جێی سه‌رنجی خه‌لک... به‌مه‌ش خۆی و دایکی پێگه‌یان له‌لای باوکیان به‌رزتر ده‌بێته‌وه...^{٧٢}

عه‌بدولجه‌بار راوی ده‌لی "غه‌زاکردن له‌لای به‌دوه‌کان په‌سه‌ندکراو و سه‌ره‌فرازییه، به‌گله‌یی و که‌موکۆپی دانانریت. ئه‌و داگیرکردن و غه‌زاکردنه جیاوازی له‌گه‌ل رفاندن و فیل و دزی هه‌یه. زۆرجار پیاوی به‌دو خۆبه‌خشانه ده‌چێته غه‌زاکردن و خۆی تووشی زه‌حمه‌تی ده‌کاته‌وه، سامان و گه‌نجینه‌ی دوو هێنده ده‌سکه‌وته‌کانی غه‌زاکه‌ی ده‌به‌خشی شه‌ش بۆ شه‌وی ناوبانگی چاک له‌ناو قه‌ومه‌که‌ی به‌ده‌ست به‌ینی. ئه‌وکاته‌ش شاعیران ستایشی ده‌که‌ن و خه‌لکیش باسی ده‌که‌ن. به‌سه‌ره‌هاتێک له‌باره‌ی فه‌رحان ده‌گێرنه‌وه، که‌ باپیره‌ گه‌وره‌ی هۆزی شه‌مه‌ر بوو، ئه‌و هۆزه‌ش له‌عێراق ناوبانگی هه‌یه. ده‌لێن رۆژێک چووته گوندێکی باکووری به‌غدا، له‌وێ پیاوانی زه‌به‌لاح ده‌بینی، پرسیاریان لی ده‌کات "ئێوه غه‌زا ده‌که‌ن؟" ئه‌وانیش وه‌لامی ده‌ده‌نه‌وه گوایه ناتوانن غه‌زا بکه‌ن، چونکه ئه‌مه‌یان نه‌کردۆته‌وه پێشه‌ی خۆیان. که‌چی فه‌رحان پاشا ده‌لی "هێرش بکه‌نه سه‌ر ئه‌وانه‌ی له‌خۆتان بچووکتر"^{٧٣}. مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بوو ئه‌گه‌ر ئه‌وان لاوازن و ناتوانن غه‌زا بکه‌ن، ئه‌وا با هێرش بکه‌نه سه‌رکه‌سانی لاوازر له‌خۆیان.

^{٧٢} عبدالجبار الراوی (البادية) ص ٢٤٢-٢٤٦

^{٧٣} المصدر السابق ص ٢٤١

مافی مولکداری:

مولکداری له‌شارستانه‌دا ماف و سنووری دیاریکراوی هه‌یه، ده‌وله‌ت سه‌ره‌پرستی جێبه‌جێکردنی ده‌کات. زۆرجار چه‌ند شیواز بۆ تۆمارکردنی مافه‌کان و سه‌لماندنیا هه‌یه، به‌شیوه‌یه‌ک یاری کردن به‌و تۆمارانه‌ کارێکی نه‌سته‌مه، به‌لام له‌بیاباننشینیدا ئه‌وا بابته‌که ته‌واو پێچه‌وانه‌یه. ئه‌مه‌ش له‌به‌ر بلاوی دیارده‌ی داگیرکردن و تالانکردنه، له‌گه‌ڵ نه‌بوونی ده‌وله‌ت.

چه‌ندین په‌ند له‌ناو به‌دوه‌کان هه‌یه، ئاماژه‌ بۆ ئه‌م دیارده‌ی سه‌ره‌وه ده‌کات له‌وانه "حه‌لال ئه‌وه‌یه به‌ده‌ستت بێت" یان "هه‌ق به‌شمشیره ئه‌وه‌ی نه‌یتوانی شاهیدی ده‌وی". چه‌ندین په‌ندی دیکه بۆ ئه‌م بابته هه‌یه، هه‌موویان ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه ده‌که‌ن به‌دو به‌پێچه‌وانه‌ی شارنشین له‌مانای مولکداری ده‌گات.

له‌راستیدا پیاوی به‌دو سه‌ل له‌وه‌ده‌کاته‌وه جگه‌له به‌کارهێنانی شمشیر و خۆزاککردن، به‌شیوازی دیکه‌ی مافه‌کانی وه‌ریگریته. ئه‌و رقی له‌شارنشینه‌کان ده‌بێته‌وه کاتی‌ک بۆ وه‌رگری ته‌ مافه‌کانیان په‌نا بۆ دادگا‌کان ده‌به‌ن. شارنشین به‌تیروانیی ئه‌وان (لوسکه‌ن)، ده‌وله‌تی نه‌خلاق‌ی ئه‌وانی تێکداوه.

ئه‌گه‌ر به‌دو مولکێکی هه‌بێت، ئه‌وا ده‌بێت به‌شمشیر داکوکی لی بکات، به‌لام ئه‌گه‌ر لاوازیو له‌مه‌دا، ئه‌وا که‌سانی دیکه هێرشی ده‌که‌نه‌سه‌ر و به‌سه‌ر مولکه‌که‌ی زāl ده‌بن. بۆیه شاعیری به‌ناوبانگی جاهیلی (زه‌هیر بن ئه‌بی سولما) له‌و باره‌یه‌وه ده‌لی:

ومن لم يلد عن حوضه بسلاحه يهدم ومن لا يظلم ويظلم^{٧٤}

(واته: ئه‌گه‌ر که‌سێک بێ چه‌ک به‌رگری له‌خۆی نه‌کات، ژێر ده‌که‌وی. ئه‌وه‌ی سه‌مه‌ش نه‌کات سه‌مه‌ی لی ده‌کریته - وه‌رگرتن)

مه‌زنترین شت له‌لای پیاوی به‌دو ئه‌وه‌یه شانازی به‌ده‌سکه‌وته‌کانی بکات که له‌ریگای کوشتار و خۆزاککردن به‌ده‌ستی هێناوه. ئه‌و ده‌سکه‌وتانه‌ی به‌چاکترین مولکی حه‌لال ده‌زانیت. جا کاتی‌ک که‌سێکی شارستان بێت و پێی بلی ده‌سکه‌وته‌کانی حه‌رامن و خوا لی قبول ناکات، ئه‌وا پیاوی به‌دو سه‌رسام ده‌بێت

^{٧٤} الحسين بن أحمد الزوزني (شرح المعلقات السبع) ص ١٠٤

و نكۆلی ده‌كات. ئه‌و برپای وایه‌ خودا وه‌ك ئه‌و ریز له‌ ئازایی ده‌گریت و به‌ها بۆ ده‌ستكه‌وته‌كانی داده‌نیت.

هه‌ر له‌ سه‌رده‌مه‌ نزیكانه‌مان بینیمان، به‌دوه‌كان به‌مالی تالان خیر بۆ گیانی مردووه‌كان ده‌كه‌ن. ئه‌وان هێرشێ به‌ره‌به‌یان به‌چاكترین هێرشكردن ده‌زانن، گوایه‌ له‌خوداوه‌ نزیكه‌. هۆكاره‌كه‌ش ئه‌وه‌یه‌ به‌رووناکی ئه‌نجام ده‌دریت و به‌لگه‌یه‌ بۆ بویری و قاره‌مانیتی ئه‌وان. پیاوی به‌دو له‌وه‌ توپه‌ ده‌بیت ئه‌گه‌ر پێ بگوتریت "خوا ئه‌و هێرشانه‌ی لی حه‌رام کردوی" عه‌باس عه‌زاوی ئه‌م پرسیاره‌ له‌پیاویکی به‌دو ده‌كات و ئه‌ویش وه‌لامی ده‌داته‌وه‌ و ده‌لی "له‌هێرشێ به‌یانان حه‌لالتر هه‌یه‌، ئه‌و له‌رۆژی رووناك ئه‌نجام ده‌دریت، چۆن ئه‌م جوړه‌ هێرشكردنه‌ له‌من حه‌رامه‌".^{٧٥}

ناولینان له‌ بیاباننشین:

ئه‌و ناوانه‌ی له‌ تاكه‌كانی کۆمه‌لگه‌یه‌ك نراوه‌، وه‌ك جێپه‌وه‌رانی عه‌وام وایه‌، به‌لگه‌ن بۆ به‌ها کۆمه‌لایه‌تیه‌ باوه‌رانی ناو کۆمه‌لگه‌یه‌. کاتێک توێژینه‌وه‌ی له‌باره‌ی سروشتی ناوه‌رانی به‌دوی جاهیلیه‌ت ده‌كه‌ین، ده‌بینین له‌م رووه‌وه‌ ماناكانیان روونه‌.

پرسیار له‌به‌دوێکی جاهیلیه‌ت کرا: بۆچی منداڵه‌كانتان به‌ناوی بێزراو ناوده‌نن و كه‌چی کۆیله‌كانتان به‌ناوی خۆش ناوده‌به‌ن؟ له‌وه‌لامدانه‌وه‌ وتی: بۆ دوژمن ناو له‌منداڵه‌كانمان ده‌نن و بۆ خۆشمان ناو له‌کۆیله‌كانمان ده‌نن^{٧٦}.

یه‌كه‌م تێبینمان له‌باره‌ی ناوه‌رانی جاهیلیه‌ته‌وه‌ ئه‌وه‌ ده‌بیت زۆریه‌یان ئاماژه‌ بۆ (به‌تو) یی ده‌كه‌ن: وه‌ك (حجر، صخر، جندل، فهرجیل-) یانیش ئاماژه‌ بۆ هیز و زالبوون ده‌كه‌ن وه‌ك (مالك، غانم، غالب، غارم، فاتك، منازل، مقاتل، طارق، سيف، حرب، ضرار... هتد). ئه‌وه‌ی جیگای سه‌ره‌نجه‌ ئه‌وه‌یه‌ زۆریه‌ی ناوه‌كان له‌ناوی ئاژه‌لانی زیانه‌به‌خش ودرپنده‌ وه‌رگیراوه‌، كه‌ ئه‌مه‌ش نمونه‌ی له‌نیۆ نه‌ته‌وه‌رانی دیکه‌ نییه‌. وه‌ك (اسد،

^{٧٥} عباس العزاوی (المصدر السابق) ج ٢ ص ٢٣

^{٧٦} محمود شکري الألوسی (بلوغ العرب في معرفة احوال العرب) ج ٣ ص ١٩٣

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی

سبع، لیث، ذنب، نمر، فهد، دب، کلب، ثعلب، هر، ضبع، حية، حنش، سرحان، اسامة، ابی جهل، نرک (کرکدن) فزر (بهر) دلدل (قنقذ) حریش ...^{٧٧}.

سەر ئه‌وه‌یه هه‌رچه‌نده به‌دوه‌کان زۆر ئه‌سپیان خۆشده‌وی، به‌لام زۆر ده‌گمهنه که‌سیک به‌ناوه‌کانی ئه‌سپه‌وه ناو بنێن. بۆ نمونه که‌سیکمان نه‌بینی ناوی (حصان) بێت. یان ده‌گمهنه بپینین که‌سیک به‌ناوه‌کانی حوشت و بارگیر و هه‌ر ئاژه‌لێکی دیکه ناو بنێرت که بۆ سواربوون و باره‌لگرتن به‌کاربێت. وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت ئاژه‌لێک رێگه بدات که‌سانی دیکه سواری پشته بێت و یان باره‌لگیرێت. ئه‌وا له‌تێپوانینی ئه‌وان ئاژه‌لێکی زه‌لیله. ئه‌وان ریز له‌ ئاژه‌لی سهرکێش ده‌گرن که‌هێرش بکاته سهرکه‌سانی دیکه، نه‌وه‌ک رێگه بدات هێرشێ بکریته‌سه‌ر. وه‌ک ئه‌وه‌ی سواری بن و لێی بده‌ن و یان بۆ سوودی تایبته به‌کاربێتن.

هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه بپزراوترین ئاژه‌ل به‌لای ئه‌وانه‌وه (که‌ه)، ئه‌وان ئه‌و ئاژه‌له به‌وه ده‌زانن که به‌رگه‌ی زۆرتین ملکه‌چی و سه‌بری بۆ زۆرتین ئازار هه‌یه. خراپترین جێبو پیاوی به‌دو پێی بدریت، ئه‌وه‌یه پێی بگوتریت که‌ر. به‌کێک له‌ بپزراوترین ئه‌و نازناوانه‌ی که مه‌روان محهمه‌دی دواين مه‌لیکی ئه‌مه‌ویه‌کانی پێناوده‌برا: (مه‌روانه که‌ر) بوو. مه‌زنده ئه‌وه‌ش ده‌که‌ین مه‌روان دوودل نه‌بوو هه‌ر که‌سیک بکوژیت ئه‌و نازناوه له‌به‌رده‌می ئه‌و به‌یئت.

یه‌کێک له‌ شاعیره‌کانی جاهیلی ده‌لی:

إِنَّ الْهَوَانَ حَمَارُ الْقَوْمِ يَعْرِفُهُ وَالْحُرَّ يُنْكِرُهُ وَالرَّسْلَةَ الْأَجْدُ
وَلَنْ يَقِيمَ عَلَى خَسْفٍ يُسَامُ بِهِ إِلَّا الْأَذْلَانَ عِيرُ الْأَهْلِ وَالْوَتْدُ
هَذَا عَلَى الْخَسْفِ مَرْبُوطٌ بِرَمْتِهِ وَذَا يُشْجُ فَمَا يَرِثِي لَهُ أَحَدٌ^{٧٨}

^{٧٧} مانای هه‌ندێک له‌م ناوانه: أسد، شیر سبع؛ هه‌ر ئاژه‌لێکی دپه‌نده ددان و نینۆنکی تیز بێت لیث؛ شیر ذنب؛ گورگ نمر، فهد؛ پلنگ دب؛ ورج کلب؛ سه‌گ ثعلب؛ رێوی هر؛ پشيله ضبع؛ که‌متیار حية؛ مار حنش؛ ماری ره‌ش سرحان؛ گورگ اسامة؛ شیر ابی جهل؛ پلنگ نرک (کرکدن) فزر؛ پلنگ دلدل (قنقذ)؛ ژۆرک حریش؛ ماره‌زیو یان هه‌زارپێ-

وه‌رگیر

^{٧٨} احمد محمد الحوفي (الحياة العربية من الشعر الجاهلي) ص ٢٨٠

(ئەو چەند بەیتە باس لە زەلیل بوونی کەر دەکات، شاعیر پێیواپە سەرەرای
هەموو نەهامەتیه‌کان دواجار کەسیک بەزەیی بەکەر نایەتەو- وەرگیر)

وا خەیاڵ دەکەم، رقی بەدو بۆ کەر وایکردوو، رقی لە هەر مەوقەیک بێت کە لە
دەفتاردا بە کەر بچێت. واتە سوودی هەبێت و زیانی نەبێت. بۆیە ئەو پیاوێ
دەیه‌وێ پێگەیه‌کی بەریزی لەلای ئەوان هەبێت ئەوا توانای سوود و زیانی هەبێت
لەیه‌ک کاتدا. بۆیە شاعیریکی جاھیلی دەڵێ:

ولكن فتى الفتیان من راح أو غدا ... لضر عدواؤ لنفع صديق^{٧٩}

(واتە: ئەو گەنجی دێت و دەچێت. دەبێت زیانی بۆ دوژمن هەبێت و سوودی بۆ
دۆست هەبێت - وەرگیر)

لەواقیعدا توانای زیان گەیاندن و سوودبەخشی دوو بابەتی ھاوواتای یەکتەر
لەلای کەسی بەدو، وەک بەخشندەیی و نازایی، ئەوانە بەدەگمەن نەبێت ئەگینا
لەیه‌کتر جیا ناگرێتەو. ئەگەر وا رێکەوت پیاویکی بەدو بکەوێتە باریکی نالەبارەو
سەریشکی بکەن لەهەڵبژاردنی سوودبەخش و زیان بەخش ئەوا خۆی بەشایەنی
ئەو دەزانێت زیانبەخشە کە هەڵبژێری. یەکیک لەشاعیرەکانی جاھیلی دەڵێ:

إذا انت لم تنفع فضر يرجى الفتى كيما يضر وينفعا^{٨٠}

(واتە: ئەگەر ناتوانی سوودبەخش بێ، ئەوا زیانبەخش بە. مەبەستی پیاو لەوێدایە
زیان بگەینی یان سوود بگەینی- وەرگیر)

یان شاعیریکی دیكە دەڵێ:

ومن لم يكن ذنباً على الأرض أجرد كثير الأذى . بانت عليه الثعالب

(واتە: ئەگەر کەسیک گورگ نەبێت و زیانی لەسەر زەوی نەبێت، ئەوا رێوییەکان
دەوری دەدەن- وەرگیر)

بۆیە ئەو پیاوێ هەموو کارەکانی سوودبەخش بێت ئەوا پیاویکی زەلیلە.
کەواتە وا باشترە بۆ پیاوی بەدو کاتیک نەیتوانی سوودبەخش بێت، ئەوا
زیانبەخش بێت، بۆئەوێ زەلیلی لەخۆی و ھۆزەکە ی دوربختەو. دەکرێت
ئەمە لەبارە ی ھۆزەکانیش بگوترێت، ئەگەر ھۆزێک ناوبانگی باشی نەبوو، ئەوا

^{٧٩} محمود شكري الالوسي (المصدر السابق) ج ١ ص ٦٣

^{٨٠} علي الوردي (اسطورة الادب الرفيع) ص ١٦٣

هێرش ده‌کات و رێگری ده‌کات، ئه‌وا ته‌نها ده‌سکه‌وتی له‌و کاره‌ نابێت، به‌لکه‌ به‌لایه‌نی که‌مه‌وه، ناوبانگی له‌زیانبه‌خشی ده‌بێت.

که‌پامه‌تی پیاوی بیاباننشین:

پیاوی بیاباننشین هه‌ستیکی زۆری بۆ که‌پامه‌تی خۆی هه‌یه. به‌رگه‌ی هه‌یج سوکایه‌تیه‌ک ناگرێت، هه‌رچه‌نده‌ سوکایه‌تیه‌که‌ بچووکیش بێت، چونکه‌ له‌وه دله‌یا به‌ئو سوکایه‌تیه‌ بچووک هه‌ی گه‌وره‌تری به‌دواوه‌ دێت، له‌ بیابان هه‌یج کۆت و سنوورێک نییه‌ بۆ خه‌لک، بۆئه‌وه‌ی به‌رپه‌رچی سوکایه‌تی و ده‌ستدریژکردنیا بده‌اته‌وه‌.

که‌سی به‌دو زوو توپه‌ ده‌بێت و سزای تونده‌، خه‌مه‌ش له‌ زۆر هه‌ستکردنیه‌تی به‌که‌پامه‌تی خۆی. ئه‌و هه‌ر زوو شمشیر هه‌له‌ده‌کێشی بۆ که‌سیک بۆی بچێت. ئه‌و سلک‌دنه‌وه‌ و دوودلی له‌کاتی توپه‌بوون نییه‌، چونکه‌ پێیوا به‌مانه‌ به‌لگه‌ی ترسنۆکی و بێ هه‌تیه‌. هه‌ر ئه‌مه‌ش وایکردوه‌ ئه‌وان ریز له‌و پیاوه‌ بگرن که‌ (فاتک) وه‌سف ده‌کهن، فاتیک که‌سیکه‌ زوو لێده‌دا و زوو ده‌کوژی هه‌ر که‌شتیکی به‌مێشک دا هات و فرمانی پێ بکات. به‌کێک (فاتیک) به‌وه‌ وه‌سف ده‌کات (ئه‌گه‌ر ویستم ده‌یکه‌م)^{٨١}

کاتی که‌ کاتی که‌ میژووی جاهیلیه‌ت ده‌خوێننه‌وه‌، ده‌بینین پریه‌تی له‌ جه‌نگی کاوڵکار و شه‌ری دور و درێژ له‌باره‌ی ره‌چه‌له‌که‌وه‌. که‌ له‌ئه‌نجامی ئه‌و هه‌ستکردنی زۆر به‌که‌پامه‌ت و هه‌لچوونی پیاوی به‌دو روویان داوه‌. ئالوسی شه‌رێکی توندی ره‌چه‌له‌ک ده‌گیرێته‌وه‌، له‌جاهیلیه‌ت رویداوه‌. هۆکاری ئه‌و جه‌نگه‌ زۆر بێ مانا و بچووک بووه‌. پوخته‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ سێ پیاوی بیاباننشین سه‌فه‌رێک ده‌کهن. به‌کێکیان فرازی ده‌بێت و دووه‌میان ته‌غلوبی ده‌بێت، ئه‌وێتریشیان له‌هۆزی که‌لبی ده‌بێت. به‌یه‌که‌وه‌ که‌ریکی کێوی راوده‌کهن، فرازییه‌که‌ ده‌چێت هه‌ندیک کاری تایبه‌ت ئه‌نجام بدات، دوو هاوپییه‌که‌ی گۆشتی که‌ره‌که‌ ده‌برژێنن و ده‌یخۆن. دواتر (کێی) که‌ره‌که‌ به‌برژاوی بۆ فرازییه‌که‌ هه‌له‌ده‌گرن بۆ ئه‌وه‌ی بیخوات. کاتی که‌ فرازییه‌که‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ ده‌یخوات و ئه‌وانیش پێده‌کهن. فرازییه‌که‌

^{٨١} محمد حبيب البغدادي (المحرر) ص ١٩٢

هه‌ڵه‌چی و شمشیره‌که‌ی راده‌کێشی وفرمان به‌ دوو که‌سه‌که‌ ده‌کات له‌ گه‌ڵ بخۆن. به‌ کێکیان ره‌تی ده‌کاته‌وه‌، ئه‌وا سزاکه‌ی کوشتن ده‌بی‌ت، به‌لام دووه‌میان گۆشته‌که‌ ده‌خوات و نه‌جاتی ده‌بی‌ت.

ده‌بوايه ئه‌ویش نه‌یخوات، نه‌وه‌ک به‌رگه‌ی ئه‌و سوکایه‌تییه‌ بگریت. ده‌بوايه به‌مریت وه‌ک هاوڕیبه‌که‌ی، به‌لام ئه‌و ترسنۆک بوو تیکشا، له‌نه‌نجامیش خۆی و هۆزه‌کی بوونه‌ مایه‌ی سووکایه‌تی نیتوان هۆزه‌کان. چه‌ندین شاعیریش له‌باره‌ی ئه‌وه‌وه‌ قه‌سیده‌ی داشۆرینیان ده‌نوسی^{۸۲}. چاکترین مه‌زنده ئه‌وه‌یه‌، ئه‌و پیاوه له‌کاره‌که‌ی په‌شیمان بۆته‌وه‌. ئه‌و له‌مردن رایکرد به‌لام تووشی شه‌رمه‌زاریی بۆیه‌وه‌. له‌لای که‌سی به‌دو مردن باشته‌ له‌شه‌رمه‌زاربوون.

تیسگه‌ری توێژه‌ له‌باره‌ی (به‌دو)ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌مان ده‌لی^{۸۳} "ئه‌وان قین له‌دل نین، به‌لام کاتی‌ک پێیانوابوو سوکایه‌تی به‌شه‌ره‌فیان کراوه‌، ئه‌وا رقیان هه‌ڵه‌سته‌ی وه‌سه‌ر تۆله‌کردنه‌وه‌ موکڕ ده‌بن. له‌ پیاوێکی به‌دو بده‌ یه‌کسه‌ریان دواتر ده‌تکوژیت. ئاسانه‌ که‌سی بێگانه‌ بی‌ته‌وه‌ی مه‌به‌ستی بی‌ت سوکایه‌تی پێ بکات. جاریکیان ده‌ستم خسته‌ ملی ئه‌ین قه‌ینه‌، ئه‌و به‌تورپییه‌وه‌ رووی له‌من کرد و پرسیا‌ری ئه‌وه‌ی لێکردم ئایا من به‌ کۆیله‌ی ده‌زانم... بێرۆکه‌یه‌کم له‌باره‌ی ئه‌و کاره‌مه‌وه‌ نه‌بوو. کاره‌که‌ به‌هه‌له‌بوو."^{۸۴}

گوێڕایه‌لی و فرمانه‌هوايي:

که‌سی به‌دو له‌هه‌موو که‌سی‌ک زیاتر چه‌ز له‌ سه‌رۆکایه‌تی و فرمانه‌هوايي ده‌کات. له‌هه‌موو که‌سی‌کیش زیاتر له‌ گوێڕایه‌لی و ملکه‌چ بوون راده‌کات. له‌په‌ندیکی به‌دوه‌کان هاتوه‌ "فرمانه‌هوايي ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر به‌ردیش بی‌ت". "الامارة ولو علی العجارة". فرمانه‌هوايي له‌تیروانیی ئه‌وانه‌وه‌ نیشانه‌ی زالبوونه‌. گوێڕایه‌لیش مانای ژێرده‌ستیه‌. ئه‌وان گوێڕایه‌لی شێخه‌که‌ی خۆشیان نابن، به‌لکو له‌پێناو فریاکه‌وتن و شانازییه‌وه‌ هاوکاری یه‌کتر ده‌که‌ن. ئه‌گه‌ر هاتوو شێخ و سه‌رۆک هۆز به‌شیوه‌ی

^{۸۲} محمود شكري الالوسي (المصدر السابق) ج ۱ ۲۹۷-۲۹۸

^{۸۳} ولفريد ثيسنغر (رمال العرب) - تعريب هاجر و عبدالستار ص ۱۶۹

فرمان و به‌بچووک زانین داوای شتیکی لێ کردن، ئه‌وا سه‌رپێچی ده‌که‌ن و رووبه‌رووی ده‌بنه‌وه.

فه‌ره‌زده‌قی شاعیر(الف‌رزدق) ستایشی هۆزه‌که‌ی خۆی ده‌کات و ده‌لێ:

اذا نحن سرنا سارت الناس خلفنا وان نحن اوماننا الى الناس توقفوا

(واته : کاتێک ئێمه‌ ده‌پۆین خه‌ڵک به‌دوامانه‌وه‌ ده‌پوا، کاتێک ئێمه‌ش فه‌رمان ده‌که‌ین خه‌ڵک ده‌وه‌ستن- وه‌رگێڕ)

مه‌به‌ستی شاعیر ئه‌وه‌یه‌ هۆزه‌که‌ی، سه‌رۆکه‌کانی فرمانی خۆیان به‌سه‌ر ته‌واوی هۆزه‌کان سه‌پاندوه‌. به‌مه‌ش ئه‌و ئاماژه‌ بۆ کێشه‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌کات که‌ بیاباننشینانی به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌نالێن ئه‌ویش رکابه‌رییه‌ له‌سه‌ر فرمانپه‌روایی. هۆزه‌کان کاتێک ملکه‌چی سه‌رۆک ده‌بن، ئه‌وا بارودۆخێک وه‌های سه‌پاندوه‌، ناتوانرێت ماوه‌یه‌کی زۆر به‌رده‌وام بێت، ئه‌وا هۆزه‌کان به‌داوی هه‌لێک ده‌گه‌رێت بۆ ئه‌وه‌ی له‌سه‌رۆک یاخی بن و رووبه‌رووی ببنه‌وه. ئه‌وان سه‌رۆکایه‌تیان ده‌وێ و هه‌ک چۆن سه‌رۆک داواکاری فرمانپه‌رواییه‌. زۆرجاریش له‌مه‌ پارچه‌ پارچه‌بوونی هۆزه‌که‌ ورکابه‌ریی دروست ده‌بێت.

هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ وایکردوه‌، هۆزه‌کانی بیاباننیشن، مه‌یلیان به‌لای دابه‌شبوون بێت، کاتێک ژماره‌یان له‌سه‌رووی ئاستیکی دیاریکراو تێپه‌رده‌بێت. ئه‌و کاته‌ رکابه‌ری ودرایه‌تی له‌نیوان سه‌رۆکی پشته‌کانی ناو یه‌ک هۆز دروست ده‌بێت، دواچار شه‌ر له‌نیوانیان رووده‌دا. به‌سه‌رهاته‌کانی جاهیلته‌ چه‌ندین جه‌نگی تێدايه‌ که‌ له‌نیوان دوو پشته‌ی یه‌ک هۆز ئه‌نجام دراوه‌.

ئیه‌ن خه‌لدون ئه‌مه‌ خولیايه‌ی به‌دوه‌کان به‌(رکابه‌ریی له‌سه‌ر سه‌رۆکایه‌تی) ناوده‌بات و ده‌شڵێ ئه‌مه‌ له‌ناو به‌دوه‌کان زۆر باوه‌. ته‌نانه‌ت وایلێهاته‌وه‌ به‌دو فرمانپه‌روایی راده‌ستی که‌سی دیکه‌ ناکات، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر باوک و برا و سه‌رۆک هۆزه‌که‌شی بێت، ته‌نها ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئابرووی خۆی ناچار بێت. ئیه‌ن خه‌لدون پێشپوايه‌ هه‌ر ئه‌م سیفه‌ته‌یه‌کێکه‌ له‌و هۆکاره‌ سه‌ره‌کیانه‌ی که‌ واده‌کات پیاوی به‌دو بۆ حوکمرانی ولاتانی شارستانی گونجاو نه‌بێت، چونکه‌ ئه‌مه‌ وا ده‌کات بیه‌تته‌ فره‌ ده‌سه‌لات و فره‌ فرمانپه‌روایی، له‌ئه‌نجامیشدا ده‌ستی ده‌سه‌لات له‌سه‌ر

رەعەت و باج و فرمانەکان جىاواز دەبىت، کە دواجار دەبىتە ھۆى تىکدانى کۆمەلگا و کەمکردنە ھەى گەشەکردن^{۸۴}.

ئۆلىرى رۆژمە لاتناس پالېشتىە کى گەورە ئەم بۆچوونەى ئىبن خەلدون دەکات و دەلى^{۸۵} کەسى بەدو ھەستىکى زۆرى بۆ کەرامەتى شەخسى ھەىە. لە ھەر شىۋەىە ک لەشىۋەکانى دەسەلات ھەلدەچى. ئەمەش وا دەکات سەرۆک ھۆزەکەى يان سەرکردەى جەنگەکانى، لەیەکەم رۆژى سەرۆکایەتى خۆى بەسەر ئەو، پىششىبىنى ئىرەىى و رق و خیانەتى لى بکات. تەنانت ئەگەر دۆستىکى زۆر نزیكىشى بىت. ھەلچوونى بەدو بۆ سەر ھەر دەسەلاتىک یەکىکە لەو نەپىیانەى زنجىرەى ئەو تاوان و ناپاکیانەمان بۆ شروڤە دەکات کە بەشىکى گەورەى مېژووى عەرەب پىک دەھىتى. نەزانىنى ئەو نەپىشەش زۆرىەى ئەوروپىيەکانى ئەو رۆژگارەمانى خستە ھەلەو، چەندىن قوربانىان دا، کەدەکرا نەیدەن. زەحمەتى فرمانەرەواىى کردنى عەرەبە و رەتکردنە ھەى ملکەچى بۆ دەسەلات، ئەمانە ئاستەنگ بوون لەبەردەم ئەو ھەى عەرەب بەرەو شارستانىەتى رۆژئاوا بېوات^{۸۶}.

جەزکردن بە ئازادى :

ئۆلىرى ئەو خولیاىەى پىشتر باسماں کرد بۆ جەزکردن بە ئازادى دەگىرتەو. کەچى من مەىلم بەلای بۆچوونەکەى ئىبن خەلدونە کە بۆ کىپرکىى فرمانەرەواىى گىرپاوتەو. ئازای چەمکىکى شارستانىەتى لە ئەجام شۆرشە نوپىەکانى مىللەتانەو ھاتووە، بەشىۋەىەک وایلىتھاتووە شارنشىنەکان بەبالای ئازادى ھەل دەدەن و سرودى بۆ دەلین. بېوايان وایە ئازادى مەبەستىکە ھەموو بونەوەرک دەىخوازى بە بالئەدە وئازەل و مروڤىشەو. لىرەو ەبىنىمان ھەندىک لەشارنشىنەکان بەتایبەت لەولاتانى عەرەبى ستایشى بەدوکان دەکەن گواىە زۆر جەز لە ئازادى دەکەن.

بە بېواى من بەدوکان لەمانای ئازدى ناگەن، بەمانا شارستانىەتە نوپىەکەى. کە ماناکەى بىرتىە لەو ھەى مروڤ لە گوڤتار و رەڤتار ئازاد بىت، تا ئەو ئاستەى

^{۸۴} ابن خلدون (المقدمة) ص ۱۵۰

^{۸۵} De lacy O'Leary (Arabia before Muhammad)p. 20-21

هێرش نه‌کاته سه‌ر ئازادی که‌سانی دیکه . ئه‌مه‌ش مانایه‌که زه‌حمه‌ته پیاوی بیاباننشین قبوڵی بکات، چونکه ئه‌و ده‌ستدریژی ده‌کات و زوڵم ده‌کات، هه‌روه‌ک چۆن غه‌زاده‌کات و به‌خشنده‌شه: ئه‌و مه‌یلی هه‌یه هێرش بکاته سه‌ر ئازادی که‌سانی دیکه بۆ ئه‌وه‌ی هێز و پاله‌وانی خۆی ده‌ربخات. هه‌رده‌میش شانازی به‌وه ده‌کات که هێرش ده‌کاته سه‌ر که‌سانی دیکه و که‌س هێرش نه‌کردۆته‌وه سه‌ر. هه‌ر به‌م شتیه‌یه عه‌مرو بن که‌لسوم ستایشی هۆزه‌که‌ی ده‌کات و ده‌لی:

بغاة ظالمون وما ظلمنا^{٨٦} ولکننا سنبدأ ظالمینا^{٨٧}

(واته: ئێمه زۆردارین و زوڵم ده‌که‌ین، به‌لام زوڵمان لێنه‌کراوه - وه‌رگێڕ)

یه‌کێک له‌ پیاوانی به‌دو له‌ بازاره‌کانی سه‌رده‌می جاهیلیه‌ت داده‌نیشی و قاچه‌کانی درێژ ده‌کات و ته‌حه‌دای خه‌ڵک ده‌کات، به‌وه‌ی که‌سیک بوێری به‌شمشیر قاچی بپرێته‌وه. یه‌کێک له‌ ئاماده‌بووان به‌په‌له‌ شمشیره‌که‌ی هه‌ڵده‌کێشی و قاچی پیاوه‌که ده‌بی‌ت. له‌ نه‌جمای ئه‌مه ئازاوه‌یه‌کی گه‌وره دروست ده‌بی‌ت.

جاریک وا رووده‌دات پیاویک می‌ز ده‌کات و پیاویکی دیکه سه‌یری ده‌کات و ده‌لی "هه‌رگیز وه‌ک ئه‌مڕۆ عه‌وره‌تی وه‌ها ناشیرینم نه‌دیوه" ئه‌ویش به‌جنیویکی ناشیرینتر وه‌لامی ده‌داته‌وه. هه‌ردوو پیاوه‌که له‌جنیودان به‌رده‌وام ده‌بن. تا حاڵه‌ته‌که به‌وه ده‌گات هه‌ردوو هۆزه‌که له‌شه‌ری ئه‌م دوو پیاوه به‌شدار ده‌بن. گوترا و گووتیان ئه‌مه زۆری کێشا، ناتوانین لێ‌رده‌دا ئاماژه‌ی بۆ هه‌مووی بکه‌ین^{٨٧}.

پوخته‌ی قسه‌کانمان ئه‌وه‌یه به‌دو به‌ مانا شارستانی و نوییه‌که له‌ وشه‌ی ئازادی ناگات. کاتی که‌سانی شارنشین بانگه‌شه‌یان بۆ ئازادی کرد و په‌روشی بوون، له‌به‌ر ئه‌وه بوو که‌وتنه به‌ر چه‌پۆکی فرمانه‌په‌وای زۆردار پێچه‌وانه‌ی خواستی ئه‌وان حوکمرانی ده‌کرد، که‌چی به‌دو که‌سیک نییه به‌سه‌ریان زāl بی‌ت وسته‌میان لێ‌بکات و پێچه‌وانه‌ی ئاره‌زووی ئه‌وان بی‌ت. ئه‌وان خوازیاری فرمانه‌پاویین زیاتر له‌وه‌ی خوازیاری ئازادی بن. ئه‌م باب‌ه‌ته‌ش بۆ ئێمه سوودبه‌خشه له‌ تیگه‌یشتن له‌هه‌ندیک سیمای کۆمه‌لگای عێراقی له‌رووی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه.

^{٨٦} أحمد محمد الحوفي (المصدر السابق) ص ٢٧٢

^{٨٧} محمود شکري الألوسی (المصدر السابق) ج ١ ص ٢٩٠

تاگه رايى له بياياننشينا

فليپ هيتى ميژوونوس، پتيوايه تاگه رايى يه كيڭكه له خهسله تەكانى پياوى به نو، ده شلى تاگه رايى و ده مارگيرى هوكارى يه كلاكەر وه بوون له هه لوشاندن وه و كه ورتنى ده ولەتى ئيسلامى^{٨٨}.

ليژدها ده وه ستم بۆ ئه وهى بيرسم: مه به ستمى فليپ هيتى له وشەى تاگه رايى چييه ؟ ئه گەر مه به ستمى له وشەيه ئه و تاگه راييه بيّت، كه له شارستانيه تى نوئ ناسراوه، له زمانى ئينگليزى به (Individualism) ده ناسريت. به پراوى من ئه مه يان زۆ له سروشتى بياياننشينا دووره.

تاگه رايى به مانا نوپيه كهى واته هەر تاكنك به پرس بيّت له خودى خوى و له گرفتار وره فتارى خوى، كه سيك له خزم و كوراني گه پەك و شار وهۆزه كهى به شيوه يه كه له شيوه كان لى پرسينه وهى له گه ل نه كات. بۆ نموونه ئه گەر تاگه كه تووشى شه رمه زارى بوو ئه و وهۆزه كهى بايه خى پينادهن. ئه گەر تاوانىكى له دژى كه سيك نه نجام دا ئه و وهۆزه كهى داواكراو نين. ئه مه ش له جنيودانى ولاتانى پيشكه وتوو به دى ده كريت. ده گمه نه به هوى ئابرووچوونى دايك و باوك و خوشك و ئاموزا جنيو به تاكنك بدرت. بۆ نموونه پى ده گوترت: ناپاك، دز، به دره وشت، فيلباز. به لام له بياياننشينا باب ته كه ته و او پيچه وانه وهيه. هەر يه كيڭكه له تاكه كانى وهۆز كارىكى نه خوازراو نه نجام بدات، ئه و رهنگدان وهى بۆ ته و او وهۆزه كه ده بيّت، هه مو وهۆزه كه له نتيو خه لك هه ست به شه رمه زارى ده كات. بينيمان چۆن وهۆزى فرزارى كه وته سه رزارى جنيودهران، ته نها له بهر ئه وهى پياويكيان (كىڭى) كه ره كيوييه كهى خواردبوو. جا جنيوى به دوه كان هه ره مه مووى له بارهى ئه وهيه كه يه كيڭكه له كه سه نزيكه كان تووشى شه رمه زارى بووه. له وانه يه خودى كه سه كه بى عه يب بى، كه چى عه يبه كه به هوى كه سيك له بهر يه كيڭكه له ئه ندامانى وهۆزه كهى يان كه سيك له باب و باپيرانى به دواى ده كه وى.

نه ريتى تۆله كردنه وه به روونى ئه مه مان بۆ روون ده كاته وه. ئه گەر يه كيڭكه له تاكه كانى وهۆز تاوانىكى نه نجام دايّت ئه و سه رجه م وهۆزه كه تاوانبار ده بيّت، هەر

^{٨٨} Philip Hitti (Op.cit) p 27-28

یه‌کێک له‌ تاکه‌کانی هۆزه‌ که‌ سزای شه‌وه‌ وهرده‌گریت، که‌ یه‌کێک له‌ که‌ سوکاره‌کانی نه‌نجامی داوه‌. نه‌مه‌ش قورئان ره‌تی کردۆته‌وه‌ و قبوڵی ناکات، له‌ قورئان هاتوه‌ "ولا تنزل وازرةً وازراخري"^{٨٩}

که‌ واته‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وێت، ره‌وتی جه‌ماعی له‌ بیاباننشین شویته‌ ره‌وتی تاکه‌گه‌رای شارستانیته‌ ده‌گرێته‌وه‌. بۆیه‌ به‌دو ده‌لی "نیمه‌" له‌بری شه‌وه‌ی بلی" من".

جه‌نگی شمشیر و زمان؛

وتمان میژووی جاهیلیه‌ت پرپه‌تی له‌ شه‌ر و ململانی که‌ له‌ به‌ر هه‌ستیاری به‌دو به‌ که‌ پامه‌تی خۆی هه‌لده‌گیرسێت. هه‌ر سوکاره‌یه‌ک تووشی یه‌کێک له‌ تاکه‌کانی هۆز ببێته‌وه‌ شه‌وا ته‌واوی هۆزه‌ که‌ رووبه‌رووی سوکاره‌تی ده‌بێته‌وه‌. شه‌وه‌ش ناچاره‌ به‌ هه‌موو ئامرازه‌ ره‌خساوه‌کان رووبه‌رووی شه‌وه‌ زاریه‌وه‌ بێته‌وه‌. شه‌ره‌کانی هۆز که‌ له‌ شه‌وه‌ نه‌جامه‌دا رووده‌دا دوو جۆره‌: یه‌کیان له‌ نیۆ عه‌ره‌دا به‌ (المنافره) ناوده‌برێت شه‌وا بریته‌ له‌ جنیودان ووتنی شیعری داشۆرین و هه‌جو. جۆره‌که‌ی دیکه‌ به‌ (الیوم) ناوده‌برێت که‌ له‌بری زمان شمشیر به‌کار دێت.

هه‌ر چۆنێک بێت، به‌دو هه‌کان زمان به‌ گه‌رنه‌ترین چه‌کی خۆیان هه‌ژمار ده‌که‌ن، له‌وانه‌شه‌ له‌ شمشیر به‌ زه‌برتری بزائن. شه‌وان به‌ شمشیر و هه‌ندیک جاریش به‌ زمان شه‌ر ده‌که‌ن، زۆربه‌ی جاریش به‌ هه‌ردوو چه‌ک شه‌ر له‌ گه‌ل یه‌کتر ده‌که‌ن.

وه‌ک زانراوه‌ خه‌لکی جاهیلیه‌ت ئاهه‌نگیان به‌ بۆنه‌ی ده‌رکه‌وتنی شاعیرێک له‌ نیۆیاندا ده‌گیرا. "نه‌گه‌ر شاعیرێک له‌ هۆزه‌ که‌ ده‌رده‌که‌وت، هۆزه‌کانی دیکه‌ پیرۆزباییان ده‌کرد، خواردن دروست ده‌کرا، ژنان موسیقایان ده‌ژهنی وه‌ک شه‌وه‌ی له‌ بوک گواسته‌نه‌وه‌ بن. پیاوان و کوپان مرگینیان به‌ یه‌کتر ده‌دا، له‌ به‌ر شه‌وه‌ی شه‌وه‌ شاعیره‌ پارێزگاری له‌ ئابوویان ده‌کات، کاره‌کانیان نه‌مر ده‌کات، ناویان به‌رز راده‌گرێ. شه‌وان پیرۆزباییان له‌ یه‌کتر نه‌ ده‌کرد ته‌نها، به‌ له‌ دایکبوونی کورێک و ده‌رکه‌وتنی شاعیرێک و زانی شه‌سپێک نه‌ بێت"^{٩٠}

^{٨٩} القرآن. سورة الانعام، الآية: ١٦٤

^{٩٠} احمد محمد الحوفي (المصدر السابق) ص ١١٠

شاعىرى بىباباننىشىن داکۆكى لەھۆزەكەي دەكات، ۋەك چۆن سوارچاكيكى پالەۋانى داکۆكى لى دەكات. ئەويان بە شمشىر، ئەويتريان بە زمان. ئەمەش ھۆكارە شارەۋەكەيە ۋايىرىدوۋە خەلگى جاھىلىيەت بايەخ بە شىعر ۋەقسەي رازاۋە بدات. ئەم بايەخدانەي عەرەب تا ئىستاش ماۋەتەۋە. دروستە بلىين عەرەب يەككە لەۋ نەتەۋانەي زۆرتىن بايەخ بە شىعر دەدات ۋ زۆر پىيى كاريگەر دەبىت. ئەمەشيان لە جاھىلىيەتەۋە بۆ ماۋەتەۋە. پارىزگارىشى لى دەكەن سەرەپاي گۆپانى باروبۇخ ۋ ھەلۋمەرچە جىاۋازەكان.

رۇزگارى عەرەب:

ئەبۇفەرەجى ئەسفەھانى كىتەبىكى تايىت بە رۇزگارى عەرەب نووسىۋە، مەبەست لەۋ رۇزانەيە كە جەنگى ۋىرانكەر لەنىۋان ھۆزەكانى جاھىلىيەت روويداۋە. ئەم رۇزگارەش بىرىتى بوۋە لە ھەزار ۋەھسەد رۇز.^{۱۱} كاتىك ھۆكارى ئەۋ رۇزگارەنە دەپشكىن دەبىين، لە ئەنجامى سوكايتەكى سادەيە، روۋبەروۋى پىاۋىك بۆتەۋە، ئەۋىش زۆر تۈرە دەبىت، دەيەۋى زوۋ بەرپەرچى ئەۋ سوكايتە بداتەۋە. ئەۋكاتەش جەنگ لەنىۋان دوۋ ھۆزەكە بەرپا دەبىت ۋ تەنات ھۆزە ھاۋپەيمانەكانىش بەشدار دەبن.

بۆ نمۇنە جەنگى بەسوس يەككە لە بەناۋابانگىر رۇزەكانى عەرەب، ئەۋ شەرە لەپىناۋ حوشترىك ھەلگىرساۋە كە لەلايەن شىخىكى بەنى تەغەلوب پىكراۋە. پىاۋىكى بەنى بەكرىش بەمە تۈرەبوۋە ۋ دەچىتە لاي شىخەكە دەيكورۇ. ئەۋ ئاۋاۋە كويۋە ھەلدەگىرسى كە نىزىكەي چىل سال دەخايەنى ھەزاران بىرىندار ۋ كوزراۋى لى دەكەۋىتەۋە.

دەكرىت ھەمان شت لەبارەي جەنگى (داحس ۋ الغبراء) بلىين، ئەم جەنگەش ناۋبانگى لەجەنگى بەسوس كەمتر نىيە. ھۆكارى راستەۋخۆي ئەم جەنگە كىبىركىسى سوارچاكيەك بوۋ لەنىۋان ھۆزى عەبسى ۋ زوبىيانى، ئەۋكاتە مشتومر لەنىۋان خاۋەنى ئەسپەكان دروست دەبىت، ھۆزەكان ۋ ھاۋپەيمانەكانىان لە جەنگىكى سەخت بەشدار دەبن كە ھىچى كەمتر نىيە لە جەنگى بەسوس.

^{۱۱} محمود شكري الالوسي (المصدر السابق) ج ۲ ص ۶۸

سروشستی کۆ ځه‌ی عێراقی.....

ده‌توانرێت بڵێن ئه‌و سوکایه‌تیه‌ ساده‌یه‌ که‌ ده‌بووه‌ هۆی هه‌لگرسانی ئه‌و شه‌ره‌ ١
بانه‌ وه‌ک کله‌په‌یه‌ک بوو به‌ر به‌رمیلی بارود بکه‌وێت. ده‌روونی به‌دو هه‌رده‌م
باده‌یی تێدا به‌ بۆ شه‌ر و کوشتار، وه‌ک بارودی که‌ بۆ ته‌قینه‌وه‌، ته‌نها پێویستی
به‌کلپه‌یه‌کی بچووک بۆ ئه‌وه‌ی وشک و ته‌ر به‌یه‌که‌وه‌ بسوتێنێ.

پوخته‌یه‌کی میژوویی:

ئه‌و خه‌مادانی به‌رده‌وامی شه‌ر له‌ بیاباننشین وایکردوه‌، به‌دو توانای سه‌رکه‌وت و
خۆسه‌پاندنی هه‌بێت کاتی که‌ به‌ره‌و جیهانی شارستانیته‌ ده‌رده‌چن و داگیرێ ده‌که‌ن.
شارنشین ناتوان خۆیان له‌ به‌رامبه‌ر کشانی ئه‌وان راگیرێ ته‌نها له‌چه‌ند حاله‌تێکی
که‌م نه‌بێت. به‌دو ده‌کان له‌ کاتی داگیرکردنه‌ فراوانه‌کانیان له‌ ئاستێک بوه‌ستن، ته‌نها
ئه‌و کاته‌ نه‌بێت که‌ له‌ نیوخۆیان ده‌که‌ونه‌ مملانیی خێله‌کی، به‌لام ئه‌گه‌ره‌هاتوو
له‌ نیوخۆیان به‌کگرتوو بن، ئه‌وا ده‌توانن ده‌ست به‌سه‌ر هه‌موو دونیا داگیرن.

له‌ راستیدا به‌دو ده‌کان به‌ره‌و جیهان ده‌رناچن، ته‌نها له‌چه‌ند حاله‌تێکی ده‌گه‌م
نه‌بێت. هۆکاره‌که‌ش ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وان زیاتر به‌شه‌ری هۆزه‌کانی ناو بیابانه‌وه‌ سه‌رقالێ.
به‌لای ئه‌وانه‌وه‌ زه‌حمه‌ته‌ له‌یه‌ک به‌رده‌ا به‌کگرتوو بن بۆ ئه‌وه‌ی له‌ چوارچێوه‌ی بیابان
به‌ره‌و جیهان ده‌ریچن.

یه‌که‌م رووداوی له‌مجۆره‌ش له‌ بیابانی عه‌ره‌بی له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌م پیاوه‌ مه‌زنه‌ بوو
که‌ ناوی محمه‌د کوری عه‌بدوللایه‌. لێره‌دا بواری ئه‌وه‌ نییه‌ باس له‌ مه‌زنی ئه‌م پیاوه‌
بکه‌ین. ئیعترا ف به‌وه‌ ده‌که‌م که‌م توانام له‌ وردبوونه‌وه‌ له‌ نه‌هێنی مه‌زنیه‌که‌ی.
خه‌لکانی دیکه‌ش له‌مه‌دا که‌م توانان. لێره‌دا ده‌کرێت هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بڵێن، دوا
خه‌باتی که‌ زۆر توانی هۆزه‌ دژ به‌یه‌که‌کان بکات به‌یه‌ک نه‌ته‌وه‌ و به‌ره‌و جیهان
ئاراسته‌یان بکات. به‌شیوه‌یه‌ک له‌ماوه‌یه‌کی که‌م توانیان ئیمپراتۆریه‌تێکی گه‌وره‌
دابمه‌زێتن.

له‌ کاتی له‌دایکبوونی ئه‌م پیاوه‌ بیابانی عه‌ره‌ب هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و ئاراسته‌یه‌
ده‌رۆیشته‌ که‌ له‌ دێزه‌مانه‌وه‌ لێی راهاتبوو، به‌لام له‌ کاتی مردنیدا ئه‌وا بیابان
کۆده‌تایه‌کی گه‌وره‌ی به‌خۆیه‌وه‌ ده‌بینی که‌ هاوشیوه‌ی له‌ میژوودا ده‌گه‌مه‌.

ده‌گوتریت جەنگیزخان دواى چەند سەده‌یه‌ك له بیابان مه‌غۆلى دروست كرد. هاوشیوه‌ی ئەوه‌ی محەمەد له بیابانی عەرەب ئەنجامی دا.بوو. ئەمەش هەلەیه‌کی گەوره‌یه وه‌ك له‌به‌شی پێشوو‌دا ئاماژه‌مان بۆ كرد و فه‌تحرکردنی عەرەب و داگیرکارییه‌کانی مه‌غۆلمان بینی. بینیمان جیاوازییه‌کی گەوره‌یان له‌نتواندا هه‌یه. جەنگیزخان هۆزه‌کانی مه‌غۆلی یه‌كگرتوو كرد و به‌ره‌و داگیرکردنی جیهان سه‌ركردایه‌تی كردن. به‌لام ئەمە‌ی ته‌نها له‌پێناو داگیرکاری كرد. له‌مه‌شدا جگه له شانازیکردن به فراوانکردنی داگیرکاری و زۆری ده‌ستكه‌وت، مه‌به‌ستێکی دیکه‌ی نه‌بوو. كه‌چی محەمەد هۆزه‌کانی عەرەبی له‌پێناو ئایینیکی نوێ یه‌كخست، ئەم ئایینه‌ش بانگه‌وازی بۆ بنه‌ماکانی دادپه‌روه‌ری و یه‌كسانی ده‌كات.

ئیمه‌ نكۆلی له‌وه ناكه‌ین، هۆزه‌کانی عەرەب له‌پێناو شانازیکردن به‌داگیرکردن و ده‌سكه‌وت به‌ره‌و جیهاد ده‌چوون. به‌لام ده‌بیست ئیعتراف به‌وه‌ش بکه‌ین بانگه‌وازه‌وانی ئاین به‌ناو هۆزه‌كان بڵاوبیونه‌وه له ولاتانی فه‌تحرکراودا، گیانی دادپه‌روه‌ری و یه‌كسانیان ب‌لاو ده‌کرده‌وه، له‌مه‌شدا سه‌رکه‌وتنیکی گەوره‌یان به‌ده‌سته‌یتنا.^{١٢} له‌سه‌ده‌ی هه‌ژده‌مدا، له‌بیابانی عەرەب پیاویك به‌ناوی محەمەد کورپی عه‌بدولوه‌هاب ده‌رکه‌وت، ده‌یویست لاسایی محەمەد بکاته‌وه له یه‌كخستنی هۆزه‌کانی بیابان له‌پێناو ئاییندا. دواتریش به‌ره‌و جیهانی شارستانیته‌ ئاراسته‌یان بکات، به‌شیوه‌یه‌کی که‌م توانی سه‌رکه‌وت، به‌لام دواچار بزوتنه‌وه‌که‌ی رووبه‌رووی شکست بوویه‌وه. ده‌کریت ئەو شکسته‌ش بخه‌ینه پال دووه‌ۆکار:

یه‌که‌م: محەمەد عه‌بدولوه‌هاب فه‌قیه‌ی‌کی لاساییکه‌ره‌وه بوو. پێغه‌مبه‌ریکی بلیمه‌ت نه‌بوو له‌شیوه‌ی محەمەد کورپی عه‌بدوللا که له‌سروشستی کۆمه‌لگه‌کی و زه‌مه‌نی خۆی گه‌یشته‌بوو. ده‌یزانی له‌ناو کۆمه‌لگه‌کی ب‌پروات و چاره‌سه‌ری کێشه هه‌نوکه‌یه‌کانی بکات. که‌چی محەمەدی کورپی عه‌بدولوه‌هاب شتیکی له‌دuniaکه‌ی نه‌ده‌زانی جگه له ئەزبه‌رکردنی کتیب و سوننه‌ت نه‌بی‌ت، به‌شیوه‌یه‌کی شکلی پابه‌ندبوو به‌و ئایینه‌وه. جیاوازییه‌کی زۆریش له‌نتوان بلیمه‌ت و لاساییکه‌ره‌وه هه‌یه.

^{١٢} علي الوردي (مهزلة العقل البشري) ص ٣٥٠-٣٦٧

دوهم: محمەد عەبدولوه‌هاب لەسەر دەمیك بوو، هارستانیەت چەند جۆری هۆکارەکانی جەنگ و چەکی داھێنا بوو کە پێشتر خەلک نەیان دەناسی. یەكە مجار بارودی داھێنا، دواتریش ئۆتۆمبیل و فرۆکە، بۆیە شارستانیەت لە توانای هەبوو بەرەنگاری بەدوھەکان بێتەو، کاتیك بەناوی داگیرکردنەو لە بیابان دەرە چوون. تەنانەت دواتر توانی لەناوی خودی بیابان بکەوێتە راوانانی بەدوھەکانەو.

بەھەر حال شەپۆلی وەھابیەکان نەیتوانی لەدەرەوہی بیابان پەلپھاوێژێ. چەند جارێک هەولێ ئەمەیان دا، بێھوودە بوو. دواجار تەنھا ھێرشیان دەر کردە سەر چەند شارێکی لیواری بیابان. دانیشتوانێکی زۆری ئەم شارانەیان کوشت و سامانەکانیان تالانکرد. دواتر بۆ بیابان گەرانەو و سرودی سەرکەوتنیان دەچەری. گواہ ئەمە ی کردیان جیھاد بوو لە پێناوی خودا !
جەنگ لە بیاباننیشی و شارستانیەتی:

دوای ئەوہی تاوتوێی بابەتی سروشتی جەنگی بیاباننیشینی کرد و نامازەمان بۆ پالئەرەکانی کرد. ئەوا دواجار دەمانەوێ بە سروشتی جەنگی شارستانیەتی بەراوردی بکەین. لە راستیدا جەنگێکی زۆر لە ئێوان شارنشینەکان ھەڵدەگیرسێت. لەوانەشە ھۆکارەکانی بێ مانا بێت و زۆر نەبێت لەوہی لە رۆژگارەکانی عەرەبی جاھیلی ببنیمان. بۆ نمونە جەنگی یەكەمی جیھان لە ئەنجامی گوللە یەکی قوتابیەکی سەری بوو کە ئاراستە ی جێنشینێ نەمسای کرد. ئەو گوللە یە وەك تیرێک بوو کە شێخی بەنی تەغلۆبی لە و شتێکی بەسوس بگریێت..

ئەمە راستە، بەلام نابێت ئەوہ لەیاد بکەین، لەم بابەتەدا جیاوازیەکی گەورە لە ئێوان خەسلەتی شارستانی و خەسلەتی بیاباننیشینی ھەیە. رۆشنیری بیاباننیشینی وەك پێشتر باسمان کرد، لەسەر بنەمای خۆزاکردن دادەمەزریێ. واتە جەنگ و کوشتار پێکھاتە یەکی سەرەکی ئەم رۆشنیریە یە. ھەر ئەمەش وایکرد جەنگ لە بیاباننیشینی ھەمیشە یی بێت و ئاگرە کە ی خامۆش نەبێت. ماوہ یەك ناوہ سستی لەنوکەوہ دەست پێدەکاتەوہ. بەھای بیاباننیشینی بەھەموو پێکھاتە و خەسلەتەکانیەو لە دەوری مەزنکردنی غەزا و سوارچاکی و خۆسەپاندن و شەڕ دەخولێتەوہ. ئاستێک بۆ ئەم بەھایانە نییە. بیاباننیشینی لە برسێتەکی ھەمیشە یی

دایه، بۆیه ده‌بێت کێپرکێتی مانه‌وه تێیدا توند بێت.^{١٢} به‌شێوه‌ک لاوازی تێدا ون ده‌بێت و به‌هێزی تێدا ده‌مێنێته‌وه. یه‌کێک له‌ شاعیره‌کانی جاهیلیه‌ت ئه‌و بارودۆخه‌ی له‌دوو دێره‌ شیعردا نیشان داوه و ده‌لێ:

یغار علینا واترین فیشتنی ... بنا إن أصبنا أو نغیر علی وتر
قسمنا بذاك الدهر شطرين بیننا ... فما ینقضي إلا ونحن علی شطر^{١٣}

(واته: دوژمنان هێرشمان ده‌که‌نه‌سه‌ر و تۆله‌ی خۆیان ده‌که‌نه‌وه، یانیش ئێمه هێرشیان ده‌که‌ین سه‌ر، زه‌مه‌نمان له‌نیوان خۆمان کردۆته‌ دووبه‌ش، یان ئه‌وان هێرش ده‌که‌نه سه‌رمان و سه‌رده‌که‌ون، یانیش ئێمه هێرش ده‌که‌ین و سه‌رده‌که‌وین - وه‌رگێ).

که‌چی شارستانیته‌ له‌سه‌ر بته‌مایه‌کی دیکه بونیادنراوه. خه‌ڵک بۆ به‌ده‌سته‌تێنانی بژێوی خۆیان په‌نا بۆ پیشه‌ی جۆراوجۆر ده‌بن، یان پیشه‌ی فیکرین و یانیش پیشه‌ی ده‌ستین. به‌شێوه‌ی ئاشته‌واپی کێپرکی له‌سه‌ر پیشه‌کانیان ده‌که‌ن، بێته‌وه‌ی خوین برژێت و مال تالان بکری. حکومه‌تیکیان هه‌یه کارده‌کات بۆ گه‌شه‌پێدانی به‌ره‌م له‌لای دانیشتوان بۆ ئه‌وه‌ی داها‌تی باج زیاتر بێت. جگه‌له‌مه‌ش حکومه‌ت هه‌ول ده‌دات. هه‌ر ململانییه‌کی توندی نیوان خه‌ڵک سه‌رکوت بکاته‌وه، بۆته‌وه‌ی به‌ره‌مه‌تێنان لاوازی نه‌بێت و باج که‌م نه‌بێته‌وه.

سه‌باره‌ت به‌و جه‌نگانه‌ی له‌نیوان شارستانه‌کانیش هه‌لده‌گیرسی، ئه‌وا زیاتر سیاسیه‌ نه‌وه‌ک کۆمه‌لایه‌تی. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه ئه‌وا جه‌نگانه له‌نیوان ده‌وله‌تانی جیاجیاوه له‌ته‌نجامی ململانی له‌سه‌ر به‌رژوه‌ندی و ئامانجه‌کانیان هه‌ دروست ده‌بێت. هه‌ر ده‌وله‌تیک ده‌یه‌وێ سامان و ده‌سه‌لاتی له‌سه‌ر حسێبی ده‌وله‌تانی دیکه‌وه زیاتر بێت. بۆیه کاتی که‌ هه‌ست ده‌کات توانای هه‌یه ئه‌و جه‌نگیک به‌رپاده‌کات.

نکۆلی له‌وه ناکه‌ین ده‌وله‌تانی شارستانی، له‌م لایه‌نه‌وه له‌ هۆزه‌کانی بیابان ده‌چن، هه‌ره‌موویان له‌پێناو مانه‌وه رکابه‌ری ده‌که‌ن، به‌لام سروشتی جه‌نگ له‌بیاباننشین جیاوازی له‌شه‌ری شارستانیته‌ هه‌یه. له‌وانه‌یه هه‌له نه‌بم ئه‌گه‌ر بلییم جه‌نگ له‌بیابان

^{١٢} Jamali (op.cit) p.29

^{١٣} أحمد محمد الحوفي (المصدر السابق) ص ٢٦٠

بنه‌په‌ته وناشتی تیی‌دا حاله‌تیکی راگوزه‌ره، که چی له‌شارستانی‌ه‌ت ناشتی بنه‌په‌ته و جه‌نگ راگوزه‌ره.

شارستانی‌ه‌ت ناتوانی له‌حال‌ه‌تی جه‌نگی هه‌میشه‌یی گه‌شه‌ بکات، چونکه ژبانی ئابووری شارستانی‌تی ته‌نها به‌ناشتی ده‌ژی، بۆیه کاتی‌ک ده‌که‌وێته جه‌نگی‌که‌وه ده‌یه‌وێ به‌زووترین کات کۆتایی به‌ینی و سه‌ر له‌نوێ بگه‌پێته‌وه سه‌ر ژبانی ناشتیانه. به‌کورتی ده‌توانین بڵێین، ژبانی ئابووری له‌شارستانی‌ه‌ت له‌سه‌ر بنه‌مای کێپ‌کێکی هێمن نه‌نجام ده‌دریت، که چی له‌بیابان‌نشین له‌سه‌ر بنه‌مای خۆزاک‌کردنی توند ده‌بی‌ت.

ئه‌م‌و تییینی ئه‌وه ده‌کریت سه‌رجه‌م ده‌وله‌ت بانگه‌شه‌یه‌کی به‌رز بۆ ناشتی ده‌که‌ن. ئه‌مه مانای ئه‌وه نییه ده‌وله‌تان ده‌یان‌ه‌وێ ته‌ماعاری و ئامانجه‌ دره‌کانیان له‌گۆپ بنین، یان واز له‌ رکابه‌ری مانه‌وه ده‌هێنن، چونکه رکابه‌ری بۆ مانه‌وه له‌سروشتی م‌رو‌یی حه‌تمیه و ناتوانی لێی ده‌رباز بی‌ت، به‌لام ده‌وله‌تان به‌مدواییه‌ درکیان به‌وه ک‌ر‌بو‌وه، کێپ‌کێکی ناشتیانه له‌ژێر چاودێری یاسایه‌کی نیوده‌وله‌تی وگشتی باشت‌ر و به‌سوود‌تره له‌ شی‌وازه‌ کۆنه‌که‌ی جه‌نگ.

ئه‌و بانگه‌شه‌ به‌رزه‌ی ناشتی له‌نیو ده‌وله‌تانی شارستانی‌ه‌ت‌دا، ده‌بی‌ت رۆژێک له‌رۆژان به‌ری هه‌بی‌ت. جا زوو یان دره‌نگ، رۆژێک دیت یاسایه‌ک به‌سه‌ر ده‌وله‌تانه‌وه زال ده‌بی‌ت. وه‌ک چۆن یاسا به‌سه‌ر دانیش‌توانی هه‌ر یه‌کێک له‌و ولاتانه‌ زاله. به‌مه‌ش نه‌بی‌ت ئومیدێک بۆ گه‌شه‌کردنی شارستانی م‌رو‌یی نییه.

تییینی کۆتایی:

شه‌ر و کوش‌تارمان به‌یه‌کێک له‌گ‌رنگ‌ترین سیماکانی بیابان‌نشین دانا. ئه‌مه‌ش له‌سروشتی رۆشن‌بیری بیابان‌نشین هه‌لقولاوه. ئه‌گه‌ر وانه‌بی‌ت ئه‌وا که‌سیکی به‌دو له‌بیابان نامی‌تی، چونکه بیابان به‌ره‌می که‌مه، ده‌بی‌ت دانیش‌توانی هێرش بکه‌نه‌سه‌ر یه‌ک‌تر و یه‌ک‌تر تالان بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی بژین.

ئه‌گه‌ر بینیمان به‌دوه‌کان واز له‌غه‌زا‌کردن و کوش‌تار ده‌هێنن، ئه‌مه‌ مانای ئه‌وه‌یه ئه‌وان به‌ره‌و خۆ ده‌رباز‌کردن له‌رۆشن‌بیری بیابان‌نشین و به‌ره‌و جیهانی شارستانی‌ه‌ت ده‌چن. ئه‌مه‌ش ئیستا که‌م یان زۆر له‌هه‌ندێک ناوچه‌ی بیابان‌نشین رووده‌دات. تییینی

ئەم دياردەيە لە نەجد و عىراق و لىبىيا وجەزائىر دەكرىت. ئەمانەش زۆرتىن ناوچەى
بىابانى جىهانىيان لەخۆيەو ەگرتووە.

داهىنانە نوپىيەكان، لە ئۆتۆمبىل و فرۆكە و تۆپ و تفەنگ... ەتد. واىكردو ەبتوانرىت
دەسەلات بەسەر ئاسايشى بىابان فەرز بكرىت و كۆنترۆلى شەپ و كوشتار بكرىت.
شارستانىەتى نوئى دەتوانئ بەناخى بىابان شۆپ بىتەو، بەشىو ەيەك واىكردو ە بەدو
بەرەبەرە فىئىرى پىشەكانى شارنشىنى، ب. ت.

ئەمەش مانائى ئەو ەيە رۆشنىبرى بىاباننشىنى زوو يان درەنگ بەرەو نەمان و
لەناوچوون دەچىت. ئەو ناتوانئ ماو ەيەكى زۆر خۆى لەبەردەم تەوژمى بەهئىزى
شارستانىەت بكرىت. رۆشنىبرى بىاباننشىنى كاتىك لەسەدەكانى پىشوو دا خۆپاگر
بوو، لەبەر ئەو ەبوو لەناخى بىابانەكەى خۆيدا گۆشەگىربوو، نەو ەوای نەو ەدەريا،
لەشىوازىكى نەگۆردا. ئەوكات شارستانىەت توانائى نەبوو تىيدا شۆپىتەو ە و
كارىگەرى لەسەر ەبىت. تەنانەت زۆرجار بەدو ەكان لەبىابان دەردەچوون و
كارىگەريان بەسەر شارستانىەتەو ەدەبوو، بىتەو ەى شارستانىەت بتوانئ بەرپەرچيان
بداتەو ە. بەلام ئىستا بارودۆخەكە پىچەوانە بۆتەو ە. سەردەست ژىردەستە و
ژىردەستىش بۆتە سەردەست.

لەوانەيە يەككە بلى: ئەگەر رۆشنىبرى بىاباننشىنى وەك دەلئى بەرەو لەناوچوون
دەچىت. كەواتە بۆ ئىمە خۆمان بەتوئىژىنەو ەى سەرقال بكەين؟

لەراستىدا ئىمە بەتوئىژىنەو ە لەبارەى رۆشنىبرى بىاباننشىنى، بۆ ئەو ەمان نىيە
كات بەچىرۆك و قسەكانى بەدو ەكان بەسەربەرىن، وەك ەندئ كەس پىيانوايە. بەلگە
دەمانەوئ لەخودى خۆمان بكەين. بىاباننشىنى لەدئىزەمانەو ە كارىگەرى خۆى لەسەر
مىژوو و پىككەتەى كۆمەلگەكان مان داناو ە. لەبەر ئەو ە ئىمە ناتوانىن لەو كارىگەرىە
بكەين ئەگەر توئىژىنەو ەيەكى ورد بۆ ئەم رۆشنىبرىيە نەكەين.

ئەمرۆ دانىشتوانى نىشتىمانى ەرەب دەگاتە ۸۰ ملوئ كەس. رىژەيى ھۆزەكانى
بەدو بە چارەگىكى دانىشتووان مەزندە دەكرىت. ئەو ەش شاراو ە نىيە ئەم رىژەيە
لەولاتىكەو ە بۆ ولاتىكى دىكە جىاوازە. بۆ نمونە لەسعودىا ھۆزەكان لە ۷۵%

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

دانیشتوان پێکده‌هێنن. له‌عێراق ۲٪، له‌سوریا ۱.۵٪ که‌چی له‌میسر به‌رێژه‌یه‌کی زۆر که‌مه. له‌وانه‌یه‌ له‌ ۰.۵٪ ی دانیشتوان بێت.

له‌واقیعه‌شدا کاریگه‌ری بیاباننشینیه‌ی له‌نیشتیما‌نی عه‌ره‌ب ته‌نها له‌ وۆزانه‌وه قه‌تیس ناکرێت، به‌لکو دانیشتوانی گونده‌کانیش ده‌گرێته‌وه، نه‌گه‌ر به‌رێژه‌یه‌کی که‌م‌تریش بێت، ته‌نانه‌ت به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کان کاریگه‌ری به‌سه‌ر دانیشتوانی شاره‌کانیشه‌وه هه‌یه.

ئه‌مه‌ش زۆر به‌روونی له‌عێراق تێبینی ده‌کرێت، که‌ له‌به‌شه‌کانی داهاتودا باسی ده‌که‌ین. خه‌لکی گونده‌کان نیوه‌ی دانیشتوان پێک ده‌هێنن. ئه‌وانیش له‌بارودۆخێکی کۆمه‌لایه‌تی ده‌ژین، له‌زۆر رووه‌وه له‌ به‌دوکان ده‌چن. که‌چی به‌شه‌کی دیکه دانیشتوانیش خه‌لکی شارن، ئه‌وانیش که‌وتونه‌ته ژێر کاریگه‌ری به‌های بیاباننشینیه‌ی، ئه‌مه‌ش له‌ئه‌نجامی به‌ریه‌که‌که‌وتنیان له‌گه‌ڵ وۆزه‌کانی بیابان و وۆزه‌ لادییه‌کانی ده‌ورو به‌ریان. نه‌گه‌ر دروست بێت ده‌لێین زۆرێک له‌وان به‌رووکه‌ش شارنشین و له‌ناوه‌ڕۆکیشدا به‌دوه. ئه‌مه‌ش وایکردوه هه‌ندێک سیمای دووفاقی که‌سێتی له‌نتوانیان دا به‌ربلاو بێت.

زانایانی کۆمه‌لناسی و راهاتوون، دانیشتوان بۆ دوو جۆر پۆلین بکه‌ن: خه‌لکی لادی و خه‌لکی شار، به‌لام له‌ولاتانی ئێمه ده‌بێت جۆرێکی دیکه زیاد بکرێت ئه‌وش وۆزه کۆچه‌که‌ره‌کانی به‌دوه‌کانه. هه‌ریه‌کێک له‌و جۆرانه له‌ولاتی ئێمه له‌ بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی تایبه‌ت به‌خۆی ده‌ژی، که‌چی هه‌ر هه‌موویان کاریگه‌رن به‌ به‌های به‌دوه‌کان، جیاوازی ئێوانیشیان ته‌نها له‌ بری کاریگه‌ربوون به‌ به‌هاکه‌ وکارلیکردنیه‌تی له‌گه‌ڵ به‌هاکانی شارستانی.

ده‌گه‌ر ئێمه‌وه سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌م و ده‌لێم زۆر پێویستمان به‌وه هه‌یه کۆمه‌لناسیه‌کی تایبه‌ت به‌خۆمان دابنێین، هیواشم وایه توێژه‌رانی عه‌ره‌ب ئاوێتێک له‌مه‌ بده‌نه‌وه و له‌پێناویدا هاریکار بن.

بەشى چۈرەم

قولايىھەكانى رۇشنىبىرى بىباباننشىنى

پىشتر وتمان زۆرىك لەتويزەرانى بىيانى، ئەوانەى تاوتوئى بابەتى بىباباننشىنيان كىردوۋە بەرۇزھەلاتناس وگەشتىارەۋە، بەشتوۋەيەكى واقىعيانە لە بىباباننشىنى نەگەيشتوۋن. لەئەنجامى ئەمەشدا كەوتونەتە ھەلەۋە و ژمارەى ھەلەكانىشيان كەم نىيە. ئەوان لەدەرەۋە سەبىرى بىباباننشىنيان كىردوۋە و نەچوۋنەتە قولايىھەكانىيەۋە. ئەوان بەتپروانىنى رۇشنىبىرى بىيانى سەبىريان كىردوۋە، بۆيە بەپىي بەھا وپتوۋەرەكانى خۇيان شىرۇقەيان كىردوۋە، بەلام ئەگەر بەتپروانىنى رۇشنىبىرە تايىبەتەكەى بىباباننشىنى سەبىريان بىكردايە، ئەوا مەزىندە دەرەكرا توۋشى ئەو ھەلەنە نەدەبوۋن.

جىي داخە ھەندىك لەتويزەرانى عەرەبىش دەكەۋنە ئەو ھەلەۋە، كە بىيانىيەكان تىي كەوتوۋن. لەوانە لەبەر لاسايى كىردنەۋەى بىيانىيەكان بىت، چونكە تا ئىستا لەلەى ھەندىك كەس بىيانى بەكەسىكى دوۋر لەھەلە دەناسرىت و زىياد لەپىتويست گەرە دەكرىت. ديارە ئەو كەسانە درك بەۋە ناكەن بىيانىيەكانىش مەۋقۇن و ۋەك ئىمە ھەلە دەكەن.

بۇچوۋنى ئۇلىرى:

يەكېك لەو تويزەرەنەى لە تىگەيشتىنى بىباباننشىنى ھەلەى كىردوۋە، ئۇلىرى رۇزھەلاتناسە. ئەم رۇزھەلاتناسە كۆمەلەك ۋەسفى بۇ بىباباننشىنى كىردوۋە، لەواقىعدا دوۋرە. ئەو كىتەبىكى لەبارەى عەرەبى جاھىليەت نوۋوسىۋە تىيدا ھاتوۋە "پىاۋى بەدو، لەروۋى سۆزدارىيەۋە قالدېگىرە، خەيالى كەمە. زىياتر بايەخ بە ماددە دەدات، زىياتر لەۋەى بايەخ بەلەينى مەعنەۋى بدات. تەمەكارە،

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عیراقی.....

تېروانینیکی ماددی بۆ شته‌کان هه‌یه، تاکه پێوانه‌ی به‌و ئه‌نجامه‌وه به‌نده که شته‌که چەند سوودی به‌ره‌هه‌ستی بۆی هه‌یه^{۹۰}.

لێره‌دا وا دهرده‌که‌وێت ئۆلێری به‌تېروانینی گه‌شتیارێک یان بازرگانێک سه‌یری بیا‌باننشی‌نی بکات، له‌لایه‌ن به‌دوه‌کانه‌وه رێگری لێ کرابێت و سامان و جل‌وبه‌رگی تالان کرابێت. بۆیه ئه‌و بې‌یاره تونده‌ی له‌باره‌ی به‌دوه‌کان داوه. ئێمه نکۆلی له‌وه ناکه‌ین پیاوی به‌دو تالان‌که‌ره، پێش‌تریش ئاماژه‌مان بۆ کرد. به‌دو زۆر چه‌ز له تالان ده‌کات، به‌لام له‌راستیدا ئه‌و چه‌زه‌ی له‌به‌ر به‌ها ماددیه‌که نیه‌، به‌لکو ئه‌مه توانای مروه‌ت و به‌خشنده‌یی پێی ده‌دات. وه‌ک پێش‌تریش وت‌مان "پیاوی به‌دو تالان‌که‌ری به‌خشه‌ره".

ئه‌گه‌ر ئۆلێری له‌ناو به‌دوه‌کان ده‌ژیا، به‌قۆلی له‌رۆشنی‌یری کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وان تێده‌گه‌یش‌ت، ئه‌وا بۆچونه‌که‌ی پێچه‌وانه‌ی ئێستا ده‌بوو. به‌دو کاتی‌ک تالان ده‌که‌ن و به‌ده‌سته‌که‌وته‌کانیا‌نه‌وه ده‌گه‌ڕێنه‌وه ناو هۆزه‌کانیا‌ن، بۆئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵیا‌ن به‌خشنده‌یی ئه‌نجام به‌دەن یانیش له‌میان و دراوسێ‌کانیا‌ن خه‌رجی بکه‌ن. له‌راستی لاتا‌ده‌م ئه‌گه‌ر بێ‌ئیم، به‌دوه‌کان له‌هه‌موو که‌سێک زیاتر چه‌ز له‌ناو‌یا‌نگی باش ده‌که‌ن. بۆیه ده‌بینین یه‌کێک له‌وان قوربا‌نی به‌خۆی و هه‌موو شته‌کانی خۆی ده‌دات، بۆئه‌وه‌ی له‌ناو خه‌لکدا به‌به‌خشنده‌ و به‌مروه‌ت بناسرێت.

گرنگ‌ترین هۆکاری‌ش که ده‌بیته‌ هۆی ئه‌وه‌ی پیاو بتوانێت فرمان‌په‌وایی و ناو‌یا‌نگ له‌ناو به‌دوه‌کان به‌ده‌ست به‌ی‌نی، ئه‌وا ده‌بی‌ت ئازا و به‌خشنده‌ بی‌ت، واته تالان‌که‌ر و به‌خشه‌ر بی‌ت. ئه‌و له‌رێی هێز و ئازاییه‌تی‌ه‌وه ده‌سه‌که‌وتی ده‌بی‌ت، دواتر ناو‌یا‌نگ و فرمان‌په‌وایی له‌رێی به‌خشنده‌یی و مروه‌ته‌وه به‌ده‌ست ده‌ی‌نی. به‌دولجه‌بار راوی با‌سی هۆزی شه‌مه‌ر ده‌کات که یه‌کێکه له هۆزه به‌ناو‌یا‌نگه‌کانی عی‌راق، ده‌لێ "عجیل یا‌وه‌ر فرمان‌په‌وایی هۆزی له‌رێگای داگیرکردن و به‌خشنده‌یی به‌ده‌ست هێ‌نا، ئه‌و غه‌زای ده‌کرد و له‌غه‌زا‌کانیشی سه‌رکه‌وتوو ده‌بوو، دواتر ده‌سته‌که‌وته‌کانی به‌سه‌ر ما‌له‌کانی شه‌مه‌ر دا‌به‌ش ده‌کرد"^{۹۱}.

^{۹۰} de lacy o'leary (Arabia Before Muhammad)p. 20

^{۹۱} عبدالجبار الراوي (البادية) ص ۲۲۸

فهره‌مه‌مبوون له بییاننشینیدا :

پیاوی به‌دو له‌مانای فهره‌مه‌مبوون وگلدانه‌وه ناگات، وه‌ك ئه‌وه‌ی پیاوی شارنشین تێی ده‌گات. شارنشین له‌وه ده‌گات چاكترین رێگا بۆ ئه‌وه‌ی بژێویی وكه‌پامه‌تی خۆی له‌روژانی داهاتوودا مسۆگهر بكات، ئه‌وه‌یه‌ پار و سامان به‌هه‌موو جوړه‌كانیه‌وه بۆ خۆی گل‌ بداته‌وه، له‌مه‌شدا دروشمی ئه‌وه ده‌بی‌ت "پاره‌ی سپی بۆ روژی ره‌ش". جا ئه‌گه‌ره‌هاتوو روژێك له‌روژان تووشی ناخۆشی بوو، ئه‌و پاره‌ فهره‌مه‌مبووه ده‌رده‌هێنێ و له‌پیداویستیه‌كه خه‌رجی ده‌كات، به‌مه‌ش كه‌پامه‌ت و ژیا‌نی خۆی ده‌پاری‌زێ.

كه‌چی به‌دو له‌مه‌ ناگات و قبو‌لی ناكات. پاره‌ بۆ ئه‌و سوودی نابێ‌ت كاتێك برسی‌تی رووی تیده‌كات. شاراوه‌ نییه‌ به‌دو له‌ژیا‌نیدا زیاتر له‌هر شتێك له‌برسی‌تی ده‌ترسی. ئه‌و ناتوانێ پاره‌ بخوات یان خۆراكێك له‌ بیابان بكرێ‌ت، بۆیه‌ ئه‌و ده‌یه‌وێ ناوبانگ كۆبكاته‌وه نه‌وه‌ك پاره‌. لێره‌شه‌وه‌ وته‌كه‌ی حاته‌می تایی هاتوو، كاتێك هاوسه‌ره‌كه‌ی له‌به‌ر زیده‌پۆیی له‌به‌خشنده‌یی گله‌یی لێكردوو‌ه و ئه‌ویش وه‌لامی ده‌داته‌وه و ده‌لێ:

أماوي ! ان المال غاد و رانج و يبقى من المال الاحاديث والذكر^{١٧}

(واته‌: حاته‌م ناوی ژنه‌كه‌ی ده‌هێنێ ده‌لێ: ئه‌ی ماویه‌ سامان دێ‌ت و ده‌پوا، ئه‌وه‌ی له‌سامان ده‌مێنێته‌وه ته‌نها ناوبانگه‌ - وه‌رگێ‌)

له‌واته‌یه‌ به‌كێك بپرسی‌ت: كاتێك برسی‌تی توند ده‌بی‌ت، سوودی ناوبانگ بۆ كه‌سی به‌دو چیه‌؟ له‌راستیدا ناوبانگ سوودی‌کی زۆری له‌ژیا‌نی (به‌دو)دا هه‌یه‌. له‌لایه‌كه‌وه ده‌توانێ فرمانه‌په‌وایی ولایه‌نگر به‌ده‌ستبه‌ی‌تی، به‌مه‌ش ده‌توانێ شه‌پ وتالا‌نكاری بكات. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ وا له‌خه‌لك ده‌كات له‌كاتی نه‌هامه‌تی به‌هانای بچن. وه‌ك له‌وه‌په‌نده‌ هاتوو "به‌زه‌بی‌تان به‌ سه‌روك هۆز بی‌ته‌وه‌ له‌ لاوازی‌دا". به‌دوه‌كان له‌و حا‌له‌دا فریای به‌كه‌تر ده‌كه‌ون و كه‌سی به‌ به‌خشنده‌ش به‌ (جابر ع‌شرات الكرام) وه‌سف ده‌كه‌ن^{١٨}.

^{١٧} أحمد محمد الحوفي (الحياة العربية من الشعر الجاهلي) ص ٢٥٠

^{١٨} چیرۆکی (جابر) یه‌كێكه‌ له‌چیرۆكه‌ به‌ناوبانگه‌كانی عه‌ره‌ب، له‌باره‌ی به‌خشنده‌یییه‌وه، لێره‌دا ده‌رفه‌ت نابێ‌ت باسی به‌کین - و مرگێ‌

به‌لام پیاوی قرحچۆك و ره‌زیل، گله‌یی لی ده‌كریت و به‌خۆپه‌رست و پوله‌کی ده‌ناسریت. خه‌لك لی دور ده‌كه‌وێته‌وه و جیگای رق و سوکایه‌تی خه‌لك ده‌بیته‌، بۆیه زۆر رووبه‌رووی ده‌ستدریژی و تالانکاری ده‌بیته‌وه. ئه‌گه‌ریش زۆرێك تووشی نه‌هامه‌تی بیته‌ كه‌س به‌فریای ناکه‌وێ. سه‌ره‌رای دۆرانندی سامانی، ناویانگیشی ده‌دۆرینی. شاعیریکی جاهیلی ئاماژه‌ی بۆ ئه‌مه‌ کردووه و ده‌لی:

ومن يك ذا فضل فيبخل بفضله على قومه يستغن عنه ويذمم^{١١}

(واته: ئه‌وه‌ی سامانی هه‌بیته‌ و له‌گه‌ڵ قه‌ومه‌که‌ی به‌خیل بیته‌، ئه‌وا وازی لی ده‌هێنن و گله‌یشی لی ده‌که‌ن- وه‌رگێپ)

یه‌كێك له‌گرنه‌گرتین شیوه‌كان مال و سامان له‌لای به‌دو، بریتیه‌ له‌وه‌ی چه‌ند بارگه‌ر و وشته‌ری هه‌یه. ئه‌مه‌ش فه‌راهم ناکریت له‌شیوه‌ی گه‌لدانه‌وه‌ی پار و سامان له‌شارستانیه‌دا. هه‌رده‌م ئه‌و سامانه‌ی به‌دو رووبه‌رووی داگیرکردن و تالانکاری ده‌بیته‌وه. وه‌ك بینیمان له‌و رۆژگارهمان به‌دو ده‌هه‌مان سامان به‌(چلکی ده‌ست) وه‌سف ده‌که‌ن، گوايه‌ دیت و ده‌پوا. كه‌واته‌ له‌به‌ر ئه‌مه‌ به‌دو كۆکردنه‌وه‌ی ناویانگ به‌گرنه‌گرت ده‌زانێ نه‌وه‌ك كۆکردنه‌وه‌ی سامان.

بۆچوونێکی دیکه‌ی ئۆلێری:

ئۆلێری پیاوی به‌دو به‌ بێوه‌فا وه‌سف ده‌کات. ته‌نانه‌ت زیاتر له‌مه‌ش پێیوايه به‌دو رقی له‌هه‌رکه‌سه‌یک ده‌بیته‌وه چاکه‌ی له‌گه‌ڵ بکات، چاکه‌کردن هه‌ستی ملکه‌چی و لاوازی پێگه‌ی له‌لا ده‌وروژینی، وا هه‌ست ده‌کات قه‌رزازی ئه‌و چاکه‌کاره‌که‌ ده‌بیته‌وه. "ئه‌مه‌ش وا ده‌کات سه‌رۆك هۆزه‌که‌ی یان سه‌رکرده‌ی جه‌نگه‌کانی، له‌یه‌که‌م رۆژی سه‌رۆکایه‌تی خۆی به‌سه‌ر ئه‌و، پێشبینی ئیره‌یی و رق و خیانه‌تی لی بکات. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر دۆسته‌ی زۆر نزیکیشی بیته‌. هه‌لچوونی به‌دو بۆ سه‌ر هه‌ر ده‌سه‌لاتیک یه‌کێکه‌ له‌و نه‌هێنانه‌ی زنجیره‌ی ئه‌و تاوان و ناپاکیانه‌مان بۆ شروقه‌ ده‌کات، که‌به‌شێکی گه‌وره‌ی میژووی عه‌ره‌ب پێك ده‌هێنێ. نه‌زانینی ئه‌و نه‌هێنیه‌ش زۆربه‌ی ئه‌وروپیه‌کانی ئه‌و رۆژگارمانی خسته‌ هه‌له‌وه‌، چه‌ندین قوربانیا‌ن دا، که‌ده‌که‌را نه‌یده‌ن. زه‌حمه‌تی فرمانه‌په‌روایی کردنی عه‌ره‌به‌

^{١١} الحسين بن أحمد الزوزني (شرح المعلقات السبع) ص ١٠٣

وره‌تکردنه‌وه‌ی ملکه‌چی بۆ ده‌سه‌لات، نه‌مانه‌ ئاسته‌نگ بوون له‌به‌رده‌م نه‌وه‌ی عه‌ره‌ب به‌ره‌و شارستانیه‌تی رۆژئاوا بپروات^{١٠٠} لێره‌دا ده‌بینین ئۆلێری پێیوابه‌ نه‌وروپیه‌کان له‌تیگه‌یشتنی بیاباننشینیه‌ی هه‌له‌یان کردوه‌، درکیش به‌مه‌ ناکات خۆی له‌مه‌موویان زیاتر که‌وتۆته‌ هه‌له‌وه‌.

به‌هه‌رحال، به‌ بۆچوونی من به‌دو دوور نییه‌ له‌ ئاکاری وه‌فاداری، له‌وانه‌شه‌ وه‌فادارییه‌کی زۆری هه‌بیته‌. نه‌مه‌ش له‌ژێر روشنایی ئه‌و توێژینه‌وه‌یه‌ی بۆ خه‌سله‌تی روشنبیری بیاباننشینیه‌ی نه‌جاممان داوه‌ سه‌یر نییه‌. که‌سی به‌دو وه‌ک پێشتر ئاماژه‌مان بۆ کرد نایه‌وه‌ی که‌سیک به‌هۆی شتیکه‌وه‌ له‌سه‌رووی ئه‌و بیته‌، ئه‌و ده‌یه‌وه‌ی چاکه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لکه‌وه‌ بیته‌، نه‌وه‌ک خه‌لک چاکه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌ن. باشتربوون واته‌ هێز و زالبوون. بۆیه‌ به‌دو ده‌یه‌وه‌ی چاکه‌کردن ره‌ت بکاته‌وه‌، به‌پێی توانای خۆی، خودی خۆی زیاتر نه‌جامی بدات. نه‌مه‌ش وای لێکردم وه‌فاداری به‌ خه‌سله‌تیکی روشنبیری بیاباننشینیه‌ی بزانم.

له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا نکۆلی له‌وه‌ ناکه‌ین، به‌دو له‌وانه‌یه‌ رقی له‌که‌سیک بپێته‌وه‌ چاکه‌ی به‌سه‌روه‌ بیته‌، له‌وانه‌یه‌ رق وکینه‌ له‌و که‌سه‌ هه‌لگریت. ئێمه‌ له‌و لایه‌نه‌وه‌ له‌گه‌ڵ ئۆلێری کۆکین، به‌لام تا ئه‌و خاله‌ له‌گه‌ڵی ناپۆین که‌پێی گه‌یشته‌وه‌، تا به‌دو به‌ناپاک و زالم وه‌سف بکه‌ین. ده‌کریت بگوتریت پیاوی به‌دو له‌به‌رامبه‌ر چاکه‌کاری هه‌ست به‌ململانی نیوان دوو پالنه‌ری دژ به‌یه‌کتر ده‌کات. له‌لایه‌ک هه‌ست به‌رق و ئیره‌یی ده‌کات له‌ به‌رامبه‌ر چاکه‌کار و به‌ زالبووی ده‌زانێ، له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ هه‌ست به‌ پێویستی به‌وه‌فاداری ده‌کات بۆ ئه‌و چاکه‌کاره‌، چونکه‌ نایه‌وه‌ی قه‌رزار و ژێرکه‌وته‌ بمینیته‌وه‌.

به‌هه‌رحال، ناکریت له‌سه‌ر رق وکینه‌ی له‌چاکه‌کار، گله‌یی له‌ به‌دو بکه‌ین، چونکه‌ چاکه‌کاری به‌دو له‌زۆر لایه‌نه‌وه‌ سروشتی فیز و خۆه‌لکێشان له‌خۆیه‌وه‌ ده‌گریت. نه‌مه‌ش واده‌کات رق و ئیره‌یی بکه‌وێته‌ دلی ئه‌و که‌سه‌ی چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کراوه‌. چاکه‌کار زۆربه‌ی کات، به‌ پالنه‌ری به‌زه‌یی و مرۆفایه‌تی و نزیکبوونه‌وه‌ له‌خودا چاکه‌ ناکات، به‌لکو به‌ پالنه‌ری هه‌زکردن به‌ ناوبانگ و فرمانه‌وه‌ی

^{١٠٠} de lacy o'leary (op. cit)p. 20- 21

چاکه‌کاریی ده‌کات. زۆرجاریش تێبینی نه‌وه ده‌که‌ین، هه‌ست بکات یان نا، ده‌یه‌وێ کاریه‌گری چاکه‌که‌ی به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه‌ بزانیته‌. به‌واته‌یه‌کی دیکه‌ نه‌و زیاتر ده‌یه‌وێ شانازی به‌چاکه‌کارییه‌که‌ی بکات، نه‌وه‌ک بۆ نه‌وه‌ی بیته‌ به‌زه‌یه‌ی به‌خه‌لک بیته‌وه‌. له‌وانه‌شه‌ زیده‌پۆیی نه‌بیته‌ بلێن پالنه‌ری ره‌حمه‌ت و مرقا‌یه‌تی ونزیکبوونه‌وه‌ له‌خودا له‌خه‌سه‌له‌ته‌ ده‌گمه‌نه‌کانی بیاباننشین. خۆسه‌پاندن ورکابه‌ری توند بۆ مانه‌وه‌ له‌وێ، رێگه‌نادات نه‌وه‌هه‌ست و سه‌وزه‌ ناسکانه‌ ده‌ریکه‌ون.

ئه‌گه‌ر چاکه‌کاری به‌دو، هه‌ز ده‌کات شانازی به‌چاکه‌کانی بکات، نه‌وا ده‌بیته‌ له‌به‌رامه‌به‌ردا پێشبینی نه‌وه‌ بکه‌ین رووبه‌رووی رق و ئیره‌یه‌ی نه‌و که‌سه‌ ده‌بیته‌وه‌ که‌چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووه‌. ئه‌مه‌ هه‌قیقه‌تێکی دوولایه‌نه‌یه‌، هه‌ر یه‌که‌یان ئه‌و‌تر ته‌واو ده‌کات و بێ ئه‌و‌تر نابێته‌. به‌لکو هه‌وسه‌نگ و ته‌واوکه‌ری یه‌کترن!

شاعیریکی جاهیلی ده‌لی:

ومن يجعل المعروف في غير أهله يكن حمده ذما عليه ويندم^{١٠١}

(واته: که‌سه‌ک چاکه‌ له‌گه‌ڵ غه‌یره‌ که‌سوکاری خۆی بکات، نه‌وا چاکه‌که‌ی گله‌یه‌ی لی ده‌کریت و په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌ - وه‌رگێڕ)

لێره‌دا ده‌بینین شاعیر باسی دوو کۆمه‌له‌ خه‌لک ده‌کات، یه‌کیان گله‌یه‌ی له‌چاکه‌کار ده‌کات و ده‌یه‌وێ ناوی بزپێنێ. کۆمه‌لێکی دیکه‌ له‌وانه‌یه‌ ئه‌م کاره‌ نه‌کات. نه‌و دوو کۆمه‌له‌ خه‌لکه‌ هه‌ردووکیان له‌ بیابان بوونیان هه‌یه‌. که‌سانێک هه‌ن به‌ پالنه‌ری وه‌فاداری کار ده‌کات رووبه‌رووی ئیره‌یه‌ی ده‌بنه‌وه‌. که‌سانێکی دیکه‌ش هه‌ن پێچه‌وانه‌ی ئه‌مانه‌ن. هه‌موویان له‌یه‌ک سروشتن، به‌لام جیاوازی نیوانیان له‌ زالبوونی یه‌کێک له‌پالنه‌ره‌کان دایه‌.

له‌یه‌کێک له‌ په‌نده‌کانی به‌دوه‌کان هاتووه‌ "خۆت له‌شه‌ری ئه‌وه‌که‌سه‌ بپاریزه‌ چاکه‌ت له‌گه‌ڵ کردووه‌". له‌وانه‌یه‌ خۆینه‌ر ئه‌م په‌نده‌ی به‌لاوه‌ سه‌یر بیته‌، چونکه‌ نه‌و ده‌بینی له‌لایه‌ک به‌دوه‌کانی هانی مروه‌ت ده‌دن، له‌لایه‌کی دیکه‌ خه‌لک له‌نه‌جمادانی مروه‌ت هۆشیار ده‌که‌نه‌وه‌. وا خه‌یاڵ ده‌که‌م ئه‌مه‌ ته‌نها دژایه‌تییه‌کی

^{١٠١} الحسين بن أحمد الزوزني (المصدر السابق) ص ١٠٣

رووكه‌شه، ئه‌گینا رۆشنیبری بیاباننشینى هه‌میشه هانى مروه‌ت ده‌دات، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ئه‌م مروه‌ته ئه‌نجامی خراپی لی ده‌که‌وێته‌وه. وه‌ك ئه‌وه‌ی به‌که‌سیك بلیی: چاكه له‌گه‌ل خه‌لك بکه، گوێ به‌وه مه‌ده خراپه‌ت له‌گه‌ل ده‌که‌ن. به‌مروه‌تی سه‌رفرازی و سه‌ربلندییه، باجه‌که‌شی گه‌وره‌یه. وه‌ك شاعیرێك ده‌لی "له‌پێناو هه‌نگوین، دپکی هه‌نگ قبول ده‌که‌ین".

ئیره‌یی له‌بیاباننشینیدا:

ئیره‌یی خه‌سه‌لته‌تیکى مروییه هه‌یچ كه‌سیك نییه خالی بیت لی، هه‌رکه‌سیك بیت، جا له‌به‌رئه‌وه‌ی رکا به‌ری و کێبڕکێ له‌ژیانی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه، ئه‌وا ده‌بیت ئیره‌بیش روویه‌ك بیت له‌رووه‌کانی. له‌وانه‌یه ئیره‌یی له‌لای كه‌سانێك وخه‌لكانێك لاواز یان به‌هێز بیت، به‌پێی جیاوازی هۆکاره ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تیه‌کانیان، به‌لام ده‌بیت له‌هه‌ر هه‌موویان هه‌بیت.

په‌ندیکی باو هه‌یه ده‌لی "چاو هه‌ز ناکات له‌خۆی راستر بپینی" یانیش ده‌لی "دوژمنی مرۆ ئه‌و كه‌سه‌یه کاری ئه‌و ده‌کات". نموونه‌ی ئه‌م جوړه په‌ندانه له‌هه‌موو زمانه‌کانی جیهان زۆره، هه‌مووشیان ئاماژه بۆ ئه‌وه ده‌که‌ن كه مرۆف به‌شیوه‌یه‌کی گشتی جوړێك له‌رقی هه‌یه له‌و كه‌سانه‌ی رکا به‌ری له‌سه‌ر شتیك له‌گه‌ل ده‌که‌ن یان له‌و بالاژن، ئه‌مه‌ش به‌ئیره‌یی و هه‌سه‌ده‌ت ناوده‌بریت.

هه‌رچۆنێك بیت، ده‌توانریت بگوتریت ئیره‌یی له‌بیاباننشینى به‌هێزتر وتوندتره نه‌وه‌ك له‌شارستانیه‌ت، ئه‌مه‌ش چه‌ندین هۆکاری جیاجیای هه‌یه، كه به‌مانه‌ی خواره‌وه پوختیان ده‌که‌ینه‌وه:

یه‌که‌م: هه‌رچه‌نده ئیره‌یی له‌شارستانیه‌ت به‌هێز بیت، شارنشینان له‌سه‌ر ئاکاری موخامه‌له وخۆه‌لواسین له‌ په‌یوه‌ندییه کۆمه‌لایه‌تیه‌کان راهاتوون. ئه‌وان ئه‌گه‌ره‌هاتوو ئیره‌ییان هه‌بو ئه‌وا هه‌ولده‌ده‌ن به‌ده‌موپووی شیرین و درۆزنانه ئیره‌ییان بشارنه‌وه. که‌چی به‌دو درۆی ئه‌و نه‌ریتیه، درۆ وخۆه‌لواسین به‌ نیشانه‌کانی لاوازی و ملکه‌چی ده‌زانیت. حکومه‌ت نییه سه‌رکوتیان بکات و باجیان لی وه‌رگریت، بۆیه ناچار نییه، ئاکاری ملکه‌چی و درۆ و فرتوفیل به‌کاربهێتن، وه‌ك ئه‌وه‌ی شارنشینیه‌کان لی راهاتوون. به‌دو به‌راشکاوی و رووبه‌رووبونه‌وه

راها تووه، بۆیه به‌لای ئه‌سته‌مه‌ که‌ فوکۆلی سۆزی خۆی سه‌رکۆت بکات. ئه‌و ئه‌گه‌ر رقی له‌یه‌کێک بێته‌وه‌ یان ئیره‌یی پێ ببات، ئه‌وا به‌روونی له‌سیمیای دیاره‌. دوودل نییه‌ له‌وه‌ی وشه‌ی بریندارکه‌ر وجنێو به‌ به‌رامبه‌ره‌که‌ی بدات. زۆرجاریش شه‌ر وپێکدانان له‌ رۆژگاری جاهیلته‌ له‌ ئه‌نجامی ئه‌مه‌ روویداوه‌، وه‌ک له‌ به‌شی پێشوو بینیمان.

دووه‌م: شارستانیته‌، به‌تایبه‌تی کۆنه‌که‌ی، به‌خه‌سله‌تێک جیا ده‌کریته‌وه‌، ئه‌ویش بوونی سیسته‌می چینه‌یه‌تییه‌. ئه‌و سیسته‌مه‌ش ده‌توانێ مه‌یلی ئیره‌یی له‌لای خه‌لک لاواز بکات. تاک هه‌ستی به‌وه‌ ده‌کرد زه‌حمه‌ته‌ چاو له‌پێگه‌ی ئه‌وکه‌سه‌ بپرێت که‌ ئاستی چینه‌یه‌تییه‌که‌ی له‌و به‌رزتره‌، بۆیه‌ قه‌ناعه‌ت وره‌زانه‌ ندیبوون به‌شی خودا به‌سه‌ری زāl ده‌بوو. بۆیه‌ ده‌کریت بگوتریت کێپرکی له‌ شارستانیته‌ به‌شیوه‌یه‌کی رێژه‌یی، له‌ چوارچێوه‌یه‌کی به‌رته‌سک ئه‌نجام ده‌دری، ئه‌و چوارچێوه‌یه‌ش چه‌ندین له‌ به‌رچاوگرتن وکۆته‌ چینه‌یه‌تییه‌کانی خه‌لک دیاریان کردووه‌.

که‌چی له‌بیاباننشینی بارودۆخه‌که‌ جیاوازه‌. به‌دووه‌کان ته‌نها که‌می‌ک له‌باره‌ی سنووری چینه‌یه‌تی ده‌زانن. سیسته‌می هۆزگه‌ری له‌لای ئه‌وان به‌هێزتره‌ له‌سیسته‌می چینه‌یه‌تی. ئه‌وان له‌ناوه‌وه‌ هه‌ست به‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ له‌یه‌ک پشت و ره‌چه‌له‌کن، که‌ستێک جیاوازی له‌وانی دیکه‌ی هۆزه‌که‌ی نییه‌، ته‌نها به‌هۆی چه‌ند توانسته‌تیکی که‌سی نه‌بیته‌ وه‌ک به‌خشنده‌یی وئا‌زایه‌تی وئه‌مجۆره‌ خه‌سله‌تانه‌. نکۆلی له‌وه‌ ناکه‌ین هه‌ندیکجار فرمانه‌ره‌وایی هۆز له‌لایه‌ن خێزانیکی دیاریکراو قه‌تیس ده‌بیته‌، به‌لام ئه‌مه‌ بابه‌تیکی جێگیر نییه‌ به‌پێی تێپه‌ربوونی رۆژگار ده‌گۆرێته‌. دواتر فرمانه‌ره‌وایی له‌خێزانیکه‌وه‌ بۆ خێزانیکی دیکه‌ ده‌گوازیته‌وه‌. ئه‌و خێزانه‌ی پیاویکی به‌توانای بۆ سه‌رۆکایه‌تی ئه‌وه‌له‌ده‌که‌وی، ئه‌وا بێگومان پێگه‌که‌ی له‌ناوه‌هۆز به‌رزده‌یته‌وه‌، زوو یان دره‌نگیش فرمانه‌ره‌وایی له‌ده‌ست ئه‌و خێزانه‌ نامێنی. ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌یه‌ کێپرکی له‌سه‌ر پێگه‌ی به‌رز له‌ بیابان تونده‌، ئه‌مه‌ش ده‌بیته‌هۆی ئیره‌یی له‌نیوانیان. ئه‌ین خه‌لدون ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و دیاردیه‌ کردووه‌ و ده‌لی "ئه‌وان رکا به‌ری له‌سه‌ر فرمانه‌ره‌وایی ده‌که‌ن، به‌دو

فرمانپرهوایی رادهستی کهسی دیکه ناکات، تهنات نهگه ر باوک وبرا وسه رۆک هۆزه کهشی بیّت، تهنه نهگه ره بهر ئابرووی خۆی ناچار بیّت. ^{۱۰۲۱}

سییه م: شارستانیته له سهردهمی نویدا، دهیه وی نه و کۆتهی چینایه تی کهم بکاته وه، که له رابردودا هه بوو. بۆیه زۆریک له خه لک ده توانن به پیتی توانای کهسی وبارودۆخی تایبه تیان به پله کانی چینایه تی به رزبینه وه. له مه شدا نه و کێرکی وئیره بیان له نیودا نییه که له ناو به دوه کان هه یه. ده توانن هۆکاری نه مه ش بۆ سروشتی شارستانیته تی نوێ بگێرینه وه. نه و هۆکارانه ی چاپ وگواستنه وه وگه یانن که له شارستانیته تی نوێ فه راهم بووه، وا ده کات که سیکی ده رکه وتوو له سه رتاسه ری ولاته که ی وله سه رتاسه ری جیهانی ش لایه نگر وسه رسامی بۆ په یدابییت. له نیو نه و هه وادار ولایه نگرانه بیگومان که سانیکی به ئیره یی هه ن ده یانه وی پیلانگیزی بۆ که سه به ناویانگه که بکه ن، به لام کاتیک نه و که سانه به راورد ده کرین به لیشاوی هه واداران نه و زۆر که من، بۆیه ناچارن له به رامبه ر نه و ته وژه ئیعتراف به ده رکه وتی که سه که بکه ن.

به هه ر حال، نه سه ته مه نه مه له بیاباننشینی بدۆزینه وه. له راستیدا ئیمه نکۆلی له وه ناکه ین که سانیک هه بوو له ناو به دوه کان ناویانگیتی فراوانیان له بیابان په یدا کرد، به لام نه وانه ژماره یان که مه، زۆرجاریش دوا ی مردنی نه و ناویانگه یان وه رگرتوو. له ژانیاندا ئیره بیان زیاتر له سه رسامبوون بینیه.

که سیکی به دو هه رکه به هۆی توانسته که سییه کانی خۆی به رز ده بیته وه، نه وا که سانی به ئیره یی وحه سود له ده ورو به ری زیاد ده بن، نه وان ده یانه وی ریگری لی بکه ن و به سه ری زال بن. هه ر یه کیک له وان له خۆی ده پرسى: بۆچی نه و که سه پایه ی له من به رزتر بۆته وه؟ ئایا نه و له من باشتره وئازایه تی و به خشنده یی له من زیاتره؟ نه و کاته هه ست ده کات، مه یلی نه وه ی هه یه به دوا ی نه نگیه کانی پیاوه که بگه ریت و به نه ینی وئاشکرا له به های کهم بکاته وه.

هۆزه کانی بیابان، به شیوه یه کی ریزه یی بچووک، تاکه کانی به شیوه یه کی شه خسی یه کتر ده ناسن. نه م جۆره ناسینه ش ئاستی ئیره یی له نیوان تاکه کان

^{۱۰۲} ابن خلدون (المقدمة) ص ۱۲۶

سروشستی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

به‌رزده‌کاته‌وه. هاوشیوه‌ی ئه‌مه‌ش له‌لای شارنشینیه‌کان ده‌بینن کاتی له‌یه‌ک گه‌رێک ده‌ژین، به‌لام جیاوازییه‌که ئه‌وه‌یه شارستانییه‌ت توانستی ئه‌وه‌ی به‌تاک به‌خشیوه به‌ره‌وجیهانیکی فراوان بچیت، پێگه‌ی به‌رز به‌ده‌ست به‌ئێه‌وه‌ی کوپری گه‌رێک رێگری لێ بکات. که‌چی له‌بیابان تاک ناتوانی له‌په‌یوه‌ندی هۆزه‌که‌ی بیچریت، ده‌گه‌من نه‌بیت. ئه‌و له‌ناو هۆزه‌که‌ی له‌دایک ده‌بیت وله‌ویش ده‌مریت. هه‌ر له‌ویش مه‌ینه‌تی هه‌سوده‌کان ده‌کێشی. فه‌تاک و سه‌علوکه‌کان نه‌بیت توانیان له‌هۆزه‌کانیان ده‌ربچن، ئه‌وانیش ژماره‌یان که‌م بوو.

دووڕوویی له‌بیاباننشینیدا:

وتمان به‌دو مه‌یلیان بۆ راشکاوی وته‌حه‌دیکردن هه‌یه، بۆیه رووخۆشی درۆزنانه له‌لای ئه‌وان که‌مه. ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌یه دووڕوویی (النفاق) له‌لای ئه‌وان لاوازه‌یان ده‌گه‌مه‌نه، له‌مه‌شدا له‌گه‌ڵ شارنشینیه‌کان له‌یه‌کتر جیاوازن، که‌چی لی‌ره‌دا رووبه‌رووی کێشه‌یه‌ک ده‌بینه‌وه. ئه‌ویش ئه‌وه‌یه قورئان به‌راشکاوی به‌دوه‌کان به‌دووڕوو وه‌سف ده‌کات "الاعراب اشد کفرا و نفاقا و اجدرا لا يعلموا حدود ما انزل الله علی رسولہ..."^{١٠٣}. وه‌ک دیاره وشه‌ی (الاعراب) له‌زمانی قورئاندا به‌دوه‌کانن، بۆیه ته‌به‌ری له‌ته‌فسیرکردنی ئه‌و ئایه‌ته‌ ده‌لی: ئه‌عراب ئه‌و که‌سانه‌ن که له‌بیابان ده‌ژین، سه‌رسه‌ختترین که‌سه‌بون له‌به‌رامبه‌ر توحیدی خودا. له‌خه‌لکی ئاوه‌دان، گوند وشاره‌کان، دووڕوتر بوون. له‌به‌ر زوڵم و دلپه‌قی ئه‌وان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌متر چاو له‌خه‌لکی چاکه‌خواز ده‌که‌ن، بۆیه خودا به‌مشیوه‌یه وه‌سفی کردوون. ئه‌وان ره‌قه‌ترین دلپان هه‌یه، که‌مترین زانیاریان له‌باره‌ی خوداوه هه‌یه^{١٠٤}.

وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت ئه‌و دووڕوویییه‌ی (نیفاق) که‌ قورئان و ته‌به‌ری باسی ده‌که‌ن، به‌و مانایه‌ نییه که کۆمه‌لناسی نوێ تێی ده‌گات. ئه‌وه‌ی لی‌ره‌دا شایه‌نی باسه وشه‌ی (نیفاق) زاراوه‌یه‌که له‌داهیتانی ئیسلامه بۆ وه‌سفکردنی کۆمه‌له‌ خه‌لکێک ئیسلامبوونیان راگه‌یاندوه، کوفریان شاردۆته‌وه. ئه‌وانه زۆربه‌یان دوا‌ی هه‌جیره‌ت

^{١٠٣} القرآن، سورة التوبة، الآية : ٩٨

^{١٠٤} أحمد أمين (فجر الاسلام ص ٨٢)

بوون وله‌دوای فه‌تحیش زیاتر بوون. به‌مه‌به‌ستی هه‌له‌په‌رستی و ته‌ماعاری ئیسلامبوونی خۆیان راگه‌یاندن، پێشبینی ئه‌وه‌یان ده‌کرد پایه‌ و ده‌ستکه‌وتیان هه‌بێت. لێره‌وه ئیسلام جیاوازی له‌نیوان (المسلم) و (المؤمن) کرد، له‌و کاته‌شدا ئه‌و ئایه‌ته‌ دابه‌زی که ده‌فه‌رموی "قَالَ الْأَعْرَابُ آمَنَّا، قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا اسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ..."^{١٠٥}

به‌هه‌رحال، به‌و مانایه‌ بێت که ئیستا ئاماژه‌کان بۆ کرد، زۆرترین به‌دو له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر و دوو خه‌لیفه‌که‌ی دوای ئه‌و، مونا‌فیک بوون. واته‌ ئه‌وان به‌په‌روه‌ت ئیسلام بوون که‌چی له‌ناخی دڵیان‌وه هه‌یشتا جاهیل‌بوون بۆ به‌ها کۆمه‌لایه‌تی و مه‌یله ده‌روونییه‌کانیان.

له‌وانه‌یه‌ یه‌کێک بێ، ئیستاش هه‌روایه‌، به‌هه‌کانی بیاباننشین به‌سه‌ریان زاله‌ و سه‌ره‌پای باوه‌ری ئیسلامیان. له‌راستیدا جیاوازییه‌کی زۆر له‌نیوان ئه‌و بارودۆخه‌ی ئیستا و بارودۆخی سه‌ره‌تای بانگه‌وازی ئیسلام هه‌یه. ئه‌وان ئه‌و کات بۆ باوه‌ره‌ نوێیه‌که‌یان دڵسۆز نه‌بوون، ته‌نها به‌په‌روه‌ت ئیسلام بوون. که‌چی باوه‌ره‌که‌ دواتر له‌ده‌روونیان قوڵده‌بێته‌وه و به‌ره‌ به‌ره‌ دوا‌جار ده‌بنه‌ توندترین که‌س له‌باوه‌ره‌هه‌تانه‌. له‌گه‌ڵه‌وه‌شدا ده‌بێت ئیعترا‌ف به‌وه‌ بکه‌ین باوه‌ریان ریگه‌ری نه‌کردوه‌ له‌ ده‌مارگیرى و داگیرکاری و تۆڵکردنه‌وه‌ و هه‌موو به‌هاکانی دیکه‌ی بیاباننشین. ئه‌وان دژایه‌تیه‌ک له‌نیوان پابه‌ندبوونی توند به‌عه‌قیده‌ی ئیسلام و پابه‌ندبوونی توند به‌به‌هاکانی به‌دو نادۆزنه‌وه‌، له‌وانه‌شه‌ ئه‌مه‌ به‌ ره‌سه‌ن بزانه‌^{١٠٦}.

به‌دوه‌کان ئیستاش هه‌روه‌ک سه‌رده‌می جاهیلیه‌ت خاوه‌ن راستگویی و راشکا‌ون، به‌که‌می نه‌بێت، ئه‌گه‌نا دووپه‌ویی و نیفاقیان تێدا نییه. له‌و لایه‌نه‌وه ئه‌وان له‌شارنشینه‌کان ئا‌کاریان به‌رزتره‌. عه‌باس عه‌زاوی می‌ژوونووس له‌باره‌ی به‌دوه‌کانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌مان ده‌ڵێ "هه‌ندێک خه‌سله‌ت هه‌یه‌ له‌لای به‌دوه‌کان هه‌یه، زۆرجار له‌لای شارنشینه‌کان نایدۆزینه‌وه. بیاباننشینى په‌یوه‌ست بووه به‌راستگویی، دوور بووه له‌فیل و درۆ، که‌چی شارنشینه‌کان له‌زۆربه‌ی ئه‌و

^{١٠٥} القرآن، سورة الحجرات، الاية ١٤

^{١٠٦} Jamali (The new Iraq) p46

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عیراقی.....

وه‌سفانه‌وه‌ نزیکن... ئەمەش وایکردوه‌ پیاوی شارنشین لەمامەڵەکردن لەگەڵ بەدو لەخۆی دایا بیټ، لەبەرامبەریشدا بەدو لەخەلگی شار و فیلبازیان بترسیت...^{١٠٧}.

هه‌روه‌ها عه‌زاوی ده‌لی^{١٠٧} هه‌ر چۆنێک بیټ به‌دو، داگیرکاری و تالان و کوشتار ده‌کات، به‌لام درۆ و ته‌له‌که‌ ناکات و ناپاکێ له‌سپاردە ناکات. ویزدانی ئازاده‌، راشکاوه‌، داوین پاکه‌ له‌زۆریه‌ی حاله‌ته‌کاندا...^{١٠٨}.

پوخته‌ی قسه‌کانمان ئەوه‌یه‌، پیاوی به‌دو له‌درۆ و دووپیوی و فرتوفیل و کوشکیشی^{١٠٨} سل ده‌کاته‌وه‌، چونکه‌ ئەمانه‌ به‌ ئاکاری ملکه‌چی ده‌زانیت، که‌ تووشی شارنشینەکان بۆته‌وه‌. به‌دو خۆی به‌سوارچاک و پیاو ده‌زانێ. ئاکاری سوارچاکیش پێچه‌وانه‌ی ئاکاری زه‌لیل و بێ ده‌سه‌لاتانه‌.

ئێین خه‌لدون ئاماژه‌ی بۆ ئەو جیاوازیه‌کانی نێوان ئاکاری به‌دو و شارنشینەکان کردوه‌. جیاوازیه‌کانیشی داوه‌ته‌پال دوو هۆکار: حکومه‌ت و خۆشگوزه‌رانی. شارنشینەکان ملکه‌چی سه‌رکوتکاری حکومه‌ت ده‌بنه‌وه‌، بۆیه‌ ناچار ده‌بن ره‌فتاری دووپیوی و درۆ و کوشکیشی، بۆ ئەوه‌ی سته‌م و زوڵم ده‌سه‌لاتدارن به‌شارنه‌وه‌. جگه‌له‌مه‌ش ئەوان له‌هه‌ندێک رووه‌وه‌ خۆشگوزه‌رانن، له‌بابه‌تی رازاندنه‌وه‌ مال و جلوبه‌رگ و خواردن و سواربوونیان راهاتوون، بۆیه‌ ناچارن هه‌ڵپه‌ی په‌یداکردنی سامان ده‌کەن و په‌نا بۆ هه‌موو هۆکاریکی ره‌وا و ناپه‌وا ده‌بن، درۆ ده‌کەن، فرتوفیل ده‌کەن....

به‌لام به‌دو به‌شیوه‌یه‌کی رێژه‌یی له‌مانه‌ دووره‌. ژیانیان له‌وپه‌ری سه‌ختی و ساده‌یی دایه‌. حکومه‌تیان نییه‌ سته‌میان لێ بکات و باجیان لێ وه‌ریگرێت. بۆیه‌ ئاکاریان زیاتر نزیکتره‌ له‌ زگماکی. خۆنۆندن و خۆه‌لکیشانی تێدانییه‌، به‌راشکاوێ و رووبه‌روه‌^{١٠٩}.

به‌جیه‌یانه‌ی به‌لێن:

^{١٠٧} عباس العزاوي (عشائر العراق) ج ١ ص ٣٩٣-٣٩٤
^{١٠٨} وشه‌ی کوشکیشیمان له‌ بری (موجامه‌له‌)ی عه‌ره‌بی به‌کاره‌یناوه‌. وشه‌ کوردیه‌که‌ له‌نێو کوردەواریدا بێشتەر به‌کارده‌هات. کاتێک یه‌کێک له‌بهر به‌رژوه‌ندی قسه‌ی خۆشی له‌گه‌ڵ یه‌کێک بکاردایه‌. وه‌رگێڕ
^{١٠٩} ابن خلدون (المقنمه‌) ص ١٢٣-١٢٧

پێشتر باسی سروشتی وه‌فاداری (به‌دو) مان کرد له‌به‌رامبه‌ر چاکه‌کاریدا. ئێستا ده‌مانه‌وی باسی سروشتی وه‌فاداریی بکه‌ین بۆ به‌جیگه‌یانندی به‌لێن.

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی وه‌ك زانراوه به‌دوه‌كان رێز له‌به‌جیگه‌یانندی به‌لێن ده‌گرن. ئه‌و وشانه‌ی بۆ به‌لێنێك له‌ده‌میان ده‌رده‌چی، پابه‌ند ده‌بن پێه‌وه، وه‌ك قه‌رزێکی داده‌نێن ده‌بێت وه‌فادارییان بۆ دانه‌وه‌ی هه‌بێت. بۆیه ده‌بینین له‌یه‌كێك له‌ په‌نده‌كانیان هاتوه‌ "به‌لێنی مرۆی ئازاد قه‌رزه‌". له‌ زۆر دێری شیعرێ جاهیلیل ستایشی وه‌فاداریی و زه‌می خیانته‌ و بیوه‌فایی کراوه.

لێره‌دا له‌به‌رده‌م کێشه‌یه‌ك ده‌وه‌ستین. شیعرێ جاهیلی سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی له‌چه‌ندین دێر ستایشی وه‌فاداریی ده‌کات، که‌چی له‌هه‌ندێك له‌دێره‌کانی ستایشی ناپاکی و بیوه‌فاییش ده‌کات. یه‌كێك له‌شاعیره‌کانی جاهیلیه‌ت ده‌لێ:

قبح الاله بني کليب انهم لا یغفرون ولا یفون لجار^{١١٠}

(واته: خوداوه‌ند (بنی کلب) دزیو بکات، ئه‌وان نه‌ ستم ده‌که‌ن و وه‌فاشیان بۆ دراوسی نییه‌ - وه‌رگێڕ).

له‌و دێره‌دا ده‌بینین شاعیر زه‌می وه‌فا و غه‌ده‌ر به‌یه‌که‌وه ده‌کات. ئایا ئه‌مه‌ دژ به‌یه‌کتره‌؟ ده‌توانین بلێین ئه‌و دژ به‌یه‌کتره‌ی له‌و دێره‌ شیعریه‌ ده‌بینیرێت رووکه‌شه‌ و راسته‌قینه‌ نییه‌. ئه‌گه‌ ره‌هاتوو له‌ ژێر روشنایی خه‌سه‌له‌تی گشتی رو‌شنبیری بیاباننشینی تاوتوێی بکه‌ین ئه‌وا ده‌زانین چ نه‌ئینییه‌کی له‌پشته‌وه‌یه‌.

ئه‌وه‌ی له‌و باره‌یه‌وه‌ شایه‌نی باس بێت ئه‌وه‌یه‌: وه‌فاداری به‌دو جیاوازی له‌گه‌ڵ وه‌فاداریی شارستانیته‌ هه‌یه‌. شارنشینه‌كان کاتێك وه‌فادار ده‌بن، چونکه ده‌زانن وه‌فاداری سودی بۆ بازرگانی و پیشه‌ی ئه‌وان هه‌یه‌. ئه‌و بازرگانه‌ی له‌نیۆ خه‌لك خاوه‌ن قسه‌ی خۆی نه‌بێت ئه‌وا زوو یان دره‌نگ له‌کاره‌که‌ی سه‌رناکه‌وی. پێگه‌ی بازرگانی ئه‌و به‌نده‌ به‌ به‌لێن و قه‌رزه‌کانیی هه‌یه‌. ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌یه‌ وه‌فاداری شارنشین بئه‌مایه‌کی به‌رژوه‌ندی ماددی هه‌یه‌.

که‌چی وه‌فاداری به‌دو بئه‌مایه‌کی دیکه‌ی هه‌یه‌. زیاتر په‌یوه‌سته به‌ خه‌سه‌له‌تی رو‌شنبیری بیاباننشینه‌وه‌. واته له‌سه‌ر بئه‌مای هێز و خۆسه‌پاندنه‌. پیاوی به‌دو بۆ

^{١١٠} المصدر السابق، ص ٢٨٥

به‌لێنی خۆی وه‌فای نییه، ته‌نها کاتیك نه‌بیته که ده‌زانێ وه‌ک هێمايه که بۆ هێز و مروه‌تی خۆی، به‌لام کاتیك زانی ئه‌و وه‌فادارییه هێمای لاوازییه ئه‌وا ئه‌و کات ده‌بیته ناپاک و پشت له‌به‌لێنه‌که‌ی ده‌کات، له‌مه‌ش شانازی به‌خۆیه‌وه ده‌کات. پیاوی به‌دو له‌خۆیه‌وه ده‌چێته لای ئه‌و که‌سه‌ی به‌لێنی پێداوه، یان راسپارده و قه‌رزیکێ لایه. ئه‌و کاته واده‌زانێ مروه‌تی خۆی نواندوه و سه‌رکه‌وتوه نه‌وه‌ک ژێرکه‌وتوو. به‌لام نه‌گه‌ر پیاویک هات داوای به‌لێنیکێ لێکرد و یانیش پێداگری کرد و ته‌حه‌دای کرد. ئه‌و پیاوی به‌دو له‌وکاته‌دا وه‌فاداری به‌هه‌رپه‌شه‌یه‌ک ده‌زانێ بۆ سه‌ر که‌پامه‌تی خۆی و به‌نیشانه‌ی بیهێزی ده‌زانێ، بۆیه به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک به‌ره‌و پووی ده‌بیته‌وه.

یه‌کێک له‌شاعیره‌کانی جاهیلیه‌ت ستایشی خۆی و قه‌ومه‌که‌ی ده‌کات و ده‌لێ: فما یستطیع الناس عقدا نشده و نلقضه منهم وان کان مبرما^{۱۱۱}
(واته: خه‌لک ناتوانن خۆیان له‌گرێبه‌ستیک لابده‌ن که ئێمه ئه‌نجاممان داوه، ده‌شتوانین پاشگه‌زبینه‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر گرێبه‌سته‌که به‌سترا بیته. وه‌رگێڕ)
مه‌به‌ستی شاعیر له‌و دێره‌ شیعره ئه‌وه‌یه، گوايه هۆزه‌که‌ی زاله، ده‌توانێ پابه‌ند بیته به‌به‌لێن، ده‌شتوانێ پاشگه‌زبینه‌وه، به‌خواستی خۆیان، ئه‌وان له‌هیچ که‌س ناترسن و ملکه‌چ نابن، هه‌رچه‌نده که‌سه‌کان به‌زه‌بریش بن.
د‌ل‌سۆزی له‌ بیابانه‌شینیدا:

مه‌به‌ستی له (وه‌لاء) لێره‌دا ئه‌وه‌یه مرۆف لایه‌نگری هاو‌په‌یمان، سه‌رۆک، گروپه‌که‌ی بکات له‌ ناخۆشیدا. لێیان جیا نه‌بیته‌وه و له‌پشگیریان سل نه‌کاته‌وه، ئه‌مه‌ش جو‌ریکه له وه‌فاداری و هه‌ندیکجاریش به‌(د‌ل‌سۆزی) ناوده‌بریت.
ده‌مانه‌وێ پیرسین: ئایا به‌دو وه‌لائی هه‌یه یان نا؟ حافز وه‌هه‌به به (نه‌خێر) وه‌لامی ئه‌و پرسیاره ده‌داته‌وه. ئه‌و ده‌لێ "به‌دو د‌ل‌سۆزی له‌دل نییه. خه‌سله‌ته‌که‌ی دوو‌پووی و ریا‌بازییه. میره‌کان پشت به‌ هێز و ژماره‌ی به‌دو‌ه‌کان نابه‌ستن. ژۆر جاریش به‌دو خراپه‌ن به‌سه‌ر ئه‌و میره‌ی له‌سه‌نگه‌ری ئه‌و ده‌جه‌نگن، چونکه خه‌ریک ده‌بیته له‌شکست نزیک ده‌بیته‌وه، ده‌بینی به‌دو‌ه‌کان سامانه‌که‌ی

^{۱۱۱} المصدر السابق ص ۲۸۵

تالان ده‌که‌ن به‌بیانوی ئه‌وه‌ی سامانه‌که‌ بۆ ئه‌وان بی‌ت باشت‌ره نه‌وه‌ک بۆ دوژمنان. هاوشیوه‌ی ئه‌م دیارده‌یه له‌سه‌روبه‌ندی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان روویدا، ئه‌مه‌ش ئه‌فسه‌رتیکی به‌ریتانی سه‌رسام کرد، که ئایا چۆن که‌سیک هاوپییه‌که‌ی خۆی تالان ده‌کات، به‌لام له‌بیاباندا شتی‌ک نازانری جگه له تالانکاری نه‌بی‌ت و ده‌سته‌که‌وت و غه‌نیمه‌ش له‌پیش هه‌موو شتی‌که ..^{۱۱۲}.

به‌بروای من به‌ریز وه‌هه‌به له‌تی‌گه‌یشتنی بۆ سروشتی بیاباننشین هه‌له‌ی کردووه، وه‌ک چۆن ئه‌فسه‌ره‌که‌ی ئینگلیزیش هه‌له‌ تی‌گه‌یشتووه. نکۆلی له‌وه ناکه‌ین وه‌هه‌به تی‌که‌ل به‌ به‌دو بووه، هه‌ندی‌ک جار له‌نیویان ژیاوه، ئه‌ی چۆن ئه‌و یه‌کی‌ک بووه له وه‌زیره‌کانی شا عه‌بدولعه‌زیز بن سعود، به‌لام مه‌زنده‌ی ئه‌وه ده‌که‌م ئه‌و له‌ده‌ره‌وه‌ی سه‌یری بیاباننشین بکات، له‌وانه‌شه به‌تی‌پوانینی خودی مه‌لیک عه‌بدولعه‌زیز له‌ به‌دوه‌کان بپوانی.

شایه‌نی باسه مه‌لیک عه‌بدولعه‌زیز له‌سه‌ره‌تای فرمانپه‌رواییدا پش‌تی به‌سو‌پایه‌ک ده‌به‌ست له‌ هۆزه‌کانی به‌دو پیکه‌اتبوو. زۆرجار مه‌ینه‌تی به‌ده‌ست ناسه‌قامگیری ونا د‌ل‌سۆزی ئه‌وانه‌وه هه‌بوو. ئه‌وان له‌گه‌لی ده‌بوون کاتی‌ک هه‌ستیان به‌سه‌رکه‌وتنی ئه‌و ده‌کرد، به‌لام کاتی‌ک نیشانه‌ی ژیرکه‌وتن و لاوازی لی ده‌رده‌که‌وت ئه‌وا به‌دوه‌کان پاشه‌کشه‌یان ده‌کرد. له‌وانه‌ش ئه‌مه وایکردبێ به‌ریز وه‌هه‌به به ناد‌ل‌سۆزی و نه‌بوونی (وه‌لا) وه‌سفی به‌دوه‌کان بکات.

خه‌ریکه باوه‌ری ئه‌وه‌م هه‌بی‌ت، به‌دوه‌کان له‌هه‌موو که‌سی‌ک زیاتر د‌ل‌سۆزیان هه‌یه، به‌لام ده‌بی‌ت ئه‌م د‌ل‌سۆزییه به‌ پ‌ت‌وانه‌ی بیاباننشین و خه‌سه‌له‌تی رۆشن‌گیری کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وان پ‌ت‌وانه بکری‌ت. هه‌رده‌م به‌دو وه‌لانیکی توندی بۆ هۆز و سه‌رۆک و هاوپه‌یمانه‌کانی هه‌یه. له‌وانه‌شه له‌ته‌نگانه گیانی خۆی فیدا بکات. له‌ می‌ژووی بیاباننشینیدا نمونه و به‌سه‌ره‌اتی زۆر هه‌یه جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌کان ده‌کاته‌وه. له‌گه‌ل‌ئه‌وه‌شدا پ‌ش‌ب‌ینی ئه‌وه ناکه‌ین به‌دو د‌ل‌سۆزی بۆ ه‌ی‌زکی بیانی هه‌بی‌ت، که له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک چۆته ریزه‌کانییه‌وه. د‌ل‌سۆزییه‌که‌یان بۆ ئه‌و ه‌ی‌زه

^{۱۱۲} حافظ وهبة (جزيرة العرب في القرن العشرين) ص ۱۰، و ص ۲۷۵

سروشستی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

به‌قه‌د د‌ل‌سۆزبان نیه‌ به‌ بۆ هۆز و سه‌رۆکی خۆیان. لێره‌دا ئه‌وان جیاوازییان هه‌یه‌.
له‌رۆشنایی به‌هاکانی بیاباندا هه‌ر حاله‌تیکه‌ حسیبی خۆی بۆ ده‌کریت .

به‌دوه‌کان له‌وه‌ راهاتوون بچنه‌ ریزی هه‌ر بزووتنه‌وه‌یه‌کی نوێ، که‌ له‌ناویان
دروست ده‌بێت، ئه‌مه‌ کاتیکه‌ که‌ پێشبینی سه‌رکه‌وتن و ده‌ستکه‌وت له‌و
بزووتنه‌وه‌یه‌ ده‌که‌ن، به‌لام کاتیکه‌ هه‌ندیک نیشانه‌ی ژێرکه‌وتن و دۆڕان به‌دی
ده‌که‌ن، ئه‌وا به‌په‌له‌ لێی دوور ده‌که‌ونه‌وه‌. له‌وانه‌شه‌ له‌کاتی دۆڕاندا بیانه‌وی
تالانی ئه‌و سامانه‌ به‌که‌ن که‌ هه‌ی خاوه‌نی ئه‌و بزووتنه‌وه‌یه‌یه‌.

وا مه‌زنده‌ ده‌کریت له‌شیوه‌ی ئه‌و هه‌لکه‌پانه‌وه‌یه‌، که‌م تا زۆر له‌سه‌ربه‌ندی
بزووتنه‌وه‌کانی وه‌هابی له‌نیوه‌ی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌مه‌وه‌ له‌بیابانی عه‌ره‌ب رویداوه‌.
ئه‌و بزووتنه‌وانه‌ جار له‌دوای جار له‌هه‌لکشان و داکشان بوو، جاریک سه‌ر ده‌که‌وت
و جاریک ژێر ده‌که‌وت. من وا خه‌یال ده‌که‌م هه‌یزه‌کانی به‌دو له‌کاتی سه‌رکه‌وتن
ده‌چوونه‌ پالێان و له‌کاتی ژێرکه‌وتنیش پاشکشیان لێ ده‌کردن.

به‌دوه‌کان له‌هه‌موو قوناغه‌کانی میژووی خۆیان له‌و جوړه‌ هه‌لکه‌پانه‌وانه‌
راهاتوون. ئێمه‌ کاتیک به‌رۆشنیاری شارستانی خۆمان سه‌یری ئه‌و هه‌لکه‌پانه‌وانه‌
ده‌که‌ین، ئه‌وا به‌دوه‌کان به‌ دوو پوو وریاباز، یانیش به‌ناد‌ل‌سۆز و سه‌فیان ده‌که‌ین،
به‌لام له‌راستیدا ئه‌وان و نین. هه‌مووان له‌سه‌ر هه‌موو هه‌لسوکه‌وتیان له‌سه‌ر
پلانیکی نه‌گۆراو ده‌پۆن، ئه‌وان دوو پوو نابن له‌گه‌ڵ ئه‌و پلانه‌. ئه‌وان هه‌رده‌م
به‌بایه‌خه‌وه‌ سه‌یری سه‌رکه‌وتن و غه‌نیمه‌ و ده‌سکه‌وت ده‌که‌ن، له‌پێناویشیدا
راسته‌پێ ده‌پۆن و لێی لانه‌دن و هه‌لناکه‌پێنه‌وه‌. سه‌باره‌ت به‌و هه‌لکه‌پانه‌وه‌یه‌ی
تیبینمان کردووه‌ ئه‌وا بۆ گۆرانکاری بارودۆخی ده‌رویه‌ریان ده‌گه‌پێنه‌وه‌، یان
به‌واته‌یه‌کی دیکه‌ ئه‌وان خۆیان هه‌لناکه‌پێنه‌وه‌ به‌لکو بارودۆخه‌کیان
هه‌لده‌گه‌پێنه‌وه‌. ئه‌وان له‌سروشستی خۆیان جیگیر و نازانن رۆژ له‌دوای رۆژ
بیگۆرن.

کاتیکه‌ سه‌رۆکیکی شارنشین هاریکاری هۆزه‌کانی به‌دوی ده‌وی، ئه‌وا ده‌بێت له‌و
سروشته‌یان تیبگات به‌ر له‌وه‌ی له‌گه‌ڵیان تێوه‌بگه‌ڵی. جا کاتیکیش دوای
پشتگیری، پاشکشیان کرد ئه‌وا ئه‌و سه‌رۆکه‌ هه‌قوايه‌ ته‌نها گله‌یی له‌خۆی بکات.

بۆچوونی ولفرید تیسینگر (Welfred Patrick Thesiger)

تیسینگری توێژەر له‌باری بیاباننشینانی توێژینه‌وه‌یه‌کی تیروسه‌لی هه‌یه. ئەم توێژەرە جلۆبەرگی به‌دوی پۆشیبوو و سواری حوشر بوو، جا له‌گه‌ڵ هاوڕییه‌کانی به‌بیابانی عه‌ره‌بی ده‌پوا. دواتر کتییێک بلۆده‌کاته‌وه، تێیدا به‌وردی باس له‌خه‌سه‌له‌ته‌کانی به‌دو ده‌کات. ئەو بابته‌ی زۆر سه‌رنجی راکێشاوه و سه‌رسامی کردووه ئەوه‌یه زۆر خه‌سه‌له‌تی دژ به‌یه‌کتری له‌به‌دو ده‌کان بینووه. ئەو پێیوایه به‌دو ده‌کان توندپه‌ویی له‌هه‌موو ره‌فتاره‌کانیان ده‌کهن، ده‌لی "ئەوان تارا‌ده‌ی زێده‌پۆیی به‌خشنده‌ ده‌بن، یانیش زۆر (بگ) ده‌بن تا ئاساتی‌ک باوه‌ر ناکرێت. زۆر دان به‌خۆیان ده‌گرن، یانیش تا ئاستی هه‌ستریا هه‌لده‌چن. باوه‌ر ناکرێت چه‌ند ئازان، که‌چی هه‌ندی‌کجار بێ هۆکاری دیار زۆر ترس‌تۆک ده‌بن"^{١١٣}.

ئەو توێژەرە وه‌سفی به‌خشنده‌یی به‌دو ده‌کان ده‌کات و ئەوه ده‌گێڕێته‌وه له‌بیابانی سووریا له‌لایه‌ن کۆمه‌لی‌ک به‌دو میوانداری کراوه، خوانی‌کی گه‌وره‌ی برنجی له‌به‌رده‌م دانراوه له‌گه‌ڵ به‌رخ‌یکی برژاو، که‌ بۆ ئەو سه‌ر براوه، هه‌نده‌ش چه‌وریان به‌سه‌ردا کردووه، تا به‌سه‌ر له‌که‌ رژاوه، کاتی‌ک تیسینگر له‌و ناره‌زایی نیشان داوه، ئەوان وتویانه "سه‌د جار به‌خه‌ره‌اتی" ئەو زێده‌ به‌خشنده‌یی، هه‌رده‌م تیسینگری نیگه‌ران کردووه، چونکه زانیویه‌تی بۆ چه‌ند رۆژێک برسی ده‌بن. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا کاتی‌ک بریاری رۆش‌تینی داوه ئەوان هه‌ولیان داوه رازی بکه‌ن به‌وه‌ی به‌م‌پێته‌وه.

له‌لایه‌کی دیکه‌وه تیسینگر کۆمه‌لی‌ک به‌دوی بینووه، به‌ده‌نگی به‌رز، ده‌مه‌قالیان بووه ده‌ستیان بۆ ئاسمان راته‌کاندووه. کێشه‌یه‌که‌ش کۆن بووه له‌سه‌ر چه‌ند ده‌ره‌مێک بووه. ته‌نانه‌ت وا خه‌یالی کردووه هه‌یچ نه‌ته‌وه‌یه‌ک نییه له‌دو‌نیا ئەو خۆشه‌ویسته‌یه به‌هه‌زه‌ی بۆ پاره هه‌بێت، به‌لام ئەو له‌وکاته‌دا شتی‌کی دیکه‌ی بیر ده‌که‌وته‌وه. یه‌کێک له‌و که‌سانه‌ی ده‌مه‌قالیان ده‌کرد، له‌بۆنه‌یه‌کدا

^{١١٣} ولفرید تیسینگر (رمال العرب) تعریب هاجر و عبدالستار ص ١٧٥

وهك به‌خشنده‌ی تاکه مه‌ندله‌که‌ی خۆی به‌ هاورپیه‌که‌ی داوه، که ئه‌مه‌ش له‌لایه‌ن هه‌چ مرۆڤیکه‌وه ناکرێت به‌دو نه‌بی‌ت^{۱۱۴}.

لێ‌رده‌دا ده‌مانه‌وێ بۆ ماوه‌یه‌کی کورت له‌سه‌ر بۆ چوونه‌کانی تیسینگه‌ر بوه‌ستین. ئه‌وه‌ی تیبینی ده‌کرێت ئه‌و به‌دوه‌کانی خۆشده‌ویست و سه‌رسام بوو به‌خه‌سله‌ته‌کانیان، که‌واته‌ ئه‌و وه‌ك ئۆلێری و ئه‌وانی دیکه هه‌رشیان ناکاته‌سه‌ر، به‌لام له‌گه‌ژنه‌وه‌شدا به‌ خه‌سله‌ته‌ دژبه‌یه‌که‌کان وه‌سفیان ده‌کات. وه‌ك ده‌رده‌که‌وێت سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی تیسینگه‌ر زۆر هاموشۆی ناو به‌دوه‌کانی کردووه، که‌چی به‌شیوه‌یه‌کی زانستی قول له‌وان نه‌گه‌یشتووه، به‌لکو له‌تێپوانینی بۆ ئه‌وان کاریگر بووه به‌ پێوه‌ره‌کانی شارنشین.

ئه‌وه‌ی به‌تایبه‌تی سه‌رنجی تیسینگه‌ری راکێشاوه، بابه‌تی به‌خشنده‌ی وقه‌رچۆکیه‌. ئه‌وان خۆشه‌ویست‌ترین شتی خۆیان بۆ میوان ده‌به‌خشن، له‌لایه‌کی دیکه‌وه له‌سه‌رچه‌ند دره‌مه‌یک ده‌که‌ونه شه‌ر و مله‌لانێیه‌وه. له‌راستیدا ئه‌مه‌ دژ به‌یه‌ک نییه. ئه‌وان له‌سه‌ر پاره‌یه‌کی که‌م به‌شه‌ر دێن کاتێک ده‌زانرێت له‌ریگای ناچارکردن و خۆسه‌پاندن لێیان وه‌رده‌گیرێت. ئه‌وان خه‌زناکه‌ن ژێرکه‌وتوو بن له‌ هه‌رشێکدا هه‌رچه‌نده‌ شته‌که به‌هاشی که‌م بی‌ت. وه‌ك پێشتر باسمان کرد کاتێک میوانیش دێت یان که‌سێک هانیان بۆده‌هێنێ وداوای لێ ده‌کات دوو هه‌ینده هاوکاری بکات، ئه‌وا پێی ده‌به‌خشی، چونکه به‌تێپوانینی ئه‌و ئه‌مه‌ بابه‌تیکی پێچه‌وانه‌یه‌.

له‌یه‌کێک له‌ په‌نده باوه‌کانی به‌دو هاتووه (شیم البلوي وخذ عباته). به‌واته‌ی ئه‌وه‌ی تۆ ده‌توانی تاکه عه‌باکه‌ی به‌دو به‌ری ئه‌گه‌ره‌اتوو هانات بۆ برد وداوات لێ‌کرد، به‌لام ئه‌گه‌ر ویستت به‌هه‌زه‌وه عه‌باکه‌ی لێ وه‌رگریت ئه‌وا لێت هه‌لده‌گرێته‌وه لێ ده‌بیته‌ ئاژه‌لێکی درنده، باکی به‌وه نییه له‌ پێناو عه‌با شه‌ره‌که‌ی به‌مریت.

زه‌وتکردنی هه‌رشێک له‌پیاوی به‌دو، مانای سوکایه‌تی ومله‌که‌چی ده‌گه‌ینی. زه‌حمه‌ترین شت به‌لای ئه‌و، ئه‌وه‌یه بگه‌رێته‌وه لای که‌سوکاری به‌زانرێت شتیکی

^{۱۱۴} المصدر السابق ص ۱۷۴-۱۷۵

بێمانای لی زهوت کراوه. که سوکاره‌که‌ی له‌سه‌ر لاوازییه‌که و ناجوامی‌رییه‌که‌ی سه‌رکۆنه‌ی ده‌که‌ن. ته‌نانه‌ت ژنه‌که‌شی رقی لی هه‌لده‌گریت و به‌شایه‌نی خۆی نازانیت، له‌و حاله‌تشدا مردن باشتره نه‌وه‌ک سه‌رشۆپی.

زانراوه، به‌دو کاتی‌ک شتی‌ک ده‌کریت مامه‌له‌یه‌کی زۆر ده‌کات. له‌ په‌ندی‌کی به‌دوه‌کان هاتوو "مامه‌له‌ بکات تا نینوچاوه‌نت ئاره‌ق ده‌کاته‌وه" هۆکاره‌که‌ش ئه‌وه‌یه حه‌زناکه‌ن فرۆشیار یه‌ک فلسیان زیاد لی وه‌ربگریت. ئه‌و زیاده‌وه‌رگرتنه به‌تێپوانینی ئه‌وان جۆری‌که له‌ زالبوون، به‌لام کاتی‌ک ئه‌و فرۆشیاره دای ئه‌و مامه‌له‌ دوور ودریژه بێته مالتیان، چه‌ندین جار زیاتر له‌و پاره‌ی مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ کردوو خواردنی پێده‌ده‌ن.

شارنشینه‌کان و ده‌زانن ئه‌و ره‌فتاران‌ه‌ی به‌دو دژ به‌یه‌کتره، به‌لام له‌راستیدا خالییه له‌ دژایه‌تی یه‌کتر. ره‌فتاری به‌دو ناگۆرپ و دژ به‌یه‌کتر نییه. له‌هه‌موو حاله‌ته‌کان ئه‌و مه‌یلی به‌خۆزاکردنه، بۆ هه‌ر کۆیی‌ه‌ک بچیت ئه‌و مه‌یله‌ی له‌گه‌ڵدايه.

فیلکردن له‌ پیاوی به‌خشنده:

له‌په‌ندی‌کی به‌دوه‌کان هاتوو "ئه‌گه‌ر بته‌وی، فیل له‌پیاوی به‌خشنده ده‌که‌یت". وا هه‌ست ده‌که‌م ئه‌م په‌نده له‌و په‌نده ده‌چیت که پێشتر ئاماژه‌مان بۆ کرد "ریزی به‌دو بگره، ده‌توانی عه‌باکه‌ی لی وه‌ربگری". تۆ کاریکت به‌ پیاوی به‌دو بوو، ستایشی مروه‌تی ئه‌وت کرد، وای نیشانی بده‌ی گوايه له‌ دووره‌وه له‌به‌ر ناویانگی به‌خشنده‌یی و پیاوه‌تی ئه‌وه‌اتوو، ئه‌وا به‌دوه‌که ده‌که‌ویت هه‌وای خۆیه‌وه، هه‌رچییه‌کت بوی پیت ده‌دا. خه‌لک له‌وه راهاتوون واقسه له‌گه‌ڵ به‌دو بکه‌ن بلێن "یا معود" واته له‌ پیاوه‌تی و چاکه راهاتوو. ئیستاش ئه‌و وشه‌یه له‌لایه‌ن عێراقیه‌کانه‌وه به‌کاردیت و ته‌نها نووسه‌ری ئه‌و چه‌ند دیره‌ش بێ مه‌به‌ست له‌گه‌ڵ ئه‌وان به‌کاری ده‌هێنێ.

سلیمان فه‌یزی باس ده‌گیریتته‌وه، له‌سالی ۱۸۹۹ له‌ ئاماده‌یی سه‌ربازی، له‌ئهنجامی شه‌ری نێوان قوتابیان فه‌سلکراوه. ئه‌م رووداوه‌ش بۆ ئه‌و کاره‌ساتی‌ک ده‌بی‌ت نه‌جانبوونی نه‌ده‌بوو، ئه‌گه‌ر فرمانی سوڵتان نه‌بووایه له‌ئسته‌نبوله‌وه. سلیمان په‌نا ده‌باته به‌ر عه‌بدولعه‌زیزی کۆری ره‌شید که ئه‌و کات میری نه‌جد

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

ده‌بیت، له‌میان‌ه‌ی ئه‌و سه‌فه‌ره‌یدا تووشی زۆر ناخۆشی ده‌بیت تا به‌ میر ده‌گات و داواکه‌ی لی ده‌گات، وه‌ك ده‌زانین پێشتریش میری نه‌ناسیوه، بۆیه‌ میری به‌دو پیتی ده‌لی^{١١٥} "مۆژده‌ بیت ئه‌ی سلیمان داواکه‌ت سه‌رکه‌وتوو ده‌بیت" له‌دواییدا میر بروسکه‌یه‌ك بۆ سولتان ده‌گات و داوای لێبوردن بۆ سلیمان ده‌گات و سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش داوای په‌یه‌کی دامه‌زراندنی تایبه‌تی بۆ ده‌گات..^{١١٥}

ئه‌وه‌ی شایه‌نی باسه‌ هه‌ندێك له‌ شارنیشنه‌کانی ئه‌م رۆژگارهمان ئه‌م هه‌وای نه‌فسی سه‌رۆك هۆزه‌کانیان به‌هه‌ل زانیوه، بۆ هه‌تانه‌دی داواکارییه‌کانیان، ئه‌وان مستاوچیه‌تی بۆ ئه‌و سه‌رۆك هۆزانه‌ ده‌که‌ن، وا ده‌زانن ئه‌وان فیل له‌سه‌رۆك هۆز ده‌که‌ن، کاتێك له‌ریگای ئه‌و کۆشکیشییه‌وه‌ داواکانیان به‌جی ده‌گه‌ین.

ده‌بیت ئه‌وه‌ بزانی به‌دوه‌کان به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، به‌تایبه‌تیش سه‌رۆکه‌کانیان، زیره‌کییه‌کی زگماکی و توانای پێشبینیکردنیه‌ هه‌یه، بۆیه‌ فریو ناخۆن، به‌لکو وا خۆیان نیشان ده‌ده‌ن، جا زۆریك له‌ شارنشینه‌کان له‌تێگه‌یشتنی ئه‌و خاله‌دا سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون.

به‌دو به‌لایه‌وه‌ گرنگ نییه‌ كه‌ تۆ بۆ پێداویسته‌یه‌کی خۆت ماستاوچیه‌تی ده‌که‌ی، ئه‌و له‌پێناو تۆ، چاکه‌ له‌گه‌ڵ تۆ ناکات. به‌لکو ده‌یه‌وی ناویانگی باشی خۆی له‌نێو هۆزه‌کان بلاویته‌وه‌. کاتێك بۆ پێویستی خۆت هانات بۆ ئه‌و بردوه‌ ئه‌وا ئه‌مه‌ ستایشی راسته‌قینه‌یه‌ بۆ ئه‌و. جا کاتێك به‌زمان ستایشی ده‌که‌ی، یان درۆ ده‌که‌ی، به‌تێپوانینی ئه‌و گرنگ نییه‌. ئه‌و به‌خشنده‌یه‌، به‌خشنده‌ش به‌سروشته‌که‌ی خۆی فریو ده‌خوات- وه‌ك له‌په‌نده‌که‌ هاتوه‌.

ئایینه‌په‌روه‌ری له‌ بیابانه‌شینیدا:

ئولیری ده‌لی به‌دوه‌کان زۆر مه‌یلیان به‌لای ئایینه‌وه‌ نییه‌^{١١٦}. زۆریکیش له‌ توێژه‌ر ورۆژه‌لاتناسان، له‌م بۆچونه‌دا به‌دوای ئه‌ودا رۆیشتن. به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ئه‌وان پێیانوايه‌ ئایینه‌په‌روه‌ری له‌ناو به‌دوه‌کان لاوازه‌. ئه‌وان وا سه‌یری ئایینه‌په‌روه‌ری

^{١١٥} سلیمان فضی (في غمرة النضال) ص ١٥- ٢٦

^{١١٦} De Lasi oleary (op. cit) p 20

به‌دوه‌كان ده‌كه‌ن، كه‌چۆن پێشتر به‌تێروانیی شارستانییه‌وه‌ سهری
خه‌سه‌ته‌كانی دیکه‌ی به‌دوه‌کانیان ده‌کرد.

به‌ر له‌هه‌موو شتێك ده‌بێت بزانی، ئایینه‌په‌روه‌ری به‌مانا کۆمه‌لایه‌تییه‌ گه‌شتیه‌كه‌،
سێ کۆلگه‌ له‌خۆیه‌وه‌ ده‌گرێت: ١- بیه‌واوه‌ ٢- رێوره‌سه‌كان ٣- ئاكار. کاتێك
تاوتوویی ئایینه‌په‌روه‌ری به‌دوه‌كان ده‌که‌ین، ده‌بینین دوو کۆلگه‌ی به‌که‌م به‌روونی
بوونیان هه‌یه‌ وه‌یچیان که‌مه‌تر نییه‌ له‌شارنشینه‌كان. که‌چی له‌رووی کۆلگه‌ی
سییه‌مه‌وه‌، که‌ نه‌ویش ئاكاره‌، نه‌وا له‌ هه‌ندێك روه‌وه‌ جیاوازیان له‌گه‌ڵ
شارنشینه‌كان هه‌یه‌. بیه‌یمان نه‌وان راستگۆ وداوێتپاك وراسپارده‌پاریزن، که‌واته
له‌م لاینه‌وه‌ نه‌وان زیاتر له‌ئاکاری ئایینی نزیکن نه‌وه‌ك شارنشینه‌كان. له‌لایه‌کی
دیكه‌شه‌وه‌ نه‌وان ده‌مارگیر وداگیرکه‌ر وتۆله‌سێنن، له‌م لایه‌نه‌شه‌وه‌ شارنشینه‌كان
له‌ ئاکاری ئایینه‌وه‌ نزیکترن نه‌وه‌ك به‌دوه‌كان.

که‌واته‌ بابته‌که‌ رێژه‌یه‌یه‌. ئێمه‌ ده‌توانین به‌دو به‌ دیندار یان به‌ نادیندار
بزانی، به‌پێی نه‌و لایه‌نی که‌ تێی ده‌روانین. ئێین خه‌لدون له‌به‌شیکی کتێبه‌که‌یدا
ده‌لێ "به‌دو زیاتر له‌ شارنشین نزیکتره‌ له‌ خه‌سه‌له‌تی چاکه‌خوازی" مه‌به‌ستی
نه‌وه‌یه‌ ئاماژه‌ بۆ سروشتی نه‌وان بکات که‌ زیاتر ئاماده‌ییان تێدایه‌، بۆ قبوڵکردنی
نه‌و رێنماییه‌ ئاکاریانه‌ی ئایین هه‌یناویه‌تی. بۆیه‌ نه‌وان نزیکتر له‌زگماکی و دوورن له‌
داهه‌ینراوه‌کانی شارستانیته‌ و به‌دکارییه‌کانی^{١١٧}.

پێشتر ئاماژه‌مان بۆ سروشتی نیفاق کرد له‌لای به‌دوه‌كان له‌کاتی
ئیسلامبوویان، وتمان دواتر به‌ره‌ به‌ره‌ نه‌ما، به‌تایبه‌تی نه‌و کاته‌ی به‌شداریان له‌
فه‌تحکردنی ئیسلامی کرد و سه‌رکه‌وتن و غه‌نیمه‌یان به‌ده‌سته‌هێنا. نه‌بو جه‌غه‌ری
نه‌قیب^{١١٨} ده‌لێ "ئیسلام له‌لای عه‌ره‌ب قبوڵ نه‌کرا وله‌دلیان جیگیر نه‌بوو، ته‌نها
دوای مردنی پێغه‌مبه‌ر نه‌بێت. نه‌و کاته‌ فه‌تحکاری نه‌نجام درا و غه‌نیمه‌ و سامان

^{١١٧} ابن خلدون (المقدمة) ص ١٢٣

^{١١٨} نه‌بو جه‌غه‌ری یه‌کێك بوو له‌ بیرمه‌نده‌ گه‌وره‌کانی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می کۆچی. به‌داخه‌وه‌ نه‌و هه‌یج کتێبیکی
دانه‌ناوه‌، به‌لام ئێین نه‌بی چه‌دیددی میژوونووس هه‌ندێك له‌ بۆچوونه‌کانی بیستوه‌ تۆماری کردوه‌، له‌ کتێبی
(شرح نه‌ج البلاغه‌) به‌هرتوبیلاوی دایناوه‌. به‌ برۆی من نه‌بو جه‌غه‌ری یه‌کێك بووه‌ له‌ بیرمه‌نده‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌كان
به‌په‌له‌ی یه‌که‌ن، نه‌گه‌ر نه‌ کتێبیکی دابناویه‌ نه‌وا له‌ناوبانگ له‌سه‌رووی ئێین خه‌لدون ده‌بوو. عه‌لی وه‌ردی

وده‌سکه‌وتیان هه‌بوو، ئه‌و کاته تهمی ژیانان کرد وله‌زه‌تی دونیا‌یان بینى.. ئه‌و فه‌تحرده‌نانه وده‌سکه‌وته‌کانیان وه‌ك به‌لگه‌ی دروستی بانگه‌وازه‌که وراستی په‌یامه‌کیان ده‌زانی. پێغه‌مبه‌ر به‌لێنی فه‌تحرده‌نی گه‌نجینه‌کانی کیسرا و قه‌یسه‌ری پێدابه‌وون، کاتیکیش ئه‌مه‌یان بۆ هاته‌دی، پێغه‌مبه‌ریان به‌مه‌زن وشکۆمه‌ند زانی. به‌مه‌ش گومان ونیفاق گالته‌کردنیا‌ن بوو به‌ ئیمان ویه‌قین و دلسۆزی. ژیانان بۆ فه‌راهه‌م بوو، ده‌ستیان به‌ئایینه‌وه‌ گرت، چونکه‌ رێگه‌ی به‌ده‌سته‌پێنانی دنیا بوو، ئاین و پێغه‌مه‌به‌ره‌کیان مه‌زن کرد. دواتر پێشینیان نه‌ما وکه‌سانی دیکه‌ هاته‌نه‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ حازه‌، به‌لا‌سای پێشینیان وه‌ریانگرت. ئه‌مانیش رویشتن و به‌هه‌مان شێوه‌ که‌سانی دیکه‌ هاتن... هتد^{١١٩}.

سه‌رکه‌وتن و ئایینه‌په‌روه‌ری پیاوی به‌دو:

هه‌ندیک له‌ رۆژه‌لاتناسان هێرشیان کردۆته‌ سه‌ر پێغه‌مبه‌ر محمه‌د، به‌ (پێغه‌مبه‌ری جه‌نگ) وه‌سفی ده‌که‌ن، نه‌وه‌ك (پێغه‌مبه‌ری ناشتی). وه‌ك ده‌رده‌که‌وێت ئه‌وان به‌ رۆشنی‌ری مه‌سیحی خۆیان کاریگه‌ر بوون، به‌شێویه‌ك محمه‌دیان به‌راورد کردوه‌ به‌ مه‌سیح، بۆیه‌ بینویانه‌ محمه‌د جه‌نگ بۆ بانگه‌وازه‌که‌ی به‌رپا ده‌کات، که‌چی مه‌سیح بانگه‌وازه‌که‌ی له‌ریگای ناشتی‌یه‌وه‌ ده‌بی‌ت.

ئه‌و رۆژه‌لاتناسانه‌ ئه‌وه‌یان له‌بیر کردوه‌، محمه‌د له‌ژینگه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وتۆ ژیاوه‌ جیاوازه‌ له‌ده‌ورو به‌ره‌که‌ی مه‌سیح. توینبی می‌ژوونووس ئاماژه‌ی بۆ ئه‌مه‌ کردوه‌ و جه‌ختیشی له‌سه‌ر کردۆته‌وه‌^{١٢٠}. ئه‌وه‌ی شایه‌نی باس بی‌ت محمه‌د له‌وکاته‌ی له‌مه‌ککه‌ بووه‌ بۆ بانگه‌وازه‌که‌ی ریگای ناشتیانه‌ی به‌کارهێناوه‌. ژماره‌یه‌کی که‌می خه‌لک نه‌بی‌ت که‌سی دیکه‌ پێوه‌ کاریگه‌ر نه‌بوون، ئه‌وانیش خه‌لکی شاره‌کان بوون. که‌چی هۆزه‌کانی به‌دو له‌به‌رامبه‌ر ده‌عه‌وی ئیسلام ساردوسپ بوو، ته‌ماشاکه‌ر بوو وه‌ك ئه‌وه‌ی بابته‌که‌ په‌یوه‌ندی به‌وانه‌وه‌ نه‌بی‌ت. کاتیک له‌دوای هه‌جیره‌ت شه‌ر له‌نیوان محمه‌د وقورهب‌یش هه‌لگیرسا، ئه‌وا هۆزه‌کانی

^{١١٩} مصطفی جواد (ابو جعفر النقیب) ص ٣٧-٣٨

^{١٢٠} Arnold Toynbee (A study of History) vol III p 468-469

بەدو چاودىريان دەکرد بۆ ئەو ەى بزائن دواجار كامەيان سەردەكەون. كە محەمەد سەرگەوت و فەتخى مەككەى كرد، ئىنجا ھۆزەكان دركيان بەمە كرد كە بە راستى محەمەد پىغەمبەر و نىردراوى خودايە.

دكتۆر حەسەن ئىبراھىم حەسەن دەلى "فەتھكردنى مەككە و دەستگرتن بەسەر كەعبە لەلايەن موسلمانانەو ە گەورەترىن ھۆكار بوو بۆ سەرگەوتنى بانگەواى ئىسلام. ئەو ھۆزانەى عەرەب كە سەرەتا بانگەوايان رەت دەكردەو، لەكاتى فەتھكردنى مەككە بپواى ئەو ەيان ەبوو موسلمانان چاودىريەكى خودايە ەيە كە پىشتەر كەسى دىكە نەببوو. بۆيە بە پەلە و پۆل پۆل ھاتنە ناو ئىسلامەو" ^{۱۳۱}.

ئەو ەى جىگائى سەرنجە، ئەو ھۆزانەى بەدو ھاتنە رىزى ئىسلامەو، دواتر لىتى ەلگەرانەو، دواتر گەرانەو ناو ئىسلام. ەر ەموو ئەمانە لەماو ەيەكى زۆر كورت بوو، كە پىنج سالى تىپەر نەدەكرد. ئەوان دواى فەتھكردنى مەككە ھاتنە ناو ئىسلامەو، دواتر دواى بىستنى ەوالى مردنى پىغەمبەر ەلگەرانەو. كاتىكىش بىنيان مەمالىكەكان فەتھ دەكەن و دەسكەوتيان بەسەردا دەبارى، ئەوا دووبارە ھۆزەكان گەرانەو رىزەكانى ئىسلام. دەلىن تەلخە كە لەسەردەمى ەلگەرانەو بانگەشەى پىغەمبەر ەيەتى دەكرد، دواتر ھاتو ە زۆرتىن پەروشى بۆ جىھاد ەبوو. تەنانت زۆرىك لەلايەنگرەكانى ئەوانەى پىغەمبەر ەرانى ەلگەرانەو بوون، لەمەدا لاسايان كردەو، لەناكاو لە ەلگەراو ەى كافرەو، بوون بە موسلمانى موحامەد.

ناكرىت بە چاويلەكى رۆشنىرى شارستانى سەيرى ئەو رووداوە سەيرانە بكەين، يانىش ناكرىت بەپىتى بەھا و پىو ەرى ئايدىالى و نموونەى ەلەسەنگاندنيان بۆ بكەين، چونكە ئەمە سروشتى بەدو ەكانە لە ەر سەردەم و شوپىنىكد. ئەو مەيلى زالبوون و داگىركارىيەى بەدو ەكان ەيانە، وا دەكات تىروانىنيان بۆ ئاين و ەرشىتىكى دىكەى ژيان لەتىروانىنى شارنشىنەكان جىاواز بىت. ئەگەر محەمەد لەنتو ئەوان وەك مەسىح بوو ە ئەوا دەر فەت بۆ بلاو بوونەو ەى ئاينەكەى نەدەبوو، بەم رۆژە نەدەگەيشت .

^{۱۳۱} حسن ابراهيم حسن (تاريخ الاسلام) ج ، ص ۱۳۹

ئەگەر مەھەد ۋەك مەسىح فرمانى بە پەيرە و كارانى دەكرد و دەيگوت "ئەۋەي لەكولمى راستى تۆ بدات، تۆ كولمى چەپى بۆ حازر بكة" ئەۋا ھۆزەكانى بەدو گالتەيان پىدەكرد و بەلاۋازيان دەزانى و دواترىش لەناۋيان دەبرد، چونكە كەسى لاۋاز لە بىابان مانەۋەي بۆ نىيە. ئەمەش سوننەتى ژيانە لە بىابان ھەر لە دىرژەمانەۋە !.

بەراوردىك لە ئايىنپەرۋەرى؛

بىنيمان چۆن بەدوھەكان مەيليان بەلاي ئايىننىكى بەھىزەۋەيە، بۆ ئەۋەي بەرەو سەرکەۋتن و دەسكەۋتيان ببات. لىرەدا پىۋىستە لەم لايەنەۋە بەراوردى نىۋان ئايىندارى شارنشىن و بەدوھەكان بكةين.

ۋتمان شارنشىنەكان بەدەست مەينەتى زۆردارى سەردارەكانيان دەنالىتنن. ئەم بابەتەش بەشىۋەيەكى تايبەت لەبارەي خەلكى شارستانىيەتە كۆنەكان دروستە كە ژيانى نوپى دىموكراسيان نەدىيۋو. ئەۋان سەرەپاي زۆردارىش بەدەست نەخۆشى پەتاكەن دەياننالاڭد. لەبەر ئەۋ ھۆكارانە خەسلەتى دلتەنگى و بەدبەختى و نالاندن بەسەر زۆر بەيانەۋە زالبو. كەۋاتە ئەۋان لەۋ بارودۇخەدا پىۋىستيان بە ئايىننىكە دلنەۋاييان بكاتەۋە لە مەينەتییەكانيان و متمانە و گەشبینيان لەلا دروست بكات. بەۋاتەيەكى دىكە ئەۋان پىۋىستيان بە ئايىننىكە جياۋاز بىت لەۋ ئايىنەي لە بىابان بىنيمان.

ئەۋ ئايىنانەي لە شارستانەتە كۆنەكان دەرکەۋتون ھەر ھەمويان بەكۆمەللىك خەسلەتى تايبەت ناسراۋنەتەۋە. ئىمە لەۋ خالانەي خوارەۋە كورتیان دەكەينەۋە:

۱- زۆرى شەفاعەتكار: ئەۋ دياردەيە لەزۆرى ئەۋ مەزارگە پىرۋزانە تىيىنى دەكرىت، كە خەلك ھانايان بۆ دەبات ونزا و سكالای دليان لەۋى دەكەن. دەگمەنە شارۋچكەيەك لەۋلاتانى شارستانى بدۆزىنەۋە، بەجۆرىك لەجۆرەكان ئەۋ مەزارگانەي تىدا نەبىت. بەلاي شارنشىنەكانەۋە زەحمەتە راستەوخۇ داۋاكارىيەكانيان لەخودا بكن، خودا لەدىدى ئەۋانەۋە سولتانىكى مەزنە لەعەرشە زۆر بەرزەكەي خۆي لەئاسمان دانىشتوۋە، بۆيە پىۋىستيان بەنيۋەندىكە بۆ ئەۋەي لەلاي خودا شەفاعەتيان بۆ بكات. ئەۋان لەژيانى سياسى خۇيان وا

پاهاتوون بۆ داواکارییه‌کانیان شه‌فاعه‌تکاریان له‌لای سولتان هه‌بیّت، بۆیه‌وا هه‌ست ده‌که‌ن خوداش وه‌ک ئه‌و سولتانیه‌ داوایه‌ک قبول ناکات شه‌فاعه‌تکار وواسیته‌چی نه‌بیّت.

له‌راستیدا مه‌زارگه‌ پیرۆزه‌کان زۆر هاوکاری شارنشینیه‌کانیان کردووه‌ له‌شیفاکردنی نه‌خۆشی و دلنه‌وااییان. ئه‌و هه‌سته‌ ده‌روونییه‌ی له‌ناو مه‌زارگه‌کان بۆیان دروست ده‌بیّت، متمانه‌ی ده‌روونیان بۆ دروست ده‌کات. ئه‌مه‌ش بابه‌تیکه‌ گرنگی زۆری هه‌یه‌ له‌چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشییه‌کان و چاره‌سه‌رکردنی کێشه‌کان، وه‌ک زۆر لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی نوێش سه‌لماندوویه‌تی^{۱۱۲}.

۲- باوه‌ر به‌فریاده‌په‌سی خودایی: ئه‌مه‌ش دیاردیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی دیکه‌یه‌، خه‌ریکه‌ له‌هه‌موو شارستانیه‌ته‌کانی کۆن ده‌یدۆزینه‌وه‌. شارنشینیه‌کان له‌دژی هه‌ستکردن به‌و ئازاره‌ی له‌ده‌ست فرمانه‌په‌واکانیان ده‌کێشن، ئه‌وا هیوا‌ی ئه‌وه‌ ده‌خوازن خودا فریاده‌پسێکیان بۆ بنیڕیت تا فریایان بکه‌وێت (زه‌وی پر بکات له‌ دادپه‌روه‌ری، که‌پێشتر پر بوو له‌ سه‌تمکاری). ئه‌م ئومێده‌ش به‌تێپه‌رپوونی رۆژگار ده‌بیته‌ باوه‌ر و عه‌قیده‌.

ئه‌و عه‌قیده‌یه‌ش له‌ رووی شیوه‌ وورده‌کاریه‌وه‌ له‌تایفه‌یه‌که‌وه‌ بۆ تایفه‌یه‌کی دیکه‌ ده‌گۆڕیّت، له‌گه‌لته‌وه‌شدا له‌زۆریه‌ی ئه‌و ئایین و مه‌زه‌بانه‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ له‌نیۆ شارنشینیه‌کان بلابۆته‌وه‌. ئه‌مه‌ش له‌رووی ده‌روونییه‌وه‌ زۆر سوودیان پێ ده‌گه‌ینی. ئه‌گه‌ر وا نه‌بوایه‌ ئه‌وا ژیان به‌لایانه‌وه‌ به‌رته‌سک ده‌بۆیه‌وه‌. ئه‌وان به‌و باوه‌ره‌ خه‌یاڵ ده‌که‌ن که‌ چۆن له‌ئایینه‌دا تۆله‌ له‌دژومنانیان ده‌که‌نه‌وه‌، دوا‌ی ئه‌مه‌ش ده‌که‌ونه‌ ناو خۆشگوزه‌ارانی وناز و نیعه‌مه‌تی ژیا‌نه‌وه‌.

۳- زۆری رێوره‌سمه‌ ئایینییه‌کان: شارنشینیه‌کان نه‌وه‌ دوا‌ی نه‌وه‌ ئه‌و رێوره‌سمانه‌ زیاد ده‌که‌ن بۆنه‌وه‌ی له‌گه‌ل بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونی نوێیان بگونجیّت. ئه‌و رێوره‌سمه‌ سادانه‌ بۆ ئه‌وان به‌س نییه‌ که‌ ئایینه‌که‌ یه‌که‌مجار هه‌یناویه‌تی، بۆیه‌ ده‌بینین بیده‌ی (داهه‌ینراو) به‌تێپه‌رپوونی رۆژگار زیاد ده‌بیّت و که‌له‌که‌ ده‌کات. ئه‌گه‌ریش چاکسازێک بیّت بیه‌وی خه‌لکه‌که‌ بگه‌رێنێته‌وه‌ سه‌ر

سروشتی کڙ: نگه‌ی عیراقی.....

سادە بە کە ئایین، ئەوا جنتیوی پێدە دەن و تە کفیری دە کەن. بیدە کان پێویستی
 ١٠. یوونی ئەوانی تێرکردووە، ئەوان نایانەوئ لە دەستی بدەن و دواتریش گومرا بن.
 ١١. زۆری ئەولیا و پیاوانی پیرۆز: شارستانیەتە کۆنە کان، بە ئیستاشە وە
 پێتە لە و جۆرە پیاوانە. ئەوان ئەرکیکی کۆمەلایەتی و دەروونی ئەوتۆیان هەبە
 ناکرێت بە سووک بزانیت. ئەوان فوو لە سەری نەخۆشە کان دە کەن، دڵنەوایی
 کۆستە و تووان دە کەن، دژایەتیە کان ناهێلن، رێنمایی خەڵک دە کەن بۆ دواوژ.
 بەواتە یەکێ دیکە ئەوان بۆ خەڵک ئایینیکی واقعی و زیندوو دەنوێنن. ئەگەر
 یەکێک لە کێشە یەک و دەردێک گلهیی هەبوو، ئەوا پەنا بۆ ئەو جۆرە پیاوانە دە بن و
 داوای فەتوا و ئامۆزگارییان لێ دە کەن، بێگومان ئەوان هەندیکجار فریویان
 دە دەن، داوی ئەوەی لە رووی دەروونی وە سوودیان پێدە گەینن و کەم یان زۆر
 دڵنەوایی دە خەنە دڵییە وە.

ئەو خەسلە تانە سەر وە کە لە شارستانیەت هەبە، دە گەن نە بیّت ئە گینا
 هاوشتووی لە بیاباننشین نییە. لە وە شە هەندێک لە بەدو لە ئەنجامی پە یوە ندیان
 بە شارستانیەت وە ئەو خەسلە تانە یان وەر گرت بیّت. هەموو ئەمانە وایکردووە
 شتووی ئیسلام لە بیاباننشین جیاواز بیّت لە گەل شارستانیەت، تەنانەت
 لە شارستانیەتیش لە شوێنیک وە بۆ شوێنیک دیکە بە پێی بارودۆخە کان جیاوازە
 بەدووە کان ئەوە یان لە ئیسلام دۆزیووە تە وە، کە بەرە و سەرکە و تن
 و دەستکە و تیان دە بات، وە ک پێشتر ئاماژە مان بۆ کرد. شارنشینە کانیش ئە وایان
 لە ئیسلام دۆزیووە تە وە کە بە پێی بارودۆخی تابیەتی خۆیان سوودی لێ وە رده گرن،
 هەر جە ماعە تێک لە وە ئەو لە ئایین وەر دە گریت کە بۆی دە گونجی. لە وە شە
 زیادی بکات بۆ ئەوەی لە گەل پێویستە کۆمەلایەتی و دەروونیە کانێ خۆی نزیک
 بیّت.

جا بەدو پێی وایە ئەو زیاتر لە شارنشینە کان لە روحی ئایینە وە نزیکە،
 بە پێچە وە شە وە شارنیشن پێی وایە ئەو زیاتر لە بەدو نزیکترە لە روحی ئایین،
 کە چی لە راستیدا هەر هەموویان ئەو شتانە یان لە ئایین وەر گرتووە کە لە گەل

بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونی ده‌گونجی. ئه‌و یتریشیان فه‌رامۆش کردوه، ئه‌مه‌ش نه‌ریتی زۆربه‌ی خه‌لکه‌ له‌هر سه‌رده‌م و شوێنێکدا.

دیموکراسیه‌تی له‌ بیابانشیندا:

لامانسی رۆژه‌لاتناس ده‌لی: بیاباننشینى نمونه‌ی دیموکراسیه‌ته. ئۆلیریش سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ ده‌لی: دیموکراسیه‌تیکه‌ تا پاده‌یه‌کی زۆر زیده‌رۆیی تیدا کراوه. ^{۱۲۳}. لێره‌دا ده‌بیته‌ بپرسین ئه‌و دیموکراسیه‌ته‌ چیه‌، که‌ ئه‌و دوو پیاوه‌ (به‌دو)یان پى وه‌سف کردوه؟ ئه‌گه‌ر ئه‌و جۆره‌ بیته‌ که‌ له‌شارستانیه‌تی نوێ ناسیومانه، ئه‌وا ئه‌و دیموکراسیه‌ته‌ زۆر له‌ به‌های به‌دوه‌کان دووره. له‌گه‌ڵئهمه‌شدا نكۆلی له‌وه‌ ناکه‌ین جۆریک له‌ دیموکراسی له‌ناو به‌دوه‌کان هه‌یه‌، له‌گه‌ڵ خه‌سله‌ته‌ رۆشنه‌بیره‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌یان ده‌گونجی.

وه‌ک پێشتر باسمان کرد، به‌دوه‌کان له‌وه‌ راهاتوون، ملکه‌چی فرمانی هه‌یج که‌سیک نه‌بن. له‌گه‌ڵئهمه‌شدا ریز له‌سه‌رۆکی هۆز ده‌گرن، هاوکاری ده‌که‌ن، به‌لام کۆیرانه‌ ملکه‌چی نابن وه‌ک ئه‌وه‌ی شارنشینه‌کان له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتداری خۆیان له‌کۆندا ئه‌نجامیان ده‌دا. ده‌کریت ئه‌مه‌ش به‌مانایه‌ک به‌جۆریک له‌ دیموکراسی دابنریت.

ده‌بینین به‌دوه‌کان سه‌رۆکی خۆیان ده‌بینن، له‌گه‌ڵ داده‌نیشن وگفتۆگۆی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن، به‌شێوه‌یه‌کی ئاسایی و بێئوه‌ی شه‌رم بکه‌ن. ئه‌وان وه‌ک نه‌ریتی که‌ به‌ناوی خۆی یان کۆنییه‌که‌ی بانگی ده‌که‌ن (واته‌ باوکی فلان و کوپری فلان). له‌رۆژگاری ئیستامان به‌ وشه‌کانی (یا محفوظ، یا طویل العمر) قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن، هه‌ندیکجاریش قسه‌ی ره‌قی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن و ره‌خنه‌ی توندی ئاراسته‌ ده‌که‌ن.

دکتۆر جۆن فانیس ده‌گێرته‌وه‌ رۆژیکیان له‌ ره‌شمالی شێخیکێ ئال سه‌عدون بووه، کاتیک پیاویکی به‌دو، لاواز و ده‌نگ په‌ریو، به‌جلیکی شه‌ره‌وه، هاتۆته‌ ره‌شمال و له‌گه‌ڵ خه‌لکه‌که‌ دانیشتوه‌. کاتیک یه‌کێک له‌ به‌دوه‌کانی دیکه‌ قاوه‌ی پێشکه‌ش کردوه، تفیکی له‌قاوه‌که‌ کردوه و له‌سه‌ر شانیه‌وه‌ فڕی داوه. کاتیک شێخ پرسیاری ئه‌وه‌ی لێ ده‌کات بۆچی وا ده‌کات، ئه‌و ده‌لی له‌شه‌وی رابردو

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

له‌لای شیخ نووستوو و له‌ئەستۆی ئەو دابوو، که‌چی حوشتره‌که‌ی لی دزراوه‌. ده‌شلی^{۱۱۳} "به‌خوا قاهوت ناخۆمه‌وه" شیخ فرمان ده‌کات له‌ سامانه‌که‌ی خۆی حوشتریکی بۆ بهێنن، دواتر شیخ جله‌وه‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌ری به‌دوه‌که‌ داده‌نیّت و قاهوی پێشکه‌ش ده‌کات و ئەویش ده‌یخواته‌وه^{۱۱۴}.

ئەمه‌ دیاردیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی باوه‌ له‌بیاباندا، به‌دو پێیوه‌ سه‌رسام نابێت، چونکه‌ له‌سروشتی ره‌سه‌نی رۆشنیرییه‌که‌ی هه‌لقولاوه‌. ئیمه‌ش به‌دیموکراسی ناوی ده‌به‌ین، به‌لام جۆرتک نییه‌ له‌و دیموکراسیییه‌ی که‌ ئیمه‌ له‌شارستانییه‌تی نوێ بینیمان.

وه‌ک ئێین خه‌لدونیش ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات، شارنشینێکه‌کان له‌سته‌می ده‌سه‌لاتداران راماتوون، ئەوان ملکه‌چ و زه‌لیلان له‌ژێر ده‌ستیان. شمشێر له‌سه‌ریان ئاماده‌یه‌ بۆئوه‌ی له‌هه‌ر پیاویک بدرێت بوێر بیت، بێته‌ده‌ب بیت، یان ملکه‌چ نه‌بیت، به‌لام له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ نوییه‌کانه‌وه‌، گه‌لانی شارستانییه‌ت ده‌ستیان کردوو به‌شۆرشکردن له‌دژی ده‌سه‌لاتدارانیان، دوا‌ی خه‌باتیکی دوور ودریژ، توانییانه‌ زۆر یا که‌م ده‌سه‌لاتداران ملکه‌چی خۆیان بکه‌ن، له‌و پێناوه‌شدا خه‌بات به‌رده‌وامه‌...

مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌یه‌ دیموکراسیه‌ت له‌ شارستانییه‌تدا راگوزاره‌ر و نوێیه‌، ره‌سه‌ن نیه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ بیاباننشینیه‌ هه‌یه‌. له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ دیموکراسیه‌تی به‌دو له‌بابه‌تیکی دیکه‌ جیاوازی له‌دیموکراسی شارنشین هه‌یه‌، ئەویش بابه‌تی ره‌چه‌له‌که‌.

سیسته‌می فرمانڕه‌وایی له‌شارستانییه‌تدا له‌ سه‌ره‌تادا له‌سه‌ر بانه‌مای ره‌چه‌له‌ک و سیسته‌میکی چینه‌یه‌تی داخراو دامه‌زراوه‌. چه‌ند چینیکی دیاریکراو هه‌یه‌، مرق تێیدا له‌دایک ده‌بیت، زه‌حمه‌ته‌ گۆڕانکاری تێدا بکات، هه‌لکشی‌ یان داکشی. شۆرشه‌ نوییه‌کانی دیموکراسی بۆ دژایه‌تی ئەو سیسته‌مه‌ی چینه‌یه‌تی هاتوو، بۆیه‌ بایه‌خدا ن به‌گرنگی ره‌چه‌له‌ک له‌ شارستانییه‌تدا به‌پێی تێپه‌ربوونی رۆژگار لاواز ده‌بیت. وایله‌تاهاتوو هه‌ک له‌به‌رامبه‌ر یاسادا یه‌کسان بیت، جیاوازی له‌نیوان

^{۱۱۳} جون فانیس (أقدم اصْدَقَانِي الْعَرَب) - ترجمه جلیل عسو - ۱۰۷ - ۱۰۸

شەرفەند و ئاست نزم نییه له ئەرک و مافدا. یان بەلایەنی کەمەو هەول دەدریت ئەم جیاوازیانە ئەمیتێ...

کەچی لەبیاباننشیندا شانازیکردن بەرەچە ئەک هەر ماوه وەک ئەوەی لەدیزمانەو هەبوو. نكۆلی لەو ناکەین سیستەمی چینیایەتی داخراو بەو شیوەیەکی کە لەشارستانیەتی کۆن هەبوو، لە بیاباننشیندا نییه. بیاباننشینێ لەسەر بنەمای دەمارگیری هۆز دادەمەزرت ئەوەک دەمارگیری چینیایەتی، بۆیە ئەرکی رەچە ئەکناسی جیاکردنەوێ هۆزەکان بوو لەیەکتەر ئەوەک بۆ جیاکردنەوێ چینه‌کان بێت. ئەمەش مانای ئەوەیە دیموکراسی بەدو دەمیتێتەو مادام لە بیابان بێت، بەلام کاتێک بەرەو جیهان دەردەچن، بۆ ئەوەی داگیری بکەن، ئەواتەو داگیرکراوەکان ملکه‌چیان دەبن وئەوانیش واز لە دیموکراسیەتی بیابان دەهێنن. لەبەرامبەر ئەتەوکانی دیکە دەبنە ئەرستوکراتیەتی مەزن.

لەو بەدوانە ئیستا لەبیابان دەژین، بینیمانە سەرەپای بوونی دیموکراسی لەتێوانیاندا، مامەڵەکردنێان لەگەڵ هەندیک تاک وگروپەکانی بیابان خالی نییه لەخۆمەزن کردن وئەرستوکراتیەت. بۆ نمونە رقیکی گەورەیان لەهۆزی (سەلبە)یە. هەروەها رقیان لە کۆیلەکانیان دەبێتەو، رقیان لە شوانکارە وکەسانی پیشگەری وەک بەرگدروو وئاسنگەر دەبێتەو. ئەو بەدوانە خۆیان بە خاوەن رەچە ئەکی رەسەن دەزانن زەواج لەگەڵ کچانی ئەو جۆرە کەسانە ناکەن و کچیشیان پێ نادەن. چونکە بەچینیکی زۆر نزمیان دەزانن.

ئەوێ شایەنی باسکردن بێت ئەوەیە بەدوکان ئەو شیوە تێپوانینەیان بۆ هەموو خەلکی شارنشین هەیه، خۆشیان بەبەرزترین خەلقى خودا دەزانن، کەچی شارنشین بە پلە ی دووهم دادەنرێت تەنانەت ئەگەر لە رەچە ئەکی شەرفەمەندیش بێت.

رەجەب، کە ئەقیبی ئەشرافی شاری بەسرا بوو، لەسەردەمێکی زۆر دوور نییه، زۆر شانازی بە رەچە ئەکی بەدوی خۆی دەکرد. رۆژێک دەچیتە بەغدا بۆ ئەوەی زەواج لەگەڵ کچێک بکات لە بنەمالە یەکی شەرفەمەند بێت. ناوی

بنه‌ماله‌ی باچه‌چی و جادرجی و چه‌ندین بنه‌ماله‌ی دیکه‌ی بۆ ده‌هه‌ین. ئه‌ویش ره‌تی ده‌کاته‌وه و ده‌لی "من له ئه‌شرافه‌کانم ده‌وی" گوايه ئه‌م بنه‌مالانه به ئه‌شراف نازانی، چونکه پیشه‌ی شارنشین ده‌کن. ئه‌وانیش ده‌لێن "له‌و مالانه ئه‌شره‌فتر نییه له‌به‌غدا، ئه‌گه‌ر ئه‌شراف به‌پیتی بۆچوونی خۆت ده‌وی ئه‌وا بپۆ بیابان...

وه‌ك زانراوه، ژنیکی به‌دو ره‌تی ده‌کاته‌وه شوو به (ابن المشری) بکات که حاکی ناوچه‌ی زوبێر بوو له سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان، گوايه ئه‌و پیاوه له‌نه‌وه‌ی کۆیله‌کانه^{۱۳۰}. پوخته‌ی قسه‌مان ئه‌وه‌یه، به‌دوه‌کان له‌نێو خۆیان دیموکراسین. که‌چی له‌به‌رامبه‌ر شارنشین وخواه‌ن پیشه و ره‌چه‌له‌کی نزم ئه‌رستۆکراتین. ئه‌مه‌ش له‌کاتی دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی ئیسلامی به‌ده‌رکه‌وت، کاتی که به‌دوه‌کان به‌ر نه‌ته‌وه‌کانی دیکه که‌وتن.

مەملانی چینیایه‌تی لای به‌دوه‌کان:

بۆنه‌وه‌ی له‌ئهرستۆکراتیه‌تی (به‌دو) بگه‌ین له‌به‌رامبه‌ری که‌سانی دیکه، ده‌بی‌ت تاوتوێی مەملانی چینیایه‌تی بکه‌ین که له‌لای عه‌ره‌به‌وه له‌گه‌ڵ فراوانبوونی فه‌تحکاری و دانانی ده‌وله‌تی ئیسلامی ده‌رده‌که‌وێت. سه‌ره‌تا ئه‌و مەملانییه له‌نێوان خودی عه‌ره‌به‌کان دابوو، دواتر به‌ره به‌ره له‌گه‌ڵ نه‌ته‌وه فه‌تحکراوه‌کان ئه‌نجامی ده‌دا.

مەملانی چینیایه‌تی له سه‌رده‌می عوسمانی کۆری عه‌فانی سییه‌م خه‌لیفه ده‌رکه‌وت. ئه‌و مەملانییه‌ش له‌نێوان قورپه‌یش وه‌ژه‌کانی دیکه‌ی عه‌ره‌ب بوو. وه‌ك ده‌رده‌که‌وێت ره‌گۆریشه‌که‌ی له‌ رۆژگاری جاهیلیه‌ته‌وه بوو. قورپه‌یش له‌جاهیلیه‌ت تا که هۆز بوو بازرگانی له دوورگه‌ی عه‌ره‌بی ئه‌نجام ده‌دا، کاری (ریبا)شی ده‌کرد، به‌مه‌ش سامانیکی بێشووماری کۆده‌کرده‌وه. سه‌ره‌پای ئه‌مانه‌ش سه‌رداری که‌عه به‌و و خۆیان به (ئه‌هلی به‌یتی خودا) ناوده‌برد، بۆیه هۆزه‌کانی عه‌ره‌ب رێزیان ده‌گرت و له‌هه‌مانکاتدا ئه‌ره‌بیان له‌به‌رامبه‌ر هه‌بوو. دوا‌ی رووداوی فیل پیگه‌ی قورپه‌یش به‌رزتر بوو. قورپه‌یش ئه‌وکاته بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ی

^{۱۳۰} حافظ وه‌به (المصدر السابق) ص ۱۳۲- ۱۳۳

ده کرد خودا له سهختی له گهڵ دهووستی و له دوژمنانی دهپاریزی. هه بهرئوهش خودا بالندهی ناردوه بۆئوهی ئه و حه بهشیانه له ناو بهرین که له یه مه نه وه بۆتیکدانی که عه هاتبوون^{۱۲۶}.

کاتیک بانگه وازی ئیسلام ده رکهوت، قورپهش دژایه تیه کی توندی کرد، به لام بیهوده بوو، بانگه وازه که سه رکهوت. ئه و کاته قورپهش هاته ژیر رکیفییه وه. قورپهشمان بینی له سه رده می ئه بوو. کر و عومه ر ههستی به نزمی و ملکه چی ده کرد، چونکه ئه و پینگه به رزه ی له سه ستدابوو که له رۆژگاری جاهیلیه ت هه ییوو. هه ندیک ئاماژه ی میژوویی ئاماژه بۆئوه ده که ن خه لیفه عومه ر رقی له قورپهش بووه مه یلی به لای ئه عرابه وه بوو، قورپهشیش رقی له عومه ر بوو، ته نانته هه ندیک له توێژه ران پێیانوايه ئه وان پیلانیان بۆ کوشتنی عومه ر داناوه.

کاتیک عوسمان خه لافه تی وه رگرت، قورپهش هه ولی دا، ئه و هه له بقۆزێته وه، پینگه ی کۆنی خۆی بگێرێته وه. قورپهش عوسمانی زۆر خوشده و یست، هاوکاریشی کرد بۆ ئه وه ی خه لافه ت به ده ست به یینی، بۆ ئه مهش کۆششیکێ زۆری کرد. وه که ده رده که ویت قورپهش له سه رده می عوسماندا به شیکێ گه وری له پۆست و ویلايه ت و ده سه تکه وت به ده سه تهیناوه، بۆیه جاریکی دیکه ململانیی نیوان قورپهش و هۆزه کانی دیکه ده رده که ویته وه.

میژوونوسان ده گێرێنه وه که والی کوفه له و سه رده مه دا، قورپهشی بووه، رۆژیک ده لی "خه لکی عه وام بیستانی قورپهشن" خه لکی لیی هه لده ستنه وه و نکۆلی له قسه که ی ده که ن. ئه و خه لکه ده چنه لای معاویه له شام و له وێ مشتومریکی توند دروست ده بیست. معاویه به کورتیه که ی پێیان ده لی "ئیه وه قه ومیکن له عه رهب... پێی راگه یاندووم ئیه وه قورپهش به دوژمن ده زانن، ئه گه ر قورپهش نه بوایه ئه و جارانتان لی ده هاتوه... "یه کێک وه لامی ده داته وه "چه ند فرمانپه وایی قورپهشمان به سه ر هه لده کیشی... عه رهب به شمشیری خۆیان ده ژین، که چی قورپهش بازرگانن..."^{۱۲۷}.

^{۱۲۶} علی الوردي (اسطورة الادب الرفيع) ص ۱۱۷-۱۲۳
^{۱۲۷} أبو بكر بن العربي (العواصم من القواصم) ص ۱۲۰

هەرچۇنىڭ بىت مەلەلانى نىوان قورەيش ۋەزەكانى دىكە يەككە لەگىرنگىرتىن ھۆكارەكانى شۆپش بوو لەدژى عوسمان. قورەيش توانى ھەلى بەكوششتى عوسمان بقۆزىتەو، ھەروەك چۆن خەلافەتەكەى كردە ھەلىك. كراسەكەى كردە دروشمىك، دواجارىش توانى سەركەوتوو بىت كاتىك دەولەتى ئەمەوى دامەزرا، ئەم دەولەتەش لەسەر دەمارگىرى قورەيشى دامەزرايو، ۋەك ئىبن خەلدون ئاماژەى بۆ كىدووه^{۱۲۸}.

قورەيش لەسەردەمى ئەمەوىيەكان چەند چىنىكى بالائى لەكۆمەلگەى ئىسلامى دروست كرد. لەمەشدا ئەو فەرمودەى ھاوكارىكردن كە دەلى "رىبەران لە قورەيشن" بۆيە قورەيش خۆى بەشايەنى خەلافەت دەزانى و پىيوابوو نابىت خەلافەت لەدەرەوھى ئەو بىت. ۋەھا بەناو خەلكى بلاويبوو ھاوئەلى قورەيشى بەسروشستىكى تايبەت دروست كىدووه، ھاوشىوھى نىيە. جورجى زىدانى مېژوونووس دەلى "باوھرى ئەوھيان ھەبوو قورەيش چاكەى بەسەر ھەموو خەلكەو ھەيە، تەنانەت لە زيان و لەدايكبوونىشدا، ۋەتوويانە ژن لە شەست سالى دووگيان نابىت، تەنھا قورەيشى نەبىت، لەپەنجا سالى دووگيان نابىت، تەنھا ھەربى نەبىت.... قورەيشى نابىتە زىدىق، قورەيش نابىت لەزانستە قولبىتەو تەنھا لەمەسەلى زانىارى نەبىت. سەركايتىش ھەر لەناو قورەيش بوو رىكابەرييان نەبوو تا سەردەمىكى نىك نەبىت^{۱۲۹}.

ۋا خەيال دەكەم بەدوھەكان لەسەردەمى ئەمەوىيەكان ملكەچى فرمانرەوائى قورەيش بوون و لىلى رازى بوون. لەوانەشە لەمەدا بۆ سەردەمى جاھىلىيەت گەپابنەو، رىزيان لەقورەيش ناو ۋەئىرييان لەبەرامبەر ھەبوو. دەتوانىن بلىين بەدوھەكان لەو كاتە ھەستيان بەمەترسىەكى گەورە كىدووه، كە ھەپەشە لەخۆيان ۋە قورەيش دەكات، ئەويش مەترسى مەوالىيەكانە. ژمارەى مەوالىيەكان بەتتەپبوونى رۆژگار زياد دەبوو، ۋا لىھاتبوو زۆرىنى كۆمەلگەى ئىسلامىيان پىكدەھىنا. بۆيە دەبوو بەدوھەكان لەگەل قورەيش رووبەرووى ئەو مەترسىيە

^{۱۲۸} ابن خلدون (المقدمة) ص ۲۱۶

^{۱۲۹} جرجى زىدان (تارىخ التمدن الاسلامى) ج ۴، ص ۳۶

بینه‌وه. به‌مه‌ش ده‌چنه‌وه سه‌ر رێبازه‌ کۆنه‌که‌یان که ده‌لێ "من و بڕاکه‌که‌م له‌به‌رامبه‌ر ئامۆزاکه‌م، من و ئامۆزاکه‌م له‌به‌رامبه‌ر که‌سی بیانی".

مەلانی نیوان عەرەب و مەوالییەکان:

ئەو مەلانی نیوانی هەمیشۆوی ئیسلامی ناسراوه، له‌بنه‌ما کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی مەلانی نیوانی هەمیشۆیه‌که‌ له‌ واقیعه‌دا کاریگه‌ری زیاتر و فراوانتر بوو له‌و مەلانی نیوانی هەمیشۆیه‌که‌ له‌ نیوان قوربه‌ش وه‌ژێه‌ عەرەبییه‌کانمان بینی.

تۆیژه‌ره‌ن له‌سه‌ر ئەو مەلانی نیوانی هەمیشۆیه‌که‌، بۆ نموونه‌ ئه‌حمه‌د ئه‌مین جه‌خت له‌سه‌ر ئەوه‌ ده‌کاته‌وه‌ عەرەبه‌کان خراپ مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ مەوالییەکان کردووه‌ و رقیان له‌مه‌والی بووه‌^{١٣٠}. که‌چی ئیبراهیم عه‌ده‌وی جه‌خت له‌سه‌ر پێچه‌وانه‌ی ئەوه‌ ده‌کاته‌وه‌. ئەو ده‌لێ عەرەب زۆر شتی پێشکه‌ش به‌وان کردووه‌ که‌ نیشانه‌ی خۆشه‌ویستی و دڵسۆزییه‌. پشستی به‌مه‌والییەکان به‌ستووه‌ له‌فرمانه‌ی واییدا، له‌چه‌ندین پۆستی کارگێری و زاستی و سه‌بازی مەوالییەکانی داناهه‌. سه‌ره‌پای ئەمانه‌ش له‌گه‌ڵیان به‌سه‌ر بوون و به‌رگه‌ی ره‌خنه‌ و رووبه‌رووبوونه‌وه‌کانی ئەوانیان ده‌گرت. که‌چی مەوالییەکان له‌به‌رامبه‌ر هه‌موو ئەوانه‌ رقی خۆیان بۆ عەرەب ده‌رخست و به‌دوای رێبازی شه‌عوبیه‌ت که‌وت بۆ تۆله‌کردنه‌وه‌ له‌عه‌ره‌ب و زالبوون به‌سه‌ر ده‌وله‌ته‌که‌یان.^{١٣١}

من بڕوام وایه‌ هه‌ردوو بۆچوونه‌که‌ی سه‌ره‌وه‌ خاڵی نییه‌ له‌زنده‌رپۆیی. ئێمه‌ ئه‌گه‌ره‌هاتوو له‌ژێر رۆشنایی رۆشنه‌بیری بیابانه‌نشینێ تاوتوتیی بابه‌ته‌که‌ بکه‌ین، ئەوا ده‌بینین هه‌قیقه‌ته‌که‌ له‌ نیوان ئەو دوو بۆچوونه‌یه‌. هۆزه‌کانی به‌دو خۆیان به‌سه‌ر مەوالییەکانه‌وه‌ فه‌رز ده‌کرد و به‌خراپی مامه‌له‌یه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کردن، ئەمه‌ له‌لایه‌که‌ که‌چی له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ هه‌ر ئەو هۆزانه‌ دانه‌ی مەوالییەکانیان دا، چه‌ندین هه‌لی گونجاییان بۆ ره‌خساندن. ئه‌گه‌ره‌هاتوو مامه‌له‌ی ئەو هۆزانه‌ له‌گه‌ڵ مەوالییەکان به‌ مامه‌له‌ی پێشووێ فارس و رۆمه‌کان به‌روارد بکه‌ین، که‌ پێشتر له‌گه‌ڵ ئەوانیان ئه‌نجام داوه‌، ئەوا جیاوازییه‌که‌ی زۆرمان بۆ ده‌رده‌که‌وێت.

^{١٣٠} احمد امين (ضحی الاسلام) ج ١ ص ٢٩-١٨

^{١٣١} ابراهيم احمد العدوي (المجتمع الاسلامي و مناهضة الشعبوية) ص ٢٠-١٨

بینیمان به‌دو له‌ژیانی بیاباندا رقیان له‌ ره‌چه‌له‌کی نزم و پېشه‌کان ده‌بێته‌وه، به‌لام له‌همان کاتدا ده‌یانپاریزن و هێرشیان ناکه‌نه‌ سه‌ر. جیاوازی له‌نیوان رق و هێرشکردنه‌ سه‌ر هه‌یه. پیاوی به‌دو به‌فیز و شانازییه، به‌لام له‌همانکاتدا شه‌هامه‌تی سوارچاکی و مروه‌تی هه‌یه. ئه‌و هێرش ده‌کاته‌ سه‌ر که‌سیک رووبه‌رووی بێته‌وه و له‌به‌رده‌می بوه‌ستی، که‌چی ئه‌و که‌سه‌ ده‌پاریزی که‌ په‌نای بۆ ده‌بات یان داوای فریاکه‌وتنی لێ ده‌کات. وه‌ک چه‌ندین جار ئاماژه‌مان بۆ کرد.

له‌راستیدا سه‌رچاوه‌ میژوویییه‌کانمان پڕ بووه‌ له‌و به‌سه‌رهاتانه‌ی، که‌ ئاماژه‌ بۆ سوکایه‌تی کردن به‌مه‌والیه‌کان ده‌کهن، زه‌حمه‌تیشه‌ گومان له‌دروستی ئه‌و به‌سه‌رهاتانه‌ بکه‌ین. دکتۆر عه‌بدولعه‌زیز دوری بۆچوونیککی بابه‌تیانه‌ی له‌و باره‌یه‌وه‌ هه‌یه، ده‌لی^{۱۳۲} ئه‌و به‌سه‌رهاتانه‌ی له‌سه‌رچاوه‌کانمان باسکراوه، بۆ ئه‌وه‌یه‌ تۆماری ئه‌و حاڵه‌تانه‌ بکات سه‌رنجراکێشن و ده‌رچوونه‌ له‌باو، بۆیه‌ ناگریت به‌ دانراویان بزانی. ده‌بێت له‌مه‌دا ئاگاداری ئه‌و دیارده‌یه‌ بین له‌سه‌رچاوه‌کانی خۆمانه‌وه. ده‌بێت بزانی ئه‌وانه‌ له‌به‌ر نامۆبوونیان باسکراوه، نابێت ئه‌وه‌ له‌بیر بکه‌ین که‌ ئه‌و رووداوانه‌ ریزه‌پن^{۱۳۳}.

ده‌مه‌وی شتیک بۆ ئه‌م بۆچوونه‌ زیاد بکه‌م: ئه‌و به‌سه‌رهاتانه‌ی چه‌وساندنه‌وه‌ی مه‌والیه‌کان، که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ میژوویییه‌کانمان هاتووه، زۆربه‌یان له‌سه‌رده‌می عه‌باسیه‌کانه‌وه‌ بووه. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ش وه‌ک لێدانی سه‌رده‌می ئه‌مه‌وی بووه‌ بۆ ئیدانه‌کردنی ئه‌و سه‌رپێچانه‌ی له‌بنه‌ماکانی ئیسلامه‌وه‌ کراوه. ده‌بێت ئه‌وه‌ش له‌بیر نه‌که‌ین زۆربه‌ی میژوونووسه‌کانی سه‌رده‌می عه‌باسیه‌کان له‌ مه‌والیه‌کان بوون. ناشتوانین پێشبینی بێلایه‌نی له‌و میژوونووسانه‌ بکه‌ین له‌گێڕانه‌وه‌ی ئه‌و به‌سه‌رهاتانه‌وه.

به‌هه‌رحال، مه‌زنده‌ ده‌کریت مه‌والیه‌کان به‌چه‌ندین جۆر له‌سه‌رده‌ستی عه‌ره‌ب سووکایه‌تی و چه‌وسانه‌وه‌یان ببینوه، جا زۆر یان که‌م. ئه‌وانیش به‌خرایه‌تر وه‌لامی خراپه‌یان داوه‌ته‌وه، ئه‌مه‌ش به‌شێوه‌یه‌کی گشتی بابه‌تیککی سروشتیه‌ له‌مروڤدا.

^{۱۳۲} عبدالعزیز الدوری (الجنور التاريخية للشعوبية) ص ۲۰-۲۱

کاتێک مه‌والیه‌کان ده‌بینن، عه‌ره‌به‌ به‌فیزوله‌خۆباییه‌وه‌ مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن، ئه‌وانیش به‌مه‌مان شێوه‌ وه‌لامیان ده‌ده‌نه‌وه‌، بۆیه‌ سووکایه‌تی به‌دیمه‌نه‌کانی شانازی به‌دوه‌کان ده‌که‌ن و ه‌ناوی ئایینه‌وه‌ پوچه‌لی ده‌که‌نه‌وه‌. ده‌توانین ب‌لێن ئایین بۆته‌ چه‌کێک به‌ده‌ستی ه‌ردوو لایه‌نه‌وه‌. عه‌ره‌ب ده‌لی " ئیمه‌ به‌هۆی شمشیره‌وه‌ هیدایه‌تمان بۆ مه‌والیه‌کان هیناوه‌ ". مه‌والیه‌کانیش ده‌لێن " شانازیکردنی عه‌ره‌ب دژی رێنماییه‌کانی ئایینه‌ ". به‌مه‌ش لێره‌ وه‌وێ به‌تێپه‌ربوونی رۆژگار ململانییه‌که‌ توندتر ده‌بیته‌وه‌. ه‌ه‌ر لایه‌نیکیش ده‌مارگیرى بۆ خۆی زیاتر بێت، ئه‌وا به‌رامبه‌ره‌که‌شی ده‌مارگیرى زیاتر ده‌بیته‌^{١٣٢}.

سروشستی مه‌والیه‌کان:

مه‌والی به‌م ناوه‌ ناوبران، له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو له‌کاتی ئیسلامبوونیان هه‌ولیان دا هاوپه‌یمانی له‌گه‌ڵ هۆزه‌کانی به‌دو بکه‌ن، واته‌ ویستیان وه‌لائیان بۆ ئه‌وان هه‌بیته‌ وه‌ژێر پارێزگاری ئه‌وان بن. بۆ نمونه‌ پیاویک له‌ نه‌ته‌وه‌ فه‌تحراوه‌کان ئیسلامبوونی خۆی راده‌گه‌یاند، ئه‌وا ده‌چوو له‌ هۆزێکی عه‌ره‌بی بۆ ئه‌وه‌ی وه‌لائى خۆی بۆ ده‌ربخات، ئه‌واکاته‌ش هۆزه‌که‌ پارێزگاریکردنی له‌و پیاوه‌ راده‌گه‌یاندن. رێگه‌شی بۆ ده‌رخساند ناوی هۆزه‌که‌ به‌کاربهێتی. بۆ نمونه‌ ده‌یتوانی ب‌لێ کندی، ته‌میمی، یان نوخه‌یعیه‌، به‌ وه‌لائه‌وه‌. ئه‌و وه‌لائه‌ش دواى چه‌ند نه‌وه‌یه‌ک نه‌ده‌ما، دواچاریش مه‌والیه‌کان ده‌بوون به‌ عه‌ره‌ب.

هۆزه‌ عه‌ره‌بییه‌کان به‌لایه‌نه‌وه‌ نه‌نگیه‌ رێگه‌ به‌که‌سیک به‌ده‌ن ده‌ستدریژی بکاته‌ سه‌ر مه‌والیه‌کانیان، ئه‌مه‌ش بۆ خۆی به‌ سووکایه‌تی ده‌زانى، بۆیه‌ به‌رگرییه‌کی زۆری لى ده‌کات. ئه‌مه‌مان له‌عێراق له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌یه‌کان بیه‌نی، که‌ زۆریک له‌ بێگانه‌ و غه‌یره‌ عه‌ره‌به‌کان ده‌هاتنه‌ وه‌لائیان بۆ هێزه‌ عه‌ره‌بییه‌کان ده‌رده‌برى له‌ریگای " الکته‌به‌ "وه‌، به‌مه‌ش له‌لایه‌ن هۆزه‌کانه‌وه‌ پارێزگارییان لى ده‌کرا.

وا خه‌یال ده‌که‌م عه‌وامی مه‌والیه‌کان له‌سه‌رده‌می ئه‌مه‌وی وه‌له‌سه‌رده‌می عه‌باسیه‌یه‌کانیشه‌وه‌ ئه‌مه‌یان کردبێت. وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت هه‌ندیک له‌مه‌والیه‌کان ئه‌مه‌یان به‌دل نه‌بووه‌، ئه‌وانیش پیاوماقوولی مه‌والیه‌کان بوون، له‌وانه‌ ئه‌دیپ و

^{١٣٢} علي الوردي (مهزلة العقل البشري) ص ٣٥٤-٣٥٧

زانایان بوون، بۆیه وایان به باشتەر زانیوه له‌سه‌ر شانازیکردن به ره‌چه‌لەك وتوانستی كه‌سی خۆیان بمێننه‌وه. به‌مه‌ش زۆر یان كه‌م له‌شانازیکردن ركابه‌ری عه‌ره‌بیان ده‌كرد. له‌وانه‌یه‌ شعوبیه‌ت ته‌نها له‌لای نه‌وان ده‌ركه‌وتبێ، كه‌چی نه‌وانی دیکه‌ش كه‌ زۆرینه‌ی مه‌والیه‌كان بوون بایه‌خیان به‌ گۆته‌گۆت نه‌داوه و له‌ژێر پارێزگاری عه‌ره‌به‌كان دابوون.

كه‌واته ده‌كرێت مه‌والیه‌كان بۆ دوو كۆمه‌له‌ پۆلین بكه‌ین. كۆمه‌له‌ گه‌وره‌كه‌ بریتین له‌ عه‌وام نه‌وانه‌ بایه‌خ به‌ ره‌چه‌لەك و شانازیکردن ناده‌ن، هێنده‌ی بایه‌خ به‌ پارێزگاریکردن و بژێوی ده‌ده‌ن، نه‌مانه‌ هاوشیوه‌ی عه‌وامی خه‌لكن له‌مه‌موو شوێن و سه‌رده‌مێكدا. نه‌وان ده‌یانه‌وێ بژین، به‌لایانه‌وه‌ گرنگ نییه‌ سووكایه‌تی ده‌بینن یان شانازی. كه‌چی كۆمه‌له‌ی دووهم كه‌سانی لووتبه‌رز بوون نه‌وانه‌ی شانازی به‌ره‌چه‌لەکی سه‌رفرازی ده‌كه‌ن. بێگومان نه‌مانه‌ كه‌مینه‌ن، هه‌ر نه‌وانه‌ش بارودۆخ و كتیبه‌كان پێ ده‌كه‌ن له‌ هاوارکردن و بانگه‌شه‌کردن.

كه‌چی عه‌وام به‌شیوه‌یه‌کی گشتی هه‌ز له‌سه‌قامگیری و ملکه‌چی ده‌كه‌ن، مه‌یلی نه‌و شتانه‌ ده‌كه‌ن كه‌خوا له‌چاره‌نووسی نه‌وانی نووسیوه. كه‌مینه‌كه‌ش مه‌یلی به‌لای هاوار وئاژاوه‌ وئاپازیبوونه، به‌مه‌ش ده‌توانن كتیبه‌كانی میژوو به‌خواستی خۆیان پێ بكه‌نه‌وه.

پوخته و ده‌رنه‌ نجام:

توێژینه‌وه‌كه‌مان له‌باره‌ی شروقه‌کردنی خه‌سله‌ته‌كانی به‌دو و روشنبیری كۆمه‌لایه‌تییان درێژه‌ی كێشا، ئیستا ده‌بێت نه‌و توێژینه‌وه‌یه‌ پوخته‌ بكه‌ینه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی له‌چاره‌چێوه‌یه‌کی گشتی دیاری بكه‌ین.

له‌سه‌ره‌تای توێژینه‌وه‌كه‌مان وتمان، روشنبیری كۆمه‌لایه‌تی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ك، خه‌سله‌تی گشتی و پێكهاته‌ی خۆی هه‌یه. هه‌ر پێكهاته‌یه‌ك له‌ خه‌سله‌تی جیاجیا پێكدێت. بینیمان چۆن له‌ روشنبیری بیاباننشینی خه‌سله‌تی (خۆزاکردن) له‌سه‌رووی هه‌موو خه‌سله‌ته‌كانه‌وه‌یه. ده‌كرێت پێكهاته‌ و سیفه‌ته‌كانیشی به‌مشێوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ كورت بكه‌ینه‌وه:

۱- پێکهاته‌ی ده‌مارگیری: ئه‌مه‌ یه‌ کگرتوویی هۆز، شێخایه‌تی، تۆله‌کردنه‌وه‌، فریاکه‌وتن، شانازیکردن به‌ ره‌چه‌له‌ک و پاراستنی ئافره‌ت... هتد، له‌خۆیه‌وه‌ ده‌گریت.

۲- پێکهاته‌ی داگیرکردن: بریتیه‌ له‌شانازیکردن به‌ هیز و قاره‌مانیتیی، جه‌نگ و ده‌سکه‌وت، سه‌ربه‌رزیی و راستگویی و لاساری، رقبوونه‌وه‌ له‌ پیشه‌کان... هتد.

۳- پێکهاته‌ی مروه‌ت: بریتیه‌ له‌شانازیکردن له‌ میوانداری و به‌خشنده‌یی، پاراستنی په‌نا به‌ر، دراوسی، هاوڕیی، هاو په‌یمان، مه‌والیه‌کان، هه‌ر که‌سیکی بێده‌سه‌لات. هه‌روه‌ها وه‌فاداری و دلسۆزی و پاراستنی راسپاردیه‌ی له‌خۆیه‌وه‌ ده‌گریت.

من بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ ناکه‌م، ئه‌و توێژینه‌وه‌ی له‌باره‌ی بیاباننشینی ئه‌نجام داوه‌، توێژینه‌وه‌یه‌کی زانستی بێت. وا باشتره‌ ناوی بنیم (هه‌ولێکی زانستیه‌). تکام له‌ توێژه‌ران هه‌یه‌ هاوکارم بن، لایه‌نی دروست و نادروستی ده‌ربخه‌ن. له‌راستیدا ئه‌مه‌ قولتر و فراوانتره‌ له‌وه‌ی به‌تاکه‌ که‌سێک ئه‌نجام بدریت. بۆیه‌ ده‌بێت توێژه‌ران تێیدا هاوکار بن هه‌ر که‌سه‌ به‌پێی توانای خۆی و بابه‌تی پسپۆری خۆی.

چه‌ند جارێک ئاماژه‌م بۆ ئه‌وه‌ کردوه‌، کۆمه‌لگای عه‌ره‌بی به‌هه‌موو ولاته‌کانیه‌وه‌، ناتوانریت تێی بگه‌ن، تا نه‌گه‌ڕێینه‌وه‌ سه‌ر رۆشنبری بیاباننشینی و له‌توێژینه‌وه‌ی قول نه‌بینه‌وه‌، چونکه‌ نیشتمانی عه‌ره‌ب گه‌وره‌ترین شوێنه‌ له‌جیهاندا، شارستانی و بیاباننشینی تێدا مملانیی کردوه‌، کاریان له‌یه‌که‌تر کردوه‌. بیاباننشینی و شارستانی له‌نیشتمانی له‌و کۆمه‌لگایه‌دا وه‌ک دووچه‌مه‌ری دژ به‌یه‌که‌تر. ره‌وتی میژووی به‌پێی ئه‌و په‌یوه‌ندیی نێوانیان به‌پێوه‌چووه‌. وه‌ک چۆن کاره‌با له‌ئه‌نجامی چه‌مه‌ر پۆزه‌تیف و نیگه‌تیف دروست ده‌بێت.

ئه‌مه‌ش بابه‌تی که‌ به‌روونی کاریگه‌رییه‌کانی ده‌بینین، کاتی که‌ له‌به‌شه‌کانی داهاتوودا توێژینه‌وه‌ی له‌باره‌ی کۆمه‌لگای عیراقه‌وه‌ ده‌که‌ین، ئه‌مه‌ش کۆمه‌لگایه‌که‌ ویستومه‌ بیکه‌م به‌ نمونه‌ یان ده‌روازه‌یه‌کی ده‌ستپێک بۆ توێژینه‌وه‌ی کۆمه‌لگای گه‌وره‌ی عه‌ره‌ب.

بەشی پینجەم

عیراق لە سەردەمی عوسمانیدا

دوای ئەوەی لە بەشەکانی رابردوودا، بەشیوەیەکی گشتی تووژینەوێمان لەبارەی سروشتی بیاباننشی و ململانێیەکانمان کرد لەگەڵ شارستانیەت. ئێستا دەچینە سەر تووژینەوێ کۆمەلگای عێراقی، بۆ ئەوەی بپری کاریگەری بیاباننشین و جووری ململانێیەکی لەگەڵ شارستانیەت دەربخەین.

بەپێی بۆچوونی من، ئێمە ناتوانین لە کۆمەلگای عێراقی ئێستا بگەین، ئەگەر نەچینەوێ سەر تاوتوێکردنی ئەو کۆمەلگایە لە سەردەمی عوسمانییەکاندا. سەردەمی عوسمانییەکان لە عێراق چوار سەدەی خایاند، کاریگەری ئەو سەردەمە لە عێراق جیاوەبوو، تەنها سەردەمی جەنگی یەکەمی جیهانەوێ نەبێت، واتە نزیکەی نیو سەدەیەکی. ئێمە بە تووژینەوێمان لەبارەی کۆمەلگای عێراقی لە سەردەمی عوسمانییەکان، تاوتوێی ئەو بارودۆخە کۆمەلایەتیە دەکەین کە باوکمان تێیدا ژیاون. تەنانهت زۆریک لە برايانم تێیدا ژیاون کە هێشتا لە ژانمان ماون. ئەمەش مانای ئەوەیە ئەو دابونەریت و بەها و بیرکردنەوانەی لە سەردەمی عوسمانییەکان باو بوو، تا ئێستا بەراستەوخۆ یان ناراستەوخۆ کاریگەریان لە سەر ئێمە ماوە. پێکھاتەی کەسێتیشمان بەرھەمی کارلێکردنی ئەو بارودۆخە خەلکە کە لە سەردەمی عوسمانییەکان تێیدا ژیاوە، لەگەڵ بەها و دابونەریتی شارستانیەتی نوێ.

بیاباننشین لە سەردەمی عوسمانیدا:

ئەمڕۆ ئەو ھۆزە عێراقییە لە قوناغی سەرەتایی بیاباننشین دەژین، ژمارەیان زۆر کەمە. ریزەکی لە ۲٪ دانیشتوان تێپەڕناکات، بەلام ئەگەر ئێمە بۆ دواوە بگەڕێینەوێ، بۆ نزیکەی سەد سال لەمەوبەر، دەبینین ئەو جووێ ھۆزانە زۆر کە

هێشتا له قوناغی سه‌ره‌تابی بیاباننشینی ده‌ژیان، ده‌گاته %٣٥ کۆی دانیشتوان. ئەمەش ئاماژەیه بۆ بری شۆڤوونه‌وه‌ی بیاباننشی له عێراق له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کاندا.

وه‌ك ده‌ركه‌وێت عێراق له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌كان جێی چاوتی‌پرینی ئەو هۆزه به‌دوانه بووه كه له‌بیانه‌كانی نزیک له عێراق ژیاون. ئەوان وه‌ك ته‌ماعکار سه‌یری عێرقیان ده‌کرد، هه‌لیان ده‌قۆزتنه‌وه بۆ ئەوه‌ی ناوه‌ ناوه بۆ ناو عێراق دزه بکه‌ن. له‌مه‌شدا دوو هۆکار هانی ده‌دان، یه‌که‌میان: لاوازیوونی ده‌سه‌لاتی حکومه‌ت بوو له‌عێراق، له‌گه‌ڵ بلاو‌بوونه‌وه‌ی ئاژاوه‌ و ململانی هۆزگه‌رای. دووهم: بلاو‌بوونه‌وه‌ی په‌تا بوو، هه‌ر په‌تایه‌ك رووی له‌عێراق ده‌کرد زۆرینه‌ی دانیشتوانی له‌ناوده‌برد، به‌تایه‌تی خه‌لکی شاره‌كان.

ئەو هۆزه به‌دوانه‌ی له بیابان ده‌ژین، له‌ژیا‌نێکی سه‌خت دان، هه‌رده‌م له‌لی‌واری برسیه‌تین، وه‌ك له‌به‌شی پێشوو ئاماژه‌مان بۆکرد. ئەمەش مانای ئەوه‌یه كه له بیابان له‌ژێر فشارێکدا، هانی ده‌دات به‌ره‌و عێراق دزه بکات. له‌لایه‌کی دیکه‌وه له عێراق هۆکاری ئەوتۆی ده‌بینی كه سه‌رنجی رابکێشی. ئەوان له‌عێراق خاکی به‌پیت و ئاوی زۆریان ده‌بینی. که‌واته ئەوان ناتوانن له بیابان له‌سه‌ختی ژیا‌ندا سه‌بر بگرن، عێراقی نزیکیش له‌به‌رده‌میان والا بێت. سه‌ره‌رای ئەمەش ئەو ولاته خالی بێت له دانیشتوان و ئاژاوه‌ و ناسه‌قامگیری ئەمنی تێدا بێت.

توێژینه‌وه‌یه‌کی به‌پێز:

دکتۆر محمه‌د سه‌لمان سه‌ن له‌باره‌ی ئەم باب‌ته‌وه توێژینه‌وه‌یه‌کی به‌پێزی هه‌یه، بۆ ئێمه زۆر سوودمه‌ند ده‌بێت. په‌یمانگای ئامار له زانکۆی ئۆکسفۆرد له‌یه‌کێک له بلاوکراوه‌کانی خۆیدا، ئەم توێژینه‌وه‌ی بلاوکردۆته‌وه^{١٣٤}. دکتۆر محمه‌د له‌و توێژینه‌وه‌یدا به‌ئه‌نجامی ئەوه‌ گه‌یشتووه: ژماره‌ی دانیشتوانی عێراق له‌ ساڵی ١٨٦٧ له‌ ملیۆن و چاره‌گێک تێپه‌ری نه‌کردووه. رێژه‌ی سی توێژه‌که‌ی دانیشتوانیش به‌مشێوه‌یه‌ بووه:

١- هۆزه به‌دوه‌كان: %٣٥ رێژه‌ی دانیشتوان بووه.

۲- هۆزه لادییه‌کان: % ۴۱ رێژه‌ی دانیشتوان بووه.

۳- خه‌لکی شار: % ۲ رێژه‌ی دانیشتوان بووه^{۱۳۰}.

ئهمه‌ش ئاماژه‌یه‌کی روونه بۆئه‌وه‌ی بزانه‌ی کۆمه‌لگای عێراق، تاجه‌ند له‌ژێر ته‌وژی هه‌لکشانى به‌دوه‌کان وداکشانى شارنشینەکان بووه. بیا‌باننشینى له‌ هۆزه بیا‌باننشینەکان وه‌هۆزه‌کانى لادی پیکهاتوه، ئهمه‌ش له % ۷۶ رێژه‌ی دانیشتوانى پیکهاتواوه، واته‌ سێ چاره‌گی دانیشتوان، که‌چی شارستانیەت له‌ خه‌لکی شار پیکدیت، ئه‌وانیش چاره‌گه‌که‌ی دیکه‌ی دانیشتوان ته‌واو ده‌که‌ن.

ئه‌وه‌ی شایه‌نى باسه‌، خه‌لکی شار نوێنه‌رایه‌تى راسته‌قینه‌ی شارستانیەتیان نه‌ده‌کرد. ئه‌وان به‌ هۆزه‌کان ده‌ور درابوون. هه‌رده‌م له‌ژێر هه‌ره‌شه‌ و رێگرى ئه‌وان دابوون. له‌ ئه‌نجامی ئهمه‌ش ناچاربوون ئۆریان که‌م به‌ه‌ای به‌دوه‌کان وه‌ریگرن، بۆ ئه‌وه‌ی خۆیان له‌مه‌ترسی به‌دوه‌کان به‌دوور بگرن. ئه‌وان وه‌ک پتویست هێزی حکومه‌تیان ده‌بینی، بۆئه‌وه‌ی له‌هه‌ره‌شه‌ی هۆزه‌کان پارێزگاریان لێ بکات، بۆیه‌ ناچار پشتیان به‌خۆیان ده‌به‌ست. بینیمان ئه‌وان به‌ چه‌ک و به‌ه‌ای به‌دوه‌کان رووبه‌رووی به‌دوه‌کان ده‌بوونه‌وه. له‌نیۆ ئه‌وانیش نه‌ریتی ده‌مارگرێ و تۆله‌کردنه‌وه بلاویوه‌وه، بۆ پارێزگاریکردن له‌ گیان و سامانی خۆیان په‌نایان بۆ ئه‌و چه‌کانه‌ ده‌برد. ده‌شیان گوت "ئاسن ته‌نها به‌ئاسن ده‌تویته‌وه".

دۆخی شاره‌کان:

به‌هه‌رحال، شاره‌کان له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کاندا، به‌تایبه‌تى به‌ر له‌ئاوه‌پاستی سه‌ده‌ی نۆزده‌م، له‌وپه‌ری هه‌لوه‌شانه‌وه و دارووخاوی دابوو. له‌وانه‌یه‌ زێده‌پۆیی نه‌بێت ئه‌گه‌ر بێلێن (شار) نه‌بوون به‌مانای باوه‌که‌ی له‌جیهانی شارستانیەتدا، به‌لکو زیاتر له‌گونده‌کان نزیک بوون.

گه‌شتیاری ئینگلیزی کپه‌ل که‌له‌سالی ۱۸۲۴ له‌ به‌سه‌راوه‌ له‌ رێگای دیجله‌وه چۆته‌ به‌غدا، بۆمان ده‌گێڕێته‌وه: له‌نیوان قرنه‌ و به‌غدا ته‌نها دوو شاری بینیه‌وه، ئه‌وانیش (کووت) و (شفلیح) بوون. له‌باره‌ی کوته‌وه باس له‌وه‌ ده‌کات ته‌نها

^{۱۳۰} انظر: مجلة الثقافة الجديدة، في عددها الثاني عشر من السنة السابعة، المصادر في تشرین الاول و الثاني عام ۱۹۵۹

گوندیکی بچوکی به‌دو بووه، هه‌مووی خانووی قورپ بووه، شورایه‌کی قورپیشی له‌ده‌وره بووه که شه‌ش پێ به‌رز بووه. شیخی قه‌بیله‌کانی (به‌نی لام) له‌وێ ژیاوه، شیخیکی به‌هێز بووه، ده‌سه‌لاتی له‌ نێوان قه‌نه‌وه تا به‌غدا هه‌بووه.^{١٣٦} له‌باره‌ی شفلحه‌وه ده‌لێ: قه‌لایه‌ک بووه له‌ که‌رپوچ دروست کراوه. له‌و قه‌لایه شیخی هۆزه‌کانی زوێد تێیدا ده‌ژیا، گونده‌کانی له‌ لای راستی دیجله‌وه له‌نێوان زێی غوراف و به‌غدا درێژ ده‌بیته‌وه. ئه‌و قه‌لای شفلحه دواتر به (البغیله) ناوده‌برا و دواچاریش به‌ نعمانییه ناوده‌بریت.^{١٣٧}

وه‌سفیکی دیکه‌مان بۆ شاره‌کانی عێراق هه‌یه، که له‌لایه‌ن گه‌شتیاری ئه‌لمانی نیپۆر کراوه، ئه‌و له‌سالی ١٧٦٥ به‌ عێراق گه‌راوه، ئه‌و گه‌شته‌کی له‌ریگای فوڕاته‌وه بووه. ناوی ئه‌و شارانه‌ی هه‌تاوه که‌پێیدا تێپه‌ریوه، له‌وانه سه‌ماوه و لملوم و رماحیه و حیلّه. هه‌روه‌ها چۆته نه‌جه‌ف و که‌ربه‌لا. پوخته‌ی ئه‌وه‌ی باسکردوه، ئه‌وه‌یه هه‌موو ئه‌م شارانه له‌ قورپ دروستکراون، خانووه‌کانی که‌مبووه هه‌ندیکیان له‌ که‌رپوچ دروستکراوون. سه‌رجه‌م شاره‌کانی فوڕاتی ناوه‌پاست له‌ژێر ده‌سه‌لاتی شیخی خه‌زعل دابووه، ده‌سه‌لاتی ئه‌و وه‌ک حکومه‌تیکی سه‌ربه‌هۆ بووه، ته‌نانه‌ت باجی وه‌رگرتووه و سه‌رانه‌شی له‌ کاروان و که‌شتی و رێبواران وه‌رگرتووه.^{١٣٨}

شاری به‌غدا:

به‌غداد جاران، به‌ئێستاشه‌وه، به‌گه‌وره‌ترین شاری عێراق داده‌نریت. ئه‌و مه‌له‌بندی دره‌وشانه‌وه‌ی شارستانییه‌ته‌ له‌عێراق. ئه‌و شاره له‌لایه‌ک پایته‌ختی حکومه‌ته و له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه زۆرت‌رین بازرگان و خاوه‌ن پیشه‌کانی تێدا کۆبۆته‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی بزانی‌ن ب‌ری دارووخانی شارستانی له‌عێراق له‌ سه‌رده‌می عوسمانییه‌کان چه‌ند بووه، ئه‌وا ده‌بیته سه‌یری بارودۆخی ئه‌و شاره گه‌وره‌ی عێراق بکه‌ین.

^{١٣٦} یعقوب سرکیس (مباحث عراقیة) ج ١، ص ٢٧٤

^{١٣٧} المصدر السابق، ج ١، ص ٢١٦

^{١٣٨} کارستن نیپور (مشاهدات نیپور) - ترجمة سعاد العمري - ص ٥٥ - ٢٠٨

به‌هه‌رحال به‌غدا بازپاری ئاوادانی تێدابوو، هه‌موو ئه‌و بازارپانه‌ش له‌ ناوچه‌قی شار بوون. له‌نزیک ئه‌و بازارپانه‌ش خانووی له‌که‌رپوچ دروستکراو هه‌بووه که به‌ نه‌خش و نیکار ده‌رازایه‌وه. فه‌رمانبه‌رانی گه‌وره‌ و ده‌وله‌مه‌ند و مولکداره‌کان له‌و خانووانه‌ نیشته‌جێ ده‌بوون. زۆر له‌و ناوه‌پاسته‌ دوور ناکه‌وینه‌وه کاتی که ده‌گه‌ینه‌ ده‌وروبه‌ری شار، چه‌ندین گه‌ره‌کی خراپ و کۆلانی ته‌نگه‌به‌رمان ده‌ینی، که ده‌مارگیری گه‌ره‌کی تێدا بووه.

ئه‌وه‌ی جێگای سه‌رنجه، تا ناوه‌پاستی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م، به‌غدا هیچ شه‌قامێکی چه‌وپێژکراو نه‌بوو. یه‌که‌م شه‌قام له‌ به‌غدا له‌سه‌رده‌می مه‌دحه‌ت پاشا له‌سالی ١٨٧٠ چه‌وپێژکرا، ئه‌و والیه‌ مه‌به‌ستی چه‌وپێژکردنی ئه‌و کۆلانه‌ کورته‌ بوو که ده‌گاته‌ سه‌ر پرده‌وه‌ له‌لای ره‌سافه‌وه. ئه‌و کۆلانه‌ به‌ (عقد الصخر)^{١٣٩} ناوبرا، ئه‌مه‌ش وه‌ک ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌و به‌ردانه‌ی که شه‌قامه‌که‌ی پێی چه‌وپێژکراوه. له‌سالی ١٩١٠ نازم پاشای والی هاته‌ عێراق و له‌ لایه‌ن عێراقیه‌کان به‌ (مه‌دحه‌تی دووه‌م) ناوده‌برا. ئه‌و والیه‌ هه‌ولیدا یه‌که‌م شه‌قام له‌ به‌غدا بکاته‌وه، ئه‌ویش (شارع النهر) بوو، که دواتر به‌ (شارع المستنصر) ناسرا. ئه‌و شه‌قامه‌ تا ئێستاش وه‌ک خۆی ماوته‌وه، نه‌ فراوانه‌ و نه‌راسته‌. به‌لکو له‌به‌رئه‌وه به‌ شه‌قام ناوبراوه، چونکه له‌ هه‌موو شه‌قامه‌کان راست و فراوانتر بوو له‌ کۆلانه‌کانی به‌غدا. له‌کاتی کردنه‌وه‌ی ئه‌و شه‌قامه‌ هاواریکی زۆر له‌ لایه‌ن خه‌لکه‌وه‌ دروست بوو، چونکه‌ خانووه‌کانیان له‌ پێناو تێکدا، پێشتریش شه‌قامی وه‌هایان له‌ شاره‌که‌یان نه‌دیوو.

ده‌بیته‌ ئه‌وه‌ش له‌بیره‌که‌ین کۆلانه‌کانی به‌غدا هیچ رووناکییه‌کی نه‌بوو، ته‌نها رووناکی مانگ نه‌بیته‌ له‌شه‌وانی مانگه‌شه‌ودا. له‌سالی ١٨٧٩ وه‌ حکومه‌ت کۆلانه‌کانی به‌غدا رووناک ده‌کرده‌وه^{١٤٠} و فائوسی نه‌وتی له‌ کۆلانه‌کان داده‌نرا. به‌لام ئه‌و فائوسه‌ رووناکی پێویستیان نه‌بوو، زۆرجار ته‌نها ده‌وروبه‌ری خۆی رووناک ده‌کرده‌وه. له‌به‌ر ئه‌مه‌ش کۆلانه‌کان پێ بوون له‌ (جنۆکه) به‌هه‌موو

^{١٣٩} عبدالکریم العلاف (بغداد القیمه) ص ١٤

^{١٤٠} المصدر السابق، ص ٧٠

جۆره کانییه وه. زۆرجار تاریکی کۆلانه کان ترسی دهخسته دلی ریبواره کانه وه، بهشیوهیه که خه یالی تۆقاندن وفیله کانی جنۆکه یان له په ناوپیچی کۆلانه کانه وه دهکرد، دواجاریش رایان دهکرد. جنۆکه کان تا سهرده میکی درهنگ له کۆلانه کانی بهغدا مابونه وه. نووسه ری ئه م چه ند دیره ش زۆرجار له جنۆکه کان تۆقیوه.

مه ترسی هۆزه کان له سه ره به غدا :

خه لکی به غدا به شه وه مهینه تیان به ده ست مه ترسی جنۆکه هه بوو، له رۆژیشدا ده ست مه ترسی هۆزه کانه وه ده یاننانا لاند. عه باس عه زای میژوونووس ده گێریتته وه: له سالێ ۱۸۵۲ هۆزی به دوی عه نزه هێرش ده که نه سه ر کاروانیکێ حوشت له نزیک تارمییه ی (الطرمیه) باکوری به غدا. کاروانه که له ژێر پارێزگاری عوقه یله کاندابوو. هۆزی عه نزه تۆسه د حوشتیان تالانکرد. دوا ی چه ند رۆژیک هه مان هۆز به سه رۆکایه تی شیخه که یان ئیبن هوزال، هێرشیکێ دیکه یان کرده سه ر کاروانیک که له شامه وه ده هات. هه موو حوشت و باره کانیان تالانکرد که چه ندین دره می زیر و زیری تیدابوو. هه روه ها چه ندین مالا تیان له ریگای حیه وه تالانکرد.^{۱۴۱}

ئه وه ی شایه نی باسه عوقه یله کان هۆز نه بوون^{۱۴۲}، به لکو کۆمه لیک به دوی نه جد بوون، ئه وان له به ری که رخه وه له به غدا جێگیربوون، کاری به پێکردن و پارێزگاریکردنی کاروانیان کرد بووه پیشه ی خویان.^{۱۴۳} ئه وانیش وه ک هۆزه کان سه رۆکیان هه بوو. کرێیه کی دیاریکراویان له کاروانه کان وه رده گرت، ئه وان وا راهاتبوون سه رانه یان به هۆزه کان ده دات، بۆ ئه وه ی له هێرشه کردنیان دلنیا بن. هه ندیک جاریش ناچارده بوون به شمشیر داکوکی له کاروانه کان بکه ن، جا سه رده که وتن یان هه ندیک جاریش سه رکه وتوو نه ده بوون.

ئه مه کاریکی ده گمه ن نییه، که عوقه یلییه کان له یه ک کاتدا رۆلی دز و پارێزگار ببینن. ئه وان دلسوژن بۆ پاراستنی کاروانه کانی به غدا، به لام ئه گه ریش هه ل

^{۱۴۱} عیاس العزای (تاریخ العراق بین احتلالین) ج ۷، ص ۱۰۶

^{۱۴۲} هه ندیک له سه رچاره میژوویییه کان، عوقه یلییه کان به هۆز ناو ده بن، گوایه ئیستاش ئه و که سه انه نه

له به غدا (عوقه یلی) ناو ده برێن - وه رگنیر

^{۱۴۳} هاشم السعیدی (جغرافیه العراق الحديثه) ص ۱۱ - ۱۱

ره‌خساوبیئت ئەوا له تالانکردنی به‌غدا دوودل نابن. هه‌ر ئه‌و کۆمه‌له‌یه‌ له‌گه‌ڵ حکومه‌ت هاوپه‌یمان ده‌بوو، له‌دژی هۆزه‌ یاخیبووه‌کان ده‌جه‌نگان. که‌چی هه‌ندیکجاریش له‌دژی حکومه‌ت ده‌بوو، شه‌پی سه‌خت له‌نیوانیان به‌رپا ده‌بوو. فریزه‌ر باسی جه‌نگینکی سه‌خت ده‌کات، له‌ نزیک به‌غدا له‌نیوان حکومه‌ت وعوقیل له‌سالی ١٨٣٤ رویداوه. فریزه‌ر خۆی شاه‌یدحال بووه. ئه‌و کات به‌غدا به‌شیوه‌یه‌کی قه‌یزه‌وه‌ن، ببوو به‌ گۆره‌پانی تالانکاری و کوشتن و کاولکاری. **تێروانیفینکی گشتی:**

ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ دۆخی به‌غدا‌ی پایته‌خی عێراق مه‌لّه‌بندی حکومه‌ت بیئت، ئه‌ی دۆخی شاره‌کانی دیکه‌ چۆن بووه؟! عه‌بدوله‌زاق حوسنی میژوونوس ده‌لی "ده‌سه‌لاتی هۆزه‌ عێراقیه‌کان له‌ سه‌ده‌ی دوانزه‌وه، تا سه‌ده‌ی نۆزده‌م سه‌رتاسه‌ری عێراقی به‌رپۆه‌ده‌برد. ده‌سه‌لاتیک بۆ حکومه‌ت نه‌بوو، ته‌نها له‌مه‌لّه‌بندی ویلایه‌ته‌کان و شاره‌ گه‌وره‌کان، نه‌بیئت. سه‌باره‌ت به‌ ناحیه‌ و گونده‌کانیش ئەوا ململانی له‌نیوان حکومه‌ت و هۆزه‌ سه‌ره‌کییه‌کان هه‌بوو، گرنگترین ئه‌و هۆزانه‌ش (منفق) و (خزاعل) و (به‌نو لام) بوو. ئه‌و هۆزانه‌ زه‌ویان پارچه‌ پارچه‌ ده‌کرد، تخوپی شه‌رعیان بۆ داده‌نا، باج و رسوماتی یاساییان وهرده‌گرت، هه‌موو ئه‌و کارانه‌یان ده‌کرد که کارگێرییه‌کی خۆجێی ئیستا له‌ ولات به‌رپۆه‌ی ده‌بات، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌زگای فه‌رمی سه‌ربه‌خۆ بن^{١٤٤}

ده‌کریت سه‌رنجی خۆمان له‌باره‌ی قسه‌کانی حوسنی بنوسین و بلێین: ده‌سه‌لاتی حکومه‌ت ته‌نانه‌ت له‌ مه‌لّه‌بندی ویلایه‌ت و شاره‌ گه‌وره‌کانیش به‌پێی پێویست به‌هێز نه‌بووه. بێگومان له‌و مه‌لّه‌بندانه‌ له‌ شوینه‌کانی دیکه‌ به‌هێزتر بووه، به‌لام هێنده‌ نه‌بووه تا بۆ سیمای شارستانیته‌ پالێشت بیئت.

وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت له‌و سه‌رده‌مه‌دا عێراق یه‌ک حکومه‌تی نه‌بووه، به‌لکو چه‌ندین حکومه‌تی خۆجێی هه‌بووه. ئه‌مانه‌ش له‌ده‌وری مه‌شایخی هۆزه‌ گه‌وره‌کان پێکهاتبوو که دواتر باسیان ده‌که‌ین. هه‌رکاتیکیش دژایه‌تی و داگیرکاری و کوشتار له‌نیوان ئه‌و حکومه‌تانه‌ توندتر بووایه، ئەوا حکومه‌ت به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کان

^{١٤٤} عبدالرزاق الحسني (العراق قديما و حديثا) ص ١٥٤

دەبوو لەلایەن ئەو مەملەتە هۆزگەراییە. ئەوێ جێگەی سەرئەو، ئێن خەلدون ناماژە بۆ دۆخێکی وەهای کۆمەلایەتی کردووە، کاتێک توێژینەوێ لە بارودۆخی مەغریبی سەردەمی خۆی کردووە. ئەو دەلی ئەگەر دەوڵەت لاواز بێت، ئەوا سێبەرەکی لە ولات کورت دەبێتەو، لەشویێ ئەو دەوڵەتۆکە لەسەر بنەمای دەمارگیری دروست دەبێت.^{۱۴۰} لەو دەچێ ولاتانی عەرەبی لەم لایەنەو هاشیوێ بن. ئەگەر هاتوو دەسەلاتی حکومەتی مەڕکەزی بەهێزیو، ئەوا دەمارگیری هۆزگەرای لاواز دەبێت، بەپێچەوانەو ئەگەر دەسەلاتی حکومەت لاواز بوو ئەوا دەمارگیری بەهێز دەبێت.

زێدەپۆیی ناکەم ئەگەر بێم (حکومەتی عوسمانی) لە عێراقدا، بەتایبەتی لە سەدە هەژدەمدا، لەنێو حکومەتەکانی عێراق لە هەموویان بچووکتر بوو، بۆیە هەندیکجار هاوپیەمانی لەگەڵ هەندیک لەو حکومەتانە دەکرد بۆ ئەوێ لەدژی هەندیکی دیکە بوەستێتەو. هەندیک جاریش سەرکەوتوو دەبوو، تالان و مالاتی جەنگی دەهێتایەو، لەبازارەکانی بەغدا بۆ فرۆشتن هەراچی دەکرد. هاشیوێ ئەم کارە هۆزەکانیش ئەنجامیان دەدا کاتێک لەجەنگ بەسەر حکومەت سەردەکەوتن، ئەوانیش دەسکەوتی تەفەنگ و کەلوپەل و ئەسپیان دەهێنا بازارەکانەو بە نرخێکی هەرزان دەیانفرۆشتن.

دەوڵەتی عوسمانی:

بۆ ئەوێ بارودۆخی کۆمەلایەتی عێراقمان لە سەردەمی عوسمانیدا بۆ روون بێتەو، ئەوا پێویست دەبێت تێڕوانینیکی گشتی وپوختمان بۆ مێژووی دەوڵەتی عوسمانی هەبێت. لەسەرەتا چۆن دروست بوو، دواتر چۆن هاتە عێراق. دیارە دەوڵەتی عوسمانی بەر لەوێ بێتە عێراق، تووشی هەندیک نەخۆشی هەمیشەیی ببوو. کاتێکیش هاتە عێراق لەئەنجامی بارودۆخی تایبەتی عێراق، تووشی هەندیک دەردی دیکە بوو. لەبەرئەمەش بێتوانا بوو لە رێکخستنی ئاسایش و پاراستنی مال و گیانی خەڵک لە عێراقدا. لەئەنجامی ئەمەش ئازاوە دروست بوو، مەملەتی هۆزگەری بە شیوەیەکی فراوان بڵاوبوو.

^{۱۴۰} ابن خلدون (المقدمة) ص ۳۷۷-۳۷۸

ده‌بیت به‌ر له‌هه‌موو شتێك بزانین، ده‌وله‌تی عوسمانی له‌ سه‌ره‌تا دا ده‌وله‌ت نه‌بوو، به‌لگه‌ هۆزێکی به‌دو بوو له‌ تورکستانی رۆژه‌لاته‌وه‌ له‌ ترسی هێرشه‌کانی جه‌نگیزخان رایکردبوو. ئه‌و هۆزه‌ له‌ ژێر هوکمی سه‌لجوقیه‌کان که‌ پایته‌خته‌کان قونیا بوو، له‌ ئه‌نادۆڵ جێگیربوو. یه‌کێک له‌ سه‌رۆکه‌کانی ئه‌م هۆزه‌ داوای له‌ سولتانی سه‌لجوقی کرد پارچه‌یه‌ک زه‌ویان بۆ ته‌رخان بکات، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ری بزین. ئه‌ویش پارچه‌یه‌کی به‌سه‌ر ده‌ریای مه‌رمه‌ره‌وه‌ پێدان، که‌ له‌ باشووری کۆسته‌نتینه‌ی پایه‌ته‌ختی ده‌وله‌تی بیزه‌نتی بوو.

ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ده‌وله‌تی بیزه‌نتی له‌ حاله‌تی توانه‌وه‌ دا بوو، هۆزی عوسمانیه‌کانیش ئه‌مه‌یان به‌هه‌لزانی، بۆیه‌ به‌ناوی ئایینه‌وه‌ هێرشیان ده‌کرده‌ سه‌ر. ئه‌مه‌ش وایکرد هۆزی هۆزه‌که‌ گه‌شه‌بکات و پانتای خۆی به‌ره‌ به‌ره‌ فراوان بکات. زۆرێک خۆبه‌خش له‌میرنیشینه‌کانی ده‌ورو به‌ره‌ ده‌هاتن بۆ ئه‌وه‌ی جیهاد له‌ پێناوی خودا بکهن. هه‌ر کاتێکیش فه‌تحیکی نوێیان ده‌کرد له‌ (ولاتی کوفه‌)- ئه‌و کات وایان ناوده‌برد- ئه‌وا پێگه‌ی ئه‌و هۆزه‌ له‌ دیدی موسلمانان به‌رزتر ده‌بووه‌، ته‌وژمی خۆبه‌خشانیان له‌ پێناوی به‌هێز ده‌بوو.^{١٦}

که‌واته‌ ده‌توانین بڵێین ده‌وله‌تی عوسمانی سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی له‌ سه‌ر ده‌مارگیری هۆز و داگیرکرای بووه‌، له‌ ژێر په‌رده‌ی ئاییندا. ئه‌و په‌رده‌یه‌ش به‌درێژایی ژبانی مایه‌وه‌. زیاتر شانازی به‌ داگیرکردن و غه‌نیمه‌ ده‌کرد، نه‌وه‌ک ئاوادانی و دادپه‌روه‌ری. والیه‌کان تێیدا بایه‌خیان به‌ دروستکردنی مزگه‌وت و ته‌کیه‌ و فراوانکردنی ئه‌و وقاف ده‌دا، نه‌وه‌ک گه‌شه‌پێدانی دامه‌زراوه‌ گشتیه‌کان و هۆکاره‌کانی به‌ره‌مه‌پێتان.

دیالیکتیکی سوپای ئینکیشاری:

دکتۆر ئه‌سه‌د رۆسته‌م ده‌لی^{١٧}: ده‌وله‌تی عوسمانی به‌خێزایی گه‌وره‌ بوو، به‌خێزاییش پیر بوو. ئه‌و ده‌وله‌ته‌ له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا چه‌ندین ولاتی فه‌تحکرد، که‌چی به‌خێزایی داده‌رووخا، تواناوه‌ و ئاژاوه‌ی له‌ناو ده‌رده‌که‌وت. ساته‌ حه‌سری

^{١٦} ساطع الحصري (البلاد العربية و الدولة العثمانية) ص ١٣-١٦
^{١٧} من محاضرة له القاها في جامعة بيروت الامريكية عام ١٩٤٠

سەرجه‌م ھۆکاری ئێو دیاردانە بۆ سروشتی ئێو سوپایە دەگێرێتەوێه که سوپای عوسمانی لە فەتھکردنەکانی پشستی پێدەبەست. ئێم سوپایەش بە سوپای ئینکیشاری ناسرابوو. یەکه‌مجار ئێو سوپایە ھۆکاریکی کارا بوو بۆ سەرکەوتنی دەولەت، دواجاریش ھۆکاریک بوو بۆ دارووخانی دەولەت.^{١٤٨}

لەراستیدا ئینکیشاری سوپایەکی سەیر بوو، ھاویشووی لە سوپای کۆن و نوێی جیهان نادۆزینەوێه. ئێو سوپایە لەو سەربازانە پێکھاتبوو که دەولەت ھەر لەمنداڵیەوێه که لە سووکاری رفا‌ندبوون. دواتریش لەسەر ھەموو ھونەرەکانی جەنگ و کوشتار مەشقیان کردبوو. زۆرینەیان منداڵی ولاتانی مەسیحی بوو که دەولەتی عوسمانی فەتھ کردبوو، بەلام دواتر که دەولەت لە دامەزراوێی تاییبەت پەرورەدەیان دەکات، ئێوا لە ھەموو سەربازێک زیاتر پەرۆشیان بۆ ئیسلام ھەیە و دەیانەوێ جیھادی لەپێناو بکەن. ئێوسەربازانە ھیچ شتیکیان لەبارەوێ رەچەلەکی خۆیان دەزانێ. تەنھا ئێوئەندەیان دەزانێ ئێوان سەربازی ئیسلامن. ھەر لەبەرئەمەش خۆیان دەخستە جەنگەکانەو، دلنیا‌بوون لەوێ (سەرکەوتن و بەهەشت) بەدەستدەھێنن. ئێمەش یەکیک بوو لە ھۆکارەکانی سەرکەوتنی عوسمانی لە ھەموو ئێو فەتھکارییانەوێ لە ھەرپەتی لاویتی خۆی ئەنجامی دا‌بوو.

ساتع ھەسری دەلی: تێکچوونی کاروباری دەولەتی عوسمانی، بەتێکچوونی سیستەمی ئینکیشاری دەستی پێکرد. ئێو سوپایە بەرە بەرە ھەموو سیفەتەکانی خۆی لەدەست دەدا. دواجاریش بوو ئامرازێکی ئازاوە و بەدکاری. پەيوەندی ئینکیشاری بە سەربازگەکان لاواز دەبوو، زۆربەشیان نەدەچوونە سەربازگەکانیان تەنھا لەکاتی ئێو پلانە نەبیّت کە بە (علوفات) ناسرابوو. زۆریکیشیان دوای فرۆشتنی علوفاتەکانیان بە کاری دیکەوێ سەرقال دەبوون. ھەرۆھا پشک و قۆچانەکانیان دەفرۆشت. لەگەلئەوێشدا دوول نەبوون لەوێ بچنە ناو گردبوونەوێ و نا‌پەرەزاییەکان، ئێمەش بەپێی تەفرەدانی کەسانی خاوەن بەرئۆھندی تاییبەت و پالەوانانی ئازاوە و پیلانگێران. کاتێک بۆ جەنگ بانگێشت دەکران ئێوا سڵیان دەکردوێه یان رایاندەکرد. بۆئەوێ نەنگی راکردن لەخۆیان

^{١٤٨} ساطع الحصري (المصدر السابق) ص ٤٨

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

دوور بخه‌وه قسه‌وقسه‌لۆکیان بلۆده‌کرده‌وه، بۆ نمونه ده‌یانگوت سه‌رکرده‌کانیان به‌ نیازبوون به‌ دوژمنه‌ کافره‌کانیان بفروشن^{۱۴۹}.

ده‌وله‌تی عوسمانی له‌ عێراقدا:

ده‌وله‌تی عوسمانی له‌ سه‌رده‌می سولتان سوله‌یمانی قانونی ده‌ستی به‌ سه‌ر عێراق داگرت. ئه‌مه‌ش له‌ ساڵی ۱۵۳۴ بوو، کاتێک ده‌وله‌ت له‌ په‌ری هێزی خۆی دا‌بوو. هێشتا پێگه‌ی له‌ عێراق جێگیر نه‌بوو، نیشانه‌کانی لاوازی و نه‌خۆشیه‌کانی پیری به‌ره‌ به‌ره‌ له‌ قه‌واره‌که‌ی ده‌رده‌که‌وت. شایه‌نی باسکردنه‌ ده‌وله‌تی عوسمانی ئه‌وه‌ی له‌ چاره‌نووس نه‌بوو ماوه‌یه‌کی درێژ بژیت، دوا‌ی ئه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌کانی پیری لێده‌رکه‌وت. ئه‌گه‌ر وازیان لێده‌هێنا، ئه‌وا له‌ زووه‌وه‌ ده‌مرد. به‌لام ئه‌وه‌ی وایکرد سه‌ره‌رای لاوازیه‌که‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی بمێنێته‌وه، ئه‌و شته‌ بوو که‌ له‌ میژووی نوێدا به‌ (لێپرسینه‌وه‌ی رۆژه‌لات)^{۱۵۰} ناسراوه‌. هه‌ندێک ده‌وله‌تانی گه‌وره‌ وه‌ک ئینگلترا و فه‌ره‌نسا ده‌یانویست به‌رامبه‌ر ده‌وله‌تی عوسمانی سیاسه‌تی (نه‌ ژیان نه‌ مردن) په‌یره‌و بکه‌ن. ئه‌و ده‌وله‌تانه‌ ترسیان له‌وه‌ هه‌بوو ده‌وله‌تی عوسمانی له‌ نا‌کاو بمه‌یت به‌رله‌وه‌ی رێکه‌وتن له‌ سه‌ر دا‌به‌شکردنی مه‌راته‌که‌ی ئه‌نجام بدریێت، بۆیه‌ کۆششیان ده‌کرد برێکی که‌م ده‌رمانی پێیده‌ن ئه‌و کاته‌ی ده‌یانزانای له‌ لی‌واری مه‌رگ نزیک بۆته‌وه‌. به‌مشێوه‌یه‌ ده‌وله‌تی عوسمانی ماوه‌یه‌کی زۆر مایه‌وه‌ و له‌ سه‌ره‌مه‌رگ چاره‌سه‌ر ده‌کرا.

به‌هه‌رحال، به‌شێکی زۆری ئه‌و لاوازیه‌ گه‌شتیه‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی به‌ر عێراق که‌وتبوو، عێراق به‌ ده‌ستیه‌وه‌ ده‌ینالانده‌. عێراق وه‌ک مه‌نفایه‌ک بوو بۆ والی و فه‌رمانبه‌رانی تورک، هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌مه‌ش بوو به‌ (سبیریای تورکیا)^{۱۵۱} ناویان ده‌برد. فه‌رمانبه‌ران رازی نه‌بوون کار له‌ عێراق بکه‌ن، وه‌ک چۆن فه‌رمانبه‌رانی ئه‌م رۆژگاره‌مان رازی نین له‌ (ئه‌ه‌وار) و (چبایش) کار بکه‌ن، بۆیه‌ ته‌نها ئه‌و که‌سانه‌ی رازی ده‌بوون له‌ عێراق کار بکه‌ن، که‌ له‌ شوێنی دیکه‌ کاریان ده‌ستنه‌ده‌که‌وت.

^{۱۴۹} المصدر السابق، ص ۴۷-۴۸

^{۱۵۰} محمد مصطفى صفوت (المسألة الشرقية و مؤتمر باريس) ...

^{۱۵۱} عبدالله الفياض (الثورة العراقية الكبرى) ص ۴۷

یانیش ئه‌و فه‌رمانبه‌ره‌ی ده‌یزانی ماوه‌یه‌کی کورت ده‌مییته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی سامانیکی زۆر بۆ ئایینده‌ی خۆی کۆبکاته‌وه.

مەملانی ئێرانی - عوسمانی:

ئە‌وه‌ی قوربه‌که‌ی خه‌ستێر کردووه، ئه‌و مەملانییه‌ درێژه‌یه‌ که ده‌وله‌تی ئێرانی و ده‌وله‌تی عوسمانی له‌ سه‌ر عێراق هه‌یانه. قه‌ده‌ر وایکردووه عێراق له‌ نێوان ئه‌و دوو ده‌وله‌ته‌ رکا به‌ره‌ بێت، ئه‌میان بانگه‌شه‌ بۆ شیعه‌ ده‌کات و ئه‌وێریان بانگه‌شه‌ بۆ مه‌زه‌به‌ی سوننه‌ ده‌کات. ئه‌وه‌ی شایه‌نی ئاماژه‌دان بێت ئه‌وه‌یه‌ دانیشته‌وانی عێراق به‌سه‌ر ئه‌و دوو مه‌زه‌به‌ دابه‌ش ده‌بن و مەملانیی تایفی له‌سه‌ره‌تای ئیسلامه‌وه‌ له‌ نێوانیاندا تونده‌. دوا چاریش مەملانیی عوسمانی و ئێرانی دیت بۆ ئه‌وه‌ی ئاگره‌که‌ خۆشتر بکات.

دوای دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی له‌سه‌ر ده‌ستی شا ئیسماعیلی سه‌فه‌وی، مەملانیی نێوان عوسمانی و ئێرانییه‌کان دروست بوو. وه‌ک ده‌زانرێت به‌ر له‌ ده‌مه‌زراندنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی زۆرینه‌ی دانیشته‌وانی ئێران سوننه‌ مه‌زه‌به‌ بوون، شیعه‌یان تێدا که‌مه‌تر بوو. ته‌نانه‌ت خودی شا ئیسماعیل سوننی بوو له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی به‌ناوبانگی سوننه‌ بوو^{١٥٢}. له‌ به‌ر هۆکاریک که‌ ئێمه‌ نایزانین، ئه‌و شیعه‌بوونی خۆی راده‌گه‌ینی، زۆریک له‌ شوێنکه‌وتووی له‌ ناوچه‌ی ئازهریجیان له‌گه‌ڵ ده‌بێت و دواچار هه‌لی سه‌رکه‌وتنی بۆ ده‌ره‌خسێت، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌وله‌تیکی به‌هێز دامه‌زرێنی له‌سه‌رتاسه‌ری ئێران سه‌رکه‌وتن دوای سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست به‌ینی.

دواتر شا ئیسماعیل مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ ده‌کاته مه‌زه‌به‌ی فه‌رمی ده‌وله‌ته‌ نوییه‌که‌ی، خۆشی به‌ بانگه‌وازخواز و پارێزگاری ئه‌و مه‌زه‌به‌ ده‌زانی. بۆیه ده‌ستیکرد به‌وه‌ی ئێرانییه‌کانی ژێرده‌سه‌لاتی خۆی به‌چه‌ندین شیوه‌ ناچار بکات، بچنه‌ سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعه‌وه. ته‌نانه‌ت له‌و پێناوه‌دا سلێ نه‌ده‌کرده‌وه‌ په‌نا بۆ کوشتن و چه‌وساندنه‌وه‌ و ئه‌شکه‌نجه‌ ببات. شا ئیسماعیل توانی له‌ساڵی ١٥٠٨ عێراق داگیر بکات، بۆیه ده‌ستیکرد به‌چه‌وساندنه‌وه‌ی دانیشته‌وانی سوننه‌. هه‌ندیک

^{١٥٢} ابراهیم فصیح الحیدری (عنوان المجد) ص ١١٦

له‌ پیاوماقوڵ و فه‌قیهه‌کانی سوننه‌ی کوشت، چه‌ندین گۆپی ئیمامی سوننه‌کانی تێکدا له‌ وانه‌ گۆپی ئه‌بوحنیفه‌ و عه‌بدولقادری گه‌یلانی بوو.^{١٥٢}

ئهو کاته‌ له‌ ده‌وله‌تی عوسمانی سولتانێکی به‌هێز و به‌ زه‌برو زه‌نگ، حوکمرانی ده‌کرد، ئه‌ویش سولتان سه‌لیم بوو. ئهو به‌نازناوی (یان) ناسرابوو، به‌مانای به‌زهره‌برو زه‌نگ دیت. جا هه‌ر که‌ سولتان سه‌لیم گوێیستی ئهو رووداوه‌ی عێراق ده‌بیت ئه‌وا توپه‌ ده‌بیت، خۆی به‌ رێبه‌ری سوننه‌ داده‌نیت و ئهو فه‌توایانه‌ وهرده‌گریت که‌ شیعه‌ به‌ده‌رچوو له‌ئایینی ئیسلام داده‌نی. به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ و کوشتیان به‌ واجب ده‌زانێ.^{١٥٤} له‌ مانگه‌کانی سه‌ره‌تادا بریاری دا شیعه‌ له‌هه‌ر کوێه‌کی ولاته‌که‌ی هه‌بیت سه‌ریان به‌پر دیت.^{١٥٥} بۆیه‌ له‌ئه‌نجامدا کوشتارگه‌یه‌ک له‌ ئه‌نادۆل و ده‌وروبه‌ری هه‌له‌ب روویدا به‌هه‌زاران سه‌ربپان.

له‌دوای مردنی سولتان سه‌لیم، سولتان سوله‌یمانی کۆری جینگه‌ی گرتوه‌، که‌ به‌سولتان سوله‌یمانی قانونی ناوده‌بریت. له‌راستیدا ئه‌وه‌یان جیاوازی له‌گه‌ڵ باوکی هه‌بوو، زیاتر له‌ ئاودانکردنه‌وه‌ و دادپه‌روه‌ری نزیك بوو. له‌سه‌رده‌ستی ئهو عێراق فه‌تحرابه‌وه‌، هه‌ولێ نه‌دا وه‌ک باوکی تۆ له‌ شیعه‌کان بکاته‌وه‌، به‌لکه‌ر هه‌موو مه‌زارگه‌ پیرۆزه‌کانی شیعه‌ و سوننه‌ی به‌یه‌که‌وه‌ تۆژهن کرده‌وه‌.

ئه‌مه‌ سیاسه‌تیکی هه‌کیمانه‌ بوو، به‌لام به‌ داخه‌وه‌ زۆری نه‌خایه‌ند. عێراق که‌وتبووه‌ نێوان ئهو دوو ده‌وله‌ته‌وه‌ که‌ ته‌ماه‌کاریان له‌عێراق هه‌بوو، ده‌یانویست ده‌ستی به‌سه‌ر داگیر. ده‌سه‌لاتداریکیش له‌ شیوه‌ی سولتان سوله‌یمانی قانونی له‌ دوو ده‌وله‌ته‌ ده‌رنه‌که‌وت. وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت بارودۆخی ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تی ده‌وروبه‌ری فرمانپه‌رواکی هه‌ردوو ده‌وله‌ت به‌شیوه‌یه‌ک بوو، تا له‌سه‌ر سیاسه‌تی ئهو په‌نده‌ برۆن "براکه‌ت سه‌ربه‌خه‌ جا زالم بیت یان مه‌زلوم".

شا عه‌باسی سه‌فه‌وی توانی جارێکی دیکه‌ له‌سالی ١٦٢٢ جارێکی دیکه‌ عێراق داگیر بکاته‌وه‌، ده‌ستی کرد به‌ چه‌وساندنه‌وه‌ی سوننه‌کان کرد و سه‌ربپینی له‌نێوانیان ئه‌نجام دا. دواتر جارێکی دیکه‌ سولتان موپادی چواره‌م هات بۆ ئه‌وه‌ی

^{١٥٢} ستیفن لونکریک (أربعة قرون من تاريخ العراق الحديث) ص ١٨-١٩

^{١٥٤} ساطع الحصري (المصدر السابق) ص ٤٠

^{١٥٥} ستیفن لونکریک (المصدر السابق) ص ١٩

ئه‌ نجامیگی گشتی:

له‌وه‌ی رابردوو ده‌گه‌ینه‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی، بارودۆخی سیاسی و کارگێڕی له‌عێراق له‌ سه‌رده‌می عوسمانیه‌کاندا، له‌و په‌ڕی داڕوخان و ئاژاوه‌ داوو. له‌وانه‌یه‌ دروست بێت بۆ ئه‌و توانستی والی له‌عێراق به‌و چوار بابته‌ی خواره‌وه‌ ده‌پێورا:

١- توانستی له‌دژایه‌تی ئێران و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی هێرشه‌کانی ئێران

٢- توانستی له‌رووی ته‌م‌م‌ کردنی هۆز و شاره‌ یاخیه‌کان له‌ناوه‌وه‌ی عێراق

٣- توانستی له‌رووی کۆکردنه‌وه‌ی زۆرتهرین سامان، له‌ریگای باج و سزا و ده‌ستبه‌سه‌رداگرتن، دواتریش ره‌وانه‌کردنی ئه‌و سامانه‌ بۆ ئیسته‌نبول

٤- دامه‌زراندنی مزگه‌وت و قوتابخانه‌ ئایینه‌کان، ده‌رکه‌وت به‌ سیمای ترس و ته‌قوا. ئه‌نجامدانی رێژه‌سه‌مه‌ ئایینه‌کان.

جگه‌ له‌م چوار خاڵه‌ش، والی ئازاد بوو له‌وه‌ی چی ده‌کات. زۆر که‌م نه‌بێت، ئه‌گینا که‌سێک نه‌بوو چاودێری بکات و لێپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ بکات. ئه‌و ده‌یتوانی به‌چه‌ندین شت‌باز زۆرتهرین سامان بۆخۆی کۆبکاته‌وه‌، به‌خواستی خۆی چێژ له‌و سامانه‌ وه‌ریگرێت. ئه‌و فه‌رمانبه‌رانه‌ی له‌به‌رده‌ستی کاریان ده‌کرد، ئه‌وانیش ئازاد بوون له‌ کاره‌کانیان له‌ سنووری ده‌سه‌لاتی خۆیان. فه‌رمانبه‌ر ئه‌ریکی نه‌بوو ته‌نها رازیکردنی سه‌رۆکه‌کی نه‌بێت، جگه‌ له‌مه‌ نه‌بێت فه‌رمانبه‌ر ده‌یتوانی به‌خواستی خۆی خه‌ڵک بچه‌وسێنێته‌وه‌، خه‌ڵک بگوشی. ته‌نانه‌ت هه‌ندێک له‌ فه‌رمانبه‌ران له‌وه‌ راهاتبوون به‌ نه‌ینی له‌گه‌ڵ دز و رێگر رێک بکه‌ون بۆ ئه‌وه‌ی شته‌ دزراو و تالانه‌کاره‌کانیان له‌گه‌ڵ دا به‌ش بکه‌ن.

کاتی که‌ گه‌شتیاری ئه‌لمانی نیپۆر له‌سه‌ره‌تای گه‌شته‌که‌ی له‌سالی ١٧٦٥، به‌به‌سرا تیده‌په‌ریت، وینه‌یه‌کی روونمان پێ ده‌دات له‌باره‌ی به‌دره‌فتاری حکومه‌تی عوسمانی له‌و رۆژگاره‌دا. نیپۆر باس له‌وه‌ ده‌کات ده‌وله‌مه‌نده‌کانی به‌سرا خۆشگوزهرانی خۆیان ده‌شارنه‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ته‌ماعکاری فرمانبه‌ر واکان دوور بن و پاره‌یان لێ وه‌رنه‌گرن. ده‌وله‌مه‌نده‌کان موک‌ر بوون له‌وه‌ی به‌ئاشکرا پینچ نوێژه‌که‌یان بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی رووبه‌رووی تۆمه‌تی ده‌سه‌لاتداران نه‌بنه‌وه‌ تا به‌ناوی که‌مه‌رخه‌می له‌ ئایین به‌ پاره‌یه‌کی زۆر سزا بدرێن. که‌چی فرمانبه‌ر واکان

بایه‌خیان به‌وه نه‌ده‌دا هه‌زاره‌کان نوێژ ده‌که‌ن یان نا، به‌لام نوێژی ده‌وله‌مه‌ند به‌ تیروانیی نه‌وان زۆر گرنگ بوو.^{۱۵۶}

که‌تنیکی ساد له‌لایه‌ن ده‌وله‌مه‌ندیکه‌وه نه‌نجام بده‌رایه، زۆر له‌ تاوانیکی گه‌وره که‌هه‌ژاریک نه‌نجامی ده‌دا، گه‌وره‌تر ده‌کرا. نه‌گه‌ر ده‌وله‌مه‌ند نه‌و که‌تنه‌ی ده‌کرد، نه‌وا پاشا فرمانی خنکاندن ده‌دا و به‌شیک له‌ سامانه‌که‌ی داگیر ده‌کرد. کاتیکیش پاره ده‌چوو خه‌زینه‌ی پاشاوه، نه‌وا گیرانه‌وه‌ی زۆر نه‌سته‌م ده‌بوو. نه‌سته‌مه‌یه‌که‌ی وه‌ک نه‌وه بوو که‌سه خنکاوه‌که جاریکی دیکه ژیا‌نی به‌ به‌ردابیتته‌وه.^{۱۵۷}

سوپای ئینکشاری رۆلیکی گه‌وره‌ی له‌و به‌دره‌فتارییه هه‌بووه. نه‌وان هه‌ر هه‌لیکیان بۆ ده‌ره‌خسا هه‌رشیان ده‌کرده سه‌رمالی مه‌سیحی و جوله‌که‌کان، له‌ رۆژی رووناک تالانیان ده‌کردن. ته‌نانه‌ت موسلماننیش له‌ خراپه‌ی نه‌وان به‌دور نه‌بوون، ته‌نها نه‌و کاته نه‌بیت که‌ ده‌چوونه ریزی نه‌وانه‌وه یانیش سه‌رانه‌یان ده‌دا.

ئینکشاریه‌کان له‌ هه‌موو شاره‌کان و له‌ به‌سپاش ئیمتیازی گه‌وره‌یان هه‌بوو. یه‌کێک له‌و ئیمتیا‌زانه نه‌وه‌بوو نه‌ده‌کرا که‌س بیانوه‌ستینی. یان سزایان بدات، ته‌نها سه‌رۆکه‌کیان نه‌بیت. بۆیه زیانیان له‌ هه‌ر که‌سێک ده‌دا که‌ سه‌رانه‌ی نه‌ده‌دا و ناویشی له‌ ده‌فته‌ره‌کانی نه‌وان تۆمارکرا‌بوو.

نیپۆر ده‌لی: نازناوی (ئینکشاری) له‌ به‌سپا له‌ گه‌وره‌ترین که‌سه‌وه تا بچووکترین که‌س ده‌نرا. نه‌وان ئینکشاری بوون به‌ نازناو. باجی نه‌وه‌شیان ده‌دا. بۆ نه‌وه‌ی پارێزگاری له‌ گیان و سامانیان بکه‌ن.^{۱۵۸}

دوا‌ی هه‌و‌لی نوێکردنه‌وه:

سو‌لتان مه‌حمودی دووهم، له‌سا‌لی ۱۸۲۶ وه‌ ده‌ستیکرد به‌ نوێکردنه‌وه‌ی ده‌زگای سو‌پا و ده‌وله‌ت. له‌ نه‌سته‌نبول به‌سه‌ر ئینکشاریه‌کان زالبوو، فرمانیشی دا له‌ هه‌موو ولاتی سه‌ر به‌ده‌وله‌تی عوسمانی سو‌پای ئینکشاری

^{۱۵۶} کارستن نیپور (المصدر السابق) ص ۲۲

^{۱۵۷} المصدر السابق، ص ۱۹

^{۱۵۸} المصدر السابق، ص ۱۷-۱۹

هه‌لبوه‌شیتته‌وه. له‌بری ئه‌مه‌ ده‌ستیکرد به‌کردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌ی نوێ بۆ ده‌رچوواندنێ ئه‌فسه‌ر وه‌رمانبه‌ران بۆ کارگیرێ ده‌زگا نوێیه‌که‌ی. به‌مه‌ش عێراق جۆریک له‌ نوێبوونه‌وه، یان چاکسازی رووکه‌شی له‌ حکومه‌ته‌که‌ی بێنی. ئه‌مه‌ له‌ ناوه‌پاستی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مه‌وه‌ بوو. جا (ئه‌فه‌ندییه‌کان) ئه‌وانه‌ی ده‌رچووی قوتابخانه‌ نوێیه‌کان بوون، شوێنی ئینکیشاری ومه‌مالیکه‌کانیان ده‌گرتته‌وه. نکۆلی له‌وه‌ ناکه‌ین ئه‌و ئه‌فندیانه‌ خراپه‌ وبه‌دره‌فتیاریان، له‌وانه‌ی پێشووتر که‌متر بوو، له‌گه‌ژته‌وه‌شدا نه‌یانتوانی به‌پێی پێوه‌ره‌کانی شارستانیته‌ی نوێ فرمانه‌په‌وای چاکخواز بن. هۆکاره‌که‌ش ئه‌وه‌ بوو ئه‌و نه‌خۆشیانه‌ی قه‌واره‌ی ده‌وله‌تی ته‌نیبوو به‌ ئاسانی به‌کردنه‌وه‌ی چه‌ند قوتابخانه‌یه‌ک و ده‌رچوواندنێ که‌سانیک که‌ زاراوه‌ی زانسته‌ نوێیه‌کان کاویژ بکه‌ن و خۆیان له‌ خه‌لک به‌ گه‌وره‌تر بزانی، چاره‌سه‌ر ناکریت.

مه‌دام دیولافوا، که‌ له‌گه‌ژ هاوسه‌ره‌که‌ی له‌سالی ١٨٨١ به‌عێراق گه‌راون. باس ئاستی به‌دره‌فتاری ئه‌فسه‌ر وه‌رمانبه‌رانی ده‌وله‌تی عوسمانیه‌مان بۆ ده‌گێڕێته‌وه. باس له‌وه‌ ده‌کات یه‌کێک له‌ به‌ریوه‌به‌ری فه‌رمانگه‌کانی به‌غدا به‌لێنی دروستکردنی باله‌خانه‌یه‌کی داوه، دوو جار دروستی کردوه. جاری یه‌که‌م هێشتا به‌ته‌واوی بناغه‌ی دروست نه‌کردبوو، به‌ئه‌نقه‌ست سوتاندی، له‌ ئه‌نجامی ئه‌مه‌ش بره‌پاره‌یه‌کی گه‌وره‌ی وه‌رگرت. مه‌دام دیولافوا ده‌شلی سه‌رکرده‌کانی سوپا شانازی به‌ گه‌شته‌ جه‌نگی نا راسته‌قینه‌کانیان ده‌که‌ن که‌ له‌ به‌رامبه‌ردا پاره‌یان وه‌رده‌گرت. جاریک واریکوت بزانیته‌ هه‌ندیک له‌ گه‌وره‌ ئه‌فسه‌رانی سوپا بوونیان نییه. که‌چی دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م به‌ (الباب‌ العالی)یان راگه‌یانده‌ هه‌موو تاکه‌کانی سوپا ئاماده‌ن. ئه‌مه‌شیان بۆ په‌رده‌پۆشکردنی ئابو‌چوونیان بوو له‌ فرۆشتنی چه‌ک و خراپ مامه‌له‌کردن به‌ پله‌ی سه‌ربازیدا. زۆرجاریش وا رووده‌دات سه‌رکرده‌کانی سوپای له‌گه‌ژ شیخی عه‌شایر ریکده‌که‌ون بۆ ئه‌وه‌ی له‌ چه‌ند شوێنیکێ دیاریکراو سوپا تالان بکه‌ن و دواتریش له‌گه‌ژ ئه‌و شیخانه‌ تالانه‌که‌ دابه‌ش بکه‌ن^{١٥٩}.

^{١٥٩} مه‌دام دیولافوا (رحلة‌ مه‌دام دیولافوا) - ترجمه‌ علی البصری- ٨٣-٨٤

له‌وانه‌یه‌ ئه‌و چیرۆکانه‌ که‌م یا زۆر دروستکرا بێت، یان زێده‌پۆیی له‌ به‌شیکی کرابێت، به‌لام له‌گه‌شه‌وه‌شدا ناتوانین نکۆلی له‌وه‌ بکه‌ین به‌شیکی یان زۆر راستی تێدایه‌. زۆریک له‌ پاشماوه‌ی ئه‌و فهرمانبه‌رانه‌مان ناسیوه‌، یانیش گوێبیستی به‌سالاچووه‌کانمان بووین له‌و باره‌یه‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌و چیرۆکانه‌ به‌دوور نازانین که‌ له‌ باره‌ی ئه‌و فهرمانبه‌رانه‌وه‌ کراوه‌.

ده‌گوتریت پۆست و ئهرکه‌ بالاگان له‌ ئیسته‌مبول له‌شیوه‌ی موزایه‌ده‌ بوو، بۆ ئه‌و که‌سه‌ بوو که‌ به‌رتیلی گه‌وره‌ی ده‌دا^{١٦٠}. ئه‌و پیاوه‌ی که‌ به‌رتیلیکی گه‌وره‌ش ده‌دا، چاوده‌برێته‌ ئه‌وه‌ی پاره‌که‌ی خۆی بگێڕێته‌وه‌، له‌گه‌ڵ زێده‌یه‌کی گونجاو، ئه‌مه‌ش له‌ گیرفانی خه‌لکی داماو ده‌بێت.

ئیمه‌ نکۆلی له‌وه‌ ناکه‌ین له‌ نێو فهرمانبه‌رانی ئه‌وکاته‌ی ده‌وله‌ت پیاوی چاک و له‌خواترس هه‌بووه‌، به‌لام ئه‌مانه‌ ژماره‌یان زۆر که‌م بووه‌، ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه‌ له‌نێو هاوڕێانیان به‌نه‌شاز زانرابن. وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت زۆر ئه‌سته‌م بووه‌ فهرمانبه‌ر ده‌ستپاک بێت، چونکه‌ ناتوانی به‌ مووچه‌ی خۆی بژێوی دابین بکات، که‌ زۆر که‌م و ناریک بوو، زۆرجاریش چه‌ند مانگێک دواده‌که‌وت^{١٦١}.

موحسین ئه‌مین بۆمان ده‌گێڕێته‌وه‌، له‌ سالی ١٩٠١ له‌ عێراقه‌وه‌ سه‌فه‌ری شامی کردووه‌، به‌ رومادی تێپه‌ریوه‌، له‌وێ مه‌نموری نفوس رێگه‌یان پێده‌گرت و رێگه‌ی رۆشتنیان نادات، ته‌نها دواي پێدانی به‌رتیل نه‌بێت. دواتر ئه‌و مه‌نموره‌ ده‌چیته‌ لایان و داواي لیبوردن ده‌کات و ده‌لی^{١٦٢} لێم مه‌گرن، ده‌وله‌تی ئیمه‌ مه‌نمور ده‌نێری و ده‌لی به‌رتیل وه‌ربگره‌، پاره‌ی خه‌لک بیه‌ و چی ده‌ته‌وی ئه‌نجامی بده‌... مووچه‌ی یه‌ک مانگم پێنج مه‌جیدیه‌ (دراوی عوسمانی) ئایا به‌شی توتنه‌که‌م ده‌کات. ئه‌گه‌ر تووشی ئێوه‌ نه‌بم، چی بکه‌م؟ پێیان گوت: لێت ناگرین^{١٦٣}.

هه‌ر موحسین ئه‌مین باس له‌وه‌ ده‌کات له‌ کاتی گه‌رانی به‌به‌غدا، بانکی شاهانه‌ی به‌ریتانی بینیه‌. له‌به‌ر ده‌رگاکه‌ی تابلوی بانکی بینیه‌، دوو پیاوی هیندیش

^{١٦٠} مذكرات مدحت باشا- ترجمة يوسف خناسة- ص ٢٣٤ (نقلا عن: ابراهيم الوائلي- الشعر السياسي العراقي في القرن التاسع عشر) ص ٢٤-٢٥

^{١٦١} ساطع الحصري (المصدر السابق) ص ١٠٣

^{١٦٢} محسن الامين (أعيان الشيعة) ج ٤٠ ص ٧٠-٧١

سروشستی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

له‌به‌ر ده‌رگا بووه. کاتیکی دیکه به به‌رده‌م بانککه تێپه‌ریوه تابلۆکه‌ی نه‌بینیوه. وه‌ك ده‌رده‌که‌وێت ئه‌وان به‌رۆژ تابلۆیان داناوه، به‌شه‌ی هه‌لیانگرتووه، نه‌وه‌ك دز بانککه به‌یوت. موحسین ئه‌مین ده‌لی" به‌لامه‌وه سه‌یر بوو ئه‌مه له شارێك رووبدات، والی و موشیری لی بی‌ت و پایته‌ختی ولاتیش بی‌ت"^{١٦٣}.

مه‌دحه‌ت پاشا:

بۆئهو‌ی درك به‌و به‌رده‌فتارییه به‌که‌ین، كه حكومه‌تی عوسمانی له عێراق به‌ده‌سته‌یه وه‌ دینالاند، ده‌بی‌ت سه‌یری سه‌رگوزه‌شته‌ی مه‌دحه‌ت پاشا به‌که‌ین، كه ده‌ولت وه‌ك والی عێراق له‌سالی ١٨٦٩ ده‌یمه‌زاند و نزیکه‌ی دوو سال له‌م پۆسته‌دا مایه‌وه.

ئهم والیه ده‌سته‌پاك بوو، موکپ بوو له‌سه‌ر کارکردن، حه‌زی به‌چاکسازی بوو. سه‌ره‌پای ئه‌مانه‌ش پ‌ریوو له‌ رۆشنی‌ری ئه‌وروپی. هه‌لیشی دا هه‌ندیك داهێنانی شارستانی له عێراق ئه‌نجام بدات. له‌وانه یه‌که‌م قوتابخانه‌ی نوێی دامه‌زراندن، له‌گه‌ل قوتابخانه‌ی پ‌یشه‌سازی، کارگه‌ی رستن وچنین، باخچه‌ی گشتی، نه‌خۆشخانه‌ی بیانیان، چاپخانه و رۆژنامه‌یه‌کی فهرمی دامه‌زراند. هاوکاربوو له‌دانانی شاری ناسریه و رومادی، هه‌ولیدا شاری که‌ربه‌لا فراوان بکات، سیسته‌می بۆ شاره‌وانی به‌غدا دانا. تۆژه‌نکردنه‌وه‌ی قشله‌ی ته‌واوکرد، هێشتا به‌فه‌رمانگه‌کانی ده‌ولته‌وه ئاودانه. کۆمپانییه‌کی ئه‌هلی (ترام)ی له‌ نیوان به‌غدا و کازمیه دامه‌زران، هه‌روه‌ها هه‌ولی چاکسازی دا له‌ زه‌وییه کشتوکالیه‌کان ومافی به‌کارهێنانیان. چه‌ندین کاری دیکه‌ی ئه‌نجام دا، لی‌ره‌دا ده‌رفه‌تی باسکردنیان نییه.

مه‌دحه‌ت پاشا وه‌ك ئه‌وانه‌ی پ‌یش خۆی نه‌بوو، زۆر بایه‌خی به‌ تۆژه‌نکردنه‌وه‌ی مرگه‌وت و فراوانکردنی ئه‌وقاف نه‌دا. ئه‌و له‌به‌ری ئه‌وه بایه‌خی به‌ ئاودانی ولات ده‌دا، کاره‌کانیشی به‌سه‌ره‌تای شارستانییه‌تی نوێ داده‌نریت له عێراقدا، خه‌لک به‌و کارانه‌وه سه‌رسام بوون، هه‌ندیکیش دژی وه‌ستانه‌وه، له‌وانه له‌ فو‌رپاتی ناوه‌راسته‌دا نزیکه‌ی سه‌رجه‌م هۆزه‌کان پ‌ریاری یاخیبوونیان دا، به‌ شێوه‌یه‌ك

^{١٦٣} المصدر السابق، ص ٤٧

مه‌دحه‌ت پاشا نه‌یتوانی ملکه‌چیان بکات، دوا‌ی کۆششینیکی زۆر نه‌بیت. له‌ به‌غداش گه‌ره‌کی (باب شیخ) و گه‌ره‌کی (قه‌نبره‌ی) و چه‌ندین گه‌ره‌کی دیکه‌ لیتی یاخیبوون. ئه‌مه‌ش له‌ دژی سه‌ربازیکردنی ئیجباری بوو که مه‌دحه‌ت پاشا فه‌رزی کردبوو. ئه‌و خه‌لکه‌ چه‌کیان هه‌لگرت و هه‌را وه‌ۆسه‌یان ده‌کرد وه‌ک ئاماده‌کارییه‌ک بۆ جه‌نگ، ته‌نانه‌ت له‌ ناو رینگاکان هاتوچۆیان ده‌کرد وه‌ه‌ندیک کاری تالانکاریشیان ئه‌نجام دا. ئه‌و خه‌لکه‌ خۆیان بۆ هێرشکردنه‌ سه‌ر گه‌ره‌که‌کانی مه‌سیحی و جوله‌که‌کان ئاماده‌کردبوو. به‌لام مه‌دحه‌ت پاشا هه‌ر زوو به‌سه‌ر ئاژاوه‌که‌ زāl بوو^{١١٤}. له‌ راستیدا ئه‌و وه‌ک چۆن چاکساز بوو، به‌هه‌مان شیوه‌ پیاویکی سیاسی ژیر بوو.

سه‌یر ئه‌وه‌ بوو، پیاوانی ده‌وله‌ت له‌ ئیسته‌نبول، ئه‌و کاره‌ چاکسازیانه‌یان له‌ به‌رچاو نه‌گرت که ئه‌و پیاوه‌ له‌ عێراقدا ئه‌نجامی دا‌بوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی زۆر و که‌م بایه‌خی به‌لای ئه‌وانه‌وه‌ نه‌بیت. به‌لکو ئه‌وان سه‌یری ئه‌و بره‌ پارانه‌یان ده‌کرد که له‌ عێراقه‌وه‌ بۆیان ره‌وان ده‌کرا، له‌وانه‌شه‌ هه‌ر هه‌چی بۆ ره‌وانه‌ نه‌کردبن، داهاته‌که‌ی هه‌ر له‌ عێراق خه‌رج کردۆته‌وه‌. ئه‌مه‌ش کارێک بوو جی‌ی ره‌زانه‌ندی ئه‌وان نه‌بوو، بۆیه‌ یه‌کسه‌ر فرمانی گواسته‌نه‌وه‌یان دا.

عه‌باس عه‌زاوی میژوونووس له‌وباره‌یه‌وه‌ ده‌لی^{١١٥} پیاوانی ده‌وله‌ت له‌ ئیسته‌نبول بێنیا‌ن ئه‌و پرۆژانه‌ی مه‌دحه‌ت پاشا ده‌وله‌ت له‌و داهاته‌ زۆره‌ بێهه‌ش ده‌کات، که سالانه‌ له‌ عێراقه‌وه‌ بۆیان ده‌چوو. ده‌وله‌تی عوسمانی له‌مه‌دا وه‌ک ئه‌و که‌سانه‌ بوو که ئه‌و وقاف بۆ مه‌رامی خۆیان به‌کارده‌هێنن، ئه‌وان ده‌یانه‌وێ له‌ نزیکترین کاتدا کرێ وه‌ریگرن، بایه‌خ به‌ داروخان و له‌ناوچوون نادات...^{١١٥}.

له‌ پرۆژه‌کانی ئاودان کردنه‌وه‌، مه‌دحه‌ت پاشا پش‌تی به‌ به‌خششی خه‌لکه‌وه‌ ده‌به‌ست، ئه‌مه‌ش هه‌یج بارقورسی بۆ خه‌زێنه‌ی ده‌وله‌ت نه‌بوو. کێشه‌که‌ له‌ پوانگی ده‌وله‌ته‌وه‌ له‌وه‌ دا‌بوو ئه‌و بره‌ پارهییه‌ی نه‌ناردبوو که ده‌وله‌ت هه‌موو سالێک له‌ عێراقی وه‌رده‌گرت، ئه‌مه‌ش گه‌وره‌ترین نه‌نگیه‌کانی والی بوو له‌و سه‌رده‌مدا.

^{١١٤} عباس العزاوي (المصدر السابق) ج ٧، ص ٢٠١-٢١٢
^{١١٥} المصدر السابق ج ٧، ص ٢٧٠

ئەوێ جینگای سەرئەنجام کاتێک مەدەخت پاشا ھاتە عێراق، وتاریکی درێژی بۆ
 ١٦٦. ئەو خۆی دەوێ، تێیدا باسی لە شکۆمەندی سولتان و دەوڵەتی عوسمانی کرد.
 ١٦٧. وەسفی دەوڵەتی عوسمانی کرد گواپە خۆشگوزەرانی و دادپەرورەری کامەرانی و
 ١٦٨. ھەمەتی بۆ ھەموو خەڵک دەوێ بۆ جیاوازی... دواتر وتی "ئەو کاولکارییە
 ١٦٩. ھەیە، بۆ چالاکی، ھەموو لە کەموکۆپی خەڵکە وەبە. ئەوان ئەو رێگەیان
 ١٧٠. نەگرتۆتەبەر کە نەتەوان پێیدا رۆشتوون. بەلکو ھەرکەسە خەریکی کاروباری
 ١٧١. خۆیتە. بۆیە ئوممەت نەگەشتۆتە ئاستی نەتەوان کەنەو. دەرپازبوونیش لەو
 ١٧٢. تەنگەژەییە نییە، تەنھا ئەو نەبێت بەدوای سولتانێ مەزن بڕۆن. ھەموو خاوەن
 ١٧٣. پۆستەکانیش دەبێت گۆڕاپەلێ وستی ئەو بن، سولتان پارێزگاری لە مافی تەواوی
 ١٧٤. خەڵک کردووە، چاودێری ئاسوودەییان دەکات، دادپەرورەری لە نێوان بەرقەرار
 ١٧٥. دەکات. والییەکانیشی بۆ ئەو مەبەستە ناردووە، زیادە لێ گۆڕاپەلێ بوون بۆیان و
 ١٧٦. جێبەجێکردنی فەرمانەکانیان داوا ناکات، بۆ ئەوێ بێتوانن کۆشش بکەن و بە
 ١٧٧. ئامانجە کە... ١٦٦".

١٧٨. وا خەیاڵ دەکەم، مەدەخت پاشا درکی بە ھەڵی بۆچوونە کە ی کردووە، کاتێک
 ١٧٩. دەوڵەتی فرمانی گواستەوێ دا لە عێراق، لەوانەشە روونتر لە ھەڵە کە ی گەشت
 ١٨٠. بێت، کە دواجار سولتان دوری خستەو و فرمانی ژەھرخوازدنی دا، کە دواجار
 ١٨١. لە مەنفا کوژرا ١٦٧.

١٨٢. پوختە ی قسەکانمان ئەوێ، مەدەخت پاشا چاکترین والی عوسمانییەکان بوو
 ١٨٣. کە لە عێراق جێی دەسەلاتیان بە دەستەو گرتبوو. زۆریک لە والییەکانی دوا
 ١٨٤. ئەو ویستیان لە ھەندێک شت لاسایی بکەنەو، بەلام لە قولاڵی ناخییانەو
 ١٨٥. دەیانزانی لە لایەک دەوڵەت چاکسازی ناوێت، لە لایەکی دیکەش خەڵکی عێراق لە
 ١٨٦. چاکسازی ناگەن. لەوانەشە ھەندێک لە والییەکان خۆیان چاکسازییان ناوێ و
 ١٨٧. لە چاکسازی نە دەگەشتن.

١٦٦ المصدر السابق، ج ٧، ص ١٦٢-٢٢٨
 ١٦٧ صديق الملوحي (مدحت باشا) ص ٢٢٨-٢٢١

کاتیک دکتۆر جۆن فانیس له‌سالی ۱۹۰۳ هاته عێراق، زانی کۆمه‌لگای عێراقی بپویستی زۆری به‌ قوتابخانه‌ی نوێ هه‌یه‌، خۆبندن به‌زمانی عه‌ره‌بی بیټ نه‌وه‌ک زمانی تورکی، که‌ له‌ قوتابخانه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مدا باوبوه‌. کاتیکیش ئه‌و باب‌ه‌ته‌ له‌گه‌ڵ والی ده‌کاته‌وه‌، والی به‌گه‌ڵته‌وه‌ وه‌لامی ده‌داته‌وه‌ و ده‌لی " بۆ تۆ کاتی خۆت له‌فێرکردنی گویدریژ به‌فیرو ده‌ده‌یت"^{۱۶۸}.

داوی راگه‌یاناندنی (مه‌شروتیه‌):

مه‌به‌ست له‌ (مه‌شروتیه‌) ئه‌و بزووتنه‌وه‌یه‌ بوو، له‌ تورکیا وئێران ده‌رکه‌وت. داوی ده‌ستور و سیسته‌می نوینه‌رایه‌تی ده‌کرد له‌ حوکمرانییدا. ئه‌وانه‌ی له‌ ئه‌سته‌نبول بانگه‌شه‌یان بۆ ئه‌و بزووتنه‌وه‌یه‌ ده‌کرد، له‌سالی ۱۹۰۸ و ۱۹۰۹ سه‌رکه‌وتن و سولتان عه‌بدولحه‌میدیان که‌نارگیر کرد. هه‌ولیشیان دا له‌ ولاتانی ژێر ده‌سه‌لاتی عوسمانی هه‌لبژاردن ئه‌نجام به‌دن، دروشمی بزووتنه‌وه‌که‌ش بریتی بوو له‌ (نازادی و دادپه‌روه‌ری و یه‌کسانی).

نکۆلی له‌وه‌ ناکه‌ین له‌ ئه‌نجامی بزووتنه‌وه‌ی مه‌شروتیه‌، حکومه‌تی عێراق هه‌ندیک رووخساری چاکسازی به‌خۆوه‌ بینی. چه‌ندین رۆژنامه‌ له‌ به‌غدا ده‌رده‌چوو، ئه‌و رۆژنامه‌ ره‌خنه‌یان له‌ فه‌رمانبه‌ران ده‌گرت و داوی ئه‌نجامدانی چاکسازییان ده‌کرد له‌ ده‌زگای کارێگری عێراقدا. به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت ئه‌مه‌مان له‌ رۆژنامه‌ی (الرقيب) تېبینی کردوه‌. ئه‌م رۆژنامه‌یه‌ ره‌خنه‌ی توندی له‌م و له‌و ده‌گرت، دواتر ستایشی والی ده‌کرد بۆ هاندانی له‌لادانی فه‌رمانبه‌رانی گه‌نده‌ل. به‌هه‌رحال ئه‌و رۆژنامه‌یه‌ نه‌یده‌توانی به‌راشکاوی بلی له‌وانه‌یه‌ والی خۆی سه‌ری گه‌نده‌لییه‌کان بیټ.

کێشه‌ی زۆربه‌ی عێراقییه‌کان، به‌تایبه‌تی عه‌وامی خه‌لک ئه‌وه‌بوو، وا له‌ مه‌شروتیه‌ ده‌گه‌یشتن گوايه‌ نازادی ره‌هايه‌ مرۆف ده‌توانی به‌ئاره‌زووی خۆی هه‌رشتیک بکات. ده‌گوتریت دزیک چووه‌ سه‌رمالیک و خاوه‌ن ماله‌که‌ی کوشت. دواتر له‌دادگا بپاری له‌ سێداره‌دانی بۆ ده‌رچوو. به‌و مانایه‌ و تېبوی "ئهی ئه‌و نازادییه‌ له‌کویتی که‌ بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌که‌ن؟! دزه‌که‌ وای تێگه‌یشتوه‌ نازادی ریگه‌

^{۱۶۸} جۆن فانیس (أقدم أصدقائي العرب) - ترجمة جليل عمو - ۳۳۹

به مڕۆڤ ده‌دات به‌ویستی خۆی داگیرکاری بکات و بکوژێ و دزی بکات. نۆرتیکیش له‌ پیاوانی ئایینی مه‌شروته‌یان به‌ حه‌رام و کوفر زانی. وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت ئه‌وان ده‌یانویست له‌سه‌ر بارودۆخی ئه‌و حکومه‌ته‌ به‌دره‌فتار و کاوڵکاری گشتی به‌مێننه‌وه‌. لێره‌شدا دروستی فهرموده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری مه‌زن ده‌رده‌که‌وێت که ده‌فه‌رموێ "ئێوه‌ چۆن وه‌ها حوکمه‌رانی ده‌کړن".

نازم پاشا:

ئهم پیاوه‌ له‌سالی ١٩١٠ وه‌ک والی عێراق دامه‌زرا. واته‌ له‌سه‌رده‌می مه‌شروته‌یه‌ بوو. به‌ (مه‌دحه‌تی دووهم) ناوده‌برا، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر چالاکی و هه‌وله‌کانی بۆ چاکسازی. نزیکه‌ی سالتیک له‌ عێراق مایه‌وه‌، کاره‌ باشه‌کانی له‌و چهند خاله‌ی خواره‌وه‌ کورت ده‌که‌ینه‌وه‌.

١- یه‌که‌م شه‌قامی له‌ به‌غدا کرده‌وه‌. وه‌ک پێشتر ئاماژه‌مان بۆ کرد ئه‌ویش شه‌قامی رووبار (شارع النهر) بوو.

٢- کۆکردنه‌وه‌ی سه‌گی به‌ره‌لا. والی فرمانی ده‌رکرد هه‌موو ئه‌و سه‌گانه‌ به‌ په‌ت بیه‌ستریته‌وه‌ له‌ شوێنێکی تاییه‌ت دابنرێت که له‌ نزیک گۆرستانی جوله‌که‌کان بوو. ده‌گوتریت له‌سه‌رده‌می نازم پاشا کاتیک سه‌گ گۆییبستی وشه‌ی (حبل: په‌ت) ده‌بوو، رایده‌کرد. بۆیه‌ منداڵه‌ به‌دوای سه‌گ ده‌که‌وتن و هاواریان ده‌کرد (حبل، حه‌بل) ئه‌ویش به‌ترسه‌وه‌ رایده‌کرد.

٣- پاککردنه‌وه‌ی کوچه‌ وکۆلانه‌کانی به‌غدا. والی فرمانی ئاماده‌کردنی زبڵدانی کرد، بۆ کۆکردنه‌وه‌ی پیسی. رێگه‌شی نه‌ده‌دا ماله‌کان زبڵ بخه‌نه‌ کۆلانه‌کانه‌وه‌. به‌لکو ده‌بێت له‌کاتی بیستنی زه‌نگی تاییه‌ت به‌ عه‌ره‌بانچییه‌کانی بدن.

٤- سه‌ربازه‌کان پێشتر به‌ریکوپێکی مووچه‌یان وه‌رنه‌ده‌گرت، بۆیه‌ به‌ر له‌هاتنی جه‌ژن هێرشیان ده‌کرده‌ سه‌ر بازاره‌کان و تالانیان ده‌کرد. ئه‌مه‌ به‌زاراوه‌ی به‌غدایه‌کان به‌ (فه‌ره‌ود) ناوده‌برا. کاتیک نازم پاشا هات دیارده‌ی فه‌ره‌ودی قه‌ده‌غه‌کرد و فرمانی دا مووچه‌ دواکه‌وتوو هه‌کانی سه‌ربازه‌کان بدرێ.

۵- والی به‌نداویکی درێژی له‌لایه‌نی رۆژه‌لاتی به‌غداوه دروستکرد، بۆ ئه‌وه‌ی به‌غدا له‌ لافاو بپاریزێت. ئه‌و به‌نداوه تا ئیستاش ماوه به‌ به‌نداوی نازم پاشا ده‌ناسرێت. چه‌ندین جار به‌غدا‌ی له‌ نقوم بوون رزگارکردوه.

۶- والی ریزیکی مه‌زنی بۆ مانگی ره‌مه‌زان دانابوو، پۆلیس له‌ کۆلان و بازاره‌کان ده‌خولانه‌وه، هه‌رکه‌سیک خواردنی بخواردایه ده‌ستگیر ده‌کرا. ده‌ستگیرکراوه‌که‌ش ده‌ دار جه‌لده‌ی لی ده‌درا و دواتریش مانگیک زیندانی ده‌کرا^{۱۱۹}.

۷- ئه‌و چال و خه‌نده‌قانه‌ی پێ کرده‌وه که له‌چه‌ند لایه‌که‌وه له‌ ده‌وری به‌غداوه هه‌لکه‌ندرا بوو، ئه‌و چالانه له‌میژ بوو به‌دوای شو‌رای به‌غداوه هه‌لکه‌ندرابوو، بۆ پاراستنی شاره‌که له‌ هێرشکردن. دواجاریش ببوه شو‌ینی پیسی و بۆگه‌ن، تاوانکاری.

۸- ژووری بازرگانی به‌غدا‌ی دامه‌زراند، فرمانی دا کۆمپانیایکان ناویان تۆمار بکه‌ن و مۆلته له‌ ژووری بازرگانی وه‌ربگیرن. یه‌که‌م سه‌رۆکی ژووری بازرگانی مه‌رکوریان بوو که به‌ریوه‌به‌ری بانکی عوسمانی بوو، سه‌رۆکی دووه‌میش شائول هه‌سقیل بوو.

۹- والی به‌ شیوه‌یه‌کی رێژه‌یی توانای ئاسایش به‌رقه‌رار بکات، داوای له‌ پیاوانی ئایینی و فه‌قیهه‌کان کرد فه‌توای هه‌رامکردن داگیرکاری نیوان هۆزه‌کان بده‌ن. ئه‌مه‌ش داوتر باسی ده‌که‌ین.

له‌وانه‌یه ئه‌و کارانه‌ی نازم پاشا له‌ به‌غدا ئه‌نجامی داوه، له‌ تێپوانینی هه‌ندیک که‌سه‌وه هه‌چ بێت. ئه‌گه‌ره‌اتوو به‌ تێپوانینی شارستانییه‌تی پێشکه‌وتوو سه‌یر بکه‌ین ئه‌وا له‌ زۆر ولاتان هه‌یه. ئیمه‌ بۆیه باسمان کردوه بۆ ئه‌وه‌ی خوێنه‌ر بزانی ئه‌وکاته شارستانییه‌ت له‌عێراق به‌ر له‌جه‌نگی یه‌که‌می جیهان له‌ چ بارودۆخیکی سه‌یر بووه. نازم پاشاش له‌ عێراق به‌ کۆششه‌کانی بۆ چاکسازی ناسراوه. ئه‌مه‌ش له‌ ئه‌نجامی ئه‌و کارانه‌ی که به‌ هه‌چ ده‌زانرێت. خۆزگه ده‌مانزانی حاالی والیهه‌کانی دیکه چی بووه که به‌چاکسازی نه‌ناسراون، یانیش به‌ گه‌نده‌لی به‌ناوبانگ بوو.

^{۱۱۹} عبدالکریم العلاف (المصدر السابق) ص ۱۷۷-۱۸۰

نوکتە‌ی کۆتایی :

کاتی‌ک نازم پاشا له به‌غدا گۆی‌زایه‌وه، ده‌وڵه‌ت جه‌مال پاشای وه‌ک والی له شوێنی ئه‌و دانا. ئه‌م والیه‌ نوێیه‌ تارا‌ده‌یه‌کی زۆر به‌ والیه‌که‌ی پێش‌شووی ده‌چوو له‌په‌روی رۆشن‌بیری نوێ و کۆششی بۆ چاک‌سازی. که‌چی خه‌ڵک رقی له‌و والیه‌ بوو چونکه‌ تێکه‌ڵی که‌سانی ئه‌وروپی ده‌بوو له‌ به‌غدا، له‌ ئاهه‌نگ و سه‌مایان به‌شدار ده‌بوو. ئه‌و له‌ کۆشکی سهر‌رووباری دیجله‌ نیشته‌جی بوو له‌ نزیک باب شه‌رگیه‌وه. ئه‌مه‌ش ئه‌و کۆشکه‌ بوو که‌ تا سه‌رده‌میکی نزیک وه‌زاره‌تی کاروباری کۆمه‌لایه‌تی لێ بوو. دراوسێی جه‌مال پاشا به‌پۆه‌به‌ری بانکی عوسمانی بوو که‌ پیاویکی ئینگلیز بوو. هه‌ندی‌ک جار جه‌مال پاشا له‌گه‌ڵ هاوسه‌ری ئه‌و پیاوه‌ سه‌مای ده‌کرد. ئه‌مه‌ش وای‌کردبوو والی جینگای رق و ناحه‌زکردنی خه‌ڵک بێت. یه‌کێک له‌ نووسه‌ره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ له‌سه‌ری نووسیوه‌ و ده‌لی^{١٧٠} به‌ ئابرووچوون به‌ ئاوبانگ بوو، سه‌مای دانسی له‌گه‌ڵ مه‌دامی به‌پۆه‌به‌ری بانقی عوسمانی کردووه‌...^{١٧٠}. دیاره‌ خه‌ڵک ده‌یوست ئه‌م والیه‌ش وه‌ک پیاوانی پێش‌شووی عوسمانی بێت: ریشی درێژ بکات و نزای شاراوه‌ بکات، نوێژ له‌ مزگه‌وت بکات. هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ڵ پیاوانی ئایینی بکات. گرنگیش نییه‌ دوا‌ی ئه‌مانه‌ چی له‌وان و ولاته‌که‌یان ده‌کات.

ئه‌مه‌ حاڵی خه‌ڵک بوو له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان، به‌ سه‌ردار و ژێرده‌سته‌وه. تا ئه‌و کاتژمێره‌ش ئاسه‌واری ئه‌و بارودۆخه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ له‌ ده‌روونی زۆری‌ک خه‌ڵک به‌شاراوه‌یی ماوه‌ته‌وه‌.

^{١٧٠} (المصدر السابق)

به‌شی شه‌شهم

ململانیی روشنبیری له عێراقدا

وهك له‌به‌شی پێشوو بینیمان، عێراق له‌سه‌رده‌می عوسمانیدا به‌ده‌ست داروخانیکی توندی شارستانییه‌ته‌وه‌ ده‌ینالاند. سه‌ره‌پای ئەمه‌ش به‌پرووی بیابان کراوه‌ته‌وه، به‌شیوه‌یه‌ك هۆزه‌کانی (به‌دو) ناوه‌ ناوه‌ دزه‌یان ده‌کرده‌ عێراق و تێیدا جێگیر ده‌بوون. له‌ئه‌نجامی ئەمه‌شدا عێراق بووه‌ بۆته‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی گه‌وره‌ تێیدا ئه‌و هۆزانه‌ی له‌ بیابانه‌وه‌ هاتبوون له‌گه‌ڵ دانیشتوانی عێراق که‌ پاشماوه‌ی نه‌ته‌وه‌ کۆنه‌کان بوون، کاریان له‌یه‌کتر ده‌کرد.

هۆزه‌کان ده‌هاته‌ عێراق، له‌گه‌ڵ خۆیان به‌های بییاننشینان هه‌لگرته‌بوو. له‌گه‌ڵ ئه‌و دانیشتوانه‌ کاریان له‌یه‌کتر ده‌کرد که‌ به‌های تایبه‌تی خۆیان هه‌بوو. بۆیه‌ ده‌بێت هۆزه‌ نوێیه‌کان کاریگر بن به‌ دانیشتوانه‌ کۆنه‌کان و له‌به‌رامبه‌ریش ده‌بێت دانیشتوانه‌کان کاریگر بن به‌هۆزه‌کانه‌وه‌. ئه‌و ئالوگۆرییه‌ی کارلێکردن کۆمه‌لگای عێراقی کردۆته‌ خاوه‌ن خه‌سله‌تیکی تایبه‌ت، ئه‌و دیارده‌یه‌ش به‌ره‌م هێناوه‌ که‌ له‌کۆمه‌لناسی به‌ ململانیی روشنبیری ده‌ناسرێت (Clash of Cultures).

زانای کۆمه‌لناسی نورنوالد ئاماژه‌ی بۆ ده‌رکه‌وتنی ئه‌و جووره‌ ململانییه‌ی روشنبیری کردوه، له‌ هه‌موو ئه‌و ناوچانه‌ی جیهان که‌ تێیدا به‌دوه‌کان به‌ر جووتیاران ده‌که‌ون^{۱۷۱}. به‌ پڕوای من ئه‌و ململانییه‌ له‌عێراق زۆر روونه‌، چه‌ندین رووخساری هه‌یه‌. به‌شیوه‌یه‌ك ئێمه‌ ناتوانین له‌ سروشتی کۆمه‌لگای عێراق بگه‌ین، ئه‌گه‌ر له‌و ململانییه‌ قول نه‌بینه‌وه‌.

ئه‌وه‌ی شایه‌نی ئاماژه‌ بۆ کردنه‌، ئه‌و ململانییه‌ی روشنبیری له‌ سه‌رتاسه‌ری عێراق له‌سه‌ریه‌ك رێچه‌کی نییه‌، به‌لكو له‌ شوێنێکه‌وه‌ بۆ شوێنێکی دیکه‌ ده‌گۆرێت، به‌پێ

بارودۆخ و شیوازی بژێوی ناوچه‌که. ده‌توانین له‌و لایه‌نه‌وه عێراق بۆ چه‌ند ناوچه‌یه‌ك دابه‌ش بکه‌ین، که ئهمه‌ی خواره‌وه پوخته‌که‌یه‌تی:

۱- ناوچه شاخاوییه‌کان: ئهمه ده‌که‌وێته گۆشه‌ی باکووری رۆژه‌لاتی عێراق، زۆرینه‌ی کورد تییدا ده‌ژیت. له‌گه‌ڵ که‌مینه‌یه‌کی تورکمان له‌ شار و گونده‌کان که به‌نزیکه‌یی له‌سه‌ریه‌ك هێلی راستن. هه‌ر ئهو هێله‌ش ناوچه‌که له‌ شوێنه‌کانی دیکه‌ی عێراق جیا ده‌کاته‌وه. هه‌ر له‌و ناوچه‌نه‌ش که‌مینه‌ی ئابینی هه‌یه وه‌ك ئیزدی و تایفه‌کانی مه‌سیحی.

ئهم ناوچه‌یه ناچێته چوارچێوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌ی ئیمه‌وه، به‌لکو شایه‌نی توێژینه‌وه‌یه‌کی تایبه‌ته. جارێکیش هه‌ولی توێژینه‌وه‌م داوه به‌لام که‌مێك نه‌بێت، ئه‌گینا سه‌رکه‌وتوو نه‌بووم. ئهمه‌ش له‌به‌ر نه‌شاره‌زاییم بوو له‌و زمانانه‌ی له‌ناوچه‌که باون. به‌هه‌رحال ئیمه‌ پێمانوایه ئهو هۆزانه‌ی له‌بیابانه‌وه هاتوون نه‌یان‌توانیوه له‌و ناوچه‌نه شۆڕ بینه‌وه. کاریگه‌ریه‌کی ئه‌وتۆیان به‌سه‌ر ئهو ناوچه‌یه نه‌بووه. ئهو ناوچه‌یه زیاتر که‌وتۆته ژێر کاریگه‌ری هۆزه‌ کۆچه‌رییه‌کانی ناوچه شاخاوییه‌کانه‌وه، نه‌وه‌ك هۆزه‌کانی بیابان. بۆیه باوه‌ڕم وایه له‌ زۆر لایه‌نه‌وه ئهو ململانییه‌ رۆشنه‌بیره‌ی له‌و ناوچه‌یه هه‌یه جیاوازی له‌گه‌ڵ ناوچه‌کانی دیکه‌ی عێراق هه‌یه.

۲- ناوچه‌ی دیالی: ئهم ناوچه‌یه‌ش ده‌که‌وێته باشووری ناوچه‌ی شاخاوییه‌وه، له‌ رۆژه‌لاتی به‌غداوه. سه‌ره‌پای بچووکیه‌که‌ی، ئهم ناوچه‌یه گرنه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری گه‌وره‌ی هه‌یه. زۆرینه‌ی ئهو ناوچه‌یه بێستانه. له‌ زۆر رووه‌وه له‌ غۆته‌ی شام و ده‌لتای میسر ده‌چێت. ئه‌وه‌ی له‌مه‌شدا هاوکاری کردووه رووباره. ئهو رووباره‌ی ناوچه‌که ناوی خۆی له‌وه‌رگرتووه، له‌ ناوچه‌ی شاخاوییه‌وه دێت، واته ئاسته‌که‌ی به‌رزه، دواتر به‌ره‌ به‌ره ئاسته‌که‌ی نزم ده‌بێته‌وه، بۆیه سوودیکی دووسه‌ره‌ی بۆ ناوچه‌که هه‌یه. کاتی‌ك له‌ که‌ناڵه‌ به‌رزاکانه‌وه ده‌رده‌چێت ئه‌وا به‌ده‌م رۆشنه‌وه بێستانه‌کان ئاو ده‌دات، له‌لایه‌کی دیکه‌وه کاتی‌ك ئاوه‌که‌ی زیاد ده‌بێت ئه‌وا (ده‌راوی) بۆ دروست ده‌کری‌ت ئاوه‌که‌ی ده‌پژێته ئاو بێستانه‌کانه‌وه.

ئەو دانیشتوانەیی لەو ناوچە یە کاری کشتوکالی دەکەن، ژمارەیان زۆرە، لەگەڵ ھۆزەکانی دەورووبەریان جیاوازی زۆریان ھەیە. ئەوان نزیکترین لەشارستانیەت نەوھەک ھۆزەکان. بۆ نموونە ئەوان سەل لەچاندنی سەوزە ناکەنەو. بەلکو لەدیزەمانەو لەچاندنی راھاتوون. ئەمەش ئاماژە یەکی گرنکی کۆمەلایەتی ھەیە، چونکە چاندنی سەوزە لەلای ھۆزەکانی (بەدو) بە پیشە یەکی نزم دەزانرێت. لەلای ئەو کەسانە ی ھێشتا لە بەدوھەکانیش نزیک ھەر وایە. جیاوازی یەکی دیکە ی کۆمەلایەتی ھەیە لەو دەرھەتە دا قورسە بچینە نیو وردەکاریەکانەو.

۳- ناوچە ی جەزیرە: ئەو ناوچە ی دەکەوتتە نیوان دجلە و فوراتەو، لەباکوری بەغدا. نیمچە بیابانە. لەرووی جوگرافیەو بە درێژبوونەو ی بیابانی شام دادەنرێت تەنھا فورات جیا یان دەکاتەو. بپوای ئەو ھە یە زۆریە ی ھۆزەکانی بەدو، کاتیک لە بیابانەو دین یە کەمجار دینە ئەو ناوچە یە. دواتر بەرە بەرە بەرەو باشوور دەکشێن. ھیچ بەرەستیک ی سروشتی لە بەردەم ھاتنی ئەو ھۆزانە نیە تەنھا فورات نەبێت. ئەو رووبارەش لە ھەندیک شوێنی نزمی خۆی دا ھەندیک خالی پەپینەو ی ئاسانی ھەیە^{۱۷۲}.

دەتوانین بەشیوہ یەکی گشتی بڵین، ئەو ھۆزانە ی لە ناوچە ی جەزیرە نیشتەجین، زیاتر لە ھۆزەکانی باشوور پەپوہستن بە بەھاکانی بیاباننشینەو. ئەو پەپوہندی بە بیابانەو ھەیە، بەلگە ی ئەمەش شیوہ زاریانیە کە زۆر لە شیوہ زاری بەدوھەکان نزیکە. سەرەپای ئەمەش لەسەر مەزھەبی سونین، کە مەزھەبی زۆرینە یە لەبیابانی عەرەبدا. کەچی ھۆزەکانی باشوور زۆریە یان شیعیە مەزھەبن. لەراستییدا ئەمەش یەکیکە لە بەلگەکان لەسەر کۆنی جیگیربوونی شیعیە گەراپی لەعێراقدا. ئەو مەزھەبە ھەر لە سەدە ی یەکەمی ئیسلامەو لە عێراق دەرکەوتووە. لە بیابانەکانی دەورووبەر نەیتوانیوہ بلاویتەو، ئەمەش لەبەر چەند ھۆکاریک کە لەبەشی داھاتوودا دینەوہ سەری.

^{۱۷۲} التقرير الرسمي المرفوع الى عصبة الامم عن احوال الادارة العراقية في سنة ۱۹۲۶- تعريب عطا نغوم- ص ۵۵

٤- ناوچه‌ی بیابان: ئەمەش ناوچه‌یه‌کی پان و فراوانه، ده‌که‌وێته رۆژئاوا و باشووری رۆژاوا‌ی عێراق. ئەو ناوچه‌یه له‌کۆندا به‌به‌شێک له‌عێراق نه‌ده‌زانرا، وه‌ک ده‌رکه‌وێت له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کانه‌وه، به‌به‌شێک له‌عێراق زانراوه، ئەمەش ئەو کاته‌ بووه که سنووری نێوان عێراق و سوریا و نه‌جد، بۆ چه‌ند مه‌به‌ستێکی کارگیری دانراوه.

ئەم ناوچه‌یه هێشتا خاوه‌ن خه‌سله‌تیکی گشتی به‌دوه. ململانی رۆشنگیری تێدا نییه، که‌مێک نه‌بی‌ت. ئێستا چه‌ند هۆزێکی به‌دوی تێدا نیشته‌جێیه، به‌ناوبانگترین عنزه و زه‌فیره. عێراق زۆر به‌ده‌ست هێرشه‌کانی ئەو هی‌زانه نالاندوویه‌تی، هێرشه‌کانیشیان نه‌وه‌ستاوه، ته‌نها به‌م دره‌نگانه نه‌بی‌ت، ئەمەش دوا‌ی ئەوه حکومه‌ت توانای راوه‌دوویان بی‌ت یان ده‌سته‌مۆیان بکات.

٥- ناوچه نیشته‌نییه‌کان (المنطقة الرسوبية): ئەمەش ده‌که‌وێته ناوه‌راستی عێراق و باشووریه‌وه. له‌به‌رئه‌وه‌ش به‌مه‌ ناوی ده‌به‌ین، چونکه‌ لیه‌یه‌کی زۆری رووباره‌کانی تێدا نیشتووه. له‌راستیدا ئەم ناوچه‌یه زۆترین گرنگی له‌رووی کۆمه‌لایه‌تی و می‌ژووویه‌وه هه‌یه. ئەوه‌ی شایه‌نی باسه، جوگرافیناسه‌کانی کۆن کاتی‌ک باسی عێراقیان کردبێت، بایه‌خیان به‌و ناوچه‌یه داوه، هه‌ندیکجاریش هه‌ندیک ناوچه‌ی دیکه‌یه ده‌گه‌ڵ ئەو ناوچه‌یه داوه. ئەوان وا راهاتیبوون که ناوچه‌ی جه‌زیره له‌عێراق جیا‌بکه‌نه‌وه به‌ولاتی‌کی سه‌ریه‌خۆی دابنێن.^{١٧٢}

به‌بروای من ناوچه نیشته‌نییه‌کان ئەو خه‌سله‌ته کۆمه‌لایه‌تییه‌ی به‌عێراق داوه که له‌ دێژه‌مانه‌وه پێیوه ناسراوه، بۆیه من ئەو ناوچه‌یه به‌بۆته‌ی سه‌ره‌کی کۆمه‌لایه‌تی عێراق ده‌زانم، تێیدا که‌سیتی تاکی عێراقی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی تێیدا پێگه‌یشتووه.

ده‌بی‌ت ئەوه‌ش له‌بیرنه‌که‌ین هه‌ر ئەو ناوچه‌یه زێدی ئەو شارستانییه‌یه که شان به‌شانی شارستانییه‌تی میسر به‌کۆنترین شارستانییه‌ته‌کانی دنیا داده‌نرێن. له‌ته‌ورات ناوی به‌ (شعنا) هاتووه. کاتی‌کیش عه‌ره‌ب له‌فه‌تحی ئیسلامی هاتن

^{١٧٢} ثابت اسماعیل الراوی (العراق في العصر الاموي) ص ١٩-٢١

به‌ناوی (السواد) ناویان برد، ئەمەش له‌به‌ر چەری کشتوکال و زۆری دانیشتوان. له‌سه‌رده‌مه‌کانی کۆنتر به (عه‌مباری داهااتی جیهان) ناسراوه ^{١٧٤}.

یه‌کتیک له‌خه‌سله‌ته‌ جوگرافیه‌یه‌کانی ئەم ناوچه‌یه‌ ئه‌وه‌یه، له‌سه‌رده‌مه‌ می‌ژوویه‌ جیاوازه‌کاندا رێپه‌وی رووباره‌کانی تیدا گۆپاوه ^{١٧٥}. ئەو ناوچه‌یه‌ له‌هه‌موو ناوچه‌کانی دیکه‌ی عێراق زیاتر رێپه‌وی رووباره‌کانی تیدا ده‌گۆرێت. ئەمەش له‌لایه‌ک بۆته‌ هۆی تیکچوونی شاره‌کان، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ بۆته‌ هۆی دروستبوونی هۆره‌کان (الاهوار). ئەگەر رێپه‌وه‌که‌ بۆ ناوچه‌یه‌کی دیکه‌ بگۆرێت، ئەوا شاری سه‌ر رێپه‌وه‌ کۆنه‌که‌ له‌ناوده‌چێت و له‌ رێپه‌وه‌ نویه‌که‌ش هۆره‌کان دروست ده‌بن.

سه‌ره‌پای ئەمەش ئەم ناوچه‌یه‌ سوێری تیدا که‌له‌که‌ ده‌بێت، ئاستی زه‌ویه‌یه‌کانی له‌ ئاستی رووباره‌که‌وه‌ نزمتر ده‌بێت، به‌تایه‌تی له‌وه‌رزنی لافاودا. بۆیه‌ کاتی‌ک له‌نیو ئەو خاکه‌ هاوچۆ ده‌که‌ین ده‌بینین پانتاییه‌کی زۆر فراوانی به‌که‌لکی کشتوکال نایه‌ت و بریتین له‌ خاکی سوێری. ئەمەش له‌لایه‌ن شاره‌زایانه‌وه‌ به‌ گه‌وره‌ترین کێشه‌ی کشتوکالی ناوچه‌که‌ داده‌نرێت ^{١٧٦}.

هه‌موو ئەمانه‌ی سه‌ره‌وه‌ مانای ئه‌وه‌یه، ناوچه‌ نیشته‌نیه‌یه‌کان پتوێستی به‌بایه‌خدانیک‌ی به‌رده‌وام و زۆر هه‌یه، بۆ چاکردنی رووباره‌کان و ریک‌خستنی ئاودێری و به‌پیتکردنی زه‌ویه‌یه‌کان، بۆ ئه‌وه‌ی شارستانییه‌ت تێیدا گه‌شه‌ بکات. ئەگه‌ریش که‌مه‌ترخه‌می له‌مه‌دا کرا، ئەوا بیاباننشینیی شوێنی شارستانییه‌ت ده‌گۆرێته‌وه‌. ئەمەش ئه‌وه‌ ده‌گه‌ینی که‌ ململانیی رۆشنیری له‌و ناوچه‌یه‌ له‌هه‌موو ناوچه‌کانی دیکه‌ی عێراق زیاتر روونه‌.

٦- ناوچه‌ی به‌سرا: ئەم ناوچه‌یه‌ له‌لای باشووره‌وه‌ ئه‌وپه‌ری ناوچه‌کانی عێراقه‌. ده‌که‌وێته‌ هه‌ردوو لایه‌نی به‌نداوی عه‌ره‌به‌وه‌ که‌ تێیدا هه‌ردوو رووباری دیجله‌ و فورات به‌یه‌کتر ده‌گه‌ینی. ئەم ناوچه‌یه‌ به‌ مه‌زنترین بیستانی دارخورمار

^{١٧٤} متی عقراوی (العراق الحديث) تعریب المؤلف و مجید خدوری - ص ٣

^{١٧٥} طه‌ الهاشمی (جغرافیه‌ العراق) ص ٤٧-٥٣

^{١٧٦} متی عقراوی (المصدر السابق) ص ١١٢-١١٣

داده‌نریت له جیهاندا^{١٧٧}. له‌مه‌شدا هه‌لکشان و داکشانی که‌نداوی عه‌ره‌ب هاوکاری بووه. هه‌لکشانه‌که‌ی بیستانه‌کانی دارخوارمای بۆ ئاوداوه. داکشانه‌که‌شی وه‌ک ده‌راویک بووه زۆر و که‌م سوێرییه‌که‌ی پاککردۆته‌وه.

ئه‌وه‌ی جینگه‌ی سه‌رنجه ئه‌و ناوچه‌یه زیاتر له‌دانیشتوانی دیکه‌ی عێراق هه‌ستی هۆزگه‌راییان لاوازه و که‌متر پابه‌ندن به‌هاکانی بیاباننشین. توێژه‌ری به‌ناوبانگی ئه‌نسروپۆلۆژیا هنری فیلد ئه‌و ناوچه‌یه به‌ (ناوچه‌یه‌کی نا هۆزگه‌ری) ناوده‌بات^{١٧٨}. وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت سروشتی بیستانه‌کانی زیاتر کاریگه‌ری به‌سه‌ر خه‌لکه‌که‌وه هه‌بووه، له‌وه‌ی له‌ناوچه‌ی دیاله‌مان بینی.

نموونه‌ی چه‌ند هۆزیکه‌ی نوێ:

ئێستا له‌عێراق سی هۆز هه‌یه که‌ دره‌نگ له‌ بیابانه‌وه بۆی هاتوون. هاتنیشیان یه‌ک به‌دوای یه‌که‌وه بووه. ئه‌و هۆزانه‌ش ته‌میم و شه‌مه‌ر و عه‌نزیه. کاتیکی سه‌یری مێژووی ئه‌و هۆزانه ده‌که‌ین، له‌رووی کاریگه‌ریبوونیان به‌ژینگه‌ی که‌ بۆی هاتوون. بۆمان روون ده‌بیته‌وه، چۆن هۆزه‌کانی دیکه‌ی پێشتر هاتوون به‌و ژینگه‌یه‌وه کاریگه‌ر بوون.

کۆنترین هۆز له‌وانه که‌ زووتر هاتیته‌ عێراق هۆزی ته‌میمه. ئه‌مه‌ش به‌ر له‌ناوه‌راستی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌م بووه، پێشتر ئه‌وان له‌ بیابانه‌کانی نزیک عێراق به‌دوای له‌وه‌پگا ده‌گه‌ران، دواتر هاتنه‌ باکووری عێراق له‌ناوچه‌ی (عقروقوف) نیشته‌جی بوون، ئه‌مه‌ش هه‌ر له‌سالی ١١٥٠ کۆچییه‌وه^{١٧٩}. دوای ماوه‌یه‌کی زۆر له‌و مێژووه، واته‌ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆزده‌م، هۆزی شه‌مه‌ر هاتن له‌ناوچه‌ی جه‌زیره له‌باکووری (عقروقوفه‌وه) نیشته‌جی بوون^{١٨٠}.

وه‌ک ده‌زانرێت هۆزی شه‌مه‌ر که‌ له‌ بیابانی شامه‌وه جینگه‌ر بوو، له‌ رۆژئاوای فوڕاته‌وه، له‌فورات په‌رییه‌وه بۆ ناوچه‌ی جه‌زیره، کاتیکی هۆزی عه‌نزیه له‌به‌ری نه‌جده‌وه فشاری بۆ ده‌هێنا. عه‌نزیه که‌ شه‌مه‌ر له‌ بیابانی شامه‌وه وه‌ده‌رده‌نی

^{١٧٧} هه‌له‌هاتمی (المصدر السابق) ص ٥٥

^{١٧٨} Henry Field (The anthropology of Iraq)part I, NO 2 P253

^{١٧٩} JAMALI (New Iraq)p 121

^{١٨٠} دائرة الاستخبارات البريطانية (تقرير سرى عن العشائر و السياسة) ترجمة عبدالجليل الطاهر – ص ١٥٣

بەدواى دىت بۆ ناوچەى جەزىرە، چەندىن جەنگى لەنىوان ئەو دوو ھۆزە بەرپا دەبىت كە تا ئىستاش نمونەى لەيادەوهرى ماوەتەو^{١٨١}.

لە كۆتاييدا شەمەر توانى لەجەنگەكان سەرکەوئت، لەرىگای فوراتەو ەنزهى وەدەرنا، بەمشىوہە فورات بەرىستى نىوانيان بوو، ەنزه لە بىابانى شام نىشتەجى بوو، جەزىرەشى بۆ شەمەرى نەيارى جىھىشت. ئەوہى تىبىنى دەكرىت ەنزه پارىزگارى لەزۆرىك لە بەھا بەدوہكانى خۆى كرد. لەزۆر حالەتەكەدا ھىشتا بەدواى لەوہرگای بىابان دەگەرئت، حكومەتى عىراق تا درەنگ سەرانەى بەو ھۆزە دەدا، بۆ پارىزگارىكردن لە كاروان و ئەو ئۆتۆمبىلانەى بە ناوچەى ژىر دەستى ئەو ھۆزە تىدەپەرىن^{١٨٢}.

كەچى شەمەر بارودۆخەكەى زۆر لە ەنزه جىاوازە. حكومەتى عوسمانى لەسەردەمى مەدحت پاشاوہ وىستوىەتى دەستەمۆى بكات و ھانى بدات بۆ ئەوہى پىشەى كشتوكالّ بكات. شىخ فەرحان شىخى شەمەر بۆ ئەستنبول چوو لەوئى خوئند، دواتر كە گەرپاەوہ حكومەت ھەندىك زەوى كشتوكالّى پىدا. مووچەيەكى بەبرى ٢٠ ھەزار قورش پىدا كە لە بەرەبوومى كشتوكالّى وەرى دەگرت. لەفەكانى ھۆزەكەى لەدەورى كۆبونەوہ كارى كشتوكالّيان دەكرد و وازيان لەشەر و تالان ھىنا. كەچى دواتر حكومەت ئەو مووچەى بەزۆر زانى ، مووچەكەى برى. بەمەش ھۆزەكە گەرپاەوہ سەر خوەكەى پىشوى^{١٨٣}.

دواى دامەزراندنى دەولەتى عىراق، لەدواى جەنگى يەكەمى جىھانەوہ شەمەر، جارىكى دىكە گەرپاەوہ سەر كشتوكالّ. ئىستا تىبىنى ئەوہ دەكەين ھەندىك لەسەرۆك ھۆزەكانى خاوەن زەوى كشتوكالّين و ەزىان لەژيانى سەقامىگرى و خۆشگوزەرانىيە. تەنانەت نەوہيەكى نوئ لەنىواندا پىگەىشتووہ دەچنە قوتابخانەى نوئ، لەشارەكان دەژىن. لە جلوبەرگ و ئۆتۆمبىل و خواردن كەشخە و خۆشگوزەرانن.

^{١٨١} ھاشم السعدى (جغرافية العراق الحديثة) ص ٩٨-٩٩

^{١٨٢} متى عقرأوى (المصدر السابق) ص ٢٥٥

^{١٨٣} عباس العزاوي (تاريخ العراق بين احتلالين) ج ٧ ن ص ٢٣٦

کاتیك ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ر ته‌میم ده‌بینن، هه‌نگاوێکی دوورتر رۆیشتون. سه‌رۆکه‌کانی ئه‌و هۆزه له ئاستیکی به‌رزی که‌شخه‌یی و خوشگوزه‌رانی دان، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان سه‌ره‌پای کشتوکال، کاری بازرگانی ده‌که‌ن. منداڵه‌کانیشیان له‌کۆشکی گه‌وره‌ ده‌ژین و جلی فه‌ره‌نجی (ئه‌وروپی) ده‌پۆشن و هاموشۆی یانه و مه‌لهاکان ده‌که‌ن.

هاورپیه‌کی ئاگادار باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردم، له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌م ته‌میمه‌کان نه‌یانه‌زانی کشتوکال چیه‌، بۆ بژێوی خۆیان پشتیان به‌مه‌رداری ده‌به‌ست. هه‌ندیك له‌سه‌رۆکه‌کانیان ژماره‌یه‌کی دیاریکراویان حوشر بۆ شانازیکردن هه‌بوو. که‌چی شه‌مه‌ر پشتیان به‌حوشتره‌وانی ده‌به‌ست، بۆیه سوکایه‌تی به‌ته‌میم ده‌کرد و به‌ (شاویه) ناوی ده‌بردن و له‌ پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی نه‌وانی که‌م ده‌کرده‌وه.

ته‌میم کاری کشتوکالی نه‌ده‌کرد، تا ماوه‌یه‌ک به‌ر له‌جه‌نگی یه‌که‌می جیهان، دواتر به‌ کشتوکالی دانه‌وێله‌ ده‌ستی پێکرد و له‌دوای ئه‌مه‌ش ده‌ستیکردوه به‌ کشتوکالی سه‌وزه، و مه‌زنده‌ ده‌که‌م ته‌میم و دواتریش عه‌زنه‌ له‌دوای ته‌میمه‌وه هه‌مان رێگه‌یان گرتبێت.

وا خه‌یاڵ ده‌که‌م، ئه‌و هۆزانه‌ی به‌ر له‌ته‌میمیش هاتوون به‌و قوناغانه‌ی گه‌شه‌کردن تێپه‌ریون که‌ ته‌میم پێیدا تێپه‌ریوه. سه‌ره‌تا له‌ به‌دو بووه حوشره‌وان بووه، دواتر بۆماوه‌یه‌کی درێژیان کورت (شاویه) بووه واته‌ مه‌ردار بووه. دواتر ده‌ستیکردوه به‌چاندنی دانه‌وێله‌، له‌دوای ئه‌مه‌ش کشتوکالی سه‌وزه‌ی کرددوه، له‌دوایین جاریش دا گامێشه‌وان و هه‌ندیك پێشه‌ی دیکه‌ی شارستانی کرددوه. ئه‌مه‌ زنجیره‌ی چه‌ند ئه‌لقه‌یه‌که، به‌دوای یه‌کتره‌وه دێن. هه‌رچه‌ندیش ئه‌و هۆزه هه‌نگاوی دوورتری له‌و زنجیره‌یه‌ نابێت، ئه‌وا به‌به‌رچاوی ئه‌و هۆزه‌ی دوای ئه‌و دێته‌ عێراق پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی دابه‌زیوه.

هۆزه‌کانی به‌دو له‌بیابان، رقیان له‌هه‌موو رووخساره‌کانی شارستانیه‌ته‌، بۆیه له‌ یه‌کێک له‌په‌نده‌کانیان هاتوه‌: "ئه‌گه‌ر به‌دو شارستان بێت به‌دره‌فتار ده‌بێت" هۆزی به‌دو، به‌پێی توانا ده‌یه‌وێ له‌ کشتوکال خۆی به‌دوور بگرێت. له‌وانه‌شه‌ وا

بزانیت که کشتوکاله‌که سه‌ری داوه‌که‌یه، نه‌گهر تووشبوو نه‌وا تووشی ته‌وژمه‌که ده‌بیئت و تادوایی له‌گه‌ل ده‌بیئت.

جا تیبینی ده‌کریت ته‌میم قۆناغی بیاباننشینیوه‌و بۆ قۆناغی شارستانی، به‌ماوه‌یه‌کی کورت بریوه. هۆکاره‌که‌ش نه‌وه‌یه ته‌میم کاتیکی دره‌نگ هاته عێراق. نه‌مه‌ش نه‌و سه‌رده‌مه‌ بوو تازه سه‌ره‌تاکانی شارستانییه‌تی نوێ له‌عێراق به‌ره‌به‌ره به‌دی ده‌کرا. که‌چی نه‌و هۆزانه‌ی پیش ته‌میم هاتبوونه عێراق حکومه‌تیک لاواز و شارستانییه‌تیکێ نزمیان بینیبوو. بۆیه زۆر به‌سستی به‌ره‌و شارستانی ده‌پۆیشتن.

به‌رمیلی تورشیات:

پیشتر ئاماژه‌مان بۆ نه‌وه کرد، ناوچه‌ی جه‌زیره، وه‌ک ده‌روازه‌یه‌کی عێراقه‌ بۆ نه‌و هۆزانه‌ی له‌ بیابانه‌وه‌ دێن، بۆیه هۆزه‌کانی ئهم ناوچانه زیاتر پابه‌ند به‌ به‌ها به‌دوه‌کانی خۆیانه‌وه، که‌مه‌تر له‌ هۆزه‌کانی ناوچه‌ی نیشته‌نیه‌کان تیکه‌ل دانیشتوانه‌ کۆنه‌کان ده‌بن. له‌ باکوری جه‌زیره‌وه‌ نه‌و هۆزانه‌ ده‌ژین که‌ تازه له‌ بایابنه‌وه‌ هاتوون، هیشتا پارێزگاری له‌ شوانکاره‌یی و کۆچکردن ده‌که‌ن. نه‌وان له‌ خێوه‌تی دروستکراو له‌تووکێ حوشت ده‌ژین، هه‌روه‌ک به‌دوه‌کانی بیابان. هه‌ر چه‌ندیش به‌ره‌و باشوور شۆپینه‌وه، نه‌و ده‌بینین هۆزه‌کان شوانکاری و ره‌شمالنشین جیده‌هێلن و دانه‌وێله‌ ده‌چین و له‌ خانوچه‌کی له‌قور دروستکراو ده‌ژین.

کاتیک ده‌گه‌ینه‌ لیواری هۆزه‌کانه‌وه، ده‌بین خانوچه‌کی له‌ قامیش دروستکراو شوینی خانوچه‌کی قور ده‌گریته‌وه. له‌ویش له‌گه‌ل چاندنی گه‌نم و جۆ، برنج ده‌چینریت. وه‌ک ده‌زانریت برنج به‌هایه‌کی ئابووری به‌رزى هه‌یه، هۆزه‌کانیش بۆ فروشتن له‌بازاره‌کان ده‌یچینن. نه‌مه‌ش وا ده‌کات ئابووری نه‌ختینه‌یی له‌نیو هۆزه‌کان بلۆبیته‌وه، که‌ دواجار له‌ به‌های بیاباننشینی دوری ده‌خاته‌وه.

کاتیکیش ده‌گه‌ینه‌ نه‌وپه‌ری باشوور، که‌ به‌سپای خاوه‌ن بیستانه‌کانی خورمايه. نه‌وا ده‌بینین پابه‌ندبوون به‌هۆز و به‌هاکانی بیاباننشینی ده‌گاته نه‌وپه‌ری لاوازی، چونکه‌ ناوچه‌ی هۆزگه‌رای نییه وه‌ک هنری فیلد ئاماژه‌ی بۆ کردووه. لی‌ره‌دا ده‌کریت عێراق به‌ ده‌فری ترشاندن (به‌رمیلی تورشیات ناوی ده‌به‌ین) بشوبه‌یتین،

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

له‌سه‌ری باکووره‌وه ئه‌و هۆزه ته‌ر و تازانه‌ی تێدايه که تازه له‌بیابانه‌وه هاتوون. هه‌رچه‌ندیش به‌ره‌و قولایی برۆین ئه‌وا ده‌بین هۆزه تازه‌کان تێکه‌ڵ به‌ هۆزه کۆنه‌کان ده‌بن، وه‌ک یه‌کتر ده‌بن له‌رووی دوورکه‌وتنه‌وه له‌ به‌هاکانی بیابانشینه‌وه.

ره‌چه‌له‌کی هۆزه‌کانی باشوور:

کاتی‌ک به‌نیۆ هۆزه‌کانی ناوچه‌ نیشته‌نییه‌کان ده‌گه‌ڕێن، ده‌بینن زۆربه‌یان ره‌چه‌له‌کی خۆیان بۆ ره‌گوریشه‌ی به‌دوی کۆن ده‌گێڕنه‌وه. هه‌ر هۆزێکی‌ش ده‌یه‌وێ ره‌چه‌له‌کی خۆی بداته‌پال که‌سایه‌تی و هۆزێکی ناسراو. بۆ نمونه‌ خه‌زعه‌لییه‌کان خۆیان ده‌گێڕنه‌وه سه‌ر سولیمانی خوزاعی، خه‌فاجی بۆ ئه‌بوعوبه‌یده بن جهرّاح، ئال ئیبراهیم بۆ ئیبراهیمی بن مالکی ئه‌شته‌ر، ئال قتله بۆ ئه‌نسه‌ی کورپی مالیک، بنوچه‌کیم بۆ عه‌ممار کورپی یاسر، ئال شبل بۆ شه‌مه‌ر، غزالات بۆ عه‌نزّه، زوبه‌ید بۆ حمیر، ئه‌لبو محمهد بۆ عزه^{١٨٤}.

مایه‌ی شانازی هۆز ده‌بی‌ت، شێخه‌که‌ی بۆ خه‌لک باس له‌ره‌چه‌له‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ی هۆزه‌که‌ی بکات. جارێک له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێک قوتابی چوینه‌ لای شێخێک له‌نزیک قه‌زای (عفک) ئه‌و باسی ناوی باب و باپیرانی کرد، زیاتر له‌ ده‌ دانه‌ی ژمارد، زۆر به‌وردی ئه‌زبه‌ری کردبوو. باسی له‌وه کرد که‌ی هۆزه‌که‌یان هاتۆته‌ عێراق و دواتریش باسی سه‌روه‌رییه‌کانی هۆزه‌که‌ی کرد. وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت ئه‌مه‌ نه‌ریتی زۆرینه‌ی شێخی عه‌شیره‌ته‌کانی عێراقه‌، به‌تایبه‌تی له‌ ناوچه‌ نیشته‌نییه‌کان.

له‌وانه‌یه‌ یه‌کێک لی‌ره‌دا بپرسیت: تا چه‌ند ده‌توانین متمانه‌ی به‌راستی ره‌چه‌له‌کی هۆزه‌کان بکه‌ین؟ ئه‌گه‌ره‌هاتوو دروست بی‌ت، ئه‌ی که‌واته‌ پاشماوه‌ی نه‌ته‌وه کۆنه‌کان له‌کوین؟

ئێمه‌ ده‌زانین دانیشتوانی عێراق، له‌کاتی فه‌تحکردنی دا له‌لایه‌ن ئیسلامه‌وه، چه‌ند ملیۆنێک بووه. هه‌ندێک له‌میژوونوسان زی‌ده‌پۆیی له‌و ژماره‌یه‌ ده‌که‌ن و ده‌لێن نزیکه‌ی سی ملیۆن بووه. ئه‌و دانیشتوانه‌ش پاشماوه‌ی سومه‌ری، ئه‌که‌دی، عاموری، کلدانی، کاشی و فارس و نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ بووه، نه‌وانه‌ به‌ نه‌به‌تییه‌کان

^{١٨٤} عبدالجبار فارس (عامان في العراق الاوسط) ص ٧٧-٨٧

سروشتی کۆمه‌لگهی عێراقی

ناوده‌بران (النبط) ئایا ئەوانه بۆ کوێ چوون؟ ئەو ره‌چه‌له‌کی کۆنیان چی به‌سه‌رات؟

من وا خه‌یال ده‌که‌م، ئەوانه له‌و هۆزه عه‌ره‌بیانه توانه‌ته‌وه که له‌بیابانه‌وه هاتوون. له‌ریگای هاوپه‌یمانی وه‌لانه‌وه چوونه‌ته‌ریزی ئه‌و هۆزانه‌وه. دواتریش به‌تێپه‌ربوونی رۆژگار ره‌چه‌له‌کی کۆنیان له‌یاد ده‌که‌ن، به‌پێی هه‌ر هۆزێک ره‌چه‌له‌کی عه‌ره‌بی وه‌رده‌گرن. ئەمه‌ش مانای ئەوه‌یه ئه‌و ره‌چه‌له‌که عه‌ره‌بیانه‌ی که شێخه‌کان باسی ده‌که‌ن، له‌سنوورێکی دیاریکراو دروسته. سه‌باره‌ت به‌شێخ وچه‌ند که‌سیکی ده‌ورووبه‌ری دروسته، به‌لام سه‌باره‌ت به‌ته‌واوی هۆزه‌که ئه‌وا له‌وانه‌یه زۆریک له‌وان سه‌ر به‌ره‌چه‌له‌کی دیکه بن.

روونترین نمونه که ده‌کرێت له‌وباره‌یه‌وه ئاماژه بۆ بکه‌ین، هۆزی ئه‌لبو محمهد، ئه‌و هۆزه له‌ده‌ورووبه‌ری عماره نیشته‌جێن. ئه‌و هۆزه ئه‌مرۆ بریتیه له‌یه‌کێتییه‌کی گه‌وره له‌چه‌ندین پشت وعه‌شیره‌تی دیکه پێکهاتوه. هه‌موویان ره‌چه‌له‌کی خۆیان ده‌بنه‌وه سه‌ر پیاویک ناوی محمهد بن حه‌سه‌نه، ئه‌و پیاوه له‌هۆزی عزه بووه که له‌باکووری به‌غدا له‌لای رۆژه‌لاتی دیجله‌وه بووه. له‌به‌ر ناکۆکییه‌ک هۆزه‌که‌ی جێده‌هێلێ و به‌ره‌و عماره ده‌چێت، له‌وێ خوشکی یه‌کێک له‌شێخه‌کانی فریجات ده‌هێنێ، ئه‌و پیاوه زۆرزان و پالنه‌وان بووه، له‌ئه‌نجام ده‌بیته‌توی هۆزێکی گه‌وره و به‌هێز که ئه‌مرۆ به‌هۆزی ئه‌لبو محمهد ده‌ناسرێت. ئاسان نییه ئیستا وێنای ئه‌وه بکه‌ین هه‌موو پیاوانی ئه‌لبو محمهد له‌ره‌چه‌له‌کی ئه‌و محمهدنه‌ که باسمان کرد، بۆچوونی دروست ئه‌وه‌یه زۆریک له‌وان پاشماوه‌ی نه‌ته‌وه کۆنه‌کان بن، له‌ریگای هاوپه‌یمانی و وه‌لانه‌وه چووبه‌ریزه‌کانی ئه‌لبو محمهد ده‌وه. بۆئه‌وه‌ی پارێزگاری له‌خۆیان بکه‌ن.

به‌سه‌راتێکی خۆش له‌و باره‌یه‌وه هه‌یه، نووسه‌ری ناسراو ئیبراهیم سالج شوکر ماوه‌یه‌ک له‌سالی ۱۹۳۴، قایمقامی قه‌زای (قه‌له‌ی سالج) بووه، که سه‌ر به‌شاری عماره‌یه. ئه‌و نووسه‌ره گومانی له‌عه‌ره‌بیته‌ی هۆزی ئه‌لبو محمهد ده‌کرد، پێیوابوو

لەرچەلەك ھىندى يان توركمانى بن، بەلگەشى ئەوۋەبوو سىماي كەسانى ئەو
ھۆزە لەسىماي عەرەبەكان ناچى^{۱۸۵}.

دانيشتوۋانى ھۆرەكان:

وتمان ناۋچەنى نىشتەنىي لەعىراق، ھۆرەكانى تىدا زۆرە، ئەمەش دەبىت ھۆى
گۆرپىنى رېرەۋەى روبارەكان. جوگرافىناسى عەرەب بە (بەتائىج) ناۋى دەبەن
ئەمەش لەزمانى كۆندا بەماناي وشەى ھۆر دىت كە ئىستا لەشىۋەزارى
عىراقىيەكان بەكاردىت.

ۋەك دەرەكەۋىت ھۆرەكان ئەو ناۋچانەن كە زۆرىنەى پاشماۋەى نەتەۋە
كۆنەكان پەنايان بۆ بردوۋە. تىسىگەر دەلى^{۱۸۵} ھۆرەكان ھەر لەسەردەمە كۆنەكانى
مىژوۋە پەناگەى نەتەۋە ژىركەۋتوۋەكان بوۋە. ئەنجامدانى كىردە سەربازى لەو
ناۋچانە سەختە. رووداۋەكانى جەنگى يەكەمى جىھانىش ئەمەى سەلماندا كاتىك
بەرىتانيا ويستى مەعىدىيەكان(معدان) دەستگىر بىكات، كە ھىلاكيان بۆ بەرىتانيا
دروست دەكرىد^{۱۸۶}... ئەمىرۋ ھەندىك لىقى گەرە و بچوۋكى ھۆزى ئەلبو مەمەد لە
ھۆرەكان دەرژىن ۋەك شەد و ئەلبونەسپوللا، ھەرۋەھا ھۆزەكانى بەنى ئەسەد و
بەنى خەيقان و زۆرىنەى عەشىرەتى فەرتوسىش لە ھۆرەكان نىشتەجى ھەموو
ئەمانە مەعدان و ھەر يەككىش خۆى دەگىرپتەۋە سەر رەچەلەككى عەرەبى
ۋەك ھۆزەكەى بانگەشەى بۆ دەكات. ھەرچەندە لەراستىدا لەۋانىيە سەر
بەرەچەلىكى دىكە بن، لەبەر ئەۋەى ھۆزە گەرەكانى عەرەب لەھەر شوئىنكىدا
ھۆزە لاۋازەكان ھەلدەمژن لەپىناۋ پاراستىيان. بۆيە ھىكمەت لەۋەدانىيە كە ئەو
قسانەى مەعدان قبول بىكەن كە لەبارەى رەچەلەكى خۆيانەۋە دەيكەن.
عەشىرەتى (الشغبانىيە) و ھەندىك لە تاكەكانى فرىجات ئىيعتراف بەۋە دەكەن كە
رەچەلەكيان دەچىتەۋە سەر سابىئىيەكان^{۱۸۷}.

^{۱۸۵} المصدر السابق، ص ۲۱-۲۲

^{۱۸۶} مەعەدى بە كەسكى دانيشتوۋانى ھۆرەكان دەگوتىرت كۆى وشەكە دەبىتە(معدان) لەزمانى عەرەبىدا.
لەچەندىن سەرچاۋەى گىرنگى مىژۋىي باسى دانيشتوۋانى ھۆرەكان كراۋە. بە گامىشەۋانى بەناۋبانگن.
ۋەرگىز

^{۱۸۷} ولفرد ئىسيفر (المعدان او سكان الاهوار) - ترجمة باقر النجيلي - ص ۱۵-۱۶

تيسىگەر باس لە رووداويكى هاوشيوەى ئەمە دەكات كە لە عوممان روويداوە .
لەوى كۆمەلەك لە بلوشەكان هەيه ، دواتر چوونەتە پال ھۆزى وەھىبەى عەرەبى .
دواى تىپەپبوونى رۆژگار ئەوان بانگەشەى ئەو دەكەن كە رەچەلەكيان ھەمان
رەچەلەكى ھۆزى وەھىبە . چوونەو ھە سەر رەچەلەكىكى بەناوبانگى عەرەب ،
لە رۆژھەلاتى ناوھەراست گرنكى خۆى ھەيه وەك رەچەلەكى تۆرماندىيە لە
بەريتانيا^{١٨٨} .

ھەندىك لە توێژەرانى ئەنسروپۆلۆژى لەوانە ھينرى فيلد و سىتەن لويد پالېشتى
بۆچوونەكەى تيسگەر دەكەن . بۆ نموونە سىتەن لويد تىببىنى ھەندىك لىكچوون
دەكەن لە نىوان دانىشتووانى ھۆرەكان و نەتەو كۆنەكان ، لەرووى پىوانەى سەر و
كەلوپەلە كشتوكاڵىيەكان . ئەو لەبارەى دانىشتوانى ھۆرەكانەو دەلى " ژيان و
بارودۆخيان تا پادەيەكى زۆر لە ژيانى ھۆرەكانى كۆن دەچىت . ديوەخانە بازەيى
و جوانەكانى شىخەكانيان كە بە كەنيسەكان دەچىت ، ھەمووى لە قاميش و قور
دروست كراو ، تارپادەيەكى زۆر بە پەرستگاكانى سۆمەر دەچىت لە ھەزارەى
چارەمى پيش زايىنەو^{١٨٩} .

گرەدى تۆمارکردن (الكتبه):

مەبەست لە (الكتبه - نووسين) كە ئىستا لە گوندەكانى عىراق بە كاردىت ، نزيكە لە
ماناى ھاوپەيمانى و وەلا كە لە زمانى عەرەبى كۆن ھەيه . دكتور شاکر مستەفا
سەليم توێژىنەو ھى بابەتى كىتبەى لە ھۆرەكانى چپايش (الجبايش) كردووە . لەو
ھۆرەدا دەسلەتەى بەنى ئەسەد زالە . ئەو ھۆرە بە ھۆزە ھەر لەسەردەمىكى
دوورەو ھە بۆتە كرۆكى يەكگرتنىكى ھۆزگەرى گرنك ، بۆيەش ھۆزە لاوازەكان لە
رێگەى كىتبەو ھەچەلەكيان وەردەگرت . دكتور شاکر دەلى " وشەى كىتبە لە
زمانى عەرەبى لە وشەى (الكتابه - نووسين) وەرگىراو . وەك زاراوہەك بۆ
ئەو بە كاردىت ، خىزانىك يان بنەمالەيەك رەچەلەك لە ھۆزىك وەرگىرت ، ئەم
كردارەش بە نووسين تۆمار دەكرىت . ئەم شىوازى تەبەنى كردنەش ھەندىك

^{١٨٨} المصدر السابق ، ص ١٦

^{١٨٩} شاکر مصطفى سليم (الجبايش) ج ١ ، ص ٢٦

سروشستی كۆمەلگەى غىراقى.....

ئىمتىياز بە خىزان يان بىنەمالەكە دەدات، لەبەرامبەرىش ھەندىك ئەركى دەخاتە ئەستۆ. بەمەش ھۆزە تەبەنى كراۋەكە لەگەل ھۆزە سەرەككىيەكە يەكسان دەبىت. كۆمەلەك ھۆكارىش لەدوای ئەو دياردەو ھەيەكە تا رابردوۋىيەكى نزيك بەشۋەيەكى فراوان ئەنجام دەدرات. بەشۋەيەك ھەموو لەقەكانى ئىستا بەلەقەكانى بەنى ئەسەدىشەو، لەبەنەرتدا بۇ ھۆزى دىكە دەگەپتەو.

"كاتىك جەنگەكانى ھۆز لە رابردودا درىخايەن بوو، ئەوا لايەنە لاوازەكانى عەشايەرى پەنايان بىردۆتە بەر بەنى ئەسەدى بەھىز، بۇ ئەو ھەي لەژىر چاۋدىرى ئەوان بىزىن و لەرىگەي تەبەنىيەو لەگەل ئەوان تىكەلدەبوون. لەگەلئەو ھەي ئەو تىكەلبوونە لەسەردەمىكى دوورەو ھەي رويداو، لەبەرتەو ھەي بەرچەلەكبوون بۇ بىنەرتەكى غەرىب كاريگەرى بۇ پىنگەي كۆمەلەيەتى بىنەمالە يان پشەكە دەبىت، ئەوا ئاسان نىيە جىاۋازى بىكەن لەو ھەي كامە بىنەمالە بىنەرتە يان كەمەيان ھاتۆتە ناو ھۆزەكەو. لەگەلئەو ھەي بىنيمان زۆر پىشت و سەك لەناو ھۆزەكان غەرىبىن^{۱۱۰} پىرسەي تۆماركردنى رەچەلەك تەنھا لە ناۋچەي چىبايش نىيە، بەلكو لەسەرتاسەرى گوندەكانى غىراق بىلەو. لەراستىشدا ئەمە پىرسەيەكى سادە نىيە، ھەك لە رووخسارە دەرەككىيەكەي ديارە، بەلكو كاريگەرىيەكى كۆمەلەيەتى گەورە ھەيە. تەنانتە بىرۋاي ئەو ھەي، يەككىكە لە ھۆكارەكانى بىلەبوونەو ھەي بەھەي بىباباننىشىنى لەنىو دانىشتۋانى غىراقدا.

ئەو ھۆزە لاوازەكە دەيەوئ لەرىگەي كىتەو بەجىتە رىزى ھۆزىكى بەھىزەو، خۇي بەناچارى لەو دەدۆزىتەو ھەندىك بەھەي ئەو ھۆزە قىبۇل بىكات، ئەو ھۆزەي دەيەوئ رەچەلەكى ھۆزىكى دىكە ھەرىگىرت ئەوا دەبىت لەبەھا كۆمەلەيەتىيەكانى لاسايى بىكاتەو، بۇ ئەو ھەي بەجىتە رىزى ئەوانەو لەسەر ئەوان ھەزمار بىگىرت. لەوانەيە لەو ھەي سەركەوتوۋ بىت يان ژىركەوتوۋى، بەلام بەھەر شىۋەيەك ھەول دەدات لاسايى بىكاتەو.

^{۱۱۰} المصدر السابق ج ۱ - ۱۳۷ - ۱۳۸

یه‌کیتی هۆزه‌کان:

ناوچه‌ی نیشته‌نی له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کاندا به‌ده‌رکه‌وتنی کۆمه‌لێک یه‌کیتی به‌هیزی هۆزه‌کان به‌ناوبانگ بوو. ئه‌و یه‌کیتیانه وه‌ک پێشتریش ئاماژه‌مان بۆ کرد له‌ شێوه‌ی حکومه‌تی بچووک ده‌رده‌که‌وتن. ئه‌و یه‌کیتیانه زه‌وییه‌کانیان دابه‌ش ده‌کرد، تخبیبیان ده‌کێشا. سه‌رانه و باجیان وه‌رده‌گرت. ته‌نانه‌ت زۆربه‌ی کاره‌کانی حکومه‌تیان ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی دامه‌زراوه‌ی سه‌ربه‌خۆی حکومه‌ت بن^{١٩١}. هه‌ر ئه‌و یه‌کیتیانه‌ش ململانیان له‌نیوان خۆیان ده‌کرد و له‌گه‌ڵ یه‌کتر ده‌جه‌نگان، هه‌ر یه‌کێکیش له‌وان ده‌یویست له‌سه‌ر حسێبی دراوسێیه‌که‌ی فراوان بێت. حکومه‌تی عوسمانیش بایه‌خی به‌و کێشانه نه‌ده‌دا مادامیکه‌ی باجی خۆیان ده‌دن. له‌وانه‌شه هه‌ر حکومه‌ت هه‌ندێک جار هانی ململانی و کوشتاری نێوانیانی دا‌بێت. ئه‌مه‌ش به‌پێی وته‌یه‌ی ده‌لێ "په‌رت بکه‌ و زال به‌". سه‌رۆکی بالای یه‌کیتیه‌که‌ی هۆز به‌پێدانی برێک پاره‌ی سالانه‌ خاکه‌که‌ی ژێر ده‌سه‌لاتی زامن ده‌کرد، دوا‌ی ئه‌مه‌ش سه‌رپشک بوو له‌وه‌ی چی له‌هۆزه‌کانی ژێر ده‌ستی خۆی ده‌کات. زۆرجاریش به‌زیادکردنی سه‌رانه سته‌می لێ ده‌کردن. پاسه‌وانه‌ تاییه‌ته‌کانیشی فرمانه‌کانیان جبه‌جێ ده‌کرد.

هه‌ندێک جار له‌سه‌ر ئه‌و بره‌ پاره‌یه‌ی سالانه، ناکۆکی ده‌که‌وته نێوان حکومه‌ت و سه‌رۆک. ته‌نانه‌ت شه‌ریان له‌نیوان به‌رپاده‌بوو. کاتی‌ک حکومه‌ت هه‌ستی به‌وه ده‌کرد له‌به‌رامبه‌ر سه‌رۆک لاوازه، ئه‌وا به‌هه‌رحال به‌که‌م رازی ده‌بوو^{١٩٢}، که‌چی ئه‌گه‌ر حکومه‌ت ده‌یزانی به‌هێزتره ئه‌وا لێی ده‌دات و شه‌پی له‌گه‌ڵ ده‌کرد، ته‌نانه‌ت سه‌رۆکایه‌تیشی بۆ شێخێکی دیکه ده‌گواسته‌وه.

به‌ناوبانگترین یه‌کیتیش که له‌سه‌ده‌ی هه‌ژده‌م له‌ناوچه‌که‌ زال‌بوو، ئه‌وا یه‌کیتی خه‌زعه‌لییه‌کان و مونتەه‌ق بوو له‌ دیوی فو‌راته‌وه، به‌نولام و زوبه‌ید بوو له‌ به‌ره‌ی دیجه‌وه. له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌میش یه‌کیتی ئه‌لبو محمه‌د له‌ده‌ورو به‌ری عماره

^{١٩١} عبدالرزاق الحسني (العراق قديما و حديثا) ص ١٥٤

^{١٩٢} عباس العزاوي (المصدر السابق) ج ٧ ص ٢٤٩

ده‌رکه‌وت، ده‌سه‌لاتیکه‌ی گه‌وره‌ی په‌یدا کرد، به‌شێوه‌یه‌ک توانای تۆپهاوێژی هه‌بیّت و له‌ جه‌نگه‌کانی به‌کاریان به‌یئنی^{١٩٣}.

ئه‌وه‌ی هاوکاری دروستبوون و زالبوونی ئه‌و یه‌کێتیانه‌ی له‌ ناوچه‌که‌ کرد، زۆری هۆرپه‌کان بوو. کاتیک حکومه‌ت بۆ ته‌میکردنیان ده‌هات ئه‌وا ئه‌وان به‌ره‌و هۆرپه‌کان پاشکشیان ده‌کرد، له‌وێش ناسه‌قامگیران دروست ده‌کرد و رێگریان ده‌کرد. عه‌باس عه‌زاوی میژوونووس له‌و باره‌یه‌وه ده‌لی^{١٩٤} کاتیک والی عومه‌ر پاشای سه‌ردار له‌ساڵی ١٨٥٧ هاته‌ عێراق پێیوابوو ده‌توانی به‌سوپاکه‌ی به‌سه‌ر ئه‌و ناوچه‌یه‌ زāl بیّت، که‌چی دواجار ده‌رکه‌وت هه‌له‌بوو. گه‌وره‌ترین رێگریش له‌وه‌دا بوونی هۆرپه‌کان بوو که‌ کۆسپ بوون له‌به‌رده‌م سوپا^{١٩٤}.

ناسته‌کانی شه‌ره‌ف:

شایه‌نی ئاماژه‌ پێدانه‌ هۆزه‌کانی به‌دو ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر شوانکاره‌یی و کۆچکردن ده‌ژیان، ژماره‌یان له‌ ناوچه‌کانی نیشته‌نی زۆر بوو، به‌لام له‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی نۆزده‌مه‌وه ژماره‌یان که‌م ده‌بۆیه‌وه. ته‌نانه‌ت ئیستا بوونیان له‌و ناوچه‌یه‌ ده‌گمه‌نه. ئه‌وان ژبانی بیاباننشینیان جیه‌یشت و کشتوکالیان کرد به‌ پێشه‌ی خۆیان، له‌گه‌ڵه‌وه‌شدا هێشتا پابه‌ند به‌ زۆریک له‌به‌ها کۆنه‌کانی بیاباننشینه‌وه. ئه‌وان به‌فیز و خۆ به‌زلزانییه‌وه سه‌یری هۆزه‌کانی دیکه‌ ده‌که‌ن. بۆ ئه‌وه‌ی خۆیان له‌ هۆزه‌کانی دیکه‌ جیاواز بکه‌نه‌وه، ئه‌وا خۆیان له‌کاری گامیشه‌وانی و کشتوکالکردنی سه‌وزه و راوه‌ماسی به‌دوور ده‌گرن. ئه‌و پێشانه‌ به‌ تێپوانینی ئه‌وان زۆر نه‌نگیه‌که‌، چونکه‌ وا له‌ خاوه‌نه‌کانیان ده‌کات وه‌ک دێوه‌ره‌ بن که‌لوپه‌له‌کانیان له‌ گوندان بگێرن^{١٩٥}.

له‌ شێخی یه‌کیک له‌ هۆزه‌ ره‌سه‌نه‌کانی فوڕاتی ناوه‌راستم پرسى: بۆچی رقتان له‌ به‌قاله‌؟ له‌ وه‌لام وتی: به‌پال له‌سه‌ر ته‌رازوو ده‌ژی ئه‌مه‌ش عه‌یبه‌. ده‌رده‌که‌وی شێخ مه‌به‌ستی بوو بلای: به‌قال له‌بری چه‌ک، ته‌رازوو هه‌لده‌گریت. ئه‌مه‌ش پێچه‌وانه‌ی پیاوه‌تی و پاله‌وانتیه‌.

^{١٩٣} Jamali (new iraq) p 128

^{١٩٤} عباس العزاوي (المصدر السابق) ج ٧، ص ١٢٤

^{١٩٥} شاکر مصطفى سليم (المصدر السابق) ج ٢ ص ٥٦٢-٥٦٥

که‌سیک ئە‌گەر له‌ هۆزه ره‌سه‌نه‌کان بێت، ئە‌و له‌ که‌ناری رووباره‌وه ده‌وه‌ستێت و (فاله‌که) ^{١٩٦} ی به‌ده‌سته‌وه ده‌گرێت، بۆئه‌وه‌ی ماسیه‌ک یان چه‌ند ماسیه‌ک راو بکات، نایه‌وێ ماسی به‌ تۆپ راوبکات، چونکه‌ تۆپ ماسیه‌کی زۆر ده‌گرێت، ئە‌و کاته‌ ناچار ده‌بێت ماسیه‌کان له‌ بازار بفرۆشێته‌وه، که‌چی فاله‌ ته‌نها ژماره‌یه‌کی که‌می ماسی پێ راو ده‌گرێت، ته‌نها به‌شی خۆراکی خۆی و خه‌زانه‌که‌ی ده‌کات. ئە‌وه‌ی شایه‌نی باسه‌ فاله‌ له‌ گونده‌ عێراقیه‌کان وه‌ک چه‌کێک بووه‌. وه‌ک حه‌ربه‌یه‌که‌ سی ده‌می تیزێ هه‌یه‌، زۆرجار له‌ کوشتاره‌کان به‌کارهاتووه‌، به‌لام تۆپه‌کان هی به‌فاله‌ بیه‌یزه‌کانه‌.

له‌ گونده‌کاندا چوار توپزێ بێزراو هه‌یه‌. له‌هه‌موویان بێزراوتر (به‌رگدروه‌کانن) دوا‌ی ئە‌وان، ئە‌و جووتیارانه‌ن که‌ سه‌وزه ده‌چین، له‌زمانی عێراقیه‌کان به‌ (حساویه‌کان) ناوده‌برێن، دواتر ماسیگره‌کان دێن که‌ (به‌ربه‌ره‌کان) ناوده‌برێن و دوا‌جاریش مه‌عدان دێن، ئە‌مانه‌ش ئە‌و که‌سانه‌ن گامێشه‌وانن.

رقبۆونه‌وه‌ له‌وانه‌ی رستن و چنن ده‌که‌ن:

ئە‌وه‌ی جینگای سه‌رنجه‌ جیاوازییه‌کی زۆر له‌ پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ئە‌و که‌سانه‌ هه‌یه‌، که‌ حه‌سیری قامیش ده‌چن، له‌گه‌ڵ ئە‌و که‌سانه‌ی رستن و چنن ده‌که‌ن یان کاری دیکه‌ی دوورمان ده‌که‌ن. حه‌سیرچه‌نه‌کان پێگه‌یان له‌و که‌سانه‌ که‌متر نییه‌ که‌ دانه‌وێله‌ ده‌چێن، که‌چی ئە‌وانه‌ی رستن و چنن ده‌که‌ن هه‌یج که‌سیک له‌ قه‌یزه‌وه‌ن بوون پێیان ناگات. ئە‌وانه‌ی خۆیان به‌ رۆله‌ی هۆزه ره‌سه‌نه‌کان ده‌زانن که‌چ به‌وان ناده‌ن و که‌چیشیان لێ ناخوازن. ته‌نانه‌ت ئە‌گەر شه‌پوکوشتر دروست بوو، پتۆیست ناکات به‌رگدروو و ئە‌و جوۆره‌ پیاوانه‌ به‌شدار بن، ئە‌وان له‌گه‌ڵ ژنان داده‌نیشن و له‌جه‌نگدا داوا‌ی هه‌یج هاوکارییه‌کیان لێ ناکرێت، هه‌رچه‌ند هاوکارییه‌که‌یان که‌میش بێت.

دکتۆر شاکر سلیم له‌باره‌ی رقبۆونه‌وه‌ له‌ به‌رگدرووه‌کان پرسیار له‌شاره‌زاییه‌کی نه‌رێته‌ عه‌شایرییه‌کان ده‌کات، ئە‌ویش وه‌لامی ده‌داته‌وه‌ و ده‌لێ: به‌رگدرووه‌کان

^{١٩٦} فاله‌ نامێزنکی وه‌ک (شه‌نه‌ی کورده‌وارییه‌، چه‌ند سه‌رنکی هه‌یه‌، پێشتر له‌ باشووری عێراق بۆ راوه‌ ماسی به‌کارهاتووه‌. شه‌پیشی پێکراوه‌. - وه‌رگێڕ

له‌رووی ره‌چه‌له‌که‌وه عه‌بیدارن، درۆ زۆر ده‌که‌ن، ئه‌وان ئه‌ستۆپاک نین، ئه‌وان خشه‌کهانی حوسینیان دزی. شاهیدحالیان له‌سه‌ر مه‌ریم کرد کاتی‌ک مندالی بوو. زۆر کاری بیزراویان کردوه، له‌میژوودا تۆمارکراوه^{١٩٧}.

وه‌ك ده‌رده‌که‌وێت ئه‌و بیانوانه دروستکراون، هۆزه‌کان بۆ رقی خۆیان له به‌رگدرووه‌کان ده‌یکه‌نه پاساو. له‌راستیدا رقبوونه‌وه له‌به‌رگدروو و ئه‌وکه‌سانه‌ی چنن ده‌که‌ن، نه‌ریتیکی کۆنی به‌دوه‌کانه، به‌دو له‌ دیزه‌مانه‌وه ئه‌گه‌ر جینیوی ده‌دا ده‌یگوت (به‌رگدرووی کۆری به‌رگدروو). سه‌رچاوه‌ی ئه‌و رقبوونه‌وه‌یه ئه‌وه‌یه پیاوی به‌رگدروو کارێک ده‌کات که له‌ بنه‌په‌ته‌وه هی ژنانه، جگه له‌مه‌ش له‌بری ئه‌وه‌ی به‌ شمشیر و بازو بژیت، به‌ده‌ستی خۆی ده‌ژی. ئه‌وان په‌ندیکیان هه‌یه ده‌لی" به‌رگدروو له‌ژیانی خۆی مشکیکی نه‌کوشتوه".

سه‌باره‌ت به‌جیاکردنه‌وه‌ی هه‌سیرچن، و ئه‌وکه‌سانه‌ی رستن و چنن ده‌که‌ن، ئه‌وا به‌ بپوای من بۆئه‌وه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه هه‌سیرچن، وه‌ك ئه‌وکه‌سه‌یه که دانه‌وێله ده‌چینی، هه‌شتا په‌یوه‌سته به‌ به‌هاکانی بیاباننشینه‌وه. ئه‌و له‌گه‌ل ژنان دادانیشی و ته‌رازو به‌کارناهیته‌ی. ئه‌و هه‌سیریکی زۆر به‌ره‌م ده‌هینی، دواتر کۆی ده‌کاته‌وه به‌یه‌کجار به‌ بازرگانی ده‌فرۆشی. ئه‌و به‌ دانه له‌ بازاره‌کانی نافروشی، مامه‌له‌ی کرپن و فروشتن له‌سه‌ر هه‌سیر ناکات، بۆیه وه‌ك ئه‌وکه‌سه‌یه که له وه‌زی دروینه‌دا دانه‌وێله‌که‌ی ده‌فرۆشی.

هۆزه‌کانی فو‌راتی ناوه‌راست:

پیشتر عێراقمان له‌رووی تیکه‌لبوونی ره‌چه‌له‌کی هۆزه‌کان به‌ (به‌رمیلی تورشیات) چوواند. ناوچه‌ی نیشته‌نییمان به‌ بنی به‌رمیله‌که‌وه وه‌سف کرد. لی‌ره‌وه ده‌بی‌ت هۆزه‌کانی فو‌راتی ناوه‌راست له‌وه جیاکه‌ینه‌وه. ئه‌و هۆزانه جیاوازییه‌کی زۆریان هه‌یه له‌گه‌ل هۆزه‌کانی که‌ناری دیجله‌وه له‌رووی رۆژه‌لات و هۆزه‌کانی هۆزه‌کانه‌وه، له‌رووی بی‌گه‌ردی ره‌چه‌له‌ک و توندی پابه‌ندبوونیان به‌ به‌هاکانی به‌دوه‌وه.

^{١٩٧} المصدر السابق ج ٢ ص ٤٦٣

فوپاتی ناوه‌پاست ده‌که‌وێته لیواری بیابانه‌وه، بۆیه ده‌کریت له‌دوای ناوچه‌ی جه‌زیره‌وه به‌ده‌روازه‌ی دووه‌م دابنریت، بۆ ئه‌و هۆزانه‌ی له‌ بیابانه‌وه بۆ عێراق دێن. له‌راستیدا زۆریک له‌ هۆزه‌کانی فوپاتی ناوه‌پاست ماوه‌یه‌کی زۆر نییه هاتونه‌ته عێراق. ئه‌وان به‌ر له‌ هۆزه‌کانی جه‌زیره هاتونه‌ته عێراق، به‌لام دوای هۆزه‌کانی دیجله و هۆزی هۆپه‌کانه‌وه هاتون.

شیخ فه‌ریق مه‌زه‌ر فیره‌ون ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وه کردوه و هۆزه‌کانی عێراقی بۆ دوو جۆر پۆلین کردوه: جۆری یه‌که‌میان له‌ هۆزه‌کانی فوپات و هۆزه‌کانی جه‌زیره پێکهاتوه. به‌ تێپوانینی ئه‌و ئه‌و هۆزانه هێشتا ره‌سه‌نایه‌تی عه‌ره‌بیان پاراستوه. که‌چی جۆری دووه‌م هۆزه‌کانی دیجله‌ن، ئه‌و هۆزانه زۆریک له‌ نه‌ریت و خه‌سله‌ته‌ باش و کۆنه‌کانی خۆیان له‌ده‌ست داوه، له‌ئه‌نجامی په‌یوه‌ندیان به‌حکومه‌ت و هامۆشکردنی شار و تیکه‌لبوونیان به‌ خه‌لکه‌وه^{١٩٨}.

وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت دکتۆر شاکر سه‌لیم پالێشتی ئه‌و پۆلینکردنه ده‌کات و ده‌ڵێ: زۆریک له‌و هۆزانه‌ی له‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بییه‌وه به‌ره‌و عێراق هاتون، هۆپه‌کانیان کردۆته‌ په‌ناگه‌ی خۆیان، به‌خێوکردنی گامیشیان کردۆته‌ سه‌رچاوه‌ی بژێوی خۆیان. له‌ئه‌نجامی ئه‌مه‌شدا بۆ سه‌دان سال ده‌چیت، په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ڵ ژبانی بیابان پچراوه. سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش ده‌کریت به‌روونی تێبینی سیفه‌ته‌کانی بیابانیشینی سروشتی و شارستانی بکریت له‌ دانیشتوانی هۆپه‌کانی ناوچه‌ی فوپاتدا. ئه‌مه‌ش له‌ ئه‌نجامی په‌یوه‌ندی به‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بییه‌وه له‌ ریگای کۆچکردن و زه‌واجه‌وه. ئه‌گه‌ر به‌ شیوه‌یه‌کی نارۆشنیش بێت ئه‌مه وایه‌که‌ دووه‌ دانیشتوانی هۆپه‌کان بۆ دوو جۆر دابه‌ش ببن، جۆری یه‌که‌م دانیشتوانی رۆژه‌لاتن که‌ له‌ هۆپه‌کانی دیجله‌ن، جۆری دووه‌میش له‌ رۆژناوان، له‌ هۆپه‌کانی فوپات^{١٩٩}.

هنری فیلد بۆ هه‌مان بۆچوون ده‌چیت. ئه‌و بریاری وایه هۆزه‌کانی نیشته‌جێی باشووری کویت له‌ بیابانیشینی دابراون، یه‌کیک له‌وان به‌دو نییه، ته‌نها هۆزی به‌نی

^{١٩٨} فریق مزهر الفرعون (الحقائق الناصعة) ج ١، ص ٢٢
^{١٩٩} شاکر مصطفى سلیم (المصدر السابق) ج ١ ص ٢٠

لام نەبێت كە نىمچە بەدوھ. ئەگىنا ئەوانى دىكە مەيليان بەلاى فەرامۆشكردنى پەيوەندىيەكانى ھۆز ھەيە، سەرقالى كشتوكال و بەخێوكرتنى گامىش و كارى دىكەن^{٢٠٠}.

دەبێت ئاماژە بەوھ بدەين ھۆزەكانى فوړاتى ناوھ پاست، بەچاوى رقبوونەوھ سەيرى ھۆزەكانى رۆژھەلاتى دىجلەوھ دەكەن، بە (شروگىيەكان) ناودەبرين، ئەمەش لەزمانى عەرەبى لە وشەى (الشروق) يان (الشرق) ھاتووە. بەمدوايى شروگىيەكان گرنگىيەكى كۆمەلەيەتى گەورەيان ھەيە، چونكە زۆرىنەى ئەو كەسانە پێك دەھيئن كە لە لادى روودەكەن شارەكان. وەك دەرەكەوێت، لاوازبوونى پەيوەندىيەكانى ھۆزگەرايى لە لاى ھۆزەكانى دىجلەوھ ھۆكارىكى يارىدەدەر بووھ لە كۆچكردن.

ھۆزەكانى فورات ھەردەم شانازى بەوھ دەكەن كە زياتر لە ھۆزەكانى دىجلە ھىمەتيان ھەيە وھەستى شۆرشيان بەھيژترە. كاتيك شۆرش لەسالى ١٩٢٠ لە فوړاتى ناوھ پاست پەرەى دەسەند، ھۆزەكانى دىجلە ھيمن و لاىنگرى حكومەتن. لە سالانى ١٩٣٥-١٩٣٦ يش ھەمان ھەلويسىتيان ھەبوو. ئەوكات گوڤيىستى يەكێك لە شىخەكانى دىجلە بووم، بە سەرسورمانەوھ دەپيرسى: ئەو خەلكە لەو شۆرشە يەك لەدواى يەكانە چييان دەستدەكەوێت؟ مەبەستى ھۆزەكانى فورات بوو، نەشىدەزانى ھۆكارىكيان بەھيژى كولتورى بياياننشىنە لەلاى ئەوان.

ھەر ھۆزەكانى فوړاتى ناوھ پاست ھاوشىوھى شروگىيەكان، رقيان لە مەعدانىش دەبێتەوھ. ئەوان خۆيان لە ژنخوازي مەعدييەكان بەدوور دەگرن و رقيان لە ئاكارى ئەوان دەبێتەوھ. مامۆستا جەعفەر خەليلى ئاماژەى بۆ ئەوھ كردووە، باسى ھەندىك جياوازي نىوان مەعدييەكان و ئاكارى ھۆزەكانى فوړاتى ناوھ پاست كردووە. ئەو بۆچوونىكى سەيرى شىخ عەبادى حوسين ئال قتلەمان، لەبارەى مەعدانەوھ بۆ دەگوازيتهوھ كە وتوہتى: وشيار بە لەوھ رازى بن مەعيدى پەنج بخاتە ناو كونى ديوار مالەكانتانەوھ، چونكە ئەو پەنجەى لەكونى ديوارەكە داناوھ، بەدەستەكەى دىكە ئاماژە بۆ جەماعەتەكەى دەكات وھاوار دەكات، زوو

وه‌رن فریا بکه‌ون بۆ ئه‌وه‌ی له‌و کونه‌ ده‌رگایه‌ک دروست بکه‌ین و تێیدا بچینه‌ ناو خانووه‌که‌وه^{٢٠١}.

له‌وانه‌یه‌ هۆزه‌کانی فو‌رپاتی ناوه‌راست له‌ رقبه‌ونه‌وه‌یان له‌مه‌عدان هه‌ندێک له‌سه‌ره‌ق بن، چونکه‌ مه‌عدان ناتوانن وه‌ک پێویست پارێزگاری له‌ به‌هاکانی بیاباننشین بکه‌ن، له‌وباره‌یه‌وه‌ تیسێگه‌ر ده‌لی: نه‌ریته‌کانیان له‌ نه‌ریته‌یه‌کلاکه‌ره‌وه‌کانی به‌دو جیاوازه‌، ئه‌وان له‌ میواندۆستی وه‌ک ئه‌وان بن، ئه‌وان بێ ئۆقره‌ترن، نه‌ریتی تۆله‌کردنه‌وه‌ وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ له‌ناویان نه‌بێت. ناویانگێکی فراوانیان له‌ دزیکردن هه‌یه^{٢٠٢}.

دانیشتوانی شاره‌کان:

سه‌رجه‌م قسه‌کانمان له‌و به‌شه‌دا، له‌باره‌ی هۆزه‌ جیاجیاکانی عێراقه‌وه‌ بوو، که‌ چۆن ره‌چه‌له‌کیان تێکه‌ڵ به‌ پاشماوه‌ی نه‌ته‌وه‌ کۆنه‌کان بووه‌. ئێستا پێویسته‌ قسه‌ له‌سه‌ر دانیشتوانی شاره‌کان بکه‌ین. به‌ر له‌هه‌موو شتێک ده‌بێت بزانی‌ن زۆریه‌ی شاره‌کانی ناوچه‌ی نیشته‌نیه‌کان، له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌م دانراون له‌وانه‌: قه‌لعه‌ی سالح، عماره‌، مه‌جری گه‌وره‌، عه‌لی غه‌ره‌بی، کومه‌یت، شیخ سعد، کوت، نعمانیه‌، صوبه‌، عه‌زیزیه‌، شه‌ته‌ره‌، رفاعی، قه‌لعه‌ی سوکه‌ر، حمزه‌، شامیه‌، ئه‌بو صخیر، هیندیه‌، مه‌حمودیه‌. ته‌نها سێ شار له‌ سه‌ده‌ی هه‌ژده‌م دانراون، ئه‌وانیش دیوانیه‌ و سوق شیوخ و زوبیره‌. ته‌نها یه‌ک شار له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ نۆزده‌م دروست بووه‌ ئه‌ویش (حه‌ی) یه‌. له‌سه‌ده‌ی بیسته‌میش شاری هاشمیه‌ و فه‌یسه‌لییه‌ دروستبووه‌.

ئه‌و دیارده‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌ له‌ناوچه‌ی نیشته‌نیه‌کان جێگای سه‌رنجدانه‌. وه‌ک پێشتر ئاماژه‌مان بۆکرد، له‌ گه‌رنگترین هۆکاره‌کانی ئه‌و دیارده‌یه‌، گۆڕینی رێه‌وی رووباره‌کانه‌ له‌ناوچه‌که‌دا. شاره‌کان هه‌رده‌م ده‌که‌ونه‌ که‌ناری رووباره‌کانه‌وه‌،

^{٢٠١} أ، س، ح (الفتلة كما عرفتهم) ص ١١٣ "ماموستا جه‌عفهر خه‌لیلی پێپوتم ئه‌و کتێبه‌ له‌نووسینی خۆیه‌تی. له‌راستیدا ئه‌و کتێبه‌ زۆر زانیاری کۆمه‌لایه‌تی سوودبه‌خش

له‌خۆیه‌وه‌ ده‌گه‌رێت" — عه‌لی وه‌رده‌ی

^{٢٠٢} ولفرد تیسېفر (المصدر السابق) ص ١٤

.....سروشستی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی

کاتیک رێپه‌وی رووباره‌که ده‌گۆریت، ئه‌وا شاره‌که‌ش به‌ره‌و له‌ناوچوون ده‌چیت. ئه‌م دیارده‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌ کاریگه‌رییه‌کی زۆری له‌سه‌ر سروشتی ئه‌و شارانه‌ هه‌بووه‌ که تازه‌ دروستکراون. دانیشتوانی ئه‌و شارانه‌ زۆره‌یان له‌هۆزه‌کانی ده‌ورووبه‌رن، به‌زاراوه‌ی هۆزگه‌راییه‌ به‌ (له‌ملوم) ، ئه‌وان له‌ هۆزی جیاجیاوه‌ دینه‌ شار، له‌گه‌ئوه‌شدا که‌سانی دیکه‌ به‌ کاسبی و بازرگانی دینه‌ شاره‌که‌وه‌. له‌گه‌ئوه‌شدا هه‌موو ئه‌و دانیشتوانه‌ ناچارن پابه‌ند بن به‌ به‌ها و نه‌ریتی هۆزه‌کانی ده‌ورووبه‌ره‌وه‌. زۆرجار شه‌ڕ له‌نیوانیان دروست ده‌بییت، تۆله‌کردنه‌وه‌ و رقبوونه‌وه‌ په‌ره‌ ده‌ستینێ، له‌به‌شی داها‌تودا باسی ده‌که‌ین.

که‌چی کاتیک دیینه‌ ناوچه‌ی جه‌زیره‌، یان ناوچه‌ی دیاله‌وه‌، ئه‌وا ده‌بینین به‌پێی تێپه‌رپه‌وونی رۆژگاریش رووباره‌کان رێپه‌ویان جێگیرن. ئه‌مه‌ش وایکردوه‌ شاره‌کان له‌کۆنه‌وه‌ له‌شوێنی خۆیان به‌مێنیته‌وه‌، گۆرانکاری له‌ناو و شوێنه‌که‌ی نه‌کراوه‌، ناویان له‌کتیبه‌ی جوگرافیناسه‌ کۆنه‌کان هه‌ر به‌مشپوه‌ی ئیستا هاتوه‌. باوه‌ری ئه‌وه‌ش هه‌یه‌ زۆربه‌ی دانیشتوانی ئه‌مجۆره‌ شارانه‌ پاشماوه‌ی نه‌ته‌وه‌ کۆنه‌کان بن. ئه‌وان تووشی به‌عه‌ره‌بکردن بوونه‌ته‌وه‌ له‌ئه‌نجامی به‌رکه‌وتنیان له‌گه‌ڵ هۆزه‌کانی ده‌ورووبه‌ریان. ئه‌وان دوا‌جار جیاوازییه‌کیان له‌گه‌ڵ ئه‌و هۆزانه‌ نییه‌، ته‌نها هه‌ندیک جیاوازی ساده‌ نه‌بییت له‌ زمان و ره‌نگی پێست و قژ و چاویان نه‌بییت.

بۆته‌ی کۆمه‌لایه‌تی:

له‌هه‌ندی شاری عێراقدا، که‌سانی بیانی ده‌ژین، که‌ له‌ ولاتانی ئیسلامی، وه‌ک ئێران و ئه‌فغانستان و ئازهریجان و هه‌نده‌وه‌ هاتوون. ئه‌و بیانیانه‌ له‌ شاره‌ شیعییه‌کان زیاترن، به‌تایبه‌تی له‌ که‌ربه‌لا و کارمیه‌، زۆربه‌شیان ئێرانین. ئه‌وه‌ی تێبینی ده‌کړیت ئه‌و بیانییه‌، له‌سه‌ره‌تای جێگیرپه‌وونی له‌یه‌کێک له‌شاره‌کانی عێراق هه‌ست به‌غه‌ریبه‌ی ده‌کات، هه‌ست به‌ به‌هاکانی ده‌ورووبه‌ری ناکات، به‌لام به‌تێپه‌رپه‌وونی رۆژگار له‌ناو بۆته‌که‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ ده‌توێته‌وه‌. ئه‌گه‌ر خو‌شی توانای تێکه‌ڵبوونی نه‌بییت، ئه‌وا منداڵ و نه‌وه‌کانی ده‌بییت به‌ شیوه‌یه‌ک له‌

شیوه‌کان تێکه‌ڵ بن، بۆیه دواجار ده‌بینین له‌بیرکردنه‌وه و دابونه‌ریتیان جیاوازیان له‌گه‌ڵ که‌سانی ئه‌و گه‌رپه‌که‌ نییه که تێیدا ده‌ژین.

ئیه‌ن خه‌لدون ده‌لی: مرقۆ کورپی نه‌ریت و شته باوه‌کانه، نه‌وه‌ک کورپی سروشت و میزاجی خۆی بێت. که له‌بارودۆخێک رادێت، ئه‌وا ده‌بێت ئاکار و به‌هره و نه‌ریتی، شوێنی سروشته‌که‌ی ده‌گریته‌وه. ئه‌مه‌ش له‌ زۆر ئاده‌میزاده‌کان به‌دی ده‌کریت، خوا به‌ویستی خۆی شته‌کان خه‌لق ده‌کات.^{٢٠٢}

ئه‌م وته‌یه‌ی که ئیه‌ن خه‌لدون، نزیکه‌ی شه‌شسه‌د سال به‌ر له‌ئێستا ئاماژه‌ی بۆ کردوه، زۆر له‌وته‌ی کۆمه‌لناسانی ئێستا ده‌چیت. مرقۆ به‌ره‌می بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تیه، زیاتر له‌وه‌ی به‌ره‌می ره‌چه‌له‌ک و بۆماوه‌یی سروشتی خۆی بێت. ئه‌گه‌ر مرقۆشێک له‌ ژینگه‌یه‌ک نه‌شونما بکات، ئه‌وا فشاری کۆمه‌لایه‌تی یان ناچاربوونی کۆمه‌لایه‌تی (قسر اجتماعی) به‌پێی گوته‌ی دورکایم^{٢٠٤} کاریگه‌ری به‌سه‌ره‌وه ده‌بێت، دواجار کاریگه‌ری خۆی له‌سه‌ر بیرکردنه‌وه و نه‌ریته‌کانی داده‌نێت، جا هه‌ست بکات یان نا. مرقۆش هه‌رچه‌نده هه‌ولبێت ئه‌وا ناتوانی له‌وفشاره کۆمه‌لایه‌تیه نه‌جاتی بێت.

تێبینی ئه‌وه له‌و ئێرانیانه ده‌که‌ین که بۆ شاره پێرژه‌کان دین، ئه‌وان بۆ پێرژه‌ی یان بۆ وه‌رگرته‌ی زانسته‌کانی ئایین دین، ئه‌وان له‌ سه‌ره‌تاوه له‌ گیانی هۆزگه‌راییی و به‌ها زالبوه‌کانی گه‌رپه‌ک و ده‌ورو به‌ریان ناگه‌ن، نایانه‌وێ له‌و شه‌پانه به‌شدار بن، که ناوه ناوه رووده‌دات. که‌چی منداڵه‌کانیان که له‌و ژینگه نوێیه گه‌وره ده‌بن، پێیوه کاریگه‌ر ده‌بن. ئه‌وان له‌گه‌ڵ منداڵی هاوشانی خۆیان له‌گه‌رپه‌ک یاری ده‌که‌ن. ئه‌وا فی‌ری ده‌مارگه‌ری و به‌هاکانی گه‌ره‌ک ده‌بن و به‌ناخی ده‌روونیان شۆپ ده‌بێته‌وه. کاتیکیش گه‌وره ده‌بن ئه‌وا کۆمه‌لگای هانیان ده‌دات له‌ملکه‌چبوون بۆ به‌هاکان به‌رده‌وام بن و رێزیان لێ بگرن. تاکه‌که ده‌بینی که‌سانی ده‌وره‌ری ده‌مارگه‌رن و شه‌رده‌که‌ن، شانازی به‌خۆیان ده‌که‌ن و جێی ده‌ده‌ن، هه‌ر که‌سه به‌پێی به‌هاکانی خۆی. ئه‌گه‌ر ئه‌ویش لاساییان نه‌کاته‌وه ئه‌وا به‌ترسنۆک و

^{٢٠٢} ابن خلدون (المقدمه) ص ١٢٥

^{٢٠٤} Harry Barnes (History of Sociology) p 506

سروشستی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

لوسکه‌ی ده‌زانن. له‌وانه‌شه به‌لاوازی بزائن و سوکایه‌تی پێ بکه‌ن، بۆیه ناچاره وه‌ك ئه‌وان بێت له‌بیرکردنه‌وه و ره‌فتاردا بۆ ئه‌وه‌ی پێگه‌یه‌کی به‌ریزی له‌لای ئه‌وان هه‌بێت.

مرو‌ف ته‌نها به‌عه‌قلی خو‌ی بیرناکاته‌وه، به‌لکو به‌عه‌قلی کۆمه‌لگا که‌شی بیر ده‌کاته‌وه. ئه‌و به‌پێی کۆمه‌لگا که‌شی سه‌یری شته‌کان ده‌کات و جوان و ناحه‌ز له‌یه‌کتر جیا ده‌کاته‌وه. بیرکردنه‌وه‌ی به‌پێ ئه‌و قایل و هێلکارانه ده‌بێت که کۆمه‌لگای بۆی داناوه. جا کاتێک یه‌کێک دێت بۆ بیرکردنه‌وه‌یه‌کی دیکه رێنمایی بکات، ئه‌وا وا ده‌زانێ ده‌یه‌وێ رێگای هه‌له‌ی نیشان ده‌دات و گومرای ده‌کات.

نکۆلی له‌وه ناکه‌ین که‌سانێک هه‌بوون، له‌ به‌ها و چوارچێوه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لگا که‌یان ده‌رچوون. ئه‌مه‌ش بابه‌تێکه له‌ کۆمه‌لگا کراوه‌کان رووده‌دات که مەملانیسی بیرکردنه‌وه‌ی تێدا بێت و هه‌موو ئاراسته‌کانی پێ بگات. که‌چی له‌کۆمه‌لگای داخراو که له‌ گۆشه‌گیریه‌کی رێژه‌یی ده‌چێت، ئه‌وا رۆشنبیرییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی یه‌کگرتوو زāl ده‌بێت، بۆیه له‌لای مرو‌فی ئه‌و کۆمه‌لگایه‌ش ئاسته‌م ده‌بێت به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی لێی راهاتوو به‌بیرکاته‌وه و رێگا بگرێت.

به‌شیوه‌یه‌کی کرده‌یی له‌عێراقدا، ئه‌مه‌ له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان روویدا، ئه‌وکات عێراق تا راده‌یه‌کی زۆر داخراو و گۆشه‌گیر بوو. هه‌ر بیانیه‌ک ده‌هاته عێراق له‌ بۆته‌که‌ی ده‌توایه‌وه. هاوشتیوه‌ی توانه‌وه‌ی پاشماوه‌ی نه‌ته‌وه کۆنه‌کان و دانیشتوانی شاره‌کان. بۆته‌ پێویستی به‌ ئاگرێکی به‌گه‌یه‌یه، به‌بروای من ئه‌و ئاگره له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان له‌عێراق هه‌بوو، مه‌به‌ستیشم ئاگری جه‌نگ و شه‌ری هه‌میشه‌یی بوو، ئه‌مه‌ش به‌وردی له‌به‌شی داها‌تودا تاوتوێ ده‌که‌ین

به‌شی جه‌وته‌م

جه‌نگی هه‌میشه‌یی له عێراق

له‌به‌شی رابردوودا گوتمان یه‌کێک له‌ دیارترین سیماکانی رۆشنگیری بیاباننشینان بریتیه‌ له‌ (جه‌نگی هه‌میشه‌یی). جه‌نگ له‌ژبانی بیاباندا ره‌سه‌ن و بنه‌په‌ته‌، ناشتی دیارده‌یه‌کی راگوزهر و لاوه‌کییه‌. کاتێک توێژینه‌وه‌ی له‌باره‌ی کۆمه‌لگای عێراق ده‌که‌ین له‌ سه‌رده‌می عوسمانیه‌کاندا، ده‌بینین ئه‌و دیارده‌یه‌ بوونی هه‌یه‌ به‌شیوه‌یه‌ک له‌ بنه‌ما کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌ی جیاوازییه‌کی له‌وه‌ی بیابان نییه‌. زۆر ده‌گمهنه‌ ماوه‌یه‌ک له‌ عێراق تێپه‌رێت بێته‌وه‌ی به‌شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان جه‌نگی تینه‌که‌وێت. ئیستا یه‌ک به‌دوای یه‌ک به‌پێی گرنگی و فراوانیه‌که‌ی، باس له‌شیوه‌ جیاوازه‌کانی ئه‌و جه‌نگانه‌ ده‌که‌ین.

- ۱- جه‌نگی نێوان هۆزه‌کان
 - ۲- جه‌نگی هۆزه‌کان و حکومه‌ت
 - ۳- شه‌ری نێوان گه‌په‌که‌کان له‌ یه‌ک شاردا
 - ۴- شه‌ری نێوان هۆزه‌کان و شاره‌کان
 - ۵- شه‌ری شاره‌کان له‌گه‌ڵ یه‌کتر
 - ۶- شه‌ری شاره‌کان و حکومه‌ت
- بۆته‌وه‌ی خوێنه‌ر وینه‌یه‌کی روونی له‌باره‌ی سروشتی کۆمه‌لگای عێراقه‌وه‌ هه‌بێت، وا باشتره‌ بپێک به‌وردی باسی ئه‌و شیوانه‌ی جه‌نگ بکه‌ین.
- جه‌نگی نێوان هۆزه‌کان:

ئه‌مه‌ گشتیتترین شیوه‌ی جه‌نگ بوو له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کاندا، له‌رووی کۆمه‌لایه‌تیشه‌وه‌ له‌هه‌موویان گرنگتر بوو. که‌چی هۆکاره‌کانی جۆراوجۆر بوون، گرنگترینیان: ململانی له‌سه‌ر زه‌وی وزار و ئاوێزی، ململانی به‌هۆی قینه‌ی کۆن و تۆله‌کردنه‌وه‌، ململانی به‌هۆی هاوپه‌یمانی و په‌نابردن و فریاکه‌وتن و ئه‌و جۆره‌

به‌هایانه . له‌وانه‌یه ده‌مه‌قه‌لی له‌سه‌ر شتیکی زۆر هیچ له‌نیوان دووکه‌س روویدا بیت،
ئەوا دواتر فراوان بوو تا هەردوو هۆزه‌که‌ تێیدا به‌شداربوون و له‌ ئەنجامیشدا
هەردوولا جه‌نگیان راگه‌یاندوو. له‌شپۆه‌ی جه‌نگی به‌سوس.

کاتیک نازم پاشا له‌ساڵی ١٩١٠ بوو به‌ والی به‌غدا، بێنی گه‌وره‌ترین کیشی که
کۆمه‌لگای عێراقی به‌ده‌ستییه‌وه‌ ده‌نالێتی، ئەوا جه‌نگی نیوان هۆزه‌کان، وه‌ک ئەو
به‌ (الغزو) ناوی برد، بۆیه‌ په‌نا‌ی برده‌ به‌ر رێگایه‌ک پێیابوو، ده‌توانی رێگر بیت
له‌و دیارده‌یه‌، نه‌ویش په‌نا‌برده‌ به‌ر به‌ده‌سته‌ینانی فه‌توای پیاوانی ئایینی شیعه
وسووننه‌ بوو، که‌ له‌ فه‌تواکه‌ هاتوو: غه‌زوکردن یه‌کێکه‌ له‌ نه‌ریته‌کانی جاهیلیه‌ت
ئیسلام هه‌رامی کردوو... هۆزه‌کانیش ده‌بیت وازی له‌و دیارده‌یه‌ به‌ینن وه‌ک
گوێزایه‌لی بۆ فرمانی خودا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی. هه‌ر له‌به‌رده‌رکردنی ئەو فه‌توایه‌ش
شیخی هۆزه‌کان له‌به‌غدا کۆکرانه‌وه‌ و فه‌تواکه‌یان بۆ خوێندرایه‌وه‌. والی
هه‌ره‌شه‌ی کرد که‌ نابیت سه‌رپێچی ئەو فه‌توایه‌ بکه‌ن، دیاریشی پێ به‌خشین،
ئەمه‌ش رۆژیکی میژوویی بوو له‌ به‌غدا.

نازم پاشا به‌و ئەنجامه‌ دڵخۆش بوو، موژه‌دی به‌ خه‌لکه‌که‌ دا. وا خه‌یالی بۆ
خه‌لک کرد که‌ عێراق که‌وتۆته‌ قوناغیکی نوێیه‌وه‌. ئەوه‌ی شایه‌نی باسه‌ نازم پاشا
ته‌نها ماوه‌یه‌کی کورت له‌ عێراقدا مایه‌وه‌، له‌ساڵیک زۆتر نه‌بوو. ئەو ماوه‌یه‌ خالی
بوو له‌ جه‌نگی نیوان هۆزه‌کان، به‌لام دواتر نازم پاشا له‌عێراق گوێزایه‌وه‌، له‌دوای
ئەو جه‌مال پاشا هات، هه‌ولێ دا له‌ رێگای والی نازم پاشا بپوات، بۆیه‌
به‌یاننامه‌یه‌کی درێژی ده‌رکرد، هۆزه‌کانی له‌ جه‌نگ ئاگادار کردوو. ئەو
فه‌توایه‌شی به‌بهره‌ینه‌وه‌ که‌ پێشتر ده‌رچوو بوو.^{٢٥}

ئەو به‌یاننامه‌یه‌ هیچ سوودیکی نه‌بوو، هۆزه‌کان گه‌رانه‌وه‌ سه‌ر شیوازی
پێشووین، بۆیه‌ جه‌نگ له‌نیوانیان به‌رپابوو. هه‌ندیک خه‌لک بریوان وایه‌ هۆزه‌کان
له‌ ترسی نازم پاشا وازیان له‌ جه‌نگ هێنا‌بوو، به‌لام کاتیک رویشته‌ ئەوا ریزیان
له‌دوای ئەونه‌گرت گه‌رانه‌وه‌ سه‌ر نه‌ریتی کۆنیان، ئەم بۆچوونه‌ش خالی نییه‌، له‌
ساده‌یی و کورتبێنی.

^{٢٥} عباس العزاوي (تاريخ العراق بين احتلالين) ج ٨، ص ٢٦١-٢١٨

هۆزه‌کان له دێرزه‌مانه‌وه له جه‌نگ و غه‌زاکردن راهاتوون، نه‌وه دواى نه‌وه له‌سه‌رى رۆيشتوون، ماقول نيه‌يه له ترسى نازم پاشا و غه‌يره نازم واز له جه‌نگ به‌يئین. سالتیکش وازه‌يئان له‌جه‌نگ به‌لگه‌ی شتیک نيه‌يه، نه‌مه ماوه‌يه‌کى کورته وه‌ک ئاگر به‌ستیکى کاتيه‌يه، زۆرجار پيشتر نه‌مه له‌عێراق روويداوه. جا هۆکارى يان بى هۆ بێت. ته‌نانته له بيا‌بانیش نه‌و ئاگر به‌ستانه روويداوه. من به‌وام وایه هۆزه‌کان هه‌ر له‌سه‌رده‌مى نازم پاشا ده‌گه‌رانه‌وه سه‌ر جه‌نگ وکوشتار، نه‌گه‌ر نه‌و ماوه‌يه‌کى زۆرتر له‌عێراق به‌رده‌وام بووايه.

هۆزه‌کانى عێراق وازیان له جه‌نگ نه‌هێنا، ته‌نها به‌م دره‌نگانه نه‌بێت. نه‌مه‌ش کاتیک بوو که حکومه‌تى عێراقى به‌سو‌پا و چه‌که نو‌يه‌يه‌کانى توانى به‌سه‌ر ناوچه لاديه‌يه‌کان زال بێت. له‌گه‌لته‌وه‌شدا هۆزه‌کان هيشتا وازیان له‌و ديارده‌يه نه‌هێناوه، زۆرجار ده‌بين هه‌ندیک رووداوى کوشتار له نيوانیان روو ده‌دات، به‌لام به‌هه‌رحال ده‌بين نه‌و ديارده‌يه رۆژ له‌دواى رۆژ به‌ره‌و لاوازیبون ده‌چیت.

چه‌ند نموونه‌يه‌کى نو‌ی:

له‌وانه‌يه سوود به‌خش بێت، ئاماژه بۆ چه‌ند جه‌نگیکى هۆزه‌کان بکه‌ين، که له سه‌رده‌میکى نزیک نه‌جامدراون. له‌وانه:

١- له‌سالى ١٩٣٢ جه‌نگ له‌نيوان عه‌فاليجه و عه‌ماریيه‌کان له ده‌وری به‌ری دیوانیه به‌رپابوو، پۆلیس په‌له‌ی کرد بۆ نه‌وه‌ی جه‌نگه‌که فراوان نه‌بێت و خوین نه‌رژیت. که عه‌فاليجه هه‌وت که‌سیان کوژرا و عه‌ماریيه‌کانیش چوار که‌س. پۆلیسیکیش کوژرا و سیانی‌ش بریندار بوو، ده‌ستبه‌سه‌ر ٢٦ تفه‌نگ داگیرا.^{٢٠٦}

٢- له‌سالى ١٩٣٧ مملانی له‌سه‌ر زه‌وى له‌ناحیه‌کانى عماره، له‌نيوان نه‌زیرج و به‌زون دروست بوو. کۆمه‌لێک له‌پیاوانى به‌زون، ژماره‌یان به‌پنج سه‌د پیاوی چه‌کدار مه‌زنده‌ده‌کرا، هێرشیان کرده سه‌ر نه‌زیرج و نزیکه‌ی نو‌ که‌سیان له‌وان کوشت. و هه‌وت که‌سیان بریندارکرد، نه‌وانى دیکه‌ش رایان کرد. کاتیک نه‌زیرج به‌مه‌یان زانى خویان بۆ تۆله‌کردنه‌وه ئاماده‌کرد، رۆژى دواتر سو‌پایه‌کى گه‌وره‌ی نه‌زیرج که نزیکه‌ی ١٢ هه‌زار که‌سى چه‌کدارکراو به‌تفه‌نگ. هێرشیان کرده

^{٢٠٦} عبدالرزاق الحسنى (تاریخ الوزارات العراقية) ج ٣، ص ١٦٨

سەر به‌زۆن، نزیکه‌ی ۱۸۰ که‌س له‌هه‌ردوولا کوژرا و ۴۰ که‌سیش بریندار بوو. سوپای ئه‌زیرج توانیان مائی به‌زونییه‌کان بوستین و هه‌ندیک که‌لوپه‌ی نیومال و شتی دیکه‌شیان له‌ دوکانی عه‌تاره‌کان تالانکرد.

دوچار به‌هۆی ئه‌نجومه‌نیکی عه‌شایه‌ری مملانییه‌که‌یه‌کلاکرایه‌وه. ئه‌نجومه‌نه‌که‌ توانی زه‌وییه‌کان به‌پیتی نه‌ریتی عه‌شایه‌ری به‌سەر هه‌ردوولا دابه‌ش بکات. خوینی کوژراو و برینداره‌کان به‌خوین حسیب کرا. ئه‌مه‌ش له‌ زمانی عه‌شایه‌ره‌کان پێده‌گوتریت (دمدوم) مه‌به‌ست له‌ زاره‌وه‌یه‌ ئه‌وه‌یه‌ هه‌ر کوژراوی هۆزیک له‌به‌رامبه‌ر کوژراویکی هۆزه‌که‌ی دیکه‌ حیساب بکری. وه‌ک ده‌رکه‌وت هۆزی به‌زۆن به‌و چاره‌یه‌ رازی نه‌بوو. بۆیه‌ له‌سالی ۱۹۴۶ سەر له‌نۆی کێشه‌که‌ ده‌رکه‌وته‌وه، خه‌ریک بوو ده‌بووه‌ کوشتاریکی گه‌وره‌، به‌لام حکومه‌ت ریکاری گه‌رته‌به‌ر بۆ سه‌رکه‌وتکردنی ئازاره‌^{۲۰۷}.

۳- له‌سالی ۱۹۴۱ مملانییه‌که‌ له‌نیوان هۆزی ئه‌لبومه‌مه‌د و ئه‌لبو عه‌لی دروست بوو له‌سەر دزینی چه‌ند گامیشیک و کوشتنی چه‌ند گامیشیکی دیکه‌ و سه‌گه‌کیک. محمه‌د خه‌لیفه‌ شیخی ئه‌لبو محمه‌د سور بوو له‌سه‌رلێدانی هۆزی ئه‌لبو عه‌لی، بۆیه‌ تا که‌کانی هۆزه‌که‌ی خۆی کۆکرده‌وه‌ و ئاگادارکردنه‌وه‌ی دا به‌شیخی ئه‌لبو عه‌لی. دواتر ئاگادارکردنه‌وه‌که‌ی جێبه‌جێکرد و هێرشیک توندی کرده‌ سه‌ره‌هۆزه‌که‌، چه‌ندین که‌سیان کوشت و ماله‌کانیان سوتاند و مه‌پومالآت و سامانیان تالان کرد، تا گه‌یشتنه‌ مائی شیخی ئه‌لبو عه‌لی و ئابلقه‌یان دا، وازیان له‌ شه‌پ نه‌هێنا، تا پۆلیس گه‌یشت. ئه‌نجامی شه‌په‌که‌ ۵۶ کوژراو و ۸۱ بریندار بوو. ۱۵۰ خانووش سوتینران و ۲۵۰ مائیش تالان کرا^{۲۰۸}.

۴- له‌سالی ۱۹۴۵ مملانییه‌که‌ له‌به‌ر زه‌وی له‌نیوان هۆزی به‌نی ئه‌سه‌د و ئال حه‌سه‌ن له‌ چیايش روویا، که‌ دواتر بووه‌ هۆی جه‌نگیک هه‌موو میرمندال و پیریک به‌شداری تیدا کرد. حکومه‌ت هه‌لمه‌تی کرد و توانی ئه‌و کێشه‌یه‌ سه‌رکوت بکات، دۆخه‌که‌ی گه‌راند هه‌و به‌ری خۆی و هه‌ردوولایه‌نی به‌توندی سزا دا^{۲۰۹}.

^{۲۰۷} محمد باقر الجلاي (موجز تاريخ عشاير العمارة) ص ۵۰-۵۱

^{۲۰۸} المصدر السابق ص ۵۱-۵۲

^{۲۰۹} شاکر مصطفى سليم (الجبايش) ج ۱، ص ۱۳۴-۱۳۵

۵- له‌ساڵی ۱۹۴۶ له‌ناوچه‌ی موسڵ شه‌رێك له‌نیوان شه‌مه‌رو ئه‌لبو مه‌تیوت و جه‌هیش روویدا. كۆژراویكی زۆر له‌هه‌ردوولا كه‌وته‌وه. بۆچوونی جیاوازی له‌باره‌ی هۆكاری سه‌ره‌له‌دانی ئه‌و شه‌ره‌ هه‌یه.^{۲۱۰}

۶- له‌ساڵی ۱۹۵۲ شه‌رێك له‌نیوان هۆزی عوبه‌ید و هۆزی عزه له‌خاڵس به‌رپابوو، هۆكاره‌كه‌شی زه‌وی بوو. هۆزی عوبه‌ید شه‌وی جه‌ژنی ره‌مه‌زانی كرده هه‌لێك، چونكه فهرمانگه‌كانی حكومه‌ت فهرمانبه‌ری تێدا نابێت. ئه‌و كاته هێرشێ كرده سه‌ر عزه، شه‌ری به‌دریژایی شه‌و به‌رده‌وام بوو. ۱۸ كۆژراو له‌هه‌ردوولا هه‌بوو، كۆپی شیخی عوبه‌ید و كۆپی شیخی عزه‌ش له‌نیو كۆژراوه‌كان بوون. حكومه‌ت نه‌یتوانی شه‌ره‌كه دابمركێنێته‌وه، دواي زه‌حمه‌تییه‌كی زۆر نه‌بێت. دواي ئه‌و رووداوه چه‌ندین به‌ریه‌كه‌وتن و شه‌رله هه‌ر شوێنێك رووی ده‌دا كه كه‌سانی ئه‌و هۆزه‌ی تێیدا به‌یه‌كتر ده‌گه‌یشتن. ته‌نانه‌ت هه‌ندێك كه‌س كاری تالانكارییان له زه‌وییه‌كانی هۆزه‌كه‌ی دیکه ده‌كدر بۆ ئه‌وه‌ی حكومه‌ت ناچار بکه‌ن له‌و زه‌وییه‌كانی رێكاری بگرتنه‌به‌ر.^{۲۱۱}

۷- له‌ساڵی ۱۹۶۴ شه‌رێكی خوێناوی له‌نیوان دوو لق‌ی هۆزی هه‌میدات، له‌ فوڕاتی ناوه‌راست روویدا. ۷ كه‌سی تێدا كۆژراو چل كه‌سیش بریندار بوون. یه‌كێك له‌ ئاگا‌داربووان ئه‌و رووداوه‌ی بۆ گێڕاوه‌ته‌وه.

ئه‌و رووداوانه‌مان ته‌نها به‌نمونه‌ هێناوه‌وه، ئه‌گه‌ر به‌مانه‌وی بچینه ورده‌كارییه‌كانه‌وه ئه‌وا لی‌ره‌دا ده‌رفه‌تمان نابێت و ته‌نانه‌ت ناتوانین باسی هه‌موویان بکه‌ین. ئه‌وه‌ی شایانی ئاماژه‌پێدانه هۆزه‌كانی عێراق وه‌ك سه‌رده‌می عوسمانیه‌كان، هێشتا شانازی به‌چه‌ك هه‌لگرتن ده‌كه‌ن. هه‌ر می‌رمنداڵێك به‌ر له هه‌موو شتێك خه‌می ئه‌وه‌ی هه‌یه بپێته‌ خاوه‌ن تهنه‌گیكی تایبه‌ت به‌خۆی، بۆیه كڕینی تهنه‌گ له‌ كڕینی هه‌ر پێداویستیه‌كی دیکه‌ی خۆی و خێزانه‌كه‌ی به‌پێوسته‌ر ده‌زانێ، ته‌نانه‌ت به‌نیشانه‌ی پیاوه‌تی وقاره‌مانیته‌ی خۆی داده‌نێت. هێشتا ده‌بینین شیخی هۆزه‌كان شانازی به‌ ژماره‌ی چه‌كدارانێ هۆزه‌كانیان ده‌كه‌ن، كه

^{۲۱۰} عباس العزاوي (عشائر العراق) ج ۳، ص ۲۷۱
^{۲۱۱} عارف رشيد العطار (الاجرام في الخالص)

سروشتی کۆمەلگەى عىراقى.....

ئەوان بە (تفاگە) ناوى دەبەن. مەبەستيان لە (تفاگە) ھەركەستىكە كە تفەنگ ھەلبىگرت. جا خەلك ئەگەر بىھەوى باسى ھىزى شىخىك بكن، ئەوا باسى ژمارەى تفەنگ بە دەستەكانى دەكەن. شىخ كاتىك بىھەوى لەبەر ھەر ھۆكارىك جەنگ ھەلبىگرسىنىت ئەوا ئالا بەرز دەكاتەو ھۆسە لىدەدات، بۆ ئەو ھى تفەنگ بە دەستەكانى لاھەنگر و ھاوپەيمانى پەلە بكن و بگەنە فرىاى. لەوانەى شەپ ھەلبىگرسىت و كۆرراو برىندارىش ھەبىت كەچى دواتر حكومت پىتى دەزانى يان دايدەمركىنىتەو.

و ەك پىشتەر ئامازەمان پىدا، حكومتى عىراقى ئىستا تواناى دامركاندەو ھى شەپى نىوان ھۆزەكانى ھەى. لەگەلئەو ھەشدا ھەندىك جار لە تواناى حكومت دەردەچىت. ئەمەش لەبەر فراوانى ھۆزەكان و خراپى رىگاوبان و گەياندن لە ھەندىك لادىدا. بۆىە حكومت لەو جۆرە حالەتە ناچار دەبىت پەنا بەریتە بەر شارەزايانى نەرىتە عەشايەرىيەكان، لەوان ئەنجومەنىكى عەشايەرى دروست دەكات بۆىە كلاكرنەو ھى ناكۆكى و كىشەى نىوان ھۆزەكان. ئەو ھەوا بەچاكتەر دەزانى، نەو ەك تەنھا بەكارھىتەنى ھىز، ئەمەش بابەتىكە خالى نىيە لە دانابى و دووربىنى، چونكە زۆر جار تەنھا بەكارھىتەنى ھىز لەىە كلاكرنەو ھى قىنە و تۆلەكرنەو ھى نىوان ھۆزەكان سەركەوتو نايىت.

بەزمىكى سەىر ھەى لەو بارەىەو ھەىگىرپىنەو، جارىكىيان بەر لەسى سال لەمەوبەر، ململانئىيەكى توند كەوتە نىوان ھۆزى شەمەپ و ھۆزى عوبەىد. حكومت بە مەبەستى ئەنجامدانى سولج لە نىوانيان شىخ ھەمەد باسلى لەمىسپرەو ھىنا. ديارە حكومت لەو ھەولەى سەركەوت. ئەو پىاوە لە شىخى ھۆزەكانى صەعىدى مىسر بوو، لىرەشەو ھەى لىكچوون ھەى لە نىوان نەرىتى عەشايەرى ھۆزەكانى عىراق و ھۆزەكانى صەعىد. ھەردو لا نەرىتى خۆيان لە بەھاكانى بىاباننىشىنى كۆنەو ھەردەگرن. سەرەراى ئەمەش شىخ ھەمەد خاوەن كەسايەتەكى بەرىز بوو، بۆچوونەكانى بايەخىكى گەورەى لە لاى ھۆزەكانى عىراقەو ھەبوو.

جەنگی نیوان ھۆزەکان و حکومەت:

لەسەردەمی عوسمانی دەگمەن بوو والییەك بێتە عێراق، لە ماوەی حوکمرانی خۆی جەنگێك لەگەڵ ھۆزێك یان چەند ھۆزێك نەكات. لەوانەشە والییەكە بەدرێژایی فرمانڕەوایی خۆی بەجەنگی ھۆزەکانەو سەرقال بوو بێت، ھێشتا لە جەنگی یەكێك لە ھۆزەکان نەبۆتەو، تووشی ھۆزێکی دیکە بوو. بۆیە لەسەردەمی عوسمانییەکاندا بینیمان، شاعیرەکان شیعیان لە ستایشی ئەو سەرکەوتنەو دەنووسی كە والییەکان لە شەپکردن لەگەڵ ھۆزەکان بە دەستیان دەھێنا^{٢١٢}.

لەو بارەییەو بەزێکی سەیر ھەیە، باسی دەكەین، شیخ فەریق فیرعەون، ھۆکاری ئەو شەرە ھەمیشەییە نیوان حکومەت و ھۆزەکان بۆ ئەو دەگیرێتەو گواپە ھۆزەکان حەزیان لە ئازادی بوو و مەیلیان بەلای بە دەستھێنانی سەر بەستی بوو. شیخ فەریق دەڵێ: لە میانەیی ئەو شەرپانەو عێراقییەکان داواي سەر بە خۆی عێراقیان لە تەواوی سنوورەكەي خۆی، لە دەسەلاتی عوسمانی دەکرد، بەلام ئەوان نەیان دەزانی گوزارشت لەو بەكەن چی لە دلیان و لە مێشکیان ھەیە، نەیدەزانی كە گیانیان بۆ ئازادی بەپرۆشە، بۆیە دەتبینی، ھەر چەند سال جارێك جوولانەو یەکیان لە دژی دەسەلاتی عوسمانی ئەنجام دەدا. ناپەرەزایی خۆیان لە دژی دەردەبری، بەلام گوزارشتیان نەبوو جگە لە (ئەم حکومەتەمان ناوی) وشەي (نامانەوی) چاکترین گوزارشت بوو بۆ ھەستی خۆیان لە بەرامبەر ئازادبوون لە کۆتی ئیستعمار و دەسەلاتی داگیرکەرەن. زمانحالی راستەقینەي ئەوان دەیگوت : حکومەتێکمان لەخۆمان دەوی، بۆ ئەوێ حوکمرانی خۆمان بەکەین^{٢١٣}.

وەك دەردەكەوێت شیخ فەریق دەییەوی ستایشی ھۆزەکانی عێراق بکات، كە خۆی یەكێكە لە شیخەکانی. بۆیە مەیلی ئازادی و سەر بەخۆییان دەداتە پال. لە راستیشدا ھۆزەکانی عێراق بە شیوەیەکی تاییبەت و عێراقییەکان بە شیوەیەکی گشتی ئەو مەیلەیان نەبوو و درکیان بە ماناکەشی نەکردوو. ئەمە رەوتێکی

^{٢١٢} ابراهيم الوائلي (الشعر السياسي العراقي في القرن التاسع عشر) ص ٢٢١-٢٥٨
^{٢١٣} فریق مزھر الفرعون (الحقائق الناصعة) ج ١، ص ٢٧

نوییه زۆر دره‌نگ گه‌یشته عێراق، ئه‌میش له ئه‌نجامی په‌یوه‌ندیکردنی عێراق به‌شارستانییه‌تی نوێ و وه‌رگرتنی هه‌ندیک چه‌مک و زاراوه له‌و شارستانییه‌ته‌وه . به‌ریز فوراتی ئه‌و بۆچوونه‌ی فه‌ریق فه‌ریه‌ون پوچه‌ل ده‌کاته‌وه کاتیکی ده‌لی: راستییه‌که ئه‌وه‌یه هۆزه‌کانی عێراق له‌گه‌ل حکومه‌تی عوسمانی به‌ریه‌که ده‌که‌وت، به‌هۆی باجدانه‌وه، یان به‌هۆی ئه‌وه‌ی ده‌وله‌تی عوسمانی به‌مه‌به‌ستی سیاسی پالێشتی هۆزێکی ده‌کرد و پشته‌ی له‌هۆزێکی دیکه ده‌کرد، یانیش مو‌لکایه‌تی زه‌وییه‌کی له‌هۆزێکی ده‌سه‌نده‌وه و به‌هۆزێکی دیکه‌ی ده‌دا. سه‌ره‌پای ئه‌مانه‌ش هه‌ندیک جار حکومه‌ت هه‌لمه‌تی سزادانی ده‌ستپێده‌کرد له ئه‌نجامی روودانی کوشتار و دوژمنایه‌تی و تالانه‌وه. یان رێپه‌وی ئاویان هه‌لده‌که‌ن، له‌گه‌ل چه‌ندین هۆکاری دیکه که هه‌موو ده‌یزانین، به‌لام ئه‌گه‌ر یلێن هۆکاره‌که‌ی شۆرش و جوولانه‌وه‌ی سه‌ربه‌خۆخوازی یان مه‌به‌ستی ئازادی هه‌بووه، وه‌ک مه‌به‌سته‌کانی شۆرشه‌که‌وه‌که‌ی عێراق، یان بانگه‌شه‌ بووه بۆ یه‌کگرتن له‌پێتئاو گۆرپینی ده‌سه‌لات و به‌ده‌سته‌پێنانی سه‌ربه‌خوایی. ئه‌مه سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی به‌ره‌هایی که‌سیک له‌عه‌شیره‌ته‌کان بیری لی نه‌کردۆته‌وه. بێگومان ئه‌مه له ئاستی هۆزه‌کان که‌م ناکاته‌وه، کاتیکی تا ئه‌و رۆژگار بیه‌وکی یه‌کیته‌ی و مانای سه‌ربه‌خوای نه‌زانیه‌وه. هه‌روه‌ها له ئاستی ئیمه‌ش که‌م نابێته‌وه ئه‌گه‌ر بلیین ئه‌وکات نه‌مانزانی پێکهاته‌ی ده‌وله‌ت چیه‌یه. یان هه‌شتا خواردنی به‌تام و پۆشاکێ تایبه‌تمان نه‌ناسی بوو^{٢١٤}.

من مه‌زنده‌ی ئه‌وه ده‌که‌م، ته‌نانه‌ت شۆرشێ عێراقیش که له‌سالی ١٩٢٠، که‌ فو‌راتی ئاماژه‌ی بۆ کردووه، له‌راستیدا درێژبوونه‌وه‌ی ئه‌و جه‌نگانه‌ بوو، که هۆزه‌کان دژی ده‌سه‌لاتی عوسمانی نه‌جامیان ده‌دا. له‌وانه‌یه هۆکاره‌کانی ئه‌و رووداوه له‌هه‌ندیک لایه‌نه‌وه جیاوازی له‌گه‌ل جه‌نگه‌کانی پێشوو نه‌بێت. سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ره‌وتی ئازادی و سه‌ربه‌خوایی له‌گه‌ل شۆرشێ ١٩٢٠ ده‌رکه‌وتووه، ئه‌مه ته‌نها رواله‌تیکی ده‌ره‌وی بووه، ته‌نها که‌سانێکی که‌م له‌خوێنده‌وار و پیاوانی ئایینی وه‌ندیک له‌شیخه‌کان درکیان به‌ماناکه‌ی کردووه. زۆرینه‌ی پیاوانی

^{٢١٤} فراتی (علی هاشم الثورة العراقية الكبرى) ص ٤٠-٣٩

هۆزه‌کانیش ئه‌وانه‌ی به‌شداریان له‌ شۆپشه‌که‌ کردبوو، به‌هه‌مان گیانی پێشووتری جه‌نگه‌کان ده‌جه‌نگان.

هۆزه‌ عێراقیه‌کان وا سه‌یری حکومه‌تیان کردوه، که‌ میکروبیکی سروشتی بێت بۆیان. ئه‌م تیروانینه‌شیان له‌ بیاباننشینوه‌ بۆماوه‌ته‌وه‌. رۆشنییری بیاباننشینیه‌ی وه‌ک له‌به‌شی پێشوو ئاماژه‌مان بۆکرد، سی پێکهاته‌ی هه‌یه‌، ئه‌وانیش: ده‌مارگیری، داگیرکاری، مروه‌ته‌. شاراوه‌ نییه‌، هه‌ر ئه‌و سی پێکهاته‌یه‌ش دژی حکومه‌ته‌. له‌توانای حکومه‌تیش نییه‌ ئه‌رکه‌کانی خۆی له‌ناو که‌سانیک ئه‌نجام بدات ده‌مارگیری هۆزیان هه‌بێت، هێرش بکه‌نه‌سه‌ر یه‌کتر، به‌دوای به‌هاکانی فریاکه‌وتن و هاوسینیته‌ی و خۆده‌خیلکردن بن.

له‌واقیعه‌دا دوژمنایه‌تی نێوان هۆز و حکومه‌ت ره‌گورپشه‌یه‌کی قولی له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌یه‌کان هه‌بوو. حکومه‌ت رق و کینه‌ی خۆی له‌به‌رامبه‌ر هۆزه‌کان ده‌شارده‌وه^{٢١٥}، هه‌روه‌ها به‌هه‌مان شتیه‌ هۆزه‌کانیش رقوکینه‌ی خۆیان له‌به‌رامبه‌ر حکومه‌ت هه‌شار ده‌دا.

دکتۆر جون فانیس باس له‌وه‌ ده‌کات جاریکیان له‌ هۆزه‌کان بووه، چۆته‌ لای یه‌کێک له‌ هۆزه‌کان و گوايه‌ هانای بۆ بردوون و خۆی ده‌خیل کردوون، به‌لام شیخی هۆزه‌کانی سه‌یری ریشی سوور و چاوه‌ کاله‌که‌ی ده‌کات، گومانی لێده‌کات و ده‌لی "ئه‌تۆ تورکی، تورکیش دوژمنی ئێمه‌ن، تۆ هاتووی سیخوپی له‌سه‌ر ئێمه‌ بکه‌یت، به‌لام ژیاونت به‌ده‌ست ئێمه‌یه‌" دکتۆر فانیس به‌شیخه‌که‌ ده‌لی من تورک نیم، من پزیشکم چاره‌سه‌ری خه‌لک ده‌که‌ن. شیخ ده‌لی" به‌ راستی تۆ پزیشکی، من تاقیکردنه‌وه‌ت پێ ده‌که‌م، نه‌خۆشیک ده‌هێنم، ئه‌گه‌ر چاره‌سه‌رت کرد، ئه‌وا میوانیکی به‌ریژ ده‌بێت له‌لای ئێمه‌، ئه‌گه‌ریش وا نه‌بێت ئه‌وا (بخبج) "شیخ ده‌ست له‌سه‌ر گه‌رده‌نی خۆی داده‌نی، بۆ ئاماژه‌ی سه‌رپرین.

وا ریکه‌وت دکتۆر فانیس له‌چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشه‌که‌ سه‌رده‌که‌وی، به‌مه‌ش له‌کوشتن نه‌جاتی ده‌بێت. شه‌و له‌نزیک شیخ ده‌میڤیتته‌وه‌، له‌لای گۆمه‌تی که‌لوپه‌لی

^{٢١٥} جون فانیس (اقتدم اصدقانی العرب)- ترجمه جلیل عصور ص ٣٣٩

تالانکراو، که شیخ به‌شانازیان پێوه‌ده‌کات، گوايه پیاوه‌کانی له‌ هۆزه دووره‌کانه‌وه به‌تالان هیتاویانه^{٢١٦}.

ئهو به‌سه‌رهاته بری ئهو رقمان بۆ ده‌رده‌خات، که هۆزه‌کان له‌به‌رامبه‌ر عوسمانیه‌کانیان هه‌بووه. ئه‌وان ئاره‌زووی کوشتنی فه‌رمانبه‌رانی حکومه‌ت و سه‌ربازان ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر خۆشیا ن ده‌خیلی هۆزه‌کان بکه‌ن. رووداویکی دیکه‌ش له‌وباره‌یه‌وه ده‌گێژینه‌وه. والی عومه‌ر سه‌ردار شیخ مه‌نسور سه‌عدونی شیخی مونته‌فه‌ق، ده‌کاته قایمقامی (سوق الشیوخ) نازناوی (به‌گ) و پله‌ی سه‌بازی (میرئاخو) ی پێده‌دات^{٢١٧}. هۆزه‌که‌ی له‌م رووداوه توپه‌ ده‌بن و شاعیریکی هۆزه‌که‌ دوو دێره‌ شیعی گالته‌جاری له‌باره‌ی ئهو رووداوه نه‌خاواوه ده‌نوسێ. ئهو له‌ شیعه‌که‌ی باس له‌وه ده‌کات، هۆزه‌که‌ی له‌وه راهاتووه سه‌ربازی ده‌وله‌ت سه‌ربهریته‌، که‌چی شیخه‌که‌ی بیباکانه ده‌بیته به‌پێوه‌به‌ر له‌ ده‌وله‌ته، قه‌ده‌ر له‌مه زیاتر چ شتی دیکه‌ی ناکوکی حه‌شار داوه^{٢١٨}.

ده‌توانین بڵێن کوشته‌ر له‌نیوان هۆزه‌کان و حکومه‌ت نه‌وه‌ستا، ته‌نها دواي جولانه‌وه‌یه‌کی فراوان نه‌بیته، که چه‌ندین هۆز له‌دژی حکومه‌ت له‌سالانی ١٩٣٥- ١٩٣٦ پێی هه‌لسان. ئهو هۆزانه ده‌یانویست شۆرشیکێ هاوشیوه‌ی شۆرشه‌که‌ی بیست ئه‌نجام ده‌ن. هه‌ندیک له‌پیاوانی ئایینی له‌نه‌جه‌ف و هه‌ندیک له‌پیاوانی سیاسی له‌به‌غدا پالپه‌شتی ئهو جولانه‌وه‌یان ده‌کرد^{٢١٩}. حکومه‌ت سوپایه‌کی به‌هێزی به‌سه‌رکرده‌یه‌تی پیاویکی توند و خۆنریژ نارد ئه‌ویش به‌کر سدی بوو، ئهو پیاوه توانی زه‌ه‌ری کوشنده له‌هۆزه‌کان بدات.

دواچار هۆزه‌کان هه‌ستیان به‌وه‌کرد، بارودۆخه‌که‌ گۆراوه و حکومه‌ت له‌ توانای هه‌یه به‌سه‌ر هه‌ر هۆزیک زāl بیته ئه‌گه‌ر لێی یاخی بیته. له‌وکاته‌وه ده‌بینین هۆزه‌کانی عێراق به‌ره‌و نه‌رمی نواندن و ملکه‌چی ده‌چن. شیخه‌کانیش هه‌ول

^{٢١٦} المصدر السابق، ص ١٤٩-١٥٠

^{٢١٧} به‌پێی چه‌ندین سه‌رچاوه‌ی میژووی له‌ ده‌وله‌تی عوسمانی، ئهو که‌سه‌ی سه‌ره‌رشته‌یی یه‌که‌یه‌کی سه‌ربازی ئه‌سپسواری کردووه، پێی گوته‌راوه (میرئاخو) ئه‌مه سه‌یری ئهو سه‌رچاوه‌یه بکه: (الرتب والمناصب والانتخاب في العهد العثماني جريدة الزمان: ٢٦ اکتوبر ٢٠١٢) - وەرگیر

^{٢١٨} یعقوب سرکيس (مباحث عراقية) ج ١، ص ٧٤-٧٥

^{٢١٩} Stephen longrigg (Iraq 1900 to 1950) p 247

ده‌دهن له حكومهت نزيك ببنه‌وه. له‌بری ئه‌وه‌ی جه‌نگی له‌دژ به‌رپا بکه‌ن ئه‌وا هه‌ولی به‌ده‌سته‌ینهانی ره‌زانه‌ندی ده‌دهن.

مه‌لیك فه‌یسه‌ل به‌ر له‌مردنی له‌ ساڵی ۱۹۳۳ راپۆرتێکی نه‌ینی پێدراوه که تێیدا ها‌تووه: هۆزه‌كان به‌هێزترین له‌حكومهت، ئه‌وان ۱۰۰ هه‌زار ته‌فه‌نگیان هه‌یه، كه‌چی حكومهت ۱۵ هه‌زار ته‌فه‌نگی هه‌یه. مه‌لیكیش سه‌رنجی خۆی له‌وباره‌یه‌وه نووسیه‌وه و ده‌لی: له‌هیچ ولاتێکی خودا نییه، حاڵی حكومهت و گه‌ل به‌مشێوه‌یه بێت. ئه‌و كه‌موكۆرییه‌ش وام لێده‌كات بیریكه‌مه‌وه و وردبیمه‌وه. دواش له‌پیاوانی ده‌وله‌ت و به‌رپرسیانی ولات ده‌که‌ن، عه‌قل به‌كاربهێنن و سه‌ركێشی نه‌که‌ن.^{۲۲۰}

له‌واقیعه‌دا ئه‌و حاڵه‌ته‌ی مه‌لیك ئاماژه‌ی بۆکردوه، دوا‌ی مردنی زۆر گۆپاوه. ئیستا سوپای عێراق ژماره‌ی زۆره و چه‌کی به‌هێزه. هۆزه‌كان له‌به‌رامبه‌ر سوپا لاوازن و هیچ شتیك نیین. ئه‌م بابه‌ته‌ش ئه‌نجامی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی گرنگی هه‌بوو، له‌به‌شی داها‌توو باسی ده‌که‌ین.

په‌یوه‌ندی هۆزه‌كان به‌حكومه‌ته‌وه:

سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی هۆزه‌كان مه‌یلیان به‌لای ملکه‌چی و گوێژه‌یه‌لبوونی حكومهت هه‌یه، كه‌چی هێشتا پاشماوه‌ی قین و دوژمنایه‌تیان بۆ حكومهت ماوه. هۆزه‌كان هێشتا له‌وه رانه‌ها‌توون حكومهت به‌ ره‌مزی سه‌ربه‌خۆیی و به‌رژوه‌ندی ولات بزانن، به‌لكو حكومهت به‌ره‌مزی باج و قامچی و زیندان و سته‌م و بێگاریی ده‌زانن. ئه‌مه‌ش پاشماوه‌ی كولتورێکی كۆنه ره‌گۆڕیشه‌ی بۆ سه‌دان ساڵ ده‌گه‌ڕێته‌وه، ئاسان نییه به‌یه‌كجار له‌ ده‌روونیان بسپێته‌وه.

ئه‌وه‌ی شایه‌نی باسکردن بێت، زۆریك له‌خه‌لكی هۆزه‌كان، تا ئه‌م ساته‌ خۆ له‌وه به‌دوور ده‌گرن سكاڵا له‌لای حكومهت بکه‌ن، له‌باره‌ی ئه‌و كوشتن و مه‌تكردن و ده‌ستدریژییه‌ی كه‌ له‌نیوانیان رووده‌ات. ئه‌وان ئه‌م كاره به‌ پێچه‌وانه‌ی به‌های پیاوه‌تی و ده‌مارگیری خۆیان ده‌زانن. پیاو له‌نیو ئه‌وان ده‌یه‌وی خۆی تۆله له‌هه‌یاره‌كه‌ی بكا‌ته‌وه. بۆیه به‌تێروانیی ئه‌و ئه‌وانه‌ی بۆ تۆله‌كردنه‌وه په‌نا بۆ

^{۲۲۰} عبدالرزاق الحسنی (المصدر السابق) ج ۳، ص ۲۸۸

حكومت دەبەن ئەوا كەسى بىدەسبەلات و زەلىلن. پىياوى بەھىز ئەوكەسەيە بەدەستى خۇى تۆلەبكاتەوہ نەوہك بەدەستى كەسانى دىكە.

كاتىك رووداوى كوشتن لەناو ھۆزىك دەبىت، پۆلىس بۆ لىكۆلىنەوہ دىت، بەلام كەسىك نادۆزىتەوہ لەھۆزەكەدا ھاوكارى بكات. تاكەكانى ھۆزەكە دەزانن كى بكوژە، بەلام زانىارى بەپۆلىس نادەن، چونكە مەبەستىانە بەدەستى خۇيان بىكوژن. ئەگەریش پۆلىس دەستگىرى بكات و رادەستى دادگای بكات، ئەوا لەبەردەم دادگا چاوەپوانى دەكەن، كە دەبىنن لە ھەموو لایەك بكوژەكە بەپۆلىس دەورداروہ و دواتر دەبىتە زىندان، ئەوا ماوہى زىندانى كردن ئەوان چاوەپوانى دەكەن، خۇيان مەلاس دەدەن، تا لە زىندان دەردەچىت و جا ھەولى كوشتنى دەدەن.

رۆژىكىيان جەماعەتىك لادىم بىنى، عەسا وخەنجەريان بەدەستەوہ بوو، بەدواى كورپىك دەگەپان گوايە لەكچىكى ئەوانى داوہ. بەتۆرەيى دەيانپرسى "خۇ كچە بىكەس نىيە؟!" مەبەستىان ئەوہ بوو بلىن كچە كەسى ھەيە (الاهل) واتە عەشیرەتىكى ھەيە تۆلەى بكات، جا چۆن دەكرىت كورپىك دەستدرىژى بكاتەسەرى. من تەواوى چىرۆكەكەم نەدى، بەلام تەسەوې دەكەم جەنگىكى توند لەنىوان ھۆزى كچەكە و ھۆزى كورپەكە، لەئەنجامى ئەم رووداوہ ھەلگىرسابىت.

جا لەگوندەكان زاراوہى كەس(الاهل) شوئىنى حكومت دەگرىتەوہ. ئەگەر كەسىك بكوژىت كەسىك نەبىت داواى تۆلەكردنەوہ بكات، ئەوا بۆى دلگران دەبنو دەلن "بەستەزمانەى بىكەس بوو" كەچى حكومەتەيان بەخەيال نايەت. ئەوہى جىگای سەرنجە تەنانەت پۆلىس وسەربازەكانىش لەگەل يەكتر دەمارگىرى دەنوئىن و بەدواى تۆلە دەگەپن، چونكە پۆلىس وسەربازەكانىش زۆرىنەيان رۆلەى ھۆزەكانن. ھەرچەندە مەشقىيان بۆ حكومرانى و پاراستنى ئاسايش پىكراوہ، كەشى ناتوانن دەمارگىرى خۇيان لەياد بكن. تەنانەت دەمارگىرى خۇيان پىشەدەخەن بۆ ئەوہى لەگەل بارودۇخى نوئ بگوئىت. ھەندىكجار شەپ لەنىوان پۆلىس و سەرباز دروست دەبىت، يان لەنىوان سەرباز و كۆمەلەك خەلك

دروست ده‌بێت، جا هه‌رکەسه ده‌مارگیری بۆ هۆزه‌که‌ی خۆی ده‌رده‌برێت، له‌وانه‌شه له‌ئەنجامی ئەمە جەنگی خوێناوی دروست بێت.

له‌سالی ١٩٢٩ له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵێک له‌ هاوڕێیانم سه‌فه‌ری بابلمان کرد، له‌ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ر یه‌کێک له‌ هاوڕێیانم له‌گه‌ڵ سه‌ربازێک به‌شه‌رپهات و زله‌یه‌کی لێدا. له‌به‌دبه‌ختی ئێمه شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که پرپوو له‌سه‌رباز. هه‌واڵه‌که به‌نیویاندا بلاووبویهوه، هه‌موویان کۆبوونه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی تۆله‌ی هاوڕێیان بکه‌نه‌وه، بێ جیاوازیکردن. هه‌ر سه‌ربازێک به‌دوای قوتابییه‌ک ده‌گه‌را بۆ ئه‌وه‌ی لێی بدات. قه‌ده‌ر دواسات هاوکارمان بوو بۆ ئه‌وه‌ی خۆمان ده‌رباز بکه‌ین و بقوچینین و وه‌ک با رابکه‌ین. سه‌ربازه‌کان له‌ هۆزی جیا‌جیا بوون، به‌لام ئه‌وکاته ده‌مارگیری سه‌ربازی به‌سه‌ریان زالبوو، هه‌موویان بوون به‌ هۆزێک له‌به‌رامبه‌ری هۆزی دوژمن، که‌ئێمه‌ی قوتابی به‌سته‌زمان بووین!

له‌سالی ١٩٢٦ له‌به‌غدا شه‌ڕێکی گه‌وره له‌نیوان سه‌ربازان و خه‌ڵک روویدا، ئه‌وه‌ی خواره‌وه ده‌قی به‌یاننامه‌ی حکومه‌ته له‌باره‌ی رووداوه‌که‌وه:

(له‌رۆژی سێیه‌می جه‌ژنی ره‌مه‌زان، سوارێک به‌ناو خه‌ڵکی گۆره‌پانی شیخ مه‌عروف تێده‌په‌رێت. له‌کاتی تێپه‌ربوونی خه‌ڵکه‌که بێزارده‌کات و له‌نیو خه‌ڵکه‌که‌شدا سه‌ربازێک ده‌بێت که‌سواره‌که به‌سه‌ر پێی ده‌که‌وێت، خه‌ڵکه‌که و به‌ سه‌ربازه‌که‌شه‌وه له‌و هه‌لسوکه‌وته په‌ست ده‌بن و بۆیه له‌ سواره‌که ده‌دن. له‌ ئەنجامدا هه‌ندێک له‌ خه‌ڵکه‌که له‌ هۆزی سواره‌که ده‌بن و هه‌ندیکیش له‌گه‌ڵ سه‌ربازه‌که ده‌بن، بۆیه شه‌ڕ ده‌که‌وێته نێوانیان و پۆلیس ده‌چێته ناو رووداوه‌که‌وه. هه‌ندێک له‌سه‌رباز و خه‌ڵکه‌که بریندار ده‌بن، دووان زامه‌که‌یان مه‌ترسیداره، ئه‌وانی دیکه سووکه. به‌په‌له سه‌ربازی ئینزیبات و به‌رپرسان ده‌گه‌نه شوێنه‌که و ئاسایش دوا‌ی ماوه‌یه‌کی کورت سه‌قامگیر ده‌بێته‌وه. لێکۆلینه‌وه له‌لایه‌ن پۆلیس و سوپا به‌رده‌وامه بۆ به‌سزاکه‌یاندنی ئه‌وانه‌ی ده‌ستدریژیان کردووه، به‌و شیوه‌یه‌ی که‌شایسته‌یانه^{٢٢١}.

^{٢٢١} عبدالرزاق الحسني (المصدر السابق) ج ٤، ص ١٨٩

له‌سه‌رده‌می خۆی وا بلاوبویه‌وه که رووداوه‌که زۆر له‌وه گه‌وره‌تر بووه که به‌یاننامه‌ه‌رمیه‌که باسی کردووه. شه‌په‌که زۆرتر له‌نیوان سه‌رباز و پۆلیسه‌کان دابوو، ته‌نانه‌ت کۆژراویشیان له‌نێودا هه‌بوو. هه‌ر یه‌که له‌پۆلیس و سه‌ربازه‌کان نه‌و چه‌که‌یان به‌کارهێنابوو که هه‌ی حکومه‌ت بوو، بۆ پاراستنی ئاسایش وه‌ریانگرتبوو، که‌چی نه‌وان ئاسایشیان تیکدا له‌بری پاراستنی.

شه‌ری نیوان گه‌ره‌که‌کان:

له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان زۆرجار له‌نیوان گه‌ره‌که‌کانی شارێکدا شه‌پدروست به‌رپاده‌بوو. دانیشتوانی هه‌ر گه‌ره‌که‌که‌ هه‌ستیان ده‌مارگیریه‌کی تایبه‌ت ده‌کرد گوايه جیاوازن له‌گه‌ڵ گه‌ره‌که‌کانی دیکه. ده‌توانرێت بگوترێت، نه‌و ده‌مارگیریه‌ی له‌گه‌ره‌که‌کانی شاردا هه‌یه، له‌زۆر لایه‌نه‌وه هاوشتوه‌ی نه‌و ده‌مارگیریه‌یه که له‌گونده‌کان هه‌یه. بۆیه چه‌مکی (کوپی گه‌ره‌که‌مه‌م) له‌شاردا، نزیکه له‌ (کوپی هۆزه‌که‌م) له‌لادیدا. له‌هه‌ر گه‌ره‌که‌که‌یش شیخ و پالێوان و به‌سه‌رهاتی خۆی هه‌یه وه‌ک نه‌وه‌ی له‌هۆزی گوندیک هه‌یه.

هه‌رشارێکی عێراق له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان، خاڵی نه‌بوو له‌شه‌په‌گه‌ره‌که. نه‌و شه‌په‌ش لاوازی و به‌هێزییه‌که‌ی به‌پێی بارودۆخی شاره‌که‌ بوو. بۆ نمونه له‌به‌غدا شه‌په‌گه‌ره‌که‌ لاوازتر بوو، نه‌مه‌ش له‌لایه‌ک له‌به‌ر ده‌سه‌لاتی حکومه‌ت بوو، له‌لایه‌کی دیکه‌وه بوونی زۆریک له‌بیگانه‌ و بازرگان بوو. که‌چی نه‌جف له‌وباره‌یه‌وه به‌پێچه‌وانه‌ی به‌غداوو، ململانی گه‌ره‌که‌ گه‌یشه‌ نه‌وپه‌ری توندی. نه‌مه‌ش له‌به‌ر نه‌و هۆکارانه‌ی خواره‌وه:

یه‌که‌م: نه‌جف له‌به‌غدا و نه‌و شارانه‌ی دیکه‌ دووره‌ که ده‌سه‌لاتی حکومه‌تی تێدا گردبۆته‌وه. ده‌توانین ناوی (دووره‌ده‌ستی) له‌م شاره‌ بنین، که ئیبن خه‌لدون زاواوه‌ی (قاصیه‌)ی بۆ به‌کارده‌هێنێت. ئیبن خه‌لدون ده‌لی "نه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌ت دابه‌زی، نه‌وا سیبه‌ره‌که‌ی له‌شوینه‌ دووره‌ده‌سته‌کان که‌م ده‌بێته‌وه بۆیه خه‌لکی شاره‌کان ده‌بێت له‌سه‌ر بنه‌مای ده‌مارگیری خۆیان رێک بخه‌نه‌وه"^{٢٢٢}.

نه‌مه‌ش به‌کرده‌ له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان له‌نه‌جف روویدا.

^{٢٢٢} ابن خلدون (المقدمه) ص ٣٧٧

دووهم: نه‌ج‌ف ده‌كه‌وێته لیواری بیابان. یان ده‌كرێت بڵێن ده‌كه‌وێته خودی بیابانه‌وه بۆیه ده‌بی‌ت سه‌رچاوه‌ی كۆمه‌ك كردنی هه‌ندێك له‌و هۆزانه‌ی به‌دو كه‌ له‌ بیابانه‌كانی نزیک نه‌ج‌ف هاتوچۆ ده‌كه‌ن. زۆرجاریش گرژێ و ململانی له‌نیوان هۆزه‌كان و خه‌لكی شاره‌كه‌ به‌ریاده‌بوو^{٢٢٢}. ئەمەش وا له‌ خه‌لكی ده‌كات هه‌ست به‌پێویستبوونی ده‌مارگیریه‌کی به‌هێز بکه‌ن بۆ ئەوه‌ی هاوکاریان به‌كات له‌رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی هۆزه‌كانی به‌دو. ئەم پێویستیه‌ زیاده‌بوو له‌ كۆتایی سه‌ده‌ی هه‌ژده‌مدا، چونكه‌ ئەوكاته هۆزه وه‌هابیه‌كان هێرشیان ده‌كرده سه‌ر شاره عێراقیه‌كانی لیواری بیابان. خه‌لكی نه‌ج‌فیش داكوکیان له‌ شاره‌كه‌ی خۆیان ده‌كرد و له‌مەش زۆر سه‌ركه‌وتوو بوون^{٢٢٤}.

سییه‌م: نزیکێ نه‌ج‌ف له‌ ناوچه‌ی فوڕاتی ناوه‌راست، ئەم ناوچه‌یه‌ش وه‌ك له‌به‌شی پێشوو باسمان كرد، دوا‌ی ناوچه‌ی جه‌زیره به‌ده‌روازه‌ی دووهم داده‌نرێت، بۆ هاتنی هۆزه‌كانی بیابان. هۆزه‌كانی ئەم ناوچه‌یه‌ش له‌دێر زه‌مانه‌وه به‌وه ناسراوه كه‌ زۆرتین یاخیبوونیان له‌حكومه‌ت هه‌یه وه‌هه‌ندهرن بۆ شۆرش له‌دژی حكومه‌تدا. یه‌كێك له‌به‌رپرسیانی ده‌وله‌تی عوسمانی نازناوی (دله به‌گۆره‌كه‌ی عێراق)^{٢٢٥} ناوی ده‌بات. بۆیه ده‌بی‌ت خه‌لكی نه‌ج‌ف کاریگه‌ر بن، به‌ گیانی هۆزگه‌ری زالبوو به‌سه‌ر ئەو ناوچه‌یه‌.

چواره‌م: نه‌ج‌ف شاریکی زۆر پیرۆزه. له‌لایه‌ك مه‌زاری ئیمامی ئەعزه‌م: عه‌لی كۆپی ئەبوتالبی تێدایه. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه مه‌لبه‌ندی شیعه‌گه‌رییه له‌هه‌موو جیهانه‌وه، به‌شیوه‌یه‌ك هه‌موو قوتابی وگه‌شتیاران له‌هه‌موو لایه‌کی جیهانه‌وه رووی تێده‌كه‌ن. زۆرجاریش مه‌رجه‌عی بالایی شیعه‌ تێیدا ده‌ژی. له‌به‌ر ئەم هۆکارانه ده‌وله‌تی عوسمانی تێوانینیکی تایبه‌تی بۆ نه‌ج‌ف هه‌بوو. فرمانی دامه‌زراندنی قایمقام راسته‌وخۆ له‌ ئەسته‌نبوله‌وه ده‌هات. حكومه‌تی به‌غداش له‌به‌رامبه‌ر خه‌لكی نه‌ج‌ف هه‌ست به‌ بێ توانایی خۆی ده‌كرد، ده‌ستی له‌كاره‌كانی نه‌ج‌ف وه‌رنه‌ده‌دا ته‌نها له‌چوارچێوه‌یه‌کی زۆر ته‌سك نه‌بی‌ت. هه‌ندێك

^{٢٢٢} مجید الموسوي (الحاج عطية ابو كلل) ص ٦٦-٥٤

^{٢٢١} محمد سعيد محبوبه (ماضي النجف و حاضرها) ج ١، ص ٣٢٦-٣٣١

^{٢٢٥} ودای العطية (تاریخ الديوانية) ص ٩٩

جار خه‌لکی نه‌جەف له‌ حکومه‌تی به‌غدا یاخی ده‌بوون، حکومه‌تیش نه‌یده‌توانی سزایه‌کی توندیان بدات، له‌ترسی ئه‌وه‌ی رای گشتی له‌دژی هه‌ڵسێته‌وه‌. حکومه‌ت ته‌نها گوێزایه‌ڵبوونی ره‌مزی ئه‌وانی قبول بوو، جگه‌ له‌مه‌ش سه‌رپشکی کردبوون بۆ ئه‌وه‌ی به‌پێی نه‌ریتی خۆجێی خۆیان کاروباری خۆیان به‌پۆه‌به‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌سه‌روبه‌ندی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان رویدا.^{٢٢٦}

چه‌ند نمونه‌یه‌کی واقعی:

نه‌جەف له‌سه‌رده‌می عوسمانیدا به‌سه‌ر دوو ده‌مارگیرى دژ به‌یه‌کتر دابه‌شبوو، ئه‌وانیش زه‌قپوت و شمرپوت بوو. له‌باره‌ی سه‌رچاوه‌ی ئه‌و دوو زاراوه‌یه‌ پرسیارێکی زۆرم له‌خه‌لکی نه‌جەف کردووه‌، له‌ لێکدانه‌وه‌یدا ناکۆک بوون. هه‌رچۆنێک بێت مله‌لانی ئێوان ئه‌و زه‌قپوت و شه‌مپوت له‌و کاته‌وه‌ ده‌ستی پێکرد که نه‌جەف له‌کۆتایی سه‌ده‌می هه‌ژده‌م بوو به‌مه‌ڵه‌ندی شیعه‌گه‌رایى جیهان جه‌نگی توندیش له‌ ئێوان ئه‌و دوو ده‌مارگیریه‌ به‌رده‌وام هه‌بووه‌، ته‌نها ماوه‌یه‌کی نزیک نه‌بێت.

مامۆستا سه‌عید محه‌مه‌د مه‌حبوبه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌، له‌ساڵی ١٣٢٣ی کۆچی، یه‌کێک له‌و جه‌نگانه‌ی به‌چاوی خۆی بینیه‌وه‌. پاله‌وانی جه‌نگه‌که‌ پیاویک بووه‌ به‌ناوی عه‌زیز باقر شام، له‌پیاوانی شه‌مپوت بووه‌. دواى ئه‌وه‌ی چه‌ند پیاویکی به‌ناوبانگ به‌ ئازایی و فریادپه‌شی له‌ زه‌قپوت ده‌کوژیت، خۆی و دوو کوپری ده‌کوژرێن. به‌مه‌ش زه‌قپوت سه‌رده‌که‌وێ و ئازاوه‌که‌ داده‌مرکێته‌وه‌. مامۆستا مه‌حبوبه‌ ناوماڵ و مافوری گرانبه‌های بینیه‌وه‌، که زه‌قپوت له‌دوژمنانیان تالان کردووه‌.^{٢٢٧}

موحسین ئه‌مین جه‌نگێکی دیکه‌مان له‌و شیوه‌یه‌ بۆ ده‌گێڕێته‌وه‌. هۆکاره‌که‌ی ئه‌وه‌بووه‌ شه‌مپوت و یستویانه‌ به‌شه‌و له‌وادی سه‌لام مردوویه‌ک بنێژن، زه‌قپوتیش رێگریان لێده‌که‌ن... رۆژی دواتر شه‌مپوت هێرش ده‌که‌نه‌ سه‌ر بازار و خه‌لک به‌ په‌له‌ دوکانه‌کانیان داده‌خه‌ن، هه‌ر دوولا سه‌نگه‌ر له‌یه‌کتر ده‌گرن، کلیداریش ده‌رگای مه‌زارگه‌ی پیرۆز داده‌خات، بۆ ئه‌وه‌ی یه‌کێک له‌ لایه‌نه‌کان نه‌چنه‌ سه‌ر مناره‌کان و له‌وێه‌ ته‌قه‌ بکه‌ن. مناره‌کان به‌رزترین شوێنی شارن هه‌ر لایه‌نێک

^{٢٢٦} عبدالله القیاض (الثورة العراقية الكبرى) ص ١٦
^{٢٢٧} محمد سعید محبوبة (المصدر السابق) ج ١، ص ٣٣٩

بگاته ئه‌وێ ئه‌وا لایه‌نی زالبوو ده‌بیته‌. که‌چی حکومه‌ت کاری ئه‌وه‌ بوو ده‌رگای سه‌رای دابخات و سه‌ریازه‌کان بچنه‌ قشله‌وه‌ و ده‌رگاکانیان دابخه‌ن. هه‌روه‌ها موحسین ئه‌مین ده‌لی: (هه‌ندێک شه‌و وا خه‌وتووین گولله‌ به‌سه‌رمان تێپه‌ریوه‌. وه‌رزی هاوین بوو، سه‌رته‌ له‌سه‌ریان بووین دواتر که‌ گوێمان له‌ویزه‌ی گولله‌کان ده‌بوو، هاتینه‌ خه‌وشی ماله‌وه‌، دواتر هه‌ر له‌به‌ر ده‌نگی گولله‌کان چووینه هه‌یوان....)^{٢٢٨}.

ئه‌مه‌ نمونه‌یه‌که‌ بۆ زالبوونی ده‌مارگیری ناوخۆیی له‌ نه‌جه‌ف، له‌وانه‌یه‌ له‌ ژۆربه‌ی شاره‌کانی عێراق، هاوشیوه‌ی بدۆزینه‌وه‌، ئه‌گه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی که‌متریش بیته‌. بۆ نمونه‌ له‌ که‌ربه‌لا له‌دێر زه‌مانه‌وه‌ ململانی له‌نیوان گه‌رکه‌کانی هه‌یه‌. ئه‌و ململانییه‌ روونتر بوو کاتێک عوسمانیه‌کان له‌سه‌روبه‌ندی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان له‌ که‌ربه‌لا کشانه‌وه‌. ئه‌و کات خه‌لکی که‌ربه‌لا بوون به‌دوو تایفه‌ی دژی یه‌کتر. یه‌کیکیان ئال کمونه‌ و ئه‌ویتریان ئال عه‌واد بوو. سه‌رته‌ وه‌رده‌شه‌ر بوو له‌یه‌کێک له‌بازاره‌کان له‌نیوان ئال عه‌واد و حومه‌پرییه‌کان، که‌ ئه‌مانه‌ی دوهم هاوپه‌یمانی ئال کمونه‌ بوون. شیخ فه‌خری کمونه‌ ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌کی توندی بۆ ئال عه‌واد ره‌وانه‌کرد، داوای له‌ ئال عه‌واد کرد ئیواره‌ هه‌مان رۆژ له‌که‌ربه‌لا بچنه‌ ده‌روه‌، ئه‌گینا خانووێان ده‌روخێنی و له‌شاره‌که‌ به‌ناچاری ده‌ریان ده‌کات. ئال عه‌واد هاتایان بۆ هاوپه‌یمانان برد له‌هۆزه‌کانی لادی. ترس له‌شار بلاویوه‌. هه‌ردوو لا له‌ سه‌ر مال و بازاره‌کان سه‌نگه‌ریان له‌یه‌کتر گرت، هاتوچۆ قه‌ده‌غه‌کرا، پاله‌وانی گه‌رکه‌کان له‌سه‌ر رێگاکان وه‌ستابوون، خه‌ریک بوو کاره‌ساته‌که‌ رووی ده‌دا !

پیاوانی ئایینی هه‌ولیان دا هه‌ردوو لایه‌ن له‌یه‌کتر نزیک بکه‌نه‌وه‌ و سولحیان له‌نیوان ئه‌نجام بده‌ن. له‌مه‌دا به‌شیوه‌یه‌کی کاتی سه‌رکه‌وتن. کاتێک ئینگلیز به‌بابه‌ته‌که‌ی زانی، ئه‌و کات به‌غدايان داگیرکردبوو، بۆیه‌ یه‌کێک له‌ ئه‌فسه‌ره‌کانی

^{٢٢٨} محسن الامین (أعيان الشيعة) ج ٤٠، ص ٥٨-٥٩

خۆی نارد بۆئەوه‌ی به‌سه‌ر که‌ریه‌ لا زāl بێت^{٢٢٩}. ئەوکاتیش خه‌لکی هه‌ناسه‌ی ئاسووده‌یی هه‌لمژێ.

نمونه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەو ململانێیه‌ له‌ سه‌ماوه‌ ده‌دۆزینه‌وه‌. عه‌زیز قه‌ساب ئەو رووداوه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌، ئەو له‌لایه‌ن حکومه‌تی عوسمانی، له‌سالی ١٩٠٩ وه‌ک قائیمقامی سه‌ماوه‌، دانرابوو. قه‌ساب باس له‌وه‌ ده‌کات کاتی‌ک گه‌یشتۆته‌ سه‌ماوه‌ بینویه‌تی بازاری گه‌وره‌ داخراوه‌، خه‌لک له‌ترس ده‌ژیت. ورده‌کاری به‌سه‌رهاته‌که‌ ئەوه‌یه‌ سه‌ماوه‌ له‌سێ گه‌ره‌گ پێک دێت، ئەوانیش :

١- گه‌ره‌کی قشله‌: ئەم گه‌ره‌که‌ ده‌که‌وێته‌ که‌ناری چه‌پی رووباری فوڕاته‌وه‌. له‌به‌رئەوه‌ی قشله‌ تێدایه‌ به‌وناوه‌ ناوئراوه‌. سه‌رباز وئەفسه‌ر و هه‌ندیک له‌مه‌ده‌نی و بازرگان له‌و گه‌ره‌که‌ نیشته‌جین، فه‌رمانگه‌کانی حکومه‌تیش له‌و گه‌ره‌که‌یه‌، قائیمقام به‌سه‌ری زاله‌.

٢- گه‌ره‌کی رۆژئاوا: ده‌که‌وێته‌ به‌ره‌ی راستی رووباری فوڕاته‌وه‌، له‌باکووری بازاری گه‌وره‌وه‌، سه‌رکار ربات سه‌لمان ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌بووه‌، له‌به‌ر زۆری که‌سوکار و کاربه‌ده‌ستانی له‌و گه‌ره‌که‌.

٣- ئەوه‌ش هه‌ر ده‌که‌وێته‌ به‌ری راستی رووباره‌که‌وه‌، له‌ باشووری بازاری گه‌وره‌وه‌ سه‌ید ته‌فاڕ ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر ئەو گه‌ره‌که‌ هه‌یه‌. له‌جینگای ئەو عه‌بدوڵلا شاهیر و سه‌باڕ حوسین جێبه‌جێکار بوون، ئەم دوو پاله‌وانی بوێریبون که‌ له‌ (رمه‌شاندن) شاره‌زابوون.

قه‌ساب ده‌لێ ململانێ له‌نێوان گه‌ره‌کی رۆژه‌لات و گه‌ره‌کی رۆژئاوا به‌رده‌وامبوو، زۆرجار کوشتاره‌کان له‌سه‌ر هه‌یچترین هۆکاربوو. قه‌ساب هۆکاره‌کانی به‌رپابوونی ئەو شه‌پانه‌ بۆ ئەمانه‌ی خواره‌وه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌:

١- لاوازی کارگێڕی

٢- سووده‌رگرتنی جێبه‌جێکاره‌کان له‌ خوینی کوژاره‌کانیان، چونکه‌ نیوه‌ی خویته‌که‌ بۆ سه‌رۆکه‌که‌یان ده‌گه‌رایه‌وه‌.

^{٢٢٩} عبدالرزاق الوهاب (کربلاء فی التاريخ) ج ٣، ص ١٥-١٨

۲- بەدەرەفتاری فەرمانبەرەن و سوودبێنیان لە ناکۆکیان، ملکه‌چبونیان بۆ جێبه‌جێکارەکان.

لەراستیدا لێرەدا دەرەفت نابێت بۆ ئەوێ نموونه‌ جیا‌جیا‌کانی دەمارگیر گەرە‌که‌کان لەشارە‌کانی عێراق به‌یینه‌وه. جارێک ویستم لەو نموونه‌ وردبیمه‌وه، ئەمەش بە بەکارهێنانی سەرچاوه‌ی جۆراوجۆر و راپۆرتی قوتابیان، ژماره‌یه‌کی زۆر نموونه‌م کۆبۆوه. له‌وانیه‌ له‌ کتیی داها‌تووم دەرەفتی ئەوهم بۆ بره‌خسێ به‌و وردی باس لەو نموونه‌ به‌که‌م.

بەهەر حال دەتوانین وێنەی توندی ئەو دەمارگیریه‌ی گەرە‌که‌ به‌که‌ین لەشارە‌کانی عێراقدا، ئەگەر هاتوو توێژینه‌وه‌ له‌بارە‌ی دەمارگیریه‌کانی به‌غدا به‌که‌ین. ئەو شارە تا ئێستاش له‌هه‌موو شارە‌کانی دیکه‌ عێراق شارستانیتره‌. شەرە‌گەرە‌کی تێدا له‌هه‌موو شارە‌کانی دیکه‌ که‌متر بووه‌. وه‌ک پێشتریش ئاماژه‌مان بۆ کرد. که‌چی جار‌جاره‌ شەرە‌گەرە‌کی توندی تێدا به‌ریابوو.

هەر له‌و باره‌یه‌وه‌ به‌سه‌رهاتیکێ خۆش هه‌یه‌، رۆژه‌لاتناسی فەرهنسی لوئیس ماسنیۆن له‌ساڵی ۱۹۱۲ له‌به‌غدا بووه‌. ئەو شەرە‌پیکێ توند له‌نیوان گەرە‌که‌کی باب شیخ و گەرە‌کی حه‌یده‌رخانه‌ ده‌بینی. هۆکاری شەرە‌که‌ ده‌رچوونی که‌ژاوه‌کان ده‌بێت له‌گەرە‌که‌کانه‌وه‌. ئەو کاته‌ هه‌والی هێرشکردنی ئیتالیا بۆ سەر ته‌رابلوس و هه‌لگیرسانی جه‌نگ له‌نیوان ئیتالیا و ده‌وله‌تی عوسمان ده‌گاته‌ به‌غدا و خه‌لک بۆ پشتگیری ده‌وله‌تی عوسمانی و کۆکردنه‌وه‌ی کۆمه‌ک دێته‌ده‌ره‌وه‌، له‌ باب موعه‌زه‌م که‌ژاوه‌ی باب شیخ به‌که‌ژاوه‌ی حه‌یده‌رخانه‌ ده‌گات و به‌ریه‌که‌وتن و شەر له‌نیوانیان دروست ده‌بێت، سه‌رکه‌وتنیش بۆ گەرە‌که‌کی باب شیخ ده‌بێت^{۲۲۰}.

عه‌لی به‌زرگان باس له‌وه‌ ده‌کات، له‌گه‌نجیتی به‌چاوی خۆی شەرپی توندی له‌نیوان گەرە‌که‌کانی حه‌یدرخانه‌ و مه‌یدان و عه‌ممار و ئەلبوشبل بینوه‌. گه‌نج و می‌رمنداڵ به‌شداریان له‌شه‌رە‌کان کردووه‌ و ژنانیش شه‌رە‌که‌رانیان هانداه‌وه‌. شه‌رە‌که‌ران داره‌سا و به‌ردی گه‌وره‌یان به‌کارهێناه‌وه‌. شه‌رە‌کانیش له‌به‌ر هۆکاری زۆر هه‌یج و

^{۲۲۰} لوئیس ماسنیۆن (له‌جه‌ة بغداد العربیة) ترجمه‌ اکرم فاضل ص ۵

پوچ نه‌نجام دراون. هه‌ر هه‌مووشیان به‌ به‌ر چاو و گوێچکه‌ی حکومه‌ت روویده‌دا که‌چی نه‌و رێگری لی نه‌ده‌کرد.^{٢٣١}

دکتۆر مسته‌فا جه‌واد باس له‌وه ده‌کات له‌شه‌پێکی به‌غدا ئاماده‌ بووه له‌سالی ١٩٢٠ له‌نیوان گه‌په‌کی به‌نی سه‌عید و گه‌په‌کی کورد و باب شیخ روویداوه، پۆلیس هاتۆته‌ نیوانیان و په‌روازه‌ی پێک‌دوون، کۆمه‌لێک گه‌نجیش ده‌ستگیر ده‌کات و به‌تۆمه‌تی جیاواز سزایان ده‌دات.^{٢٣٢}

شه‌ر له‌نیوان شاره‌کان و هۆزه‌کان:

گه‌په‌که‌کانی نه‌یار له‌یه‌ک شارد، کینه و ده‌مارگیری تایبه‌تیا له‌بیر ده‌که‌ن، نه‌گه‌ر مه‌ترسیه‌کی گشتی له‌سه‌ر شاره‌که‌یان بێت. ئه‌وکاته هه‌موویان له‌دژی دوژمنه‌ هاوبه‌شه‌که‌یان یه‌ک ده‌گرن، ئه‌مه‌ش به‌پیتی نه‌و په‌نده‌ی به‌دو که‌ ده‌لی ((من و بڕاکه‌م له‌به‌رامبه‌ر ئامۆزا، من و ئامۆزام له‌به‌رامبه‌ر بێگانه)).

نه‌و مه‌ترسیه‌ گشتیه‌ که‌ هه‌په‌شه‌ له‌شار ده‌کات له‌سی ئاراسته‌وه‌ دێت: له‌ هۆزێکی نزیکه‌وه‌ دێت، له‌شارێکی دیکه‌وه‌ دێت جا دووره‌ یان نزیک، هه‌ندیک جاریش له‌لایه‌ن حکومه‌ته‌وه‌ دێت. جا کاتێک مه‌ترسی له‌هه‌ر لایه‌کی نه‌م سی ئاراسته‌یه‌وه‌ بێت، نه‌وا ته‌واوی خه‌لکی شاره‌که‌ له‌ژێر سه‌رکردایه‌تی پیاویکی گه‌وره‌ کۆده‌بنه‌وه‌، هه‌روه‌ها هانا بۆ هاوپه‌یمانه‌کان ده‌به‌ن له‌هۆز و شاره‌کانی دیکه‌، جا رێگای به‌رگری یان هێرشکردن ده‌گرته‌به‌ر وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌وه‌ی یه‌ک گه‌په‌ک یان یه‌ک هۆز بن.

نه‌وه‌ی شایه‌نی ئاماژه‌یه‌، هۆزه‌کان و سه‌یری شاره‌کانیان ده‌کرد، وه‌ک نه‌وه‌ی هۆزێک بن، شاریش به‌هه‌مان تێپوانین سه‌یری خۆی ده‌کرد. هه‌ندیک جاریش له‌نیوان هۆز و شاره‌کان هاوپه‌یمانی و رێکه‌وتنی عه‌شایه‌ری نه‌نجام ده‌درا، وه‌ک نه‌وه‌ی هۆزه‌کان له‌گه‌ڵ یه‌کتر نه‌نجامی ده‌ده‌ن. شه‌پیش له‌نیوان هۆز و شار روویده‌دا، تۆله‌کردنه‌وه‌ و کینه‌شیان له‌نیوان هه‌بووه‌. وه‌ک نه‌وه‌ی له‌نیوان دوو هۆز هه‌بێت.

^{٢٣١} علي ال بازركان (الوقائع الحقيقية في الثورة العراقية) ص ٥٧
^{٢٣٢} مصطفى جواد (مقدمة كتاب الفتوة لابن المعمار البغدادي) ص ٩٩

شهری نیوان شاره‌کان و حکومه‌ت:

له‌واقیعه‌دا شهرێ نیوان شاره‌کان و حکومه‌ت له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کاندا به‌ده‌گمه‌ن روویداوه. ئەمەش به‌پێچه‌وانه‌ی جه‌نگی به‌رده‌وامی نیوان هۆزه‌کان و حکومه‌ته. وه‌ك ده‌رده‌كه‌وێت خه‌لكی شار هه‌ست به‌بێ توانایی خۆیان ده‌كه‌ن له‌ به‌رامبه‌ر سوپا و تۆپخانه‌ی حکومه‌ت، بۆیه ده‌ترسن له‌وه‌ی خانوو و بازاره‌كانیان به‌ تۆپی حکومه‌ت بروخی‌ت و له‌لایه‌نی سه‌ربازه‌كانیشه‌وه تالان بکړین. كه‌چی هۆزه‌كان بایه‌خێکی گه‌وره‌یان به‌مه‌ نه‌داوه، ئەوان نه‌ خانووی جێگیریان هه‌یه و نه‌ بازاری ئاوادانیا هه‌یه تا لێی بترسن. ده‌شتوان له‌ هێز و تۆپی حکومه‌ت رابكه‌ن و به‌ره‌و هۆپه‌كان بچن یان به‌ره‌و قولایی بیابان بچن.

جه‌نگ له‌نیوان شاره‌کان و حکومه‌ت له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان رووینه‌داوه ژماره‌یه‌کی زۆر كه‌م نه‌بی‌ت. به‌ناویانگترین جه‌نگ ئەوه بوو له‌سه‌رده‌می نه‌جیب پاشای والی له‌سالی ١٨٤٢ له‌ كه‌ربه‌لا روویداوه. پوخته‌كه‌ی ئەوه‌یه كه‌سیك به‌ناوی ئیبراهیم زه‌عه‌فرانی كۆمه‌له‌یه‌کی له‌خه‌لكی شاره‌كه‌ پێكه‌ینه‌اوه به‌ناوی به‌رمازییه‌كان^{٢٢٧}. ئەو كۆمه‌له‌یه‌ به‌هێز ده‌بی‌ت و به‌تێپه‌ربوونی رۆژگار ژماره‌ی كه‌سه‌كانی زیاد ده‌بی‌ت، به‌شیوه‌یه‌ك هه‌ركه‌سیك له‌ سه‌رتاسه‌ری عێراق له‌ حكومه‌ت یاساغ ده‌بوو، په‌نا‌ی بۆ ئەو كۆمه‌له‌یه‌ ده‌ب‌رد. ئەو جه‌ماعه‌ته له‌سه‌رده‌می داود پاشا ده‌ستیان به‌سه‌ر شاره‌كه‌ داگرت. كاتیك عه‌لی ره‌زا پاشا بووه‌ والی سوپایه‌کی ناره‌ده سه‌ر كه‌ربه‌لا و ئابلقه‌ی دا. پیاوانی ئایینی و پیاوماقولا‌ن ها‌تنه‌ ناو بابه‌ته‌كه‌وه. حه‌فتا هه‌زار قه‌رانیان دا، والیش رازی بوو وازی له‌ كه‌ربه‌لا هێنا، به‌لام كاتیك نه‌جیب پاشا بوو به‌والی، له‌سه‌ر ته‌مێكردنی كه‌ربه‌لا و گێڕانه‌وه‌ی بۆ ژێرده‌سه‌لاتی حكومه‌ت موکړ بوو. هۆشیاری ملکه‌چی ودانانی چه‌ك دا و مانگیك مۆله‌تی دا، كه‌چی كه‌ربه‌لا كاردانه‌وه‌ی بۆ هۆشیاریه‌كه‌ی ئەو نه‌بوو، بۆیه سوپایه‌کی به‌هێزی به‌تۆپخانه‌وه ناره‌ده سه‌رشاره‌كه‌ و ٢٣ رۆژ ئابلقه‌ی دا. خه‌لكی شاره‌كه‌ خۆیان به‌ شورا قایمه‌كه‌ی شار پاراست بوو. كه‌چی

^{٢٢٧} به‌رماز له‌زمانی توورکی به‌كه‌سیك ده‌گوتریت كه‌ كه‌لكی هه‌چی نه‌بی‌ت، مه‌به‌ستیش شه‌په‌رانیگه‌زما‌نی چینه‌كانی كۆمه‌لگایه‌ عه‌لی وه‌ردی سه‌یری ئەمه‌ بکه‌: رحله‌ فریزر ترجمه‌ جعفر القیاط ص ١٧٨

تۆپەكان كەلپىنپان لەو شورايە دروست كرد لەلاى باب خانەوہ. ھەندىك لە خەلكەكە پەنايان برده بەر ھۆزەكانى دەوربەر، وەك ھۆزى ئال قتلە و ئال يەسار و ئال زوغبە. شەپكە توندتر دەبوو ژمارەى كۆژاوەكان گەيشتە ھەزار كەس^{٢٣٨}. دواچار سوپاى عوسمانى سەرکەوت چوو ھەزەرەتى عەباسەوہ و ئەو كەسانەشى كوشت كە ھانايان بۆ ئەو شوپنە برد بوو، بۆ ماوہى چوار سەعات ھەموى تالان كرا و دواتریش بانگەوازيان بۆ ئاشتەوايى كرد^{٢٣٩}.

لەسەرۆبەندى جەنگى يەكەمى جىھاندا، سى شار لە حكومەتى عوسمانى ياخى بوون، ئەوانىش كەربەلا و نەجەف و حيلە بوو. حكومەت سوپايەكى بەسەر كەردايەتى عاكف بەك بۆ حەلە نارد، بۆ ئەوہى بۆ ئەوانى دىكە بىكات بە پەندىك. ئەويش شارەكەى داگر كرد و حەفتا پياوى لەسەدارەدا. يەكەك لەگەرەكانى رووخاند و ھەندىك لەژنەكانى رفاند. ئەمە رووداويكى قەزەوہن بوو بە رووداوى عاكف ناسراوہ. عاكف ويستى بەرەو كەربەلا بچيت، بۆ ئەوہى وانەى حيلە دووبارە بكاتەوہ. لەدواى ئەويش بەرەو نەجەف بچيت. بەلام ئەمەى نەكرد...^{٢٤٠}. مەزەندە دەكرىت حكومەتى عوسمانى لەھەلچوونى راي گشتى ترسابيت، لەسەرۆبەندى جەنگدا، ئەمە كاتىك ئەگەر ھاوشىوہى حيلە تۆلە لەنەجەف و كەربەلا بكاتەوہ. بەھەر حال نەجەف ماوہى دووسال سەر بەخۆ ماىوہ لەلايەن سەرۆكى گەرەكەكانەوہ بەرپۆدەدەبرا، لەوانەى كەربەلاش وەك ئەو بووبيت. ئەوانەى لەسەربازى فەريان دەكرد روويان لەنەجەف دەكرد لەوئ سەلامەتى و پارىزگاريان دەدۆزىيەوہ، يەكەك لەو فەيرانەش باوكى نووسەرى ئەو دىرانەبوو.

ھەلى ئەوہم بۆ رەخسا لەگەل خەزانەكەم بەدواى باوكم بچين، ئەوكات منداڵىكى بچووك بووم، ئىستاش لەيادم ماوہ ئەو كات نەجەف لە چ بارودۆختىكى كۆمەلايەتى سەير داوو. ھەر گەرەكەك لەچوار گەرەكەك سەرۆكى تايبەتى خۆى ھەبوو، بەپىي نەرىتى عەشايرى گەرەكەكەى بەرپۆدەدەبرد. كەسانى چەكدارى

^{٢٣٨} سلمان ھادى الطعمە (تراث كربلاء) ص ٢٧٢

^{٢٣٩} عباس العزاوي (المصدر السابق) ج ٧، ص ٦٦

^{٢٤٠} مجيد الموسوي (الحاج عطية ابو كلل) ص ١٠٣

له‌گه‌ڵ بوو فرمانه‌کانیان جێبه‌جێ ده‌کرد. زۆرجار شه‌پۆپێکدادان له‌ نێوان زه‌قپوت و شه‌مپوت رووی ده‌دا، دوکانه‌کان داده‌خران و خه‌ڵک به‌ره‌و مال رایانده‌کرد و ته‌قه‌ی تفه‌نگ له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌بیسترا.

شه‌ری نێوان شاره‌کان:

شه‌ری نێوان شاره‌کان له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان که‌م رووی نه‌ده‌دا. کاتی‌ک دوو شار دراوسێی یه‌کتر ده‌بوون و نێوانیان دوور نه‌بوو، ئه‌وا دژایه‌تی له‌نێوانیان له‌سه‌رچه‌ند بابه‌تێک دروست ده‌بوو. هه‌ندێک جاریش دژایه‌تیه‌که ده‌گه‌یشه ئاستی کوشتاری یان درێژه‌ی ده‌کێشا. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌نێوان شارۆچکه‌ی راوه و عانه روویدا. یان ئه‌وه‌ی له‌نێوان به‌له‌د و دوجیل هه‌بوو. هه‌ندێک جاریش دژایه‌تی له‌نێوان دوو شاری دوور له‌یه‌کتر روویداوه، ئه‌مه‌ش له‌ کاتی بۆنه و رێوره‌سمه گشتیه‌کان بووه که‌ دوو شار تێیدا به‌شداری کردووه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له (چله) له نێوان کازمیه و نه‌جه‌ف روویدا.

نوکه‌تیه‌ک له‌عێراق ده‌گێڕنه‌وه، ئه‌و نوکه‌تیه ئاماژه‌یه بۆ توندی نێوان خه‌ڵکی شارۆچکه‌کانی عانه و راوه. پوخته‌که‌ی ئه‌وه‌یه پیاوی‌ک له‌ خه‌ڵکی عانه کتێبیکی کۆن به‌زمانی عه‌ره‌بی ده‌خوینێته‌وه، هه‌ر زوو لێره و له‌وه‌ی ئه‌مه‌ی به‌رچاو ده‌که‌وێت "قال الراوی" واده‌زانی له‌گه‌ڵ خه‌ڵکی راوه‌ی دایه، زۆر توپه ده‌بیست و قه‌ڵه‌م به‌ده‌سته‌وه ده‌گرت هه‌موو (راوی) یه‌کان ده‌سڕیتته‌وه له‌شوینی ئه‌وان (العانی) ده‌نوسی بۆیه کتێبه‌که پێ ده‌بیست له‌ رسته‌ی (قال العانی).

زۆر نوکه‌ت و چیرۆکی دیکه هه‌یه له‌باره‌ی بابه‌تی دژمنایه‌تی شاره‌کانی عێراق. له‌وانه‌یه لێره‌دا به‌سوود بێت ته‌نها به‌کورتی باسی دژمنایه‌تی نێوان خه‌ڵکی کازمیه و خه‌ڵکی نه‌جه‌ف بکه‌ین. ئه‌و چیرۆکه ماوه‌یه‌کی له‌مێژه ناوبانگی هه‌یه، به‌م چیرۆکه ده‌توانین ته‌سه‌روێی سروشتی بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی عێراق بکه‌ین له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کاندا.

دژمنایه‌تی نێوان کازمیه و نه‌جه‌ف:

ئهم دژمنایه‌تیه له‌سالانی یه‌که‌می سه‌ده‌ی بیسته‌م ده‌ستی پێکرد. هۆکاره‌که‌ش ئه‌وه بوو پیاویکی کازمیه کاری گواسته‌وه‌ی تهرمی مردووانی

ده‌کرد له‌ کارمیه‌وه بۆ نه‌جەف. ئەو پیاوه‌ بوێر و ئازا بووه‌ تهنگی هه‌لگرتووه‌ بۆ ئەوه‌ی بتوانی له‌ریگای نه‌جەف پارێزگاری له‌ تهرمه‌کان بکات. رۆژیک تووشی جه‌ماعه‌تیکێ خه‌لکی نه‌جەف ده‌بیست، پێکدادان له‌نیوانیان رووده‌دا، پیاوه‌که‌ی کارمیه‌ ده‌توانی دوو که‌س له‌وان بکوژی، دواتریش به‌ سه‌لامه‌تی بۆ کارمیه‌ ده‌گه‌په‌ته‌وه‌. دواتر خه‌لکی نه‌جەف ئاماده‌کاری بۆ تۆله‌کردنه‌وه‌ ده‌که‌ن، پیاویکی کارمیه‌یان ده‌ستده‌که‌ویت ده‌یکوژن، هه‌واڵه‌که‌ ده‌گاته‌وه‌ کارمیه‌ و سه‌رۆکی گه‌ره‌که‌کان کۆبوونه‌وه‌ ده‌که‌ن بۆ ئەوه‌ی مشتومپی بابته‌که‌ بکه‌ن داوا چاره‌سه‌ر یان تۆله‌کردنه‌وه‌ بکه‌ن. به‌پێی نه‌ریته‌ عه‌شایرییه‌ باوه‌کان.

سه‌رۆکه‌کان به‌وه‌ گه‌یشتن له‌ کارمیه‌ هاوشیوه‌ی نه‌جەف و زۆریه‌ی شاره‌کانی دیکه‌ هاوپه‌یمانیه‌تی عه‌شایه‌ر دروست بکه‌ن. وه‌ک ده‌رده‌که‌ویت کارمیه‌ پێشتر هاوپه‌یمانی له‌و جۆره‌ی نه‌بووه‌، ئەمه‌ش له‌به‌ر نزیکه‌ی له‌به‌غدا و بوونی باره‌گای والی و پۆلیس و ده‌سه‌لاتی حکومی. دوا‌ی مشتومرێکی تووند له‌باره‌ی ئەوه‌ی کێ ده‌بیته‌ شیخی هاوپه‌یمانیته‌ی سه‌رۆکی شاره‌وانی که‌ جه‌غفه‌ر عه‌تیفه‌ بوو ده‌یویست بیه‌ته‌ سه‌رۆک، که‌چی سه‌رۆکه‌کان به‌توندی به‌رپه‌رچیان دایه‌وه‌، به‌بروای ئەوان جه‌غفه‌ر ده‌وله‌مه‌ند و سامانی زۆره‌، به‌لام له‌ هۆزیک و بنه‌ماله‌یه‌ک نییه‌، تا پالپه‌شتی بکات. ئەویش له‌مه‌ توپه‌ ده‌بیست و به‌نه‌ینی ده‌چیه‌ لای والی، پێی راده‌گه‌ینی کارمیه‌ به‌نیازی یاخیبوونه‌ له‌ حکومه‌ت، والی دوا‌ی ئەوه‌ به‌رتیلیکی گه‌وره‌ی لی وهرده‌گریت باوه‌ری پێده‌کات، به‌مه‌ش والی فرمانی دوورخستنه‌وه‌ی سه‌رۆکه‌کانی کارمیه‌ ده‌دات، بۆ ئەنادۆل.

هه‌رچۆنیک بێت ئەو دوژمنایه‌تییه‌ مایه‌وه‌ و تۆله‌کردنه‌وه‌ له‌نیوانیان به‌رده‌وام بوو. له‌سالی ١٩٢٩ شه‌ڕیکی سه‌خت له‌نیوان خه‌لکی کارمیه‌ و نه‌جەف له‌ چله‌ رویدا له‌ شاری که‌ریه‌ لا. پیاویکی نه‌جەفی کوژرا به‌ناوی ده‌عبول. خه‌لکی کارمیه‌ هێرشیان کرده‌ سه‌ر خێوه‌تی نه‌جه‌فیه‌کان و گوریسی خێوه‌ته‌کانیان پچراند و قاوه‌کانیان رژاند، دواتریش روویان له‌مه‌زارگه‌ی عه‌باس کرد و هوتافی سه‌رکه‌وتیان ده‌کێشا. من له‌ که‌ریه‌ لا بووم کاتیک رووداوه‌که‌ رویدا، بیه‌نیم رۆژی دواتر خه‌لکی کارمیه‌ له‌ که‌ژاوه‌یه‌کی گه‌شتی ده‌رکه‌وتن و هه‌موو گه‌ره‌که‌کان به‌یه‌که‌وه‌ بوون، ئەمه‌ش

پیشتر رووبه‌دابوو، چونکه هه‌ر گه‌ره‌که وکه‌شاوه‌ی خۆی هه‌بوو. له‌و رۆژه‌دا سنگی خۆیان نه‌ده‌کو‌تا وه‌ک له‌نه‌ریته‌که هه‌یه، به‌لکو ده‌ستیان راده‌وه‌شاند وه‌ک ئه‌وه‌ی ئاماژه بۆ زالبوون و رووبه‌رووبوونه‌وه بکه‌ن. هه‌تافی سه‌رکه‌وتنیان ده‌کیشا و ستایشی خه‌لکی کارمیه‌یان ده‌کرد^{٢٤١}. وه‌ک ئه‌وه شو به‌هاندیم هۆزیک بن، به‌سه‌ر هۆزیکێ دیکه زالبوون، بۆیه گۆرانی سه‌رکه‌وتن ده‌لێن.

له‌سالی ١٩٤٥ هه‌ندیک له‌پیاوماقولا‌نی کارمیه‌ی وێستیان کۆتایی به‌دوژمنایه‌تیه به‌هێنن که له‌نیوان کارمیه‌ی و نه‌جف هه‌یه. شه‌ویکیان له‌مالی یه‌کێکیان کۆده‌بنه‌وه، باسی چۆنیه‌تی نه‌جامدانی سولحه‌که ده‌که‌ن، ناکۆکی له‌سه‌ر ئه‌م بابته‌ دروست ده‌بی‌ت: ئایا ده‌بی‌ت خه‌لکی کارمیه‌ی بچیته‌ نه‌جف، یان خه‌لکی نه‌جف بی‌ته‌ له‌لای کارمیه‌کان؟ هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌وه کۆک بوون یه‌کێک له‌ شاره‌زایی نه‌ریته عه‌شایه‌رییه‌کان به‌هێن بۆ ئه‌وه‌ی کیشه‌که یه‌کلا بکاته‌وه.

شیخ حه‌سه‌ن سو‌هه‌یلیان له‌خه‌و به‌ ئاگاهیتنا و بۆ شوێنی کۆبوونه‌وه‌که‌یان هێنا. شیخ حه‌سه‌ن شیخی به‌نی ته‌میم بوو. برۆای شیخ ئه‌وه‌ بوو که ئه‌و لایه‌نه‌ی قاوه‌ی رشتوه‌، بچیته‌وه لای نه‌یاره‌که‌ی و داوای سولحی لی بکات. سه‌رۆکه‌کانی کارمیه‌ی به‌مه‌ رازی نه‌بوو، به‌لکو وتیان ده‌بی‌ت سولحه‌که له‌ که‌ربه‌لا بی‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی کارمیه‌ی و نه‌جف هه‌ردوو لا بۆ ئه‌وه‌ی بچن. به‌هه‌رحال کۆبوونه‌وه‌که سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو، بیه‌هوده‌ کۆتایی هات، بابته‌ی تۆله‌کردنه‌وه‌ی ده‌عبولیش هه‌تا ئیستا وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه - زۆر به‌داخه‌وه!

ئه‌وه‌ی بچیته‌ ناو ورده‌کاری ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌وه، ده‌زانی کاریه‌ری به‌های بیاباننشینی له‌سه‌ر کۆمه‌لگای عێراق چه‌نده. ئه‌گه‌ریش له‌ناوه‌پاستی سه‌ده‌ی بیستم به‌هاکانی به‌دو به‌مشێوه‌یه کاریه‌ری هه‌بووبی. ئایا ده‌بی‌ت سه‌ده‌ی رابردوو یان پیشتر چۆن بووبی‌ت؟ ئه‌گه‌ر بارودۆخه‌که له‌نیو خه‌لکی شاره‌کان به‌مشێوه‌یه بووبی‌ت، ئایا له‌نیو خه‌لکی هۆزه‌کان چۆن بووه؟

^{٢٤١} دکتۆر عه‌ل وه‌ردی ئاماژه‌ی به‌یه‌کێک له‌ هه‌تافه‌کان کردووه، که ئه‌مه‌یان (حي روابا الكواظم حي اهاليها) -

بهشی هه شته م

پێکهاتهی که سیتی له لادیدا

که سیتی به مانا زانستییه که ی بریتی به پێکهاتهیه کی دهروونی له چه ند سیفه تیکی جیاوازه وه پیکدیت. ئه و پیکهاتهیه مه یلی به لای گونجاو ته بابوون هه یه له گه ل ئه و رۆشنبرییه کۆمه لایه تییه له کۆمه لگا که باوه. هه ر مرقفیک که سیتی تایبه تی خۆی هه یه و به و که سیتییه له خه لکی دیکه جیا ده کریته وه. خه لکیش له که سیتی جیاواز ده بن، به پیتی جیاوازی توانای کاردانه وه یه له گه ل رۆشنبرییه کۆمه لایه تییه که. جا هه ندیک سهرده که ون و هه ندیکیش سهرنا که ون. له راستیشدا زۆرینه ی خه لک له یه ک کات سهرکه وتوو و سهرنه که وتوو. جیاوازییشان له ریزه ی ئه و سهرکه وتن و سهرنه که وتنه دایه که له پیکهاته ی که سیتیان هه یه.

ئه و هۆکاره کۆمه لایه تی و دهروونیه ی هه ر له مندالییه وه کاریگه ریان له سه ر مرقفه که وه هه یه، وا ده که ن که سیتییه که ی به مشیوه یه بیت که له گه وره یی بۆمان ده رده که وت، بۆیه کاتیک مرقفیک به چه ند سیفه تیکی خراپه وه ده بینین، ناکریت گله یی له خۆی بکه ی، به لکو ئه مه ئه نجامی بارودۆخ و هۆکاره دهروونی و کۆمه لایه تییه کانه. ئه گه ر ئیمه ش له بارودۆخی ئه و بوواین ئه و ئه گه ری زۆری هه بوو ئیمه ش ئه و سیفه تانه مان هه بوایه.

بیرمه ندانی کۆن پێیانابوو، مرقفه به پیتی پێگه یشتنی عه قل و دروستی بیرکردنه وه ی سیفه ته کانی باش و خراپ ده بیت. به لام دوا جار ئه م بۆچوونه له ژێر رۆشنایی تووژینه وه نوویه کانی زانست هه له که ی ده رکه وت. ته نانه ت خودی بیرکردنه وه ش ملکه چی بارودۆخی کۆمه لایه تی و دهروونی ده بیت. جا جوۆری بیرکردنه وه، به گوزارشتیکی دیکه بریتی به سیفه تیکی که سیتی. هه روه ک خودی

که‌سی‌تیش به‌ره‌می بارودۆخی ده‌ورو به‌ریه‌تی. پێشتر ئاماژه‌مان بۆ ئه‌وه‌کرد کاتی‌ک م‌رو‌ف‌ه‌ بیرده‌کاته‌وه‌، بیرکردنه‌وه‌ی به‌و جو‌ره‌ ده‌بی‌ت که‌ کۆمه‌لگه‌کی ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات. ئه‌گه‌ریش بینیمان له‌ بیرکردنه‌وه‌کانی له‌ کۆمه‌لگه‌کی لاده‌دات، ئه‌وا بۆ کاریگه‌ری هه‌ندیک هۆکار ده‌گه‌رێته‌وه‌ له‌ کۆمه‌لگه‌یه‌کی دیکه‌ هاتووه‌، جا سه‌فه‌ر بی‌ت یان خوێندنه‌وه‌ و بیستن و هۆکاری دیکه‌ بی‌ت، به‌لام ئه‌و م‌رو‌ف‌ه‌ی که‌ له‌ چوارچێوه‌ ته‌سکه‌که‌ی کۆمه‌لگای خۆیه‌تی، ئه‌وا زی‌تر له‌خۆی که‌سی دیکه‌ نانا‌سی، به‌ ده‌گه‌من نه‌بی‌ت ئه‌و که‌سه‌ له‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌ کۆمه‌لگه‌کی خۆی لانا‌دات.^{٢٤٢}

بۆچوونی‌ک و ره‌خنه‌یه‌ک:

عه‌باسی عه‌زای می‌ژوونوس، تی‌بینی ئه‌وه‌ی کردووه‌ زۆری‌ک له‌ هۆزه‌کانی به‌دو ئه‌وانه‌ی له‌ بیابانه‌وه‌ هاتوونه‌ته‌ عێراق، هه‌ندیک له‌سیفه‌ته‌ په‌سه‌نده‌کانیان له‌ده‌ست داوه‌، وه‌ک راستگویی و راشکاوی و پاراستنی راسپاردیه‌ی، وه‌ک ده‌زانری‌ت له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌ پابه‌ندن به‌نه‌ریته‌کانی کۆنی بیاباننشین وه‌ک داگیرکاری و ده‌مارگیری و تۆله‌کردنه‌وه‌. جا عه‌زای ب‌پ‌وای وایه‌ ده‌کرێت رێنمایی به‌و هۆزانه‌ بدری‌ت و ئاراسته‌ بک‌رێن، له‌ریگای خوێندن و پێگوتنه‌وه‌، تا واز له‌ سیفه‌ته‌ ناپه‌سه‌نده‌کانیان به‌ی‌تن و پارێزگاری له‌ سیفه‌ته‌ په‌سه‌نده‌کانیان بکه‌ن.^{٢٤٣}

له‌راستیدا ئه‌و بۆچوونه‌ی عه‌زای له‌رووی تیۆرییه‌وه‌ جوانه‌، به‌لام له‌رووی کردارییه‌وه‌، جی‌به‌جی‌کردنی سه‌خه‌ته‌، یان ره‌نگه‌ مه‌حال بی‌ت. خوێندن و پێگوتن زه‌نی م‌رو‌ف‌ه‌ پرده‌کات له‌بیرۆکه‌ی به‌رز، به‌لام ناتوانی کاریگه‌ری کرده‌یی له‌سه‌ر که‌سی‌تی م‌رو‌ف‌ه‌ هه‌بی‌ت. که‌سی‌تی به‌ره‌می بارودۆخی واقیعیانه‌یه‌، وه‌ک پێشتر ئاماژه‌مان بۆکرد، ئه‌گه‌ره‌هاتوو می‌شکی م‌رو‌ف‌یکمان پ‌ر‌کرد له‌بیرۆکه‌ی به‌رز، که‌چی هه‌ولی گۆڕینی بارودۆخی واقیعی که‌سه‌که‌مان نه‌دا، ئه‌مه‌ش ده‌بی‌ته‌ هۆی ده‌رکه‌وتنی هه‌ندیک سیما‌ی دووفاقی له‌که‌سی‌تی ئه‌ودا. جا که‌سه‌که‌ له‌و

^{٢٤٢} ئه‌مه‌ بابه‌تیکی گ‌رنگ بوو له‌بابه‌که‌کانی کۆمه‌لفناسی نوی، له‌ مه‌نه‌جی پۆلی چواری به‌شی کۆمه‌لفناسی زانکۆی به‌غدا ده‌خوێندرا، زیاتر له‌ده‌ ساڵ له‌سه‌ر یه‌ک ئه‌و وانه‌یه‌م ده‌گوتیه‌وه‌، که‌چی دواچار لا‌برا - زۆر

به‌داخه‌وه‌ - عه‌لی وه‌ردی

^{٢٤٣} عیاب‌ العزای (عشائر العراق) ج ٣، ص ١٩-٢٣

سروشستی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

بارودۆخه‌دابه‌ گوشتار نه‌و قسه‌ بریقه‌دارانه ده‌کات که فێرمان کردوه، له‌ژبانی کرداریشدا به‌پێی بارودۆخی خۆی پێچه‌وانه‌ی نه‌و قسانه‌ کارده‌کات^{٢٤٤}. بۆیه نه‌و که‌سه راستی کردوه که گوتویه‌تی " بارودۆخی مرقۆتیک بگۆره، ئاکاره‌که‌ی ده‌گۆریت".

بارودۆخی لادێی عێراق:

ئامانجی بالای هه‌ر تاکیکی هۆزه‌کانی عێراق نه‌وه‌یه سه‌راپای به‌هاکانی بیاباننشینیه‌ پهیوه‌ بکات. هه‌موو نه‌و به‌هایانه‌ش له‌ لادیدا په‌یوه‌ندیان به‌شانازیکردن و داشۆرینه‌وه هه‌یه. نه‌مه‌ش مانای نه‌وه‌یه نه‌و به‌هایانه هه‌یله‌کی به‌هه‌یز به‌و تاکانه ده‌ده‌ن، بۆ نزیک بوونه‌وه له‌ سیفه‌ته‌کانی شانازیکردن و دوورکه‌وتنه‌وه له‌سیفه‌ته‌کانی داشۆرین. به‌لام کێشه‌که نه‌وه‌یه بارودۆخی لادێ له‌عێراق به‌شیوه‌یه‌که تاک زۆر یان که‌م ناچار ده‌بێت له‌به‌هاکانی بیاباننشین لابدات.

به‌شیوه‌یه‌کی رێژه‌یی نه‌و بارودۆخه‌ی له‌ لادێی عێراق هه‌یه، له‌ بیابان بوونی نییه. نه‌گه‌ر بزانی نه‌و به‌هایانه‌ی به‌دو که له‌ بیابان په‌یدا بووه وله‌گه‌ل ژبانی نه‌وی گونجاوه، نه‌و درک به‌کێشه‌ی نه‌و به‌هایانه ده‌که‌ین کاتیک بۆ لادێی عێراق ده‌گوازرینه‌وه.

ده‌کریت بارودۆخی لادێ به‌مشویه‌یه‌ی خواره‌وه پوخت بکه‌ینه‌وه:

١- بوونی ده‌سه‌لاتی حکومه‌ت. هه‌ر چه‌نده نه‌و ده‌سه‌لاته له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان لاواز بووه، به‌لام به‌هه‌رحالیک بێت بوونی هه‌بووه و کاریگه‌رییه‌کی ته‌واوی له‌سه‌ر کۆمه‌لگای لادێی هه‌بووه.

٢- بوونی نه‌و بازارپانه‌ی به‌رهمه‌ کشتوکالییه‌کانی تیدا ده‌فرۆشريت. لادیه‌کان له‌و بازارپانه پێداویستی خۆیان ده‌کری، نه‌وانه‌ی سوو (ریبا)یان ده‌دا، کاریگه‌ری زۆریان له‌سه‌ر نه‌و بازارپانه هه‌بوو.

^{٢٤٤} له‌به‌شی داهاتوودا بابه‌تی دووفاقی که‌سیتی عێراقی به‌کورتی یاس ده‌که‌ین. به‌لام له‌کتێبی داهاتوودا به‌ وردی یاسی ده‌که‌ین به‌ناو نیشانی (دووفاقی که‌سیتی له‌عێراق له‌سه‌رده‌می کۆن و نوێدا). عه‌لی ومردی

۳- دهرکه‌وتنی سه‌ره‌تاکانی دهر به‌گایه‌تی له‌ لادی، به‌شێوه‌یه‌ک هه‌ندیک له‌سه‌رۆک هۆزه‌کان و سه‌رۆکی یه‌کیته‌یانی هۆز سه‌مه‌یان له‌لایه‌نگرانیان ده‌کرد و مه‌یلیان بۆ خۆشگوزه‌رانی هه‌بوو.

۴- دهرکه‌وتنی پالنه‌ری قازانج و خۆشه‌ویستی سامان له‌لای هه‌ندیک له‌لادییه‌کان، به‌تایبه‌تی نه‌وانه‌ په‌یوه‌ندیان به‌بازار وشاره‌کانه‌وه هه‌بوو، نه‌وان دواتر ده‌بوون به‌ به‌قال یان (سوو)به‌خش، یانیش له‌هه‌ندیک وه‌رز ده‌بوون به‌کرێکار.

۵- بلایه‌وه‌ی هه‌ندیک نه‌خۆشی له‌ لادی، له‌وانه‌ مه‌لاریا و بیجل و میزی خۆیناوی و سکچوونی خۆیناوی و سیل و نه‌خۆشی کر مه‌ جیاجیاکان.

۶- چه‌وسانه‌وه‌ی ژنانی لادی، نارده‌نیان بۆ بازاره‌کان بۆ کرپین و فروشتن، دواجاریش نه‌و ژنانه‌ کاریگه‌رده‌بوون به‌ ره‌فتاری شارستانه‌کانه‌وه، هه‌ندیکجاریش به‌ره‌و به‌دیه‌وشتی ده‌پۆیشتن.

میوانداری له‌لادی

شیخی لادی هه‌ول ده‌دات له‌ هه‌موو به‌ها وئاکاره‌کانی له‌شیخی به‌دو بچیت. نه‌و ده‌یه‌وی ئازا و به‌خشنده‌ بیته‌ و دراوسی و لیقه‌وماو په‌نا به‌ر و لاواز بپاریزیت، له‌ دیوه‌خانه‌که‌ی داده‌نیشی بۆ نه‌وه‌ی کیشی هۆزه‌که‌ی چاره‌سه‌ر بکات. نه‌و له‌چه‌نگدا سه‌رکردایه‌تی هۆزه‌که‌ی ده‌کات و له‌ دانوستاندنه‌کانیش نوینه‌رایه‌تی ده‌کات، به‌لام شیخی لادی تا چه‌ند ده‌توانی لاسایی شیخی به‌دو بکاته‌وه؟

یه‌که‌م رووخساری له‌یه‌کچوونی نیوان شیخی لادی و شیخی به‌دو له‌به‌های میوانداری دایه. له‌گه‌لته‌وه‌شدا دیوه‌خانی شیخی لادی ره‌شمالێکی گه‌وره‌ نییه‌ وه‌ک نه‌وه‌ی له‌ بیابان هه‌یه، به‌لکو وه‌ک نه‌وه‌ی ستین لوید وه‌سفی کردووه، زیاتر له‌ هه‌یکه‌له‌ کۆنه‌کانی سۆمه‌ر ده‌چیت. دیوه‌خانه‌که‌ به‌قامیش و قور دروست ده‌کریت، ژماره‌ی چه‌مانه‌وه‌ی سه‌ری دیوه‌خانه‌که‌ به‌پێ پێگه‌ی شیخ و نه‌ریتی بنه‌ماله‌که‌ی ده‌بیته. ناكریت شیخی لادی کرێکاری پێشه‌گه‌ر بۆ دروستکردنی دیوه‌خانه‌که‌ی بگریت، به‌لکو داوا له‌رۆله‌کانی هۆزه‌که‌ی ده‌کات هاریکاری یه‌کتر بکه‌ن له‌دروستکردنی، شێخیش ته‌نها له‌سه‌ریه‌تی خواردنیان پێ بدات.

سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش دیوه‌خانی لادی له‌رووی نه‌ریت و به‌ها کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه‌وه هیچ جیاوازییه‌کی له‌گه‌ڵ دیوه‌خانی به‌دو نییه. له‌دیوه‌خانی لادییش به‌پێی نه‌ریته‌کان قاوه پێشکه‌ش ده‌کریت، خواردن به‌هه‌موو میوانێک ده‌دریت، هه‌ر کێیه‌ک بیت. هه‌رچه‌نده‌ میوانه‌که پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌رزتر بیت ئه‌وا ژماره‌ی کوشتییه‌کان بۆ ئه‌و زیاتر ده‌بیت. کاتێک خه‌لکی گونده‌که گوتیان له‌ ده‌نگی ئاوانی قاوه‌چی ده‌بیت، ئه‌وا ده‌زانن میوانێک هاتۆته‌ لای شیخه‌که‌یان. جا بۆ به‌خێرهێنانی ده‌چنه‌ دیوه‌خان و چاوپێش ده‌که‌ن وه‌ک ریزلێنانی که‌ له‌میوانه‌که به‌شداری خواره‌که‌ی بکه‌ن.

خه‌لکی گوند هیوای ئه‌وه ده‌خوازن میوانه‌که‌یان پایه‌ی به‌رزبیت بۆ ئه‌وه‌ی خواردنه‌که زۆرتر بیت. له‌وکاته‌شدا ئه‌وان گوشت و برنج و چه‌ندین جۆری دیکه‌ی خواردنی چه‌وریان به‌رده‌که‌ویت، که ده‌گه‌من نه‌بیت ئه‌گینا له‌ ماله‌که‌ی خویان نایخۆن. شیخی لادی هه‌رچه‌نده‌ خواردنه‌که‌ی له‌ دیوه‌خان زۆرتر و چه‌ورتر بیت، ئه‌وا ناوبانگی به‌رزتر ده‌بیت وه‌ه‌وایی دیوه‌خانه‌که‌ی به‌ریلاوتر ده‌بیت. بۆ نمونه ده‌گوتریت مه‌شته‌تی خه‌لیفه، که شیخی ئه‌لبو محهمه‌د بووه، سی سال دوا‌ی مردنی خاکی دیوه‌خانه‌که‌ی گه‌ژ و گیای لی نه‌پواوه له‌به‌ر زۆری ئه‌و روون و چه‌ورییه‌ی له‌پێشکه‌شکردنی خواردن بۆ میوانان ر‌ژاوه^{٢٤٥}. بته‌ماله‌یه‌ک له‌ ئال فته‌له هه‌یه به‌تاوی (ئالبو هدله) ناسراون چونکه وشه‌ی (یه‌دل) به‌واتای ده‌رژیت و شو‌رده‌بیته‌وه. ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خواردن له‌سه‌ر قاپه‌کان ر‌ژاوه له‌دیوه‌خانه‌که‌یاندا^{٢٤٦}.

نزیکه‌ی بیست سالێک له‌مه‌وبه‌ر، چه‌ند پیاوماقوڵێکی ئێران سه‌ردانی یه‌کێک له‌هۆزه‌کانی فو‌راتی ناوه‌راستیان کرد، له‌لای شیخه‌که‌ی میوان بوون. شیخی برێکی زۆر خواردنی پێشکه‌شکردن به‌شی سه‌دان که‌سی ده‌کرد. ئێرانیه‌کان سه‌ریان له‌مه‌ سو‌پما‌بوو، نه‌یاده‌زانی هۆکاره‌که چیه‌ی. له‌راستیدا شیخ ئه‌و خواردنه‌ زۆره‌ی وه‌ک ر‌یزێک پێشکه‌شکردوون، به‌پێی نه‌ریتی لادی عێراقی

^{٢٤٥} محمد باقر الجلالی (موجز تاریخ عشائر العمارة) ص ١٥
^{٢٤٦} أ، س، ح (أل فتلة كما عرفتهم) ص ٥٥

به‌ئهرکی خۆی هه‌لساوه. ئه‌و خواردنه به‌خه‌سار ناچیت، خه‌لکی لادیکه لیتی ده‌خۆن و سکه به‌تاله‌کانیان له‌و خواردنه پرده‌که‌ن. که‌واته میوانداری له لادی وه‌ک بیا‌باننشین رۆلێکی گرنکی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه. شیخ به‌و میوانداریه ناوبانگ په‌یدا ده‌کات و پیاوه‌کانیشی خواردنی به‌تام ده‌خۆن.

ئه‌حمه‌د فه‌همی ده‌ڵێ: زۆرینه‌ی خه‌لکی لادیی له‌عێراق له‌حاله‌تی نه‌داری و بێبه‌شی ده‌ژین. تامی گوشت نا‌که‌ن ته‌نها ئه‌وکاته نه‌بیت شیخی میوانێکی به‌رزی دیت. ئه‌وکاته‌ش هه‌موو ده‌وری میوانه‌که ده‌ده‌ن، بێته‌وه‌ی که‌س بانگیان بکات. کاتیکیش بۆ خواردن بانگ ده‌کری‌ن، ئه‌وا به‌ره‌و خواردنه‌که ناچن، ته‌نها دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ند جارێک ده‌گوتریت "ده‌ی، ده‌ی، هه‌لسه‌ فلان". ئه‌وان وانیشان نایانه‌وی، سه‌نگینی ده‌نوین، ئه‌مه‌ش دیارده‌یه‌که جێگای سه‌رنجه^{٢٤٧}.

ئه‌وان به‌ مه‌به‌ستی خواردن هاتونه‌ته دیوه‌خان، به‌لام نه‌ریتی به‌دووبان هانیان ده‌دات ئه‌و مه‌به‌سته‌ی خۆیان بشارنه‌وه. ئه‌وان وای ده‌رده‌خه‌ن، بۆ به‌خێرهاتنی میوان هاتوون، که‌چی سکیان ئاره‌زووی خواردن ده‌کات، له‌پێناوی خواردندا قۆره‌ی سکیانه.

له‌م لایه‌نه‌وه پیاوی لادی له‌ ململانێیه‌کی ده‌روونی ده‌بیت، به‌ده‌ست چه‌ندین جۆری دیکه‌شه‌وه ده‌نالین، که‌ دواتر باسی ده‌که‌ین. ئه‌و له‌بیا‌باننشین له‌سه‌ر نه‌فس به‌رزی و لوتبه‌رزی راهاتوه، که‌شی بارودۆخی خراپی بژێویه‌که‌ی له‌ هه‌ندێک حاله‌ت واده‌کات چاوبرسی و ملکه‌چ بیت.

خۆده‌خیلکردن له‌ لادیدا:

شیخی لادیی ده‌یه‌وی به‌پاراستنی دراوسی و که‌سی ده‌خیل و دالده‌دراو به‌ناوبانگ بیت، وه‌ک چۆن ده‌یه‌ویست به‌ به‌خشنده‌یی و میواندۆستی ناوبانگی هه‌بیت. زۆریک به‌سه‌رهات له‌باره‌ی (خۆده‌خیلکردن)^{٢٤٨} ده‌گێردرێته‌وه له‌لادیدا هه‌روه‌ک ئه‌وه‌یه که‌ له‌بیا‌باننشیندا هه‌یه.

^{٢٤٧} أحمد فهمي (تقرير حول العراق) ص ٢٤

^{٢٤٨} بۆ وشه‌ی (الدخاله) ئێمه‌ وشه‌ی (خۆ ده‌خیلکردن) مان به‌کارهێناوه، ئه‌م وشه‌ هه‌رچه‌نده له‌ عه‌ره‌بیه‌که وهرگیراوه، به‌لام به‌کارهێنانی له‌ناو کورداری و ته‌نانه‌ت به‌کارهێنانی له‌چه‌ند تیکه‌ستیکی به‌ناوبانگی شیعرێ کوردیدا وایکرد ئێمه‌ش لێره‌دا به‌کاری به‌نین - وهرگیر

ده‌گێڕنه‌وه پیاوی هۆزێکی لادی، خۆی ده‌خیلی شیخی هۆزێکی دیکه ده‌کات، وا رێکه‌که‌وێت کۆپی شیخ بکۆژی کۆپی ئه‌و پیاوه‌یه که خۆی ده‌خیلی شیخ کردووه. پیاوه‌که ئازار ده‌چێژی و ده‌یه‌وی ئه‌و هۆزه جێبه‌جێت که کۆپه‌که‌ی کوشتووه. به‌لام کاتێک شیخ به‌مه‌ده‌زانی زۆر توپه ده‌بیست وه‌ست به‌و نه‌نگیه ده‌کات که له ئه‌نجامی رۆیشتنی کابرا تووشی ده‌بیست، بۆیه به‌په‌له کۆپه‌که‌ی ده‌کۆژی. داواش له‌پیاوه‌که ده‌کات له ده‌خیلبوون به‌نیته‌وه مادامه‌کی تۆله‌ی کۆپه‌که‌ی کردۆته‌وه^{٢٤٩}. شیخ کۆپه‌که‌ی له‌ده‌ستدا، به‌لام له‌نیو هۆزه‌کاندا شانازی پێبڕا. ئه‌گه‌ر ئه‌و ملکه‌چی سۆزی باوکایه‌تی ده‌بوو و پارێزگاری له‌ژبانی کۆپه‌که‌ی ده‌کرد ئه‌وا ناوبانگی ده‌زرا و بێزراو ده‌بوو.

لێره‌دا ده‌وه‌ستین بۆ ئه‌وه‌ی بپرسین: ئایا شیخی لادی له‌هه‌موو حاله‌ته‌کان وه‌ک شیخی به‌دو ده‌توانی دالده‌ی ئه‌و که‌سانه بدات که خۆی ده‌خیل ده‌که‌ن؟ له‌راستیدا شیخی لادی له‌مه‌دا به‌پێی توانا هه‌ول ده‌دات وه‌ک شیخی به‌دو بیست، به‌لام هه‌ندێک جار که‌م توانا ده‌بیست به‌هۆی بوونی حکومه‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر هاتوو که‌سێک له‌ حکومه‌ت رابکات و خۆی ده‌خیلی یه‌کێک له‌ شیخه‌کان بکات، ئه‌وا حکومه‌ت هه‌رپه‌شه له‌شیخ ده‌کات و داواي راده‌ستکردنه‌وه‌ی پیاوه‌که ده‌کات. شیخ له‌و کاته‌دا چی ده‌کات؟ ده‌که‌وێته نیوان دوو ئاگره‌وه. ئه‌گه‌ر پیاوه‌که راده‌ستی حکومه‌ت بکاته‌وه ئه‌وا تووشی شه‌رمه‌زاری ده‌بیست، ئه‌گه‌ریش موکریبت له‌سه‌ر هه‌شاردانی پیاوه‌که ئه‌وا حکومه‌ت تۆپه ده‌بیست. شیخه‌کانیش له‌ هه‌لبژاردنی ئه‌و دوو هه‌لوێسته جیاوازیان هه‌یه. هه‌ندێک شه‌رمه‌زاربوون له‌ توپه‌یی حکومه‌ت به‌گرنه‌گه‌ر ده‌زانن، هه‌ندێکی دیکه‌ش به‌پێچه‌وانه‌وه.

حاجی ودای عه‌تیبه ده‌گێڕێته‌وه. حکومه‌ت به‌سه‌ر یاخیبوونه‌که‌ی موته‌لگ کرێدی شیخی خه‌زاعل زالی ده‌بیست و له‌هه‌ر شوێنێک راویده‌نی. بۆیه موته‌لگ خۆی ده‌خیلی نوسه‌یف بن ده‌رویشی شیخی ره‌بیه‌ ده‌کات. که‌چی شیخ نوسه‌یف پشستی تێده‌کات و راده‌ستی حکومه‌تی ده‌کات. پاساوی ئه‌وه‌ش ده‌هێنێته‌وه گوايه حکومه‌ت ناچاری کردووه. که‌چی خه‌لک ئه‌و پاساوه قبوڵناکه‌ن. به‌مه‌ش

^{٢٤٩} أحمد فهمي (المصدر السابق) ص ٢٦-٢٧

خۆی و هۆزه‌که‌ی روورده‌ش وشهرمه‌زار ده‌بن. دواچار هۆزی خه‌زاعل توانی تۆله‌ له‌ ره‌بیه‌ ده‌که‌نه‌وه‌ و هێرشێ ده‌که‌نه‌ سه‌ر و پیاوانی ده‌کوژن و تالانی ده‌که‌ن. دوژمنایه‌تیه‌که‌ به‌ ناوېژوانی هه‌ندیک له‌ سه‌رۆکه‌کانی زوبه‌ید کۆتایی هات، ره‌بیه‌ خوینی خه‌زاعلی دا^{٢٥٠}.

به‌سه‌رهاتیکێ دیکه‌ هه‌یه‌ ته‌واو پێچه‌وانه‌ی به‌سه‌رهاته‌که‌ی سه‌ره‌وه‌یه‌. له‌ساڵی ١٩٢٧ عه‌بد عباس مه‌زه‌هر له‌ هۆزی ئال فته‌له‌ براکه‌ی خۆی کوشت، خۆی ده‌خیلی به‌کێک له‌ شیخه‌کانی به‌نی روکاب کرد، شیخ ئه‌و پیاوه‌ی له‌ پۆلیس پاراست، ته‌نانه‌ت ناچار بوو ئه‌و پیاوه‌ له‌گه‌ڵ خێزان و ژنه‌کان خه‌شار بدات^{٢٥١}.

ده‌رکه‌وتنی سته‌مکاری له‌ نیو شیخه‌کاندا:

کاتیك به‌راوردی نیوان شیخایه‌تی به‌دو، شیخایه‌تی لادییه‌کان ده‌که‌ین، تیپینی ده‌رکه‌وتنی هه‌ندیک جیاوازی له‌ نیوانیان ده‌که‌ین، به‌تایبه‌تی دوا توندبوونی ده‌سه‌لاتی حکومه‌ت له‌ لادیکانی عێراق، له‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی نۆزه‌مه‌وه‌. به‌کێک له‌و جیاوازیانه‌ ئه‌وه‌یه‌ شیخی لادی زۆر یا که‌م مه‌یلی به‌لای سته‌م و زۆردارییه‌وه‌ هه‌یه‌. ئه‌مه‌ش به‌پێچه‌وانه‌ی شیخی به‌دوه‌. شیخی به‌دو ناتوانی سته‌مکار و چه‌وسینه‌ری رۆله‌کانی هۆزه‌که‌ی بێت، یان له‌مامه‌له‌کردنیاں دله‌رق بێت. ئه‌گه‌ر وا بکات ئه‌و ئه‌ندامانی هۆزه‌که‌ی پاشکشی لێ ده‌که‌ن و له‌ده‌وری براکه‌ی یان ئامۆزه‌که‌ی کۆده‌بنه‌وه‌، له‌شویینی ئه‌و ده‌یکه‌ن به‌ شیخ. بۆیه‌ شیخی به‌دو وه‌ك ئیبن خه‌لدون وه‌سفی ده‌کات، پێشڕه‌وی ده‌کات و سته‌مکار نییه‌. ئه‌و ماقولێ و سه‌رۆکایه‌تی خۆی له‌وه‌ وه‌رده‌گریت هۆزه‌که‌ی به‌ده‌ورییه‌وه‌ بن، ریزی بگرن. ئه‌و هیزی نییه‌، پاسه‌وانی تایبه‌تی نییه‌، تا به‌هۆی ئه‌وانه‌وه‌ فرمانی خۆی به‌سه‌ر هۆزه‌که‌ به‌سه‌پینی.

که‌چی له‌ لادی عێراق، حاڵه‌ته‌که‌ له‌لای هه‌ندیک شیخ گه‌راوه‌، به‌تایبه‌تی له‌لای ئه‌وانه‌ی سه‌رۆکایه‌تی هۆزه‌کان و به‌کیتی هۆزه‌ گه‌وره‌کان ده‌که‌ن. ئه‌و جوړه‌ شیخانه‌ به‌لێنیاں به‌ حکومه‌ت داوه‌ پا به‌ندی وه‌رگرته‌ی باج بن، له‌ هۆز و عه‌شیره‌ت

^{٢٥٠} ودای العطفیة (تاریخ الدیوانیة) ص ٥٠-٤٩

^{٢٥١} عبدالجبار فارس (عامان فی الفرات الاوسط) ص ١٠٢-١٠٣

و بینه‌ماله‌کان. له‌به‌ر ئه‌مه‌ش ژماره‌یه‌ك پاسه‌وانی تایبه‌تی بۆ دروست ده‌بێت، ژماره‌یه‌کی زۆر کۆپله‌ی ده‌بێت، بۆ ئه‌وه‌ی هاوکاری ب‌کان له‌ کۆکردنه‌وه‌ی باج و وه‌رگرتنی سزا له‌و که‌سوکاری هۆزه‌کان.

ته‌نانه‌ت هه‌ندێك له‌شیخه‌ گه‌وره‌کان زیندان و ئامیژی ئه‌شکه‌نجه و سزادانیان هه‌یه. ئه‌وان تاوه‌ر بۆ ئامانجی جه‌نگ دروست ده‌که‌ن و به‌ (مه‌فاتیل) ناوی ده‌به‌ن. فه‌یسه‌ل خه‌لیفه‌ که‌ شیخی ئه‌لبو محه‌مه‌د بوو توانای شاره‌زایان به‌یئێ بۆ ئه‌وه‌ی تۆهاویژی بۆ دروست ب‌که‌ن. شیخی محه‌مه‌ عوره‌بی ژماره‌ی پاسه‌وانه‌ چه‌کداره‌کانی ده‌گه‌یشه‌ ٥٥٠ پیاو، به‌ (حوشیه) ناوده‌بران. ئه‌و پیاوانه‌ هیچ کاریکیان نه‌بوو ته‌نها جێبه‌جێکردنی فرمانه‌کانی شیخ و کۆکردنه‌وه‌ی سامان نه‌بێت^{٢٥٢}.

هه‌ندێك له‌شیخه‌کان دوودل نه‌بوون له‌وه‌ی سزای توندی ئه‌وکه‌سانه‌ بده‌ن، سه‌رپێچی فرمانه‌کانیان ده‌که‌ن و که‌مه‌رخه‌م ده‌بن له‌پێدانی سه‌رانه. به‌ نمونه‌ وادی شه‌فله‌ح زویه‌ید هه‌بوو، حکومه‌تی عوسمانی له‌سالی ١٨٣٣ وه‌ك سه‌رۆکی گشتی هۆزه‌کانی فو‌راتی ناوه‌راست ده‌یمه‌زاندبوو. مه‌لا جاسمی هیندی وه‌ك نووسه‌ر له‌لای دامه‌زرابوو. شیخ وادی به‌خشنده‌یی حاته‌می ته‌ی هه‌بوو. بۆیه‌ سه‌رنجی هۆزه‌کانی راکیشابوو. به‌لام زۆر دل‌په‌ق بوو له‌کۆکردنه‌وه‌ی سه‌رانه. ته‌نانه‌ت سه‌ته‌می ئه‌و گه‌یشه‌ ئه‌و حاله‌تی له‌ناوچه‌که‌ی درکی خه‌پ‌نووکی کۆکردبووه‌، ئه‌و شیخانه‌ی ده‌هینا که‌ سه‌رانه و باجیان دواخستبوو، جا فرمانی ده‌کرد وه‌ك که‌ر و بارگیر بیه‌ستریته‌وه‌ ئینجا خه‌پ‌نوکه‌کانی پێ گێره‌ ده‌کردن. ئه‌مه‌ش وه‌ك ئه‌شکه‌نج‌دانێك و سوکایه‌تی پێکردن^{٢٥٣}.

وه‌ك ده‌رده‌که‌وێت شیخه‌ گه‌وره‌کان به‌پاڵپشتی حکومه‌ته‌وه‌، به‌و ئاسته‌ی سه‌مه‌کاری گه‌یشه‌ت‌بوون. حکومه‌تی عوسمانی له‌ناوه‌راستی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌وه‌، له‌زۆرکاتدا توانای دانان و لادانی شیخه‌کان هه‌بوو. هه‌ندێك جار شیخ پێویستی به‌ فرمانی سولتانی هه‌بوو، بۆئه‌وه‌ی ب‌بێت به‌ شیخ. حکومه‌تیش باکی به‌وه‌ نه‌بوو

^{٢٥٢} محمد باقر الجلاي (المصدر السابق) ص ١٥٤
^{٢٥٣} وادي العطية (المصدر السابق) ٤٠-٤٢

کێ له ناوچه‌که‌ی ژێر ده‌سه‌لاتی خۆی بکات به‌ شیخ، ته‌نها ئه‌وه‌بوو که‌مێک یان زۆر باج و سه‌رانه‌کانی بۆ کۆبکاته‌وه‌، ریز و گوێپایه‌لیشی بۆ فه‌رمانبه‌رانی ده‌وله‌ت هه‌بێت.

له‌ رۆژنامه‌ی ره‌قیبی رێکه‌وتی ٢٥ی شووباتی ١٩٠٩ هاتوه‌: حکومه‌ت به‌شێک له‌ زه‌وییه‌کانی هۆزی جوحه‌یشی به‌ شیخی ئه‌لبوسولتان داوه‌. ئه‌و کاره‌ش جوحه‌یشی هانداده‌ ئاماده‌کاریی بکه‌ن بۆ شه‌رکردن له‌گه‌ڵ ئه‌لبوسولتان، حکومه‌ت بایه‌خ به‌مه‌ نادات و قایمقامی ناوچه‌که‌ وتویه‌تی (باسهم بینهم) واته‌ ئه‌وه‌ی له‌ نێوانیان بێت خراپه‌تره‌. له‌ ئه‌نجامی ئه‌مه‌ش شه‌ر له‌نێوان دوو هۆزه‌که‌ روویداوه‌ هه‌زار یان زیاتر کوژراو و بریندار هه‌یه‌^{٢٥٤}.

ده‌توانین ب‌لێن شیخی لادی له‌ بارودۆختیکی وه‌ها هه‌ندێک له‌ سیمای دووفاقی که‌سیتی هه‌بووه‌، به‌هاکانی بیاباننشین له‌لایه‌که‌وه‌ هانی ده‌ده‌ن به‌ره‌و شه‌هامة‌ت و مروه‌ت ب‌پوات، له‌ لایه‌کیش ده‌سه‌لاتی حکومه‌ت به‌ره‌و سته‌م و زۆرداری ده‌بات. وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت شیخه‌کانیش جیاوازیان له‌ پله‌ی ئه‌م دووفاقییه‌ هه‌بووه‌، هه‌ندێک زیاتر مه‌یلی به‌لای مروه‌ته‌وه‌ هه‌بووه‌، هه‌ندێکیش مه‌یلی بۆ سته‌مکاری زیاتر بووه‌.

ئاکاری شیخه‌کان:

هه‌رچۆنێک ب‌یت به‌شیوه‌یه‌کی گشتی شیخی لادی مه‌یلی به‌لای رابوردن وکوشتنیشی کردن بوو بۆ حکومه‌ت. به‌ره‌ به‌ره‌ ئاکاری سه‌ربه‌رزیی و راشکاوی که‌ له‌لای پێشینانی هه‌بوو، فه‌رامۆشی ده‌کردن، له‌به‌رامبه‌ردا ماستاوچیتتی له‌نێوان شیخه‌کان ب‌لاوده‌بۆیه‌وه‌. ته‌نانه‌ت قسه‌ی هێمادار، ماناشاره‌، له‌نێوان ب‌لاوده‌بۆیه‌وه‌ که‌ له‌ لای ئه‌وان به‌ (حه‌سجه‌) ده‌ناسرا. له‌و باره‌یه‌وه‌ جه‌غه‌ر خه‌لیلی ده‌لێ: ئه‌و جۆره‌ قسه‌کردنه‌ وه‌ک نه‌ریتیک تایبه‌ته‌ به‌شیخه‌کان، هه‌ندێکیان هونه‌رکاریی تێدا ده‌که‌ن، خوازه‌ و په‌ندی تێکه‌ڵ ده‌که‌ن، به‌شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ ئامانجه‌کانیان ده‌پێکن. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر بیانه‌وێ وه‌سفی یه‌کێک به‌ قسه‌زان و زیره‌ک و نوکته‌چی وه‌سف بکه‌ن ده‌لێن "که‌سیکی حه‌سجاویه‌". ئه‌وان

^{٢٥٤} عبدالله الفياض (الثورة العراقية الكبرى) ص ٢٤

مانای راسته‌قینه له قسه‌ی حه‌سجه ده‌دۆزینه‌وه، نه‌گهر که‌سیکیش له‌و جۆره قسه‌یه نه‌گات، نه‌وا به ده‌به‌نگی وه‌سف ده‌که‌ن^{٢٥٥}.

زۆرێک له‌شیخه‌کان تیکه‌لی ژیا‌نی رابوردن و له‌زه‌ت بوون، جا ره‌وا یان نه‌ره‌وا بی‌ت. خانووی مه‌زن له‌ته‌ک دیوه‌خانه قامیشه‌که‌یان دروست ده‌کرد، له‌وانه هه‌ندیکیان خانووی گه‌وره‌یان له‌ شاره‌کان هه‌بوو. هه‌ندیکیان کچی جوانیان بۆ خۆیان ده‌ستنیشان ده‌کرد، جا خۆیان و که‌سوکاریان رازی بن یان نا. له‌وانه‌ش هه‌ندیک له‌ نه‌نجامی کۆکردنه‌وه‌ی پاره‌یه‌کی زۆر له‌ رینگای سه‌رانه‌وه به‌ره‌و نه‌و رینگایه‌ی بردن.

بۆ نموونه ده‌گوتریت شیخ مبدر فیرعون له‌ ئال فتله، خه‌ریکی رابوردن بووه پاره‌یه‌کی زۆریشی له‌ پێناوه سه‌رف کردوه، عه‌لی بازرگان له‌و باره‌یه‌وه ده‌لێ هه‌موو شه‌ویک ٥٠ لیره‌ی زێری له‌ سه‌ماکه‌ر و له‌شفروشه‌کان خه‌رج کردوه^{٢٥٦}. له‌وه ده‌چی نه‌و زانیاریه زیده‌پۆیی تیدا کراییت، له‌گه‌لته‌وه‌شدا خا‌لی نییه له‌هه‌قیقه‌ت. من له‌ باره‌ی هه‌ندیک شیخ بیستوه که‌ زۆر په‌رۆشی سه‌ماکه‌ری قه‌ره‌ج بوون، ته‌نانه‌ت شه‌ویکیان له‌کاتی سه‌ماکردن که‌ رووناکی ده‌کورتیه‌وه، نه‌و پاره‌ی کاغه‌ز ده‌سوتینی بۆ نه‌وه‌ی رووناکی هه‌بی‌ت.

نکو‌لی له‌وه ناکه‌م نه‌و بابه‌ته له‌ نێو شیخه‌کانی سه‌رده‌می عوسمانی که‌م روویداوه، به‌لام سه‌ره‌رای که‌مییه‌که‌ی ئاماژه‌ی ده‌رکه‌وتنی گۆرپانکارییه له‌ سروشستی شیخه‌کانی لادی. نه‌و گۆرپانکارییه‌ش زیاتر بوو دوا‌ی دانانی نه‌و یاسایه‌ی ١٩٣٢ که‌ به‌یاسای (التسویه) ناسراوه. حکومه‌تی عێراق له‌و کاته‌وه ده‌ستیکرد به‌ پێوانه‌کردن و دیارکردنی زه‌وییه‌کان و به‌ناوی شیخه‌کانیشی تۆمارده‌کرد. له‌مه‌وه شیخه‌ مه‌یلی جیه‌یشتنی لادی، دانیشتنی پایته‌خی هه‌بوو، بۆیه ده‌ستیان کرد به‌ تیکه‌لبوون له‌گه‌ل نه‌فه‌ندییه‌کان، به‌ره‌به‌ره له‌ ژیا‌نی خۆشگوزهرانی لاسایی نه‌وانیان ده‌کرده‌وه. نه‌مه‌ش بابه‌تیکه له‌ کتێبی داها‌توو به‌وردی ده‌چینه‌وه سه‌ری.

^{٢٥٥} أ. س. ح. (المصدر السابق) ص ١١٠
^{٢٥٦} علي آل بزرگان (الوقائع الحقيقية في الثورة العراقية) ص ٣٤

ئاکاری جووتیاری عێراق؛

کاتیکی ئاکاری شیخه‌کانی لادی ده‌گۆریت، ئه‌وا ده‌بیست ئه‌وانه‌ی به‌دوای که‌وتوون کاریگه‌ربن پتی و لاسایی بکه‌نه‌وه. له‌وانه‌یه‌ زنده‌پۆیی نه‌که‌ن ئه‌گه‌ر بلییم رۆله‌ی هۆزه‌کان زۆتر له‌ شیخه‌کان ئاکاریان گۆرا و ئاکاری پیشوویان هه‌لوه‌شایه‌وه. جووتیاریش که‌وتبووه ژێر فشاریکی توند که‌ وایلیکردن ئاکاری کۆنی بیاباننشین فهرامۆش بکات. ئه‌و فشاره‌ش له‌چه‌ندین لایه‌نه‌وه هات به‌مشێوه‌یه‌ی خواره‌وه پوختی ده‌که‌ینه‌وه:

۱- فشاری فهرمانبه‌ران و ئه‌و که‌سانه‌ی سه‌رانه‌یان کۆده‌کرده‌وه: یه‌کێک له‌ گرنگترین ئه‌و بابه‌تانه‌ی جووتیاری عێراقی له‌ ژبانی لێی ده‌ترسا، ئه‌وه بوو فهرمانبه‌ران و ئه‌و که‌سانه‌ بیست سه‌رژمێری مالا ته‌که‌ی بکه‌ن و مه‌زنده‌ی به‌روبوومه‌ کشوکاڵیه‌که‌ی بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رانه‌ی له‌سه‌ر دابنێن. بۆیه جووتیاره‌که‌ هه‌ول ده‌دا له‌ ده‌ستیان رابکات یان درۆیان له‌گه‌ڵ بکات بۆ ئه‌وه‌ی هێنده‌ی بتوانی باجه‌که‌ نه‌دات. ئه‌و سوێندی به‌پیرۆزترین شت ده‌خوارد بۆ ئه‌وه‌ی له‌و باره‌یه‌وه باوه‌رشی پی بکه‌ن، وا راهاتبوو له‌به‌رامبه‌ریان زه‌لیل و ملکه‌چ بیست و گێچه‌ل و سووکایه‌تیان قبول بکات، ناڕه‌زایی ده‌رنه‌بریت یان بیانو نه‌گریت.

جووتیاری عێراقی له‌به‌رامبه‌ر هاوشانی خۆی له‌هۆزه‌که‌یدا نه‌فس به‌رز و لوتبه‌رز، به‌لام هه‌رکه‌ فهرمانبه‌ریک حکومه‌تی لێ ده‌رکه‌وێت ئه‌وا که‌سیتییه‌کی دیکه‌ وه‌رده‌گریت، چونکه‌ ناتوانی له‌گه‌ڵ حکومه‌ت لوتبه‌رز بیست چونکه‌ تووشی توندترین به‌لا ده‌بیست.

کێشه‌ی ئه‌م جووتیاره‌ ئه‌وه‌یه‌ ته‌نها له‌فهرمانبه‌رانی حکومه‌ت ناترسی، به‌لکو له‌پیاوانی شیخه‌گه‌وره‌کانیش ده‌ترسیت هه‌موو ئه‌وانه‌ له‌ توانای خۆی، زێتر داوای لێ ده‌که‌ن، که‌واته‌ ده‌بیست سیفه‌تی درۆ و ماستاوچییه‌تی و سوێندی به‌درۆی هه‌بیست، یانیش خۆی هه‌ژار ده‌ربخات، بۆ ئه‌وه‌ی خۆی له‌ هه‌ندیک کاره‌سات لابدات. کاره‌ساتیش له‌ساڵی ۱۹۳۵ وه‌ به‌سه‌ر ئه‌و جووتیارانه‌وه زیاتر بوو کاتیکی حکومه‌ت سه‌ربازی ئیجباری فهرز کرد، به‌مه‌ش که‌وتنه‌ نێوان فشاریکی

سیڭۆشه‌یی، هه‌رلایه‌ك له‌وانه پالێ ده‌نا بۆ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ئاكاره‌كانی بېشوی.

٢- فشارێکی دیکه هه‌یه له ئه‌نجامی هه‌ژارییه‌کی کوشنده ده‌که‌وتنه سه‌ر جووتیاره‌وه. جووتیاری خۆی زه‌وییه‌کی مولکی نییه. به‌لکو له پارچه زه‌وییه‌ك کار ده‌کات که شیخ بۆی ته‌رخان ده‌کات، جا به‌روبومی کشتوکالێ ده‌بیته سێ به‌ش: به‌شێك بۆ شیخ ده‌چی، به‌شی دووه‌م بۆ حکومه‌ت، به‌شی سێهه‌م ته‌نها ئه‌وه‌یان به‌شی جووتیاره‌که‌یه^{٢٥٧}. ئه‌مه‌ش به‌شیکی زۆر که‌مه، به‌شی بژێوی خۆی و خێزانه‌که‌ی ناکات، بۆیه ناچار ده‌بیته له به‌شه‌کانی حکومه‌ت و شیخ بدزیت، زۆرجاریش ئه‌مه‌ی ده‌کرد.

ئه‌مجۆره‌ دزییه وه‌ك نه‌ریتێکی لێ هاتبوو له ئاکاری جووتیاره‌وه ریشه‌ی داکووتا بوو، نه‌یده‌توانی خۆی لێ بپاریزیت. ئه‌مه بۆ ئه‌و پێویست بوو، بۆئه‌وه‌ی خۆی و خێزانه‌که‌ی له‌ژێان به‌مێنه‌وه. ئێمه به‌ خه‌یانه‌تی ده‌زانین که‌چی ئه‌و به‌پێویستی بژێوی ده‌زانێ.

به‌سه‌ره‌تێکی خۆش هه‌یه له‌وباره‌یه‌وه، ده‌گێڕینه‌وه که سه‌یدێکی عه‌مامه به‌سه‌ر له نه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر پارچه زه‌وییه‌کی هه‌بوو، داوای له جووتیاران کرد کاری له‌گه‌ڵ بکه‌ن. جووتیاره‌کانیش وه‌ك نه‌ریته‌که‌ی خۆیان، چۆن له شیخ دزیان ده‌کرد، ئه‌وهاش دزی و خیانه‌ت له سه‌ید ده‌که‌ن. سه‌ید به‌ خیانه‌ته‌که‌ی ئه‌وان ده‌زانێ و نزا ده‌کات خودا سه‌زاییه‌کی توندیان بدات. وا رێکه‌وت رۆژی دواتر گه‌وره‌ی ئه‌و جووتیارانه‌ مرد، بۆیه هه‌موو جووتیاره‌کان له زه‌وی سه‌ید راده‌که‌ن، چونکه خودا به‌ په‌له‌ دوعا‌کانی قبوڵ ده‌کات. ئه‌و هه‌واله له نێو هۆزه‌کان بلاوده‌بیته‌وه، دواتر که‌سیك ناوێری له زه‌وییه‌که‌ی سه‌ید کار بکات، بۆیه سه‌ید ناچار ده‌بیته‌ واز له‌کشتوکال به‌یتنی و کاریکی دیکه بکات. ئه‌و درک به‌وه ده‌کات ده‌توانی له نێو هۆزه‌کان بیه‌ته‌ پیاویکی پێوژ، خه‌لك داوای نزای لێ بکه‌ن و نه‌زری بۆ بکه‌ن، به‌لام ناتوانی خاوه‌نی زه‌وی بیته و له‌گه‌ڵیان کشتوکال بکات.

^{٢٥٧} أحمد فهمي (المصدر السابق) ص ١١٠-١١١

ده‌بیت ئه‌وه‌مان به‌بیربیت ئه‌و جۆره‌ خیانه‌تی جووتیاری عێراقی لێی راهاتوه‌، بوونی له‌ بیاباننشین ده‌گمه‌نه‌، به‌دو ده‌یه‌وی رووبه‌روو له‌ رینگای هیز و زالبوون و ئازاییه‌تی تالان بکات، ئه‌و قبول ناکات له‌ رینگای خیانه‌ت و فیلبازییه‌وه‌ دزی بکات، چونکه‌ ئه‌مه‌ له‌ تیروانینی ئه‌و سیفه‌تی بێده‌سه‌لات و زه‌لیله‌کانه‌.

۳- فشاری سییه‌میش هه‌یه‌، جووتیاری عێراقی ده‌که‌وێته‌ ژێر باریه‌وه‌، ئه‌ویش فشاری ریباجی و دوکانداره‌کانی گوند و شاره‌ نزیکه‌کانه‌. له‌و شار و گوندانه‌ که‌سانیک هه‌ن به‌چه‌وساندنه‌وه‌ی جووتیاران ده‌ژین و سامان کۆ ده‌که‌نه‌وه‌. ئه‌وان پاره‌ و که‌لوپه‌لی پتویست به‌ر له‌ وه‌رزێ دروینه‌ ده‌ده‌ن به‌ جووتیاره‌کان، سوویه‌کی زۆر ده‌خه‌نه‌ سه‌ر پاره‌که‌، ئه‌مه‌ش به‌ به‌لگه‌ تۆمار ده‌که‌ن. جووتیاره‌که‌ باکی به‌وه‌ نییه‌ چه‌ند له‌ده‌فته‌ر و سه‌نده‌که‌ ده‌نوسریت، ماده‌مه‌کی ئه‌و پتویسته‌ خیراکی دابین ده‌کات.

جووتیار ئه‌و سیفه‌ته‌ی له‌ پێشنه‌ به‌دوویه‌که‌ی وه‌رگرتوه‌، ته‌نها بیر له‌ ئه‌مڕۆی ده‌کات و حسێبی به‌یانی ناکات، وه‌ک ئه‌و په‌نده‌ی ده‌لی "ئه‌مڕۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستت خه‌رج بکه‌، ئه‌وه‌ی به‌یانیت بۆ دیت". بۆیه‌ جووتیار هیواخوازه‌، له‌وه‌رزێ دروینه‌دا هه‌موو قه‌رزه‌کانی بداته‌وه‌، له‌وه‌ش دلتیایه‌ له‌ حاله‌تیکدا بیت، خودا و وه‌لییه‌کانی له‌مه‌دا هاوکاری ده‌که‌ن.

له‌په‌نده‌ باوه‌کانی لادیتی عێراقی هاتوه‌ "قه‌رز زیاده‌یه‌" له‌به‌ر ئه‌مه‌ش ده‌بینی له‌ زۆر حاله‌تدا قه‌رز له‌سه‌ر جووتیاره‌که‌ که‌له‌که‌ ده‌بیت، جا کاتی دانه‌وه‌ی قه‌رز دیت، ئه‌وا ناتوانی بیداته‌وه‌. ئه‌وکاته‌ش ناچار ده‌بیت دووباره‌ قه‌رزه‌که‌ی تۆمار بکاته‌وه‌ له‌گه‌ل زیادکردنی سووه‌که‌ی، ئه‌و قه‌رز له‌که‌سیکی دیکه‌ وه‌رده‌گریت بۆ ئه‌وه‌ی قه‌رزه‌ کۆنه‌که‌ی دباته‌وه‌ ئه‌مه‌ش له‌گونده‌کان به‌وته‌ی "کلۆ له‌سه‌ر کلۆ له‌سه‌رده‌نی" گوزراشتی لی ده‌کریت^{۲۰۸}.

جووتیار له‌ سه‌ره‌تادا په‌نا نابه‌ته‌به‌ر فروشتنی که‌لوپه‌له‌کانی بۆ دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌ که‌له‌که‌بووه‌که‌ی، به‌لام کاتیک خاوه‌ن قه‌رز بێزاری ده‌کات، یان به‌هۆکاری جۆراوجۆری به‌دوای ده‌که‌وێت، ئه‌وا جووتیاره‌که‌ به‌شیک له‌ مانگاکانی،

^{۲۰۸} شاکر مصطفی سلیم (الجبايش) ج ۲، ۴۴۲

به‌له‌مه‌که‌ی، تهنه‌نگه‌که‌ی، یان هه‌رشتیکی دیکه ده‌فرۆشی و هه‌ندیکی یان هه‌موو قه‌رزه‌کانی ده‌داته‌وه.^{٢٥٩}

عه‌بدولجه‌بار فارس ده‌گێڕێته‌وه، به‌چاوه‌کانی خۆی بینویه‌تی، جووتیارێک له‌ گوندی (به‌دین) سێ مریشکی قه‌رزکردوه بۆ ئه‌وه‌ی خواردنی میوانێک ئاماده‌ بکات. جار له‌دوای جار قه‌رزه‌که‌ی زیاد ده‌بێت تا دواچار ناچار ده‌بێت گایه‌که‌ی بۆ دانه‌وه‌ی قه‌رزێ سێ مریشکه‌که‌ بفرۆشێت.^{٢٦٠} له‌راستیدا ئه‌وه‌ که‌سانه‌ی سوویان به‌ جووتیار ده‌دا، به‌هه‌مان شێوه‌ زۆرجار شیخ و سه‌رکاره‌کانیشیان ده‌چه‌وسانه‌وه. ج‌ه‌غه‌ر خه‌لیلی ده‌لی به‌چاوی خۆی سکا‌لایه‌کی بینیه‌، یه‌کێک له‌ بازرگانه‌کان له‌سه‌ر کاریکی کردوه بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی قه‌رز. قه‌رزه‌ راسته‌قینه‌که‌ پێنج لیره‌ی زیر بووه به‌لام سه‌رکار سووی به‌ بازرگانه‌که‌ داوه تاگه‌یشتۆته‌ چل وپێنج لیره‌ له‌ماوه‌ی ١٠ سال، که‌چی قه‌رزه‌که‌ هه‌روه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه.^{٢٦١}

جاریکیان سه‌رکاریک پیللۆیک به‌قه‌رز ده‌کێت، که‌ نرخه‌که‌ی یه‌ک دینار بووه، به‌لام دوای ماوه‌یه‌ک ناچار ده‌بێت بۆ دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌ (ته‌غاریک برنج) بدات، که‌ نرخه‌که‌ی پانزه‌ دیناربووه.^{٢٦٢}

ج‌ه‌غه‌ر خه‌لیلی ده‌لی بازرگانه‌کان به‌مشێوه‌یه‌ شیخی عه‌شیره‌ته‌کان ده‌چه‌وسێننه‌وه و خۆشیان سامانیکی بێشومار پێک ده‌هێنن. شیخه‌کان نه‌ حسێبی خۆیان راده‌گرن و نه‌ خه‌رجیه‌کانی خۆیان رێک ده‌خه‌ن، ئه‌و قازانجه‌ی که‌ بازرگان له‌شیخی ده‌کات له‌ هه‌ندیکی جاردا نیوه‌ی به‌رهمه‌ کشتوکالییه‌که‌یه‌ ئه‌گه‌ر زیاتر نه‌بێت "پیاویکم ده‌ناسی، پێشتر له‌ مه‌ناویه‌ دیوه‌ره‌ بوو (به‌قالتی گه‌پۆک) به‌لام ئێستا بۆته‌ بازرگان و خاوه‌ن مو‌لک و سامانیکی گالته‌ی پێناکێت. ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌و جو‌ره‌ مامه‌له‌ بازرگانیانه‌وه.^{٢٦٣}

ره‌نگه‌ پێویست به‌وه‌ نه‌کات بڵێن ئه‌وه‌ دیارده‌ کۆمه‌لایه‌یه‌ پیاوی لادینی ناچار ده‌کات رێگای دواخستن و درێژکردنه‌وه‌ و فیل و درۆ بگرتنه‌به‌ر. له‌وانه‌شه‌

^{٢٥٩} المصدر السابق، ج ٤٤٦،
^{٢٦٠} عبدالجبار فارس (المصدر السابق) ص ٦١
^{٢٦١} ا، س، ح (المصدر السابق) ص ٦٥
^{٢٦٢} عبدالجبار فارس (المصدر السابق) ص ٦١
^{٢٦٣} ا. س. ح (المصدر السابق) ص ٦٥

ناچاربیت نکۆلی له قهرزه که بکات یان له ده‌ستی رابکات. قسم له گه‌ل هه‌ندیک له‌و بازرگانانه کردووه که مامه‌له له گه‌ل به‌دو و لادییه‌کان ده‌کهن. ئه‌وان هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌وه کۆکن، پیاوی به‌دو زۆر ده‌ستپاکتره، بۆیه به (هه‌قانی) وه‌سفی ده‌کهن. ئه‌و نه‌گه‌ر قهرز بکات و بگه‌ڕێته‌وه بیابان، ئه‌وا ده‌بیت له نزیکترین ده‌رفه‌ت ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ دانه‌وه‌ی قهرزه‌که‌ی، که‌چی پیاوی لادیی له زۆر حاڵه‌ت له‌مه‌دا پێچه‌وانه‌ی به‌دوه.

پالنه‌ری قازانج:

دکتور مه‌تی عه‌قراوی ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وه کردووه ئه‌و گیانی به‌ده‌سته‌هێنان و ته‌ماعکارییه‌ی به‌پالنه‌ری قازانج له‌لایه‌ن رۆژئاوییه‌کان هه‌یه. ئیستا له‌لای ئه‌و هۆزانه‌ی له عێراق به‌ره‌و شارنشین ده‌ڕۆن رۆلێکی دیارده‌گێرن.

لێره‌دا ده‌مه‌وی که‌مێک بوه‌ستم، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رنجی خوێنه‌ر بۆ سروشتی ئه‌و مملانییه‌ ده‌روونییه‌ رابکێشم، که پیاوی لادیی له عێراق له ئه‌نجامی دوو پالنه‌ری پێچه‌وانه‌وه، به‌ده‌سته‌یه‌وه ده‌نالتنی. ئه‌و دوو پالنه‌ره‌ش یه‌که‌میان پالنه‌ری قازانج و پا‌ره به‌ده‌سته‌هێنانه، له‌لایه‌کی دیکه‌ پالنه‌ری دووه‌م دیت که پاراستنی نه‌ریته‌کانی بیاباننشین و پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه. پیاوی به‌دو زۆر که‌م ئه‌و مملانییه‌ی هه‌یه، چونکه ئه‌و به‌پاله‌وانیته‌ی و هیزێ شمشێره‌که‌ی سامان و پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی له یه‌ک کاتدا به‌ ده‌ست ده‌هێنی. ئه‌و داگیرکاری ئه‌و له ژیا‌نی بیابان له‌سه‌ری راهاتووه‌ دوو باب‌ه‌ت له‌خۆیه‌وه ده‌گرێت: نواندنی پاله‌وانیته‌ی و به‌ده‌سته‌هێنانی غه‌نیمه.

ئه‌و هۆزانه‌ی به‌دو، له‌سه‌رده‌می عوسمانییه‌کاندا هاتنه عێراق، له‌سه‌ر داگیرکاری به‌رده‌وام بوون، به‌لام دواتر به‌ره‌ به‌ره له ئه‌نجامی زیادبوونی ده‌سه‌لاتی حکومه‌ت و گه‌شه‌کردنی شارستانیته‌ت، وازیان له‌و کاره‌یان ده‌هێنا. زۆرێکیش له‌خه‌لکی لادیکان به‌تایبه‌تی دوا‌ی جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م، مه‌یلیان به‌لای پێشه‌ی شارستانی هه‌بوو، وه‌ک دوکانداری، کرێکاری، ریب‌ا و بازرگانی. ئه‌وانه‌ش به‌تیروانیی هۆزه‌کانیان پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تیان له‌ده‌ست ده‌دا.

یه‌کێک له‌و کێشانه‌ی کۆمه‌لگای لادیی به‌ده‌سته‌یه‌وه‌ ده‌نالێنی ئه‌وه‌یه‌ پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تیش پێوستی به‌سامانه‌. بۆ نموونه‌ دیوه‌خان، یه‌کێکه‌ له‌ گرنه‌گترین رووه‌کانی پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی له‌ لادیکان، ده‌بێت هه‌رده‌م خۆراک و رایه‌خی تێدا بێت بۆ هه‌ر میوانێک. هه‌رچه‌نده‌ میوانیش زیاد بێت ئه‌وا پێگه‌ی خاوه‌ن دیوه‌خان له‌لای هۆزه‌که‌ی زیاتر ده‌بێت، به‌لام له‌کۆی ئه‌و پاره‌یه‌ ده‌هێنی، تا له‌میوانه‌کانی خه‌رج بکات؟ هه‌ندێک جار به‌روبومی کشتوکالی به‌شی ئه‌وه‌ ناکات، جا خاوه‌نی دیوه‌خان یان ده‌بێت دیوه‌خانه‌که‌ی فه‌رامۆش بکات، یان رێگایه‌کی ناشیاو بۆ به‌ده‌سته‌ینانی پاره‌ بگرێته‌به‌ر، هه‌ردوو باب‌ه‌تیش له‌ کۆمه‌لگای لادیی قبوڵکردنی قورسه‌.

ئێستا له‌ لادیکانی عێراق دوو ره‌وتی پێچه‌وانه‌ی یه‌که‌ترمان هه‌یه‌: یه‌کێکیان بریتیه‌ له‌ پیاوانی خانه‌دان و خاوه‌ن ره‌چه‌له‌ک، ئه‌وانه‌ تووشی که‌مه‌ده‌رامه‌تی هاتوون بۆیه‌ دیوه‌خانه‌کانیان فه‌رامۆش کردووه‌ و دایانخستووه‌، به‌مه‌ش پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تیان له‌ده‌سته‌داوه‌. ره‌وته‌که‌ی دیکه‌، ئه‌و که‌سانه‌ن که‌ ره‌چه‌له‌کی نزمیان هه‌یه‌ یان پیشه‌ی بێزراو ده‌که‌ن، به‌لام سامانیان کۆکردۆته‌وه‌، دیوه‌خانی تایه‌ت به‌خۆیان هه‌یه‌، له‌ئه‌نجامدا که‌م یان زۆر پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تیان هه‌یه‌.

ئه‌مه‌ له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان ده‌گه‌م‌ن روویده‌دا، په‌ندێکی پێشنیان هه‌یه‌ له‌لادیکان باس ده‌کرێت بۆ زه‌مکردنی پیاویکی نزم که‌ هه‌ول‌ بدات له‌ رێگای سامانه‌وه‌ خانه‌دان ده‌ریکه‌وێت. ئه‌وان ده‌لێن "وه‌ک دیوه‌ره‌که‌ی زووبیده‌". سه‌رچاوه‌ی ئه‌و په‌نده‌ ئه‌وه‌یه‌ به‌قالێکی گه‌ڕۆک له‌لای هۆز زووبید ده‌مێنێته‌وه‌ و ده‌وله‌مه‌ند ده‌بێت، دواتر واز له‌کاره‌که‌ی ده‌هێنی و دیوه‌خانێک ده‌کاته‌وه‌. خه‌لکی هۆزه‌که‌ش بۆ په‌نایان بۆده‌برد و سکا‌لاکانیان له‌لای ئه‌و یه‌کلاده‌کرده‌وه‌. توپه‌ده‌بوو به‌لێدان که‌سیکی ده‌ترسان ئه‌گه‌ر سه‌رپێچی فرمانه‌که‌ی ده‌کرد، هه‌له‌وه‌س عه‌لوان شیخی هۆزه‌که‌ کاتی‌ک به‌مه‌ ده‌زانێ ئه‌وا له‌نیو هۆزه‌که‌ی ده‌ریده‌کات.^{٢٦٤}

^{٢٦٤} عبدالجبار فارس (المصدر السابق) ص ٦٩-٧٠

وهك دهردهكه‌وئیت ئیستا نموونه‌ی ئه‌و به‌قاله‌ له‌ لادیكانی عیراق زۆره‌، بیئنه‌وه‌ی دهریكرین یان په‌ندیان لی‌ دروست بکریت. دکتۆر شاکر مسته‌فا سه‌لیم باس له‌وه‌ ده‌کات که زۆریک خه‌لک له‌ چبایش هه‌بووه‌ سه‌روه‌ت و سامانی خۆیان بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی خۆیان به‌کارهێناوه‌. ئه‌و نموونه‌یه‌کی دیار ده‌هینیته‌وه‌، ئه‌ویش عه‌بووه‌ سه‌لمانه‌. ئه‌و پیاوه‌ له‌سه‌ره‌تادا فه‌راشیک ده‌بی‌ت له‌فه‌رمانگه‌یه‌کی حکومه‌ت له‌چبایش، دواتر یه‌کێک له‌ به‌رپۆه‌به‌ری ناحیه‌کان وه‌ک پێناویک بۆ به‌رتیل وه‌رگرت به‌کاریده‌هێنی. له‌جه‌نگی دووه‌می جیهان ده‌بی‌ت بایه‌عی شه‌که‌ر، به‌مه‌ش ده‌بی‌ته‌ پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند و ناسراو. دیوه‌خانیک ده‌کاته‌وه‌ پیاوماقولا‌نی به‌نی ئه‌سه‌د له‌لای ئه‌و کۆده‌بنه‌وه‌ و قاوه‌ی ئه‌و ده‌خۆنه‌وه‌. ته‌نانه‌ت ئه‌و پیاوه‌ هاوکاری نه‌دارانی عه‌شیره‌ته‌که‌ی ده‌کات و دواچاریش ناوبانگیکی چاکی به‌ده‌ست هێناوه‌.^{٢٦٥}

ئه‌و پیاوه‌ توانیویه‌تی به‌سامانه‌که‌ی پێگه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی به‌رز به‌ده‌ست به‌ی‌نی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌ولێ داوه‌ له‌گه‌ڵ نه‌ریته‌کانی هۆزگه‌راییی بپوات، ئه‌و هاوکاری نه‌داران ده‌کات، خواردن به‌خه‌لک ده‌دات. لی‌ره‌وه‌ پرسساریک رووبه‌روومان ده‌بی‌ته‌وه‌، ئایا ئه‌مه‌ له‌توانای هه‌موو ئه‌وکه‌سانه‌ هه‌یه‌ که ده‌وله‌مه‌ندن و پێشتر خاوه‌ن پێگه‌ی نزم بوون؟

وه‌ك دهردهكه‌وئیت کاتی‌ک پالنه‌ری قازانج به‌سه‌ر پیاوی لادیی زال ده‌بی‌ت، واده‌کات له‌ زۆریه‌ی حاله‌ته‌کان نه‌ریته‌کانی هۆز فه‌رامۆش بکات، قرچۆک بی‌ت، هه‌لپه‌ی کۆکردنه‌وه‌ی سامان بکات، ته‌نانه‌ت تاکتی خۆی به‌سه‌ری زال ده‌بی‌ت، وا ده‌کات ریا بدات، ساخته‌ بکات، خۆپه‌رستیکی دلپه‌ق بی‌ت. شاکر مسته‌فا سه‌لیم چه‌ند نموونه‌ی واقعی ده‌هینیته‌وه‌ له‌باره‌ی پیاوانی خانه‌دان له‌ چبایش، ئه‌وانه‌ی به‌دوکانداری وکاری بازرگانی خه‌ریکن، دیوه‌خان و نه‌ریتی هۆزیان فه‌رامۆشکردوه‌، به‌شیوه‌یه‌ک له‌ کاره‌کانیان له‌گه‌ڵ رووت و ده‌جال و کۆیله‌کان له‌سه‌ر پاره‌یه‌کی که‌م ده‌مه‌قالی ده‌که‌ن، ئه‌مه‌ش پالپشتی ئه‌و بۆچوونه‌ی خه‌لک

^{٢٦٥} شاکر مصطفى سلیم (المصدر السابق) ج ٢، ٤٦٠

ده‌کات که پێیانویه که سابه‌ت له‌گه‌ڵ ژيانی هۆزگه‌رایي ناگونجیت، ئه‌وان دوو دژی به‌کترن به‌یه‌که‌وه کۆناکریته‌وه.^{٢٦٦}

داریل فۆرد نمونه‌ی ئه‌مه‌ی له‌ نێجیریا تێبینی کردووه، ده‌لێ: ئه‌و کاریگه‌ریه‌ی له‌ نه‌جامی شیوازی شارستانییه‌تی نوێ پێیدا ده‌بێت، له‌ زۆرحاله‌دا ده‌بێته‌ هۆی ده‌رکه‌وتی تاکیتی (النزعه الفردیه). ئه‌مه‌ش به‌کانگیری کۆمه‌لگای کۆن هه‌ڵده‌وه‌شینیته‌وه و به‌ریه‌که‌وتن له‌ نێوان به‌رژوه‌ندی تاکه‌کان دروست ده‌کات.^{٢٦٧}

پێگه‌ی ژنی لادێی:

ژن به‌ پێی به‌های بیاباننشینی پێگه‌ی له‌ پیاو نزم‌تره، ئه‌و ناتوانی وه‌ک پیاو داگیرکاری و کۆشتار نه‌جام بدات، بۆیه ئه‌و خۆی ته‌رخان ده‌کات بۆ کۆمه‌لێک کار که پیاو خۆی له‌ قه‌ره‌یان نادات، وه‌ک به‌رپۆه‌بردنی مال و هه‌ڵدانی خێوه‌ت، دروومان و چه‌ندین کاری دیکه. هه‌رچه‌نده پیاوی به‌دو به‌مروه‌ت و سوارچاکی ناسراوه، به‌لام به‌خراب مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ ئافره‌ت ناکات، زۆرجار ریزی ده‌گریت، لێی نادات، له‌ زه‌واج که‌مه‌رخه‌م نابێت، به‌لکو ره‌زامه‌ندی به‌ده‌ست ده‌هێنێ. ده‌ست به‌سه‌ر ماره‌یی ژنه‌که‌ی ناگریت. ئافره‌تی به‌دو ئازاده له‌ داواکردنی ته‌لاق نه‌گه‌ره‌اتوو پیاوه‌که‌ی جێی ره‌زامه‌ندی ئه‌و نه‌بوو. عه‌بدولجه‌بار راوی ده‌لێ (ته‌لاقی به‌دو دوو گرێیه، به‌کیان به‌ده‌ستی پیاوه و ئه‌وێتریان به‌ده‌ست ژنه)^{٢٦٨}.

ژنی به‌دو کاتێک له‌گه‌ڵ هۆزه‌که‌ی به‌ره‌و عیراق هاتن، ئه‌وا پارێزگاری له‌ پێگه و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی خۆی ده‌کرد، مادامه‌کی هۆزه‌که‌ی هه‌ر له‌ قوناغی کۆچکردن و به‌دو ماوه‌ته‌وه. هه‌رکه هۆز ده‌ستی کرد به‌ پیشه‌ی کشتوکالی ئه‌وا پێگه‌ی ژنان گۆرا، پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تیشی زۆر دابه‌زی و هه‌موو ئه‌و ئیمتیازانه‌شی له‌ده‌ست دا که پێشتر هه‌یبوو. هه‌رچه‌ندیش هۆزه‌که به‌ره‌و شارنیشنی ده‌رۆیشت و پیشه‌ی گامیشه‌وانی و کشتوکالی سه‌وزه و به‌قالی ده‌کرد، ئه‌وا پێگه‌ی ژن زیاتر داده‌به‌زی.

^{٢٦٦} المصدر السابق ج ٢، ص ٤٧٠-٤٧١

^{٢٦٧} المصدر السابق، ج ٢، ص ٤٦٩

^{٢٦٨} عبدالجبار الراوي (البادية) ص ٢٦٨

به‌هه‌رحال ده‌توانین بڵێین ژن له‌ زۆرینه‌ی لادیکانی عێراقدا ، به‌تایبه‌تیش له‌ هۆپه‌کان وه‌ک ئازهل وکۆله‌ی لێهاتوو. له‌رووی ئابورییه‌وه‌ ده‌چه‌وسیتته‌وه‌، به‌ناوی زه‌واجه‌وه‌ کرێن و فروشتنی پێده‌کریت. سه‌بیحه‌ شیخ داود ده‌لی: ئه‌و تیروانینه‌ ئابورییه‌ی که‌ پیاو له‌ لادی بۆ ژنی هه‌یه‌، وایکردوو زۆرجار زیاتر له‌ توانای خۆی ماندوو بیت. ئه‌و به‌رده‌وام کار ده‌کات له‌ بارودۆخیکه‌ سه‌خته‌دا که‌ زۆرجار پیاوان به‌رگه‌ی ناگرن. پیاو سه‌ختترین کاروبار ده‌داته‌ ئافره‌تان، به‌شیوه‌یه‌که‌ هه‌رده‌م له‌چه‌مانه‌وه‌یه‌، بژاری کێلگه‌ ده‌کات، زه‌وی ته‌خت ده‌کات و به‌ره‌م کۆده‌کاته‌وه‌. گویم له‌ پیاویک بوو، گومانم له‌قه‌سه‌کانی نییه‌، ئه‌و پیاوه‌ زۆرینه‌ی ژبانی له‌ لادیکانی عێراق به‌سه‌ربردوو، ئه‌و پیاوه‌ ده‌یگوت جارێک ژنیکه‌ جووتیاری بینویه‌، له‌گه‌ڵ که‌ریکدا گاسنی راکێشاوه‌ و له‌زه‌وییه‌کی ره‌قدا که‌ که‌ره‌که‌ به‌ته‌نیا نه‌یتوانیوه‌ رایبکێشی، که‌چی پیاوه‌که‌ی ده‌سکی گاسنه‌که‌ی گرتوو و لێی خورپوه‌^{٢٢٩}.

پیاو به‌وه‌نده‌ واز ناھێتی، به‌لکو به‌شیوه‌یه‌کی دیکه‌ ئافره‌ت ده‌چه‌وسیتته‌وه‌، کاتی که‌ ره‌وانه‌ی بازاره‌کانی ده‌کات و به‌ره‌مه‌ شیرێ و کشتوکالییه‌کانی له‌وی به‌ژنه‌که‌ی ده‌فروشت، خوشی تا دره‌نگی رۆژ چاوه‌پێی گه‌رانه‌وه‌ی ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی پاره‌ یان ئه‌و شتانه‌ به‌نیتته‌وه‌ که‌ رایسپاردوو. له‌وانه‌شه‌ لێی بدات ئه‌گه‌ر پێشبینی شتیکی لێکردبیت وئو ئه‌نجامی نه‌دابیت.

ئه‌مه‌ به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت، زۆر به‌روونی له‌لای مه‌عدانه‌وه‌ به‌دیده‌کریت، ئه‌وان له‌ ده‌ورو به‌ری هه‌ندیک شار ده‌ژین، زۆربه‌ی رۆژه‌کانیان له‌ قاوه‌خانه‌ به‌سه‌رده‌به‌ن، یان له‌ نوێژی جه‌ماعه‌ت ئاماده‌ ده‌بیت و گوێی له‌ واعیزه‌کان ده‌گریت، که‌چی ژنه‌کانیان زه‌حمه‌ت ده‌کێشن له‌ سه‌پیده‌وه‌ کارده‌که‌ن و داهااتیکی باشی بۆ کۆده‌که‌نه‌وه‌. سامانی پیاو له‌لای مه‌عدان به‌ژماری ژن و گامبیشه‌کانی پێوانه‌ ده‌کریت، گامبیش ماست و قه‌یماغی ده‌بیت، ژنه‌که‌ش له‌ بازار ده‌یفروشی.

^{٢٢٩} صبیحه‌ شیخ داود (اول الطريق) ص ٢٢٥

سروشستی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

ده‌توانين هه‌مان ئه‌و قسانه‌ی سه‌ره‌وه له باره‌ی لادێیه‌کانیش بکه‌ين، ئه‌وانه‌ی کشتوکالی سه‌وزه ده‌که‌ن، پیاو نایه‌وئ خۆی له بازاره‌کان سه‌وزه بفروشی، چونکه حه‌ز ناکات ببێته به‌قال، بۆیه له‌جیاتى خۆی ژنه‌که‌ی ره‌وانه ده‌کات.

بارودۆخی هاوسه‌رگيری:

بۆ ئه‌وه‌ی بزانی بڕى چه‌وسانه‌وه‌ی ژن له لادێکانى عێراق چه‌نده، ده‌بی‌ت تاوتوێی ئه‌و بارودۆخه بکه‌ين که هاوسه‌رگيری تیدا ده‌کری‌ت. ئه‌وه ته‌نها له‌رواله‌تا زه‌واجه، به‌لام له‌راستیدا خالی نیه له‌مانای فروشتن وشت گۆپینه‌وه، یان شتیکی هاوشیوه‌ی ئه‌وانه. له‌خواره‌وه به‌کورتی باس له‌بارودۆخی هاوسه‌رگيری ده‌که‌ين له لادێکانى عێراقدا:

یه‌که‌م: مافی یه‌که‌م زه‌واجی ژنی لادێی بۆ ئامۆزاکه‌یه‌تی، ئه‌و بێ ماره‌یی یان به‌ماره‌یه‌کی ره‌مزی ده‌یخوازێ، ئه‌گه‌ر که‌سیکی بێگانه بیه‌وئ زه‌واجی له‌گه‌ڵ بکات ئه‌وه ده‌بی‌ت ئامۆزه‌که‌ی به‌ بڕیک پاره رازی بکات، وه‌ک ئه‌وه‌ی قه‌ره‌به‌وی زیانه‌که‌ی بکاته‌وه.

دووه‌م: باوکی هه‌ژار پتی باشتره‌ که‌که‌ی بدری‌ته که‌سیکی بێگانه، بۆ ئه‌وه‌ی سوود له‌ پاره‌که وه‌ربگري‌ت. وه‌ک نه‌ریتی‌ک باوکه‌که ده‌ست به‌سه‌ر دوو له‌ستی یان ته‌واوی ماره‌یه‌یه‌که ده‌گري‌ت. ته‌نانه‌ت مامه‌له‌ش له‌ سه‌ر زیادی ماره‌یی ده‌کات، دواتر کچی خۆی به‌و که‌سه ده‌دات که پاره‌یه‌کی زۆرتري پێده‌دات. وا هه‌ستیش ده‌کات به‌شوودانی که‌که‌ی زیانیکی ماددی ده‌کات، چونکه پێشتر بۆ باوکی کاری کردووه، له‌مه‌شه‌دا باوکی به‌ماره‌یه‌یه‌که ده‌یه‌وئ قه‌ره‌به‌وی به‌شیک یان ته‌واوی زیانه‌که‌ی بکاته‌وه. وه‌ک ده‌گوتري‌ت هه‌ندیک له‌ باوکان له‌ ئه‌نجامی به‌شوودانی که‌که‌کانیان ده‌وله‌مه‌ند بوون.

سییه‌م: زۆرجاریش زه‌واج له‌سه‌ر بنه‌مای شت گۆپینه‌وه‌یه‌کی راشکاوانه ده‌بی‌ت، ئه‌مه‌ش له‌لای ئه‌وان به‌ ژن به‌ژنی (به‌عه‌ره‌به‌یه‌که‌ی گسه‌ بگسه‌) ده‌ناسري‌ت. دوو پیاو ریک ده‌که‌ون خوشکی یه‌که‌تر ماره بکه‌ن بێ ماره‌یی. هه‌ندیک به‌سه‌ره‌ات هه‌یه له‌باره‌ی ئه‌و پیاوانه ده‌گي‌تدری‌ته‌وه که کچی جوانیان هه‌یه، بۆیه که‌که‌ی خۆی به‌شوودا ده‌دات له‌به‌رامبه‌ر کچیکى بچووک بۆ خۆی.

چارەم: ژنى لادىيى ھەندىك جار وەك بەشىك لە قەرەبووكردەنەو دەبىت لە سولھە كۆمەلايتىھەكان، يان بۆ چاكردى كىشەى نامووس. دوو ھۆزى دژ بەيەكتر رىك دەكەون، بۆ سولھكردن بە پىشكەشكردى چەند ژنىك يان چەند ئاژەلەك، بېرىك پارە، ئەمەش بۆ قەرەبووكردەنەو بەشىك لە زىانە گىيانى و مادىيەكانى ھۆزىكەيان. مەعرف رەسافى دەگىرپتەو لەشارۆچكەى عەلى غەربى لەسالى ۱۹۲۸ كىشەيەكى عەشايەرى بىنيو، پوختەكەى ئەوئەيە پىاويك دەستدرىژى كرڈۆتە سەر ژنىك و دواتر لەخۆى مارەكردو، بۆيە داواى لىكراوە خوشكەكەى خۆى وەك مارەيى بدات.^{۲۷۰}

پىنج: ئەو باوكەى كچى زۆرى ھەيە و كوپى نىيە ھاوكارى بكات، بەداوى كوپىكى ھەزار دەگەپىت بۆ ئەوئەى زەواج لەگەل يەككە لە كچەكانى بكات، بى مارەيى، بەو مەرجەى كوپەكە لەگەل مالى باوكى كچەكە بژىت. ئەمە لەلادىكانى غىراق بە (قەيدى) ناودەبىت. ئەگەر ئەو گەنجە ويستى لەگەل ھاوسەرەكەى لەمالى باوكى جىا بىتەو، ئەوا دەبىت ئەو مارەيى بەدات كەپىشتر لەسەرى رىكەوتوون، ئەگەر شى ژنەكەى تەلاق دا، ئەوا ھىچ شتىك نادات.^{۲۷۱}

شەشەم: ھەندىك جار وا روودەدات، باوكىك يەككە لە كچەكانى ھەر لە مندالىيەو دەكات نەزىر بۆ يەككە لەسەيدەكان لەپەچەلەكى پىغەمبەر، يان بۆ مەزارگەيەك لە مەزارگە پىرۆزەكان، كاتىك كچەكە گەرە دەبىت، ئەوا باوكەكە كچەكەى پىشكەشى سەيدەكە دەكات، يان پىشكەشى مجبورى مەزارگەكە دەكات، ئەو كەسەش دەتوانى لەو مافەى خۆى خوش بىت لە بەرامبەر بېرىك پارە وەرگىرىت كە لە سەرى رىكەكەون.

ھەوتەم: ھەندىك جار شى ژن دەكرىتە دىارى و پىشكەشەكرىت، وەك ئاژەلەك يان وەك ھەر شتىكى دىكە، كە بەھاي ئابورى ھەبىت. دكتور جون فانيس باس لەو دەكات جارىكەيان چۆتە لاي ھۆزىكى مەعدان، بۆ چارەسەركردى نەخۆشەكانيان، شىخى ھۆزەكە خوشى دەوى وداواى لىدەكات لەلای ھۆزەكە

^{۲۷۰} معروف الرصافي (آراء الرصافي) ص ۱۳
^{۲۷۱} شاکر جواد سليم (المصدر السابق) ج ۱، ص ۱۰۸ - ۱۰۹

بمێنیتوه بۆ ئه‌وه‌ی چاره‌سه‌ری نه‌خۆشه‌کانیان بکات، شیخ ده‌لی" بۆ ئه‌وه‌ی وات لێبک‌م له‌لای ئیمه‌ بمێنیتوه‌ ئه‌وا کچه‌براکه‌ی خۆم بۆ ده‌ک‌م به‌ بۆک، چونکه‌ هاتنی دکتۆریکی شاره‌زای وه‌ک تۆ بۆ ئه‌و ناوچه‌یه‌ زۆر ده‌گمه‌نه^{٢٧٢}.

هه‌شته‌م: ئه‌گەر پیاویک ژنیکی خواست و ماره‌یه‌که‌ی دا، دواتر بۆی ده‌رکه‌وت که‌ موکۆرییه‌کی جه‌سته‌یی یان ده‌روونی هه‌یه‌، ئه‌وا ده‌توانی بێگرتنه‌وه‌ بۆ لای که‌سوکاری و داوای ماره‌یه‌که‌ بکاته‌وه‌. ئه‌گه‌ریش ئافره‌ته‌که‌ کێشه‌ی ره‌وشتی هه‌بوو، گومان له‌ره‌فتاری کرا، ئه‌وا پیاوه‌که‌ ده‌توانی بیکۆژیست، له‌مه‌شدا که‌سوکاری ژنه‌که‌ هاوکاری ده‌ک‌ن له‌ پاککردنه‌وه‌ی شه‌رپه‌ف یان ئه‌وه‌ی به‌ (غسل العار) ده‌ناسریت.

نۆییه‌م: ئه‌گەر ژنیکی لادیی شووی کرد و ماوه‌یه‌کی زۆر می‌رده‌که‌ی دیار نه‌بوو، ئه‌وا به‌خێوه‌که‌ره‌که‌ی هه‌ول ده‌دات به‌شووی بداته‌وه‌ ئه‌مه‌ش وه‌ک ته‌ماعاری بۆ ماره‌یه‌که‌ی. سه‌بیحه‌ شیخ داود باس له‌وه‌ ده‌کات له‌ماوه‌ی کارکردنی له‌ دادگا، رۆژێک کچیکی لادیی بێنیوه‌ ته‌مه‌نی له‌چوارده‌ سال‌ تێپه‌ری نه‌کردوه‌، له‌به‌رده‌م دادگا وه‌ستاوه‌ به‌تۆمه‌تی ئه‌وه‌ی بێ ته‌لاقدان سی‌ جار شووی کردوه‌، چونکه‌ دایکی جار له‌داوی جار بۆ ماره‌یی به‌شووی داوه^{٢٧٣}.

مه‌عروف ره‌سافی ده‌گرتنه‌وه‌، له‌سالی ١٩٣٢ له‌ عماره‌ ژنیکی لادیی بێنیوه‌ له‌گه‌ڵ برا و می‌رده‌که‌ی هاتۆته‌ لای موته‌سه‌رپ، می‌رده‌که‌ی سکالای ئه‌وه‌ی هه‌بووه‌، کاتی‌ک له‌ به‌سرا بووه‌، تا گه‌راوه‌ته‌وه‌ برای ژنه‌که‌، هاوسه‌ره‌که‌ی به‌شوو داوه‌ته‌وه‌ بۆ وه‌رگرتنی ماره‌یی^{٢٧٤}.

چه‌ند مانگی‌ک له‌مه‌وبه‌ر رووداوی‌ک له‌ ده‌ورو به‌ری که‌ربه‌لا روویدا، جیگا سه‌رنجه‌، پیاویکی لادیی خوشکیکی جوانی هه‌بووه‌، له‌ریگای به‌شوودانه‌وه‌ به‌ کاری هیناوه‌، چه‌ند جارێک به‌شووی داوه‌، بۆ چه‌ندین پیاو، بێ ئه‌وه‌ی ته‌لاقی بدریت، هه‌ر جارێکیش ماره‌یی وه‌رگرتوه‌... دواتر ئاشکرا ده‌بیت و ده‌ستگیر ده‌ک‌ریت و دادگایی ده‌ک‌ریت، ئه‌و بابته‌ له‌ ته‌له‌فزیۆنه‌کانی به‌غدا په‌خش کرا.

^{٢٧٢} جون فانیس (أقدم أصدقائي العرب) ص ١٥٠

^{٢٧٣} صبيحة الشيخ داود (المصدر السابق) ص ٢٣٢

^{٢٧٤} معروف الرصافي (المصدر السابق) ص ١٤

پاککردنه‌وه‌ی شه‌په‌ف:

له‌ لادیکانی عێراق نه‌ریتیکی زۆر باو هه‌یه‌، شه‌ویش کوشتنی ئافره‌ته‌ کاتیك گومان له‌ ره‌فتاری ده‌کریت. شه‌مه‌ش به‌ (غسل العار) ناوده‌بریت. شه‌و دیارده‌یه‌ له‌ زۆربه‌ی ولاتانی عه‌ره‌بی هه‌یه‌، به‌لام من بپوای شه‌وه‌م هه‌یه‌، له‌ لادیکانی عێراق زۆتر بلوه‌ و له‌ هه‌موو ناوچه‌کانی دیکه‌ی عه‌ره‌بی توندیه‌، هۆکاره‌که‌ش به‌ بپوای من بۆ دیارده‌ی (نه‌گونجانی کۆمه‌لایه‌تی) ده‌گه‌پێته‌وه‌.

(نه‌گونجانی کۆمه‌لایه‌تی) زاراوه‌یه‌که‌ کاتیك په‌نای بۆ ده‌بهم، که‌ ده‌مه‌وی شه‌و دژبه‌یه‌کتر و به‌رکه‌وتنه‌ روون بکه‌مه‌وه‌ که‌ له‌ لادیکانی عێراق له‌ نێوان به‌های بیاباننیشی و بارودۆخی نوێی هۆزه‌کان رووده‌دات. شه‌مه‌ش بابه‌تیکه‌ له‌ به‌شی رابردوو باسما‌ن کرد، به‌لام زیاتر له‌ بابه‌تی پاککردنه‌وه‌ی شه‌په‌ف تێبینی ده‌کریت.

وا له‌ به‌دوه‌کان زانراوه‌، له‌ دێرزه‌مانه‌وه‌ له‌وه‌ راهاتوه‌ ژن بکوژن کاتیك گومان له‌ ره‌فتاری ده‌که‌ن، له‌و باره‌یه‌وه‌ دکتۆر فازل جه‌مالی ده‌لی: شه‌گه‌ر کچیك شه‌وی نه‌کردبیت و دووگیان بیت، شه‌وا که‌سانی نزیکی ده‌یه‌نه‌ دووری ره‌شماله‌کان، ده‌یکوژن و ده‌ینێژن، بیتشه‌وه‌ی که‌سیك پرسیار له‌ هۆکاره‌که‌ی بکات. شه‌گه‌ر یه‌کیك له‌ به‌دو قسه‌وه‌قه‌لۆک له‌باره‌ی ره‌فتاری ژنیک بکات، شه‌وا داوای به‌لگه‌ی لی ده‌کریت، شه‌گه‌ر به‌لگه‌ی هه‌بوو، ژنه‌که‌ ده‌کوژریت، شه‌گیان به‌دوه‌که‌ سزاده‌دریت چونکه‌ هه‌ولێ به‌دکردنی شه‌ره‌فی ژنه‌که‌ی داوه‌^{٢٧٥}.

لێره‌دا پێویسته‌ بگوتریت زۆر ده‌گمه‌ن ژن له‌ بیابان له‌به‌ر به‌دره‌فتاری ده‌کوژریت. بارودۆخی ژیان له‌ بیابان هاوکاری ژن ده‌بیت بۆشه‌وه‌ی پارێزگاری له‌ پاکیزه‌یی و ئابرووی خۆی بکات. پیاوی به‌دو له‌زۆربه‌ی کات داوێن پاکه‌، ده‌گمه‌ن نه‌بیت هه‌ول نادات فریوی ژن بدات و ته‌حروشی پێ بکات. له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ ژن له‌گه‌ل کورانی هۆزه‌که‌ی ده‌ژیت و زۆر که‌م تیکه‌لی که‌سانی دیکه‌ ده‌بیت، شه‌گه‌ر بارودۆخ ناچاری کرد به‌ره‌و شوێنیک دیکه‌ بپوات، شه‌وا بۆ هه‌ر کوی بجێ که‌سیکی له‌گه‌ل ده‌بیت پارێزگاری لی بکات.

دکتۆر پۆلس هاریسن ده‌لی: له‌گه‌ڵ قافله‌یه‌ك بوم له‌ میڤگی هه‌فه‌وه‌ به‌ره‌و که‌ناری که‌نداوی عه‌ره‌ب ده‌پۆیشت. کاروانه‌که‌ له‌چه‌ند قوناغیک بوو، کچیکی به‌دو له‌سه‌ر خوشتره‌که‌ی بوو، له‌دووری نیو میل له‌ قافله‌که‌ ده‌پۆیشت، کاتیك قافله‌که‌ ده‌وه‌ستا، ئه‌ویش خوشتره‌که‌ی ده‌وه‌ستانده‌وه‌مان دووری له‌ قافله‌که‌، یه‌کێک له‌ پیاوانی قافله‌که‌ نانی ئیواره‌یان بۆ ده‌برد، بیته‌وه‌ی که‌سیك هه‌قی به‌سه‌ره‌وه‌ بیته‌، یان به‌خرابه‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌ن^{٢٧٦}.

ئهمه‌ش مانای ئه‌وه‌یه‌ ئافه‌رت له‌ بیابان که‌م تووشی فریو ولادان ده‌بیته‌، له‌به‌ر ئهمه‌شه‌ ده‌گمه‌نه‌ به‌دوهمان نهریتی پاککردنه‌وه‌ی شه‌رپه‌ف له‌گه‌ڵ ئافه‌رته‌کانیان به‌کاربه‌ێنن. کیشه‌که‌ ئه‌و کاته‌ ده‌رده‌که‌ویته‌ که‌ به‌دوهمان به‌ره‌و لادیکانی عێراق ده‌چن و له‌وێشه‌وه‌ وه‌ك فروشیار ره‌وانه‌ی بازاره‌كان ده‌کړن، ئه‌و کاته‌ ژن له‌ بازار تووشی فریودان ده‌بیته‌ وریگا که‌ ده‌گریته‌ به‌ر. ئیمه‌ نکۆلی له‌وه‌ ناکه‌ین هه‌یشتا ژن له‌ به‌رامبه‌ر بارودۆخه‌ نوێیه‌که‌ پارێزگاری له‌پاکی و ئابووی خۆی ده‌کات، به‌لام له‌هه‌ر حاله‌تیکدا بیته‌ توانی سنوودارتر ده‌بیته‌، ئه‌ویش مرقه‌، خۆ له‌ ئاسن دروست نه‌کراوه‌.

له‌ راستیدا ریژه‌ی لادان له‌ نیوان ژنانی لادی زۆر که‌مه‌، له‌ ناوچه‌یه‌که‌وه‌ بۆ ناوچه‌یه‌کی دیکه‌ش ده‌گۆرێته‌، به‌لام له‌ هه‌موو حاله‌ته‌کاندا، لادانی ژنانی لادی زۆر به‌رزتره‌ له‌ ژنانی بیابان، ده‌کریته‌ بگوتریته‌ ئه‌و ریژه‌یه‌ له‌ ناو هۆزیک به‌پێی زیاتر چه‌وسانه‌وه‌ی ژنان و نارده‌یان بۆ بازار زیاد ده‌کات.

هۆزه‌کانی لادییش له‌رووی پابه‌ندبوون به‌پاککردنه‌وه‌ی شه‌رپه‌ف جیاوازیان له‌گه‌ڵ یه‌کتر هه‌یه‌، هه‌ندیکیان نه‌رمی ده‌نوێنن، هه‌ندیکی دیکه‌ش تاراده‌یه‌کی سه‌یر پابه‌ند ده‌بن به‌و نه‌ریته‌وه‌. هه‌ندیك جار ئه‌و نه‌ریته‌ بۆ هه‌ندیك خه‌لکی شاریش ده‌گوزرێته‌وه‌، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی ره‌چه‌له‌کیان لادییه‌ و په‌یوه‌ندی به‌تویان به‌خه‌لکی لادییه‌وه‌ هه‌یه‌.

به‌ر له‌چه‌ند سالیک یه‌کێک له‌ رۆژنامه‌کانی به‌غدا باسی پیاویکی کردبوو له‌ گوندی سه‌لمان پاک خوشکه‌که‌ی کوشتبوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌ر له‌ گواستنه‌وه‌ په‌یوه‌ندی

^{٢٧٦} جون فاننیر (المصدر السابق) ص ١١٠

به‌مێرده‌که‌ی ک‌ردبوو. له‌یه‌کێک له‌گه‌ر په‌کانی کازمیه‌ش رووداوێکی پاک‌کردنه‌وه‌ شه‌ر په‌ف روویدا و خه‌لکی گه‌ر په‌ک له‌کوشتنی ژنه‌که به‌شداربوون، برا بچوکه‌کیان هاندابوو بۆ کوشتنی و پاره‌یان پێدا‌بوو. ته‌نانه‌ت له‌چوونه‌ زیندانیش هاوکاریان ده‌کرد، تا دواتر ئازاد کرا، خه‌لکی گه‌ر په‌ک وه‌ک پیاوێکی به‌شه‌ر په‌فی ناسراو سه‌ریان ده‌کرد.

به‌سه‌رهاتی پاک‌کردنه‌وه‌ی شه‌ر په‌ف له‌عێراق هێنده‌ زۆره‌، ناژمێردری. یه‌کێک له‌ قوتابه‌کانم راپۆرتێکی ک‌رد بوو، چیرۆکی وه‌های له‌خۆوه‌ گرتبوو جێگای سه‌رسوڕمان بوون. هاوڕێیه‌کم که‌ پێشتر پزیشکی داد بووه‌، له‌و باره‌یه‌وه‌ زۆر چیرۆکی سه‌یری بۆ گێڕاوه‌ته‌وه‌. ئه‌و زۆریک له‌و لاشه‌ی ژنانه‌ی پشکنی بوو که‌ به‌ تۆمه‌تی شه‌ر په‌فه‌وه‌ کوژرا بوون، له‌ پشکنین ده‌رکه‌وتبوو زۆریکیان هێشتا په‌رده‌ی کچینه‌یان پ‌اراستبوو، به‌لام که‌سوکاریان ته‌نها به‌گومان یان به‌قسه‌وقسه‌لۆک په‌له‌یان له‌کوشتنی ک‌ردبوو.

وه‌ک زانراوه‌ له‌ هه‌ندێک ناوچه‌ی لادێی عێراق، پیاو یه‌کسه‌ر ژنه‌که‌ ده‌کوژی، ته‌نها له‌به‌ر گومانیک، جا راست یان درۆ، ئه‌و وه‌ک پیاوی به‌دو نییه‌، حه‌زی له‌ لێکۆلینه‌وه‌ و به‌دواداچوون بێت. له‌وانه‌یه‌ وا بزانی ئافه‌رت شایه‌نی ئه‌وه‌ نییه‌، بۆیه‌ ده‌یکوژی و به‌خوینه‌که‌ی شه‌ر په‌فی خۆی و هۆزه‌که‌ی خاوی‌ن ده‌کاته‌وه‌. له‌وانه‌شه‌ دوا‌ی کوشتنی ده‌ستێکی ب‌پ‌ریت بۆ ئه‌وه‌ی به‌رده‌م مائی خۆی یان دیوه‌خانه‌که‌ی هه‌لیواسی، ئه‌مه‌ش وه‌ک به‌لگه‌ی شه‌ریف بوونی ئه‌وه‌. ئه‌گه‌ره‌هاتوو له‌کوشتی سستی نواند، ئه‌وا له‌لای خه‌لک ئاب‌رووی ده‌چی، ئه‌گه‌ر له‌ دیوه‌خان دانیشی قاوه‌ی پێ نادری‌ت و که‌سیش سه‌لامه‌که‌ی لێ وه‌رناگری‌ته‌وه‌.

له‌باره‌یه‌وه‌ چیرۆکێک هه‌یه‌، من له‌ چه‌ندین حیکایه‌تخوانم بیستوه‌، گوایه‌ پیاوێکی لادێی هه‌بووه‌ له‌ چایخانه‌ دانیشتوه‌، یه‌کێک له‌چایخانه‌که‌ پێی ده‌لی "پووشکه‌ به‌سه‌رعه‌گاله‌که‌ته‌وه‌یه". ئه‌وا پیاوه‌ لادێیه‌که‌ به‌په‌له‌ ده‌چی‌ته‌وه‌ ماله‌وه‌ یه‌کێک له‌ ژنه‌کانی ده‌کوژی، دواتر ده‌گه‌ڕێ‌ته‌وه‌ هه‌مان چایخانه‌ دووباره‌ پیاوێکی دیکه‌ هه‌مان قسه‌ی پێده‌لی، ئه‌وجاره‌ش ده‌چی‌ته‌وه‌ ماله‌وه‌ ژنیکی دیکه‌ی ده‌یکوژی. دوا‌جار ده‌رده‌که‌وی به‌راستی پووشیک که‌وته‌ ته‌ سه‌رعه‌گاله‌که‌ی.

ده‌زانم ئه‌و چیرۆکه‌ خاڵی نییه‌ له‌ زێده‌پۆیی، له‌وانه‌شه‌ له‌بنه‌په‌ته‌وه‌ هه‌لبه‌سترا بیت، به‌لام به‌ هه‌رحال مانایه‌کی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه‌، ئاماژه‌یه‌ بۆ په‌له‌کردنی پیاوی لادیی له‌ کوشتنی ژن، ته‌نها له‌ به‌روشه‌یه‌کی ساده‌ یان ئاماژه‌یه‌ك بۆ به‌دره‌فتاری ژن. خه‌لکی لادی نهریتی پاککردنه‌وه‌ی شه‌په‌فیان له‌ بیابانه‌وه‌ بۆهاتوه‌، ئه‌مه‌ش نهریتیكه‌ بۆ بیابان گونجاوه‌، به‌لام بۆ ژیاڵی لادی ناگونجیت، ژنانی لادییش بوونه‌ته‌ قوربانی ئه‌م " نه‌گونجانه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌".

نه‌خۆشییه‌کان له‌ لادی:

گرنگترین جیاوازیه‌ دیاره‌کانی نێوان کۆمه‌لگای به‌دو له‌ بیابان و کۆمه‌لگای لادیی له‌ عێراقدا، که‌می نه‌خۆشییه‌ له‌ یه‌که‌میان و زۆربوونی ته‌ له‌ دووه‌میان، ئه‌م جیاوازیه‌ش گرنگیه‌کی زۆری هه‌یه‌ له‌رووی ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌. نه‌خۆشییه‌کان له‌ بیابان زۆر که‌من، ئه‌مه‌ سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی به‌دو هه‌کان بایه‌خ به‌ پاک‌یه‌سته‌ و پۆشاک و ماله‌وه‌یان ناده‌ن^{٢٢٧}. هۆکاره‌که‌ش ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وان له‌ ره‌شمالی گویزراوه‌ ده‌ژین، ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ شوینێک نامیننه‌وه‌. ئه‌و له‌می به‌سه‌ری ده‌رۆن خۆر و با هه‌میشه‌ پاک‌یه‌ ده‌که‌نه‌وه‌، بۆیه‌ زه‌حمه‌ته‌ میکروب له‌و ده‌وربه‌ره‌ گه‌شه‌ بکات، ده‌گه‌میشه‌ په‌تا و نه‌خۆشی گویزراوه‌ له‌ نێوانیان بلاویته‌وه‌.

ده‌کریت بگوتریت شووشتن و بایه‌خدان به‌خاوینی، به‌دو هۆگری نه‌بووه‌ وته‌نانه‌ت ماناشی نازانیت. ئاو له‌ بیابان ده‌گه‌مه‌نه‌، ئه‌وان پێویستیان به‌ ئاو نییه‌ ته‌نها بۆ خواردنه‌وه‌ی خۆیان و ئاژه‌له‌کانیان نه‌بیت. به‌کارهێنانی ئاو بۆ شووشتن و پاککردنه‌وه‌، ئه‌وا به‌لای ئه‌وانه‌وه‌ سه‌یره‌ و نکۆلی لی ده‌که‌ن. جاریک پیاویکی شارنشین له‌ مه‌جلیسی به‌دویه‌ك باس له‌وه‌ ده‌کات سالی جاریک یان دووجار خۆی ده‌شوات، به‌دو هه‌کان به‌سه‌رسامیه‌وه‌ ده‌لێن: بۆ تو مراوی!

ئه‌وان زۆربه‌ی کات پێی خاوسن. ئه‌وان جلیان ناشۆن و ده‌پێۆشن تا ده‌دپێ. هه‌روه‌ها قاپ و قاچاخ و ده‌ستیان دوا نانخواردن ناشۆن، به‌لکو ده‌ستیان به‌ریش و په‌رده‌ی ره‌شماله‌که‌ ده‌سپه‌نه‌وه‌. دکتۆر جۆن فانیس باس له‌وه‌ ده‌کات پیاویکی

شارنیشین سەردانی بە‌دوێکی کردووه، هەندێک ماستیان لە جامیکی برسێکدار پێداوه، سالتیک دواتر هەمان پیاو سەردانی بە‌دووه‌کە دەکات، ئەوجارە لە جامیکی پیس ماستی پێدەدەن، شارنشینە‌کە پرسیار لە هۆکارە‌کە‌ی دەکات، بە‌دووه‌کە وە‌لامی دەداتە‌وه "بە‌لێ، بە‌داخه‌وه سە‌گه‌که‌مان نە‌ماوه، سە‌گه‌که‌ دە‌فره‌کانی بە‌زمان دە‌لیسته‌وه و پاکی دە‌کردنە‌وه"^{٢٧٨}.

بە‌دووه‌کان ئاوده‌ست بە‌کارناهی‌ن، بە‌لای ئە‌وانه‌وه قێزه‌وه‌ن، ئە‌وان لە‌چۆ‌له‌وانی پیسایی دە‌کە‌ن، لێ‌ره‌شه‌وه لە‌زمانی عەرەبی پێشتر بە‌ ئاوده‌ست دە‌گوترێ (الخلأ) واتە چۆ‌له‌وانی. جگە لە‌مانە‌ش ئە‌وان بە‌پیتی رێ‌که‌وت تف و چلە‌مان دە‌پێشت. دە‌گوتریت جارێک کۆمه‌لێک بە‌دو پیاویکی شاریان بینی بە‌دە‌سپه‌که‌ی چلە‌می دە‌سپێ ئە‌وان وا تیگە‌یشتن ئە‌و پیاوه چلە‌مه‌که‌ی لە‌ دە‌سپه‌که‌ی هە‌لده‌گرت وەک دە‌رمان بۆ هە‌ندێک نە‌خۆشی بە‌کارده‌هێنی.

ئە‌وان پاشماوه‌ی خۆراکه‌کانیان بە‌دە‌ست بۆ دوور فری دە‌دە‌ن، بایە‌خ بە‌وه نادە‌ن وەک خە‌لکی شار لە‌ شوێنێکی تاییه‌ت فری بدە‌ن. بە‌سەر‌هاتیک هە‌یه‌ له‌و باره‌یه‌وه دە‌لێ‌ن شیخیکی بە‌دو سەر‌انه‌ی له‌و حە‌جیانە‌ وەر‌ده‌گرت، که‌ بە‌ناوچه‌که‌ی ئە‌و تیپه‌رده‌بوون. بە‌دووه‌کان جیا دە‌کرده‌وه و لێ‌یان خۆش دە‌بوو. وا رێ‌کده‌که‌ویت پیاویکی شار بە‌و ناوچه‌یه‌ تێده‌په‌ری، بە‌لام شیوه‌زاری بە‌دو بە‌چاکی دە‌زانێ، بۆیه‌ بۆ‌ئە‌وه‌ی سەر‌انه‌ نە‌دات، وا خۆی دە‌رده‌خات بە‌دو. شیخ گومانی لێ‌ده‌کات و ده‌یه‌وی تاقی بکاته‌وه، بۆیه‌ خورمای پێشکه‌ش دە‌کات، کاتێک پیاوه‌که‌ خورماکه‌ ده‌خوات ناوکه‌که‌ی لە‌ نزیک خۆی داده‌نێت، نە‌وه‌ک وەک بە‌دووه‌کان بۆ دوور فری بدات، شیخ ئە‌مه‌ ده‌بینی، یه‌کسەر داوای سەر‌انه‌که‌ی دە‌کات.

مه‌به‌ستم لە‌ باسکردنی ئە‌و نەریتانه‌ی بە‌دو ئە‌وه‌یه، بە‌ ئە‌نجامیکی کۆمه‌لایه‌تی گرتگ بگه‌م که‌ بریتی له‌وه‌ی: بە‌دووه‌کان ئە‌و نەریتانه‌ له‌گە‌ڵ خۆیان ده‌گوازنه‌وه کاتێک بۆ عێراق دێ‌ن و پیشه‌ی کشتوکال ده‌کە‌ن. ئە‌و نەریتانه‌ وەک پێشتر باس‌مان کرد، لە‌ بیاباندا زیانی بۆ بە‌دو نییه‌، بە‌لکو گونجاوه‌ له‌گە‌ڵ ژیا‌نی ئە‌وی، بە‌لام

^{٢٧٨} جون فانیس (المصدر السابق) ص ١١٦

کاتیك ده‌گوازیتته‌وه عێراق ئه‌وا گونجاو نابیت و به‌لکو زیانیکی گه‌وره‌ی بۆ سه‌ر ته‌ندروستی ده‌بیت.

ئهمه‌ش یه‌كێك له‌ سیمماکانی دیارده‌ی " نه‌گونجانی کۆمه‌لایه‌تی" له‌ عێراقدا. نه‌ریته‌کان له‌ بیابانه‌وه بۆ عێراق ده‌گوازینه‌وه، خه‌لکیش پابه‌ند ده‌بیت به‌و دابونه‌ریتانه‌وه، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ژینگه‌ی نوێ گونجاو نین. بۆ نمونه‌ دوو نه‌ریت له‌ مانه وه‌ریگره، پیتی خاوس و پیسایه‌ی له‌ سه‌ر زه‌وی. ئه‌و دوو نه‌ریته له‌ ژبانی بیابان زیان به‌ به‌دو ناگه‌ینی، چونکه ئه‌و له‌مه‌ی له‌ سه‌ری ده‌پۆن خاوینه و وه‌ك ئه‌وه‌یه خاڵی بیت له‌میکرۆب. کاتیك پیسایه‌یه‌که له‌ ده‌ره‌وه‌ی ره‌شماله‌که‌یان جێده‌هێلن دوا‌ی ماوه‌یه‌کی کورت هیچ زیانیکی ته‌ندروستی نابیت.

زیانی ته‌ندروستی له‌لای هۆزه‌کان ئه‌و کاته دروست ده‌بیت کاتیك له‌گونده‌کانی عێراق جیگیر ده‌بن، بۆیه ده‌بینین ئه‌و دوو نه‌ریته‌ی سه‌ره‌وه ده‌بیت هۆی بلا‌وبونه‌وه‌ی نه‌خۆشی ئه‌نکله‌ستوما به‌شیوه‌یه‌کی فراوان، ئه‌و نه‌خۆشیه له‌ریگای گه‌راکانی کرمیکه‌وه ده‌بیت که به‌کرمی قولابی ناوده‌بریت. کاتیك جووتیارێ تووشبوو به‌و نه‌خۆشییه له‌ سه‌ر زه‌وی پیسایه‌ی ده‌کات، ئه‌وا گه‌راکانی نا‌وپیسایه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ خا‌که‌که تیکه‌ڵ ده‌بیت، ئه‌گه‌ریش به‌پیتی خاوسی ده‌پوات ئه‌وا گه‌راکان له‌ریگای شه‌قاری پێیبه‌کانه‌یه‌وه ده‌چنه نا‌وجه‌سته‌ی، زۆرجار پیتی جووتیار شه‌ق شه‌ق بووه. دواتر له‌ریگای خۆینه‌ره‌کانه‌وه به‌ره‌و سییه‌کان و دواتر بۆ قورگ و له‌وشیوه بۆ سورینچک بۆ گه‌ده شۆڕ ده‌بیتته‌وه، دواجاریش له‌ ریخۆله‌ی جووتیاره‌که جیگیر ده‌بیت و تووشی نه‌خۆشییه‌که ده‌بیت^{٢٧٩}. هه‌ر ئه‌م جووتیاره‌ش ده‌بیتته‌وه سه‌رچاوه‌یه‌کی نوێ بۆ نه‌خۆشییه‌که، به‌مشیه‌یه‌ی پێشوو دووباره ده‌بیتته‌وه.

شایه‌نی باسه ئه‌و دوو نه‌ریته‌ی سه‌ره‌وه ته‌نها له‌ لادیکانی عێراق نییه، به‌لکو له‌شاره‌کانیش هه‌یه، به‌لام له‌سنووریکی ته‌سکتر. دکتۆر (دو) که به‌رپوه‌به‌ری ته‌ندروستی خانه‌قین بوو له‌ساڵی ١٩٢٠ ده‌لی: له‌شاره‌که کۆمه‌لێک ئاوده‌ستمان دروست کرد، به‌لام سه‌ره‌پای دروستکردنیان خه‌لکه هه‌ر له‌سه‌ر نه‌ریته

^{٢٧٩} م‌تی الع‌ق‌را‌وی (الم‌ص‌در الس‌اب‌ق) ص ٢٢٦

کۆنه‌که‌یانن، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه شه‌قامه‌کان می‌زد ده‌که‌ن و پی‌سایه‌ی له‌ که‌ناری رووباره‌کان ده‌که‌ن.^{٢٨٠}

ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وی بزانی ئه‌و نه‌ریته چه‌ند له‌ عێراق ب‌لاو‌بۆته‌وه، با له‌ میانه‌ی سه‌ردانی (چله) دا سه‌ردانی که‌ریه‌لا بکات، له‌وی نزیکه‌ی نیو ملیۆن یان زیاتر خه‌لکی گوند وشاره‌کان کۆده‌بنه‌وه، ئه‌وا به‌چاوی خۆت له‌ کۆلان وکه‌ناری رووباره‌کان به‌چاوی خۆی شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره ده‌بینیت...

هه‌ندێک له‌ و ئامارانه‌ی له‌ سالی ١٩٢٦ ئه‌نجامدراوه، ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه ده‌که‌ن نه‌خۆشی کرمی قولابی له‌ نیوان دانیش‌توانی عێراق به‌ ریزه‌یی ٣٧٪ ب‌لاو‌بۆته‌وه.^{٢٨١} مه‌زنده‌ش ده‌کریت ریزه‌ی ب‌لاو‌بوونه‌وه‌که‌ی له‌ نیوان لادیکان زۆر له‌ شاره‌کان زیاتر بێت. کێشه‌ له‌ و نه‌خۆشیه ئه‌وه‌یه تووشبووان به‌ و نه‌خۆشیه هه‌ست به‌ نه‌خۆشیه‌که ناکه‌ن و له‌ کارکردنیش ناوه‌ستن. دکتۆر هاشم وه‌تری ده‌لی: زۆرینه‌ی جووتیاران له‌ نیمچه‌ برسته‌یه‌ی هه‌میشه‌یی دان. خۆراکه‌کانیان له‌ ماده‌ی ره‌ق و گه‌وره‌ پێک دێت، به‌لام له‌رووی خۆراکیه‌وه به‌سوود نین، له‌ ئه‌نجامی ئه‌مه‌ش گه‌ده‌یان ده‌کشی و تووشی په‌شۆکانی هه‌رسکردن ده‌بن، ئه‌گه‌ریش تووی نه‌خۆشی کرمی قولابی بن، ئه‌وا ئه‌نجامه‌که‌ی له‌سه‌ر ئه‌وان ترسناک ده‌بێت.^{٢٨٢}

ده‌توانیت بگوتیت نه‌خۆشی کرمی قولابی یه‌کنه‌که له‌ و سی نه‌خۆشیه‌ی که‌ خه‌لکی عێراق، به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت لادیه‌کان، تووشی که‌مخوینی و لاو‌زبوونی به‌رگری ده‌کات. دوو نه‌خۆشیه‌که‌ی دیکه‌ش بریتین له‌ مه‌لاریا و به‌له‌ارزیا. ده‌کریت ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه بکه‌ین، ریزه‌ی تووشبووان به‌ به‌له‌ارزیا له‌ نیوان دانیش‌توانی باشووری عێراق ده‌گاته ٨٠٪، ته‌نانه‌ت" له‌ هه‌ندێک ناوچه‌ی شاری دیوانیه‌ خه‌لک له‌ به‌له‌ارزیا راهاتووه ئه‌گه‌ر یه‌کنه‌ک تووشی ئه‌و نه‌خۆشیه نه‌بێت، ئه‌وا به‌ بابه‌تیک نااسایی ده‌زانیت"^{٢٨٣}.

^{٢٨٠} المصدر السابق، ص ١٨٣

^{٢٨١} المصدر السابق، ص ٢٢٦

^{٢٨٢} Hisham witry (op.cit) p 18

^{٢٨٣} متي عقراوي (المصدر السابق) ص ٢٢٤ - ٢٢٥

سه‌باره‌ت به نه‌خۆشی مه‌لاریا، ئه‌وا زۆر خراپ‌تره. دکتۆر هاشم وه‌تری له‌سالی ١٩٤٤ ده‌لی: له عێراق مه‌لاریا له هه‌موو نه‌خۆشییه‌کی دیکه زیاتر بلاوه^{٢٨٤}. ئه‌وه‌ی شایه‌نی باسکردنه، ئه‌م نه‌خۆشیه له عێراق که‌مبۆته‌وه دوا‌ی ئه‌وه‌ی گۆماوه‌کان به‌ده‌رمانی دی دی تی ده‌رشینریت، به‌لام به‌ر له‌وه نه‌خۆشییه‌کی باو بوو، به ئاسایی داده‌نرا، به‌تایبه‌تی له‌ناوچه‌ی که‌ربه‌لا و به‌سرا. خه‌لکی ئه‌وی به‌(گه‌رمی و ساردی) ناویان ده‌برد. ده‌گه‌مەن بوو که‌سی بدۆزینه‌وه له‌ژایانی زیاتر له‌جاریکی تووشی ئه‌و نه‌خۆشییه نه‌بووێت.

پوخته‌ی قسه‌کان ئه‌وه‌یه ئه‌و سی نه‌خۆشییه، ئیستاشی له‌گه‌ڵداییت هۆکاری لاوازی به‌رگه‌ری جه‌سته‌یی له‌لای دانیشتوان به‌تایبه‌تی له‌لای خه‌لکی لادیکان. هه‌ر ئه‌و نه‌خۆشیانه‌ش هۆکارن بۆ نه‌خۆشیه گوزاراه‌کان و په‌تاکان، وه‌ک نه‌خۆشی سیل و تیفۆئید و کولیرا و چه‌ندین نه‌خۆشی دیکه. جا لی‌ره‌دا ده‌بی‌ت ئاماژه بۆ ئه‌وه بکه‌ین بلابوونه‌وه‌ی نه‌خۆشی له‌ لادیکان رۆلێکی گه‌رمی هه‌یه له‌ پێکهێنانی که‌سی، چونکه وایکردوه تێپروانیی که‌سی لادیی تێپروانیی بۆ ژیان له‌گه‌ڵ که‌سی به‌دو جیاوازی بی‌ت، له‌وانه که‌سی لادیی پتویستی به‌ په‌ناگه‌یه‌کی ده‌روونی هه‌یه، دوا‌ی تووشبوونی به‌نه‌خۆشییه‌که په‌نای بۆ ببات، بۆ ئه‌مه‌ش روو له مه‌زارگه‌یه‌کی پیرۆز ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی ئازاری که‌م بکاته‌وه نه‌زاشی بۆ ده‌کات تا شیفای بدات. هه‌روه‌ها که‌سی لادیی روو ده‌کاته پیاوچاکان و وه‌لییه‌کان بۆ ئه‌وه‌ی شه‌فاعه‌تی له‌لای خودا بۆ بکه‌ن، ئه‌مه‌ش بابه‌تیکه له‌به‌شی داهاتوو به‌وردی ده‌گه‌ڕێنه‌وه باسی ده‌که‌ین.

که‌سی لادیی درک به‌وه ده‌کات، له زۆربه‌ی حاڵه‌ته‌کان ته‌نها شمشیر سوودی بۆ ئه‌و نییه، وه‌ک ئه‌وه‌ی پیاوی به‌دو سوودی لی ده‌بینی. ئه‌و کاتی‌ک تووشی نه‌خۆشی ده‌بی‌ت ناتوانی‌ت بی‌له‌که‌ی هه‌لگیریت، جا چون ده‌توانی‌ت شمشیر هه‌لگیریت، بۆیه کاتی‌ک دنیا له ده‌وربه‌ری گۆراوه ئه‌وا تێپروانی‌نشی بۆ دنیا ده‌گۆڕی‌ت.

پوخته

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی

ئهم به‌شه به‌وه پوخت ده‌که‌ینه‌وه و ده‌لێن: هۆزه‌کانی به‌دو کاتێک دێنه عێراق ده‌که‌ونه ژێر بارودۆخێکی قورس که پێشتر له‌ژیا‌نی بیابان نه‌یانبینوه، هه‌ر له‌به‌رئهمه‌ش له‌عێراق به‌ده‌ست کۆمه‌لێک فشاری ده‌روونی وکۆمه‌لایه‌تی ده‌نالێنی و تواناشی نابێت که‌م تا زۆر ده‌ست به‌به‌ها ره‌سه‌نه‌کانی بیاباننشینی بگرێت ..

هۆزه‌کان به‌رۆشنیری بیاباننشینی و پێکهاته‌ و خه‌سله‌ته‌کانییه‌وه دێنه عێراق، له‌شانازیکردنیش به‌و رۆشنیرییه‌وه به‌رده‌وام ده‌بن، رێزێگی گه‌وره‌ی لی ده‌گرن، به‌لام نه‌و بارودۆخه‌ی له‌عێراق هه‌یه ناچاریان ده‌کات له‌به‌شیکی خه‌سله‌ته‌کانی لابده‌ن. له‌وانه‌شه دروست بێت بلێن ئه‌مه ده‌بیته هۆی ده‌رکه‌وتنی ململانێیه‌کی ده‌روونی له‌پێکهاته‌ی که‌سیته‌ی لادییدا. که‌سی لادیی له‌ناخی ده‌روونییه‌وه ده‌یه‌وی وه‌ک پێشوو به‌دو بێت له‌هه‌موو خه‌سله‌ته‌کانیدا، به‌لام ده‌بینی له‌زۆر حاله‌تدا له‌مه‌دا که‌م توانایه‌.

بەشى نۆپەم

رووخسارەكانى دىندارى ئەغىراقدا

زۆرىك لە فەيلەسوف و زانايان مەيلى ئەوەيان ھەيە بلىن، دەروونى مۆيى پىيويستى بە دىندارى ھەيە، وەك چۆن جەستە پىيويستى بە خۆراك ھەيە، بۆيە دىندارى وەك ئەو ھەيە خۆراكىكى دەروونى بىت بۆ مۆۋ. مۆۋ ھەمىشە لە ژىر ھەپەشە مەترسى و كىشەكان دايە، ئەو لە مردن دەترسىت، كەوات پىيويستى بە باوەر و كەشكى ئايىنى ھەيە بۆئەو ھەيە لە رووبەروو بوونەو ھەيە ئەو بابەتە ترسىنەرەنە ھاوکارى بكات، تواناي بەھىز بكات، ئاسودەيى بخاتە دەروونىيە ھەيە. مۆۋ لە مەدا جىياوازى لە گەل ئازەلەن ھەيە، ئازەلە چركەساتى ئىستا دەژىت، نازانى قەدەر چ كارەساتىكى بۆ ھەشارداو، كەچى مۆۋ تواناي بىركردنە ھەيە دەستھىتەنەي دەرنەنجامەكانى ھەيە، ئەگەر دەيىنى كەسك توشى كارەساتىك بوو، ئەو خەيالى ئەو دەكات زوويان درەنگ ئەو كارەساتە بەسەر ئەويش دىت. كاتىك مۆۋ دەيىنى كەسانى پىشوو ھەموويان مردوون، يان لە سەرمەرگدا، ئەو درك بەو دەكات ئەويش دەيىت بمرىت، لەبەر ئەمەش پىيويستى بە ھۆكارىكە بۆ ھىوا و گەشەيىنى بۆ ئەو ھەيە رووبەرووى مردن و كارەساتەكان بىتە ھەيە.

تويژەرەن لە زۆربەي ناوچەكانى زەوى گەراون، تويژىنەو ھەيەن لە بارەي زۆربەي گەلانى سەر زەوى كردو، جا گەلانى سەرەتايى بىن يان شارستانى. گەلىكىان نەدۆزىو تەو بە شىو ھەيەك لە شىو ھەيەكان دىندار نەيىت. بىروباوەر و كەسە ئايىنەكان لە گەلىكەو بۆ گەلىكى دىكە دەگۆرىت، بەلام لە ئىتو ھەمووشيان بوونى ھەيە.

ھەندىك جار لە نىو ھەندىك گەلانى شارستانى دەردەكەوئىت، كەسانىك باوھەريان بە ئايىن نىيە، يان رەخنە لە ئايىنەكان دەگرن، ھەرچەندە ژمارەى ئەوانە لە سەدەى نوئيەو زياتر دەبئىت، بەلام لەگەلئەوھەشدا ژمارەيان لە بەرامبەر زۆرىنەى دانىشتوانى جىھان كەمە، تەنانت دەتوانىن بەپيى ياساى گشتى ئەوان بەريزبەر دابئيىن، ناشزانىن چارەنووسيان لە ئايىندا دا چى دەبئىت، ئايا ژمارەيان زيات دەبئىت، يان كەم دەكات؟ ئەمەيان خودا دەزانى!

ھەرچۆنىك بئىت ئەو كەسانە سەرەپاي خۆدەرختىيان بەوھى باوھەريان بە ئايىن نىيە، كەچى لەناخى دەروونيان خالى نىين لە دىندارى، جا زۆريان كەم. كاتىك تووشى كارەستىك دەبئىت يان لەمەرگ نزيك دەبنەو، ئەوا سەيرى ئاسمان دەكەن و شتىك لە خۆزگە و باوھەريان بە نەجاتبوونى لى چاوھەريان دەكەن. پيشىيان دركيان بەمە كردووە، ئەوان كاتىك لەناو كەشتىيەك دەبن و خەريكە نقوم دەبن ئەوا يەككە لە دەھريەكانيان لەگەل دەبئىت، بينيان ئەويش وەك ئەوان دەستى بۆ خالى گەردوون بەرز كردۆتەو، بەگەرموگورپى داواى نەجاتبوونى لى دەكات.

دەبئىت لىژەدا ئاماژە بۆ ئەو بەكەين، ناكريت رووخسارەكانى دىندارى لە ھەموو ھەمووگەلان وەك يەك بئىت، بەلكو بەپيى جياوازی رۆشنىرى و سروشتى ئەو كيشە و مەترسىانەى رووبەروويان دەبئىتەو، دەگورئىت. كاتىك ئايىنىك لەنىو نەتەوھەك دەردەكەوئىت، دەبينىن ناتوان بۆ ماوھەكى زۆر پارىزگار لە رينمايىيە سەرەتايىيەكانى بەكەن، ئەوان ناچارىن گۆرانكارى تيدا بەكەن و يان بەپيى بارودۆخى نوئى بيگونجئىن.

ئايىنى ئىسلام بەنموونە وەرېگرە، سەرەتا نزيك بوو لە زگماكى و سادەيى، لەرووى باوھەريان و رۆرەسمەكانەو ئەو ئالۆزىيەى تيدا نەبوو كە ئىستا لە زۆرەى ولاتانى ئىسلامى بەدى دەكرئىت. ھەر يەككە لە موسلمانان لە ولاتانە بەشىكى لە رينمايىيە سەرەتايىيەكانى ئىسلام وەرگرتووە، ئالۆزىيان كردووە و زىدەپۆيان تيدا ئەنجام داو، لەبەرامبەریشدا لاىەنى دىكەيان فەرماش دەكەن، ئەمەش بە تىپوانىنى كۆمەلايەتى بابەتتىكى سروشتىيە ناكريت خۆمانى لى بەدوور بگرين.

سروشتی کۆمه‌لگهی عێراقی.....

ئیمه زۆلم ده‌کەین کاتێک ره‌خه‌یان لی ده‌گرین له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌دوای باوه‌ڕ و که‌شه‌ ئایینه‌ هاوشیوه‌کانن، که‌چی خودا له‌ قورئان ده‌فه‌رموی ((و لوشاء ربک لعل الناس امة واحدة ولا یزالون مختلفین))^{٢٨٥}. ده‌بیئت ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه‌ بکه‌ین مانای وشه‌ (امة) له‌ زمانی قورئاندا جیاوازی هه‌یه‌ له‌ مانایه‌ی که‌ ئیستا ناسراوه‌. مه‌به‌ست له‌ وشه‌یه‌ له‌ قورئاندا بۆ کۆمه‌له‌ که‌سیکه‌ که‌ ئایینیکی دیاریکراویان هه‌بووبیئت، که‌واته‌ مانای ئه‌و ئایه‌ته‌ی قورئانه‌ ئه‌وه‌یه‌ خه‌لک له‌ ئایینه‌کانیان جیاوازن، هه‌یشتا به‌جیاوازیش ماونه‌ته‌وه‌.

ئیه‌ن خه‌لدون بۆچوونیکی له‌وباره‌یه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌و جیاوازییه‌ هه‌یه‌، کاتێک باسی ناکۆکی توندی نێوان سه‌حابه‌ ده‌کات له‌دوای وه‌فاتی پێغه‌مبه‌ره‌وه‌، ئیه‌ن خه‌لدون ده‌لێ " ... باوه‌ڕم وایه‌ جیاوازییه‌کانیان بۆ داهاتووی ئوممه‌ت ره‌حمه‌ته‌، چونکه‌ هه‌رکه‌سیک یه‌کیکیان هه‌لده‌بژێری و یه‌کیکیان ده‌کات ئیمام و رێنیشاندهری خۆی ...^{٢٨٦}". ئیه‌ن خه‌لدون به‌مه‌ ئاماژه‌ بۆ ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ر ده‌کات که‌ وتیه‌تی " اختلاف امتی رحمة" واته‌ (جیاوازی نێوان ئوممه‌ته‌که‌م ره‌حمه‌ته‌). جا ئوممه‌تی ئیسلامیش دوای پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی بووه‌ چه‌ندین رێباز و تایفه‌، وه‌ک هه‌موو ئوممه‌ته‌کانی دیکه‌. ئه‌مه‌ش سوننه‌تی خودایه‌ له‌سه‌ر هه‌موو بنده‌کانییه‌وه‌، بۆ ئه‌وانیش سوود و ره‌حمه‌ته‌.

له‌نێوان بیاباننشین و لادیدا :

له‌به‌شیکی رابردودا ئاماژه‌مان بۆ ئه‌وه‌کرد دینداری له‌ بیابان له‌گه‌ڵ رۆشنیبری کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وێ گونجایوو. کاتێک رۆشنیبری بیاباننشین خه‌سه‌لته‌یکی بریتی ده‌بیئت له‌ خۆزاکردن و جه‌نگی هه‌میشه‌یی، ئه‌وا دینداری له‌ بیابان کاریگه‌ر ده‌بیئت به‌و خه‌سه‌لته‌وه‌، کاتیکیش هۆزه‌کانی به‌دو به‌ره‌و لادیکانی عێراق دین ئه‌وا ده‌بینین به‌ره‌ به‌ره‌ دیندارییه‌که‌یان ده‌گۆڕیئت به‌پێی ئه‌و بارودۆخه‌ی که‌پیشتر هۆزه‌کان نه‌یانبینیوه‌.

^{٢٨٥} سورة هود، الآية : ١١٨
^{٢٨٦} ابن خلدون (المقدمة) ص ٢١٨

تێبینی ئه‌وه ده‌کړیت باوه‌ر وکه‌شه ئاینیه‌کانی ئیستا له بیابان هه‌یه، هیشتا له لایه‌نه زگماکییه‌که‌ی خۆی نزیکه. هیشتا دینداری له‌وه‌ی له باوه‌ر هیتان به‌خودا و پێغه‌مبه‌ر و نه‌جامدانی فه‌رزه‌کانی نوێژ و رۆژوو و حه‌ج تێپه‌ری نه‌کردوه، که‌چی له‌رووی ئاکاری کرده‌یی ئه‌وان هیشتا به‌ پێشنانیان ده‌چن له‌سه‌ره‌تای ئیسلامدا، به‌دوه‌کان جیاوازیان له‌گه‌ڵ ئه‌وان نییه، هیشتا ده‌مارگیری و داگیرکاری و تۆله‌کردنه‌وه و ره‌وشتی دیکه‌ی هاوشیوه‌ی ئه‌و ره‌وشتانه‌یان هه‌یه، پێشیانوايه به‌و کارانه‌یان سه‌رپێچی فرمانی خودا و پێغه‌مبه‌ر ناکه‌ن.

هه‌ندیک له‌تویژه‌ران تێبینی دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تیان کردوه، له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کاندا. ئه‌و دیارده‌یه سه‌رنجی راکێشاون بێئهو‌ه‌ی بتوانین هۆکاره‌که‌ی چیه، ئه‌ویش بریتیه له‌وه‌ی زۆریک له‌ هۆزه‌کانی به‌دو دوا‌ی هاتنیان بۆ عێراق بۆ ماوه‌یه‌کی زۆریان که‌م، چونه‌ته سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعه. یه‌کێک له‌وانه‌ی ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و دیارده‌یه کردوه، ئیبراهیم فه‌سح حه‌یده‌رییه، له‌کتیبه‌که‌ی دا که ناویشانی (عنوان المجد)ه، له‌سالی ۱۲۸۶ نووسراوه که ده‌کاته نزیکه‌ی سه‌د سال له‌مه‌وبه‌ر. ئه‌و له‌ کتێبه‌که‌ی دا ناوی هه‌ندیک له‌ هۆزه‌کانی هیناوه، ئه‌وانه بوونه‌ته شیعه و ئه‌و به‌ گۆته‌ی خۆی به‌ (ره‌وافن) ناویان ده‌بات. به‌شیوه‌ی نزیکه‌یی میژووی شیعه‌بوونی ئه‌و هۆزانه‌ی دیارکردوه، بۆ نموونه ده‌لی هۆزی ته‌میم نزیکه‌ی شه‌ست سال ده‌بی‌ت بۆته شیعه، خه‌زاعل نزیکه‌ی سه‌دوپه‌نجا سال، زوبی‌د نزیکه‌ی شه‌ست سال، که‌عب نزیکه‌ی سه‌د سال، روبه‌یعه‌ش نزیکه‌ی حه‌فتا سالی‌ک ده‌بی‌ت بووته شیعه.

دواتر ناوی چه‌ندین هۆزی دیکه‌ش ده‌هینێ بێئهو‌ه‌ی میژووی شیعه‌گه‌ریان دیاریکات، وه‌ک هۆزی ئه‌لبومه‌مه‌د و به‌نی عمیر، خه‌زرج، شه‌مه‌ر تۆقه، دقاقه، به‌نی لام، ئال ئه‌قره‌ع، ئال به‌دیر، جیور، جلیحه^{۲۸۷}.

هه‌ندیک له‌ تویژه‌ران پێیانوايه ئه‌و گواسته‌نه‌وه فراوانه‌ی به‌ره‌و شیعه‌گه‌ری له ئه‌نجامی کاریگه‌ری پروپاگه‌نده به‌هێزه‌که‌ی ناوه‌نده‌کانی شیعه بووه له‌عێراق وه‌ک حيله و که‌ربه‌لا و نه‌جه‌ف. ئه‌و بۆچوونه سه‌نگی خۆی هه‌یه، وه‌ک ده‌زانری‌ت

^{۲۸۷} ابراهیم فصیح الحیدری (عنوان المجد) ص ۱۱۰- ۱۱۴

ناوه‌نده‌کانی شیعه له‌رابردودا به‌ئێستاشه‌وه، ژماره‌یه‌کی زۆر قوتابخانه‌ی ئایینی له‌خۆیه‌وه ده‌کریت، ئه‌و قوتابخانه‌ش له‌سه‌ر ئاستی‌کی فراوان فه‌قیه و خه‌تیان پێده‌گه‌ینن، دواتر ره‌وانه‌ی لای هۆزه‌کانی لادێیان ده‌که‌ن، ئه‌و خه‌لکانه‌ش ده‌بێت به‌شێک کاریگه‌ریان له‌سه‌ر ئه‌و هۆزانه‌وه هه‌بوو بێت، به‌لام ده‌مانه‌وی لێره‌دا بپرسین : ئه‌گەر ئه‌و فه‌قیه و خه‌تیانه له‌ بیابان ده‌چوونه لای هۆزه‌کانی به‌دو، ئایا له‌توانیان هه‌بوو هه‌مان کاریگه‌ریان هه‌بێت که له‌سه‌ر هۆزه‌کانی لادێیان هه‌بووه ؟

هه‌ر پروپاگه‌نده‌یه‌ک، جا هه‌ر جۆریک بێت، ناتوانێت کاریگه‌ری به‌سه‌ر میلیله‌تیکه‌وه هه‌بێت، ئه‌گەر بارودۆخه کۆمه‌لایه‌تیه‌که بۆی گونجاو نه‌بێت. پروپاگه‌نده وه‌ک رووه‌که پێویستی به‌ خاکیکی گونجاو هه‌یه بۆ گه‌شه‌کردنی، ئه‌گه‌رهاتوو له‌خاکیکی نه‌گونجاو دابنریت، ئه‌وا ناتوانیت بپوێت و گه‌شه بکات.

به‌هه‌وای من ئه‌و بارودۆخه ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تیه‌ی له‌ عێراق ده‌وری هۆزه‌کانی داوه، وایکردوه هۆزه‌کان له‌سه‌ر ئاستی‌کی فراوان کاریگه‌ر بن، به‌ پروپاگه‌نده‌ی شیعه‌گه‌رای، بۆیه ئه‌گەر بارودۆخی نوێیان هاوشیوه‌ی بارودۆخه کۆنه‌که بووایه، ئه‌وا هۆزه‌کان هه‌رچه‌ندین پروپاگه‌نده‌یان به‌سه‌ر زāl بکرایه، ئه‌وا هێشتا پابه‌ند ده‌بوون به‌عه‌قیده و رێوه‌ره‌سمه کۆنه‌کان.

لێره‌دا بۆچوونیکی سه‌یر ده‌گوازینه‌وه، هی شیخ عوسمان بن سندی به‌سه‌رییه، ئه‌مه‌ش له‌کتێبه‌که‌ی هاتوه به‌ناوی (مطالع السعود بطیب اخبار الوالی داود) به‌سه‌ری ئه‌و کتێبه‌ی له‌سالی ١٢٤٢ی کۆچی نووسیه، له‌باره‌ی هۆزه به‌ناوبانگه‌که‌ی زوبید له‌عێراقدا ده‌لی "... شیخه‌کانی ئه‌و هۆزه له‌ئه‌لی سوننه‌ بوون، دواتر بوونه ره‌وافیز (شیعه)، ئه‌مه‌ش به‌هۆکاری ئه‌وه‌ی شیعه بانگه‌واز و خه‌تیبی خۆیان هه‌یه، ئه‌وان به‌ناو هۆزه‌کانی به‌دو ده‌گه‌ریت و ئامۆژگاریان ده‌که‌ن و به‌دنیازی خۆیان هه‌لده‌رژن، به‌دوه‌کان خه‌لکی عه‌وام و گێلن، هیچ شتێک له‌باره‌ی ئایین و عه‌قیده نازانن، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ش هه‌ندیکیان گومرا‌بوون و هاته‌سه‌ر رێبازی قسه‌گوتن به‌سه‌حابه‌کان، ئه‌گەر خودا ده‌ولته‌ی پایه‌به‌رز له‌و بابه‌ته‌ ترسناکه ئاگادار بکاته‌وه، که رووبه‌رووی ده‌ولته‌ ده‌بێته‌وه، ئه‌وا ده‌زانی ته‌نها زیانه‌که‌ی

بۆ ئایین نییه، به‌لکو زیاتنی بۆ مه‌لیک و سیاسه‌تیش هه‌یه. هه‌ر کاتێک ده‌ولت له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی بێکه‌وه‌ بی‌ت و هه‌ندیکیش خه‌لک له‌و مه‌زه‌به‌ ده‌ریجن، ئه‌وا ئه‌و خه‌لکانه‌ کۆسپ و ئاژاوه‌ی ئه‌وتۆ به‌رپا ده‌که‌ن که‌ ده‌ولت ناتوانی سه‌رکوتیان بکاته‌وه‌... پێویست بوو ده‌ولت سیخوری له‌ بیابان هه‌بی‌ت له‌لای به‌دوهم‌کان بۆ ئه‌وه‌ی رێگری له‌ به‌دنیازی ره‌وافیز بکات، یانیش ده‌بایه‌ زانیایانی ئه‌هلی سوننه‌ ره‌وانه‌ی لای ئه‌و خه‌لکه‌ عوامه‌ بکات، بۆ ئه‌وه‌ی فێریان بکات، که‌ چۆن ده‌ست به‌ مه‌زه‌به‌ی سوننه‌ و جه‌ماعه‌ته‌وه‌ بگرن، بۆ ئه‌وه‌ی کاتێک بۆ مه‌زه‌به‌ی بێکه‌ گۆڕزانه‌وه‌، ئه‌وا به‌شیوه‌یه‌کی هه‌واش بی‌ت، نه‌وه‌ک به‌و خه‌یراییه‌ی که‌ له‌لای ئه‌و عوامه‌ مێشک به‌تالانه‌ بینیمان...^{٢٨٨}.

شیخی به‌سری پێیویه ته‌نها پروپاگه‌نده‌ ده‌توانی‌ت خه‌لک له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی بێکه‌ جێگر بکات، یانیش بیانخاته‌ سه‌ر مه‌زه‌به‌ی بێکه‌وه‌، له‌راستیدا زۆریک له‌ بیرمه‌ندانی سه‌ده‌کانی کۆن نمونه‌ی ئه‌و بۆچوونه‌یان هه‌بوو، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک تا ئه‌مڕۆ ئه‌و بۆچوونه‌یان ماوه‌ و پێیانوايه‌ به‌هۆی ئامۆژگاری و قسه‌وه‌، مڕۆڤ ده‌که‌وێته‌ ژێر هه‌ر کاریگه‌رییه‌که‌وه‌، له‌ باوه‌ر و ئاکاریدا. ئه‌وان ئاگاداری هه‌قیقه‌تی مڕۆڤ نیین، که‌ چۆن زیاتر به‌ بارودۆخه‌ واقیعه‌یه‌که‌ی کاریگه‌ر ده‌بی‌ت نه‌وه‌ک به‌و بیرۆکه‌ ئایدیالانه‌ی که‌ ئامۆژگاری بۆ ده‌کرێت، ئامۆژگاریش سوودی نابێت ته‌نها ئه‌و کاته‌ نه‌بی‌ت له‌گه‌ڵ بارودۆخی واقیعی گونجاو کۆک بی‌ت.

شیعه‌گه‌ری له‌ عێراقدا:

بۆ ئه‌وه‌ی له‌و بارودۆخه‌ بگه‌ین که‌ وای له‌ هۆزه‌کانی عێراق کردووه‌، مه‌یلیان به‌لای شیعه‌وه‌ هه‌بی‌ت، ده‌بی‌ت شتێک له‌ باره‌ی می‌ژووی شیعه‌گه‌ری له‌ عێراق تاوتوێ بکه‌ین. له‌راستیشدا ئه‌و بابته‌ درێژ و ئالۆزه‌، هه‌ولده‌ده‌ین به‌ وردی له‌ کتێبی داها‌توو توێژینه‌وه‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین. لێره‌دا ده‌توانین ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ بڵێین عێراق زی‌دی له‌ دایکبوونی شیعه‌یه‌ هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ و دواتر له‌ولاتانی دیکه‌ بلابۆته‌وه‌.

^{٢٨٨} ابن‌سند البصري (مطالع السعود) - اختصار أمين الحلواني - ص ١٦٩-١٧٠

هه‌ندێك له‌ توێژه‌ران له‌ سه‌ده‌ی رابردودا پێیانوابوو، شیعەگه‌ری سه‌رچاوه‌یه‌کی فارسی هه‌یه، دواجار هه‌له‌ی ئه‌و بۆچوونه‌ ده‌رکه‌وت^{٢٨٩}، چونکه زۆرینه‌ی فارس له‌ ئه‌هلی سوننه‌ وجه‌ماعه‌ت بوون، له‌ سه‌ر ئه‌و مه‌زه‌به‌ش مانه‌وه تا سه‌ده‌ی ده‌یه‌می کۆچی، له‌ نێو ئه‌وانیش زۆریك له‌ زانایانی سوننه‌ پێگه‌یشتوو^{٢٩٠}، جا ئه‌وان نه‌بوونه شیعە ته‌نها به‌ زۆر نه‌بی‌ت له‌ سه‌رده‌می ده‌وله‌تی سه‌فه‌ویدا، وه‌ك پێشتریش ئاماژه‌مان بۆ کرد.

شیعەگه‌ری له‌ نێو ئه‌و هۆزانه‌ی عه‌ره‌ب ده‌رکه‌وت، که له‌ کوفه‌ نیشته‌جێ بوون. دواتر به‌ره‌ به‌ره‌ له‌ نێو خه‌لکی سه‌واد بلاوبۆیه‌وه، واته‌ له‌ نێو ئه‌و مه‌والیانه‌ی له‌ ناوچه‌ نیشته‌نیه‌کانی عێراق نیشته‌جێ بوون. شیعەگه‌ری له‌ عێراق له‌ سه‌ره‌تادا هه‌یج جیاوازییه‌کی له‌ گه‌ل مه‌زه‌به‌کانی دیکه‌ی ئیسلامی نه‌بوو، ته‌نها له‌ ئاراسته‌ سیاسیه‌که‌ی نه‌بی‌ت، واته‌ مه‌زه‌به‌ی شۆپشگێری بوو پالێشتی عه‌له‌وییه‌کانی ده‌کرد له‌ شۆرشه‌که‌یان له‌ دژی ئه‌مه‌وییه‌کان.

کاتیك ده‌وله‌تی عه‌باسی ده‌رکه‌وت و به‌ سه‌ر ده‌وله‌تی ئه‌مه‌وییه‌کان زāl بوو، ئه‌مه‌ به‌ سه‌رکه‌وتنی شیعەگه‌ری له‌ قه‌له‌م درا، چونکه عه‌باسیه‌کان له‌ سه‌رده‌می ئه‌مه‌وییه‌کان له‌ شیعەکان بوون، له‌ گه‌ل ئامۆزاکانیان له‌ شۆرشی دژ ئه‌مه‌وییه‌کان به‌ شداد بوون. ئه‌ین خه‌لدون ده‌وله‌تی عه‌باسی به‌ ده‌وله‌تیکی شیعە داده‌نێت^{٢٩١}، به‌لام شیعەگه‌ری ئه‌و ده‌وله‌ته‌ زۆر به‌رده‌وام نه‌بوو، کاتیك ململانییه‌کی توند له‌ نێوان عه‌باسیه‌کان و عه‌له‌وییه‌کان دروست بوو ئه‌وا شیعەکان له‌ عێراق بوون به‌ دوو به‌شه‌وه، یه‌کیکیان لایه‌نگه‌ری عه‌باسیه‌کان کرد و ئه‌وانه "ئه‌هلی سوننه‌ و جه‌ماعه‌ت" ناوده‌برێن، به‌لام به‌شی دووهم ئه‌وان لایه‌نگه‌ری عه‌له‌وییه‌کانیان کرد، ئه‌وان هه‌ر به‌ناوی (شیعە) وه‌ پابه‌ند بوون.

شیخ عبدالعه‌زیزی ده‌هله‌وی ده‌له‌ی "ئه‌هلی سوننه‌ له‌ شیعە دلسۆزه‌کان بوون، به‌لام بۆ خۆلادان له‌ تیکه‌لبوون نازناوی شیعەیان جێهێشت. ئه‌مه‌ش وه‌ك

^{٢٨٩} آدم متز (الحضارة الإسلامية في القرن الرابع الهجري) - ترجمة محمد عبدالحادي أبو ريدة، ج ١، ص ٩٦

^{٢٩١} ابن خلدون (المقدمة) ص ٥٤٣-٥٤٥

^{٢٩٢} ابن خلدون (كتاب العبر و دیوان المبتدأ والخبر) ج ٣، ص ٣٦٩

رقبونه‌وه له‌وهی له‌ناودا له‌گه‌ڵ شیعه سه‌بنیه‌کان هاوبه‌ش بن، ته‌نانه‌ت له هه‌ندی‌ک کتیب له‌وانه (تاریخ الواقدي والاستيعاب) هاتوه فلان شیعه‌یه، ئەمەش نموونه‌یه‌که دژی ئەوانی دیکه نییه، چونکه رێبه‌رانی ئەهلی سوننه و جه‌ماعه‌ت، شیعه بوون، مه‌به‌ستیش له‌مه شیعه‌ی سه‌ره‌تا بوو که ئەهلی سوننه‌ش به‌شی‌ک بوون له‌وان.^{٢٩٢}

به‌هه‌رحال، هه‌رچۆن‌ک بێت ئەو دابه‌شبوونه‌ی له‌نیوان شیعه و ئەهلی سوننه رویدا ئەوا کاریگه‌ری گه‌وره‌ی له‌سه‌ر سروشتی کۆمه‌لگای عیراقی هه‌بوو، ته‌نانه‌ت ده‌توانرێت بگوتریت ولاتیکی ئیسلامی نییه هاوشیوه‌ی عیراق بێت له‌ دروستبوونی مملانی له‌نیوان ئەو دوو تایفه‌دا. ئەو دوو تایفه‌یه که له‌ سه‌ره‌تادا یه‌ک بوون، دوا‌جار بوون به‌ دووانه‌ی جیاوا‌ز له‌قۆر رووی عه‌قیده و رێوره‌سمه‌کانه‌وه. ئەو جیاوا‌زیانه‌ش نه‌وه دوا‌ی نه‌وه زیادی ده‌کرد و که‌له‌که ده‌بوو، ئەمەش بابەتیکی سروشتیه، شایه‌نی سه‌رسام بوون نییه، مملانی مڕۆڤ به‌ تێپه‌ربوونی رۆژگار توندپه‌وی و زێده‌پۆیی له‌لای به‌شداربوونی ده‌رده‌که‌وێت، هه‌ر لایه‌نێک تێیدا له‌لایه‌ن خۆیه‌وه توندپه‌و ده‌بێت و زیاتر زێده‌پۆیی له‌و بیرۆکه‌یه ده‌کات که کۆمه‌له‌که‌ی دیکه‌ی نه‌یاریه‌تی، دواتریش هه‌رچه‌نده مملانی و مشتومپی نیوانیان درێژتر بێته‌وه ئەوا توندپه‌وی له‌نیوانیان دروست ده‌بێت.

ئەمەش دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی گشتیه ته‌نها له‌بابه‌تی مملانی تایفی قه‌تیس ناگریت، به‌لکو هه‌موو جۆره‌کانی دیکه‌ی مملانی مڕۆیی له‌خۆیه‌وه ده‌گریت. ئەو توندپه‌وییه‌ی ئیستا له‌ مملانی نیوان حزبه‌کان و دۆله‌تان و گه‌لان ده‌بینین، له‌ قۆر رووه‌وه جیاوا‌زیه‌کی زۆری له‌گه‌ڵ مملانی نیوان شیعه و سوننه‌وه نییه.

هه‌ندی‌ک له‌بهرمه‌ندان له‌به‌رئەوه ئایین ره‌تده‌که‌نه‌وه، چونکه به‌بۆچوونی ئەون دۆژمنایه‌تی و رکابه‌ری ده‌خاته نیوان خه‌لکه‌وه، که‌چی ئەوان بیریان چوه که مملانی بابەتیکی سروشتی مڕۆڤه، ئەگه‌ریش به‌ پالنه‌ری ده‌مارگیری ئایینی مملانی نه‌که‌ن، ئەوا به‌ پالنه‌ریکی دیکه مملانییه‌که ئەنجام ده‌ده‌ن. ده‌کریت بگوتریت مڕۆڤ مملانی مانه‌وه‌ی له‌ ئاژه‌لی باپه‌ریه‌وه بۆ به‌میرات ماوه‌ته‌وه!

^{٢٩٢} عبدالعزیز الدهلوی (مختصر التحفة الاثنی عشریة) تلخیص محمود شكري الألوسي ص ٧

ئایین و کۆمه‌لگا :

لێره‌دا مه‌به‌ستمان نییه‌ به‌ کێک له‌ شیعەگه‌ری یان سوننه‌گه‌ری به‌ چاکتر بزانین و به‌ لگه‌ی دروستی بۆ راستی به‌ کێکیان به‌ئینه‌وه‌، که‌ کامه‌یان له‌ روحی ئیسلام نزیکه‌. ئه‌مه‌ له‌ پَسپۆری پیاوانی ئایین و زانیانی که‌لامه‌، ئه‌وانه‌ بپه‌وده‌ ئیستاشی له‌گه‌دا بپیت مشتومر له‌سه‌ر ئه‌و بابته‌ ده‌که‌ن. ئه‌وه‌ی ئێمه‌ له‌وباره‌یه‌وه‌ مه‌به‌ستمانه‌ ئه‌وه‌یه‌ تاوتوێی ئه‌و دوو مه‌زه‌به‌ به‌که‌ین له‌رووی په‌یوه‌ندیان به‌ کۆمه‌لگاوه‌، ئه‌مه‌یش بابته‌تکی گرنگی بابته‌کانی کۆمه‌لناسی نوێیه‌، که‌ به‌ کۆمه‌لناسی ئایینی ناوده‌بریت.

خه‌ریکه‌ باوه‌ری ئه‌وه‌م هه‌بیت به‌ کێک له‌ هۆکاره‌کانی زیاده‌بوونی که‌لێن و جیاوازی نێوان شیعە و سوننه‌، ئه‌و سه‌رچاوه‌ بژێویه‌یه‌ که‌ پیاوانی ئایینی هه‌ردوو مه‌زه‌به‌ له‌سه‌ری ده‌ژین. پیاوی ئایینی سوننی بۆ بژێوی خۆی پشت به‌ حکومه‌ت ده‌به‌ستی، که‌چی هاوکاره‌ شیعیه‌که‌ی پشت به‌ عه‌وامی خه‌لک ده‌به‌ستی. ئه‌مه‌ش وا ده‌کات هه‌ر یه‌که‌یان به‌ تێپه‌وانینه‌ک سهریری ژیان بکات، له‌تێپه‌وانینی ئه‌وێتر جیاواز بپیت.

ئه‌ه‌لی سوننه‌ مه‌یلیان به‌ لای گوێپه‌یه‌لی حکومه‌ت هه‌یه‌، رێز له‌ فرمانه‌کانی ده‌گرن، ئه‌وان به‌روایان وایه‌ سولتان سیبه‌ری خودایه‌ له‌سه‌ر زه‌وی، گوێپه‌یه‌لی سولتانیش گوێپه‌یه‌لبوونه‌ بۆ فرمانه‌کانی خودا، له‌مه‌شدا پشت به‌و ئایه‌ته‌ ده‌به‌ستن که‌ ده‌فه‌رموی ((اطيعُوا اللَّهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ)) جا ئه‌و (أُولِيَ الْأَمْرِ)ه‌، ئه‌وان ده‌بیت گوێپه‌یه‌لی بن، ئه‌گه‌ر به‌دکار و زۆرداریش بپیت^{٢٩٢}.

که‌چی شیعەکان به‌ ره‌خنه‌ و رقه‌وه‌ له‌ حکومه‌ت ده‌پوانن، ئه‌وان دووره‌په‌ریزی له‌ حکومه‌ت ده‌که‌ن، خه‌ز ناکه‌ن لێی نزیک ببنه‌وه‌، یان خه‌ز ناکه‌ن پاداشت و مووچه‌ی لێ وه‌ربگرن. کولتوری شۆرشگێریان وایان لێ ده‌کات گریمانه‌ی ئه‌وه‌ بکه‌ن سولتان ده‌بیت وه‌ک عه‌لی کورێ ئه‌بی تائب بپیت له‌ دادپه‌روه‌ری و زه‌ه‌دا، کاتیکیش زانیان سولتان توانای ئه‌وه‌ی نییه‌، ئه‌وا سه‌رزه‌نشتی ده‌که‌ن و فه‌رامۆشی ده‌که‌ن.

^{٢٩٢} أبو یوسف (کتاب الخراج) ص ١٠-١١

ده‌توانین بڵێین شیععه له په‌تی حکومه‌ت نه‌جاتیان بوو، که‌وتنه‌ په‌تی عه‌وامه‌وه‌ .
پیاوانی ئایینی له‌ناو شیععه‌ له‌سه‌ر زه‌کات و (پێنجیه‌کی)، یان له‌سه‌ر یه‌ک له‌سی
مالی مردووان ده‌ژین، ئەمەشی لایه‌نی باش و خراپی خۆی هه‌یه‌ وه‌ک هه‌موو
بابه‌ته‌کانی دیکه‌ی ژیا‌نی مرو‌قایه‌تی^{٢٩٤}.

لایه‌نی چا‌که‌:

له‌وانه‌یه‌ زی‌ده‌پۆیی نه‌که‌م، ئە‌گه‌ر بڵێم فه‌قییه‌کانی شیععه‌ له‌هه‌موو که‌سی‌ک
زیاتر کۆشش بۆ به‌ده‌سه‌پنانی زانسته‌ ئایینی و زمانه‌وانیه‌کان ده‌که‌ن و کێ‌برکێ‌ی
له‌سه‌ر ده‌که‌ن. ئە‌وان له‌سه‌ر مو‌وچه‌ی تاییه‌ت نا‌ژین له‌حکومه‌ته‌وه‌ بۆیان بێ‌ت،
به‌ل‌کو له‌سه‌ر ئە‌و دا‌هاته‌ ده‌ژین که‌ له‌لایه‌ن خه‌ل‌که‌وه‌ بۆیان دێ‌ت، سروشتی
خه‌ل‌کیش وایه‌ ئا‌گاداری سامانی خۆیان و پا‌ره‌ به‌فه‌قییه‌ک نا‌ده‌ن، با‌وه‌پیان
به‌زانست و ته‌قوا‌که‌ی نه‌بێ‌ت. له‌به‌رئهم‌شه‌ هه‌ر فه‌قییه‌کی شیععی د‌لتیایه‌ له‌وه‌ی
چاره‌نووسی بژێوی و کۆمه‌لایه‌تی به‌نده‌ به‌ ب‌پ‌ی قول‌بوونه‌وه‌ی له‌زانست و زوه‌دی
له‌دو‌نیادا.

ئ‌وه‌ی سه‌ردانی نه‌جه‌ف ب‌کات، ئە‌مه‌ به‌روونی ده‌بینیت. ئە‌و شا‌ره‌ ئ‌یستا
بۆ‌ته‌ مه‌لبه‌ندی شیععه‌گه‌ری له‌هه‌موو ولاتی ئ‌یسلامی، به‌شی‌وه‌یه‌ک هه‌موو فه‌قی
وقوتابیان ولاتی شیععه‌گه‌ری، له‌و‌ی کۆده‌بنه‌وه‌. من چه‌ندین جار سه‌ردانی نه‌جه‌ف
کردوه‌، ته‌نانه‌ت به‌ختی ئە‌وه‌م هه‌بووه‌ دیداری مه‌رجه‌عی بالا‌موح‌سین حه‌کیم
ب‌که‌م. من ئ‌یعترا‌ف به‌وه‌ ده‌که‌م که‌سانێ‌کم نه‌دیوه‌ وه‌ک خه‌ل‌که‌که‌ی ئە‌وه‌ی
سه‌رقا‌ل بێ‌ت به‌زانست و کێ‌برک‌ێ‌ له‌سه‌ر ب‌کات.

له‌راستیدا زۆری‌ک له‌وان به‌ده‌ست بێ‌به‌شبوون و سه‌ختی ژیا‌ن ده‌نا‌ئێ‌ن، چون‌که
ئ‌ه‌و دا‌هاته‌ی بۆیان دێ‌ت به‌شی ژیا‌نێ‌کی خوش‌گوزه‌ران نا‌کات، به‌لام له‌گه‌ڵ
ئ‌ه‌وه‌شدا ئە‌وان به‌شی‌وه‌یه‌کی سه‌رقا‌لی خوێ‌ندن، مایه‌ی سه‌رسامبوونه‌. هه‌ر
یه‌کێ‌ک له‌وان هی‌وای ئە‌وه‌ ده‌خوا‌زی به‌ زانست و زوه‌ده‌که‌ی ره‌زامه‌ندی خه‌ل‌ک
وه‌ر‌ب‌گرێ‌ت، ئە‌مه‌ش ئە‌و ئامانجه‌یه‌ به‌دری‌ژایی ژیا‌نی هه‌و‌لی بۆ ده‌دات. کاتێ‌کیش
دو‌ای کۆششێ‌کی زۆر به‌و ئامانجه‌ی ده‌گات و ده‌بێ‌ته‌ مو‌جته‌هیدێ‌کی به‌نا‌وابانگ ئە‌وا

^{٢٩٤} علي الوردي (وعاظ السلاطين) ص ٣٩٤

سروشتی کۆمەلگەى عىراقى.....

ناتوانى شوئەكەى خۆى بۆ خوشگوزەرانى و خۆمەزنكردن بەكاربەيئيت. كاتىكىش ھەندىك ئاماژەى خوشگوزەرانى بە جلو بەرگ و ماله كەى دياربوو، ئەوا قسەوقسەلۆكى لەبارەو ە دروست دەبيت، بەرە بەرە پىنگە بەرزەكەى لەدەست دەدات.

رۆژنامەنووسىكى مىسرى سەردانى چەند موحتەمىدىكى گەورە دەكات لەنەجەف، لە رۆژنامە لەسەريان دەنووسى و سەرسامى خۆى بە ژيانى زوھد و سادەبىيەكەى ئەوان دەردەبريەت، سەرەپاى ئەوان دەسەلاتيان بەسەر دەيان مليۆن خەلك ھەيە، لەھەر كۆيەك بىت سامانيان بۆ دىت. ئەو رۆژنامەنووسە نازانى دەسەلاتى ئەوان بەسەرخەلكەو ە لەزەدەكەيان وەرگىراو، ئەگەر ئەوان خوشگوزەران بن ئەوا ئەو دەسەلاتەيان لەدەست دەدەن.

لايەنى خراپ:

ئەو ەى ژيانى باسكردن بىت، فەقيەكانى شيعە مىراتگرى موعتەزىلەن لەئاراستەى فەلسەفەكارى وئازداى بىركردنەو^{٢٩٥}. لەبەر ئەمەش لە پيشختنى فيقھى خۆيان گەيشتونەتە پلەيەكى بەزى وردەكارى و فرەيى، ئەو ەى لەمەشدا ھاوكارى كردوون ئەوان بابى ئىجتەھاديان لە فيقھدا دانەخستو ە. ئەو ەى بازنەى خوئندن لەلاى ئەوان بىيىنى، سەرسام دەبيت لەو مشتومرە قولانەى كە لەبوارى فيقھدا ئەنجامى دەدەن.

لەھەمان كاتدا ئەودياردەيە خالى نىيە لەلايەنى خراپى. وەك دەزانريەت پياوانى ئاييىنى شيعە فەلسەفەكارى ناكەن، تەنھا لە ئەلقەكانى خوئندن و مشتومرە تايبەتەكانيان نەبيت، ئەوان لەو جۆرە دانىشتنانە دەگەنە ئەوپەرى ئازادى بىركردنەو ە و فراوانى ئىجتەھادكردن، بەلام ناتوانن ئەمە بۆ عوامى خەلك ئاشكرا بكەن، لەترسى ئەو ەى لەدژيان ھەل بچن و لىيان پاشگەز ببنەو ە. خەلكى عوام بەشيوەيەكى گشتى لەكاروبارى ئاييىنى خۆيان مەيليان بۆ ئەفسانە ھەيە، زۆرجارىش عەقيدە و رۆرەسمى نوێ دادەھيئن، بەپيى بارودۆخى و پتيويستى كۆمەلايەتى و دەروونىەكانيان. تىيىنى ئەو ە دەكرىت پياوانى ئاييىنى لەناو شيعە

^{٢٩٥} آدم مئز (المصدر السابق) ج ١، ص ٩٧

زۆرکات درک به‌مه ده‌کن، به‌لام ناتوانن له‌به‌رامبه‌ریدا شتێک بکه‌ن. ئه‌وان زۆر له‌خه‌لکی عه‌وام ده‌ترسن، هه‌زن ناکه‌ن له‌شتێک به‌ره‌نگاریان ببنه‌وه زۆر که‌م نه‌بی‌ت.

هه‌یه‌دین شه‌هرستانی له‌گۆڤاری (العلم) ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و دیارده‌یه‌ کردوه، گۆڤاره‌که‌ به‌ر له‌جه‌نگی یه‌که‌می جیهان ده‌رده‌چوو، شه‌هرستانی وتاریکی تیدا نووسیوه به‌ناوی (زانایانمان و ده‌رخستنی هه‌قیقه‌ت) له‌ وتاره‌که‌ی هاتوه "... له‌و سه‌رده‌مانی دوایدا ده‌سه‌لاتی رای گشتی به‌سه‌ر رای زانایان ده‌رکه‌وتوه... وایله‌یهاتوه زانا و هه‌قیه‌ قسه‌ له‌سه‌ر مه‌ترسییه‌کانی خۆی ده‌کات له‌نیۆ قوتابیان، به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی عه‌وام به‌چاکی ده‌زانی. له‌کتیبه‌ لۆژیکه‌کانی خۆی ئه‌و شتانه هه‌لده‌بژێری، ئه‌وه‌ نییه له‌وتاره زانستیه‌کانی هه‌توای له‌باره‌وه ده‌دات، له‌ هه‌تواکانیشی بۆ خه‌لک چه‌ندین هونه‌ری سیاسه‌ت و کوشکیشی به‌کارده‌هێنی له‌ترسی هه‌لچوونی خه‌لک. ته‌نانه‌ت هه‌قییه‌ک بۆی گێڕاینه‌وه که‌ یه‌کێک له‌خه‌لکی عه‌وام لێی پرسیه‌وه: گوايه جوله‌که‌یه‌ک بۆ حوسێن گریاوه، فرمیسکه‌که‌ی که‌وتۆته سه‌ر کراسه‌که‌ی ئه‌و، ئایا کراسه‌که‌ پیس بووه یان نا؟ هه‌قییه‌که‌ش به‌ترسه‌وه وه‌لامی ده‌داته‌وه و ده‌لێ: وه‌لامی ئه‌و بابته له‌لا فاتیمه‌ی زه‌هرايه. یه‌کێکی دیکه له‌ هه‌قییه‌کی پرسیه‌وه بۆ له‌لای کێ بۆ حوسێن سه‌ری خۆ شق بکات. ئه‌وا به‌هه‌مان شێوه‌ی پێشوو وه‌لامی ده‌داته‌وه. ئه‌و دیارده‌یه هه‌ر شه‌ له‌نایین ده‌کات و سیماکه‌ی له‌ناو ده‌بات و بنه‌ماکانی ده‌توێنێته‌وه، چونکه نه‌زانه‌کانی میلله‌تان له‌که‌می زانست و که‌می ئاماده‌ییان، لاوازی خه‌سله‌ته‌کانیان مه‌یلیان به‌لای خورافات و داهینانی شتی نه‌خوازراو هه‌یه، ئه‌گه‌ره‌هاتوو زانایان لێی بێده‌نگ بوون و وه‌لامیان نه‌ده‌نه‌وه، یان له‌خواسته‌کانیان هاوکاریان کردن، ئه‌وا زیاده‌کراوه‌کان به‌سه‌ر بنه‌ماکانی ئایینه‌وه زāl ده‌بی‌ت، بێده‌عه به‌سه‌ر هه‌قیقه‌ته‌وه زāl ده‌بی‌ت، کاتی‌ک شه‌ریعه‌تی بته‌پرستی و هه‌مه‌جی به‌سه‌ر ئایینه‌وه زāl بی‌ت ئه‌وا نه‌ته‌وه‌کانیش هه‌لده‌ته‌کێن...^{٢٩٦}.

له‌نیوان شیعه‌گه‌ری و سوفیگه‌ریدا:

کاتێک ده‌بینین عه‌وامی خه‌ڵک ئاره‌زوو ده‌که‌ن بیدعه‌ له‌عه‌قیده و رێۆره‌سمه‌ ئایینییه‌کان بکه‌ن، ناگرێت له‌مه‌دا گله‌یی له‌وان بکه‌ین، وه‌ک له‌سه‌ره‌تای ئهم به‌شه‌دا ئاماژه‌مان بۆ کرد، ئه‌وان ناچارن رووبه‌رووی ئه‌و مه‌ترسی و کێشانه‌ ببنه‌وه که له‌ژایانیاندا به‌ده‌ستیانه‌وه‌ ده‌نالێن.

عه‌وامی خه‌ڵک له‌هموو تایفه و ئایینه‌کان له‌مه‌دا هاوشیۆه‌ن، ئه‌وان له‌ شیۆه‌ی ئه‌و عه‌قیده و رێۆره‌سمه‌ جیاوازیان هه‌یه که دایانه‌یتاوه، ئه‌گینا له‌رووی پالته‌ره‌که‌وه جیاوازیان نییه. ئه‌مه‌ش به‌روونی له‌نیوان هه‌ر یه‌که له‌شیعه و سوننه ده‌بینین، ئێمه کاتێک له‌ ناوچه سونییه جیاچیاکان ده‌گه‌ڕێین، به‌جیاکردنه‌وه‌ی خودی بیابان، ئه‌وا جوۆره عه‌قیده و رێۆره‌سمێکی ئایینی ده‌بینین، له‌رووی بنه‌مای کۆمه‌لاییه‌ته‌که‌ی هیچ جیاوازی له‌گه‌ڵ ئه‌وه نییه که له‌ شیعه‌کانی عێراقمان بینیوه. ده‌توانین بلێن سوفیگه‌ری له‌و ولاته‌نه ئه‌و عه‌قیده و رێۆره‌سمانه‌ی پێشکه‌شی خه‌ڵک کردووه که ئه‌وان پێۆیستان پێیه‌تی، به‌شیۆه‌یه‌ک دانیایی وگه‌شبینیان پێ ده‌دات، له‌به‌رامبه‌ر کێشه‌کانی ژیان و مه‌ترسیه‌کانی.

له‌راستیدا له‌م لایه‌نه‌وه لێکچوونێکی زۆر له‌نیوان شیعه‌گه‌ری و سوفیگه‌ری هه‌یه، بۆیه بۆ هه‌ر ولاتیکی سوننی یان شیعی بچین، ئه‌وا مه‌زارگه‌ی پێرۆز ده‌بین، خه‌ڵک سه‌ردانیان ده‌که‌ن و نزا و نه‌زریان بۆ ده‌که‌ن. هه‌روه‌ها خه‌ڵکی پێرۆزیش ده‌بینین خه‌ڵک داوای به‌ره‌که‌تیان لێده‌که‌ن، داوای پالێشتیان لێده‌که‌ن له‌ ناخۆشی و شیقای نه‌خۆشیه‌کان. سه‌یده‌کانی شیعه به‌و ئه‌رکه ده‌روونییه هه‌ڵده‌سن، له‌لای ئه‌هلی سوننه شیخه‌کانی سوفیگه‌ری ئه‌و ئه‌رکه ده‌بینن....

یه‌کێک له‌و بابه‌تانه‌ی له‌میسر سه‌رنجی راکێشام ئه‌وه‌بوو زیاره‌تی (سه‌ید به‌دوی) له‌ ته‌نتا، جیاوازییه‌کی زۆری له‌گه‌ڵ زیاره‌تکردن حوسێن نه‌بوو له‌که‌ربه‌لا، هه‌روه‌ها بینیم سوفییه‌کان به‌بۆنه‌ی له‌دایکبوونی زه‌ینه‌ب و حوسێن ئاهه‌نگ ده‌گێنن، ئه‌لقه‌ی زیکر ساز ده‌که‌ن و به‌ که‌ژاوه و ئالاهه‌ ده‌رده‌که‌ون، هاوشیۆه‌ی ئه‌وه‌ی شیعه‌کان له‌یادی مردنی ئیمامه‌کانیان ده‌یکه‌ن.

ئێین خەلدون لە کتێبی موقەدیمە (المقدمه)^{٢٩٧} ئاماژەی بۆ ئەو لیکچوونە کردووە کە لە نێوان باوەڕی سوفیگەری و باوەڕی شیعەگەری هەیە، ئەو دەلی "وەک دەرکەوت سوفیەکانیش باسی (قوتب) دەکەن، ئەمەش مانای سەرۆکی عارفەکانە، برۆایان وایە کە سێک لە پێگەی مەعریفەدا هاوشانی نییە، تا خوا گیانی دەکێشی، دواتر بە کێکی دیکە لە ئەهلی عێرفان دەبێتە میراتگری.... ئەمە هەمان ئەو شتێە کە رافیزەکان لە میراتگری ئیمامەکان باسی دەکەن، سەیر بکە چۆن ئەو کەسانە بۆچوونی رافیزەکانیان بردووە، باوەڕیان پێیەتی. دواتر باسیان لە ریکخستنی شوێنگیرەوی ئەو قوتبە کردووە، وەک چۆن شیعەکان باسی نەقیبەکانیان کردووە. تەنانەت ئەوان کاتێک دەیهوێ بچنە ناو سوفیگەریەووە بۆ ئەوێ بیکەنە رێباز و باوەڕێک بۆخۆیان ئەوێ لە لای عەلی (خوا لێی رازی بێ) دەوێستن، ئەمەش هەمان مانای هەیە... کەچی عەلی لە نێوان سەحابەکاندا نە رێباز و نە مەزھەبی تایبەتی خۆی هەبوو.... دواتر لە مەعریفەت بەخودا کردیان بە قوتب، چونکە سەرۆکی عارفەکانە، دواتریش جیایان کردۆتەووە وەک لیکچوواندن بە ئیمام لەروخساردا، دەبێت لە ناوخیشدا هاوشیۆە بێت...بیر لە قسەی ئەو سوفیانە بکەو لە بارە (فاتمی: بەواتەئێ مەهدی چارەپوانکراو) گوتیانە، کتێبەکانیان پرکردووە لەو باسەووە... ئەمەش لە قسەی شیعە و رافیزەکان و رێبازەکیان وەرگیراوە. خوا رێنیشاندەری هەقە."^{٢٩٨}

دکتۆر کامل شەبیبی، یەکیکە لە مامۆستایانی بەشی فەلسەفە لە زانکۆی بەغدا، ئەو توێژنەووەیەکی تێروتەسەلی لەو بارەووە هەیە. لە توێژنەووەکە دەریخستووە تا چەند پەیوەندی و هاوشیۆەیی لە نێوان بیروباوەڕەکانی شیعەگەری و سوفیگەری هەیە."^{٢٩٩}

^{٢٩٧} ئەو تیکسانەیی هاوشیۆەیی تیکستی ئێین خەلدون، وەرگیرانیان بۆ زمانی کوردی کارێکی زەحمەتە نەگەر بەمانەوێ وەرگیرانیکی زۆر وردیان بۆ بکەین، چونکە بەزمان و روانیپێژمەکی کۆن نووسراوە، بۆیە ئێمە تەنها وێستمانە پێی تۆانا ماناکە بگواژینمە. وەرگیر

^{٢٩٨} ابن خلدون (المقدمه) تحقیق علی عبدالواحد وافی - ج ٣، ص ١٠٧٤-١٠٧٥
^{٢٩٩} بگەڕێووە سەر کتێبەکە (الصله بین التصوف والتشیع) بەم نزیکانەش کتێبێکی دیکە لەو بارەووەوە لەسەر هەمان بابەت دەرەچێت. عەلی وەردی

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

هه‌ندێك له پیاوانی ئایینی له‌ناو سوننه هه‌ول ده‌ده‌ن ره‌خنه له سوڤیگه‌ری بگرن و نكۆلی له باوه‌ر و كشه‌كانی بکه‌ن، گوايه ئه‌مه بیدعه‌یه له ئیسلام دا نییه، به‌لام هه‌وله‌كه‌یان پوچه‌ل ده‌بی‌ت. ئه‌وه‌ی به‌ره‌خنه‌گرتن له سوڤیگه‌ری ناوبانگی هه‌بوو ئین ته‌میمه بوو، ئه‌و پیاوه دژایه‌تی سوڤیگه‌ری و شیعه‌گه‌ری به‌یه‌كه‌وه ده‌کرد، بانگه‌وازی بۆ موسڵمان ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌ڕێته‌وه سه‌ر رێنمایه سه‌ره‌تا‌کانی ئیسلام، به‌لام بۆچوونه‌کانی بره‌وی نه‌بوو، ته‌نها له بیابان نه‌بی‌ت، ئه‌ویش به‌چهند سه‌ده داوای مرده‌ی بوو، کاتێک محمه‌د عه‌بدولوه‌هاب ده‌رکه‌وت له‌ناوه‌راستی سه‌ده‌ی هه‌شده‌م، بانگه‌وازی بۆ هه‌مان بۆچوونه‌کانی ئین ته‌میمه ده‌کرد. له‌ناوچه‌کانی دیکه‌ی ولاتی دیکه‌ش ئیسلامیش خه‌لك وه‌ك خۆیان مانه‌وه، له‌سه‌ر رێپازی سوڤیگه‌ری یان شیعه‌گه‌ری، ئه‌مه‌ش به‌پێی بارودۆخی خۆیان. ئه‌وان له ژیا‌نیان به‌ده‌ستی چه‌ندین جو‌رنه‌خۆشی و سته‌م و نیگه‌رانی ده‌نالێن، كه‌واته پێویستی‌ان به‌شتێك هه‌یه هاوکاریان بی‌ت، له رووبه‌رووبوونه‌وه و به‌رگه‌گرتن.

دابه‌شبوونی تایی له‌عێراقدا:

یه‌كێك له‌و دیاره کۆمه‌لایه‌تیانه‌ی له‌عێراق جێگای سه‌رنجه ئه‌وه‌یه: دابه‌شبوونی تایی له‌ ناوچه جیا‌جا‌کان، به‌گوێره‌ی په‌یوه‌ندی هه‌ر ناوچه‌یه‌كه به بیاباننشینه‌وه. له‌ ناوچه‌ی جه‌زیره به‌تاییه‌تی به‌شی باکووری هه‌موو هۆز و شاره‌کان له‌سه‌ر مه‌زه‌بی ئه‌هلی سوننه‌ن، ژۆر له‌نزیکن له‌ عه‌قیده و که‌شه ئاینیه‌کانیان هاوشتیه‌ی به‌دوی بیابان بن، که‌چی ناوچه‌ی بچوک ده‌بینن، وه‌ك ریزه‌ریک که‌مینه‌ی ئایینی تیدا ده‌ژیتن له‌وان شه‌به‌ك له‌نزیک موسڵ و نه‌سیریه له‌ نزیک عانه.

کاتێک که‌مێک به‌ره‌و باشوور ده‌ڕۆین، ده‌بینن خه‌لکه‌که پارێزگاری له‌سوننه‌بوونی خۆیان ده‌که‌ن، که‌چی سوڤیگه‌ری له‌نیویان په‌ره‌ده‌ستیی، به‌لام هه‌رکه ده‌گه‌ینه ناوه‌راستی عێراق، تێبینی ئه‌وه ده‌که‌ین سوننه‌گه‌ری له‌نیو هۆز و شاره‌کان و نه‌ ده‌بی‌ت شیعه جێگه‌ی ده‌گه‌ڕێته‌وه. له‌وی ده‌بینن شیعه‌گه‌ری له‌لای هه‌ندێک هۆز هه‌یه و لای هه‌ندێکی دیکه نییه، ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه هه‌ندێک هۆز له‌یه‌ك

شیعه و سوننه هه‌یه، واته هه‌ندێك له لقه‌كانی هۆزه‌كه له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی سوننه‌یه و به‌شێکی دیکه‌ش له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ن، ئه‌مه‌ش له‌شاره‌کانیش به‌دی ده‌کریت، به‌شیوه‌یه‌ك دوو شاری دراوسێی یه‌کتر هه‌ر یه‌که‌یان له‌سه‌ر مه‌زه‌به‌یێکن، یان دوو گه‌ره‌کی یه‌ك شار، یه‌کیان سوننه و ئه‌ویتریان شیعه‌یه.

ئه‌مه‌ش به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت له‌ ناوچه‌ی دیا له‌ ده‌رده‌که‌وێت، له‌وێ تێکه‌لبوونی تاییفی ده‌گاته ئه‌وپه‌ری، ره‌نگه‌ بتوانین ب‌لێین پێکه‌وه‌ژیا‌نی ئاشتیانه له‌نیوان دوو تاییفه‌که زۆره، ده‌گه‌من نییه ب‌بینین گه‌ره‌کێکی سوننی به‌شداری گه‌ره‌کێکی شیعی بکات له‌ که‌ژاوه و دانیشتن له‌ حوسه‌ینییه‌کان، ته‌نانه‌ت به‌شداری پ‌ی‌و‌زکردنی هه‌ندێك له‌ مه‌زاره‌گه و ئیمامه‌کانی یه‌ک‌تری‌ش ده‌که‌ن.

کاتی‌ك له‌ناوه‌پاستی عێراق به‌ره‌و باشووری ده‌پۆین، که ده‌گه‌ینه ناوچه نیشته‌نییه‌کان، ئه‌وا شیعه له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه به‌سه‌ر ناوچه‌که زاله، زۆر به ده‌گه‌من ده‌بینی له‌و ناوچه‌یه هۆزێك یان شارێك یان گه‌ره‌کێك سوننی ب‌یت، ئه‌و ناوچه‌یه ئه‌وه‌یا‌نه که شیعه له‌سه‌ره‌تادا ل‌تی گه‌ش‌ی کردووه، پ‌روپاگه‌نده‌ی شیعه‌گه‌راییش زۆر به‌توندی جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌م ناوچه‌یه ده‌کاته‌وه.

له‌وپه‌ری باشووری ناوچه نیشته‌نییه‌کان و له‌ناوچه‌ی به‌س‌را، هه‌ندێك شوێنی ب‌چووکێ سوننه ده‌بین، وه‌ك شاری زوبێر و ئه‌بو‌خه‌سیب، چه‌ند گه‌رێکی سوق شیوخ و هه‌ندێك ناوچه‌ی دیکه. ئه‌وانه دره‌نگ له‌ بیابانه‌وه هاتوون، ه‌یش‌تاش په‌یوه‌ندیان به‌ هۆزه‌کانی بیابانه‌وه ماوه، خه‌لکانی‌کی که‌میش له‌ ئه‌هلی سوننه له هه‌ندێك ناوچه‌ی نیشته‌نییه‌کان ده‌ژین وه‌ك ناس‌ریه. ئه‌وه‌ی ت‌ی‌ب‌ی‌ن‌یش ده‌کریت ئه‌وان به‌ره به‌ره که‌وتونه‌ته ژێر کاریگه‌ری شیعه‌گه‌رای، بۆیه به‌شداری له هه‌ندێك ر‌ی‌وره‌سمی شیعه‌کان ده‌که‌ن و له‌ دانیشتنه‌کانیان به‌شدار ده‌بن، ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌کیان له‌ بۆنه‌کان که‌ژاوه‌ی تاییبه‌تیان ده‌ب‌یت ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌یه به‌ره به‌ره به‌ره و شیعه‌گه‌رایێ ده‌چن.

نامرازه‌کانی پروپاگه‌نده‌ی شیعیه‌گه‌راییی:

شیعه‌کان رێبهره‌سمی ئایینی تایبته‌ به‌خۆیان هه‌یه، ئهم رێبهره‌سمانه‌ش له رابردوودا وه‌ك مه‌زنترین هۆكار و ئامرازى پروپاگه‌نده‌بوون بۆ كارىگه‌رى له‌سه‌ر ده‌روون، له‌خواره‌وه ناوى گرنگترینیان ده‌هێنین:

١- سه‌ردانى مه‌زارگه‌ پێرۆزه‌كان: شیعیه‌ پاره‌یه‌كى زۆرى له‌بنیادنانى مه‌زارگه‌ی ئیمامه‌كان خه‌رجكردووه، مناره‌ی مه‌زارگه‌كان درێژ ده‌كاته‌وه، گه‌ومه‌زه‌كانیان زیترپۆش ده‌كات و ناوه‌وه‌ی مه‌زارگه‌كانیش جوان نه‌خش ده‌كات، به‌شیوه‌یه‌ك هاوشیوه‌یان له‌جیهان نییه، هه‌موو ئه‌مانه‌ش كارىگه‌رییه‌كى زۆرى له‌سه‌ر راكێشانی خه‌لك هه‌یه بۆ شیعیه‌گه‌رى. كاتێك یه‌كێك سه‌ردانى ئه‌و مه‌زارگانه‌ ده‌كات ئه‌وا به‌ كه‌شه‌ روحانییه‌كه‌ی سه‌رسام ده‌بێت، هه‌رچه‌ندیش زیاتر بۆ ئه‌و شوێنانه‌ بكات، ئه‌وا كارىگه‌رى شیعیه‌گه‌رى به‌سه‌ر ناخیدا زیاتر ده‌بێت.

٢- كه‌ژاوه‌ و كاروانى حوسه‌ینى: شیعیه‌كان له‌وه راهاتوون له‌ده‌ رۆژى یه‌كه‌مى مانگی موحه‌په‌م به‌ كه‌ژاوه‌ و كاروانى گه‌وره‌ ده‌ریكه‌ون بۆ یادكردنه‌وه‌ی كوشتنى حوسه‌ین. ئه‌و كاروانانه‌ به‌ شه‌قامه‌كان ده‌پون و ئالا و ته‌پل و زوپنایان هه‌یه، چه‌ندین قه‌سیده‌ی خه‌مناكى میلی تێده‌ ده‌خوێنێته‌وه، خه‌لكه‌كه‌ له‌سه‌نگى خۆیان ده‌ده‌ن، به‌ زنجیر له‌پشتى خۆیان ده‌ده‌ن، له‌ رۆژى ده‌یه‌میش مه‌پاسیمى (ته‌تبیر) ئه‌نجام ده‌ده‌ن، خه‌لكه‌كه‌ له‌و مه‌پاسیمه‌ كفن ده‌پۆشن و خوێن له‌سه‌ریان دێته‌خواره‌وه، دواتریش نواندنى رووداوى كوشتنى حوسه‌ین له‌ كه‌ربه‌لا ئه‌نجام ده‌درێت... هه‌لچوونى سۆز ده‌گاته‌ ئه‌وپه‌رى.

٣- پرسه‌كان: هه‌ر پیاوماقوڵ و ده‌وله‌مهن‌دێكى شیعیه‌ ئاره‌زوو ده‌كات پرسه‌یه‌كى ده‌ رۆژى دا بنێت، بۆ خوێندنه‌وه‌ی بابته‌ى كوشتنى حوسه‌ین، به‌تایبه‌تیش له‌ مانگی موحه‌په‌م و سه‌فه‌رى هه‌ر هه‌موو سائێك ئه‌مه‌ ده‌كریته‌. ئه‌وه‌ی ئه‌و پرسانه‌ ببینی و گوێ له‌ شیعه‌ خه‌ماوییه‌كان بێت كه‌ له‌لایه‌ن خه‌تیه‌كانى شیعیه‌وه‌ ده‌خوێنرێته‌وه و تێیدا وه‌سفى كوشتنى حوسه‌ین و كورپان و برا و كه‌سوكارى ده‌كریته‌، ئه‌وا مه‌یلی بۆ گریان ده‌بێت. خه‌تیه‌كانى شیعیه‌ له‌و بواره‌دا هونه‌ركارییه‌كه‌ی سه‌ریان كړدووه، به‌شیوه‌یه‌ك ده‌توانین له‌هه‌ر

مه‌جلیسێکدا گریان و فیغان دروست بکه‌ن. ئه‌و خه‌تیبانه‌ش به‌گوێره‌ی عه‌قل و زمانی خه‌لك قه‌سه ده‌که‌ن، زۆرجاریش شیعی میلی به‌ ده‌نگێکی خه‌مبار و ئاوازدار ده‌خوێنه‌وه، کاریگه‌رییه‌کی زۆر ده‌خه‌نه سه‌ر ده‌روون.

ئهو هۆکارانه‌ی سه‌ره‌وه ئیستا له‌لایه‌ن خوێنده‌واره‌کانی شیعه بۆته کاریکی عه‌یب، زۆریک له‌پیاوانی شیعه پیتی رازی نین و هه‌ندیکیش نکۆلیان لێکردوه و به‌حه‌رامی ده‌زانن. له‌راستیدا ئهو هۆکارانه ئه‌مرۆ له‌بری ئهو خه‌لك بۆ لای شیعه‌گه‌ری رابکێشن، ئه‌وان لێی دوور ده‌خه‌نه‌وه، به‌لام ده‌بیته ئه‌وه له‌بیر نه‌که‌ین ئهو هۆکارانه له‌ سه‌ده‌کانی رابردودا له‌گه‌ڵ عه‌قلی خه‌لك گونجاو بوو و ده‌یاننوانی کاریگه‌ریان به‌سه‌ر خه‌لكه‌وه هه‌بیته، ته‌نانه‌ت له‌گه‌رنه‌ترین هۆکاره‌کانی پروپاگه‌نده بوون، به‌شیویه‌ك پالنه‌ر بوون بۆ به‌شداری عاتیفیانه‌ی خه‌لك و فرمسیك رشتن، ده‌رفه‌تیکیش بوو بۆ ده‌رده دلی خه‌لك که به‌ده‌ست کپکردن و ئازاراه ده‌یاننالاند.

لیدی درۆر ده‌گێڕێته‌وه، ژنیکی مه‌سیحی نواندنی به‌سه‌رهاتی حوسیتی له‌مزگه‌وتی گه‌وره‌ی کازمیه بینیه له‌ رۆژی عاشورادا، سه‌یری خه‌لكه‌کی کردوه که خه‌م به‌سه‌ریان زاله، به‌م رووداوانه زۆر کاریگه‌ر ده‌بیته، ئه‌وا فرمیسکی به‌گوێ ده‌یته خواره‌وه. له‌و کاته‌دا ژنیکی شیعه ده‌یبینی و هاوار ده‌کات و ده‌لی "سوپاس بۆ خدا، هیدایه‌تی و هه‌رگرت و بوو به‌ شیعه"^{٩٢}.

دکتۆر جوزیف درک به‌راوه‌ی کاریگه‌ری ئهو ئامرازه‌ی شیعه‌گه‌ری کردوه له‌ هیند، له‌وێ بینیه‌تی شیعه‌گه‌ری له‌سه‌رده‌میکی دووره‌وه بلالو بۆته‌وه. شیعه‌کان له‌ هیند هاوشیوه‌ی براکانیان له‌ عێراق پرسه و ماته‌مینی داده‌نین و به‌ که‌ژاوه و ئالاه له‌شه‌قامه‌کان ده‌رده‌که‌ون. جوزیف ده‌لی ئه‌وان گه‌وره‌یی ئهو سته‌مه ده‌رده‌خه‌ن که ئیمامه‌کانیان کراوه، به‌مه‌ش کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره له‌ده‌روونی خه‌لك دروست ده‌که‌ن، چونکه مرۆڤ به‌ سروشتی خۆی مه‌یلی به‌ لای

^{٩٢} لیدی درۆر (فی بلاد الرافدين) ترجمة فواد جميل. ص ٩٢

مەزئۇم ھەيە تەنانەت ئەگەر لەسەر ناھەقىش بىت، لەبەرامبەر رەقىيان لە زائىم دەبىتەو ئەگەر لەسەر ھەق بىت^{٢٠١}.

ژىيە ھەستىارەكان:

كاتىك ھۆزەكانى بەدو دىنە عىراق دەكەونە ژىر كارىگەر پروپاگەندەى شىعەگەرايى، ھەك پىشتەر بىنىمان ئەو پروپاگەندەيە ئامرازى زۆر سەرکەوتوى ھەيە، ژىيە ھەستىارەكان لە دلى رۆلەكانى ئەو ھۆزانە دەژەنى و زۆر بەھىزەو بەرھەو شىعەگەرايىيان كىش دەكات.

دو بابەت ھەيە پروپاگەندەى شىعە زۆر جەختى لەسەر دەكاتەو، يەكەمیان باسکردنى خەسلەتە باشەكانى ئەھلى بەيتە، دووھمىش باسکردنى ئەو زولمەيەكە لە ئەھلى بەيتكراو. دەكرىت بگوتىت دوو كەس ھەن لە ئەھلى بەيت ئەو خەسلەتانەيان تىدا دەرکەوتوو و ئەو زولمانەيان بەرکەوتوو. ئەوانىش عەلى كورپى ئەبوتالب و حوسىنى كورپەتى، بۆيە زۆرتىن وتار و شىعەرەكانى شىعە لەبارەى ئەو دوو ئىمامەيە. ئەوان زۆر لەسەر ئەو سىفەتانە دەپۆن كە عەلى ھەيبوو، ھەك پالەوانىتى، رەوانبىژى، دادپەرورەى و زوھد، دواترىش باسى ئەو كارەستانە دەكەن، كە رووبەرورەى ئىمام بۆتەو، دواجارىش بەدەستى تاوانبارىكەو كۆزراو. لەسەر حوسىنىش بەھەمان شىو، ئەوھى شايەنى باسە كوشتنى حوسىن بابەتتىكى گىرنگە لە پروپاگەندەى شىعەگەرى، بۆيە خەتب و شاعىرانى شىعە تا ئەو پەرى بەكارىيان ھىناو و ئەنجامى زۆرىشيان بەدەستھىناو.

لەراستىدا ئەو شىوازەى پروپاگەندە كردن لەگەل ھۆزەكانى لادى دەگونجى، لەگەل بارودۆخى دەروونى و كۆمەلەيەتيان گونجاو، لەلایەك چىرۆكى نايابيان لەبارەى پىاوەتى و ئازايەتى و مروەتەو دەگىرپتەو، لەيەكى دىكەشەو، مەيلى رۆشنىبرى بىاباننشيان لەلا دەورۆژىنى كە لەناخى دلىان ھەيە، تەنانەت جۆرە چىرۆكىيان پى دەدات پرىەتى لە خەم و پەژارە، ئەمەش دەرەتتەكە بۆ نەفەسىكى دەروونى ئەوان كە ژيانىيان پرىتى لە نەخۆشى و سەم و تەنگەنى.

^{٢٠١} مجلة العلم ، السنة الثانية ، ص ٢٥٠- ٢٦٠

ئەگەر هاتوو ئەو پروپاگەندانی شیعە لە نێو ھۆزەکانی بەدوی بیابان بە کاربێت، ئەوا ئەو کاریگەرییە نەدەبوو کە لەسەر ھۆزەکانی لادێی ھەبوو، بەدو حەز دەکەن گۆیی لە سەرگۆزەشتە چاکەکاری بگرن، بەلام نایەنەوئ گۆییان لە ستم و خەم بێت. ئەوان لە بیابان بەرگە ی هیچ ستمێک ناگرن، بۆیە بێباکانە رووبەرووی کوشتن و مردن دەبنەو، زۆر کەم لەسەر کوژراو و مردوو دەگرن، گریان بە تێپوانینی ئەوان سیفەتی ژنانە، بەلام سیفەتی پیاوان سەبر و نامادەباشی بۆ شەرەشمێر و تۆلەکردنەوہیە.

برادەرێکم گێڕایەو، شێخێکی بەدو، لەبارە ی باوہری شیعە پرسساری لە شێخێکی بەنی تەمیم کردوو، ئەویش لەو لāmدا وتوہتی: باوہری شیعە بریتییە لە خۆشەویستی عەلی کۆری ئەبو تالب و بەچاکتر زانیینی لە ھەموو خەلک لەدوای پێفەمبەرہو، شێخی بەدو ھەلەدەچێت و دەلی" ھەموومان شیعەین، ئەوہ عەلییە باوکی حوسێن، سوارچاکی (مەیمونە)^{٢٠٢}، کەس ھە یە وەک ئەو بێت!"

ئەو وەلامە وێنە یەکی روومان لەبارە ی باوہری ئایینی لای بەدوہکان پێدەدات، لە راستیدا ئەوان عەلیان زۆر خۆش دەوئ، سەر سامن بە پالەوانی و رەوانبێژی و مروہ تەکە ی عەلی، بۆیە لە تێپوانینی ئەوان عەلی نمونە ی سوارچاکی عەرەبە، لەگەڵ ئەوہ شدا ناتوانن ببن بەو شیعە یە کە لە عێراق ھە ی، ئەوان تەنھا لە کاتی سەر سامی و خۆشەویستی لە لای عەلی دەوہستن، کاتی ک بەگاتە حالەتی گریان لەسەر عەلی و کۆرەکانی و پارانەوہ لەسەر گۆرەکانیان، ئەمانە بابەتی کە بەدوہکان قبوڵی ناکەن و تێی ناگەن. ئەوان بروایان وایە شانازییە بۆ پیاوی قارەمان بە کوژراوی بمێت، نەنگییە پیاو لەسەر جێگا کە ی بمێت.

شوێنەکانی سوێندخواردن:

لە بەشیکی رابردوودا باسی ئەوہ مان کرد تاکی بەدو راستگویی و راشکاویی و ئەمانەت و وەفای بەسەر زالە، لەبەر ئەوانە لە قسە و بەلێنەکانی پەنا بۆ سوێندخواردن نابات، بەکەمی نەبێت. گەورەترین سوێندی بەدو ئەوکاتە دێت کە

^{٢٠٢} وشی (میمون) مان وەک خۆی داناوہتەرە، لەبەر ئەوہی ناوی نەسبە کە ی عەلی کۆری ئەبو تالب بوو-

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

چیلکه‌دارێک له‌زه‌وی هه‌ڵده‌گرێته‌وه و ده‌لی: (وحق هذا العود والرب المعبود)^{٢٠٢} (واته به راستی ئه‌و چیلکه‌یه و به‌خودای په‌رسترا). بۆ نمونه له‌وانه‌یه به‌کوشتن تۆمه‌تبار بکریته، ئه‌گه‌ر داوای سویندیان لێکرد ئه‌وا ئاماده‌یه دان به‌تاوانه‌که‌ی بنیته، به‌لام به‌درۆ سویند ناخوات^{٢٠٤}.

به‌لام کاتێک به‌دو به‌ره‌و عێراق دێن ئه‌وا به‌ره‌ به‌ره ئه‌و خه‌سله‌ته‌یان له‌ده‌ست ده‌ده‌ن، ئه‌وان ده‌که‌ونه ژێر فشاری باج و پیاوانی حکومه‌ت و ریاکاران، ناچارده‌بن نه‌ریتی درۆ و ئیماندارێ درۆ به‌کاربه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و فشاره‌ی سه‌ریان که‌م بکه‌نه‌وه. له‌واقیعه‌دا ئیماندارێ به‌درۆ به‌شیوه‌یه‌کی ترسناک له‌ لادێکان بلاوبۆته‌وه، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی کرین و فروشتن له‌گه‌ڵ خه‌لکی شار ده‌که‌ن، تۆ هه‌رکه له‌ باشی کالای و نرخه‌که‌ی ده‌پرسی، ئه‌و به‌وپه‌ری ئیمانداریه‌وه سویند ده‌خوات و زۆریه‌ی جاریش قسه‌کانی درۆیه. ئه‌و دیارده‌یه به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت له‌لای ژنانه‌ی لادێ به‌دی ده‌کریته، ئه‌وان به‌ره‌می کیلگه و شیرمه‌نی ده‌هێنیه بازاره‌کانه‌وه، ئه‌و کاته گۆبیست ده‌بیت به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر که‌شه‌که پێ ده‌که‌ن له‌ ئیماندارێ و سویندخواردن.

ئهم بارودۆخه کۆمه‌لایه‌تیه‌ و ده‌کات پتویست به‌ جوړێک له‌ سویندخواردن بێت خه‌لک لێی دایا بێت و درۆی تیدا نه‌کات. کاتێک خه‌لکه‌که له‌ ئیمانی به‌درۆ راهاتوه به‌ناوی خودا و پیغه‌مبه‌ر و ئیمامه‌ پێرۆزه‌کان، ده‌بیت سویندیکی تایبه‌ت له‌ نیاوانیان ده‌ریکه‌وێت خه‌لکه‌که له‌ به‌کارهێنانه‌ی بترسن.

کاتێک له‌ لادێکان ده‌گه‌ڕێن هه‌ندێک مه‌زارگه ده‌بینن خه‌لک بۆ سویند به‌کاریان ده‌هێنن، پێشیانوايه درۆ له‌سویندی ئه‌و شوینانه نه‌خۆشی و کاره‌ساتیان تووش ده‌کاته‌وه، ئه‌مه‌ش ئه‌و مه‌زارگانه‌یه که له‌ خواره‌وه به‌پێی گرنگه کۆمه‌لایه‌تییه‌که‌ی هاتوه:

١- مه‌زارگه‌ی عه‌باسی کوپری عه‌لی له‌ که‌ربه‌لا

٢- مه‌زارگه‌ی سه‌ید محه‌مه‌د له‌ نزیک به‌له‌

^{٢٠٢} عبدالجبار الراوي (البادية) ص ٢٣٤
^{٢٠٤} عباس العزاوي (عشائر العراق) ج ١، ٤٠٦

۳- مه‌زارگه‌ی عه‌بدوڵڵای کورپی عه‌لی له‌ باشووری قه‌له‌ی سالج

۴- مه‌زارگه‌ی عه‌لی شه‌رقی له‌ نزیک کومیت

۵- مه‌زارگه‌ی عه‌لی یه‌سربی کورپی موسای کازم له‌ نزیک به‌دره

چه‌ندین مه‌زارگه‌ی دیکه‌ش هه‌یه‌ گرنگیان له‌مانه‌ی سه‌ره‌وه‌ که‌مه‌تره‌، هه‌مووشیان خه‌لکی ده‌ورو به‌ریان هانایان بۆ ده‌به‌ن و له‌ مه‌سه‌له‌ی بازرگانی و هاوچه‌یمانیی هۆز و شتی دیکه‌ په‌نایان بۆ ده‌به‌ن، وا باوه‌ گوايه‌ هه‌ر مه‌زارگه‌یه‌ک نیشانه‌ی خۆی یه‌، ده‌توانی‌ ئه‌وه‌ که‌سه‌ نه‌خۆش بکات، که‌ سویندی به‌درۆ خواردوه‌. وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت درۆزنه‌که‌ به‌ کاریگه‌ر ده‌روونی له‌کاتی سویندخواردنه‌که‌ نه‌خۆش ده‌که‌وێت.

له‌یه‌کێک له‌په‌نده‌کانی خه‌لک عێراق هاتوه‌ "الامام الذي لايشور يضر به‌ الناس بالخرق" "ئهو ئیمامه‌ی نیشانه‌ی نه‌بیّت ئه‌وا خه‌لک به‌به‌رده‌وام خراپ به‌کاری ده‌هینن". ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌یه‌ خاوه‌نی مه‌زارگه‌که‌ ئه‌گه‌ر نیشانه‌ی نه‌بوو خه‌لکی تووش نه‌کرد ئه‌وا ته‌نها سوکایه‌تی پێده‌کرێت، به‌ بێ ترس سویندی پێ ده‌خۆن، به‌لام ئه‌گه‌ر نیشانه‌ی هه‌بوو ئه‌وا درۆی له‌گه‌ڵ ناکه‌ن، هه‌ر چه‌نده‌ نیشانه‌که‌شی ترسناکتر بیّت ئه‌وا زیاتر ریزی ده‌گرن.

عه‌باسی کورپی عه‌لی:

مه‌زارگه‌ی عه‌باسی کورپی عه‌لی، مه‌زنترین شوینه‌ بۆ سویندخواردن له‌ناوچه‌ نیشته‌نیه‌کانی عێراقدا. خه‌لکی عه‌وام له‌و ناوچه‌یه‌ عه‌باس به‌ سه‌رگه‌رم وه‌سف ده‌که‌ن، مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه‌ خاوه‌ن سه‌لیقه‌یه‌کی تونده‌ و زۆر توپه‌یه‌ نیشانه‌که‌ی خۆی دوا ناخات. خه‌لک بویری ده‌کات به‌ناوی پێغه‌مبه‌ر و ئیمامه‌ گه‌وره‌کان سویندی درۆ بخوات، به‌لام ناوێرن له‌به‌رامبه‌ر عه‌باس درۆ بکه‌ن، له‌ باره‌ی هۆکاره‌که‌وه‌ پرسیارم له‌ هه‌ندیکیان کرد، ده‌یانگوت "پێغه‌مبه‌ر و ئیمامه‌کان مه‌عسوم و ئازاری که‌سیک نادات، خه‌تایان به‌رامبه‌ر بکات، که‌چی عه‌باس وانیه‌ سه‌رگه‌رمه‌".

لیدی درۆر ده‌لی "... ئه‌گه‌ر شیعه‌ به‌درۆ به‌ناوی حوسین سویند بخوات، ئه‌وا سزای بۆ نابیّت، ئیمامه‌ نه‌رمونیانه‌که‌ لێی خۆش ده‌بیّت، به‌لام عه‌باس توپه‌یه‌ و

كەسىكى سەربازى توندە، باوەرى بە فشار و گوشار ھەيە، بۆيە كەسىك جورئەت ناكات بە درۆ بە ناوى ئەو سويند بخوات. ئايا نەتبينيوە لەساپىتەى مزگەوتەكەى عەباس سەرى پياويك ھەلوسراوھ ؟! دەگوتريت ئەمە بە درۆ بە ناوى عەباس سويندى خواردووھ، بۆيە سەرەكە ھىچى دىكەى لە دەست نەبوو تەنھا لە جەستە جيا ييتەوھ و بە ساپىتەكە بلكيت. بۆيە مۆ ھەر كاتيك بە درۆ بە ناوى عەباسەوھ سويند بخوات وەك ئەو پياوھى لى ديت^{٢٠٥}.

لە راستيدا كارىگەرى عەباس تەنھا لە بوارى سويندخواردن قەتيس ناكريت، بەلكو بۆ زۆر بوارى دىكە دەپوات. تيبينى دەكرىت ھۆزەكانى ناوچەى نيشتەنيەكان گەل باوھ و نەريتيان لە بارەى عەباسەوھ ھەيە، وەك فاتىحەى عەباس، پلانى عەباس، ئالاي عەباس، شمشىرى عەباس، دارەساي عەباس، نانى عەباس، چەندىن نەريتى دىكە. ئەوان ئەگەر بيانوى يەكك بەكەمى دىندارى وەسف بکەن، ئەوا دەلێن "عەباسى لەبىرچووھ". شاکر مستەفا سەلىم باس لەوھ دەكات سالم خەيون شىخى بەنى ئەسەد، دواى پىنج سال دوور خزانەوھ لە ھىند دەگەرپتەوھ، ھەندىك لە ئەندامانى ھۆزەكەى تيبينى دەكەن ھەلوسوكەوتى ھەرەنجى ھەيە و وازى لە دىندارىيە توندەكەى ھىناوھ، بۆيە دەلێن: ئەو سەيد و عەباسەكانى بىرچووھ، ريشى تاشيوھ، عەرەق دەخواتەوھ، قسە لەبارەى سياسەتەوھ دەكات، سەگ رادەگرىت^{٢٠٦}.

بۆيە ئەم دياردە كۆمەلایەتيە، جىگای سەرنجە: جا ھۆكارەكەى چىيە؟ بۆچى عەباس لەنێو ھۆزە لادىيەكان ئەو پىنگ بەرزەى ھەيە؟ مەن بىروام وایە ھۆزەكان لەبەر ئەوھ زۆر پەروەشى عەباسن، چونكە نمونەى سوارچاكىكى بەدويان تىدا دۆزىوھتەوھ. وەك دەرکەوت ئەوان ناتوانن بە روونى گوزارشت لە ناخى دەرروونى خۆيان بکەن، بەشێوھەك بىنيمان عەباس بەسەرگەرمى وەسف دەكەن، گوايە توپەيە و نيشانەكەى پەلەيە، لە راستيدا ئەوان وا سەيرى عەباس دەكەن كەسىتى سوارچاكىكى نازايە، كە زۆر رىزى ھەيە بەپى بەھاي بەدوى كۆنيان.

^{٢٠٥} لىدى درور (المصدر السابق) ص ٨٤

^{٢٠٦} شاکر مصطفى سيم (الجبايش) ج ١ ص ٢٠٥

کاتێک به‌سه‌رهاتی عه‌باس له‌ کتێبه‌که‌ی میژوو ده‌خوێنینه‌وه، ئه‌وا ده‌توانین ئه‌و هۆکارانه‌ بدۆزینه‌وه که هۆکارن بۆ سه‌رسامبوونی هۆزه‌کان به‌ عه‌باس، ئه‌مه‌ش چه‌ند خاڵێکه‌ له‌ سه‌ر گوزه‌شته‌ی عه‌باس:

یه‌که‌م: میژوونوسان باس له‌وه‌ ده‌که‌ن ئیمام عه‌لی، قاسیدی ناردۆته‌ لای عه‌قیلی بۆ ئه‌وه‌ی پرسسی پێ بکات بۆ ده‌ست نیشان کردنی هاوسه‌رێک که رۆله‌یه‌کی سوارچاکی بۆ بێنێته‌ دونه‌یاوه‌. وه‌ک ده‌زانرێت عه‌قیل ره‌چه‌له‌کناسی عه‌ره‌ب بوو شاره‌زابوو تێیدا، بۆیه‌ ئامۆژگاری براکه‌ی ده‌کات تا فاتیمه‌ی کچی چه‌زام کلاب خوازیی بکات، ده‌شڵی "له‌نیۆ عه‌ره‌ب که‌سه‌یک نییه‌ له‌باوانی ئه‌و ئازاتر و سوارچاکتر بێت". ئیمامیش خوازیی ئه‌و ژنه‌ ده‌کات و عه‌باس له‌دایک ده‌بێت. دووهم: عه‌باس له‌هه‌ره‌تی لاویدا خاوه‌ن سیفه‌تی جه‌سته‌یی مه‌ن بووه‌ به‌پێی پێوه‌ره‌کانی بیاباننشینی، ئه‌بوقه‌ره‌ج ئه‌سه‌فه‌هانی له‌وه‌سفی عه‌باس ده‌لی "سوارچاکی قۆز بوو، جه‌سته‌ی به‌هێز بوو، که‌سواری ئه‌سه‌په‌که‌ی ده‌بوو، ریکوپێک، وه‌ک ئه‌وه‌بوو قاچه‌کانی بگاته‌ زه‌وی".

سییه‌م: عه‌باس له‌جه‌نگی که‌ربه‌لا، به‌رگری له‌حوسینی بۆ ده‌کات، پاله‌وانتیه‌کی بێینه‌ ده‌نوێنی. له‌راستیدا ئه‌وه‌ له‌گری ئالا و پاله‌وانی جه‌نگه‌که‌ بووه‌. نازناوی "ئاوده‌ری تینه‌وه‌کانی که‌ربه‌لا"ی لێنراوه‌، چونکه‌ توانی ئابلقه‌ی سه‌ر سه‌ربازگه‌که‌ی حوسین بشکێنی و بگاته‌ قه‌راغ رووبار، دیمکه‌که‌ی پیر ده‌کات له‌ ئاو، ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئاو بدات ژن و منداڵه‌کانی حوسین.

چواره‌م: دایکی عه‌باس وه‌ک پێشتریش ئاماژه‌مان بۆ کرد له‌ هۆزی کلاب بوو. وا ریکه‌وت له‌ سه‌ربازگه‌ی دوژمن پیاوانێک ده‌بن، له‌هه‌مان هۆز ده‌بن، سه‌رکرده‌ و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیش ده‌بن له‌ سه‌ربازگه‌که‌دا، له‌وان شه‌مه‌ری جوشن، عه‌بدوللای کوپی چه‌زام که‌ خالی عه‌باس و براکانی ده‌بێت، ئه‌مه‌یان هه‌ول ده‌دات عه‌باس له‌ مردن رزگار بکات، له‌مه‌شدا شه‌مه‌ریش پالێشتی ده‌کات. به‌لام هه‌وله‌کانیان به‌ریاد ده‌بێت، کاتێک عه‌باس پێداگری ده‌کات له‌وه‌ی خۆی و براکانی له‌گه‌ڵ حوسین بمرن، به‌مه‌ش نمونه‌یه‌کی نایابی شه‌هامه‌ت و سه‌رراستی ده‌نوێنی.

پینجهم: حوسین عه‌باسی زۆر خۆشویستوه، داواشی لی ده‌کات به‌هاواری خاله‌کانی بچیت و خۆی نه‌جات بدات. حوسین دلنیاوو خۆی ده‌کوژیت، سوودی نییه‌ عه‌باسیش له‌گه‌ڵ ئه‌و بکوژیت، که‌چی عه‌باس ره‌تی ده‌کاته‌وه‌ پشت له‌براکه‌ی بکات و ده‌لی: وازت لی ناهین و دواي تۆش ناژین.^{٣٠٧}

ئه‌و خه‌سه‌له‌تانه‌ی سوارچاکی که‌ له‌ سه‌رگوزه‌شته‌ی عه‌باس ده‌رکه‌وتوه، ده‌بیته‌ کاریگه‌ری به‌سه‌ر ده‌روونی هۆزه‌کانی لادی هه‌بیته. خه‌تیبه‌کانی پرس و ماته‌مینه‌کان له‌وه‌ راهاتوون له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌کان دووباره‌ی بکه‌ن، له‌وانه‌شه‌ زیادی بکه‌ن و زیده‌پۆیی تیدا بکه‌ن، دواتریش چه‌ندین قه‌سیده‌ له‌ستایشی عه‌باس ده‌خویننه‌وه، پیموایه‌ مۆفیک نییه‌ بتوانی گۆی له‌و شیعرانه‌ بگریت، به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کان کاریگه‌ر نه‌بیته.

پیاوچاکیکی دیکه:

له‌رووی کاریگه‌ری به‌سه‌ر هۆزه‌ لادییه‌کان، پیاوچاکیکی دیکه‌ دیت، ئه‌ویش سه‌ید محهمه‌دی کوپی ئیمام عه‌لی عادیه. ئه‌و له‌ نزیک شاری به‌له‌د له‌ناوه‌پاستی عێراق نیتزراوه. وه‌ک پێشتر ئاماژه‌مان بۆ کرد له‌ناوچه‌ی ناوه‌پاستی عێراق هۆزه‌کانی شیعه‌ و سوننه‌ به‌یه‌که‌وه‌ نیشته‌جین. ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رنج بیته‌ ئه‌و هۆزانه‌ سه‌ید محهمه‌د به‌ پیرۆز ده‌زانن و به‌ نازناوی "سبع الدجیل" ناوی ده‌به‌ن، ئه‌م له‌و ناوچه‌یه‌ هه‌مان ئه‌و پێگه‌یه‌ی هه‌یه‌ که‌ عه‌باس له‌ ناوچه‌ نیشته‌نییه‌کان هه‌یه‌تی.

مه‌زارگه‌ی سه‌ید محهمه‌د چه‌ند میلیکی له‌شاری به‌لد دووره، خانوو و بیستانی له‌ده‌ورو به‌ر نییه، بۆیه‌ میوانه‌کان ده‌توانن له‌و ژورانه‌ بمیننه‌وه‌ که‌ له‌ده‌ورو به‌ری هه‌وشی مه‌زارگه‌ بۆیان ئاماده‌کراوه، ده‌شتوان هه‌موو پێداویسته‌یه‌کانی قاپ وقاجاخ وریاخ و لانکی منداڵان له‌ مجبوره‌کان وه‌ریگرن. میوانه‌کان ئه‌و که‌لوپه‌لانه‌ به‌کارده‌هێنن بێته‌وه‌ی یه‌کێک بتوانی بیدزی، رۆله‌ی هۆزه‌کان له‌وه‌ راهاتوون هه‌ر شتێک بدن که‌ ده‌که‌وێته‌ به‌رده‌ستیان به‌لام ناتوانن دزی له‌سه‌ید محهمه‌د بکه‌ن، چونکه‌ ئه‌وان ده‌زانن به‌و دزییه‌ کاره‌ساتیکیان تووشی ده‌بیته،

^{٣٠٧} محسن الامین (أعيان الشيعة) ج ٣٧، ص ٧٥-٧٧

بۆیه ده‌بینین قاپ و قاچاخی مه‌زارگه‌که له‌مه‌موو شویتنیکی ده‌ره‌وه و ناوه‌وه‌ی مه‌زارگه‌که جێماوه، که‌س نه‌یبردوه.

له‌راستیدا سه‌ید محهمه‌د ئه‌رکیکی گرنکی کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونی هه‌یه له‌نیو هۆزه‌کانی ده‌ورووبه‌ری، ئه‌وان بۆ چاره‌سه‌ری نه‌خۆشه‌کانیان و بۆ دوعاکردن، چاره‌سه‌ری کێشه‌کانیان په‌انی بۆ ده‌به‌ن و نه‌زری بۆ ده‌که‌ن و سویتندی به‌درۆ به‌ناوی ئه‌و ناخۆن، ئه‌گه‌ر عه‌باس سه‌رگه‌رم بیته‌ ئه‌وا سه‌ید محهمه‌د شێره، جا قورپه‌ست ئه‌و که‌سه‌ی له‌به‌رامبه‌ر ده‌وه‌ستیت و به‌که‌می ده‌زانی.

نوری له‌کتابه‌که‌ی (النجم الثاقب) ده‌لی^{٣٠٨} سه‌ید محهمه‌د چه‌ندین که‌رامه‌تی له‌لای ئه‌هلی سوننه و به‌دوه‌کان هه‌یه، ئه‌وان پیرۆزی ده‌که‌ن و لێی ده‌ترسن، سویتندی به‌درۆ به‌ناوی ئه‌و ناخۆن، نه‌زیشی بۆ ده‌که‌ن، زۆربه‌ی سکا‌لاکان له‌سامه‌پا و ده‌ورووبه‌ری به‌ سویتندخواردن به‌ناوی ئه‌و یه‌کلاده‌بیته‌وه. جارێکیان بینیم که‌سیک نکۆلی له‌وه کرد قه‌رزارییت، به‌لام کاتیک هاته‌سه‌ر سویتندخواردن به‌ سه‌ید محهمه‌د ئه‌وا پاره‌که‌ی دایه‌وه و سویتندی نه‌خوارد^{٣٠٨}.

موخته‌هیدی به‌ناوبانگ حه‌سه‌ن سه‌دپ ده‌گیریتته‌وه، به‌چاوی خۆی یه‌کێک له‌ که‌رامه‌ته‌کانی سه‌ید محهمه‌دی بینیه‌وه، گوايه‌ دزیک ویستویه‌تی مه‌رومالاتیك بدزی که‌ له‌ناو شورا یه‌کی ته‌نیشت حه‌وشی مه‌زارگه‌که‌وه بووه، کاتیک دزه‌که ده‌یه‌وی له‌ ده‌لاقه‌یه‌کی شورا که‌ به‌په‌یتته‌وه ئه‌وا یه‌کسه‌ر گیانی ده‌رده‌چیت. حه‌سه‌ن سه‌دپ به‌چاوی خۆی لاشه‌ی مردوه‌که‌ی بینیه‌وه که‌ له‌ده‌لاقه‌که‌وه بووه^{٣٠٩}.

چه‌ندین چیرۆکی دیکه‌ هه‌یه خه‌لک له‌باره‌ی که‌رامه‌ته‌کانی سه‌ید محهمه‌د ده‌یانگیریتته‌وه، وه‌ک شیفادانی نه‌خۆش، به‌جێهێنانی خۆزگه، سزادانی توند، به‌شیکیش له‌وانه خاڵی نییه له‌هه‌قیقه‌ت. توژینه‌وه نوێیه‌کانی زاست سه‌لماندویه‌تی باوه‌ر کاریگه‌ریه‌کی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر ده‌روونی مرۆفه‌وه هه‌یه، بۆ نمونه ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌روای واییت له‌ئه‌نجامی تاوانیک ده‌ره‌ق به‌ پیاوچاکیک تووشی نه‌خۆشی ده‌بیته‌، ئه‌وا تووشی دله‌پاوکی و وه‌سوه‌سه ده‌بیته‌، زۆرجاریش

^{٣٠٨} محمد علي النوري (محمد بن الامام علي الهادي) ص ٤٠
^{٣٠٩} المصدر السابق ص ٤٦

سروشستی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

تووشی ئه‌و شته ده‌بێت كه لێی ده‌ترسی، هه‌ر ئه‌مه‌ش رووده‌دات كاتێك كه‌سێك
بروای وابێت ئه‌و نه‌خۆشیه‌ی نه‌ماوه كه‌تووشی بووه.

ده‌روونی مرۆیی جیهانیکی سه‌یره پرپه‌تی له‌ نه‌هێنی، زۆرێك له‌ كه‌رامه‌ته‌كانی كه
ده‌درێته پال پیاوچاكه‌كان له‌و نه‌هێنیانه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت.
سه‌یده‌كان له‌عێراقدا:

سه‌یده‌كان چینیکی به‌ریزی کۆمه‌لگای عێراق پێکده‌هێنن، ئه‌وا ده‌گه‌ڕێنه‌وه
سه‌ر ره‌چه‌له‌کی پێغه‌مبه‌ر، هه‌ندێك جاریش به‌ ناوی " منداڵانی پێغه‌مبه‌ر " و
بێچه‌وه‌کانی زه‌هرا^۱ ناوده‌برێن. له‌ راستیدا ئه‌و چینه له‌زۆربه‌ی ولاتانی ئیسلامی
بوونیان هه‌یه، له‌و شوێنانه‌ش پێگه‌ی به‌رزیان هه‌یه، له‌ میسر و حیجاز و مه‌غریب
به‌ ئه‌شراف ناوده‌برێن، ته‌نانه‌ت له‌ میسر سه‌ندیکیه‌کی تاییه‌ت به‌خۆیان هه‌یه^{۲۱۰}.
سه‌رۆك و تۆماری ره‌چه‌له‌کیان هه‌یه، بۆ هه‌ر یه‌كێکیان مووچه‌یه‌کی ره‌مزی هه‌یه،
له‌كاتی دیاریكراو وه‌ری ده‌گریت.

سه‌یده‌كان له‌نیۆ هۆزه‌كانی شیعه‌ی عێراق، ئه‌میتیا و پێگه‌یه‌کی زۆر به‌رزیان
هه‌یه، هاوشیوه‌ هیچ ولاتیکی ئیسلامی نییه، سه‌ید له‌ هۆزه‌كانی عێراق هه‌قی یه‌ك
له‌ پێنجی داهاته كشتوكاڵیه‌كان هه‌یه، به‌بێ پارانه‌وه و هه‌ستكردن به‌وه‌ی
هاریكاریه‌ وه‌ری ده‌گریت و ناوی ده‌نێت " هه‌قی باپیره‌م " ئه‌گه‌ر یه‌كێك له‌نیۆ
سه‌یده‌كان نیشانه‌ی به‌هێزبوو ئه‌وا پێگه‌ی له‌ ناو هۆزه‌كان به‌رزده‌بێته‌وه و به‌ناوی
ئو سویند ده‌خۆم، داوی دوعاكردنی لێده‌كه‌ن و نه‌زری بۆ ده‌كه‌ن. ئه‌گه‌ر یه‌كێك
نه‌خۆش بکه‌وێت ئه‌وا ده‌چێته‌ لای سه‌ید و داوی (تفره‌ك) ی لێده‌كات كه‌ داویکی
سه‌وزه نه‌خۆشه‌كه له‌ مه‌چه‌کی خۆی ده‌به‌ستێ بۆئه‌وه‌ی شیقای به‌ركه‌وێت.

ده‌گێڕنه‌وه سه‌یدیکی ناسراو هه‌بوو، زۆرێك له‌ شایخێك توپه‌ ده‌بێت و
هه‌ره‌شه‌ی كاره‌ساتی لێده‌كات. وا رێكده‌كه‌وێ پاشماوه‌یه‌کی كه‌م جۆخینی شایخ
ده‌سوتی، خه‌لكه‌كه ئه‌مه به‌نیشانه‌ی سه‌ید ده‌زانن و له‌به‌ر چاوی ئه‌وان پیرۆز
ده‌بێت و سامانیکی گه‌وره كۆده‌كاتوه، ته‌نانه‌ت منداڵه‌كانیشی سوودیان له
پیرۆزی باوکیان وه‌رده‌گرت. یه‌كێك له‌ منداڵه‌كانی ده‌ناسم، بۆم ده‌ركه‌وت له‌ لادی

^{۲۱۰} حسن النجار (الإشراف) ص ۷۲- ۷۳

پاره‌یه‌کی زۆر کۆده‌کاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی دواتر له‌ شار له‌ ئاره‌زووه‌کانی خۆی خه‌رجی بکات.

دکتۆر شاکر مسته‌فا سه‌لیم له‌ باره‌ی پێگه‌ی سه‌یده‌کان له‌ گوندیکی چبایش ده‌لی "خه‌لکی چبایش وه‌ک ته‌واوی شیعه‌کانی دیکه‌ی عێراق، سه‌یده‌کان به‌ پیرۆز ده‌زانن و له‌ سه‌رووی مۆفی دیکه‌یان داده‌نن، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان نه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌رن ئه‌وا ریزگرتن و پیرۆزیان ئه‌رکیکی نابینی ده‌بێت، ئه‌هلی چبایش سویند به‌ سه‌یده‌کان ده‌خۆن، به‌ تایبه‌تی ژماره‌یه‌کی که‌ میان به‌ ناوی دیندار و له‌ خواترس ناسراون. کاتی که‌ خوازیی کچیک ده‌کریت، یان ده‌یانه‌وی کیشه‌یه‌ک به‌ کلا بکه‌نه‌وه و، ده‌لی شکاو و توپه‌یی که‌ سێک چاک بکه‌نه‌وه، ئه‌وا سه‌یدی که‌ سه‌رکایه‌تی جه‌ماعه‌ ته‌که‌ ده‌کات، چونکه‌ هه‌ر شتیک داوا بکات ئه‌و ره‌ت نا‌کریته‌وه. سه‌یده‌کان له‌ سه‌رووی دیوه‌خانه‌وه داده‌نیشن و به‌ پێشینه و چاکتر داده‌نرین بۆ هه‌ر شوینی که‌ بچن. سه‌رکاره‌کان سه‌رانه له‌ به‌ره‌می ئه‌و سه‌یدانه وه‌رناگرن، که‌ له‌ زه‌وییه‌کانی ئه‌وان کار ده‌که‌ن".^{۳۱}

وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌ید له‌ نیۆ هۆزه‌کاندا پارێزراو و نابهرپرس بێت، ده‌توانی له‌ هه‌ر پیاویکی لادی بدات یان ریسوای بکات و هێرش بکاته‌سه‌ر جا ئه‌و پیاوه‌ پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی هه‌رچه‌یه‌ک بێت نابێت توپه‌ بێت و به‌ ناشیاو وه‌لامی سه‌ید بداته‌وه. ئه‌مه‌ش وایکردوه زۆری که‌ سه‌یده‌کان زوو توپه‌ ببن و که‌ له‌ په‌ق بن. خه‌لک سه‌ید به‌ "ره‌چه‌له‌کی به‌نی هاشم" وه‌سف ده‌که‌ن، هه‌ندی که‌ جارێش شیعیان ده‌دریت به‌ پال، له‌یه‌کێ که‌ په‌نده‌کانیان هاتوه "السید بلا جنون کالغزّه بلا قرون" (واته‌ سه‌ید بێ شیعی وه‌ک بزنی بێ شاخه‌).

له‌ دوایین سه‌ردانم دا بۆ ناحیه‌ی عه‌فک، دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی سه‌رنجی راکیشام، چۆرمه‌ی بچووکم بینی به‌ قور دروستکراو، ئالای سه‌وزی به‌ سه‌ره‌وه بوو، ته‌نها له‌ریگای عه‌فک و ده‌غاره‌ سێ چوار دانهم بینی، پرسیارم له‌ باره‌ی ئه‌وانه‌وه کرد و تیان ئه‌مه‌ ئه‌و شوینانه جه‌سته‌ی مروددی سه‌یده‌کانی تیدا شۆراوه، دواتر لاشه‌که‌یان بۆ نه‌جه‌ف ره‌وانه‌ ده‌کریت، به‌لام ئێستا شوینی

^{۳۱} شاکر مصطفی سلیم (المصدر السابق) ج ۱، ص ۱۲۵

سروشتی کۆمەلگەى عىراقى.....

شووشتىيان پىرۆز بوو و خەلگ نەزى تىدا دەكەن. كى دەزاي لەوانەى رۆژىك لە رۆژان ئەو شوپىناننە بىنە مەزارگە، گومەزىيان بۆ دروست بكرىت و مجبوريان هەييت.

زۆرى گومەزەكان:

گەشيارى ئەلمانى نىپور باس لەو دەكات لەمىانەى سەفەرەكەى بۆ فوڤاتى ناوهراسىت لە سالى ١٧٦٥ تىبىنى زۆر گومەزى كردوو، يان ئەو خانوو بچوكانەى بىنيو كە لەسەر گۆڤى كەسانىك دروستكراو خەلگ بەپياوچاكيان دەزانى، ئەو شوپىنانەش لەنزيك گوندەكان يان هەندىك جاريش لە چۆلەوانى هەيە^{٣١٢}.

لەراستىدا هيشتا بەشيكى زۆر لەو گومەزانە لە سەرتاسەرى لادىكانى عىراقدا هەيە. زۆرىك لەوان ئەسلىيان نازانرىت، ناشازىت كى لەناو گۆڤەكان نىژراو، تەنانەت لەوانەى خالى بن لەتەرم. تىبىنى ئەو دەكرىت هەندىك بە كچانى حەسەنى دەزانن، گوايە كچانى حەسەنى كۆڤى عەلى ئەبوتالب لەوى نىژراون، ئەمەش قبولكردى زەحمەتە، چونكە ژمارەى كچانى حەسەن ئەوەندە زۆر نەبوو، دواترىش مەزندە ئەو دەكرىت لەمەدينە نىژرابن.

خەلكى لادى پىويستى بەو گۆڤە پىرۆزانە هەيە، بۆ ئەوەى لەكاتى نەخۆشيبەكان و كيشەكان پەنايان بۆ ببات. ئەو پىويستبوونەش وا دەكات بەهەرچالەك بىت، گۆڤى پىرۆزىيان لەلا دەربكەويت بەپىي ئەو پرەنسيپەى دەلى" پىداويستى دايكى داھيتانە".

جەغەر خەلىلى دەگىرتەو، پياويك هەبوو بەناوى مزعل فحام، ئەو زۆر هەژار ونەداربوو، بىرى لەو كردوو فەيلەك بدۆزىتەو، تا هەژارى لەخۆى وخىزانەكەى دووربخاتەو، رۆژىك رايگەياند حەزەتى خدرى لەخەون بىنيو پىگوتوو گۆڤى يەكەك لەپياوچاكان لەمالەكەى ئەودا هەيە، هەوالى ئەو خەونە بەناو خەلگ

^{٣١٢} كارسەن نىپور (مشاهدات نىپور) - ترجمه سعاد العمري ص ٧٢-٧٢

بلاوده‌بیته‌وه و مالى مزعل ده‌بیته مه‌زارگه‌یه‌کی گه‌وره، مزعل خۆی ده‌بیته
مجیوری مه‌زارگه‌که، دواتریش به‌هۆی نه‌ز و دیارییه‌کان ده‌بیته پیاویکی به‌ریژ^{٣١٣}.
چیرۆکیکی دیکه هاوشیوه‌ی ئه‌وه‌ی سه‌ره‌وه هه‌یه، نزیکه‌ی چل و پینج سال
له‌مه‌وبه‌ر روویداوه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه جووتیارێک له‌ گوندی قریشاتی نزیک نه‌جه‌ف،
گوايه خه‌ونیکی دیکه‌ی بینیه‌وه، له‌خه‌ونه‌که‌ی ئاشکرا بووه گۆپی پیاوچاکێک
به‌ناوی سه‌ید محمه‌د له‌ته‌نیش ماله‌که‌ی هه‌یه، له‌گه‌ڵ بلاو بوونه‌وه‌ی ئه‌و هه‌واله
خه‌لک دینه سه‌ر گۆره‌که و پۆپڕۆزکردن. جووتیارێکی دیکه‌ش گوايه گۆپی سه‌ید
برایمی له‌خه‌ون بینیه‌وه، ده‌وله‌مه‌ند بوو، گۆپی سییه‌م و چوار... تا گونده‌کان
پڕبوون له‌ گۆپی پڕۆز!

نزیکه‌ی سه‌د سالێک له‌مه‌وبه‌ر گۆرێک له‌نزیک شاری هیندیه ده‌رکه‌وت گوايه هه‌ی
نه‌وه‌ی ئیمام جه‌عفهری سادقه، ناوی "سه‌گفان بوو"^{٣١٤}، سه‌یر ئه‌وه‌یه ناوه‌که
عه‌ره‌بی نییه، به‌مانای "پاسه‌وانی سه‌گ" دیت. له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌یه‌کان به
جۆره سه‌ربازێک ده‌گوترا سه‌گفان. جا ماقول نییه ناوی نه‌وه‌ی جه‌عفهری سادق
به‌و ناوه بیته، به‌لام خه‌لک بایه‌خیان به‌وه نه‌دا رزانه سه‌ر گۆره‌که‌ی و پڕۆزیان
کرد^{٣١٥}.

چیرۆکیکی دیکه هه‌یه خه‌لکی عێراق، بۆ نوکته ده‌یگێرنه‌وه، گوايه دوو پیاو له
لادی هه‌بوون، لاشه‌ی که‌ریکی توپی ده‌دۆزنه‌وه و دواتر ده‌بینژن و گومه‌زی
له‌سه‌ر دروست ده‌که‌ن، خوشیان ده‌بنه‌ مجیور، خه‌لکی لادیی بۆ پڕۆزی
سه‌ردانی ئه‌و شوینه ده‌که‌ن، نه‌زده‌که‌ن و سویند به‌وشوینه ده‌خۆرن. رۆژێک وا
رێکه‌وت هه‌ردوو مجیوره‌که شه‌پ له‌گه‌ڵ یه‌کتر ده‌که‌ن و یه‌کییان توپه ده‌بیته
سویند به‌گومه‌زه‌که ده‌خوات، هاوڕییه‌که‌ی به‌سه‌رسامی ده‌لی" ئایا ئه‌و شوینه
خۆمان دروستمان نه‌کرد؟!".

^{٣١٣} جعفر الخليلي (ارلاد الخليلي) ص ١١-١٤

^{٣١٤} هه‌لی وهردی (هه‌گبان)ی نووسیوه له‌بری وشه‌ی سه‌گفان - وه‌رگێژ

^{٣١٥} علي الوردي: الاحلام بين العلم و العقيدة ص: م- ن

وهك دهردهكه‌وێت ئه‌و چیرۆكه‌ خاڵی نییه له زنده‌پۆیی و له‌وانه‌شه له‌سه‌ره‌تاوه هه‌لبه‌ستراو بێت. به‌هه‌رحال به‌لام خاڵی نییه له مانای کۆمه‌لایه‌تی، نه‌مه‌ش ئاماژه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لك پێویستیان به‌گومه‌ز هه‌یه و به‌لایانه‌وه گرنگ نییه کێ له‌ژێر گومه‌زه‌که‌وه نێژراوه.

ئه‌م پێویست بوونه بۆ گومه‌ز و گۆپی پێرۆز ته‌نها بوونیان له عێراق نییه، به‌لکه له‌زۆر لادیکانی جیهان هه‌یه که بارودۆخه‌که‌ی وهك لادیکانی عێراق بێت، ته‌نانه‌ت له هه‌ندیک شاریش هه‌یه که بارودۆخه‌که له‌بارودۆخی لادیی بجیت. گۆفاریکی میسر له‌ساڵی ۱۹۵۹ به‌دواداچونی بۆ یه‌کێک له‌گۆپه‌ پێرۆزه‌کان کاردبوو که له‌شاری به‌نی سویف دهرکه‌وتبوو. له‌به‌دواداچوون دهرکه‌وتبوو خاوه‌نی ئه‌و گۆپه‌ که‌سیک نییه ته‌نها لاویکی شیت بووه، زۆر له‌مردن ترساوه بیهۆش ده‌بوو کاتی‌ک ته‌رمیکی ده‌بینی، به‌لام دوا‌ی مردنی مه‌زارگه له‌سه‌ر گۆپه‌که‌ی دروستکراوه خه‌لك بۆ پێویستی خۆیان رووی تیده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک خه‌لك له‌دووره‌وه بینویان رووناکی له‌سه‌ر گۆپه‌که‌ی ده‌دره‌وشیته‌وه...^{۳۱۶}.

گۆفاری (العربی) کویتی، له‌یه‌کێک له‌به‌دواداچوونه‌ روژنامه‌وانی و وێنه‌داره‌کانی له‌باره‌ی شاری سوێسی میسر ده‌لی^{۳۱۷} ته‌نها له‌ سوێس ۲۷ مزگه‌وت هه‌یه، ئه‌و شاره وهك هه‌موو شاره‌کانی دیکه‌ی میسر شیخی تایبه‌تی تیدایه که خه‌لك به‌پێرۆزی ده‌زانن، ئه‌فسانه و موعجیزه ده‌ده‌نه پال شیخه‌که! سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی سوێس زیاتر له‌شیخیکی تیدایه، به‌لام سه‌یدی غه‌ریب (سیدی الغریب) له‌هه‌موویان به‌ناوبانگه‌ره.... تارا‌ده‌یه‌ک که خه‌لکی ئیسماعیلیه له‌هه‌فته‌ی له‌دایکبوونی ئاماده ده‌بن له‌ ئاهه‌نگه‌کان دیاری و نه‌زری پێشکه‌ش ده‌که‌ن، هه‌ر یه‌کی‌کیش له‌و شیخانه وهك نه‌ریتیک له‌ناو گۆپێکی تایبه‌تی ناو مزگه‌وت ده‌نێژریت، هه‌ندیکجار ده‌بینین زیاتر له‌ گۆپێک هه‌یه، کاتی‌ک چوینه‌ مزگه‌وتی (الغریب و الاربعین) له‌باره‌ی ئه‌سڵه‌ میژووبیه‌که‌ی شیخ پرسیارمان ده‌کرد، که‌چی ئیمامه‌کان به‌ راشکاوی وه‌لامیان ده‌دایه‌وه ده‌یانگوت "بیه‌ووده زۆر له‌ هه‌موو شویتیک له‌باره‌ی ئه‌و میژووانه

^{۳۱۶} مجلة اخر ساعة، العدد الصادر في ۱۹۵۹/۲/۱۱

گه‌پاوین ته‌نانه‌ت وه‌زاره‌تی ئه‌وقافیش نه‌گه‌یشۆته ئه‌نجامیک، بۆیه هیچ زانیاریمان نییه، ته‌نها ئه‌وه نه‌بی‌ت پشتاوپشت ده‌یگێرنه‌وه...^{٣١٧}.

وه‌ك ده‌رده‌كه‌وێت گۆڕی سه‌یدی غه‌ریب له‌ شاری سوێس وه‌ك گۆره‌كه‌ی سه‌گفان یان كچه‌كانی هه‌سه‌نه‌ له‌ عێراق، خه‌لك پێویستی به‌ لێكۆڵینه‌وه‌ی میژوویی نییه بۆ ئه‌وه‌ی بزانی خاوه‌نی گۆره‌كه‌ كێیه، به‌لكو ئه‌وه‌ی کاری پێیه‌تی خودی گۆره‌كه‌یه و به‌س!
ناشتنی مروودان له‌ نه‌جه‌ف:

له‌ نزیکه‌ی سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی هه‌ژده‌مه‌وه، شیعه‌ مرووده‌كانیان ده‌گوازنه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌ نه‌جه‌ف بیاننێژن، گۆرستانه‌كه‌ی ئه‌ویش به‌ (وادی السلام) ناسراوه، كاتیك نیپۆر له‌ ساڵی ١٧٦٥ سه‌ردانی نه‌جه‌ف ده‌كات، ژماره‌ی ئه‌و ته‌رمانه‌ی سالانه‌ ره‌وانه‌ی نه‌جه‌ف ده‌كرێن به‌ دوو هه‌زار مه‌زنده‌ ده‌كات.^{٣١٨}

ئه‌و ژماره‌یه‌ ساڵ له‌ دوای ساڵ زیاتر ده‌بی‌ت، كاتیكیش هۆكاره‌ نوێیه‌كانی گواستنه‌وه‌ له‌ دوای جه‌نگی یه‌كه‌می جیهانه‌وه‌ به‌كاردی‌ت، ئه‌وا زۆریك له‌ مرووده‌كانی شیعه‌ له‌ هه‌موو جیهانه‌وه‌ له‌ نه‌جه‌ف ده‌نێژرێن، له‌وانه‌یه‌ زیده‌بۆی نه‌بی‌ت ئه‌گه‌ر بێ‌م گۆرستانی وادی سه‌لام گه‌وره‌ترین گۆرستانه‌ له‌ هه‌موو جیهاندا. له‌ ئه‌نجامی ئه‌مه‌ش دا له‌ نه‌جه‌ف جۆریك له‌ دابونه‌ریتی ئالۆز دروست بووه، له‌لایه‌ن كه‌سی تایبه‌ته‌وه‌ سه‌رپه‌رشتی ده‌كرێن و له‌سه‌ر ئه‌و كارانه‌ش ده‌ژین. یه‌كێك له‌ قوتابییه‌كانم له‌ ساڵی ١٩٥١ له‌و باره‌یه‌وه‌ راپۆرتێکی وردی كردبوو، راپۆرته‌كه‌ی پێشكه‌ش كردم كه‌ چه‌ندین باب‌ه‌ت و رووداوی سه‌یر له‌خۆیه‌وه‌ ده‌گرت و تكای لێكردم ئه‌و راپۆرت به‌ نه‌هێنی بمینێته‌وه‌ و كه‌س نه‌بزانێ. ئه‌گه‌ر ئه‌و داوایه‌ی ئه‌و نه‌بوایه‌ ئه‌و خۆینه‌رم له‌ یه‌كێك له‌ دیارده‌یه‌کی گرنگی كۆمه‌لایه‌تی له‌ كۆمه‌لگای عێراق ئاگادار ده‌كرده‌وه.^{٣١٩}

^{٣١٧} مجلة العربي، العدد الصادر في كانون الاول عام ١٩٦٣ ص ٨٦

^{٣١٨} كارستن نیپور (المصدر السابق) ص ٧٦-٧٧

^{٣١٩} نازانم ئیستا ئه‌و قوتابییه‌م له‌كوێیه‌ و چی به‌سه‌ر هاتوه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌م كتێبه‌ی منی ده‌خوینێته‌وه‌ ئه‌وا خوازیارم لێی بۆچوونی خۆیم پێ بێ: ئایا هه‌ر سووره‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی راپۆرت‌ه‌كه‌ی نه‌هێنی بی‌ت، یان چی؟ - عه‌لی وه‌ردی

دکتۆر شاکر مسته‌فا سه‌لیم ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و باب‌ه‌ته‌کردووه له‌ناوچه‌ی هۆپه‌کانی عێراق، ده‌لی "دانیشتوانی هۆپه‌کان پێیانوايه پاراستنی ئیمام عه‌لی کوپی ئه‌بو تالب زامن ده‌که‌ن له‌ژيانه‌که‌ی دیکه، کاتێک مردووه‌کانیان له‌ خاکی نه‌جه‌ف ده‌نێژن، بۆی ته‌رمه‌که له‌هر ناوچه‌یه‌کی سه‌ختی هۆپه‌کان بێت ئه‌وا به‌ به‌له‌م و ئۆتۆمبیل و شه‌مه‌نده‌فه‌ر ده‌گه‌ینرێته نه‌جه‌ف، ئه‌گه‌ر کاری یه‌کسه‌ر گواسته‌وه‌ی ته‌رمه‌که سه‌خت بێت ئه‌وا وه‌ک ئه‌مانه‌ت له‌شوێنێک ده‌نێژرێت تا له‌ توانای خێزانه‌که ده‌بێت دواتر ته‌رمه‌که بۆ نه‌جه‌ف بگوازیته‌وه. ده‌بێت که‌سوکاری یه‌ک بار له‌ گواسته‌وه‌ی ته‌رمه‌کان هاوکاری یه‌کتر بکه‌ن، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌و هاوکارییه به‌ کۆکردنه‌وه‌ی سامان و به‌شداری راسته‌قینه‌ی گواسته‌وه‌ش بێت"^{٣٢٠}.

ده‌بێت ئاماژه بۆ ئه‌وه بکه‌ین ئه‌و هه‌زارانه‌ی ناتوانن ته‌رمی مردووه‌کانیان بۆ نه‌جه‌ف ببه‌ن، ئه‌وا مردووه‌کان له‌ یه‌کێک شاره‌ پێرژه‌کانی نزیک خۆیان ده‌نێژێن، ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ش نه‌کرا، ئه‌وا له‌ نزیک گۆپی هه‌ر سه‌یدێک یان زانایه‌ک یان زاهیدیکی به‌ناوبانگ ده‌نێژرێت^{٣٢١}. هه‌ندێک جاریش شاره‌وانی هاوکاری هه‌زاران ده‌کات له‌ گواسته‌وه‌ی مردووه‌کانیان بۆ نه‌جه‌ف^{٣٢٢}. هه‌ندێک جاریش هه‌ندێک له‌ده‌وله‌مه‌ندان ئه‌و ئه‌رکه ده‌گرنه ئه‌ستۆی خۆیان باوه‌ریان وایه له‌ئه‌نجامی ئه‌مه‌ خێریکی مه‌زنیان پێده‌گات.

یه‌کێک له‌ چاکسازه‌کان له‌بواری ئایینی که‌ ئه‌ویش هه‌به‌دینی شه‌هرستانییه، هه‌ولێ داوه له‌مه‌ ریگه‌ری له‌خه‌لک بکات، له‌سالی ١٩١٢، ئه‌وه‌ی راگه‌يانده ئه‌و دیارده‌یه حه‌رامه و پێچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌تی ئیسلامه، دواتر زۆریک له‌ موخته‌هیدانی شیعه فه‌توایان دا و زۆریکیان له‌گه‌ڵ شه‌هرستانی هاوڕا بوون، که‌چی خه‌لکی عه‌وام له‌گه‌ڵ ئه‌و حه‌رامکردنه نه‌بوون، به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر ناردنی مردووه‌کان بۆ نه‌جه‌ف، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان هه‌ولێ کوشتنی شه‌هرستانیان دا به‌تۆمه‌تی کافه‌ربوون و زندیقی. ئه‌مه‌ش هاوشیوه‌ی رووداوه‌که‌ی ١٩٣٠ بوو که‌ موحه‌سین ئه‌مین، کاروان و که‌ژاوه‌کانی حوسینییه و ئه‌و کاره نه‌خوازراوه‌ی تێیدا ئه‌نجام

^{٣٢٠} شاکر مصطفی سلیم (الجبايش) ج ١، ص ٣٧

^{٣٢١} شاکر مصطفی سلیم (المصدر السابق) ج ١، ص ٣٧

^{٣٢٢} عبدالجبار فارس (علمان في الفرات الأوسط) ص ١٠٤

ده‌دری، به‌حرام زانی. خه‌لک له‌دژی هه‌لچوون وه‌ک شه‌هرستانی به‌کافر و زندیقان زانی.

پیداگری خه‌لک له‌سه‌ر ناشتنی مردوو‌ه‌کانیان له‌ نه‌جه‌ف، له‌و باوه‌په‌وه‌ دیت گوايه‌ مردوو‌ه‌که‌ خۆی مافی خۆده‌خيلکردنی له‌ ئيمام عه‌لی کوپي ئه‌بو‌تالپ وه‌رده‌گریت. که‌واته‌ له‌ تپروانی نیی ئه‌وانه‌وه‌ ماقول نییه‌ ئيمام پارێزگاری له‌و پیاوه‌ نه‌کات که‌ هانای بۆ هیناوه‌ و له‌ ته‌نیشته‌وه‌ و خه‌وتوو و له‌ نه‌ستۆی ئه‌وه‌، بۆ ئه‌مه‌ش زۆریک له‌ ئه‌فسانه‌ له‌نێو خه‌لک بڵاوبۆته‌وه‌ له‌باره‌ی چۆن ئيمام بۆ فرياکه‌وتنی مردوو‌ه‌که‌ دیت و هاوکاری ده‌کات و دواتریش چۆن له‌ کاتی حسیبی (منکر و نکیر) یان له‌رۆژی قیامه‌ت شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌کات.

ئه‌وان وا ده‌زانن رۆژی قیامه‌ت وه‌ک دانیشتنی ئه‌و دادگایانه‌یه‌، که‌ له‌ ژيانی خۆیان لی‌ راهاتوون، به‌لام له‌ ئاستیکی فراوانتر، له‌وی‌ خودا له‌ عه‌رشه‌ مه‌زنه‌که‌ی داده‌نیشی، پێغه‌مبه‌ر مه‌مه‌د له‌لای راستی و ئيمام عه‌لیش له‌لای چه‌پیه‌وه‌ داده‌نیشن، ئه‌و دووانه‌ش ده‌بی‌ شه‌فاعه‌ت بۆ ئه‌و که‌سانه‌ بکه‌ن، که‌ ئه‌وانیان خۆشه‌ويستوو و له‌ ته‌نیشتيان نێژاون.

ناشتنی مردوو‌ه‌کان له‌ نزیک مه‌زارگه‌ پیرۆزه‌کان، له‌راستیدا هه‌ر له‌و بئه‌مايه‌وه‌ وه‌رگه‌راوه‌، که‌ خه‌لک له‌ژيانیان له‌کاتی نه‌خۆشی و پتويسيته‌کانیان په‌نا بۆ ئه‌و مه‌زارگانه‌ ده‌بن. ئه‌وان وا راهاتوون په‌نا به‌رنه‌ به‌ واسيته‌ بۆ ئه‌وه‌ی داواکانیان به‌ فرمانپه‌رواکان بگه‌ینن، هه‌رچه‌ندیش که‌سی واسيته‌که‌ مه‌زن بێت ئه‌وا ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتنی واسيته‌که‌ زیاتره‌، بۆیه‌ ئه‌وان وا ده‌زانن خودا وه‌ک فرمانپه‌رواکانی دونه‌یايه‌، خودا له‌دیدی ئه‌وان داواکانی ئه‌وان ناهێنێته‌دی و له‌گوناھی ئه‌وان خۆش نابێت، ته‌نها به‌کاریگه‌ری واسيته‌ و شه‌فاعه‌تکاری نه‌بێت.

له‌ فهرموده‌یه‌ک هاتوو "مرۆڤ به‌ کاره‌کانیه‌وه‌ ده‌نێژریت" که‌چی عه‌وامی خه‌لک له‌م فهرموده‌یه‌ ناگه‌ن و له‌ناخی دلپانه‌وه‌ ناتوانن په‌مه‌ رازی بن. عه‌وامی خه‌لک له‌توانیان نییه‌ له‌سه‌ر بئه‌مای لۆژیک و بیرکردنه‌وه‌ عه‌قیده‌یان بونیاد بنین، به‌لکو ئه‌وان باوه‌ر و عه‌قیده‌یان له‌سه‌ر بئه‌مای ئه‌وه‌ی له‌ژيانی کۆمه‌لایه‌تی له‌سه‌ری راهاتوون بونیاد ده‌نن.

گۆشاری (العربی) ئاماژه‌ی بۆ نه‌ریتی خه‌لك كرده‌وه له‌شاری سوێس و ده‌رووبه‌ری كرده‌وه، ئه‌وان مردووه‌كانیان له‌ناو مزگه‌وتی سه‌یدی غه‌ریب و مزگه‌وته‌كانی دیکه ده‌نیژن، گۆشاره‌كه ده‌لی " ئیمامه‌كانی ناو مزگه‌وته‌كه تکیان لیک‌کردین هه‌له‌ته‌تیکێ رۆژنامه‌وانی ئه‌نجام بده‌ین بۆ نه‌هێشتنی گۆرستان له‌ مزگه‌وته‌كان، تا مێشکی خه‌لك په‌یوه‌ست نه‌بێت به‌ باوه‌رپه‌تێنانه‌ خورافاتێ نادروست، به‌لام ئیمه ئه‌و ئه‌ركه بۆ وه‌زاره‌تی ئه‌وقافی میسری جێده‌هێلین، ده‌زگاکانی ئه‌م وه‌زاره‌ته‌ توانای جیا‌کردنه‌وه‌ی شته‌ ره‌سه‌نه‌کانی هه‌یه له‌ خورافات^{٢٢٢}.

من خه‌یالی ئه‌وه ده‌که‌م ئه‌گه‌ر وه‌زاره‌تی ئه‌وقافی میسری ئه‌و کاره بکات، وه‌ك شه‌هرستانی تووشی شکست ده‌بێت كه پێشتر له‌عێراق هه‌ولی دابوو. خه‌لك پێویستیان به‌وه‌یه یه‌کێک له‌ دوا‌ی مردن شه‌فاعه‌تیان بۆ بکات، وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌ ژیان بۆ پێدا‌ویسته‌یه‌کانیان شه‌فاعه‌تیان بۆ ده‌کرێت.

شمشیری چاکسازی:

ماوه‌یه‌ك به‌ر له‌ ئیستا کوشتا‌رگه‌یه‌کی تایفی له‌شاری تیری پاکستان ئه‌نجام درا، ئه‌و رووداوه‌ په‌یوه‌ندی به‌بابه‌تی ئه‌م به‌شه‌مان هه‌یه، پوخته‌که‌ی ئه‌وه‌یه، شاری تیری و ناوچه‌کانی ده‌رووبه‌ری زۆریک شیعه له‌خۆوه ده‌گرن، ئه‌وانیش راهاتوون مه‌راسیمی حوسینی له‌ رۆژانی عاشورا ئه‌نجام بده‌ن. سه‌یر ئه‌وه‌یه له‌و شاره قوتابخانه‌یه‌کی ئایینی هه‌یه مه‌زه‌به‌ی وه‌هابی تێدا ده‌خوێنرێت، زۆریک قوتابی له‌و قوتابخانه‌یه ده‌خوێنن و ناوی قوتابخانه‌که‌ش (هودا)یه.

وه‌هابیه‌کان ده‌ستیان کردبوو به‌وه‌ی شیعه‌کان ته‌نگا‌و بکه‌ن، هه‌رپه‌شیان لێده‌کردن بۆ ئه‌وه‌ی مه‌راسیمی خۆیان وه‌ك هه‌موو سائیک ئه‌نجام نه‌ده‌ن، چونکه ئه‌و مه‌راسیمه به‌تێپروانی ئه‌وان بیده‌ و ده‌رچوونه له‌ئیسلام. ئه‌وه‌بوو له‌سالی ١٩٦٢ وه‌هابیه‌کان ئاملده‌کارییان کرد بۆ رێگرتن له‌رێپه‌رسته‌یه‌کانی شیعه، له‌ رۆژی عاشوراش به‌ توندی هێرشیان کرده سه‌ر کاروانه‌کانی شیعه و هه‌موو جو‌ره‌ چه‌ك و بیل و ته‌ور و داریان تێدا به‌کارهێنا‌بوو، له‌ئه‌نجامدا سه‌دان که‌س کوژرا و بریندار

^{٢٢٢} مجلة العربي، العدد الصادر في كانون الاول عام ١٩٦٣، ص ٨٦

بوو، کوشتارگه‌یه‌کی ترسناک بوو. ئه‌وه‌ی جینگای سه‌رنجه ژماره‌یه‌ک سوننه‌ش کوشران چونکه له‌کاروان وکه‌ژاوه‌ی شیعەکان به‌شداریبون، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌هه‌ندێک ناوچه‌ی عێراق ئه‌نجام ده‌دریت.

ئهم رووداوه مه‌رجه‌عی بالائی شیعە له‌عێراق ئازار دا، که سه‌ید حه‌کیم بوو، بۆیه بروسکه‌ی بۆ بالۆیزی پاکستان له‌به‌غدا و چه‌ندین به‌رپرسی دیکه‌ی پاکستان نارد، داوای لێکردن ریگری بکریت و ریکاری له‌وباره‌یه‌وه ئه‌نجام بدریت...^{٢٢٤}

ئهم رووداوه له‌هه‌ندێک لایه‌نه‌وه له‌و رووداوانه ده‌چیت، که وه‌هابیه‌کان له‌که‌ریه‌لا له‌سالی ١٨٠٢، له‌شاری تایف له‌سالی ١٩٢٤ ئه‌نجامیان دا، بوو، له‌گه‌ڵ چه‌ندین شاری دیکه که وه‌هابیه‌کان توانیویانه داگیری بکه‌ن و ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر زāl بکه‌ن. ته‌نانه‌ت جارێک له‌گه‌ڵ که‌ژاوه‌ی هه‌لگیراوی میسریه‌کان به‌ریه‌کتر که‌وت، میسریه‌کان و راهاتوون له‌کاتی هه‌ج ئه‌و که‌ژاوانه له‌گه‌ڵ خۆیان بگوازنه‌وه شام.

وه‌هابیه‌کان ده‌یان‌ه‌وێ موسلمانان بگه‌ڕێننه‌وه سه‌ر ئه‌و ته‌عالیمه ساده‌یه‌ی ئیسلام له‌سه‌ره‌تای بانگه‌وازه‌که‌ی خۆی هه‌یناویه‌تی، بێ ئه‌نجامدانی هیچ زیاده‌که‌مێک. ئه‌مه‌ش بابته‌یکه جێبه‌جێکردنی له‌زۆریه‌ی ولاتانی ئیسلامی ئه‌سته‌مه، یان وه‌ک ئه‌وه‌یه مه‌حال بێت. له‌وانه‌یه له‌بیابان جێبه‌جێ بکریت، چونکه بارودۆخی کۆن و نوێی له‌یه‌کتر ده‌چیت، که‌چی له‌لای و شاره‌کان بارودۆخ زۆر گۆراوه، وای لێهاتووه مرو‌ف پتویستی به‌وه هه‌یه یه‌کێک له‌به‌رگه‌گرتنی بارودۆخه‌که هاوکاریان بکات.

وه‌هابیه‌کان هه‌شتا پێیانوايه له‌توانایان هه‌یه به‌شمشیر وکوشتارگه چاکسازی له‌باوه‌ری خه‌لک بکه‌ن. ئهم شیوازه‌ش له‌لایه‌ن زۆریک له‌سوڵتانه‌کانی کۆن به‌کارهاتووه، که‌چی ئه‌نجامه‌که پێچه‌وانه‌ی خواستی ئه‌وان بووه، به‌کارهێنانی شمشیر له‌گۆرینی باوه‌ر و عه‌قیده ده‌بیتته‌وه‌ی زیاتر هه‌لقولانی عه‌قیده‌که له‌دلی خه‌لکه‌که و زیاتر ده‌ستگرتن به‌عه‌قیده‌که‌وه.

^{٢٢٤} احمد الحسینی (الامام الحکیم السید محسن الطباطبائی) ص ١٢٣-١٤٧

وه‌هابییه‌کان مه‌زارگه‌ی هه‌ندێک ئیمامیان له‌ بقیع رووخاند، باوه‌ریان وابوو به‌ته‌واوی به‌سه‌ر ئه‌وان زالبوون، ناشزانن ئه‌وان مه‌زارگانه‌ له‌دای خه‌لکه‌که‌ ئاودانتر ده‌بیئت، ئه‌گه‌رچی له‌سه‌ر رووی زه‌وی ته‌خت کراوه‌ به‌لام له‌ناخی دل گه‌شه‌ی کردووه‌، رۆژیک دادی ئه‌و مه‌زارگانه‌ سه‌رله‌نوێ دروست ده‌کرینه‌وه‌ و زیرو نه‌خشه‌کانی له‌دۆخی پیشووی زیاتر دبێت.

ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وێ باوه‌ری خه‌لک بگۆرێت ئه‌وان ده‌بیئت له‌هه‌مان کاتدا بارودۆخی بژێوی و کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونیان بگۆرێت، چونکه‌ بیروباوه‌ره‌کان له‌ ئه‌نجامی ئه‌و بارودۆخانه‌ دروست ده‌بن، نه‌وه‌ک له‌ ئه‌نجامی لۆژیک و بیرکردنه‌وه‌ی رووت. بیهوده‌شه‌ داوی شتی که‌ له‌خه‌لک بکه‌ین که‌ تێی ناگه‌ن، سه‌تمیشه‌ شتیکیان به‌سه‌ر فه‌رز بکه‌ین له‌توانای ئه‌وان نه‌بیئت.

قسه‌یه‌ک ده‌بیئت بگوتریت:

تکا له‌خوێنه‌ر ده‌که‌ن وا له‌قسه‌که‌ی من نه‌گات، پێویسته‌ واز له‌خه‌لکی عه‌وام به‌ئێن به‌خواستی خوێان مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ باوه‌ری خوێان بکه‌ن بیه‌وه‌ی هه‌ولی چاکسازیان ده‌ین. له‌راستیدا چاکسازی ئایینی له‌و بارودۆخه‌ی له‌عێراقمان بێنی پێویسته‌، به‌لام له‌هه‌مان کاتیشدا ئه‌سته‌مه‌، بۆیه‌ ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وێ چاکسازی بکات نابێت باوه‌ری ته‌نها به‌و بیرۆکه‌یه‌ بیئت که‌ له‌میشکی هه‌یه‌، په‌رۆشی ئه‌و بیرۆکه‌یه‌ بیئت و خه‌لک به‌ شمشیر ناچار بکات بۆ په‌یره‌وکردنی بیرۆکه‌که‌ی.

چاکسازی ئایینی وه‌ک هه‌موو جوهره‌کانی دیکه‌ی چاکسازی کۆمه‌لایه‌تی، هونه‌ریکه‌ بیه‌ما و رێسای خۆی هه‌یه‌، ده‌بیئت له‌سه‌ر بیه‌مایه‌کی زانستی ته‌و له‌گه‌ڵی بپوات. لێره‌دا ده‌رفه‌ت بۆ توێژینه‌وه‌ی رێساکانی چاکسازی ئایینی نییه‌، ته‌نها له‌و بۆنه‌یه‌دا باس له‌ سێ مه‌رج ده‌که‌ین، به‌لای که‌مه‌وه‌ ده‌بیئت له‌چاکسازی ئایینی هه‌بیئت:

یه‌که‌م: ده‌بیئت چاکسازی له‌ناوه‌وه‌ بیئت، نابێت له‌ده‌ره‌وه‌ بیئت. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و تایفه‌یه‌ی خوازیاری چاکسازی، ده‌بیئت خۆی بایه‌خ به‌چاکسازی که‌موکۆرییه‌کانی بدات. لێره‌وه‌ ده‌بیئت ئه‌وه‌ له‌بیر نه‌که‌ین ئه‌و کێشانه‌ی له‌عێراق رووبه‌روومان ده‌بیته‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ هه‌ر تایفه‌یه‌ک وا راهاتوو که‌موکۆری ئه‌ویتر بیه‌نی

و که موکوپیه‌کانی خۆشی له بیر بکات. ئیستا کاتی ئه‌وه هاتوه واز له وه‌نهریته به‌ئین و بۆ چاکسازی خۆمان کار بکه‌ین نه‌وه‌ک چاکسازی کهسانی دیکه. ئه‌وه چاکسازییه‌ی له‌ناو تایفه‌یه‌که‌وه هه‌لده‌قوڵی به سوودتر و زیانی که‌متره له‌وه چاکسازییه‌ی له‌ده‌ره‌وه دیت. زۆرجار ئه‌وه چاکسازیانه‌ی له‌ده‌ره‌وه دیت ده‌بیت هۆی وروژاندنی کینه و ململانی له‌نیوان تایفه‌کان، له‌گه‌ڵ زیاترکردنی ده‌مارگیری تایفی بۆ عه‌قیده کۆنه‌کانیان خۆیان.

دووه‌م: ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وی چاکسازی بکات ده‌بیت خۆی له شت‌وازی ناچارکردن و هه‌رشکردنه‌ سه‌ر خه‌ڵک به‌دوور بگریت، به‌لکو ده‌بیت شت‌وازی نه‌رم و رحمه‌ت و مشتومر بۆ چاکترین له‌گه‌ڵ په‌یره‌و بکات، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ی ریگایه‌یه که ئیسلام فرمانی پێده‌کات " ادع الی سبیل ربک بالحکمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن"^{٢١٥}. له‌راستیدا ره‌چاوکردنی سۆزی مۆیی چاکترین ریگایه بۆ دانانی کاریگه‌ری به‌سه‌ر خه‌ڵکه‌وه تا به‌ره‌و باوه‌پێک بێن، که‌چی ناچارکردن بۆ عه‌قیده‌یه‌ک ئه‌وا خه‌ڵک له‌به‌ری راده‌کات له‌بری ئه‌وه‌ی به‌ره‌وپه‌ری بێت. مێژوو باسی گه‌لێک عه‌قیده‌مان بۆ ده‌کات له‌نیو خه‌ڵک بلاو‌بۆته‌وه له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه‌ی خه‌ڵکه‌ چه‌وساندنه‌وه و دله‌رقی له‌پێناودا بینیوه.

سییه‌م: چاکسازی ده‌بیت پتویستی و بارودۆخی کۆمه‌لگه‌که له‌به‌رچاو بگریت. بیروباوه‌ر دیارده‌ی کۆمه‌لایه‌تییه زیاتر له‌وه‌ی بیروکه‌ی رووت بێت. بیرمه‌ندانی کۆن هه‌له‌یان کردوه که گوتویه‌نه مڕۆڤ ئازده‌لیکی عاقله، له‌راستیدا مڕۆڤ ئازده‌لیکی کۆمه‌لایه‌تییه. له‌هه‌موو جۆره‌کانی ره‌فتار و بیکردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی رێره‌وه ده‌بیت که بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی و ده‌روونی ده‌یخوازی. عه‌قڵی تاکیش شتێک نییه زیاتر له‌وه‌ی دروستکراوی کۆمه‌لگایه، روخساریکی رۆشنه‌بیره باوه‌که‌ی کۆمه‌لگایه.

^{٢١٥} القرآن سورة النحل الآية ١٢٥

بهشی دهیهم

بارودۆخی کۆمه لایه تی له شاره کاندای

له میانه ی قسه کاندادا له به شه کانی رابردوودا، ئاماژه مان بۆ هه ندیک سیمای کۆمه لایه تی شاره کانی عێراق کرد، بینیمان چۆن به های بیاباننشینی تیدا بلاو بۆته وه له نه نجامی په یوه ندیای به هۆزه کانی ده وریه ریان وه. ئیستاش ده مانه وێ به شیوه یه کی تایبته توێژینه وه که مان جهخت له سه ر شاره کان بکاته وه. به پێی ئه وه جهختکردنه وه یه ش ده بیته ئاماژه بۆ ئه وه بکهین، له نیوه ی سه ده ی رابردووه وه شاره کانی عێراقی به خێرای ژماره ی دانیشته وانیان زیاتر ده بیته وئاوه دان ده بیته وه. ئه مه ش مانای ئه وه یه شاره کان بۆته سه رچاوه یه ک بۆ به هاکانی شارستانی، به شیوه یه ک به به ره کانی ته وژی به های بیاباننشینی ده کات که پیشتر له عێراق باو بووه.

ده کریته بگوتریته مملانی نیوان بیاباننشینی وشارستانی له عێراق خۆی له دوو جه مسه ری به رامبه ر دۆزیوه ته وه ئه وانیش: بیابان له لایه که وه، شاره کانیش له لایه کی دیکه وه، که چی لادی له نیوان ئه م دوو جه مسه ره ده وه سته. له سه ده کانی رابردوودا کاتی که ته وژی به ده کان له بیابانه وه ده هات، له گونده کان بلاوده یۆوه، دواتر له شاره کان بلاوه ی ده کرد، که چی ئیستا ته وژه که پێچه وانه بۆته وه، ته وژی شارستانی له شاره کانه وه ده سته پیده کات و دواتر به ره و لادی کان ده چی، به م دره نگانه ش شتیکی که م به ره و بیابان ده چیت.

به ره له سه د سال، ریژه ی به دوی کۆچکردو له کۆی دانیشته وانی عێراق نزیکه ی ٪ ٣٥ بوو، دواتر ئه و ریژه یه به ره به ره، سال له داوی سال دابه زی ئیستا گه یشتۆته نزیکه ی ٪ ٢٠ دانیشته وانی، که چی ئه و کات ریژه ی شارنشینه کان ٪ ٢٤ دانیشته وانی عێراق، وای بۆ ده چین ئیستا ئه و ریژه یه به رز بوویته وه و له نیوه ی دانیشته وانی

عێراق که‌متر نه‌بێت، ته‌نانه‌ت به‌رزبوونه‌وه‌که‌ش ساڵ له‌دوای ساڵ به‌به‌رده‌وامی زیاد ده‌کات.

تێبینی ئه‌وه ده‌کرێت، لادیکان له‌م سه‌د ساڵه‌ی دواییدا، به‌دوی کوچکردووی له‌لایه‌ک قوت ده‌دا، له‌لایه‌کی دیکه‌وه به‌شیک له‌دانشتوانی خۆی به‌ره‌و لادی ره‌وانه ده‌کرد، ئه‌و دیارده‌یه‌که‌ش گرنگی گه‌وره‌ی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه، ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌و پیشکه‌وتنه‌ خێراییه‌ی که‌ و له‌دانشتوانی عێراق کردووه له‌ قوناغی یه‌ک له‌دوای یه‌ک له‌ بیاباننشینیه‌وه به‌ره‌و شارستانی بپۆن. ئه‌م پیشکه‌وتنه‌ش له‌ ماوه‌یه‌ی دواییدا گه‌شه‌ی کردووه و به‌ره‌م و کێشه‌کانی جۆراوجۆر بووه، ئه‌مه‌ش کاتی‌ک که‌ شارستانییه‌تی نوێ له‌سه‌رتاسه‌ری عێراق بلاوه‌بێته‌وه و کاریگه‌ری به‌پله‌ی جیا‌جیا له‌سه‌ر ته‌واوی دانشتوانی ده‌بێت.

شار چیه‌؟

به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست بکه‌ین به‌ توێژینه‌وه‌ی بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی له‌ شاره‌کان، پێویسته‌ شار پێناسه‌ بکه‌ین و چۆن ده‌کرێت جیا‌وازی له‌نیوان شار و گوند بکه‌ین؟.

له‌راستیدا پێناسه‌یه‌کی روون نییه‌ بۆ جیا‌کردنه‌وه‌ی نیوان شار و گوند، شاره‌زایانی بواره‌که‌ بۆچوونیان له‌سه‌ر ئه‌م بابته‌ له‌یه‌کتر جیا‌وازه. هه‌ندیک هه‌ولیان داوه له‌سه‌ر بانه‌مای ژماره‌ی دانشتوان شار و گوند له‌یه‌کتر جیا‌بکه‌نه‌وه. بۆ نمونه له‌ ویلایه‌ته‌ یه‌کگرتوه‌کان هه‌رده‌م له‌ فه‌رمانگه‌کانی ئامار و سه‌یری شار ده‌کرێت که‌ ده‌بێت دانشتوانی ۲۵۰۰ که‌س یان زیاتر بێت. ئه‌گه‌ر یه‌ک که‌س که‌متر بێت ئه‌وا گونده. له‌ فه‌ره‌نسا و باوه ژماره‌ی دانشتوان ۲۰۰۰ که‌س بێت، له‌ به‌لجیکا ده‌بێت ۵۰۰۰ که‌س بێت.^{۳۲۶}

وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت ئه‌م پێوه‌ره‌ی جیا‌کردنه‌وه‌ی شار و گوند، له‌عێراق سوودی نییه، بۆیه به‌بپروای من دروست‌تره‌ پێوه‌ریکی دیکه له‌عێراق به‌کاربه‌ێنین، ئه‌ویش پێوه‌ری کۆمه‌لایه‌تییه. مه‌به‌ستم له‌و پێوه‌ره‌ش ئه‌وه‌یه تا چه‌ند پێشه‌ی شارستانی له‌نیو دانشتوانی بلاوبۆته‌وه. ئه‌گه‌ره‌ها‌توو زۆریه‌ی دانشتوانی

کشتوکال بکه‌ن ئەوا من به‌گوندی ده‌زانم، به‌لام کاتیک بازرگانی و پیشه‌سازی و کاری کرێ ده‌که‌ن، ئەوا شوینی ئەو دانیشتوانه به‌شار ده‌زانم. له‌گه‌لئه‌وه‌شدا ئیمه ناتوانین ئەم پێوه‌ره به‌ وردبین بزانی، به‌لام به‌هه‌رحال له‌ جیاکردنه‌وه‌ی نێوان گوند و شار له‌عێراقدا سوودبه‌خش ده‌بێت بۆ ئامانجی ئەو توێژینه‌وه‌یه‌کان.

بۆ نمونه شاروچکه‌ی خرنابات له‌ دیالی، هه‌ندیک له‌ توێژه‌ران به‌ گوندی ده‌زانن، دانیشتوانی که‌مه و زۆربه‌یان خه‌ریکی بیستانن، به‌لام من مه‌یلم هه‌یه به‌شاری له‌قه‌له‌م بده‌م، ئەمه‌ش به‌پێی ئەو پێوه‌ره کۆمه‌لایه‌تییه پیشتر ئاماژه‌مان بۆ کرد. به‌ برۆای من کشتوکالی بیستان جیاوازی له‌گه‌ل کشتوکالی دانه‌ویله هه‌یه که له‌لادی‌کان ده‌کریت، کشتوکالی بیستان وه‌ک پیشه‌یه‌کی شارنشینیی وایه، زۆربه‌ی جار له‌پێناوی قازانج ده‌کریت و به‌های خێله‌کی که‌متر کاریگه‌ری به‌سه‌ره‌وه ده‌بێت. سه‌ره‌رای ئەمه‌ش خرنابات زۆریک له‌دوکاندار و پیشه‌گه‌ر و کاسب و کرێکاری تێدا به، زۆربه‌شیان له‌خانویی جێگیر نیشته‌جێن که له‌خشتی سوور دروست کراوه، ته‌نانه‌ت له‌و شاره هۆکاره‌کانی خۆشگوزه‌ارنی وداهێنراوه‌کانی شارستانی تارا ده‌یه‌کی زۆر بلاو بۆته‌وه.

مەلانیی رۆشنییری کۆمه‌لایه‌تی له‌شاره‌کاندا:

له‌به‌شی شه‌شه‌می ئەم کتێبه‌دا بینیمان مەلانیی رۆشنییری دیار ده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی گشتیه‌ی له‌ عێراقدا، به‌لام ئەو مەلانییه به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت له‌ شاره‌کان ده‌روزی‌ت و توند ده‌بێت، هۆکاره‌که‌ش ئەوه‌یه شاره‌کان ئەو شوینه‌ن که سیمای شارستانییه‌تی نوێیان تێدا ده‌رده‌که‌وێت وله‌ویشه‌وه بۆ شوینه‌کانی دیکه بلاوده‌بنه‌وه. ئەمه‌ش وایکردوه خه‌لکی شاره‌کان بکه‌ونه نێوان دوو ته‌ورمی پێچه‌وانه‌ی یه‌که‌تره‌وه: یه‌کێک به‌ره‌و پابه‌ندبوون به‌و به‌هایانه‌ی به‌دوایان ده‌بات که له‌ باپیرانیانه‌وه ماوه‌ته‌وه، ئەوێتریش به‌ره‌و وه‌رگرتنی به‌های شارستانییه‌تیان ده‌بات که تازه له‌نیویان بلاو ده‌بێته‌وه، جا تاچه‌ند ده‌توانین ئەو دوو ته‌ورمه له‌گه‌ل یه‌که‌تر بگونجین؟

ئەوه‌ی شایه‌نی باسه مەلانیی رۆشنییری له‌شاریکه‌وه بۆ شارێکی دیکه جیاوازه به‌پێی ئەو هۆکارانه‌ی خواره‌وه:

- ١- بری زالبوونی ته‌وژمی به‌دو له‌ شاره‌کان
 - ٢- که‌نارگیربوونی شاره‌که‌ له‌ کۆمه‌لگای دهره‌وه
 - ٣- فراوانی بازار و زۆری بێگان و گه‌شتیاران تێیدا
 - ٤- بری ده‌سه‌لاتی حکومه‌ت تێیدا
 - ٥- چۆنیه‌تی هاتنی شارستانییه‌تی نوێ بۆ شاره‌که‌
- با نموونه‌ی شاری (دوجهیل)^{٣٢٧} وهریگرین، که‌ ده‌که‌وێته‌ باکووری به‌غدا به‌ دوری ٧٠ کیلومه‌تر. دوجهیل شاریکی بچوکه‌ ژماره‌ی دانیشتوانی ١٥٠٠ که‌س ده‌بی‌ت. دانیشتوانی دوجهیل بۆ دوو گروپی ده‌مارگیر دابه‌ش ده‌بن ئه‌وانیش: (خه‌زج) و (مه‌حاویل) ه‌ خه‌زج له‌لای رۆژئاوای شاره‌که‌وه‌ نیشته‌جێن، که‌چی مه‌حاویل له‌به‌ره‌ی رۆژه‌لاتن^{٣٢٨}.
- ئه‌وه‌ی تێبینی ده‌کری‌ت ئه‌و شاره‌ به‌شیوه‌یه‌کی رێژه‌یی له‌ کۆمه‌لگای دهره‌وه‌ دابراوه‌، که‌چی په‌یوه‌ندییه‌کی توندی به‌ هۆزه‌کانی ده‌ورو به‌ری هه‌یه‌. له‌به‌ر ئه‌مه‌ش ته‌وژمی به‌دوه‌کان تارا ده‌یه‌کی زۆر زاله‌ به‌سه‌ر دوجه‌یله‌وه‌. زۆرجار له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌یه‌کان جه‌نگ له‌نیوان خه‌زج و محاوویل هه‌لده‌گیرسا وهاوپه‌یمانانیش له‌هۆزه‌کانی ده‌ورو به‌ر به‌شداریان تێدا ده‌کرد. کاتی‌ک که‌سی‌کی بێگانه‌ ده‌یویست له‌شاره‌که‌ نیشته‌جێ بی‌ت، ئه‌وا ده‌بوایه‌ خۆی له‌سه‌ر په‌کی‌ک له‌ هۆزه‌کان تۆمار بکات بۆ ئه‌وه‌ی پارێزر او بی‌ت.
- سالی رابردو له‌گه‌ڵ کوپ وکچه‌ قوتابه‌کانم سه‌ردانی ئه‌و شاره‌مان کرد، سه‌ردانه‌که‌ی ئێمه‌ رووداوێکی گرنگ بوو له‌ میژووی شاره‌که‌دا، جیگای سه‌رنج بوو. له‌راستیدا خه‌لکی شاره‌که‌ به‌ پێیی نه‌ریتی عه‌شایه‌ری خۆیان نه‌رکی میوانداریان ئێمه‌یان له‌ئسته‌و گرت، به‌لام له‌ناخی دلایانه‌وه‌ له‌گه‌ڵ بوونی کچه‌ قوتابی سفور نه‌بوون له‌گه‌ڵ کوپه‌کان به‌یه‌که‌وه‌ بپۆن، له‌وانه‌یه‌ له‌نیو خۆیان دا

^{٣٢٧} ئه‌و شاره‌ به‌ (سمیکه‌) ناو ده‌نرا. دواتر بووه‌ شاری (ئیه‌راهیمیه‌) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیه‌راهیمی کوپی مالیکی شه‌شته‌ر له‌نزیک ئه‌وئێ‌ژراوه‌. ئه‌و ناوگۆڕینه‌ بۆ چه‌ندین شاری دیکه‌ عێراق کراوه‌ له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌یه‌کی میژوویی. ئه‌مه‌ش دیاردیه‌یه‌ک تکامان وایه‌ به‌رده‌وام نه‌بی‌ت، چونکه‌ ناوی شاره‌کان دروستکراوی کۆمه‌لگایه‌، جا گۆڕینی ئه‌و ناوانه‌ بۆ هه‌چ پاساوێک تێکه‌لی له‌ می‌شکی خه‌لک دروست ده‌کات- عه‌لی وه‌ردی

^{٣٢٨} عبدالرزاق الحسني (العراق قديمًا و حديثًا) ص ١١٥

سروشستی گۆمه‌لگه‌ی عیراقی.....

پرسیاریان کرد بیټ ئەمە چ زانستیکە وا لە و کچ و کوپانە کردوو بەیەکەو
سەفەر بکەن بۆ ئەوێ شارۆچکە یەکی وەک دوجەیل ببینن...!

تیبینی ئەوێمان کرد شارەکه هەر لە دۆخەدایە که لەسەردەمی عوسمانییەکان
هەیبوو. زۆری ماله‌کانی یەک نەهۆمین، زۆریەیان لەقور دروستکراون، که‌مکیان
لە که‌رپوچ، هەندیک دوکانی لێرە ولەوێ هەیه، وەک دەرەکه‌وێت خاوەن
دوکاندارەکان لەچینی بەرزى شارەکه نین. سەرۆکه‌کانی شار و پیاوماقولاتی
هیشتا وازیان لە گۆتەگەتی خۆیان نەهێناوه. ئەوان هیشتا خۆیان لەو بەدوور
دەگرن بێنە بەقال و تەرازوو بەکاربھێنن.

لەسەردەمیکی نزیکەو سیمای شارستانیەتی نوێ لەشارەکه دەرەکه‌وێت
ئەویش لەدوو لایەنەو، یەکه‌میان گەشەکردنی دەسلاتی حکومت، دووهمیش
دەرکه‌وتنی توێژتکی خۆیندەوارانە که رۆشنیری نوێیان هەیه. لەلایەنی یەکه‌مەو
کاریگەری حکومتان لەلایەکی شارەکه‌وێت بێنە ئەمەش لە سەرەتای دوجەیل لەو
شوێنەیه که شەمەندەفەری لێیه. لەوێ حکومت خانووی نوێ بۆ فەرمانگە و
قوتابخانەکانی دروست کردوو، ئەمەش وایکردوو بەشیک لە پیاوماقولاتی
شارەکه لاسایی بکەینەو خانووی نوێ بۆ خۆیان لەنزیك فەرمانگەکانی حکومت
دروست بکەن، لەنتوان ئەوانیش بۆتە مایەى شانازی تا لە حکومت نزیك بێنەو
و مندالەکانیان بنێرن بەرخویندنی قوتابخانەکانی حکومت.

هەر چۆنیک بیټ حکومت توانیویەتی ئەو ململانێیە توندە سەرکوت بکات، که
لە رابردودا لەنتوان خەزەرەج و مەحاویل هەبوو، یەکیکی بەمتانە بۆی گێڕامەو
ئەو ململانێیە ئیستا چۆتە قوناغیکی نوێیەو، هیشتا لە ناخی دلایان ماوەتەو،
بەلام ئاشکرا نەکراوه و لەشیوەی رابردوو نییه، بەلکو زۆرجار لەشیوەی فیل
وتەلەکی شاراو دەرەکه‌وێت، خەلکەکه بەچریه‌وە باسی دەکەن لەدانیشتنە
تایبەتەکانیان، که‌چی لەلای که‌سانی بیگانه باسی ناکەن و لەوانەشە نکۆلی
لەبوونی بکەن و وا دەرەخەن که وازیان لەو ململانێیە هێناوه. ئەمەش
بەشیوەیەکی روون لەلای ئەفەندییەکانی خەلکی دوجەیل دەرەکه‌وێت، ئەوان
رۆشنیری نوێیان هەیه و لەقوتابخانەکانی بەغدا خویندویانە، دواتریش

گه‌پاونه‌ته‌وه دوجه‌یل بوونه‌ته مامۆستا و فه‌رمانبه‌ر. من قسه‌م له‌گه‌ڵ هه‌ندیکیان کرد و له‌باره‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ند ده‌مارگیری هۆزیان له‌ماوه پرسیارم لێکردن، که‌چی ئه‌وان نکۆلیان لێکرد، به‌لام هه‌شتا قسه‌کانم ته‌واو نه‌کردبوو بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌وانه‌ی ده‌یلێن پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یه که له‌ناخیان هه‌یه.

گومانی تێدا نییه ئه‌و که‌سانه که‌متر له‌که‌سانی دیکه پابه‌ندن به‌ده‌مارگیری هۆز و به‌هاکانی دیکه‌ی بیاباننشینی، ده‌بیته ئه‌و به‌هایانه‌ش لاوازتر ده‌بیته کاتی که‌ بری په‌یوه‌ندیکردنیا به‌شارستانیه‌تی نوێ زیاده‌بیته، به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌مانه‌ش ئه‌وان ناتوانن به‌یه‌کجار خۆیان له‌و پاشماوه‌ی رۆشنگیری کۆمه‌لایه‌تی نه‌جات بدهن. ته‌نانه‌ت ده‌توانرێت بگوترێت مملانی رۆشنگیری زیاتر له‌نیو ئه‌و که‌سه‌خوێندوارانه ده‌رده‌که‌وێت نه‌وه‌ک له‌خه‌لکه‌که‌ی دیکه‌ی دوجه‌یل.

نموونه‌یه‌کی دیکه‌:

شاری به‌له‌ده‌که‌وێته باکووری دوجه‌یله‌وه، دووری نیوانیان ته‌نها شانزه کیلۆمه‌تره. ئهم شاره دانیشتوانی له‌دوجه‌یل زیاتر و زیاتریش په‌یوه‌ندی به‌کۆمه‌لگای ده‌ره‌وه هه‌یه. له‌نزیک به‌له‌ده‌زارگه‌ی سه‌ید محهمه‌د هه‌یه، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه خه‌لک سه‌ردانی ده‌کات. سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش به‌له‌ده‌قهرافی دیجله‌ نزیکه هه‌موو هۆکاره‌کانی گواستنه‌وه له‌رووباره به‌لای ئه‌و شارۆچکه‌یه تێده‌په‌ن، ئه‌مه‌ش په‌کێکه له‌وه‌هۆکارانه‌ی وایکردوه خه‌لکی به‌له‌ده‌ زیاتر له‌خه‌لکی دوجه‌یل له‌بازرگانی شاره‌زاتر و سه‌رقاڵتر بن. ئه‌وه‌ی تێبینی ده‌کرێت به‌مدواییه زۆریک له‌دانیشتوانی ئهم شاره به‌ره‌و به‌غدا کۆچ ده‌که‌ن و هه‌ندیکیان بوونه‌ته‌ بازرگانی گه‌وره و ژماره‌یه‌کی زۆریشیان بوونه‌ته فه‌رمانبه‌ر و خاوه‌ن بپوانامه‌ی به‌رز.

خه‌لکی به‌له‌دیش بۆ دوو جه‌ماعه‌تی دژ به‌یه‌کتر دابه‌ش ده‌بن، ئه‌وانیش ئه‌لبوچه‌سبۆللا و به‌لداوییه. هه‌ر په‌کێک له‌و جامه‌ه‌تانه گه‌ر په‌کێکی تایبه‌تیان نییه وه‌ک دوجه‌یل و شاره‌کانی دیکه‌ی عێراق، به‌لکو له‌ناو په‌کتر له‌ناو گه‌ر په‌کانی شار بلاوبوونه‌ته‌وه، بۆیه ده‌بینین هه‌ر که‌ گوتیان له‌هاواریک ده‌بیته ئه‌وا به‌په‌له‌وه چه‌که‌کانیان هه‌لده‌گرن و به‌ره‌و سه‌رچاوه‌ی هاواره‌که بۆ دووێکی راده‌که‌ن. نه‌گه‌ریش مه‌ترسییه‌کی گشتی روو له‌خه‌لکی شاره‌که بکات ئه‌وا هه‌مووین ده‌بن

سروشستی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

به‌یه‌ك جه‌ماعه‌ت، خه‌لكی ئه‌و شاره‌ واره‌اتوون به‌خۆیان بڵێن " ئه‌بو واحید" ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌ بۆ یه‌كگرتنیان له‌دژی مه‌ترسیه‌کی هاوبه‌ش. ئه‌و یه‌كگرتانه‌ به‌ روونترین شیوه‌ له‌و كاته‌ ده‌ركه‌وت كه‌ هۆزی شه‌مه‌ر له‌ كۆتایه‌كانی سه‌ده‌ی نۆزده‌م هێرشی كرده‌ سه‌ریان. ئه‌وان تا ئیستا به‌ شانازییه‌وه‌ باس له‌م رووداوه‌ ده‌كه‌ن، گوايه‌ به‌توندی به‌رپه‌رچی هۆزی شه‌مه‌ریان داوه‌ته‌وه‌ گه‌یشتونه‌ته‌ ره‌شمالی شیخه‌كه‌یان، شیخیش رای كرده‌وه‌، ئه‌وان ته‌نها بۆ شه‌رمه‌زاركردنی تانه‌یه‌کیان له‌ ره‌شماله‌كه‌ی داوه‌.

ده‌مارگیری هۆز له‌ به‌له‌د وه‌ك ده‌مارگیریه‌كه‌ی دوجه‌یل گه‌شه‌ی كرده‌وه‌، واته‌ ئیستا به‌ نه‌ینی مملانییه‌كان ئه‌نجام ده‌دری، خه‌لك له‌بری ئه‌وه‌ی چه‌ك به‌كاربه‌ین، ئه‌وا په‌نا بۆ به‌دنیازی و پیلانگیری ده‌به‌ن. ئه‌گه‌ره‌هاتوو رووداویك روو بدات كه‌ مایه‌ی وروژاندنی رق و كینه‌ی هۆزگه‌رای بی، ئه‌وا خه‌لكه‌كه‌ وه‌ك پێشتر به‌ په‌له‌ په‌نا بۆ چه‌كه‌كانیان نابهن، به‌لكو هه‌ر لایه‌ك هه‌ول ده‌دات تۆمه‌ت بۆ ئه‌وانی دیکه‌ دروست بكات، ته‌نانه‌ت به‌رتیل و واسیته‌ به‌كارده‌هێنی بۆ ئه‌وه‌ی له‌ مملانییه‌كه‌ حكومه‌ت له‌ته‌نیشت ئه‌و له‌دژی نه‌یاره‌كه‌ی بوه‌ستی.

له‌ساڵی ۱۹۴۱ ئه‌مه‌ رویدا، كاتیك له‌به‌له‌د یه‌كێك له‌فه‌رمانبه‌ره‌كان كوژرا، هه‌ر لایه‌نێك هه‌موو كۆششی بۆ ئه‌وه‌ بوو تۆمه‌تی كوشتنه‌كه‌ بداته‌ پال جه‌ماعه‌ته‌كه‌ی دیکه‌. له‌ساڵی ۱۹۵۱ به‌هه‌مان شیوه‌ بوو كاتیك بۆمبێك خرایه‌ مالی به‌رپۆه‌به‌ری ناحیه‌وه‌... ده‌بیست ئه‌وه‌ له‌بیر نه‌كه‌ین ئه‌و پێشكه‌وتنی ده‌مارگیری هۆز به‌ته‌واوی شه‌ره‌كانی ریشه‌كێش نه‌كرده‌وه‌، هێشتا ناوه‌ ناوه‌ جه‌نگ له‌نیوان ئه‌و هۆزانه‌ رووده‌دات، ئه‌مه‌ش له‌ كاتیكدا ده‌بیست كه‌ خه‌لكی شاره‌كه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لكی شارێکی دیکه‌ یاخه‌ی یه‌كتر ده‌گرن.

له‌ساڵی ۱۹۴۴ كاتیك خه‌لكی به‌له‌د له‌سه‌ردانی چله‌ بوون له‌ كه‌ریه‌لا، كه‌ژاوه‌كه‌یان به‌دوای كه‌ژاوه‌ی خه‌لكی به‌سرا بوو، شه‌رێك له‌نیوان خه‌لكی به‌سرا و خه‌لكی شینافیه‌ دروست ده‌بیست و خه‌لكی به‌له‌دیش غیره‌تیان ده‌جولی و له‌سه‌ركه‌وتن لایه‌نگری پشته‌ی به‌سرا ده‌گرن، ئه‌وان پالنه‌وانی‌تیان له‌جه‌نگه‌كه‌ نواند بوو داری ئالاكانیان به‌كاره‌یتابوو، دواجار به‌پیتی قسه‌ی خۆیان ئه‌وان سه‌ركه‌وتن.

سهرده‌مێکی نزیکدا جه‌نگێکی توند له‌نیوان خه‌لکی به‌له‌د و شروگییه‌کان له‌ بازاری به‌زازه‌کانی به‌غدا (بازاری کوتا‌لفروشه‌کان) دروست بوو. شه‌ره‌که‌ له‌ئه‌نجامی ده‌مه‌قالی نیوان بازرگانێکی به‌له‌د و بازرگانێکی شروگی بوو، دواتر هه‌ر جه‌ماعه‌تیک داکۆکی له‌ تاکه‌که‌ی خۆی کرد، جه‌نگه‌که‌ توند بوو، ته‌نانه‌ت مه‌تری ئاسنی تیدا به‌کارهات، وا ریکه‌وت ئه‌و کات من به‌و بازا‌ره‌ تیده‌په‌ریم، کاتیک مه‌تره‌ ئاسنه‌کانم بینی به‌ر سه‌ری خه‌لکه‌که‌ ده‌که‌وت، ئه‌وا رامکرد...

ئه‌م شه‌ره‌ ئاماژه‌ی کۆمه‌لایه‌تی خۆی هه‌یه‌، چونکه‌ ئاماژه‌ بۆ پاده‌ی ئه‌و مملاتییه‌ روشنبیرییه‌ ده‌کات که‌ له‌لای به‌شداربووانی شه‌ره‌که‌وه‌ هه‌یه‌، ئه‌وان به‌ره‌و شارستانیتی ده‌پون بوونه‌ته‌ بازرگان له‌ بازا‌ردا، له‌لایه‌که‌وه‌ به‌پاڵته‌ری قازانج کارده‌کن، به‌لام له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ نه‌یان توانیوه‌ خۆیان له‌ ده‌مارگیری کۆن نه‌جات بده‌ن، ئه‌وان به‌دو وشارنشین له‌یه‌ک کاتدا. ئه‌مه‌ش ئه‌و کیشه‌ گه‌وره‌یه‌یه‌ که‌ خه‌لکی شاره‌کانی عێراق له‌ئێستادا به‌ده‌سته‌یه‌وه‌ ده‌نالیێن.

رواله‌تی میوانداری له‌شاره‌کاندا:

زۆریک له‌ شاره‌کان له‌ سهرده‌می عوسمانییه‌کاندا، شانازییان به‌هه‌ندیک رواله‌تی میوانداری و به‌خشنده‌یی ده‌کرد به‌و جو‌ره‌ی که‌ له‌لای خه‌لی لادیکان و بیابان هه‌یه‌. ئه‌مه‌ش به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت له‌ لای خه‌لکی شاره‌ بچوکه‌کان به‌روونی ده‌رده‌که‌وت که‌ په‌یوه‌ندی به‌هێزیان له‌گه‌ڵ هۆزه‌کانی ده‌ورو به‌ریان هه‌یه‌. پیاوی خانه‌دان له‌خه‌لکی ئه‌و شارانه‌ خانه‌دانی و پیگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی خۆی له‌ زۆرییه‌ی کاته‌کان له‌ زۆری میوان و پیشکه‌شکردنی قاوه‌ وه‌رده‌گرت.

دیوه‌خانی شاره‌کان له‌زمانی عه‌ره‌بی دا وشه‌ی (دیوان) بۆ به‌کاردی، هه‌رده‌م ئه‌و دیوه‌خانه‌ له‌و که‌ره‌ستانه‌ دروست ده‌کریت که‌ خاوه‌نه‌که‌ی خانووه‌که‌ی خۆی پێ‌ دروست کردووه‌. شوێنه‌که‌شی له‌ناو خانوودا له‌ده‌رگا نزیک ده‌بی‌ت بۆ ئه‌وه‌ی هاموشۆی میوانه‌کان ئاسان بی‌ت و بی‌ شه‌رمکردن بی‌ت. که‌چی ته‌واوی به‌شه‌کانی دیکه‌ی خانووه‌که‌ به‌ (حه‌رم) ناوده‌بریت، تایبه‌ت ده‌بوو به‌ژنان، ناوێنانی ژن له‌عێراق به‌ (حورمه‌) لی‌ره‌وه‌ هاتووه‌.

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عیراقی.....

ئووه‌ی شایه‌نی باسه بارودۆخی میوانداری له‌شاره‌کان له‌م ماوه‌یه‌ی دواییدا، پێشکه‌وتنی به‌خۆیه‌وه دیوه، وه‌ك چۆن پێشکه‌وتن له‌ ده‌مارگیرى هۆز و به‌هاکانى بیاباننشینى روویداوه، بۆیه ژماره‌ی دیوه‌خان له‌زۆربه‌ی شاره‌کان كه‌م ده‌بیته‌وه، به‌تایبه‌تى له‌و شارانه‌ی كه‌ به‌ره‌و شارستانیه‌تى نوێ ده‌چن، بۆ نموونه له‌شارى به‌له‌د به‌ر له‌سى سال پێنج دیوه‌خان هه‌بووه، له‌وانه‌یه‌ پێشتر زۆرتر بووبیته‌، كه‌چى ئیستا له‌به‌له‌د ته‌نها یه‌ك دیوه‌خان هه‌یه، ئه‌ویش دیوه‌خانه‌كه‌ی على حوسین عه‌بووه. ده‌گوتری ئه‌و تاكه‌ دیوه‌خانه ئیستا به‌ره‌و نه‌مان ده‌چیت، خاوه‌نه‌كه‌ی زه‌حمه‌تیه‌كى زۆر ده‌بینی له‌پێناو پاراستنى له‌و بارودۆخه‌نویه‌ی شارستانیدا، له‌وانه‌شه‌ رۆژێك ناچار بیته‌ داڕیخت.

دیاره ئووه‌ی له‌به‌له‌د روویداوه، ئیستا له‌ زۆربه‌ی ئه‌و شارانه رووده‌دات كه‌ له‌ ئاستى كۆمه‌لایه‌تى هاوشیوه‌ی به‌له‌دن، خانه‌دانه‌كان له‌شاره‌كان ده‌رفه‌تى نوییان له‌به‌رده‌مه‌ بۆ ئه‌وه‌ی پالپشتی پێگه‌ی كۆمه‌لایه‌تى خۆیان بکه‌ن. وه‌ك كۆكرده‌وه‌ی سامان و دروستکردنى كۆشكى فراوان و نزیک بوونه‌وه‌ له‌ ده‌سه‌لاتداران و ئاماده‌کردنى خوانی نایاب و چه‌ندین ده‌رفه‌تى دیکه، هه‌موو ئه‌و ده‌رفه‌تانه‌ش پێگه‌یه‌كى به‌رزتر له‌وه‌ی دیوه‌خان، به‌ خاوه‌نه‌كه‌ی ده‌دات.

لایه‌نێكى دیکه هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌و بابته‌ نابیته‌ له‌بیری بکه‌ین، کاتیك خاوه‌نه‌ كۆنه‌كه‌ی دیوه‌خان ده‌مریت كه‌سیك له‌منداڵه‌كانى ده‌رناكه‌ویته‌ تا شوینی ئه‌و بگرتیه‌وه‌ و پارێزگاری له‌دیوه‌خان بکات، زۆربه‌ی رۆله‌كانى ئه‌وان چوونه‌ته‌ قوتابخانه‌ و بوونه‌ته‌ ئه‌فه‌ندى، كه‌واته‌ پێیان باشه‌ به‌ بپروانه‌مى به‌رز و پۆستى بالا له‌سه‌رفرازى خۆیان به‌رز ببه‌نه‌وه، نه‌وه‌ك دانیشتن له‌دیوه‌خان و به‌رگه‌گرتنى گۆته‌گۆتى كۆن.

ئیستا پێوه‌ریكمان هه‌یه بۆ پێوانه‌کردنى راده‌ی ئه‌و پێشکه‌وتنه‌ی له‌رواله‌تى میوانداری شاره‌كان روویداوه، ئه‌ویش ده‌رکه‌وتنى خواردنگه‌ وه‌وتیله‌كانه‌. وه‌ك ده‌زانریت پێشتر زۆریك له‌شاره‌ بچووكه‌كان رێگای کردنه‌وه‌ی میوانخانه‌ و چیشخانه‌ی تیدا نه‌ده‌را. ئه‌گه‌ر كه‌سیك بوێر بوايه‌ شتیكى له‌ویابه‌ته‌ی بکردایه‌وه، ئه‌و خانه‌دانى شاره‌كه‌ ده‌هاتن سه‌رزه‌نشتمان ده‌کرد و ده‌ریان ده‌کرد، چونکه‌

ئەو کارەیان بەناوێزپاندنی خۆیان و شارەکه‌یان دەزانی، دیوێخانه‌که‌ی ئەوان بەس بوو بۆ پیشکەشکردنی خواردن و جیگای حەوانەوه‌ی هەر رێبوار و غەریبێک که‌ روی له‌شاره‌که‌ بکردایه‌.

بەلام ئیستا حاله‌ته‌که‌ گۆرپانکارییه‌کی روونی به‌سەر داهاتووه‌، چیشته‌خانه و میوانه‌خانه‌کان له‌هموو شاره‌کانی عێراق ده‌کریته‌وه‌، ته‌نانه‌ت ئەگەر شاره‌که‌ بچووکیش بێت. یه‌کێک له‌و بابەتانه‌ی چه‌ند مانگی‌ک له‌مه‌وبەر سه‌رنجی راکیشام له‌میانه‌ی سه‌ردانی‌کم بۆ عه‌فه‌ک، کردنه‌وه‌ی هوتیلێکی بچووک بوو وه‌ک ده‌رکه‌وت تازه‌ دروست کراوه‌، له‌ رۆژدا داخرا‌بوو، زانیم ته‌نها له‌شه‌ودا ده‌رگای هوتیله‌که‌ ده‌کریته‌وه‌. ئەوه‌ی تێبینی ده‌کریت ئەمه‌ش تۆبه‌ره‌ی ته‌ورژمیکی نوییبه‌ له‌شاره‌کان، ده‌بێت ئەو ته‌ورژمه‌ش به‌تێپه‌ربوونی رۆژگار به‌ره‌وپیش بچێت.

نهریته‌کانی به‌خشنده‌یی به‌دو:

خواردنگه‌ و هوتیل له‌ سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان وه‌ک ئەوه‌ بوو ته‌نها له‌و شاره‌ گه‌ورانه‌ بوونی هه‌بێت که‌ بازاری فراوانیان هه‌بوو، یان له‌ هه‌ندێک وه‌رزدا جه‌ماوه‌ریکی زۆری له‌ میوانان تێدا کۆده‌بۆوه‌. وه‌ک شاری به‌غدا و موسڵ و که‌ربه‌لا و نه‌جف و کازمیه‌ و شاری دیکه‌ هاوشیوه‌، که‌چی دیوێخانه‌کان له‌م جوړه‌ شارانه‌ بایه‌خیان به‌ ئاماده‌کردنی خواردن و جیگه‌ی حەوانه‌وه‌ نه‌ده‌دا بۆ میوانه‌کان، به‌وشیوه‌یه‌ی که‌ له‌دیوێخانه‌ی شاره‌ بچووکه‌کان هه‌یه‌، به‌لکو وه‌ک هه‌ندێک مه‌جلس بوو قاوه‌ی تێدا پیشکەش ده‌کرا و خه‌لکی گه‌رێک بۆ به‌سه‌ربردنی کات به‌ قسه‌وباس هاמושۆی دیوێخانه‌یان ده‌کرد.

بەلام ئەو شارە گە‌ورانه‌، به‌هه‌رحالێک خاڵی نه‌بوون له‌به‌خشنده‌یی هه‌ندێک نه‌ریتی به‌خشنده‌یی ومیوانداری له‌شیوه‌ی به‌دو. یه‌کێک له‌و نه‌ریتانه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ له‌شیوه‌زاری به‌غدایی به‌ (الویر) ناسراوه‌، مانای ئەو وشه‌یه‌ ئەوه‌یه‌ پیاوی‌ک پاری خواردن و خواردنه‌وه‌ی هاوپییه‌کی ده‌دات له‌ چیشته‌خانه یان چایخانه‌. بۆ نموونه‌ ئەگەر که‌سێک بچیت چایخانه‌، چای بۆ بێت، یه‌کێک له‌ هاوپی‌کانی له‌چایخانه‌که‌ دانیشتووه‌ بانگ ده‌کات (وێر) ! مه‌به‌ستی ئەوه‌یه‌ نرخی چاییه‌که‌ له‌سه‌ر حیسابی ئەو ده‌بێت. زۆرجار رکا به‌ری له‌نیوان دانیشتوان ده‌بێت له‌سه‌ر دانی

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

پاره‌ی چاکان، له‌وانه‌شه له‌به‌ر ده‌رگای چاخانه‌که ده‌بی‌ت پالپه‌ستۆ بۆ په‌ردان،
ئهمه‌ش باب‌ه‌تیکی سه‌یره .

یه‌کێک له‌و به‌سه‌رهاته خۆشانه‌ی له‌و باره‌یه‌وه ده‌گێڕنه‌وه، گوایه خوالیخۆشبوو
زاری شیخ زه‌ویه ع رۆژێک له‌ چایخانه‌یه‌کی کازمییه دانیشتووه. گویبێستی ئه‌وه
ده‌بی‌ت موشته‌رییه‌کان له‌دوای یه‌ک ده‌لێن (وێر) کاتیکی هاوێکانیان دیت، له‌به‌ر
ئوه‌ی شیخ که‌م هاموشۆی چایخانه‌ی کردووه، پێشتر ئه‌مه‌ی نه‌بینیوه، له‌باره‌ی
وشه‌ی وێر پرسیار ده‌کات. کاتیکی ماناکی ده‌زانێ ئه‌وا روو له‌چایچییه‌که ده‌کات و
هاوار ده‌کات "من برای فاتیমে‌م، وێر بۆ هه‌موو ئاماده‌بووان" به‌راستی‌ش پاره‌ی
هه‌موویان ده‌دات.

نه‌ریتی وێر دواتر له‌شاره‌کانی دیکه‌ی عێراق بلۆبۆته‌وه، وایلیهاتووه پاره‌دانی
پاس و سینه‌ما و مه‌له‌ه‌کانیشی گرتۆته‌وه. بۆیه له‌ناو پاس و له‌به‌ر ده‌رگای
سینه‌ما و مه‌له‌اکان هاوشیویه‌ی ئه‌و دیاردیه‌ ده‌بینین که‌ پێشتر له‌ به‌رده‌رگای
چایخانه و چیشته‌خانه‌کان هه‌بووه .

ئه‌و نه‌ریته زه‌مه‌نه‌که‌ی به‌سه‌رچووه، له‌گه‌ڵه‌وه‌شدا زۆریکی له‌خه‌ڵک پابه‌ند به‌و
دیاردیه‌یه‌وه و نایانه‌وی ده‌ستبه‌رداری بن. ته‌نانه‌ت هه‌ندیک ده‌که‌ونه‌ حاله‌تی
شه‌رمه‌زارییه‌وه. یه‌کێک له‌وانه‌ من هه‌ز ده‌که‌م هاموشۆی چایخانه‌کان بکه‌م،
چونکه‌ گرنه‌گترین سه‌رچاوه‌یه بۆ توێژینه‌وه‌ی کۆمه‌لگای عێراقی. زۆرجاریش
تووشی کێشه و هه‌لۆیستی ناخۆش ده‌بم نازانم چۆن خۆمی ئی ده‌رباز بکه‌م،
چونکه‌ پێویست ده‌کات له‌کاتی ده‌رچوون پێشبرکی له‌گه‌ڵ که‌سانی دیکه‌ بکه‌م،
له‌سه‌ر پاره‌دان، نه‌ریته‌که‌ش وایه ده‌بی‌ت په‌له‌ به‌که‌م و هاواربکه‌م و پالپه‌ستۆ
دروست بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی له‌دیدێ دانیشتوان به‌ قرچۆک ده‌رنه‌که‌وم، ئه‌مه‌ش هه‌ندیک
جار کاریکی ئه‌سته‌مه‌ له‌ش سوکی ده‌ویت، که‌چی ناچار ئه‌نجامی بده‌م. خوا
په‌نای هه‌موومان بدات!

نه‌ریتیکی دیکه‌ هه‌یه زۆر له‌ زۆر لایه‌نه‌وه له‌نه‌ریتی وێر ده‌چیت، ئه‌ویش
شه‌رمه‌زاریبوونی تێدایه. کاتیکی تۆ سه‌ردانی مایکی ده‌که‌یت، ئه‌وا خاوه‌ن مال شتیکی
له‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ت پێ ده‌دات، پێویسته تۆ رێگری له‌خۆت بکه‌ی، ئه‌ویش

پێویسته پێداگری بکات و موکری بیت، خاوه‌ن مال ره‌حمه‌ت پێناکات نه‌گه‌ر قورحه‌ی گه‌ده‌ت هه‌بیت، نه‌و پاروو له‌دوای پاروو ده‌خاته ده‌مه‌وه، پێداگری ده‌کات ده‌بێ بیخۆی. نه‌گه‌ر خواردت پاروویه‌کی دیکه‌ دیت... به‌مشێوه‌یه. سویندت به‌پیرۆزترین شت بۆ ده‌خوات که ده‌بیت بخۆی، تۆش سویند ده‌خۆی که ناخۆی....

هاوشێوه‌ی ئه‌مه له‌کاتی پێشکه‌شکردنی دیاری روو ده‌دات، وا پێویست ده‌کات که سه‌که قبولی نه‌کات و که‌م بایه‌خ سه‌یری دیارییه‌که بکات، هه‌رچه‌نده ئه‌و که سه‌ی دیارییه‌که ده‌به‌خشی پێداگری بکات نه‌وه‌ی دیکه‌ی پێداگری ده‌کات که وه‌ریناگرێ. ئه‌و له‌وانه‌یه پێویستی به‌دیارییه‌که بیت و له‌دله‌وه حه‌زی لێی بیت به‌لام نه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تی وا پێویست ده‌کات پێچه‌وانه‌ی ناخی دلی ده‌ربخات. نه‌گه‌رهاتوو دواجار دیارییه‌که‌شی قبول کرد و ده‌رده‌خات له‌به‌ر پێداگری که سه‌که قبولی کروه، دواتریش به‌لیۆه‌کانی نیشانه‌ی قیژه‌ونی و لوتبه‌رزی له‌قبولکردنی دیارییه‌که نیشان ده‌دات.

نه‌گه‌ر خواردن بدریته مالێک، دایکه‌که هاوار ده‌کات نه‌وان پێویستیان به‌خواردن نییه و ده‌یخه‌نه به‌رده‌م مریشه‌که‌کان، زۆرجاریش له‌مه‌ درۆ ده‌کات، که‌چی دواتر له‌دوه‌ری خواردنه‌که کۆده‌بنه‌وه و به‌په‌له‌وه قوتی ده‌ده‌ن. کاتێک له‌ ویلایه‌ته یه‌کگرتوو‌ه‌کان بووم تیبینی ئه‌وه‌م له‌خه‌لکه‌که کرد پێچه‌وانه‌ی ئیمه له‌به‌رامبه‌ر دیاری هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ن، کاتێک دیارییه‌که به‌که‌سیک ده‌ده‌یت، هه‌رچه‌نده دیارییه‌که بێ بایه‌خ بیت، ئه‌وا وا پێویست ده‌کات خۆشی خۆی ده‌ربیریت و باسی به‌های دیارییه‌که بکات، ئه‌و که سه‌ بۆ رووخۆشی ئه‌و قسانه‌ ده‌کات، له‌وانه‌یه دواتر دیارییه‌که بخاته ته‌نه‌که‌ی زبڵه‌وه. له‌وێ کاتێک بانگ له‌که‌سیک ده‌کریت خواردن بخوات، ئه‌وا ئه‌و که سه‌ چاوه‌ڕێی ناکات خاوه‌ن بانگه‌ێشته‌که پێداگری بکات له‌سه‌ خواردنی. هێشتا له‌ژیانی ئه‌مریکا رانه‌هاتبوم جارێک سه‌ردانی مالێکم کرد، خاوه‌ن ماله‌که نانی ئیواره‌ی ده‌خوارد بانگی لێکردم بۆ ئه‌وه‌ی له‌خواردنه‌که له‌گه‌ڵی به‌شدایم. له‌راستیدا من ئه‌و کاته ئاره‌زووی خواردنم هه‌بوو، به‌لام چاوه‌ڕوانی پێداگری و موکریبون له‌خاوه‌ن ماله‌که ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌عێراق

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

لێی راهاتووین، راز نه‌بووم و بیهودوه خۆم گران کرد، که‌چی ته‌نها بیده‌نگیم له‌خاوه‌ن مال بینی، له‌ئه‌نجامیش خواردنه به‌تامه‌که‌م له‌کیس چوو!

ئیمه ئه‌و نه‌ریته‌مان له بیاباننشین بۆ ماوه‌ته‌وه، خودی نه‌ریته‌که‌ش له به‌هاکانی لوتبه‌رزی و نه‌فس به‌رزییه‌وه وهرگیراوه که خه‌سله‌ته سه‌ره‌کیه‌کانی بیاباننشینیه وه‌ک له‌به‌شی پێشوو ئاماژه‌مان بۆ کرد، ئه‌و نه‌ریته‌ش ته‌نها له‌بوارى میواندارى و دیاریدا قه‌تیس ناکریت به‌لکو زۆر بوارى دیکه‌ش ده‌گرێته‌وه. زۆرجار تێبینی کوشکێشى نیتوان خه‌لکانێک ده‌که‌ین له‌کاتى چوونه‌ژووره‌وه یان ده‌رچوون له‌شوێنێک، یه‌کێک پێداگری ده‌کات که که‌سیکی دیکه پێشکه‌وی، له‌ئه‌نجامی ئه‌مه‌ش پالپه‌ستۆ دروست ده‌بێت و رێگا‌که‌ش ده‌گیرێ.

کاتێک دوو که‌س له‌سه‌ر شتێک په‌له‌یان بوو، بێشه‌وه‌ی یه‌کتر بناسن، ئه‌گه‌ره‌ها‌توو یه‌کیکیان وتی "فه‌رموو" ئه‌وا ئه‌وێتر به‌په‌له‌ ده‌لێ "تۆ فه‌رموو" به‌لام ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان وشه‌ی فه‌رمووی به‌کار نه‌هێنا، ئه‌وا بارودۆخه‌که‌ وه‌ک رووبه‌رووبوونه‌وه و زۆرانبا‌زى لێدیت، که‌واته ده‌توانین بڵێین تاکی عێراق له‌و لایه‌نه‌وه به‌به‌دو ده‌چیت، ده‌یه‌وێ ئه‌و چاکتر بێت له‌که‌سانى دیکه، نه‌وه‌ک چاکه‌ی خه‌لکی به‌سه‌ره‌وه بێت.

داوه‌تى خواردن له‌ شاره‌کان:

زۆرێک له‌خانه‌دانى شاره‌ گه‌وره‌کان پێگه‌ی به‌رزی کۆمه‌لایه‌تى خۆیان له‌ زۆری سازکردنى داوه‌ت و زۆری بانگه‌یشتکراوه‌کان ده‌دۆزنه‌وه. ئه‌مه‌ش کولتورێکی کۆنى به‌دوه‌کانه، ته‌نانه‌ت مانا و ئه‌ركه کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌ی له‌ده‌ست داوه، بۆته سه‌رچاوه‌ی ده‌ستبلاوى و خۆه‌لکێشان و بێ سوودى.

ئه‌گه‌ر یه‌کێک به‌ری، یان زه‌واج بکات، له‌حه‌ج بگرێته‌وه، یان کوپه‌که‌ی سوننه‌ت بکری، یان هه‌ر بۆنه‌یه‌کی دیکه، ئه‌وا خوانێکی گه‌وره ساز ده‌کری و خواردنى چه‌ورى تیدا داده‌نریت، خه‌لکێکی زۆریش بانگه‌یشت ده‌کری. تێبینی ئه‌وه‌م له‌هه‌ندێک له‌و خاوه‌ن داوه‌تانه کردووه، له‌سه‌ر که‌مترین پاره‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ کۆلکێشه‌کان ده‌که‌ن، به‌شێک له‌قه‌رزه‌کانى فرۆشپاره‌کان ده‌خۆن، که‌چی له‌سازکردنى داوه‌ت وه‌ک حاته‌مى ته‌ی ده‌رده‌که‌ون، ژماره‌یه‌ک ئازه‌ل سه‌رده‌به‌ن،

سروشستی کۆمه‌لگهی عێراقی

مه‌نجه‌لی گه‌وره پێ ده‌که‌ن له‌خواردن، دواتریش له‌کاتی پێشکه‌شکردنی خواردن وه‌ک خزمه‌تکار ده‌وه‌ستن، قۆلیان هه‌ڵده‌مالن و به‌هاواکردنه‌وه فرمان ده‌ده‌ن وه‌ک ئه‌وه‌ی شیخه‌کانی به‌دو بن.

پێشتر ئاماژه‌مان بۆ ئه‌وه کرد میوانداری له‌ لادی و بیاباننشین ئه‌رکیکی کۆمه‌لایه‌تی گرنکی هه‌یه، له‌وانه هه‌لێک به‌ رۆله‌کانی هۆز ده‌دات خواردنیکی چه‌ور بخۆن، که‌ له‌ژیانی ئاسایی خۆیان نا‌بخۆن. که‌چی داوه‌ته‌کان له‌شاردا، که‌مێک نه‌بی‌ت ئه‌گینا ئه‌و ئه‌رکه‌ کۆمه‌لایه‌تی ئه‌نجام ناده‌ن، زۆربه‌ی بانگه‌یشتکراوه‌کان له‌هاورپی و هاوکاری خاوه‌ن داوه‌ته‌که‌ن، ئه‌وان له‌ زۆرحاله‌تدا له‌خواردنی چه‌ور راهاتوون.

نکۆلی له‌وه ناکه‌ین خاوه‌ن داوه‌ته‌کان رێگه‌ به‌هه‌ژاره‌کان ده‌ده‌ن بۆ بانگه‌یشت کردن بێنه سه‌رخوانه‌کانه‌وه. له‌ زۆر داوه‌ت تێبینی ئه‌وه‌کراوه هه‌ژاره‌کان به‌ تامه‌زێوه له‌ ریزی ده‌وله‌مهند و خانه‌دانه‌کان خواردن ده‌خۆن، به‌لام له‌راستیدا ئه‌مه له‌سه‌ر ئاستیکی فراوان له‌رابردوودا روویداوه، که‌چی به‌مدواییه ئه‌و دیارده‌یه لاواز ده‌بی‌ت له‌ئه‌نجامی گۆرینی ده‌ستووری داوه‌تکردنه‌وه.

له‌رابردوودا له‌ داوه‌ته‌کان شێوازی راخستنی سه‌فره هه‌بوو، له‌هه‌ندێک لایه‌نه‌وه هاوشێوه‌ی شێوازی میوانداری لادیبوو. سه‌فره بریتی بوو له‌پارچه قوماشێک له‌سه‌ر زه‌وی راده‌خرا، قاپه‌کانی له‌سه‌ر داده‌نرا، داوه‌تکراوه‌کان و راهاتبوون ده‌وری سه‌فره‌کانیان ده‌دا و خواردنیان به‌ده‌ست ده‌خوارد، هه‌رکه قاپه‌کانیان به‌تال ده‌بوو، دووباره پێ ده‌کرایه‌وه له‌ خواردن، هه‌ر که‌ جه‌ماعه‌تێک له‌خواردن ته‌واو ده‌بوون، جه‌ماعه‌تێکی دیکه‌ شوینی ئه‌وانی ده‌گرته‌وه.

که‌چی ئێستا خاوه‌ن داوه‌ته‌کان کورسی و میز به‌کارده‌هێنن له‌گه‌ڵ چه‌قۆ و چه‌نگال، چه‌ندین هونه‌ریی خۆشگوزه‌رانی و راژاندنه‌وه به‌کارده‌یت، ئه‌مه‌ش وایکردووه داوه‌ته‌کان خاوه‌ن خه‌سه‌له‌تی تایبه‌ت بن، ته‌نها له‌گه‌ڵ خه‌لکانی دیار و خۆشگوزه‌ران بگونجیت. جا ئه‌گه‌ر هه‌ژاران بچنه ئه‌و داوه‌تانه‌وه به‌هه‌ر پێنج په‌نجه‌ی ده‌ستیان به‌شێوازی کۆن خواردن بخۆن، ئه‌وا که‌سانی ده‌وروبه‌ریان به‌ نارێکیان ده‌زانن، له‌وانه‌شه هه‌ژاره‌کان بێنه هۆی قیزبوونه‌وه‌ی ئه‌وان.

که سانیکی هه‌زار ده‌ناسم له‌کازمیه به (سواریه) ناوده‌بران، نه‌وان زۆربه‌یان له‌نه‌وه‌ی رابردوو بوون. کاتیک هه‌والی ده‌وه‌تیکیان له‌شار ده‌زانی، نه‌وا مرگینیان به‌یه‌ک ده‌دا و سکیان بۆ ئاماده ده‌کرد، تا کاتی داوه‌ته‌که ده‌هات، ئینجا زۆر سه‌یر ده‌وری داوه‌ته‌کیان ده‌دا. هه‌ر چۆنیک بوویه ده‌بوو خاوه‌نی داوه‌ته‌که به‌خێرهاتنیان بکات. وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت نه‌و که‌سانه ئیستا درکیان به‌وه کردوه سه‌رده‌می زێڕینیان به‌سه‌رچووه، بۆیه نه‌و به‌خێرهاتنه له‌خاوه‌ن داوه‌ته‌که وه‌رناگرن که پێشتر لێی راهاتبوون، به‌ئکو له‌بری نه‌وه رووگرژی و چاوسوورکردنه‌وه‌یان به‌رده‌که‌وێت.

شیوازی خواردن:

زۆریک له‌خه‌لکی شار له‌ شیوازیکی خواردن راهاتوو که له‌شیوازی خه‌لکی لادێ و بیابان ده‌چێت. نه‌و شیوازه‌ش بریتیه له‌خواردن له‌په‌له و بایه‌خ نه‌دان به‌جوینی خواردنه‌که، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه بریتیه له‌ پرکردنه‌وه‌ی گه‌ده به‌خۆراکیکی زۆره‌وه. چه‌ندین په‌ندی به‌دو هه‌یه له‌ لادێیه‌کان باوه، هه‌روه‌ها کاریگه‌ریشیان له‌شاریش هه‌یه، له‌وانه گوتی (اکل الرجال علی قدر افعالها) واته: خواردنی پیاو به‌قه‌د کاره‌کانیه‌تی (کل مثل الجمال وقم قبل الرجال) واته: وه‌ک حوشتی بخۆ به‌لام به‌ر له‌ پیاوه‌کان هه‌لسه (کل مثل سباع وقم قبل الرجال بساع) واته: وه‌ک شیر بخۆ به‌لام زووتر له‌ پیاوه‌کان هه‌لسه.

له‌ راستیدا نه‌م جۆره په‌ندانه له‌ سروشتی ژیانی به‌دو هه‌لقولاوه، له‌گه‌ڵ نه‌ریتی میوانداری نه‌وان گونجاوه. به‌دو له‌وه راهاتوو له‌ زۆرتین کاتدا خواردنیکی ساده و ساکار بخوات وه‌ک ماست و خورما و نان، نه‌وان خواردنی چه‌ور ناخۆن ته‌نها نه‌و کاته نه‌بیست که شیخه‌که‌یان میوانیکی به‌ریزی دێت، یان له‌ ژنه‌پنان و پرسه و نه‌و جۆره بۆنانه نه‌بیست. نه‌و کاته‌ش ده‌بینین خواردن به‌ جه‌ماعه‌ت له‌دوای جه‌ماعه‌ت ده‌دریت، ده‌بیست له‌وکاته‌ش په‌له له‌خواردنه‌که بکه‌ن بۆنه‌وه‌ی ده‌رفه‌ت بدریته که‌سانی دیکه له‌دوای نه‌وان بێن خواردنه‌که بخۆن به‌ر له‌وه‌ی ساردبیته‌وه.

به‌دو بۆ خواردن شیوازیکی تایبه‌ت به‌خۆیان هه‌یه، به‌ (خواردن به‌پینچ) ده‌ناسریت، نه‌م شیوازه‌ش بریتیه له‌وه‌ی به‌ پینچ په‌نجه‌که خواردنه‌وه

کۆده‌که‌نه‌وه دواتر ده‌یخه‌نه ده‌میانه‌وه به‌ چاو‌تروکانیک قوتی ده‌ده‌ن. کاتیکیش له‌خواردن ده‌بنه‌وه ئه‌وا له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ راده‌کشێن بۆ ئه‌وه‌ی هاوکاری گه‌ده‌ بکه‌ن له‌هه‌رسکردنی خواردنه‌که‌. خه‌لکی لادی ئه‌و نه‌ریته‌یان له‌بیابانه‌وه بۆ ماوه‌ته‌وه، دواتریش له‌شار بلا‌ویۆته‌وه، ئه‌مه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ رواله‌ته‌کانی ته‌وژمی به‌دو له‌نیوان دانیشتوانی شاردا، که‌ زۆرجار بۆته‌ هو‌ی فراوانبوونی گه‌ده‌ و زۆریک له‌ په‌شوکاوی له‌هه‌رسکردندا.

دکتۆر هاشم وتری ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و زیانه‌ ته‌ندروستیانه‌ کردووه له‌ئه‌نجامی ئه‌و نه‌ریته‌ له‌لای خه‌لکی لادی په‌یدا ده‌بی‌ت^{٣٣٩}. له‌راستیدا ئه‌و نه‌ریته‌ زیانی بۆ سه‌ر خه‌لکی شار زیاتره‌ له‌ خه‌لکی لادی، تاکی لادیی وه‌ک به‌دوه‌ شیوازی پێنج په‌نجه‌ ته‌نها له‌چه‌ند بۆنه‌یه‌کی دیاریکراو به‌کارده‌هێنی، که‌ خواردنی له‌پیش که‌له‌که‌ ده‌بی‌ت، ئه‌مه‌ش به‌ هه‌لیک ده‌زانی بۆ ئه‌وه‌ی زۆترین خواردن هه‌لۆشی بۆ ئه‌وه‌ی قه‌ره‌بووی ئه‌و برسیتییه‌ هه‌مشه‌یه‌ به‌کاته‌وه‌ که‌ ته‌واوی رۆژه‌کان به‌ده‌ستیه‌وه ده‌نالێنی.

که‌چی له‌شاره‌کان بارودۆخه‌که‌ له‌زۆر لایه‌نه‌وه‌ جیاوازه‌، ئاستی بژیوی له‌ شار به‌رزتره‌ له‌لادی. له‌شاره‌کان تو‌یژیکی گه‌وره‌ی خه‌لک له‌توانیان هه‌یه‌ هه‌رده‌م خواردنی چه‌ور حازر بکه‌ن، تاکیک له‌وان کاتیکی شیوازی خواردن به‌پێنج په‌نجه‌ رۆژ له‌دوای رۆژ به‌کارده‌هێنی، له‌ نیوه‌رۆ وئێواره‌دا، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌به‌راورد له‌گه‌ڵ خه‌لکی لادی له‌ داوه‌تیکی هه‌میشه‌یی بی‌ت.

خواردنی په‌سه‌ند به‌لای خه‌لکی شاره‌وه‌ هه‌مان ئه‌و خواردنانه‌یه‌ که‌ له‌لای خه‌لکی لادییه‌وه‌ په‌سه‌نده‌، زۆربه‌ی جاره‌کان له‌ برنجی پارێزین و به‌روونی مه‌ق‌لی، دواتر له‌ له‌گه‌ڵ مه‌رگه‌ وگۆشت تیکه‌ڵ ده‌کرێت. ئینجا به‌ تامه‌زۆرییه‌کی سه‌یر ده‌یخۆن. ئه‌وه‌ی شایه‌نی باسه‌ ئه‌و جو‌ره‌ خواردنه‌ زۆترین زیان و که‌مترین سوودی هه‌یه‌، که‌چی ئه‌وان په‌رۆشن و جگه‌ له‌و خواردنه‌ له‌زه‌ت له‌خواردنی دیکه‌ وه‌رناگرن. بۆیه‌ ده‌بینی یه‌کیکیان تا راده‌ی رشانه‌وه‌ خوردانه‌که‌ ده‌خوات و دواتریش له‌سه‌ر یه‌ک قه‌پی دێته‌وه‌.

^{٣٣٩} Hashim witry (health service in Iraq) p. 18

سروشستی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

له راستیدا ئه‌مه نه‌ریتی زۆربه‌ی دانیشتوانی شار نییه، به‌لکو نه‌ریتی ده‌وله‌مهند و تاکه‌کانی چینی ناوه‌پاسته، کهچی هه‌ژاره‌کان جیاوازییه‌کی ئه‌وتۆیان له‌گه‌ڵ دانیشتوانی لادی نییه، زۆربه‌ی کاته‌کانی خواردنی ساده ده‌خۆن، بۆیه له‌وه‌ی ده‌رفه‌تی داوه‌ت ده‌گه‌ڕێن بۆ ئه‌وه‌ی سکریان پڕ بکه‌ن.

شانازیکردن به‌ مه‌ نه‌جه‌لی گه‌وره:

یه‌کێک له‌ شانازییه‌کانی زۆریک له‌ خه‌لکی شار گه‌وره‌یی ئه‌و مه‌ نه‌جه‌له‌یه بۆ چێشت لێنان به‌ کار دێت، له‌ گه‌ڵ ئه‌و چه‌ورییه‌ی له‌ مه‌ نه‌جه‌له‌که ده‌کرێت. وه‌ک نه‌ریتیکی پیاو شه‌رم ده‌کات له‌ بازار پڕیکی که‌م خۆراک بۆ ماله‌که‌ی بکڕێت، ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ی کرد ئه‌وا خه‌لکی بازار به‌ قه‌رچۆکی ده‌زانن و قسه‌وقسه‌لۆکی له‌ سه‌ر ده‌که‌ن. هه‌ژار ئه‌گه‌ر ئه‌مه بکات ئه‌وا لێتی خۆش ده‌بن، به‌لام ئه‌گه‌ر که‌سیکی ده‌وله‌مهند یان که‌سیک له‌ چینی ناوه‌پاست ئه‌و کاره بکات لێ خۆشبوونی بۆ نییه.

خانه‌دانی پیاو ئه‌وه‌یه زیاده‌له‌ پتۆیستی خێزانه‌که‌ی چێشت له‌ ماله‌که‌ی حازر بکڕێت، ئه‌مه‌ش نه‌ریتیکی کۆنه له‌ ئه‌نجامی ئه‌وه دروست بووه خه‌لکی پێشبینی میوانی ناوه‌ختی کردووه. زۆرجار تێبینی ئه‌وه ده‌کرێت له‌ کۆلانه‌کان پاشماوه‌ی خواردن له‌ به‌رده‌رگای ماله‌کان فڕێ ده‌درێت، له‌وانه‌شه هه‌ندیک به‌ ئه‌نقسه‌ست واکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رنجی خه‌لک بۆ زۆری خواردنی ماله‌که‌یان رابکێشن.

ده‌توانم بڵێم خه‌لکی شار له‌ بابه‌تی خواردنه‌وه به‌ ده‌سه‌ست گرتیه‌کی ده‌روونییه‌وه ده‌نالێن، که ده‌توانین به‌ " گرتی چێشت لێنان " ناوی بیه‌ین. ئه‌و گرتیه‌ واکه هه‌ندیک هه‌ژار ده‌کات زنده‌روویی بکه‌ن وه‌ک هه‌ولێک بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تییان، ئه‌وانه‌ی لاسایی ده‌وله‌منده‌کان ده‌که‌نه‌وه له‌ گه‌وره‌یی مه‌ نه‌جه‌ل و زۆری خواردن. پیاویک له‌و هه‌ژارانه ده‌ناسم، هه‌وله‌کانی بۆ ئه‌وه‌ی خۆراک به‌ بڕیکی زۆر بکڕێت له‌ سه‌رووی داهاته که‌مه‌که‌ی بێت. واکه راهاتوو ئه‌و خۆراکان به‌رز هه‌لبگرێت کاتیکی له‌ بازاره‌وه به‌ره‌و مال ده‌چیته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلی " ته‌ماشای بکه‌ن " ئه‌و له‌ پێناوه‌دا خۆی و منداڵه‌کانیشی ته‌نگه‌تاو ده‌کات. واکه‌شتر بوو ئه‌و پیاوه داهاته‌که‌ی بۆ شتی به‌سوودتر به‌کار بهێتی، به‌لام گرتی ده‌روونییه‌که رێگه‌ی پێندادات.

یه‌کێک له‌و چیرۆکانه‌ی له‌بیری ناکه‌م، چیرۆکی بێوه‌ژنیککی پیره‌، له‌گه‌ر په‌که‌ کۆنه‌که‌مان ده‌ژیا. یه‌کێک له‌ژنانی دراوسی رۆژنیکیان جینیوی پێدا و وه‌ها وه‌سفی کرد که‌ زۆر هه‌ژاره‌ به‌شێوه‌یه‌ک چێشت له‌ماله‌که‌ی حازر ناکریت و ناگر له‌ماله‌که‌ی هه‌لناکریتوه‌. له‌راستیشدا ئه‌م ژنه‌ وا بوو، به‌لام نه‌یتوانی به‌رگه‌ی ئه‌و سوکایه‌تیه‌ بگریت، ئه‌و جینیوه‌ش وه‌ک خالی وه‌رچه‌رخان بوو له‌ژیانیدا، بۆیه‌ دواتر سه‌رجه‌م قسه‌کانی ئه‌و ژنه‌ له‌سه‌ر خواردن بوو، ئه‌و ده‌یویست بۆ خه‌لکی گه‌ره‌ک به‌سه‌لمیتنی که‌ هه‌میشه‌ مه‌نجه‌له‌که‌ی له‌سه‌ر ئاگره‌ و دراوسێیه‌که‌ی درۆ ده‌کات. هه‌موو به‌یانیه‌یه‌ک ده‌مبینی به‌ زه‌میلیه‌که‌وه‌ به‌ره‌و بازار ده‌پۆشت دواتر ده‌گه‌رایه‌وه‌ بۆخه‌لکی گه‌ر په‌ک باسی گرانی نرخ‌ی خۆراکی ده‌کرد، هه‌ندیک جاریش قسه‌کانی ده‌بیری و به‌په‌له‌ به‌ره‌و ماله‌وه‌ ده‌چوو، وای ده‌رده‌خست ده‌یه‌وی له‌خواردنه‌که‌ی سه‌ر ناگر دنیا بیتوه‌ نه‌وه‌ک بسوتی^{٣٣٠}.

گیانی دراوسێیه‌تی له‌شاره‌کاندا:

بنه‌مای باو له‌لای خه‌لکی شار له‌ رابردوودا بریتی بوو له‌ "الجار قبل الدار" دراوسی به‌ر له‌خانووه‌که‌. هه‌رده‌م ئه‌و گوزارشته‌یان دووباره‌ ده‌کرده‌وه‌ "جارك ثم جارك ثم جارك". ته‌نانه‌ت زۆرێک له‌خه‌لکی شار هێشتا دراوسی کۆنه‌کانیان وه‌بیردیتوه‌ و لایه‌نگری بۆ ده‌که‌ن و له‌کاتی نه‌هامه‌تی به‌هانا یا نه‌وه‌ ده‌چن.

ئه‌گه‌ر که‌ سێکی بێگانه‌ بیته‌ گه‌ر په‌که‌که‌وه‌، خانویه‌ک بۆ خێزانه‌که‌ی دابین بکات، ئه‌وا خه‌لکه‌که‌ لێکۆلینه‌وه‌ له‌باره‌ی ئاکاری خۆی و خێزانه‌که‌ی ده‌که‌ن. ئه‌گه‌ر زانیان شه‌ریفه‌، ئه‌وا به‌یه‌کێک له‌خۆیان ده‌زانن، ئه‌گه‌ریش ده‌رکه‌وت ناشه‌ریفه‌ ئه‌وا هه‌ول ده‌ده‌ن به‌هه‌ر هۆکاریکی ره‌خساو له‌گه‌ر په‌که‌که‌ی ده‌ریکه‌ن. له‌وانه‌ به‌ئهنقه‌ست جارپی ده‌که‌ن و به‌رد ده‌خه‌نه‌ ماله‌که‌ی یانیش ده‌رگا که‌ی به‌پیسایی ده‌که‌ن.

دراوسێی نوێ له‌گه‌ر په‌ک له‌ رۆژی یه‌که‌م سه‌رقال گواستنه‌وه‌ی ناوماڵیه‌تی، بۆیه‌ له‌م رۆژه‌دا دراوسێیه‌کانی خواردنی پێشکه‌ش ده‌که‌ن وه‌ک هاوکارییه‌که‌،

^{٣٣٠} علي الوردي (الاحلام بين العلم و العقيدة) ص ١١٣

.....سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی

ئەویش ئەگەر لەخواردنەکەى خوارد، ئەوا پەيوەست دەبێت بەدراوسییەتى و نەمەك دەکەوێتە نێوانیان و نابێت ناپاکى بکات.

ئەوێ شایەنى باسە بەمدواییە، گیانی دراوسییەتى بەرە بەرە لە ئەنجامی فراوانبوونی شارەکاندا لاواز دەبێت و هەڵدەوشیێتەو. ئەم فراوان بوونە بۆتە هۆی ئەوێ خەلکەکە مەلیان لەگەرەکە کۆنەکان بۆدەوروپەر بگوازنەو، لەراستیشدا ئەو گەرەکە نوێیانەى شار کە لەدەوروپەر فراوان دەبن، نەیتوانی بەتەواوی پارێزگاری لە گیانی دراوسییەتى کۆن بکات، خەلک تاکە تاکە دەچنە ئەو گەرەکانە و رەوتی تاکی کەسى بەسەریان زāl دەبێت. کاتیێک یەکیێک پارچە زەوییە بۆخۆی تەرخان دەکات بۆ ئەوێ خانووی لەسەر دروست بکات، بایەخ بەو نادات کى دراوسییەتى، لەوانەى هەندیکجار بۆی دەرکەوێ ژنیکی بەدناو دراوسییەتى، ئەو کاتە بێزاری و سکالای خۆی دەر دەبێ بەلام ناتوانی بەرامبەر ئەو ژنە ئەو کارانە دووبارەبکاتەو کە پێشتر خەلک لە گەرەکە کۆنەکان لەحاله‌تیکی وەها ئەنجامیان دەدا.

دانیشتوانی ئەو گەرەکانەى دەوروپەر هێشتا لەناخی دەروونیانەو پاشماوێ گیانی دراوسییەتى کۆن هەڵدەگرن، بەلام ئەو پاشماوێ بەس نییە بۆ ئەوێ لەخۆشی و ناخۆشی لەگەڵ یەکتەر هاوکار بن، ئەمەش بۆو هۆی دەرکەوتنی کێشەى کى کۆمەلایەتى نوێ لەنیو دانیشتوانی ئەو گەرەکانە، ئەویش کێشەى (ماله گومان لیکراوه‌کانە)، ئەو کێشەى لە بەغدا دواى داخستنی لەشفرۆشەکان سەرى هەڵداو، بەشیۆیک لەشفرۆشی لەو گەرەکە نوێیانە لەسەر ئاستیکی فراوان سەرى هەڵداو خەلک بێهودە بێزاری خۆی دەر دەبێت.

ئەو کێشەى لە زۆری شارە گەرەکانی ولاتانی پێشکەوتوو هەیه، بەلام خەلک لەو شوێنانە بایەخ بەو مەسەلەى نادات، کەچی لەلای ئێمە بایەخیکی گەرەى پێدەدرێت، چونکە هێشتا رەگوریشەى مەسەلەى دراوسییەتى و شەرەفی گەرەک لە پێکەتەى خەلکی ئێمە قولە .

لاوازی پێکه‌وه‌ ژيان له‌ ماله‌دا :

ژيانى ماله‌ وه‌ له‌ شاره‌كانى عێراق لاوازه‌ ویه‌كگرتوو نییه‌. مه‌به‌ستیشم له‌ ژيانى ماله‌ وه‌، په‌یوه‌ندى هۆگرى و پێکه‌وه‌ ژيانى نێوان نه‌دامانى یه‌ك ماله‌، واته‌ له‌ نێوان پیاو و ژن و منداڵه‌كانى، كه‌ له‌ زمانى ئینگلیزى به‌ (Home life) ناوده‌برێت^{٣٣١}. پیاو بۆ ماوه‌یه‌كى كه‌م نه‌بی‌ت، نه‌گینا له‌ گه‌ل ژن و منداڵه‌كانى دانانىشى. دواى ته‌واوبوونى كاره‌كانى، له‌ ماله‌ وه‌ هه‌ركه‌ نانه‌كه‌ى خوارد، نه‌وا ده‌ست بۆ عه‌باكه‌ى ده‌بات و به‌ره‌و چایخانه‌ و دیوه‌خان و هاوشیوه‌ى نه‌و شوێنانه‌ ده‌چێت. وه‌ك نه‌رىتێك ماله‌ تاییه‌ ته‌ به‌ ژنان، پیاویش هه‌ز ناكات له‌ گه‌ل ژنان له‌ ماله‌ وه‌ بمی‌نێته‌وه‌، نه‌وانیش له‌ لایه‌ن خۆیا نه‌وه‌ نایانه‌وێ پیاو له‌ ماله‌ وه‌ بمی‌نێته‌وه‌ سه‌لیقه‌یان تێك بدات. هه‌روه‌ها منداڵانى و هه‌ك چاوه‌پوانیان لێ ده‌كرێت له‌ ماله‌ وه‌ نامی‌ننه‌وه‌، نه‌وانیش ده‌چنه‌ كۆلان بۆ نه‌وه‌ى له‌ گه‌ل منداڵانى دراوسێ یارى بكه‌ن. زۆر جاریش ده‌بینین دایك خۆیان منداڵه‌كانیان ره‌وانه‌ى ده‌ره‌وه‌ ده‌كه‌ن. به‌مشێوه‌یه‌ش نه‌دامى ماله‌كه‌ په‌رت ده‌بن، ته‌نها له‌ چه‌ند كاتێكى دیاریكراوى وه‌ك كاتى خواردن و نوستن كۆ ده‌بنه‌وه‌.

ده‌توانین بڵێین لاوازی په‌یوه‌ندى پێکه‌وه‌ ژيان له‌ ماله‌ وه‌ دیاردیه‌كى گشتیه‌ له‌ عێراقدا، به‌لام له‌ شاره‌كان زۆر رووتره‌ له‌ به‌ر نه‌و هۆكارانه‌ى خواره‌وه‌:

١- داپراڤێكى توندی ژنان: نه‌مه‌ش ژنى له‌ ماله‌ وه‌ گۆشه‌گیر كرده‌وه‌. به‌شێوه‌یه‌ك ماله‌ تاكه‌ بواری ژنه‌ ده‌توانێ تێیدا ئازاد بێت. ژنان له‌ وه‌ راهاتوون له‌ ماله‌ وه‌ سه‌ردانى یه‌كتر ده‌كه‌ن. نه‌گه‌ره‌هاتوو سه‌ردانى ماله‌تێكیان كرد نه‌وا ده‌بی‌ت پیاوه‌كه‌ ماله‌ وه‌ جێبه‌جێلێ، بۆ نه‌وه‌ى ئازادى نه‌وان تێك نه‌دات. نه‌وكاته‌ش ژنان ده‌سته‌ده‌كه‌ن به‌ قسه‌كردنێكى چڕوپڕ له‌ باره‌ى كاروبارى تاییه‌ت به‌ خۆیان و كه‌سوکار و دراوسێیان. بێ هیچ كۆت و به‌ربه‌ستێك. به‌مه‌ش ده‌توانن نه‌فه‌سه‌تێك وه‌ریگرن له‌و ته‌نگه‌به‌رییه‌ى له‌ نێو دیواری ماله‌ وه‌ هه‌یانه‌.

٢- قه‌ره‌بالغى ماله‌: نه‌مه‌ش بابه‌تێكه‌ له‌ زۆر ماله‌ى شاره‌كانى عێراق به‌دى ده‌كرێت. هه‌رده‌م چه‌ند خێزانیك له‌ خانویه‌ك پێکه‌وه‌ ده‌ژین، له‌وانه‌یه‌ هه‌ر

^{٣٣١} متى عقر اوي (العراق الحديث) ص ٢٤٢-٢٤٣

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

خێزانیك له ناو ژوورێك یان چه‌ند ژوورێك بژیت، به‌مه‌ش چه‌وشی خانووه‌كه ده‌بێت شوێنی هات وهاواری ژنان، له‌و كاته‌شدا پیاو ناچار هه‌مینی وچه‌وانه‌وه له ده‌ره‌وه‌ی ماڵ بدۆزێته‌وه.

۳- خۆ به‌گه‌وره‌زانیی پیاو: پیاوان له‌ بیاباننشینیه‌وه نه‌ریته‌یان بۆ ماوه‌ته‌وه كه‌ خۆیان له‌ ژن به‌ گه‌وره‌تر بزانن و خۆی له‌مه‌جلیسی ژنان به‌دوور بگرت. ئه‌گه‌ر پیاویك نه‌ریتی وده‌ها بیته‌ له‌ماله‌وه‌ له‌گه‌ڵ ژنان به‌مێنێته‌وه‌ ئه‌وا له‌ روانگه‌ی هاوڕیبه‌كانیه‌وه كه‌سێکی لوسكه‌له‌ و ژنانیه‌. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و پیاوه ده‌بێت له‌گه‌ڵ پیاوانی هاوشانی خۆی دابنیشیت.

۴- باروودۆخی ماڵ: وه‌ك ده‌زانرێت ماڵی عێراقی به‌شیوه‌یه‌کی گه‌شتی فه‌رامۆشكراوه و هۆكاری پشوو‌دان و خۆشی و رازاوه‌یی تێدانییه‌ تا پیاو بۆ مانه‌وه رابكێشیت. ژنی عێراقی له‌وه راهاتووه زیاتر بایه‌خ به‌ قاپ و قاچاخ و ئاگردان ده‌دات هه‌تنده بایه‌خ به‌ رازاندنه‌وه‌ی ماڵ و خۆشی ماڵه‌وه نادات. زۆرجار ده‌بینین ئافه‌رت له‌شاری عێراق شانازی به‌باره‌گه‌ی بوکێنی ده‌دات گوایه‌ گرانبه‌هایه و ده‌ستبلاوی تێدا كراوه، كه‌چی بایه‌خ به‌وه نادات چ سوودیکی كرده‌یی هه‌یه، بۆیه‌ ماوه‌یه‌کی كورت به‌سه‌ر بوکێنی تێناپه‌ریت باره‌گه‌كه‌ فه‌رامۆش ده‌كریت و ئاژاوه و پیسی روو له‌ماله‌كه‌ی ده‌كات.

كاتێك به‌راوردی نێوان ماڵی عێراق ده‌كه‌ین به‌ماله‌كانی ولاتی ئێران و هه‌ك سوریا و توركیا و ئێران، ئه‌وا جیاوازییه‌کی روون له‌نیوانیان به‌دی ده‌كریت. ژن له‌و ولاتانه هه‌ول ده‌دات به‌پیتی توانای خۆی، ماڵه‌كه‌ی رازاوه و سه‌رنج راكێش بیته‌، ئه‌و ماڵه‌وه جوان ده‌كات و خۆشی له‌گه‌ڵ ماڵه‌كه‌ی جوان ده‌كات، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رفه‌تێك به‌ پیاو ده‌دات تێیدا به‌مێنێته‌وه‌ دواي كاره‌كانی، كه‌چی ژنی عێراق باروودۆخه‌كه‌ی ناچاری كردووه خۆی فه‌رامۆش بكات و له‌زۆر لایه‌نیشه‌وه‌ ماڵه‌كه‌ی فه‌رامۆش بكات.

نكۆلی له‌وه ناكه‌ین به‌م دوايانه‌ ژنی عێراقی بایه‌خ به‌خۆی و ماڵه‌كه‌ی ده‌دات، له‌مه‌شه‌دا به‌ به‌ها شارستانیه‌كان کاریگه‌ریبووه. ئێمه ئێستا سه‌ره‌تای كۆده‌تاییه‌ك ده‌بینن له‌باروودۆخی ماڵی عێراقیدا. له‌راستیدا ئه‌مه‌ گرنگترین كاره

وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده ده‌بی‌ت له قوتابخانه‌ی کچان بایه‌خی پێ‌بدات، چونکه ژبانی مال‌بنه‌مای دروستبوونی کۆمه‌لگایه‌کی چاک و گه‌شه‌کردنی که‌سیتی دروسته.

ده‌بی‌ت گرێی خواردن له مال‌نه‌می‌نیت، ژبانی ئارامی و ئاسووده‌یی شوێنی ئه‌و بگرێته‌وه. له‌ فهرموده‌یه‌کش هاتوو "رحم الله من جعل فی بینه جنته". (واته‌ خوا ره‌حمه‌ت بۆ ئه‌و که‌سه‌ ده‌بی‌ت که‌ ماله‌که‌ی خۆی ده‌گات شوێنیکی وه‌ک به‌هه‌شت - وه‌رگیر)

یه‌کانگیری خیزان:

له‌گه‌ئوه‌ی ژبانی مال‌له‌شاره‌کانی عێراق لاوازه، که‌چی یه‌کانگیری خیزان له‌نیوانیاندا زۆر به‌هێزه. تاکه‌کانی خیزان وێرای که‌م کۆبوونه‌وه و پێکه‌وه دانیشتیان له‌ماله‌وه، که‌چی له‌ هه‌مان کاتدا ده‌بینین له‌هه‌ست به‌ رایه‌لێکی به‌هێزبان نیوانیان ده‌کرێت له‌به‌رامبه‌ر بێگانه‌دا، ئه‌وان له‌خۆشی و ناخۆشی له‌گه‌ڵ یه‌ک هاوکار و یه‌کانگیر ده‌بن، بۆیه ئه‌گه‌ر یه‌کێک تووشی کاره‌ساتێک بی‌ت ئه‌وا هه‌موویان ده‌وری ده‌ده‌ن و هاوکاری ده‌که‌ن.

یه‌کانگیری خیزان له‌شاره‌کانی عێراق یه‌کێکه‌ له‌رواله‌ته‌کانی کولتوری به‌دو. خیزان وا هه‌ست ده‌کات له‌به‌رامبه‌ر ئه‌وانی دیکه‌ وه‌ک هۆزێکی بچووک، بۆیه هه‌ر نه‌نگی و هه‌ر شانازییه‌ک له‌ تاکێکی خیزانه‌که‌ به‌ر ته‌واوی ئه‌ندامی خیزانه‌که‌ ده‌که‌وێت، ئه‌مه‌ش بابه‌تی که‌ ده‌توانین له‌ جێوه‌کانی عه‌وام وه‌ری بگرین، ئه‌گه‌ر هاتوو گوێمان له‌که‌سێک بوو جێوه‌ به‌که‌سیکی دیکه‌ ده‌جات ئه‌وا تێبینی ئه‌وه‌ ده‌که‌ین جێوه‌کان ته‌نها بۆ که‌سی جێوه‌پێدراو نییه، به‌لکو باوک و دایک و برا و که‌سوکارێشی ده‌گرێته‌وه. بچووکترین جێویش له‌و باره‌یه‌وه که‌سه‌که‌ رووبه‌رووی ده‌بی‌ته‌وه ئه‌وه‌ پێی ده‌گوترێت "سه‌گی کوپی سه‌گ" پێویستیش ناکات باسی جێوه‌کانی دیکه‌ بکه‌ین هه‌موویان زانراون....

به‌هه‌رحاله‌ ئه‌و یه‌کانگیریه‌ی خیزان بۆته‌ هۆی ده‌رکه‌وتن جوړیک له‌ بیمه‌ی کۆمه‌لایه‌تی له‌نیوان تاکه‌کانی خیزاندا، ئه‌گه‌ر ژنی که‌ بێوه‌ژن بکه‌وێته‌وه، منداڵێک هه‌تیو بی‌ت، پیاویک پیر بوو، ئه‌وا یه‌کێک له‌ خیزانه‌که‌ ده‌رکه‌وێت بژێویان دا‌بین بکات و چاودێریان بکات. ئه‌گه‌ر هاتوو ئه‌و جوړه‌ که‌سانه‌ بێ سه‌ر په‌رشت مانه‌وه

سروشتی کۆمه‌لگهی عێراقی.....

ئەوا کەسانی خواپێداو لە تاکەکانی خێزانە کە لەلایەن خەڵکەووە رووبەرۆی توانج دەبنەو و بەکەم دەزانرێت، بۆیە پێویست دەکات هەر کەسیکی دەوڵەمەند بەهەموو توانای خۆی هاوکاری کەسی نەدار بکات لە ئەندامانی خێزانە کە، ئەگەر کەمتەرخەمیشی نەواند ئەوا پاساوی لێ قبوڵ ناکرێت.

هەرۆهە لەسەر ئەندامانی خێزانە کە پێویستە وەک یەک پیاو بوەستن کاتێک یەکیکیان رووبەرۆی دەستدریژی و سووکایەتی دەبێتەو. هەندێک جار تۆلەکردنەو و قینە دەکەوێتە نێوان خێزانەکانەو هاوشێوەی ئەوێ لەلادێ و بیابان دەکەوێتە نێوان هۆزەکانەو.

ماوەیەکی دور نییە کازمییە رووداویکی بەخۆیەو بێنی کە ئاماژەبەکی کۆمەلایەتی گەورەییە. پوختە رووداوە کە ئەو بوو پیاویک لە خێزانیکی ناسراوی گەرەکی ئەنبارییەکان لەسەر دەستی هۆزێکی لادێی کوژرا. یەکیک لە ئەندامانی ئەو خێزانە بەپەلە بەرەو چایخانە یەک چوو کە یەکیک لە ئەندامانی هۆزە کە لێ دانیشتبوو، یەکسەر کوشتی. لە راستیدا ئەو پیاوێ کوژرا پەيوەندی بە رووداوی کوشتنە کە پێشوو نەبوو، لەوانەشە هەر ئاگاداری رووداوە کە نەبێت، کەچی بەشیوازی بیاباننشینێ لەپێناو تۆلەکردنەو کوژرا. ئەمەش مانای ئەوێە یەکانگیری خێزان لەشارەکانی عێراق دوولایەنی هەبە: چاک و خراپ. لایەنی خراپ ئەوێە دەمارگیرییەکی توندە بەرامبەر دەمارگیرییەکانی دیکە، کەچی لایەنە چاکە کە یە بریتیە لەهاوکاری و زامکردنی کۆمەلایەتی لەکاتی پیربوون و نەخۆشی و کارەسات، ئاسانیش نییە ئەم دوو لایەنە لەیەکتر جیا بکەنەو.

ئەوێ شایەنی باسە ئەم یەکانگیرییە خێزان لە بەرامبەر ئەو تاکە رایی شارستانیەتی نوێ هیناویەتی خەریکە لاواز دەبێت، ئەمەش لەنێو خۆیندەواران روونە، خەلکی دیکەش بەرە بەرە و تاکە راییە کاریگەر دەبن.

رهوشی ژنان لە شارەکاندا:

بارودۆخی ژنان لەشارێکەو بۆ شارێکی دیکە بەپێی جیاوازی بارودۆخی شارە کە و بێی زالبوونی تەوژمی بەدووەکان دەگۆرێت. لەو شارە بچووکەنی

په‌یوه‌ندیان به‌هه‌یزیان له‌گه‌ڵ هۆزه‌کانی ده‌ریای هه‌یه، نه‌وا ده‌بین بارودۆخی ژنان له‌ زۆر روه‌وه‌ له‌ بارودۆخی ژنانی لادێ ده‌چیت. ژن ده‌موچاوی ده‌رده‌خات وهاوکاری پیاوان ده‌کات له‌ کاروباره‌کانی، تیکه‌ل پیاوان ده‌بیت و قسه‌یان له‌ گه‌ل ده‌کات، ته‌واو وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌ لادێ هه‌یه. له‌ هه‌مان کاتیشدا تێبینی ده‌کریت کوشن له‌ سه‌ر شه‌ره‌ف له‌و جۆره‌ شارانه‌ وه‌ك نێو هۆزه‌کانی لادێ هه‌یه.

ئه‌گه‌ر شاره‌که‌ گه‌شه‌ی کرد و بازپه‌که‌نی فراوانبوو بێگانه‌ زیاتر هاموشۆی کرد، نه‌وا حه‌جاب و گۆشه‌گیری ژنان به‌ره‌ به‌ره‌ زیاتر ده‌بیت، کاتیکیش شاره‌که‌ ده‌بیته‌ مه‌لبه‌ندیکی بازراگانی گه‌وره‌، وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌ به‌سرا و موسل و به‌غدا هه‌یه، نه‌وا ده‌بینین حه‌جاب و گۆشه‌گیری ژنان زنده‌پۆیی تیدا ده‌کریت ته‌نانه‌ت پاکی ژن به‌ بێر خۆداپۆشین و زیاتر مانه‌وه‌ی له‌ماله‌وه‌ پێوانه‌ ده‌کریت. ئه‌گه‌ر خه‌لک بیا نه‌وێ و هه‌سفی ئافره‌تیکێ داوێن پاک بکه‌ن نه‌وا ده‌لێن "کچی ماله‌ که‌ سێک په‌نجه‌ی نه‌دیوه‌، که‌س گوێی له‌ ده‌نگی نه‌بووه‌". یان ده‌لێن "ژن له‌ درێژایی ته‌مه‌ن مافی هه‌یه‌ دوو جار له‌ماله‌وه‌ بچیته‌ ده‌ره‌وه‌، جاری به‌که‌م رۆژی بوکێتی کاتێ له‌مالی باوکی بۆ مالی میرده‌که‌ی ده‌چیت. جاری دووه‌میش کاتیک ده‌کریت ته‌رمه‌که‌ی له‌ماله‌وه‌ به‌ره‌و گۆر ده‌بریت"^{٣٣٢}.

ئه‌وه‌ی پێویسته‌ باس بکریت ئه‌وه‌یه: ئه‌و که‌سانه‌ی به‌مشێوه‌ توندپه‌وه‌ پابه‌ند ده‌بن به‌ جێبه‌جێکردنی حه‌جابی ژنانه‌وه‌، نه‌ریتی کوشنی به‌تۆمه‌ت ناموس له‌لایه‌ن لاوازه‌، ده‌گه‌مه‌ به‌کێک له‌وان به‌تۆمه‌تی گومانکردن ژنیک بکوژیت. ئه‌مه‌ش وه‌ك ئه‌وه‌یه‌ به‌حیجاب قه‌ره‌بووی نه‌ریتی کوشتنیان کردۆته‌وه‌. نه‌ریتی کوشن به‌تۆمه‌تی شه‌ره‌ف وه‌ك هه‌په‌شه‌یه‌، که‌چی حه‌جاب وه‌ك زیندانه‌. کاتیک ژن کراوه‌ ده‌بیت و له‌گه‌ل پیاوان کارده‌کات وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌شاره‌ بچوک و لادیکان هه‌یه‌ نه‌وا ده‌بیت به‌خه‌نجه‌ری شه‌ره‌ف پاککردنه‌وه‌ هه‌په‌شه‌ی لێ بکریت بۆ ئه‌وه‌ی له‌پێگای راست لانه‌دات، که‌چی ئه‌گه‌ر له‌ماله‌وه‌ زیندان بیت و حه‌جاب بیت نه‌وا رێگه‌ به‌تیکه‌لبوونی نادریت له‌گه‌ل پیاوان، له‌و کاته‌ش هۆکاریک نییه‌ بۆ هه‌په‌شه‌کردن له‌و ژنه‌.

^{٣٣٢} عبدالرزاق الهاللي (تاريخ التعليم في العراق في العهد العثماني) ص ٥٩

ئەمە بارودۆخە کە بوو لە سەر دەمی عوسمانییەکاندا، بەلام ئیستا سیماکانی شارستانیەتی نوێ لە شارەکان بلۆ دەبیته‌وه، رەوتیکی نوێش دەرکەوتوو کە گرنگییەکی زۆری هەیه. لەشارە گەورەکان ژنانی نوێ بە خێرای لەحیجاب‌وه باز دەدەن بۆ سفووری، ئەمەش لەماوەیەکی زۆر کورت روویدا. لە دەیه‌ی سییه‌می ئەم سەده‌یه‌مان ژن لەمال‌وه دەر دەرچوو ئەگەر دوو عەبای بەسەر‌وه نەبوایه، یه‌کیان بەسەر ژانی و ئەویستیان لەسەر سەری، رێگای خۆی نەدەبینی تەنها لەمیان‌ه‌ی کونێکی بچووک‌وه نەبیته‌، یان لەدوای ئەو پەردەیه‌ نەبیته‌ کە پێدەگوترا (پوشیه) کەچی ئیستا قژ و هەندێک لەسنگ و قاچی دەر دەر خات و بەنویترین هونەرەکانی شارستانیەتی نوێ خۆی دەر زینتیته‌وه.

ئەو‌ه‌ی جێگای سەرنج بیته‌ لەوکات‌ه‌ی لەشارە گەورەکان ژنان بەخێرای لەحیجاب‌وه بەرەو سفووری دەپۆن، کەچی لەهەندێک شاری بچووکدا بەپێچەوانە‌وه ژن لە سفورییه‌وه بەرەو حیجاب دەچیت.

لەسالی ١٩٥١ یه‌کێک لە قوتابییه‌کانم راپۆرتیکی لەبارە‌ی شاری هیت‌وه کردبوو، باسی ئەو‌ه‌ی کردبوو پیش چەند سالتیک حیجاب لە شارە‌کە بلۆبۆته‌وه. ژنانی هیت لەرابردوودا وەک هەموو ژنانی لادی وشارە بچووک‌کان حیجاب نەبووه، بەلام دواتر لە ئەنجامی تیکەلبوونی بە ژنانی شار مەیلی حیجابیان بۆ دروست بووه. ئەوان لاسایی ژنانی شاریان کردۆته‌وه وەک ئەو‌ه‌ی حیجابیان بەنیشانه‌ی پێگه‌ی بەرز و دەسەلات زانیوه، هۆکارە‌کەش ئەو‌ه‌ بووه حیجاب لەرێگای ژنە فەرمانبەرەکان‌وه هاتۆته‌ هیت، بۆیه ژنانی هیت وەک مۆده‌ سەیری حیجابیان کردوو گوايه پێگه‌ی خۆیان‌ی پێ بەرز دەکەن‌وه، سەرە‌تاش ژنانی خانەدان داویان لەمێرده‌کانیان کردوو عەبایان بۆ کپن هاوشیوه‌ی ژنانی فەرمانبەر، بەمەش ئەو مۆده‌یه‌ بەره‌ بەره‌ لەهیت بلۆ دەبیته‌وه.

مەزنده‌ی ئەو دەکەم ئەو‌ه‌ی لەهیت روویداوه لە زۆریه‌ی شارە بچووک‌کانی عێراق روو دەدات، بەلام دەبیته‌ بزانی ئەمە لەو شارە‌کاندا قۆناغیکی کاتیه‌ و ماوه‌یه‌کی زۆر بەر دەر وام نابیت. مۆده‌ی سفووری کە لەشارە گەورەکان بلۆبۆته‌وه زوو یان درەنگ تەوژمە‌کە‌ی بەره‌و ئەو شارە بچووک‌کانە دەچیت، ئەمە رواله‌تیک

ته‌وژمی شارستانییه‌تی گه‌وره‌یه‌ خه‌ریکه‌ به‌سه‌ر کۆمه‌لگای عێراقی زāl ده‌بیئت و ناكریئت كه‌سیك به‌ره‌و رووی بوه‌ستی.

ئهو سفوره‌ به‌بوه‌ی له‌سه‌رده‌می عوسمانییه‌كان له‌ نێو زۆریه‌ی ژنان بلاوبوو، ئه‌مڕۆ به‌ره‌و نه‌مان ده‌چێت. له‌راستیدا ئهو جۆر سفورێکی سه‌نگین بوو هاوسه‌نگی له‌نێوان حجاب و سفوری ئیستا کرد بوو، سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش ناتوانی خۆی له‌ به‌رامبه‌ر مۆدا نوێیه‌كان بگرێت.

ریش و سمیل:

ریش له‌ رۆشنییری بیاباننشینیی پله‌یه‌کی به‌رزیه‌یه‌. له‌ تێپوانینی به‌دو ریش گرنه‌گرتن نیشانه‌ی جیاکردنه‌وه‌ی پیاوه‌ له‌ژن، بۆیه‌ كه‌پیاویك ریشی تاشراو ده‌بوو ئه‌وانی به‌چاری رقه‌وه‌ سه‌یریان ده‌کرد و گوايه‌ پیاوه‌تی كه‌مه‌. وه‌ك له‌كۆندا زانراوه‌ كاتیك ده‌یانویست سووكایه‌تی به‌پیاویك بکه‌ن ئه‌وا ریشیان ده‌تاشی یان ده‌یانسووتاند، به‌مه‌ش ده‌یانویست هاوشیوه‌ی ژن بیئت، لیژه‌وه‌ شاعیر ده‌لی:

من حلقه‌ نعیه‌ جار له‌ هلیسك الماء علی لعیته

(واته‌: ئه‌گه‌ر كه‌سیك ریشی بینی ریشه‌ی دراوسێیه‌كه‌ی تاشراوه‌، ئه‌وا ئاو به‌ریشی خۆی دابكات. مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر خراپه‌یه‌ك به‌سه‌ر دراوسێیه‌كه‌ت هاتوه‌ تۆش خۆتی بۆ ئاماده‌بکه‌ - وه‌رگێڕ)

خه‌لكی شار ئهو نه‌ریشه‌یان له‌به‌دوه‌كان بۆ ماوه‌ته‌وه‌، تا ماوه‌یه‌كیش له‌مه‌وبه‌ر پابه‌ندبوون به‌و نه‌ریشه‌وه‌. كاتیك هانای بۆ كه‌سیك ده‌برد ئه‌وا ده‌ستی بۆ ریشی ده‌برد، یانیش كاتیك به‌لێنی ده‌دا ئه‌وا ده‌ستی له‌ریشی ده‌دا بۆ زامنه‌کردنی به‌لێنه‌كه‌ی كاتیك به‌لێنه‌كه‌ی ده‌برده‌سه‌ر ئه‌وا ده‌یبرێ یان ده‌یتاشی.

له‌ كۆتاییه‌کی سه‌ده‌ی تۆزده‌هه‌م، مۆده‌ی ریشتاشین هاته‌ عێراق، وه‌ك ده‌رده‌كه‌وێت ئهو مۆده‌یه‌ له‌ رێگای ئهو ئه‌فه‌ندیانه‌وه‌ بووه‌ كه‌ له‌قوتابخانه‌ نوێیه‌كانی ئه‌سته‌نبول ده‌رچوووبوون، دواتریش هه‌ندێك له‌دانیشتوانی شار لاساییان ده‌كردنه‌وه‌، له‌ ئه‌نجامی ئه‌مه‌ش ململانییه‌ك له‌نێوان لایه‌نگرانی ریش و نه‌یارانی ریش دروست بوو، پیاوانی ئایینی لایه‌نگریبوون، فه‌توای حه‌رامبوونی ریشتاشیان دا، ته‌نانه‌ت زۆریکیان تا ئه‌مڕۆ له‌گه‌ڵ ئهو بۆچوونه‌ن.

ده‌کریٖت بگوتریٖت بایه‌خدا ن به‌ سمیٖل له‌ لایه‌ن هه‌ندیٖک له‌ خه‌لکی شار شوٖتی ریشی گرتوه‌، به‌ تاییه‌تی له‌ لای (شه‌قاوه‌کان) ئه‌وان بایه‌خیان به‌دریژکردن و بایپرکردنی ریشیان ده‌دات، به‌ نیشانه‌یه‌کی پیاوه‌تی خۆیان ده‌زانی، پیاو له‌ نێو ئه‌وان له‌ کاتی به‌ هاناچوون و شانازیکردن به‌ په‌نجه‌کانی سمیٖلی باده‌دا، ئه‌و کاته‌ له‌ زمانی به‌ غدا بیه‌کان پٚیان ده‌گوت (البرم) واته‌ شانازی به‌ سمیٖلی خۆی ده‌کات و بای ده‌دات.

ئهمه‌ش وایکرد سمیٖل په‌ یوه‌ست بٚت به‌ مروه‌ت و وه‌فاداری پیاوه‌وه‌، وه‌ک چۆن پٚشتر ریش ئه‌و ئه‌رکه‌ی هه‌بوو، بۆیه‌ ئه‌گه‌ر خه‌لک داوی شتیکیان له‌ پیاویٖک بکر دایه‌ ده‌یانگوت "له‌ سمیٖلی تۆمان ده‌وی" ئه‌گه‌ر ریش خۆی به‌ لٚنی ده‌دا ده‌یگوت "له‌ سمیٖلی من وه‌ری بگرن" له‌ و کاته‌شدا ناده‌یتوانی له‌ به‌ لٚنه‌که‌ی په‌شیمان بٚته‌وه‌.

به‌ سه‌ره‌اتیکی خۆش ده‌گێر نه‌وه‌، ده‌لٚن پیاویٖک له‌ وانه‌ی شانازی به‌ سمیٖلی خۆی ده‌کات له‌ بازار ښت ده‌کریٖت، کاتیٖک سه‌یری گیرفانه‌کانی ده‌کات ده‌بینی ئه‌و پاره‌یه‌ی هه‌یه‌تی به‌شی نرخی شته‌کان ناکات، بۆیه‌ موویه‌ک له‌ سمیٖلی خۆی ده‌کاته‌وه‌ و وه‌ک زامنکردنیٖک به‌ دوکانداره‌که‌ی ده‌دات، دوکانداریش بٚی دوودلیٖ قبوٖلی ده‌کات به‌ خۆشحالییه‌وه‌ که‌ لوپه‌له‌کانی پٚنده‌دا، چونکه‌ له‌وه‌ دلٚنیا بووه‌ پیاوه‌که‌ قه‌رزێ خۆی ده‌داته‌وه‌ و مووی سمیٖله‌که‌ی ده‌باته‌وه‌. له‌ نزیک دوکانه‌که‌وه‌ پیاویٖک ئاگاداری رووداوه‌که‌ ده‌بٚت، ده‌یه‌وٚت سمیٖلی خۆی وه‌ک پیاوی یه‌که‌م به‌ کاربھٚنی، بۆیه‌ چه‌ند تاله‌ موویه‌کی سمیٖلی ده‌رده‌هٚنی و به‌ دوکانداره‌که‌ی ده‌دات، به‌ لام دوکانداره‌که‌ ره‌تی ده‌کاته‌وه‌، چونکه‌ به‌های پیاوان ده‌ناسی و ده‌توانی سمیٖلی" ئه‌سلی وعادی" له‌یه‌کتر جیا بکاته‌وه‌.

هه‌روه‌ها ده‌زانریٖت ئه‌و کات ژنان به‌و جۆره‌ سمیٖلانه‌ سه‌رسام ده‌بوون و رٚزبان ده‌گرت، له‌ کاتی ناخۆشی بۆ کاریٖک هانای بۆ پیاو ده‌برد بانگی ده‌کرد" وه‌ره‌ سمیٖل قنج". ده‌گوتریٖت ژنیٖک شووی به‌ پیاویٖک کردبوو له‌ به‌ر سمیٖل بابرییه‌که‌ی، که‌چی ده‌رکه‌وت پیاوه‌که‌ شایه‌نی ئه‌و سمیٖله‌ نییه‌، بۆیه‌ ده‌لی:

شفت شواره‌ تهرزت بیه‌ لوما شواره‌ ما کنت الفیه‌

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی

(واته : سمیلکه‌ی ئه‌وم بێنی شانازیم بێکرد، ئه‌گه‌ر سمیلکه‌ی نه‌بوایه‌ ئه‌وا
هاوسه‌ری نه‌ده‌بووم — وه‌رگێڕ)

هه‌رچۆنێک بێت ئه‌و جۆره سمیلانه له‌دوای جه‌نگی یه‌که‌می جیهانه‌وه باوی
نه‌ما، له‌شوێنی ئه‌و سمیلێ بڕوا، له‌شیوه‌ی چارلی چاپلن، شوێنی گرتیه‌وه... دواتر
مۆده‌ی سفرکردنی ته‌واوی سمیل هات. بۆیه ئێستا پیاوان زیاتر بایه‌خ به‌ قژیان
ده‌ده‌ن، ئه‌مه‌ش له‌لای نه‌وه‌ی رابردوو به‌ ژنانی و پیاوی لوسکه‌له‌ ناوده‌برێن.
ئه‌وان ده‌یانوه‌ی پیاوان پارێزگاری له‌سیمیای پیاوه‌تی خۆی بکات هاوشیوه‌ی
پیاوانی رابردوو.

پیاویکی به‌سال‌چوو له‌نه‌وه‌ی رابردوو ده‌ناسم، زۆرجار له‌گه‌ڵی داده‌نیشم باسی
یادگاریه‌کانی رۆژانی به‌سه‌رچوو ده‌کات. ئه‌و زۆر به‌رقه‌وه له‌گه‌نجانی ئێستا
ده‌پوانی. کاتیکی گه‌نجان به‌لای تێده‌په‌پن، له‌سه‌ر یه‌ک هه‌سره‌ت ده‌کیشی بۆ
رۆژانی (سه‌رفرازی) که پیاو تێیدا به‌واته‌ی وشه‌که پیاو بوو " وێنه‌ی ئه‌و گه‌نجه
ده‌به‌نگانه بێت، که ناتوان مریشکێک سه‌ریه‌پن، هه‌موو خه‌میان ئه‌وه‌یه سمیلیان
بتاشن و قژیان شانه‌که‌ن و چاوبازی له‌گه‌ڵ ژنان بکه‌ن " ئه‌و به‌ هه‌سره‌ته‌وه ده‌ڵی "
پیاو نه‌ما " مه‌به‌ستی له‌و سمیل فشانه‌یه که کاتیکی ده‌پۆیشتن زه‌وی له‌به‌ر پێیان
ده‌له‌ری.

بەشى ياز دەم

دووقاقى كەسىتى لەشارەكاندا

دووقاقى كەسىتى بابەتتىكى سەخت و ئالۆزە. من لەكتىبى (كەسىتى تاكى عىراقى) كە لەسالى ۱۹۵۱ دەرچوۋە، باسى ئەو بابەتەم كىردۈۋە. ئەم كىتبە ئەۋكات ھەرا ومشتومپىكى زۆرى لەسەر كرا. من ئەو كات بۆچوۋم وا بوو دووقاقى كەسىتى ديار دەيەكى كۆمەلەيتىە لەھەموو كۆمەلگاي مرقىى بوونى ھەيە. لەھەندىك شوين لاۋازە يان بەھىزە ئەوا بەپىي جياۋازى بارودۇخى ھەر كۆمەلگايەكە. ھۆكارەكەشى ئەۋەيە كۆمەلگا دەكەۋىتە نيوان دوو سىستەمى دژبەيەكتى بەھاكان، لەئەنجامى ئەمەشدا تاكەكان ناچار دەبن لەھەندىك كاتدا پەنا بۆ سىستەمىكيان بېەن ۋەندىك كاتى دىكەش بەدۋاي سىستەمەكەى تر دەبن و دژى خۇيان دەۋەستەن يىتەۋەى لەپوالەتدا بايەخى پى دەن.

بۆچوۋنى ئەۋەم ھەبوو كۆمەلگاي عىراقى بەشىكى زۆرى ئەم دووقاقىيەى بەرگەۋتۈۋە، بۆيە دەبىنين تاكى عىراقى لەھەموو كەسىك زياتر بەدۋاي ئايدىيالى بەرزە، لەۋتار ونوسىن ومشتومپەكانى بانگەشەى بۆ دەكات، كەچى لەھەمان كاتدا لەھەموو كەسىك زياتر لەژياتى خۇيدا لەو ئايدىيالانى لاداوە.

بۆچوۋنى ھەندىك رەخنەگر:

دەبىت ئامازە بۆ ئەۋە بكەم، ئەو گریمانەيەى لەسالى ۱۹۵۱ ھىناۋمە بەلای زۆرىك لەرەخنەگران ومامۇستايانى عىراق قبول ئەبوو، ھەندىكيان سەرسام بوون وبەتوندى ھىرشيان دەكردە سەر گریمانەكە، گۋايە لەسەر بىنەمايەكى دروستى زانستى بونىاد نەنراۋە.

يەككە لەوان پىسپۇرىكى دەروونناسى بوو، ھەلگىرى بېروانامەى دىكتورا بوو. ئەو كەسە لەسالى ۱۹۵۸ لە ھۆلى كۆلىزى زانستەكان موحازەرەيەكى داۋە، لەۋى بابەتى دووقاقى كەسىتى لەعىراق بەتەۋاى پوچەل دەكاتەۋە، ئەمەش دەقى

وهك دهردهكه‌وێت مامۆستا كاتێك موحازه‌ره‌كه‌ی داوه له‌ژێر کاریگه‌ری چه‌مكه‌كانی ده‌روونناسیه‌وه‌ بووه، بیری چووه زانستیکی دیکه هه‌یه چه‌مکی خۆی هه‌یه، ئه‌ویش کۆمه‌لناسیه‌یه. پێویسته ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه بکه‌ین هه‌ندێك چه‌مك هه‌یه له‌نێو زانسته‌كاندا له‌رووی زمانه‌وانیه‌وه‌ له‌یه‌کتر ده‌چن، به‌لام له‌رووی واتاوه جیاوازان. ئه‌مه‌ بابته‌یکه ده‌بیته‌ توێژه‌ران تێی بگن، بۆئه‌وه‌ی به‌په‌له‌ بپیار له‌سه‌ر بابته‌یک نه‌دن، که ئاگاداری نین.

له‌راستیدا جیاوازییه‌کی گه‌وره له‌نێوان تیگه‌یشتنی ده‌روونناسی وکۆمه‌لناسی هه‌یه بۆ چه‌مکی دووفاقی که‌سیته‌ی. دووفاقی له‌پوانگه‌ی ده‌روونناسیه‌وه نه‌خۆشییه‌کی ده‌گمهنه، که‌سانێك تووشی ده‌بن له‌ئه‌نجامی بارودۆخی تایبته به‌خۆیان. ئه‌م نه‌خۆشیه‌ش ریزه‌به‌ری له‌پێکهاته‌ی که‌سیته‌ی دروست ده‌کات. که‌سه‌که له‌کاتێکدا که‌سیته‌یه‌ک وه‌رده‌گرێ، که‌چی دواتر که‌سیته‌یه‌کی دیکه‌ی ده‌بیته‌. کاتیکیش که‌سیته‌یه‌که‌ی ده‌گۆڕێت ئه‌وا بیری ده‌چێت له‌که‌سیته‌ی به‌که‌مدا چی کردوه. هه‌ندێك جاریش وا رووده‌دات تووشبوو به‌م نه‌خۆشیه‌ ده‌روونیه، سی‌ که‌سیته‌ی یان زیاتری ده‌بیته‌، وه‌ك مامۆستای به‌ریز ئاماژه‌ی بۆ کردوه.

که‌چی دووفاقی که‌سیته‌ی به‌مانا کۆمه‌لایه‌ته‌یه‌که‌ی بابته‌یتکی دیکه‌یه. ئه‌مه‌یان نه‌خۆشییه‌کی ده‌روونی نییه، به‌لکو دیاردیه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تییه، له‌لای زۆریه‌ک له‌خه‌لک رووده‌دات کاتێك مەملانیسی رۆشن‌بیریان له‌نێودا ده‌بیته‌. ئه‌مه‌ش دوو توێژه‌ری کۆمه‌لایه‌تی که‌ ناویان پێچ و مکایه‌ره ئاماژه‌یان بۆ کردوه، ئه‌و دوو توێژه‌ره دیارده‌ی دووفاقی که‌سیته‌ی به‌ (دوانه‌ی کولتوری Cultural Ambivalence) ناوده‌بن. ئه‌وان له‌و باره‌یه‌وه ده‌لێن "کاتێك تاك رووبه‌رووی داواکانی رۆشن‌بیرییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی دژبه‌یه‌کتر ده‌بیته‌وه، به‌تایبه‌تی له‌قوناغی به‌که‌می گه‌شه‌کردنیدا، ئه‌وا ناتوانی که‌سیته‌یه‌کی ته‌واو له‌خودی خۆی بونیادبێت. بێه‌وده هه‌ولیش ده‌دات گونجانیك له‌نێوان ئه‌و داوا دژبه‌یه‌کانه دروست بکات، بۆیه ئه‌و تاکه که‌م یان زۆر ده‌بیته‌ خاوه‌ن که‌سیته‌یه‌کی دووفاقی"^{٢٣٤}.

تویژه‌ری کۆمه‌لایه‌تی کیمبل یۆنگ ئاماژه‌ی بۆ هه‌مان شت کردووه، کاتێک باسی بۆ ململانێی به‌هاکانی کردووه له‌کۆمه‌لگای ئه‌مریکی، باسی له‌وه کردووه تاك له‌وێ به‌ده‌ست ململانێیه‌که‌وه ده‌نالێنێ، که له‌لایه‌ک به‌ها نه‌رمونیانه‌کانی مه‌سیحیه‌ته‌که‌ له‌پێشین ده‌نداره‌کانی وه‌رگرتووه، له‌لایه‌کی دیکه‌وه ئه‌و به‌ها دلێره‌قه ئابوریانه‌یه، که له‌ده‌ورو به‌ردا رووبه‌رووی ده‌بیته‌وه، بۆیه له‌ئه‌نجامی ئه‌م ململانێیه‌دا دووفاقی که‌سیتی یان که‌سیتی دابه‌شبوو دروست ده‌بیته (Schizoid or Split personality) ^{٣٣٥}.

ئه‌وه‌ی شایه‌نی باسکردنه زانایانی کۆمه‌لناسی بایه‌خێکی گه‌وره‌یان به‌ بابیه‌تی دووفاقی که‌سیتی نه‌داوه، ئه‌وان به‌خێرای ئاماژه‌یان بۆ کردووه، نه‌چوونه‌ته‌ بنج وینه‌وانی. هۆکاره‌که‌ش ئه‌وه‌یه دووفاقی به‌و راده‌یه له‌کۆمه‌لگای ئه‌وان بلانه‌بوته‌وه که له‌کۆمه‌لگای ئێمه‌دا هه‌یه. له‌گه‌ڵئوه‌شدا تێبینی ده‌که‌ین به‌مدواییه زیاتر بایه‌خ به‌م بابیه‌ته ده‌ده‌ن، له‌وانه له‌سالی ١٩٦٢ له‌ویلایه‌ته یه‌که‌گرتووه‌کانی ئه‌مریکا کتێبێکی کۆمه‌لایه‌تی ده‌رچوو، به‌شێکی کتێبه‌که په‌یوه‌ندییه‌کی ته‌وی به‌ بابیه‌تی دووفاقی هه‌یه به‌ناونیشانی (رۆشنیری دووفاقیمان، our schizoid culture). له‌سالی ١٩٦٣ کتێبێکی دیکه ده‌رچوو، به‌شێکی په‌یوه‌ندی به‌بابیه‌تی دووفاقییه‌وه هه‌یه به‌ناونیشانی (دوانه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، Sociological ambivalence) ^{٣٣٦}.

هه‌رچۆنێک بیته ئێمه نابێت کوێرانه لاسایی تویژه‌رانی بیانی بکه‌ینه‌وه و به‌دوای بایه‌خ و بابیه‌ته‌کانی ئه‌وان بیه‌ن. کۆمه‌لگای ئێمه له‌زۆر لایه‌نه‌وه له‌کۆمه‌لگای ئه‌وان جیاوازه. ئه‌رکی زانستی ئه‌وه‌یه کۆمه‌لگای خۆمان له‌ژێر رۆشنایی بارودۆخی تایبه‌تی خۆی تاوتوێ بکه‌ین، ئه‌و کاته‌ش له‌وانه‌یه بکه‌ینه ده‌رئه‌نجامێک جیاواز بیه‌ته له‌ده‌رئه‌نجامه‌کانی ئه‌وان.

^{٣٣٥} Kimbal young (social pshychology)p 154

^{٣٣٦} Edward Tiryakian (sociological theory, values , and sociocultural change)p 91-

جە دەل و دووفاقی :

لێرەدا دەرفەت نییە بە وردی توێژینەوی لەبارەی دووفاقی کەسیتی بکەین لە عێراق^{٣٣٧}. تەنها لەم دەرفەتە هێندە دەلێم دووفاقی کەسیتی لە سەر دەمیکی کۆنەو لە عێراق دەرکەوتوو. دەرکەوتنە کەشی لە سەرەتای ئیسلامدا روون بوو. رەنگە ئەمەش ھۆکاریک بێت وای لە خەڵک کردوو خەڵکی عێراق بە (خەڵکی دووبەرەکی و دووڕوویی: أهل الشقاق و النفاق) وەسف بکەن. هەتا ئێستاش ئەو تۆمەتە بە عێراق لکاو، زۆرجاریش خەڵکی عێراق خۆیان لە هەندیک بۆنەدا ئەم وەسفەیان دێتە سەرزار.

مەزەندە ئەو دەکەم یەکیک لەو ھۆکارە کارایانە ی ھاوکار بوو لە دەرکەوتنی دووفاقی کەسیتی لە عێراق ئەو مەیل و پەرۆشەیی بوو کە خەڵکی عێراق بۆ جە دەل ھەیانە. لە راستیشدا ئەو رەوتە جە دەلییە لە کۆندا، بە ئیستاشووە لە عێراق بە ھێزە، لەوانەییە لە ھەموو ولاتیکی عەرەبی و ئیسلامی بە ھێزتر بێت. لەوانەییە سوودی ھەبێت ئەگەر شتێک لە مێژووی ئەو رەوتە لە عێراق باس بکەم، کە چۆن گەشە کردوو و رەگورپشە ی داکو تاو.

یەکیک لەو تاییبە تەندیانە ی لە سەرەتای دەرکەوتنی ئیسلام کۆمەلگای عێراقی پێ دەناسرێتەو ئەو یە ئیمام عەلی کوپی ئەبو تالب زۆرینە ی رۆژانی خەلاقەتی خۆی تیدا بە سەر بردوو. ئەم پیاوێش لە خەلاقەتە کەیدا وەک زانراو نەموونە یەکی نایابی زوھد و دادپەروری و لە خواترسی بوو، بەلام خەڵکی عێراق لە ژانییدا تێینە گەشتوون و بە ھای خۆیان بۆ دەنە ناو، بۆیە لەدوای رۆژانییدا زۆر گەیی لەوان دەکرد، لەبارە ی ئەوان وتووەتی دلایان پێ لە زام کردوو. کەچی کە مرد ئەوان لە کارەکانی خۆیان پەشیمان بوونەو، درکیان بەوە کرد ئیمامیکیان لە دەست داو نەموونە ی لە زەمانە کەمە، ئەو کاتەش دەستیان کرد بە پێرۆزکردن و مەزنکردن و زێدەرۆیی کردن لە باسکردنی چاکەکانی.

^{٣٣٧} کتێبیکی سەربەخۆم بۆ ئەو بابەتە تەرخان کردوو بەناوێشانی (دووفاقی کەسیتی لە عێراق : لەسەردەمی کۆن و نوێدا) ئێنشاڵا بەمن نزیکان بڵاوی دەکەمەرە- عەلی و مەردی

عێراق له‌سه‌رده‌می ئه‌مه‌وییه‌کان بووه‌ شوێنی موعاره‌زه‌ی ده‌وله‌ت، شۆرش له‌دوای یه‌ك له‌ عێراق هه‌ڵده‌گیرسا ئه‌مه‌ش وایکرد واییه‌کان ئه‌وکی خه‌لکی عێراق بگرن، سه‌تیه‌یان ده‌ره‌ق بکه‌ن. ده‌وله‌تیش هێرشکردنه‌ سه‌ر عه‌لی کرده‌ دروشمی خۆی و له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌کانیش باسی ده‌کرد، ئه‌مه‌ش وایکرد خه‌لکی عێراق زیاتر پابه‌ند بن به‌عه‌لی و پیرۆزکردنی ئه‌و. ته‌نانه‌ت وایله‌ته‌ات خۆشه‌ویستی عه‌لی بووه‌ دروشمی خه‌لک بۆ دژایه‌تیکردنی ده‌وله‌ت^{٢٣٨}.

ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌یه‌ کولتوری فیکری له‌عێراق خه‌سله‌تی ئایدیالیزمی عه‌له‌وی وه‌رگرت. جا خه‌لکی عێراق له‌بیرکردنه‌وه‌ی ئایدیالان به‌رز ده‌بوون، ته‌نانه‌ت خه‌یالی سیسته‌میک سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیان ده‌کرد که له‌سه‌ر سه‌رگۆزه‌شته‌ی چاکه‌که‌ی عه‌لییه‌وه‌ وه‌رگیرابوو. زۆر زه‌حمه‌تیش بوو ئه‌و سه‌رگۆزه‌شته‌یه‌ دوای مردنی خاوه‌نه‌که‌ی جاریکی دیکه‌ بپه‌ته‌دی، به‌تایبه‌تیش دوای خه‌لافه‌ت گۆرا بۆ پاشایه‌تی وه‌ك ئه‌بن خه‌لدون ئاماژه‌ی بۆ کردوه‌^{٢٣٩}.

خه‌لکی عێراق زنده‌پۆییان له‌بیرکردنه‌وه‌ی ئایدیالانه‌ی خۆیان ده‌کرد، له‌کاتی‌که‌دا که ژیا‌نی واقعیانه‌یان به‌ره‌ به‌ره‌ له‌و حا‌له‌ته‌ دوور ده‌که‌وته‌وه‌ که سروشتی ئه‌و بیرکردنه‌وه‌یان ده‌یخوازی. له‌ئه‌نجامی ئه‌مه‌ش که‌لێنیککی گه‌وره‌ که‌وته‌ نێوان ئایدیالی ئه‌وان و واقعی کۆمه‌لایه‌تیان. ئه‌وه‌ی هاوکار بوو له‌زیاده‌بوونی ئه‌و که‌لێنه‌ ده‌رکه‌وتنی مه‌زه‌به‌ی موعه‌ته‌زیه‌کان له‌عێراقدا، ئه‌و مه‌زه‌به‌ش بۆ بلا‌وکردنه‌وه‌ی باوه‌ره‌کانی خۆی پشت به‌ جه‌ده‌لی لۆژیککی و به‌لگه‌ی عه‌قلی ده‌به‌ستیت. هه‌لی ئه‌وه‌ بۆ موعه‌ته‌زیه‌کان ره‌خسا ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ر بیرکردنه‌وه‌ی عێراقیه‌کان زال بن، له‌ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی سی‌ خه‌لیفه‌ی عه‌باسی که ئه‌وانیش مه‌نمون و موعه‌ته‌سه‌م و واسیق بوون، توانیان ده‌وله‌ت بۆلای خۆیان راکێشن، دواتریش له‌عێراق چه‌ندین باب‌ه‌تی گه‌وره‌ی جه‌ده‌لیان روژاند، خه‌لکیش له‌هه‌موو مه‌جلیسه‌کانی خۆیان له‌باره‌ی باوه‌ره‌ ئاینیه‌کانه‌وه‌ جه‌ده‌لیان ده‌کرد.

^{٢٣٨} علي الوردي (مهزلة العقل البشري) ص ٨١-٨٥
^{٢٣٩} ابن خلدون (المقدمة) ص ٢٠٢-٢٠٩

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

دوچار موته وه‌کیل هات توانی به‌سه‌ر موخته‌زله‌کان زال بیت و سه‌رکوتیان بکات، له‌مه‌شدا حه‌نبه‌لییه‌کان پالپشتی بوون. ئه‌وان به‌غدایان پڕکرد له‌ خۆپیشاندان و راوه‌دوی هه‌ر که‌سیکیان ده‌نا که گومانیان لێده‌کرد موخته‌زله‌ بیت یان له‌گه‌ڵ ئه‌وان هاوڕا بیت. به‌هه‌رحال نه‌یتوانی ره‌وتی جه‌ده‌لی ریشه‌کش بکه‌ن که له‌ناخی عێراقیه‌کان ره‌گی داکوتابوو. زۆرجاریش سه‌رکه‌وتکردن ئامانجی ئه‌نجامه‌که‌ی پێچه‌وانه‌ی ئامانجه‌که‌ی ده‌بیت.

پره‌نسیپی حه‌نبه‌لییه‌کان له‌و وته‌یه کورت ده‌کرایه‌وه "ئه‌وه‌ی لۆژیک به‌کاربه‌یتی، زنده‌یه"، به‌لام ئه‌و پره‌نسیپه له‌عێراق سه‌رناکه‌وی، هه‌رچه‌نده حه‌نبه‌لییه‌کان کۆششیکێ زۆریان له‌پێناودا نواندن. ته‌نها ماوه‌یه‌کی کورت تیپه‌ری ئه‌بوچه‌سه‌نی ئه‌شعه‌ری ده‌رکه‌وت، ئه‌و پیاوه رۆلێکی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌پالپشتی کردنی ره‌وتی جه‌ده‌لی، گێڕانه‌وه‌ی گوڕ وتینه‌که‌ی له‌عێراقدا.

ئه‌شعه‌ری سه‌ره‌تا موخته‌زله‌ بوو، دواتر سوننه‌بوونی خۆی راگه‌یاندن. توانی باوه‌ری سوننه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای جه‌ده‌لی لۆژیک و عیلمی که‌لام هه‌لبه‌سه‌نگینی، ئه‌و کاته شیععه‌کانیش هه‌مان کاریان کرد، به‌مه‌ش عێراق بووه مه‌یدانی جه‌نگێک له‌بری شمشیر چه‌کی لۆژیکێ تێدا به‌کارده‌هات، بۆیه هه‌ر تایفه‌یه‌ک له‌ریگای پێوه‌ره‌کانی لۆژیک و به‌لگه‌عه‌قلیه‌کان به‌رگری له‌ باوه‌ری خۆی ده‌کرد و هێرش ده‌کرده‌ سه‌ر باوه‌ری نه‌یاره‌که‌ی.

کاتێک بارودۆخی زالبوو له‌ عێراقی سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچی ده‌خوێنینه‌وه ئه‌مه‌ روونی ده‌بینین. له‌م سه‌ده‌یه‌دا شارستانییه‌تی ئیسلامی ده‌گاته ئه‌وپه‌ری گه‌شه‌کردنی، هه‌روه‌ها ره‌وتی جه‌ده‌لیش ده‌گاته ئه‌وپه‌ری هێزی خۆی، ئه‌و کاته به‌غدا پایته‌ختی جیهانی ئیسلامی و مه‌لّه‌ندی جه‌ده‌لی لۆژیک بوو.

ره‌وتی جه‌ده‌لی سه‌ده‌ له‌دوای سه‌ده‌ له‌عێراق به‌هێز و کارا مایه‌وه، تیکه‌لبوونی به‌مملانی تایفی یه‌کێک بوو له‌دیارتیرین سیماکانی، بۆیه ده‌بینین خه‌لکی عه‌وام به‌خه‌نجه‌ر و دارعه‌سا شه‌ریان ده‌کرد، که‌چی فه‌قیه‌ه‌کانیش به‌ به‌لگه‌ی عه‌قلی له‌جه‌نگ دا‌بوون. کاتێ سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان بوو له‌عێراق ئه‌و ره‌وتی جه‌ده‌لی زیاتر بوو ئه‌مه‌ش له‌ئه‌نجامی مملانی نیوان ده‌وله‌تی عوسمانی و ده‌وله‌تی ئێرانی

بوو، ئەو کاتە شارستانیەت لە دارووخان بوو کە پێشتر بینیمان، کەچی جەدەلی لۆژیکی تووشی ئەو دارووخانە نەبوو، هەردوو دەولەتی رکابەرش کۆشش و پارەیهکی زۆریان سەرفکردن لە پێناو پالێشتی کردنی ئەو رەوتە لە نێو دانێشتوانی عێراقدا. هەر دەولەتیکیش ئەم کارە بۆ هۆی بەجۆرێک لە پرۆپاگەندەیی سیاسی دەزانی.

دەکرێت بگوترێت رەوتی جەدەلی تا ئەمڕۆ لە عێراق بەهێزە، کەم تا زۆر لە سەر خەسلەتە ئاینییە کۆنەکانە نەماوە، بە لکو لە بارەیی بابەتە نوێیەکانی سیاسەت و کۆمەڵایەتی و نابووری دەکرێت، بەلام کاریگەریەکی رۆشنە لە سەر کەسێتی تاکێ عێراقییەو، بۆیە دروست نییە توێژینەو لە بارەیی کۆمەڵگای عێراق بکەین، سەرنجی ئەو لایەنە گرنگەشی نەدەین.

کێشەیی رەوتی جەدەل:

کاتێک رەوتی جەدەل لە نێون گەلیک دروست بێت، ئەوا ئەو گەلە زیاتر لە گەلانی دیکە مەیلی بە لای زانین و خۆپێندنەو دەبێت. لەرووی بیرکردنەوەشەوە تێپوانینی فراوان دەبێت، کەچی لە لایەکی دیکەو بۆچوون و مەیلەکانی پەرتەواژە دەبێت، ماوەیهکی زۆر لە سەر بنەمایەکی ناوەستی. سەرسامی سەرۆکیک نابێت لە دوری بێت و بەردەوام بێت لە پالێشتی کردنی.

رەوتی جەدەلی وا دەکات خەلک زیاد لە پێویست لە بیرکردنەوەیان ئایدیالیست بن، ئەگەر هاتوو بۆچوونێک لە نێویان بۆ لای دەبێت، یان زەعیمیکیان لە نێو دەرکەوت، دەبێت لە هەر روویەک بێت ئەوا کەموکۆرییەکی لێ بدۆزنەو. سەرەتا بۆی پەرۆش دەبن، دواتر پەرۆشیان بەرە بەرە کەم دەکات، لەو پێناوەشدا لە بەرامبەر پێوانەی لۆژیکی و نمونەیی بالاییان بە کار دەهێنن، بۆیە دەبینن لەو نزمترە کە سەرەتا خەیاڵیان بۆ کردبوو، لێرەشەوە لە بەری رادەکان و پاشکێشی لێ دەکەن.

کەموکۆرییەکی دیکە رەوتی جەدەلی ئەوەیە تاک فێری ئەو دەکات داوی ئەنجامدانی هەندێک کار لە کەسانی دیکە بکات، کە خودی خۆی ناتوانی ئەنجامیان بدات. ئەو دەیهوێ کەسانی دیکە نمونەیی بن بە پێی ئەوەی جەدەلی لۆژیکی دەبخوێ. ئەو کاتە دەبینین رەخنەیی توند دەگرێت و زمانی درێژە، وا مەزەندە

ده‌کات ئه‌وانه‌ی ره‌خنه‌یان لی ده‌گریت ده‌بی‌ت دوورین له‌هر هه‌له‌یه‌ک، نه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌کی بچوک نه‌نجام بده‌ن ئه‌وا به‌هه‌له‌یه‌ی عه‌قلی گه‌وره‌ی ده‌کات، که‌چی له‌هه‌له‌کانی خۆی خوش ده‌بی‌ت و له‌بیری ده‌کات، بۆ ئه‌مه‌ش به‌هه‌له‌یه‌ی سه‌لماندن ده‌هه‌یینه‌وه که شتیکی نه‌کردوه ته‌نها کاری دروست نه‌بی‌ت.

تاکیکی جه‌ده‌لی زیاتر له‌ئه‌رکه‌کانی داوای مافه‌کانی ده‌کات، به‌هه‌له‌یه‌ی عه‌قلیه‌کانیشی بۆ ئه‌مه‌ ئاماده‌یه. کاتی‌ک بۆ داواکردن له‌خه‌لک به‌هه‌له‌یه‌ک ده‌هه‌یینه‌وه، ئه‌گه‌ر هاتوو داوا له‌و بکری‌ت، ئه‌وا به‌هه‌له‌یه‌ی پێچه‌وانه‌ی هه‌یه. ئه‌و زیاتر ده‌یه‌وێ وهر‌بگری ئه‌وه‌ک ببه‌خشی. ئی‌مه‌ نکۆلی له‌وه‌ ناکه‌ین ئه‌مه‌ سروشتی مرقۆه له‌هه‌موو سه‌رده‌م و شوێنیکدا، به‌لام ئه‌م جووره که‌سانه جیاوازیان ئه‌وه‌یه چه‌کیکی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی هه‌لگرتوه ئه‌ویش چه‌کی لۆژیکیه. ئه‌گه‌ر هاتوو که‌مه‌تر خه‌می له‌ئه‌رکه‌کانی نواند وه‌ک که‌سانی دیکه، ئه‌و گه‌له‌یه‌کان ده‌خاته‌وه سه‌رکه‌سانی دیکه و خۆی لی ده‌رباز ده‌کات. ئه‌و ده‌توانی ببه‌هه‌له‌یه‌ی که به‌چاکترین شیوه ئه‌رکه‌کانی خۆی نه‌نجام داوه، قوربه‌سه‌ر ئه‌وه‌ی رووبه‌رووی ده‌بی‌ته‌وه و نکۆلی لی ده‌کات، ئه‌و کاته چه‌کی لۆژیکی له‌به‌رده‌م هه‌له‌یه‌یه‌ی، وازناهی‌تی تا زامداری نه‌کات.

له‌فه‌رمووده‌یه‌ک هاتوه "اذا اراد الله بقوم سوءا اورثهم العدل وقلة العمل" (واته: نه‌گه‌ر خوا چاره‌نووسی خراپی قه‌ومیه‌کی بوێ، ئه‌وا جه‌دلیان پێده‌دات له‌گه‌ل که‌م کارکردن-وه‌رگیر). ئه‌و فه‌رمووده‌یه وینه‌یه‌کی روونمان بۆ ئه‌و گه‌له پێده‌دات که ره‌وتی جه‌ده‌لی له‌نیوگه‌شه‌ی کردوه، ئه‌و جه‌ده‌له‌که‌ی به‌هه‌یزه له‌پێناو داواکردن له‌که‌سانی دیکه، له‌هه‌مان کاتیش جه‌ده‌له‌که‌ی به‌هه‌یزه له‌دژی ئه‌وه‌ی داوای شتیکی لی بکری‌ت.

یه‌کی‌ک له‌خه‌سه‌له‌ته‌کانی پێوانه‌کانی لۆژیک ئه‌وه‌یه بۆ پالێشتی هه‌ر بۆچوونیک به‌کار دی‌ت، ته‌نانه‌ن بۆ پێچه‌وانه‌ی دژه‌کانیشیان به‌کار دی‌ت.^{٢٤٠} بۆیه ده‌بینین که‌سی جه‌ده‌لی نی‌ستا که ئاره‌زووی شتیکی هه‌یه به‌هه‌له‌یه‌ی لۆژیکی بۆ ده‌هه‌یینه‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر ئاره‌زووه‌که‌ی گه‌را ئه‌وا ده‌توانی به‌هه‌له‌یه‌ی دیکه به‌هه‌یینه‌وه بۆ پالێشتیکردنی

ئاره‌زووه نوێیه‌که‌ی، زۆرجاریش نكۆلی له‌و دژبه‌یه‌که‌ ده‌كات كه‌ تێی ده‌كه‌وێ. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه زۆربه‌ی كات كه‌سی چه‌ده‌لی كه‌سیته‌یه‌که‌ی دووفاقه.

شوینی دووفاقی له‌عێراق:

كاتێك ده‌لێن دووفاقی كه‌سیته‌ی له‌عێراق گه‌شه‌ی كردووه، مه‌به‌ستمان ئه‌وه نییه به‌یه‌ك پله له‌نیۆ هه‌موو دانیشتوانی هه‌یه. پێشتر ئاماژه‌مان بۆ ئه‌وه كرد دووفاقی له‌نیۆ كۆمه‌لگایه‌ك ده‌رناكه‌وێ، ته‌نها ئه‌و كاته نه‌بیته‌ دوو سیسته‌می به‌های دژ به‌یه‌كتر هه‌ن، ئه‌مه‌ش هه‌رده‌م له‌شاره‌كان هه‌یه و له‌لادێ كه‌متره و له‌بیابان ده‌گه‌مه‌ن.

شار ئه‌و شوینه‌یه كه‌ زۆر ئامۆژگارییه ئایینه‌كانی تێدا ده‌خوێنرێته‌وه و ره‌وتی چه‌ده‌لی تێدا توند ده‌بیته. خه‌لك له‌شار فێری ئاییدیالی به‌رز ده‌بن كه‌ دژی ئه‌و ئاكار و نه‌ریتانه ئه‌وان له‌ژیان لێی راهاتوون، به‌گوزارشستیکی دیکه ئه‌وان له ئامۆژگاری و چه‌ده‌له‌كانیان له‌گه‌ڵ ئاییدیاله‌كان به‌رزه‌فین، كه‌چی له‌ واقعی ژیانی خۆیان پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه ده‌پۆن، هاوشتیه‌ی ئه‌مه‌ش له‌ بیابان و زۆریك له‌ لادی‌كان ده‌گه‌مه‌ن.

كۆمه‌لگای به‌دوه‌كان له‌ژێر سایه‌ی تاكه‌ روشنی‌ریه‌کی كۆمه‌لایه‌تی ده‌ژیته، ته‌نانه‌ت له‌مه‌ زیاتره نازانی، تاکی به‌دو له‌ژینگه‌ دا‌پراوه‌كه‌ی خۆی دا‌فێر بێرکردنه‌وه و ئاییدیالی ئه‌وتۆ نه‌بووه پێچه‌وانه‌ی ئه‌و به‌ها و نه‌ریتانه بیته‌ كه‌ له‌منداڵیه‌وه له‌سه‌ری په‌روه‌رده‌ كراوه. ئه‌و بپروایه‌کی یه‌كلاکه‌ره‌وه‌ی هه‌یه به‌وه‌ی ژیانه‌که‌ی ژیا‌نیکی نموونه‌یه‌ ناکریت چاکتر له‌و ژیا‌نه هه‌بیته. دکتۆر ئه‌حمه‌د ئه‌مین له‌وه‌سفی كه‌سی به‌دو ده‌لی "خه‌یالی سنوورداره، هه‌مه‌جۆر نییه، زۆر كه‌م خه‌یالی وینه‌ی ژیا‌نیکی دیکه، جگه‌ له‌ژیا‌نی خۆی ده‌کێشی، به‌دوای ژیا‌نیکه‌وه نییه با‌شتر بیته‌ له‌ژیا‌نی خۆی له‌به‌ر ئه‌وه ئاییدیال و نموونه‌ی بالا نانا‌سی، چونکه ئه‌مانه وه‌چه‌ی خه‌یال، له‌زمانه‌که‌یدا وشه‌یه‌ك نییه ئاماژه‌ بیته‌ بۆ ئاییدیال، ئه‌و له‌قه‌سه‌کانی ئه‌وانمان زانیته‌ هه‌رگیز با‌سیان نه‌کردووه. خه‌یالی شی‌عری ئه‌و زۆر

که‌م ده‌چیته‌وه ناو جیهانیکی نوێ بۆ ئه‌وه‌ی واتای نوێ بدۆزیته‌وه. که‌چی له‌بازنه‌یه‌کی ته‌سکدا توانیوه‌تی بۆ هه‌موو رێچه‌که‌ی بچیت^{٣٤١}. به‌دوه‌کان کاتیک هاوسۆز ده‌بن له‌گه‌ڵ داگیرکردن، تالانکاری، تۆله‌کردنه‌وه، ده‌مارگیری، ئه‌وان درک به‌وه ناکه‌ن سه‌رپیچی خودا و فرمانه‌کانی ئایین ده‌که‌ن، دکتۆر فازل جه‌مالی باس له‌وه ده‌کات سه‌ردانی هۆزی عنزه‌ی کردووه له‌ بیابانی شام، مشتومڕێکی زۆری له‌گه‌ڵ کردوون له‌سه‌ر خویی داگیرکردن و تالانکاری، ئایا خوا له‌و کارانه رازییه یان نا؟ ئه‌وان وه‌لامیان ئه‌وه‌بوو، خۆیان به‌بیرکردنه‌وه له‌و بابه‌تانه نیگه‌ران ناکه‌ن^{٣٤٢}.

ده‌توانین هه‌مان بۆچوونمان له‌باره‌ی خه‌لکی لادیکان هه‌بیت، به‌تایبه‌تی ئه‌وانه‌ی زۆر په‌یوه‌ندیان به‌شار و ئامۆزگارییه ئاینیه‌کانه‌وه نه‌کردووه. ئه‌و خه‌لکانه له‌ژیانی کۆمه‌لایه‌تی خۆیان ته‌نها ئه‌و به‌ها عه‌شایریانه ده‌ناسن که له‌مندالیه‌وه له‌سه‌ری په‌روه‌رده‌کراون. نکۆلی له‌وه ناکه‌ین زۆرجار له‌چه‌ندین بۆنه‌ی جیاوازا داغیز و خه‌تیبه له‌شاره‌وه دینه لادیکان، به‌لام ئه‌و جۆرانه به‌دوای بژێوی خۆیان ده‌گه‌ڕین، بایه‌خ به‌وه ناده‌ن خه‌لکی لادی له‌ژیانی کۆمه‌لایه‌تیان چی ده‌که‌ن، له‌وانه‌شه هه‌ندیک جار له‌به‌ها عه‌شایرییه‌کاندا پالپشتی لادییه‌کان بکه‌ن^{٣٤٣}.

له‌وانه‌یه دووفاقی له‌نیۆ هه‌ندیک تاکي لادی ده‌ریکه‌وێت، ئه‌مانه‌ش ئه‌و که‌سانه‌ن تیکه‌لی خه‌لکی شار ده‌بن و به‌جه‌ده‌له‌ لۆژیکی و ئامۆزگاریه ئاینیه‌کانه‌وه کاریگه‌ر ده‌بن. به‌هه‌رحال ئه‌وانه رێژه‌که‌یان که‌مه، هه‌رچۆنیک بن وه‌ک خه‌لکی شار نییه له‌به‌هیزی دووفاقی که‌سیتیدا.

کیشه‌ی خه‌لکی شار له‌وه‌دایه زۆرجار بارودۆخه‌که‌یان ده‌بیته‌ هۆی بڵاوبونه‌وه‌ی به‌دره‌فتاری له‌سه‌ر ئاستیکی فراواندا، وه‌ک له‌به‌شی داهاتوودا باسی ده‌که‌ین، که‌چی هینده‌ی ره‌وشتیان (به‌د) ده‌بیت که‌چی به‌بیرکردنه‌وه به‌رزه‌ف ده‌بن، ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌یه که‌لینی نیتوان بپه‌رکردنه‌وه و ره‌فتاریان زۆر فراوانه، ئه‌مه‌ش ده‌بیت هۆی سه‌ره‌له‌دانی دووفاقی له‌نیتواندا.

^{٣٤١} أحمد أمين (فجر الإسلام) ص ٣٧-٣٨

^{٣٤٢} Jamali (new iraq) p 46

^{٣٤٣} علی الخاقانی (شعراؤه الغری) ج ١٢، ص ٤٧٧-٤٧٨

دامه‌زراوه ئایینییه‌کان له شاره‌کاندا :

یه‌کێک له‌و دیارده‌ کۆمه‌لایه‌تیانه‌ی شاره‌کان له‌ لادی و بیابان جیا‌ده‌کاته‌وه‌، زۆری دامه‌زراوه ئایینییه‌کانه‌ له‌شاردا، وه‌ک مزگه‌وت، قوتابخانه‌، حوسینیه‌، مه‌جلیسی وه‌عزخوینێ وپرسه‌کان. ئه‌و دامه‌زراوانه‌ چینیکی کۆمه‌لایه‌تی دیاریکراوی دروستکردوه‌ که‌ له‌ فه‌قیه‌، واعیز، خه‌تیبه‌کان پێکدێت، ئه‌وانه‌ش وا هه‌ست ده‌که‌ن ئه‌رکیان بریتیه‌ له‌ رێنمایی کردنی خه‌لک بۆ ئه‌و ئاکارێکی نمونه‌ی که‌ ئایین هه‌تاه‌یه‌تی، بۆیه‌ ئه‌وان ئامۆژگاری وخوتبه‌ به‌سه‌ر خه‌لک ده‌بارێنن، ئه‌گه‌ره‌هاتوو یه‌کێک له‌وان له‌م کاره‌دا که‌مه‌رخه‌م بوو ئه‌وا خه‌لک به‌چاوێکی که‌م سه‌یری ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ریش ره‌وانبێژ بوو له‌ئامۆژگارییه‌کانی زمانی پاراو بوو ئه‌وا به‌تێپوانینی خه‌لک پێگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی به‌رز ده‌بێته‌وه‌، به‌ریز ده‌بێت و دیاری پێده‌درێت، خه‌لکیش به‌ (ده‌م زێڕین) وه‌سفێ ده‌که‌ن.

کێشه‌ی خه‌لکی شار ئه‌وه‌یه‌ رێز له‌ ئامۆژگاری ره‌وان ده‌گرن، که‌چی ناتوانین رێنمایی و نمونه‌ بالا‌کانی جێبه‌جێ بکه‌ن. ئه‌وان هه‌ر له‌منداڵیه‌وه‌ له‌سه‌ر ئاکارێکی دیکه‌ په‌روه‌رده‌کراون به‌پێی به‌هاکانی گه‌رکه‌، ئه‌و ئاکاره‌ش ته‌واو پێچه‌وانه‌ی ئه‌و به‌هایانه‌یه‌ که‌ ئامۆژگاریه‌ ئایینییه‌کان ئاماژه‌ی بۆ ده‌که‌ن. ئامۆژگاریه‌ ئایینییه‌کان بانگه‌شه‌ بۆ به‌های سه‌بر و لێبوردن و یه‌کسانی و دادپه‌روه‌ری ده‌کات، نکۆلی له‌ ده‌مارگیری و تۆله‌کردنه‌وه‌ و شاناز و زه‌لبوون ده‌کات. که‌چی به‌هاکانی گه‌رکه‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌. ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌یه‌ خه‌لک ده‌که‌ونه‌ ژێر کاریگه‌ری دوو سیسته‌مه‌ی دژیه‌کتری به‌هاکان، له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م بارودۆخه‌شدا چی ده‌که‌ن؟

له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌یه‌کان له‌شاره‌کاندا تێبینی که‌سانێکی ناسراو ده‌کرا، به‌ شه‌قاوه‌کان (الاشقیاء) ناوده‌بران، ئه‌وانه‌ به‌پابه‌ندبوونی توندیان به‌ به‌هاکانی گه‌رکه‌وه‌ له‌خه‌لکی دیکه‌ جیا‌ده‌کرانه‌وه‌، بایه‌خیان به‌ به‌ها ئایینییه‌کان نه‌ده‌دا، ئیعترا‌فیشیان به‌مه‌ ده‌کرد و ئه‌مه‌یان نه‌ده‌شارده‌وه‌. ئه‌وانه‌ جێگای رێز و سه‌رسامی خه‌لک بوون له‌به‌ر ئه‌و ئازایه‌تی و پیاوه‌تیه‌ ده‌یان نواند، کێشه‌ش نه‌بوو دواتر دز

سروشستی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

بوون، خوێنریژ بوون، ده‌چوونه سه‌رمالی خه‌لك، ده‌ستدریژیان ده‌كرده سه‌رخه‌لك، گرنه‌ك نه‌وه بوو له‌سه‌ر به‌هاكانی گه‌په‌ك ده‌پۆشتن.

له‌پاڵ نه‌وه كه‌سانه‌ی سه‌ره‌وه كه‌سانی دیکه هه‌بوون، پێچه‌وانه‌ی نه‌وان بوون، نه‌مانه ده‌یانویست له‌سه‌ر به‌ها ئاینیه‌كان برۆن، به‌پیاوچاك و ئاینپه‌روه‌ر ناوده‌بران (الاخيار، المتدينين) واباشتر ئیتمه به (له‌خواتر سه‌كان) (الانقياء) ناویان بێن چونكه ناوه‌كه‌یان له‌سه‌ر وه‌زنی جهمعه‌ته‌كه‌ی پێشوو ده‌بیئت. واته (الانقياء، الاشقياء). نه‌وه پیاوه‌چاكانه‌ش هاوشیوه‌ی شه‌قاوه‌كان له‌لای خه‌لك جیگای ریز و سه‌رسامی بوون.

ده‌توانین بڵێن شه‌قاوه‌كان و پیاوچاكه‌كانیش كێشه‌ی دووفاقی كه‌سیتیان نه‌بوو، زۆركه‌م نه‌بیئت، چونكه نه‌وان له‌ژیانی خۆیان له‌سه‌ر تاكه شتوازیك ده‌پۆشتن هه‌چ درایه‌تیكه له‌نیوان بێركردنه‌وه‌ی ئایدیالی و ره‌فتاری واقیعه‌یه‌یه‌یان نه‌بوو، له‌گه‌ڵه‌وه‌شدا نه‌وان له‌چاو زۆرینه‌ی خه‌لكی شار كه‌مینه بوون.

زۆرینه‌ی خه‌لكی شار شه‌قاوه‌یان پیاوچاك نین، به‌لكو له‌نیوان هه‌ردووکیان، نه‌وانه‌ن دووفاقی كه‌سیتیان له‌لا دروست ده‌بیئت. نه‌وان له‌یه‌ك كاتدا ریزی شه‌قاوه و پیاوچاكه‌كانیش ده‌گرن، نه‌مه‌ش وایكردووه هه‌ندێك جار له‌سه‌ر رێگای شه‌قاوه‌كان بن، له‌هه‌ندێك كاتی دیکه‌ش له‌سه‌ر رێگای له‌خواتر سه‌كان بن. بۆ نمونه یه‌كێك له‌وانه ده‌بین ئایه‌تی قورئانی، فه‌رموده‌ی پێغه‌مبه‌ر و یاران و ئالی به‌یتی له‌سه‌ر زاره، كه‌چی شمشیری زمانی له‌وه‌كه‌سانه هه‌لده‌كێشێ كه‌ له‌سه‌ره‌مانه ناڕۆن، ناشزانی خۆشی له‌وه راهاتوو له‌به‌ها و كردار سه‌رپێچیان ده‌كات. نه‌وه كاتیك توپه ده‌بێ و جنیو ده‌دات، ده‌مارگیر ده‌بیئت و تۆله ده‌كات وه، خودا و پێغه‌مبه‌ر له‌یاد ده‌كات و باکی به‌هه‌چ نییه به‌دوای به‌هاكانی گه‌په‌ك ده‌پوات. كه‌چی كاتیك له‌مه‌جلیسی ئامۆژگاری سه‌نگین داده‌نیشی، نه‌وا ده‌بیئت زامه‌ید و له‌خواترس، له‌لای خودا ده‌ست ده‌كات به‌سكالا له‌به‌دره‌فتاری خه‌لك، وه‌هاش زه‌می نه‌خلاقێ خه‌لكه‌ده‌كات وه‌ك نه‌وه‌ی تاكێك نه‌بیئت له‌وان و له‌كۆمه‌لگایه‌کی دیکه په‌روه‌رده بووبیئت.

جارێکیان له چاپخانه‌ی گه‌ڕه‌ك دانیشتبووم، گویم له‌ جه‌ماعه‌تێك گرتبوو قسه‌یان ده‌کرد، بۆم ده‌ركه‌وت باسی ئامۆژگاریه‌کی ره‌وان ده‌كهن كه‌ له‌ مزگه‌وتیكی نزیک واعیزێكی ناسراو داویه‌تی، رێنماییه‌كانی وه‌عه‌زه‌كه‌یان به‌رز راده‌گرت گوايه هانی له‌ خوابه‌رستی و سه‌بر و تۆبه‌کردن ده‌كات. كاتێك ئه‌وان سه‌رقاڵی قسه‌کردن بوون پیاویك به‌كۆلان تیپه‌ری ئه‌وان ده‌یانناسی، قسه‌كانی خۆیان ب‌پری و كه‌وتنه‌ داشۆرین و زه‌م‌کردنی پیاوه‌كه‌ گوايه له‌چاوی ئه‌وان بیده‌سه‌لاته‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌لك ده‌ستدریژی ده‌كه‌نه‌ سه‌ر، ئه‌ویش ناتوانی به‌رپه‌رچی یه‌كێکیان بداته‌وه‌.

په‌روه‌رده‌ی كۆلانه‌كان:

له‌شاره‌كانی عێراق هه‌ركه‌ منداڵ چاوی ده‌كاته‌وه‌، خۆی له‌ كۆلان ده‌بینێته‌وه‌ له‌گه‌ڵ هاوته‌مه‌نه‌كانی له‌ منداڵی دراوسی و گه‌ڕه‌ك یاری و گه‌پ ده‌كات. لێره‌وه‌ لایه‌نی واقعیی كه‌سێتییه‌كه‌ی گه‌شه‌ ده‌كات، ئه‌م لایه‌نه‌ش ره‌گینکی قوڵی له‌ پێكهاته‌ی كه‌سێتییه‌كه‌ی ده‌بێت، به‌لام كه‌ گه‌وره‌ ده‌بێت لایه‌نیکی دیکه‌ له‌كه‌سێتی ئه‌و گه‌شه‌ ده‌كات، ئه‌ویش لایه‌نی ئایدیالییه‌ كه‌ له‌ ئامۆژگاره‌ ئایینی و مشتومه‌ره‌ لۆژیکیه‌كان وه‌رگه‌یراوه‌.

له‌به‌شی رابردوو ئاماژه‌مان بۆ لاوازی پێكه‌وه‌ژایانی ماله‌وه‌ كرد له‌شاره‌كانی عێراقدا، بینیمان ژن هه‌ول ده‌دات پیاوه‌كه‌ی بچێته‌ چاپخانه‌ و منداڵه‌كه‌ی بچێته‌ كۆلان، بۆئه‌وه‌ی خۆی له‌نیۆ دیواره‌كانی ماله‌وه‌ ئازاد بێت. ژن به‌لایه‌وه‌ گرنگ نییه‌ منداڵه‌كه‌ی له‌كۆلان چی ده‌كات ماده‌مه‌کی سه‌رده‌ست و ژێرده‌ست نییه‌. ئه‌گه‌ر هاتوو منداڵه‌كه‌ به‌گریان و گازه‌نده‌ بگه‌ڕێته‌وه‌ ماله‌وه‌ گوايه یه‌كێك لێی داوه‌، ئه‌وا ژنه‌ ده‌يكاته‌ قیزه‌قیز، ئه‌وكاته‌ش كۆلان ده‌بێت گۆره‌پانی جه‌نگینکی توندی ژنان و له‌وانه‌شه‌ پیاوانیش تێیدا به‌شداری بکه‌ن.

ده‌كرێ بڵێین، كۆلان منداڵ په‌روه‌رده‌ و ئاماده‌ ده‌كات بۆ ئه‌وه‌ی بچێته‌ شه‌قاوه‌ و زالبوو، به‌سه‌ر خه‌لكی زالبی و كه‌س ده‌ستدریژی ناكه‌ته‌ سه‌ر، دایكیشی هانی ده‌دات بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ك باوكی بێت، " كاتێك ده‌پوا، زه‌وی له‌ژێر پێی به‌رزێ "

هه‌ندێك خه‌یزانی موخافیزكار، به‌پالنه‌ری پاراستنی ئاكارێ منداڵه‌كانیان رێگریان لێده‌كهن له‌ كۆلان یاری بکه‌ن. ئه‌وان پێیانوايه په‌روه‌رده‌یه‌کی چاکی منداڵه‌كانیان

سروشتی کۆمه لگهی عیراقی.....

دەكەن، ناشزانن لەواقیعی كۆمەلایەتی خۆیان دادەبرێن، وایان لێدیت لە جیهانیکی تایبەت بەخۆیان بژین. کاتیکیش گەرە دەبن وەك بیگانە لەناو خەلك دەردەكەون، بەفیز و داخراو دەردەكەون و بیرکردنەوێ یۆتۆپی بەسەریان زāl دەبیت، بۆیە ئەوان کاتیک لە ئاكارى كۆلان نەجانیان دەبیت ئەوا تووشی ئاكارىکی دیکە دەبن زیانی زیاترە. ئەوان لەو كۆمەلگایە ناگەن كەتیییدا دەژین، كۆمەلگاش لەوان ناگات.

خیزانە موخافیزكارەكان لەسەردەمی عوسمانییەكان زەحمەتی زۆریان لەو دەبینی رێگرى لەمنداڵەكانیان بکەن لەكۆلان یاری بکات، چونکە ئەو کات قوتابخانە ویاخچەى تایبەت بەمنداڵان نەبوو، بۆیە ئەو جۆرە خیزانانە ناچار دەبوون لەمالەكانیان هۆکانى یار وگەپ بۆ منداڵەكانیان دابین بکەن. كەچى ئیستا بارودۆخەكە زۆریان كەم گۆرلۆ، زۆریك لەخەلك دەتوانى منداڵەكانیان لەژیانی كۆلان دووربخەنەو، تەنانت هەندێکیان توانیویانە منداڵەكانیان رەوانەى دەرەوێ عیراق بکەن.

پیاویكەم بینى منداڵەكانى رەوانەى قوتابخانەكانى دەرەوێ عیراق كەردبوو، بیاوێكەى ئەو بوو دەیهوێ پەرەردەیهكى چاکیان هەبیت، دووربین لە بەدکارییهكانى كۆلان، لەراستیدا ئەو لەلایەكەو لەسەرەقە و لەلایەكى دیکەشەو ناهەقە. منداڵەكانى دواى تەواوکردنى خوێندن دەگەرێنەوێ عیراق و بە پێى ئەو شتانەى لە قوتابخانە بیانییهكان فێركراون سەیری ژیان دەكەن، لەم كاتەشدا تووشى بەدفعەى دەبن و بیانی دەردەكەون بەقێزەو دەست بەلوتیانەو دەگرن کاتیک بە كۆلان تەسك و گەرەكە كۆنەكان تێدەپەن، جا قور بەسەر ئەو كۆمەلگایەى ئەو جۆرە كەسانەى بۆ ببیتە دەسەلاتدار و جیبەجێكار، ئەوان لەدۆلیك دەبن و كۆمەلگاش لەدۆلیكى دیکە.

لەگەرنگترین هۆكانى یاریکردن و رابواردن كە منداڵان لە كۆلانەكان فێرى دەبن، ئەوێهە لە زمانى بەغدادیەكان بە (الكسار) ناودەبریت، ئەمەش مانای ئەوێهە كۆمەلێك منداڵى گەرەك جەماعەتێك دروست دەكەن بۆ ئەوێ شەپ لەگەڵ جەماعەتى گەرەكەكانى دیکە بکەن. ئەوان شانازی بەو دەكەن، ئەگەر بۆ شەپ

رۆیشتن و به‌سه‌رکه‌وتوویی گه‌راوه‌ گه‌په‌ك نه‌وا د‌ل‌خۆش و ده‌م به‌گۆرانی ده‌بن، له‌وانه‌یه‌ تیمێك له‌وان بپرسیت (ئایا به‌سه‌ریان زāl بوون؟) نه‌وانیش وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه‌ " نه‌رێوه‌لا" دواتر تیمی یه‌كه‌م جارێکی ده‌پرسیت " نه‌وان زāl بوون؟" وه‌لامه‌كه‌ش نه‌وه‌ ده‌بیّت " ناوه‌لا" ... هتد.

زۆرجار دۆژمنایه‌تی له‌نیوان مندالانی گه‌په‌كه‌كانی ته‌نیشته‌ یه‌كه‌تر دروست ده‌بیّت و دارعه‌سا و به‌رد به‌كارهاتوه‌، هه‌ندێك جاریش خه‌نجر و چه‌قۆی تێدا به‌كاردیت، به‌تایبه‌تی نه‌وكاتانه‌ی مندالی گه‌وره‌ و هه‌رزه‌كاران تێیدا به‌شدار ده‌بن. مندالان ته‌نها به‌وه‌نده‌ وازناهیئن، به‌لكو گێچه‌ل به‌ رییواران و دوكانداره‌كان ده‌كه‌ن، به‌تایبه‌تی نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ له‌كه‌سانی بێده‌سه‌لات و كوێر بن. هه‌ندێك جار هه‌لمه‌ت بۆ بێستانه‌كان بۆ نه‌وه‌ی خورمان و میوه‌ بدزن. نه‌وان له‌زه‌ت له‌ دزی و ده‌ستدریژی وه‌رده‌گرن، چونكه‌ نه‌مه‌ له‌تێپوانینی نه‌وا به‌لگه‌ی قاره‌مانیته‌ی و ئازاییه‌. له‌وانه‌یه‌ خورما و میوه‌ له‌ماله‌كانیان هه‌بیّت، به‌لام نه‌وان پێیان باشتره‌ له‌كه‌سانی وه‌ری بگرن و بیدزن، چونكه‌ سه‌رچلی و شانازی له‌مه‌دايه‌. بۆیه‌ له‌نتیو خۆیاندا كێپركی له‌سه‌رخواردنی ده‌كه‌ن و د‌ل‌خۆش ده‌بن و پێده‌كه‌ن.

نه‌وان رقیان له‌مندالێك ده‌بیته‌وه‌، نه‌گه‌ر له‌شه‌پ و دزییه‌كان له‌گه‌لیان به‌شدار نه‌بیّت نه‌وا به‌تێپوانینی نه‌وان مندالێکی لوسكه‌له‌ و بێده‌سه‌لاته‌، بۆیه‌ ده‌كه‌ویتته ژێرده‌ستی به‌هێزه‌كانیان، جا زه‌لیلی ده‌كه‌ن و ده‌یچه‌وسیتنه‌وه‌ یانیش هاوپه‌گه‌زیازی له‌گه‌ل ده‌كه‌ن.

له‌راستیدا مه‌یلی خۆژاڵکردن، كه‌خه‌لكی شاره‌كان له‌بیابانه‌وه‌ وه‌ریانگرتوه‌ گه‌یشته‌ مندالانی كۆلان، به‌لام له‌لای منداله‌كان شیواوه‌ و به‌توندی به‌دگۆران له‌شیوه‌ی سه‌ره‌كیه‌كه‌ی كراوه‌. پێگه‌ی مندال له‌ كۆلان به‌رز و نزمی به‌پێی توانی زālبوونی به‌سه‌رکه‌سانی دیکه‌وه‌ ده‌گۆریت، نه‌م توانایه‌ش له‌چه‌ند شیوه‌یه‌ك ده‌رده‌كه‌ویّت، ده‌توانین له‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌ كورتیان بکه‌ینه‌وه‌:

١- پاله‌وانیته‌ی له‌شه‌په‌كان: نه‌و منداله‌ی توانایه‌کی زیاتر ده‌نوینێ نه‌وا بێگومان ده‌بیته‌ سه‌ركرده‌، یان رابه‌ری جه‌ماعه‌ته‌كه‌ی، زۆرجاریش سه‌رۆكایه‌تی خۆی ده‌قۆزیتته‌وه‌ و خراپ به‌کاری ده‌هینێ.

٢- توانای تالانکردن و دەست بەسەرداگرتن: توانای بەدەستەپێنانی ئەو دەسکەوتانەى کە منداڵێک لە شەپەرەکان بە دەستی دەهێنێت ئەوا بۆ ئەو مایەى شانازییە، بەلام وەك بەدووەکان لەگەڵ ھاورپێەکانى دابەشى ناکات بەلکو بۆخۆى قورخى دەكات و بەو دەسکەوتانە تەحەداى ھاورپێکانى دەكات.

٣- زۆرانبازى: ئەمەش لە نێو منداڵان باوہ دەیکەنە پێوھریک بۆ ھێزو زالبوون، رابەر ئەو کەسە یە زۆرانبازى لەگەڵ ھاوشانەکان بکات و بیانخاتە سەر ئەرزەوہ. ئەگەر ھاتوو کە سێک دەرکەوت زۆرانبازى لەگەڵ بکات، ئەوا سەرۆکایەتى بۆ کەسە سەرکەوتووہ کە یە.

٤- توانای فرتوفیل و پیلانگێڕى: فیلبازى وەك زالبوون دەزانن، بۆیە دەبینین ھەر منداڵێک بەدواى ھەلیک دەگەرێ تا لەبابەتێک فیل لەکەسانى دیکە بکات، ئەگەریش سەرکەوت ھاوار دەكات و دەلى "تۆم قەشمەر کرد!" ئەمەش مانای ئەوہ یە سەرکەوتووہ. ئەوان ئەگەر بیانەوى وەسفى کە سێکى فیلباز بکەن ئەوا دەلى "ھاوپێکەى دەباتە سەر رووبارەكە، بە تینویى دەیکە پێنیتەوہ"، واتە زۆر بەتوانیا لە فیلکردنى ھاوپێکەى، بەشیوہ یەك قەشمەرپى دەكات رینگای ئاوخواردنەوہى نادات لەسەر رووبارەكە.

٥- پێکەنین بەخەلك و گالتەپێکردن: ئەمەش لە تێپوانینی ئەوان جۆریکە لە زالبوون و ھێز، ئەوان ھەول دەدەن گێژتێک یان خۆشبאוہرێك بدۆزنەوہ، بۆئەوہى تەلەكە بازى لەگەڵ بکەن و پێى پێکەنن، ھەرچەندە ئەو کەسە خۆشبאוہر بیت ئەوا زیاتر گالتەى پێدەکەن. لەکۆتاییدا دەبێتە کە سێکى ملکەچ و بێزراو، بى شەرم کردن لێى دەدەن و دەستدریژی دەکەنەسەر.

٦- ھاوپەرەگەزبازى: زۆریک لە منداڵەکان ئەگەر یشتونەتە بால்ڤوون، کەچى بەپاڵنەرى شانازییەوہ ھاوپەرەگەزبازى دەکەن، ئەوہى بکەر ئەوا شانازى بەخۆى دەكات و بەزالبوونى دەزانى، کەچى ئەوہى دیکە، ژێر کەوتوو و لاوازە، ناتوانى سەیرى چاوى خەلك بکات، بۆیە دەلێن چاوى شکاوہ، چاوشکاندن لەکۆلان یەکیکە لەگەورەترین روالەتى زالبوون لە نێو منداڵاندا.

هه‌رچۆنێك بێت، ئه‌و رواله‌تانه‌ی زالبوون كه‌ منداڵ له‌كۆلان له‌سه‌ری په‌روه‌رده‌ ده‌بێت، له‌گه‌وره‌یش کاریگه‌ری به‌سه‌روه‌ه ده‌بێت، به‌لام ئه‌گه‌ره‌هاتوو له‌کاتی گه‌وره‌یی بارودۆخه‌که‌ی نه‌گونجاو بوو ئه‌وا ده‌یه‌وێت کچی بکات و یان به‌پێچه‌وانه‌وه‌ خۆی ده‌ربخات، بۆیه‌ ده‌بینین ره‌فتاری سه‌نگین و له‌خواترسی ده‌بێت و خۆی به‌نایدیاله‌کانه‌وه‌ هه‌لده‌واسی. له‌گه‌لته‌وه‌شدا هه‌ندێك جار خۆی له‌بهر ده‌کات، بێته‌وه‌ی هه‌ست بکات هه‌ندێك بابته‌ ئاماژه‌ن بۆ لایه‌نه‌ که‌پکراوه‌کانی ده‌روونی.

هه‌ندێك له‌زانایانی ده‌روونناسی ده‌لێن "پیاو منداڵێکی گه‌وره‌یه‌" مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ هه‌رده‌م که‌سیتی مۆڤ له‌منداڵیه‌وه‌ دروست ده‌بێت. له‌سالانی سه‌ره‌تای ته‌مه‌نیدا زۆرتهرین ئه‌و سیفه‌تانه‌ دروست ده‌بێت که‌ له‌گه‌وره‌یی ده‌رده‌که‌ون. له‌وانه‌یه‌ که‌م یان زۆر گۆڕانکاری له‌که‌سیتی ئه‌و رووبدات ئه‌مه‌ش به‌پێی گۆڕانی بارودۆخه‌کانی ده‌رووبه‌ری له‌گه‌وره‌یبیدا، به‌لام ره‌گۆڕیشه‌ی منداڵی له‌ناخی ده‌مێنێته‌وه‌، هه‌ر ئه‌مانه‌ش له‌که‌سیتی ئه‌و ده‌رده‌که‌ون، به‌شیوه‌یه‌ک له‌شیوه‌کان ره‌نگدانه‌وه‌یان له‌سه‌ر بیرکردنه‌وه‌ و ره‌فتاری ده‌بێت.

دووفاقیه‌کی خه‌ست:

هه‌ر دیاردیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی ناتوانرێت له‌لایه‌ن هه‌موو ئه‌وه‌که‌سانه‌ی کاریگه‌ر ده‌بن پێیه‌وه‌، له‌یه‌ک ئاست دا‌بێت. ئه‌وان به‌پێی هۆکاره‌ ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی ده‌رووبه‌ریان به‌دیارده‌کانه‌وه‌ کاریگه‌رده‌بن.

من مه‌زنده‌ی ئه‌وه‌ ده‌که‌م خه‌ستهرین دووفاقی خه‌لکی شار له‌لای منداڵی پیاوانی ئایینی و واعیز و له‌خواترسه‌کان بێت. ئه‌وانه‌ هه‌ر له‌منداڵیه‌وه‌ له‌مالێک گه‌وره‌ ده‌بن پیریتی له‌ئامۆژگاری و رێنمایی ئایینی، رۆژی له‌دوای رۆژ گۆتیبیستی ده‌بن، ته‌نانه‌ت ئه‌زه‌به‌ری ده‌که‌ن، له‌وانه‌شه‌ به‌په‌وانی له‌نیو منداڵانی گه‌په‌ک باسی بکه‌ن، ئه‌وان ده‌یانه‌وی و هه‌ک باوکانیان بێن به‌ واعیز، بۆیه‌ ده‌بین گوزارشته‌کانی وه‌عز دواباره‌ ده‌که‌نه‌وه‌، بێته‌وه‌ی پیری ئه‌و دژایه‌تیه‌ بزانه‌ن که‌ له‌نیوان به‌های وه‌عز و به‌هاکانی ژیا‌نی کۆلانه‌کان هه‌یه‌.

یه‌کێک له‌وانه ده‌ناسم، هاوته‌مه‌نی منداڵیم بوو، زۆر به‌دفعه‌ی و چه‌قاوه‌سوو بوو، که‌س له‌زمان و ده‌ستی ئه‌و نه‌جاتی نه‌ده‌بوو، به‌لام کاتێک له‌کاره شه‌رانگیزیه‌کانی ته‌واو ده‌بوو، ئه‌وا له‌نێو منداڵان داده‌نیشتن باسی ئامۆژگاریه ئاینیه‌کانی ده‌کرد و ره‌خنه‌ی له‌خه‌لک ده‌گرت که‌ وازیان له‌ رێنماییه ئاینیه‌کان هه‌ناوه.

دواچار بینیموه، ئه‌و پیاویکی دینداره، نوێژه‌کان له‌کاتی خۆی ئه‌نجام ده‌دات، شه‌وانه قورئان ده‌خوینێته‌وه و دوعا ده‌کات، به‌لام له‌همان کاتدا به‌ره‌خنه و بوختانچیه له‌پله‌ی یه‌که‌مدا. ئه‌و که‌ له‌منداڵی خه‌لکی به‌زمان و ده‌ستی ئازار ده‌دا، ئیستا ته‌نها به‌ زمانی خه‌لک ئازار ده‌دا، که‌چی دڵی ئه‌و هه‌شتا وه‌ک منداڵی (په‌ره له‌ئیمان)!

په‌روه‌رده‌ی حوجره‌کان:

کاتێک باوکێک کوپه‌که‌ی له‌حوجره‌یه‌ک ده‌خسته به‌ر خویندن، به‌مامۆستا یه‌که‌ی ده‌گوت "گۆشت بۆ تۆ، ئیسقان بۆ من". ئه‌و مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو ده‌کرێت، له‌ پێناو په‌روه‌رده‌کردنی منداڵه‌که‌ لێدانیش به‌کاربه‌نێت تا گۆشتی داده‌مالێ. هه‌ندێک جار مامۆستا له‌م که‌مه‌ترخی نه‌ده‌نواند، زۆر هۆکاری ته‌میکردنی هه‌بوو. له‌وانه‌شه زێده‌پۆیی نه‌که‌م ئه‌گه‌ر بۆلیم مامۆستا له‌لایه‌ک منداڵه‌که‌ی فێری خویندن نه‌وه و نووسین ده‌کرد و له‌لایه‌کی دیکه‌ش فێری دووفاقی که‌سیتی ده‌کرد. مامۆستا داوا له‌ قوتابیانی ده‌کات، به‌وپه‌ڕی ئاقلی و سه‌نگینی و ئه‌ده‌به‌وه دابنیشن، بۆلای چه‌پ و راست نه‌سوڕین. پێویست ده‌کات به‌ته‌واوی سه‌رقالی خویندنه‌کانیان بن، ئه‌مه‌ش بابه‌تیکه مه‌حاله له‌لای منداڵ ئه‌نجام بدرێت، چونکه منداڵ به‌ سروشتی خۆی له‌ جوله‌ی به‌رده‌وام دایه و چه‌زی له‌سه‌ری یاری وگه‌په. زانایانی په‌روه‌رده‌ی نوێ درکیان به‌وه کردووه بۆیه فێرکردنی نوێیان به‌شیوه‌یه‌ک داناوه له‌گه‌ڵ ئاره‌زووی منداڵان بگونجێت، که‌چی خویندنی حوجره‌کان پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه بوو. مامۆستا له‌وێ بپوای وابوو که‌سیتی منداڵ وه‌ک هه‌ویره ده‌توانێت به‌ خواستی خۆی له‌قالبی بگرێت، له‌مه‌شدا به‌ر له‌هه‌موو شتێک پشتی به‌ وه‌عز و ئامۆژگاری ده‌به‌ست و جار له‌دوای جار به‌سه‌ر قوتابیانی ده‌باراند، ئه‌گه‌ر بێنی

هه‌ندێك له‌ قوتابییه‌كان ئاقل نابن، ئه‌وا په‌نا بۆ دارعه‌ساكه‌ی ده‌بات و لێیان ده‌دات تا تۆبه‌ ده‌که‌ن و گوێزایه‌لی ئامۆزگارییه‌کانی ده‌بن.

ئهمه‌ش مانای ئه‌وه‌یه‌ منداڵه‌که‌ ناچاره‌ له‌ به‌رده‌م مامۆستا که‌ی خۆی به‌سه‌نگین و ئه‌ده‌به‌وه‌ ده‌ریخات. ئه‌گه‌ر مامۆستا سه‌یری بکات ئه‌وا خۆی به‌خوێندنه‌که‌ی ده‌رده‌خات گوايه‌ له‌مه‌زیاتر هه‌یج شتیکی دیکه‌ نازانی. که‌چی هه‌رکه‌ مامۆستا بی‌ ئاگا ده‌بی‌ت ئه‌وا قوتابییه‌که‌ هه‌لده‌چیت، هه‌موو هۆکانی به‌ده‌ستی بۆ ده‌رفه‌تدان به‌ کێبوونه‌کانی به‌کارده‌هێنی. کاتیکیش منداڵه‌که‌ له‌ حوجره‌ ده‌رده‌که‌ویت ئه‌وا جله‌ی خۆی به‌رده‌دات، به‌ غاردان و هات وهاواره‌وه‌ به‌کۆڵانه‌کان ده‌پوات، له‌م ده‌دات و شتیکی له‌و ده‌فرێتی.

دکتۆر متی عه‌قراوی ده‌لی^{٢٤٤} نه‌ریتی باو ئه‌وه‌یه‌ بچوکه‌کان له‌ به‌رده‌م گه‌وره‌کان قسه‌ نه‌که‌ن، ئه‌گه‌ر پرسیاریان لێ نه‌کریت. چاره‌پوانی ئه‌وه‌ له‌بچوکه‌کان ده‌کریت هه‌یمن و سه‌نگین بن. له‌ئه‌نجامی ئه‌مه‌شدا رواله‌تی سه‌نگینی روکه‌ش و نه‌خوازراو به‌رووخساری منداڵه‌کانه‌وه‌ ده‌بینین، که‌ روحی چالاکی و کۆششیان تێدا ده‌کوزێت^{٢٤٥}.

له‌ راستیدا ئه‌و سه‌نگینه‌ دروستکراوه‌ی، دکتۆر عه‌قراوی ئاماژه‌ی بۆ کردوه‌، ماوه‌یه‌کی زۆر به‌رده‌وام نابێت، به‌لکو به‌شیوه‌یه‌کی کاتی منداڵه‌که‌ ته‌نها له‌ به‌رده‌م باوک و مامۆستا و گه‌وره‌کان ده‌ینوێتی، ئه‌وا کاته‌کانی دیکه‌ به‌دفعه‌ و ئاژاوه‌گیر و ئاژاوه‌گیریه‌که‌شی سنووری بۆ نییه‌.

ئه‌وه‌ی شایه‌نی باسه‌ قوتابخانه‌ نوێیه‌کان، ئه‌وانه‌ی به‌مدوايه‌ شوێنی حوجره‌کان ده‌گرێته‌وه‌، توانیویان تارا ده‌یه‌ك منداڵان له‌و سه‌نگینه‌ رواله‌تیه‌ نه‌جات بده‌ن، به‌لام نه‌ریتیکی دیکه‌ شوێنی نه‌ریته‌کانی پێشوو گرتۆته‌وه‌، هه‌مان کاریگه‌ری له‌سه‌ر پێکهاته‌ی که‌ سایه‌تیان هه‌یه‌. ئه‌و قوتابخانه‌ منداڵ بۆ هه‌ندێك پره‌نسیپ و چه‌مکی نوێ په‌رۆش ده‌که‌ن، ئه‌مه‌ش جوێریکی نوێی دووفاقی که‌ سیستیان له‌لای دروست ده‌کات، له‌به‌شی داها توودا باسی ئه‌مه‌ ده‌که‌ین.

^{٢٤٤} متی عقراوی (العراق الحديث) ترجمة المؤلف و مجید خدوری. ص ٢٨٤

کاریگه‌ری په‌تا به‌سه‌ر دووفاقی:

له‌وانه‌یه‌ له‌ کۆتایی ئه‌م به‌شه‌دا گونجاو بی‌ت باسی په‌تا و راده‌ی کاریگه‌ری په‌تا بکه‌ین له‌سه‌ر که‌سیته‌ی خه‌لکی شاره‌کان. به‌ به‌یوای من په‌تاکان به‌شیه‌یه‌ک له‌شیه‌یه‌کان هۆکار بوون بۆ به‌هیزبوونی هه‌ندیک رووخساری نووفاقی. له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌یه‌کان په‌تا ناوه‌ ناوه‌ رووی له‌عێراق ده‌کرد، زۆرجار به‌ تیکراییه‌ ده‌سال جارێک په‌تا ده‌هات، به‌لام قورساییه‌که‌ی له‌شاره‌کان زیاتر بوو له‌لادیکان و له‌لادیکان زیاتر بوو له‌ بیابان. هه‌رچه‌نده‌ش شاره‌که‌ گه‌وره‌تر و قه‌ره‌باته‌تر ده‌بوو به‌ دانیشتوان ئه‌وا کاریگه‌ری په‌تا که‌ ترسناکه‌تر ده‌بوو.

بۆ ئه‌وه‌ی بزانی کاریگه‌ری په‌تا له‌سه‌ر شاره‌کانی عێراق چه‌نده‌ ئه‌وا ده‌بی‌ت ئه‌و کتێبه‌ بخوێنینه‌وه‌ که‌ گرۆفز پیاوه‌ ته‌بیشیرییه‌که‌ی ئینگلیز، له‌باره‌ی ئه‌و دیمانه‌نانه‌ی تاعون نووسیه‌یه‌تی، که‌ خۆی له‌ سالی ۱۸۳۱ له‌ به‌غدا بینویه‌تی. گرۆفز ئه‌و کاته‌ له‌به‌غدا نیشته‌جێ بووه‌، ئاماده‌ نه‌بووه‌ وه‌ک هاوشیه‌یه‌ی جالییه‌ی ئه‌وروپیی له‌به‌غدا بروت، قه‌ده‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌ ده‌بی‌ت له‌مردن ده‌ریازی ده‌بی‌ت، ئه‌و دیمانه‌نانه‌ی خۆی بینویه‌تی له‌ سالی ۱۸۳۲ به‌کتیبه‌یکدا له‌لنده‌ن بلای ده‌کاته‌وه^{۳۴۰}.

گرۆفز باس له‌وه‌ ده‌کات ژماره‌ی مردووه‌کان رۆژ له‌دوای رۆژ زیاتر ده‌بی‌ت تا له‌یه‌ک رۆژدا ده‌کاته‌ نۆ هه‌زار که‌س، ده‌شلی^{۳۴۱} ئیستا مردن بۆته‌ شتیکی باو، وایله‌ته‌اته‌وه‌ خه‌لک نزیکترین که‌سی خۆیان بێباکه‌نه‌ ده‌نیژن، وه‌ک ئه‌وه‌ی کاریکی ئاسایی بکه‌ن^{۳۴۲}. کاتی‌ک ئه‌و پیاوه‌ له‌ریگاگانی ده‌خولێته‌وه‌، ریکه‌وتی هه‌یج مرۆفیک ناکات، ته‌نها ئه‌و که‌سانه‌ی نه‌بی‌ت لاشه‌ی مردووان و ئه‌وکه‌سانه‌یان هه‌لگرتووه‌ که‌ به‌ر تاعونه‌که‌ که‌وتوون. زۆر کۆلی جلوه‌برگی مردووه‌کان له‌به‌رده‌م زۆریک له‌ده‌رگاکان که‌وتبوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی لاشه‌کان به‌پیتی نه‌ریتی باو بنیژن، ئه‌وا ده‌خرانه‌ سه‌ر پشتی که‌ر و بارگیره‌کان بۆ چالێک ده‌بران بۆ ناشتن. دوا‌جار حاڵه‌ته‌که‌ به‌وه‌ گه‌یشت خه‌لک له‌ریگاوبانه‌کان بکه‌وێت، سه‌گیش ده‌که‌وته‌ سه‌ر جه‌سته‌یان ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان هه‌یشتا له‌سه‌رمه‌رگ دابوون و نه‌مردبوون.

^{۳۴۰} Groves (journal of a resident in Baghdad)

یه‌کێک له‌ئازاربه‌خشتین و ناره‌حه‌ترین دیمه‌ن، بوونی سه‌دان مندالی ساوا بوو له‌ رینگاوبانه‌کان، زۆریه‌یان ته‌مه‌نیان له‌ ده‌ رۆژ زیاتر نه‌بوو، گریانێ ئه‌و مندالانه‌ تیکه‌لی ده‌نگی ئه‌و سه‌گانه‌ ده‌بوو که به‌پارچه‌ پارچه‌ کردنی لاشه‌کانه‌وه‌ سه‌رقال بوون. دوا‌ی ئه‌م په‌تایه‌ لاقاوه‌ات، ئاو به‌هه‌موو هێزی خۆی هاته‌ ناوشاره‌که‌وه‌، هێشتا شه‌وی دووه‌می لاقاوه‌اته‌بوو به‌شیی خواره‌وه‌ شار به‌ته‌وا‌ی که‌وته‌ژێر ئاوه‌وه‌، ده‌گرتیت حه‌وت هه‌زار که‌س به‌یه‌ک جار که‌وتنه‌ ئاوه‌وه‌، به‌شیوه‌یه‌ک نه‌خۆش و مردوو و له‌شساغ به‌یه‌که‌وه‌ نێژران.

له‌م قۆناغه‌دا په‌یداکردنی پیتاک زۆر زه‌حمه‌ت بوو، ته‌نانه‌ت خه‌لکی زۆر به‌ریز، له‌وانه‌ی هێشتا له‌ژیان مابوون، له‌به‌رده‌رگا‌کان ده‌گه‌ران بۆ ئه‌وه‌ی ساده‌ترین پێداویستی ژیا‌نیان ده‌ستکه‌وتیت، له‌م کاته‌شدا ژماره‌ی ئه‌و مریدوانه‌ی لاشه‌کانیان له‌سه‌ر رینگا‌کان که‌وته‌بوو زۆر ترسناک بوو، که‌لوپه‌لی هه‌لگرتنی مریدوه‌کانیش نه‌بوو بۆ ناشتیان^{٢٤٦}.

له‌راستیدا ئه‌و په‌تایه‌ی رووی له‌به‌غدا کردبوو، زۆریک له‌شاره‌کانی عێراقی گرت‌ه‌وه‌، ده‌کرتیت بلێین له‌هه‌موو ئه‌و په‌تایانه‌ی که‌ پێشتر و دواتریش عێراقی گرت‌ه‌وه‌ کاریگه‌رت‌ر و زیانی زۆرت‌ر بووه‌. به‌هه‌رحال ئه‌م په‌تایه‌ نمونه‌یه‌که‌مان ده‌دات‌ی بۆ ئه‌وه‌ی روونی بکه‌ینه‌وه‌، چۆن په‌تا له‌گه‌شه‌کردنی هه‌ندیک رووخساری دووفاقی که‌سیتی خه‌لکی شاره‌کانی عێراق، هاوکار بووه‌.

له‌کاتێکدا خه‌لکی شار هه‌ر له‌مندالیانه‌وه‌ له‌سه‌ر چه‌زکردن به‌ زالبوون و شانازی و ده‌مارگیری و تۆله‌کردنه‌ و هێرشکردن، په‌روه‌رده‌کراون، ئه‌وا وه‌ک بینیمان په‌تا ناوه‌ ناوه‌ به‌رۆکی ده‌گرتن و ئاراسته‌یه‌کی پێچه‌وانه‌ی پێشوو‌ی له‌لا دروست ده‌کردن، ئه‌میش خه‌م و ملکه‌چی و سکا‌لکردن بوو له‌زه‌مانه‌، لی‌ره‌وه‌ ده‌کرتیت بلێین که‌سیتی شاره‌کان دوو خه‌سله‌تی پێچه‌وانه‌ی یه‌کتریان هه‌یه‌: یه‌که‌میان مه‌یلی ئازار و ملکه‌چی و سکا‌لکردنه‌، دووه‌میان مه‌یلی رووبه‌رووبوونه‌وه‌ و زالبوونه‌.

^{٢٤٦} جیمس فریزر (رحلة فریزر) ترجمة جعفر الخياط ص ٩٧ - ١٠٤

هۆکارهکانی پهتا له عێراق:

له راستیدا پهتا له رابروودا زۆرینهی ولاتانی شارستانی دهگرتهوه، بێ جیاکاری، بهلام من مهزندهی ئهوه دهکهم عێراق لهسهردهمی عوسمانیهکان ئهگهر نهئیم لهههموو ولاتان ئهوا لهزۆریه ولاتان زیاتر مهینهتی بهدهست پهتاکنهوه، ههبووه. دهکریت لهم بارهیهوه ئاماژه بۆ ئهوه بکهین، عێراق دهکهوێته سهر رینگای حهجی زۆری لهولاتانی ئیسلامی، سهرهپای ئهمهش چهندین مهزارگهی پیرۆزی تێدایه که خهڵک لهولاتانهوه رووی تێدهکهن، زۆرکیش لهوان لاشهی مردوو ههڵههڵه گهڵ خۆیان دههینا، بۆ ئهوهی لهمهزارگانه بنێژین، جا کاتێک پهتا لهیهکێک لهو ولاتانه روویدا ئهوا زۆر خێرا بۆ عێراق دهگوێزرایهوه.

وهک دهزانیت هیند سهراوهی زۆریه پهتاکان بووه، زۆرکیش لهو پهتایانهی هیند بهشیهیهکی راستهوخۆیان له رینگای ئێران ههیه بۆ عێراق گوێزرهوه. ئهوکاته رهوتیکێ قهدهری بهسهر زۆریه دانیشستوانی عێراق زالبوو، ئهمهش هۆکارێکی کارابوو بۆ بلاوبوونهوهی پهتا، چونکه ئهوان واسهیری پهتایان دهکرد، جۆرێک بێت له قهزا وقهدهر، که خودا بهسهریان دههینێ، بۆیه کاتێک پهتا دێت ئهوا وهک مهپێ کوشتارگهکان دهبن، ولشتاتی گهشتیار لهو بارهیهوه دهلی "کاتێک ههوالی پهتا لهسالی ۱۹۳۱ گهیشته بهغدا، کونسولی بهریتانی کۆششیکێ زۆری کرد بۆ ئهوهی والی رازی بکات ریکار پێویست بگرته بهر، جیاکردنهوهی تووشبووان رابگهینیت، کهچی پیاوانی ئایینی ریکریان لهوالی ئهم کاره بکات، گوايه پێچهوانهی حوکمهکانی قورئانه^{۳۴۷}.

فریزهر پێیوايه خرابی کارێگری حکومی هۆکارێکی دیکه بوو بۆ گوێزرانهوهی پهتا بۆ عێراق، بۆ نموونه ئهوا ئاماژه بۆ ئهوه دهکات ههوالی کۆلیرا لهسالی ۱۸۳۴ گهیشته بهغدا، که ئهوکات لهکرماشان بلاووتهوه، نیشنگهی بهریتانی، والی لهئهنجامه ترسناکهکانی ئاگادار دهکاتهوه، کهچی والی بایهخی بهئاگادارکردنهوهکه نهداوه و ریکری لههاتنی گهشتیاره ئێرانیهکان نهکردوه، چونکه چاوی بریبوووه ئهوه سهرانهیهی که وهک نهريتیک له گهشتیاره ئێرانیهکانی وهردهگرت.

^{۳۴۷} سعاد العمري (بغداد كما وصفها السواح الاجانب) ص ۶۷

چه‌ندین هۆکاری دیکه هه‌یه‌ و ده‌کات بیه‌تته‌ نێچیرێ به‌رده‌ستی میکروبه‌کان،
هاوکاریش بیه‌ت له‌بلاوبونه‌وه‌ی په‌تا بکات. ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ چه‌ند هۆکاریکن:

۱- زۆری هۆپ و گوماوه‌کان له‌عیراقدا، بۆته‌ هۆی بلاوبونه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌کانی وه‌ک
مه‌لاریا و به‌له‌ارزیا به‌شیوه‌یه‌کی فراوان له‌نیوان دانیشتاواندا. ئه‌مه‌ش ته‌ندروستی
دانیشتاوانی لاواز کردوه‌ و به‌رگری ئه‌وانی له‌به‌رامبه‌ر په‌تاکان که‌مکردۆته‌وه‌.

۲- برسیته‌ی له‌دوای یه‌ک: میژووی باس له‌هاتنی چه‌ندین برسیته‌ی ده‌کات له‌عیراق،
ئه‌مه‌ش له‌ئه‌نجامی تیکچوونی ئاودیرێ و چه‌نگ و ئاژاوه‌کان بووه‌، زۆر به‌لگه‌ هه‌یه‌ که
زۆریک له‌ په‌تاکان به‌دوای برسیته‌یه‌کان هاتوون.

۳- ئه‌و نه‌ریته‌ خراپانه‌ی خه‌لکی عیراق له‌ شتیوازی خواردن و که‌می فره‌جۆری
هه‌یه‌، وه‌ک پێشتریش ئاماژه‌مان بۆ کرد، ئه‌مه‌ش به‌رگریان له‌به‌رامبه‌ر په‌تاکان که‌م
ده‌کاته‌وه‌.

۴- که‌م بایه‌خدان به‌ خاوینی وشووشتن، بلاوبونه‌وه‌ی نه‌ریته‌ی چلّم رشتن و
تفکردن، پیسایی له‌سه‌ر رینگاکان. خه‌لک له‌چایخانه‌کان له‌یه‌ک جام ئاو بخۆنه‌وه
بیته‌وه‌ی پاک بکریته‌وه‌ ویشووریت، ئه‌مه‌ش و ده‌کات نه‌خۆشیه‌کان به‌ئاسانی
بلاوبینه‌وه‌.

۵- چه‌وزی ده‌ستشۆر: ئه‌مه‌ چه‌وزنکی بچوکه‌ زۆریک خه‌لکی شار و راهاتوه‌ له‌
ماله‌کانیان دروستی ده‌کەن و قاپ و قاچاخ و جه‌سته‌یان لێ پاک ده‌که‌نه‌وه‌. زۆرجار
لێل ده‌بیته‌و بۆگه‌ن ده‌بیته‌ پرده‌بیته‌ له‌ میکروبی نه‌خۆشی ئه‌مه‌ یه‌کێک بووه
له‌گرنگترین هۆکاره‌کانی گواستنه‌وه‌ی نه‌خۆشی و په‌تا.

۶- پیسبوونی ئای خواره‌نه‌وه‌، ئاوکیشه‌کان ئایان له‌که‌ناره‌ نزیکه‌کان ده‌هێنا. و
ریکه‌ده‌وت هه‌ندیک له‌ ژنان جلوبه‌رگیان ده‌شووشتن و پاشه‌پۆی منداڵانیان
ده‌شووشتن، به‌مه‌ش پیساییه‌که‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و ئاوه‌ تیکه‌ڵ ده‌بوو که‌ ئاوکیشه‌کان
ده‌یانبرد.

۷- درێژی وه‌رزێ هاوین و به‌رزێ پله‌ی گه‌رما له‌عیراق، گه‌رما وه‌ک ده‌زانریت
هاوکاره‌ له‌خه‌یرایی بۆگه‌ن بوون و گه‌شه‌کردنی میکروبی نه‌خۆشیه‌کان. هه‌ر ئه‌م

گه‌رمایه‌ش هۆکار ده‌بێت بۆ نه‌وه‌ی خه‌لک له‌که‌ناره‌کانی رووبار مه‌له‌ بکه‌ن، نه‌وه‌که‌ناره‌نه‌ش زۆر جار به‌پیسایی و جۆره‌ها پاشه‌پۆ پیس ده‌بێت.

۸- په‌ینکردنی کێلگه‌کانی سه‌وزه به‌ پیسایی و ئاوی پیسی شاره‌کان، خه‌لکیش وا راهاتوه‌و بێ شووشته‌وه‌ی باش سه‌وزه بخۆن، له‌گه‌ڵ سه‌وزه‌که‌ش گه‌لێک میکروپ و گه‌رای کرمه‌کان ده‌خۆن.^{۲۴۸}

سروشتی گۆرانی عێراقی:

کاتێک توێژینه‌وه له‌باره‌ی گۆرانی عێراقی ده‌که‌ین، به‌تایبه‌تی مه‌قاماتی به‌غدا، زۆر جار خه‌سه‌له‌تی په‌ژاره و کپه‌زانه‌وه‌ی تێدا ده‌بینین. زۆریه‌یان گۆرانی ماتمه‌یین، بۆیه‌ پرپه‌تی له‌سکالا له‌دوینا و به‌ده‌ختی و هه‌ستکردن به‌ بیتۆمییدی و ئازار.

کاتێک له‌ شه‌ویکی ئارام له‌دوره‌وه گویم له‌مه‌قامێکی به‌غدادی ده‌بێت، وا هه‌ست ده‌که‌م له‌ نه‌نجامی تا‌عوینیکه‌وه گوتراوه‌ که‌سێک نه‌ماوه، نه‌مه ده‌نگی مرقۆنیکه هه‌موو خه‌لکی مردوه، ته‌نها خۆی له‌وه‌حشه‌ته و دوینیای فانی ماوه‌ته‌وه. ده‌گوتریت قوتابییه‌کی عێراقی که له‌ ویلایه‌ته یه‌کگرتوه‌کانی ئه‌مریکای خۆیندوه، رۆژێک له‌وێ سه‌ردانی هاوڕێیه‌کی عێراقی ده‌کات. به‌لام له‌ماله‌که ناییت که‌ لێتی نیشته‌جێبووه. که‌چی خانمی خاوه‌ن مال له‌وێ بووه و قسه‌ی له‌گه‌ڵ کردوه، ئه‌وه‌ خانمه‌ وتویه‌تی کۆپه‌که‌ گه‌نجیکی باشه به‌لام هه‌رکه ده‌چێته‌ هه‌مام ده‌ست به‌گریان ده‌کات، دواجار ده‌رده‌که‌وێت ئه‌وه‌ گه‌نجه عێراقیه له‌ هه‌مام نه‌گریاوه و هه‌ک خانمه‌ ئه‌مریکیه‌که تێگه‌یشته‌وه، به‌لکو (ئه‌بوزیاتی) عێراقی گوتوه.^{۲۴۹}

تێبینی ئه‌وه له‌دانیشتوانی شار ده‌کریت کاتێک به‌شه‌ردێن و شانازی ده‌که‌ن ره‌فتاری شه‌قاوه‌کان هه‌لده‌گرن ئه‌وانه‌ی وا راهاتوون ته‌حه‌دی ده‌که‌ن و خۆیان زāl ده‌که‌ن، به‌لام هه‌رکه ده‌ست به‌ گۆرانی ده‌که‌ن ئه‌وا ده‌بنه‌ که‌سی به‌سته‌زمان و زه‌مانه به‌قورسایی خۆی غه‌دری لێکردوون، زه‌بری کوشنده‌ی لێداون. ئه‌مه زۆر

^{۲۴۸} نه‌وه‌ی شایه‌نی باسه‌ ئه‌وه‌ نه‌ریته تا ئیستاش هاوشیوه‌ی رابردوو له‌عێراق باوه، سه‌یر نه‌وه‌یه حکومه‌تی عێراقی پاره‌یه‌کی زۆر و زه‌وه‌ند له‌ کاروباری ته‌ندروستی خه‌رج ده‌کات، که‌چی رێگا به‌ جووتیاران ده‌دات سه‌وزه به‌ پیسایی و پاشه‌پۆ په‌ین بکه‌ن. بۆیه له‌لایه‌ک به‌ره‌نگاری نه‌خۆشی ده‌بێته‌وه و له‌لایه‌کی دیکه‌ش رێگه به‌ بلا‌بوونه‌وه‌ی ده‌دات. نازام ناخۆ که‌ی به‌پرسان ناگاداری ئه‌مه ده‌بن؟! - عه‌لی وه‌ردی
^{۲۴۹} عه‌لی الوردی (شخصیة الفرد العراقي) ص ۴۴

سروشستی کۆمه‌لگهی عێراقی

به‌روونی له‌مه‌یخانه‌كان ده‌رده‌كه‌وێت، ئه‌گه‌ر یه‌كێك له‌وان سه‌رخۆش ده‌بی‌ت ئه‌وا مه‌یلی به‌لای گۆرانی كپوزانه‌وه و ئازار به‌خش ده‌بی‌ت (ئای دلی بی‌ئومیدم !) ، به‌لام كاتیك هه‌ست به‌سووكایه‌تیه‌ك ده‌كات رووبه‌رووی ده‌كرێت، جا به‌ئه‌نقه‌سه‌ت بی‌ت یان نا، ئه‌وا ده‌بی‌ت درنده و له‌ئه‌نجامی ئه‌مه‌ش مه‌یخانه‌كه ده‌بی‌ته مه‌یدانی شه‌ڕێك خه‌نجه‌ری تیدا به‌كاردی‌ت و كورسی به‌ریه‌ك ده‌كه‌ون و می‌زه‌كان تیك ده‌شكێن.

وه‌ك ده‌ركه‌وێت ژنان له‌مه‌دا جیاوازییه‌کی زۆریان له‌گه‌ڵ پیاوان نییه، بۆیه جۆریکی له‌گۆرانی ماتمه‌نیان هه‌یه به‌ناوی (سه‌ردولكه: التعدید) ده‌ناسرێت. له‌وانه‌شه ئه‌و وشه‌یه له‌عه‌ره‌بی‌دا له‌وه‌هه‌تبی‌ت چاکییه‌كانی مردوو له‌كاتی گریان ده‌ژمێرن، ئه‌و جۆره سه‌ردولكه‌یه‌ش له‌نیۆ ژنانه‌ی شار و لادی باوه. ژنی عێراق كارامه‌یی بی‌ۆینه‌ی له‌و جۆره گۆرانیه‌ پێشانداده، بۆیه به‌دوای مه‌جلیسی پرسه و گریان ده‌گه‌رێت بۆ ئه‌وه‌ی نه‌فه‌سیك به‌ناخی دلی بدات، به‌لام له‌هه‌مان كاتیش سلّ له‌وه ناكاته‌وه بی‌ته درنده‌یه‌ك كاتیك شه‌ڕ له‌گه‌ڵ ژنیکی دراوسی ده‌بی‌ت له‌گه‌ڕه‌كدا. ئه‌وكاته ده‌بینین بۆته ژنیکی ده‌نگ گری و زۆر توپ، به‌جێئو ده‌ست راده‌وه‌شێنی، قوربه‌سه‌ر ئه‌و كه‌سه‌ی به‌رووی ده‌وه‌ستێته‌وه.

له‌یه‌كێك له‌په‌نده‌كانی عێراق هاتووه " قه‌ره‌ج خاتوونی گه‌ڕه‌كه ". مه‌به‌ست له‌ قه‌ره‌ج ژنیکی به‌دقه‌پی، ده‌مشه‌ره، ئه‌ویش خاتوونی گه‌ڕه‌كه مانای خانمه به‌ریزه‌كه‌ی گه‌ڕه‌كه. جا ژنان منداڵانیان به‌و جۆره ره‌فتاره په‌روه‌رده ده‌كهن، ئه‌وان له‌باوه‌شی ئه‌م جۆره ژنه په‌روه‌رده ده‌بن، له‌لایه‌ك جوینفروۆش و له‌لایه‌ك گریاو، له‌م نیوانه‌دا دین و ده‌جن، به‌و پێیه‌ی پێویست بکات.

ده‌كرێت بگوترێت په‌روه‌رده‌ی كۆمه‌لایه‌تی له‌شاره‌كانی عێراق، تاك فی‌ری ئه‌وه ده‌كات له‌به‌رامبه‌ر مرقۆ درنده بی‌ت، له‌به‌رامبه‌ر قه‌ده‌رش بی‌ده‌سه‌لات بی‌ت، ئه‌مه‌ش یه‌كێك له‌رواله‌كانی دووفاقی كه‌سیتی له‌عێراقدا.

بهشی دوازدهم

به دناکاری له شاره کاند

هه نديک له تويزه ران پييانوايه ژيان له شاره کان هاندهره بۆ به دبوونی ناکار، ئيبين خه لدونيش هه مان بۆ چوونی هه بوو. ئه و به راوردی له نتيوان ناکاری به دو وناکاری شارنشين کردووه، له نه نجامدا جياوازييه کی زۆری له نتيوانيان به دی کردووه. له تيروانينی ئه ودا به دو ناکاری له شارنشينه کان چاکتره، چونکه ئه وان دوورن له شارستانیه، به خۆشگوزهرانی وه لپه ی مادده و خه ريك بوون به ئاره زووه گانيه وه. ئه وه ی خواره وه به شيكه له قسه گانی ئيبين خه لدون له باره ی ئه م بابته وه:

"... به دبوونی خه لکی شار له خوياندايه به تاييه تی تاکه تاکه يان، ئه مه ش له بهر زه حمه تی و ماندووبوون له پيئاو داهاات و جۆراوجۆری شه رانگیزی له به ده سه تهيانيدا، له گه ل ئه و زيانانه ی له به ده سه ته يانانی بۆ ده روونيان ده بيّت. له بهر ئه مه ش خراپه کاری وشه رانگیزی و هاشوهوشی، فيلبازی له په يداکردنی بزۆوی له نتيواندا زۆر ده بيّت. ده روونيش له فيکر دوور ده که ویته وه و به دواي فيلبازی ده بيّت، بۆيه ده بينين به دواي درۆ و ته له که بازی و ساخته و دزی و به دره وشي ده بن له ئيماندا، فيری ريباش ده بن له فروشتن. دواتریش ده بينی له شيوازه گانی به دره وشي شاره زا ده بن و ده ستپيشخه رن ليّی. دواتریش له داوینپاکی دوور ده که و نه وه. ئه گه ر ئه مه ش له ناو شارێک يان گه ليک زۆربيت ئه و خوا فرمانی کاوالبوون و له ناوچوونی ده دات، ئه مه ش مانای ئه و ئايه ته يه که ده فه رموی (واذا اردنا ان نهلك قرية امرنا مترفيها ففسقوا فيها فحق عليها القول فدمرناها تدميرا) له ویشه وه داها تيان به شی پتيويستيان ناکات، له بهر زۆر پتيويستی و داواکانی

ده‌روونه‌وه، بارودۆخیان جێگیر نابێت، ئه‌گه‌ر بارودۆخی خه‌لکیش به‌که‌ به‌که‌ تێکچوو ئه‌وا رژیمی شاره‌که‌ش ئالۆز ده‌بێت و تێکده‌چیت."

"له‌ به‌دره‌فتارییه‌کانی شارستانیته‌ سه‌رقاڵبوونه‌ به‌ شه‌هوه‌ت و زێده‌روویی کردنه‌ له‌خۆشگۆزه‌رانی، ئه‌وا هونه‌رکاری له‌ شه‌هوه‌ته‌کانی س‌ک ده‌کریت وه‌ک خواردن، شوینی هه‌وانه‌وه، به‌دوای ئه‌مانه‌ش شه‌هوه‌ته‌کانی جووتبوون جۆراوجۆر ده‌بێت وه‌ک زینا و نێربازی، ئه‌مه‌ش ده‌بێته‌ به‌دبوونی جۆر، ئه‌گه‌ر ئامانجی کۆمه‌لگا بریتی بێت له‌ شارستانی و خۆشگۆزه‌رانی، کاتی‌ک ئه‌م ئامانجه‌ ده‌گاته‌ ئه‌وپه‌ری ئه‌وا تێک ده‌چیت و به‌ره‌و پێربوون ده‌چیت وه‌ک ته‌مه‌نی سروشتی بوونه‌وه‌ران"^{٢٥٠}.

ئه‌وه‌ی شایه‌نی باسه‌ ئه‌م بۆچوونه‌ی ئه‌یبه‌ن خه‌لدون له‌باره‌ی به‌دپه‌وشتی له‌شاره‌کان هه‌تایه‌یه‌تی، له‌سه‌ر هه‌موو شاره‌کان جێبه‌جێ ناکریت، به‌تایه‌یه‌تی له‌سه‌ر شاره‌ نوێیه‌کان، چونکه‌ ئاکار بریتیه‌ له‌بابه‌تی رێژه‌یی، ئاکار ملکه‌چی ئه‌و پێوه‌ره‌ رۆشنه‌یریانه‌یه‌ که‌ خه‌لک له‌کۆمه‌لگه‌کی خۆیان لێی راهاتوون. ئه‌وه‌ی ئێمه‌ له‌کۆمه‌لگای خۆمان به‌ ئاکاریکی خراپی ده‌زانین ئه‌وا له‌وانه‌یه‌ له‌کۆمه‌لگایه‌کی دیکه‌ به‌ره‌فتاری چاکه‌خواری بزانریت.

ئه‌وه‌ی تێبینی ده‌کریت له‌ شاره‌ نوێیه‌کانی ولاتانی پێشکه‌وتوو، بارودۆخی ئاکار نه‌گه‌یشته‌ ئه‌و ئاسته‌ی که‌ ئه‌یبه‌ن خه‌لدون له‌ به‌دبوون وه‌سفی کردوه، ئێمه‌ ن‌کۆلی له‌وه‌ ناکه‌ین هه‌ندیک ناوچه‌ی دیاریکراو هه‌یه‌ بۆ به‌دناکاری، به‌ناوچه‌کانی (slums) ده‌ناسریت، که‌چی ناوچه‌کانی دیکه‌ له‌زۆربه‌ی کاتدا له‌رووی ئاکارییه‌وه‌ به‌د نین، مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌یه‌ ئاکار له‌و شوێنانه‌ له‌گه‌ڵ پێوه‌ره‌ باوه‌کانی رۆشنه‌یری کۆمه‌لگه‌ گونجاوه‌"^{٢٥١}.

وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت ئه‌یبه‌ن خه‌لدون بۆچوونی خۆی له‌باره‌ی به‌دناکارییه‌وه‌ له‌ ئاکاری ئه‌و شارنشینانه‌ وه‌رگرتوه‌ که‌خودی خۆی له‌و شارانه‌ بینویه‌تی و تێیدا ژیاوه‌. کاتی‌کیش ئه‌و ئاکارانه‌ی به‌راورد کردوه‌ به‌و رێنمايه‌ به‌رزانه‌ی ئیسلام

^{٢٥٠} ابن خلدون (المقدمة) - تحقیق علي عبدالواحد وافي - ج ٣، ص ٨٧٧-٨٨٠
^{٢٥١} Gist and Halbert (Urban society) p 163

هیناویه‌تی ئه‌وا ئه‌وکات به‌ ئاکاره‌کانی به‌خراپ وه‌سفکردوه‌، وه‌ک شاراوه‌ نییه‌ له‌مه‌شدا له‌سه‌ر هه‌قه‌ له‌لایه‌نی ئیعتیباره‌وه‌.

کاتیک توێژینه‌وه‌ له‌باره‌ی ئاکاری شاره‌کانی عێراق ده‌که‌ین له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان، ده‌بینین تا پله‌یه‌کی به‌رز بۆچوونه‌که‌ی ئیبن خه‌لدون لۆژیکه‌. خه‌لکی شاره‌کانی عێراق پێوه‌ری ئه‌خلاقیان له‌ رێنماییه‌ به‌رزه‌کانی ئایینه‌وه‌ وه‌رده‌گرت، که‌چی له‌ژبانی واقعی خۆیان وه‌ له‌سه‌ر پێچه‌وانه‌ی ئه‌و به‌ها و رێنمایانه‌ ده‌پۆشتن.

له‌راستیدا به‌دوه‌کانیش له‌ زۆر نه‌ریتیان پێچه‌وانه‌ی رێنمایه‌کانی ئیسلام بوون، به‌لام ئه‌وان درکیان به‌مه‌ نه‌ده‌کرد و هه‌ستیان پێنه‌ده‌کرد. که‌چی خه‌لکی شاره‌کان، له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر نامۆژگاری ئایینی و مشتومپی لۆژیکیان له‌نیویلاوه‌، ئه‌وا جیاوازی له‌نیوان نه‌ریتی خۆیان و رێنماییه‌کانی ئایینه‌که‌یان ده‌که‌ن. هه‌ر له‌و باره‌یه‌وه‌ جیاوازییه‌کی دیکه‌ له‌نیوان خه‌لکی شار و به‌دوه‌کان هه‌یه‌، ئه‌ویش بریتیه‌ له‌وه‌ی خه‌لکی شاره‌کان زۆری له‌ نه‌ریته‌کانیان له‌ به‌دوه‌کان وه‌رگرتوه‌، وه‌ک له‌به‌شی پێشهودا بینیمان، به‌لام نه‌یانتوانیوه‌ بگه‌ردی ئه‌و نه‌ریتانه‌ بپاریژن که‌ له‌ بیابانه‌وه‌ وه‌ریانگرتوه‌، به‌لکو شتواندوویان و به‌دگه‌ڕانیان تیداکردوه‌ تا زۆر له‌ رێنمای ئایینی دوورکه‌وتۆته‌وه‌ که‌پێشتر له‌بهره‌ته‌وه‌ هه‌یه‌بووه‌. هه‌ر ئه‌مه‌ش وایکردوه‌ کاریگه‌ری دووفاقی که‌سیتی له‌سه‌رخه‌لکی شار زۆر روون بێت. ئه‌وان هه‌رچه‌نده‌ له‌رووی واقعی وه‌ به‌دره‌فتارن، که‌چی له‌بیرکردنه‌وه‌ی ئایدیالی خۆیان به‌رزه‌فین.

هه‌رچۆنیک بێت ناكریت له‌مه‌دا گله‌یی له‌خه‌لکی شار بکه‌ین، چونکه‌ ئه‌وان قوربانی بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی ده‌ورو به‌ریان. پێشتریش ئاماژه‌مان بۆ ئه‌وه‌کرد مرقۆ به‌شیوه‌یه‌کی گشتی زیاتر به‌رهمه‌ی بارودۆخه‌که‌یه‌تی له‌وه‌ی به‌رهمه‌ی ویستی تاك و بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌بستراكت بێت.

بۆئه‌وه‌ی به‌روونی له‌مه‌ بگه‌ین، ده‌بێت تاوتوتی ئه‌و بارودۆخه‌ جیاوازان به‌که‌ین، که‌ له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان ده‌وری خه‌لکی شاریان دابوو، دواچاریش چۆن

بووه‌هۆی به‌دناکاری ئه‌وان، ئه‌مه‌ش به‌هه‌یوای ئه‌وه‌ی وانه‌یه‌ك بێت بۆ سه‌ده‌ی نوێمان.

په‌یه‌وه‌ندی ئیوان ده‌سه‌لاتدار و خه‌لك:

حكومه‌تی عوسمانی زۆر له‌سه‌ر ئه‌وه‌ موکری بوو، له‌به‌رچاوی خه‌لك پارێزگاری له‌شكزی خۆی بکات، به‌لای ئه‌و گه‌رنه‌بوو خه‌لك چی به‌خۆیان ده‌که‌ن، ماده‌مه‌کی ئه‌وان رێز له‌حكومه‌ت ده‌گه‌رن و خۆیان له‌حكومه‌ت نه‌یه‌که‌نه‌وه. ئه‌مه‌ش له‌شاره‌کانی عیراق بیه‌وه‌ نه‌ریتیکی کۆمه‌لایه‌تی.

فرمانبه‌ران ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ده‌ی نۆزده‌م به‌ ئه‌فه‌ندییه‌کان ناوده‌به‌ران، ئه‌وان له‌هه‌موو هه‌لسوکه‌وتیان ده‌ستیانه‌گرتبوو به‌رواله‌کانی شکومه‌ندی حکومه‌ته‌وه. ئه‌وان تێکه‌لی خه‌لك ده‌بوون، که‌ قسه‌یان بۆ ده‌کردن به‌فیز و به‌خۆمه‌زنکردنه‌وه له‌خه‌لکیان ده‌پوانی، یانه‌ و مه‌جلیسی تایبه‌ت به‌خۆیان هه‌بوو، داب و زمان و پۆشاکي تایبه‌ت به‌خۆیان هه‌بوو، بۆیه‌ له‌عه‌وام خه‌لك جیا ده‌کرانه‌وه.

رۆژتێکیان قسه‌م له‌گه‌ڵ ئه‌فه‌ندییه‌کی کۆن ده‌کرد، له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان له‌ فرمانبه‌ره‌ گه‌وره‌کان بوو، بیه‌نیم خه‌م و په‌ژاره‌ی بۆ باری ئه‌فه‌ندییه‌کانی ئه‌م زه‌مانه‌مان هه‌بوو. به‌تێپروانیی ئه‌و ئه‌م ئه‌فه‌ندیانه‌ی ئیستا شکو و پێگه‌ی بالایی خۆیان له‌ده‌ستداوه، له‌گه‌ڵ خه‌لك له‌چایخانه‌کان داده‌نیشتن، له‌داب و جلوه‌رگ و بیه‌رکردنه‌وه‌یان له‌ خه‌لك جیا نه‌کری نه‌وه. وتیشی "ئو زه‌مان ئه‌فه‌ندی به‌مانای وشه‌که‌ ئه‌فه‌ندی بوو!"

ئه‌فه‌ندییه‌کان له‌شاردا چینه‌یک بوون له‌سه‌رووی خه‌لکه‌وه، هه‌ندیک له‌ پیاوماقولاڤان خۆیان له‌ ئه‌فه‌ندییه‌کان نه‌یه‌که‌نه‌وه و هه‌موو شۆیان ده‌کردن، بۆ ئه‌وه‌ی شتێکیان له‌ده‌سه‌لات ده‌سته‌که‌وت، خانه‌دانیان زیاتر بێت. له‌ئه‌نجامی تێکه‌لبوونه‌ش توێژیک دروست بوو به‌ ئه‌هلی جوبه‌ ناوده‌به‌ران. ئه‌وانه‌ موکری بوون له‌وه‌ی هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ڵ ئه‌فه‌ندییه‌کان بکه‌ن، هه‌ولیان ده‌دا بیه‌نه‌ ئه‌ندامی ئه‌نجومه‌نی شاره‌وانی و ئه‌نجومه‌نی کارگێری. زۆربه‌ی قسه‌کانیان ئه‌وه‌ بوو (فلان ئه‌فه‌ندی وایگوت)، (فلان به‌گ وایگوت)، ئه‌گه‌ریش پێگه‌یان بۆ پله‌ی به‌رز هه‌لده‌کشا، ئه‌وا قسه‌کانیان له‌باره‌ی (پاشا موشیر) ده‌بوو.

له راستیدا تیکه‌ل‌بوون به ئه‌فه‌ندییه‌کان له‌لای خه‌لکی شاره‌که‌ن ب‌یووه هۆی شانازیکردن، ته‌نانه‌ت چه‌ندین په‌ند و گۆرانی میلی هه‌یه ئاماژه بۆ ئه‌مه ده‌که‌ن. هه‌شتا ئه‌و گۆرانیه‌م له‌بیرماوه که له‌مندالی گۆییبستی بووم، ده‌لی:

راح للمیری جبی جاء من المیری جبی

ئه‌و گۆرانیه‌یه‌وه ستایشی خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات، به‌وه وه‌سفی ده‌کات گوايه هاتوچۆی فه‌رمانگه‌کانی میری ده‌کات، ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌یه خۆشه‌ویسته‌که‌ی له‌خانه‌دانه‌کانه که په‌یوه‌ندی و دۆستایه‌تیان له‌گه‌ڵ فه‌رمانبه‌ران هه‌یه. لێره‌وه نوکته‌یه‌ک له‌باره‌ی پیاویکی خه‌لکی شار ده‌گێردرێته‌وه، گوايه ئه‌و پیاوه به‌شادییه‌وه دیته‌ لای هاورپییه‌که‌ی چونکه ئاغا پێی گوتوه "انت جفطه" ئه‌و وشه‌یه (جفطه) به‌شتیک ده‌گوتریت که هه‌یج که‌لکی نه‌بیت، که‌چی پیاوه‌که زۆر شانازی پێک‌درووه چونکه ئاغا بۆ سو‌عبه‌ت و خۆشی پێی گوتوه "تۆ بێ که‌لکی، ده‌م چه‌فتی" ئه‌م نوکته‌یه بۆته په‌ندی‌ک بۆ ئه‌و پیاوه ئاست نرمانه ده‌گوتریت که شانازی به‌ قسه‌کردن له‌گه‌ڵ پیاوی گه‌وره ده‌که‌ن. بۆیه پێی ده‌لێن "قال له‌ الاغات جفطه"^{٣٥٢}.

کێشه‌ی خه‌لکی شار ئه‌وه‌یه ئه‌وان له‌ناخی دایانه‌وه فرمانه‌وه‌واکانیان خۆش ناوێت، له‌وانه‌شه رقیان لێ بێته‌وه. ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌یه ئه‌وان له‌به‌رامبه‌ر ده‌سه‌لاتداران پێچه‌وانه‌ی ناخی خۆیان ده‌رده‌خه‌ن، ئه‌مه‌ش نه‌ریتی‌که ره‌گی له‌ناخی زۆربه‌یان دا‌کو‌تاوه، به‌شیوه‌یه‌ک له‌ ژبانی رۆژانه‌یان ریز له‌ که‌سێک ده‌گرن خۆشه‌ویست نییه، که‌سیکیان خۆشه‌وه‌ی ریزی‌شی ناگرن.

له‌ئه‌نجامی ئه‌مه‌دا شتیک هاوشیوه‌ی گرتی ده‌روونی له‌لایان دروست بووه، ئه‌وان گریمانه‌ی ئه‌وه ده‌که‌ن که‌سی به‌ریز ده‌بیت که‌سیکی به‌فیز بێت و له‌گه‌ڵ ئه‌وان لوتبه‌رز بێت، که‌م قسه‌یان له‌گه‌ڵ بکات. ئه‌گه‌ر له‌گه‌ڵیان ساکار بوو، به‌یه‌کێک له‌خۆیان زانی ئه‌وا پێی ده‌وێرن و سوکایه‌تی پێده‌که‌ن. ئه‌وان وا راهاتوون به‌ به‌ریز له‌ئه‌فه‌ندی بپوانن، سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش ریزی ده‌گرن، ته‌نانه‌ت خه‌یالی ئه‌وه ده‌که‌ن، لوتبه‌ره‌زی و پێگه‌ی به‌رز دوو باب‌ه‌تی په‌یوه‌ست بن

^{٣٥٢} ئه‌م به‌سه‌رهاته له‌ناو کورده‌واریش باس ده‌کرن به‌لام به‌مشێوه‌یه "ئاغام پێیگوتم سه‌گه" - وه‌رگێز

به‌یه‌کتره‌وه، له‌یه‌کتر جیانه‌کرتنه‌وه، نه‌گه‌ر که‌سینکیش ساده‌ بیت نه‌وا به‌لای نه‌وانه‌وه به‌لگه‌یه‌ بۆنه‌وه‌ی که‌سه‌که‌ پینگه‌ی به‌رزى له‌ده‌ست داوه‌.

ده‌بیت نه‌وه‌ له‌بیر نه‌که‌ین خه‌لکی شار نه‌ریتکی به‌دوه‌کانیان له‌به‌رامبه‌ر به‌ده‌سه‌لاتداران به‌پنجه‌وانه‌وه‌ وه‌رگرتوه‌. بینیمان به‌دوه‌کان له‌ بیابان رقیان له‌که‌سیک ده‌بیته‌وه‌ خۆی له‌ناو نه‌وان به‌گه‌وره‌ بزانیست، نه‌وان له‌به‌رامبه‌ر سه‌رۆکه‌کانیان دیموکراسین، نه‌گه‌ر بینیان خۆی به‌سه‌ریان ده‌سه‌پیتن نه‌وا لیتی دوورده‌که‌ونه‌وه‌ و پشستی تیده‌که‌ن. نه‌و نه‌ریته‌ گه‌یشتۆته‌ خه‌لکی شاره‌کان، که‌م یان زۆر به‌و نه‌ریته‌وه‌ کاریگه‌رن، نه‌وانیش وه‌ک به‌دو رقیان له‌که‌سانی خۆسه‌پیتنه‌ر ده‌بیته‌وه‌، به‌لام په‌یوه‌ندیان به‌ ده‌سه‌لاتدار وایکردوه‌ ریزی بگرن، سه‌ره‌پای رقبوونه‌وه‌یان.

نه‌وان له‌ دانیشتنه‌ تایبه‌ته‌کانیان زه‌میکى توندی که‌سانی به‌فیز ده‌که‌ن، به‌لام هه‌رکه‌ له‌ریگا به‌لایان تیده‌په‌رئ یان ده‌چیته‌ مه‌جلیسه‌که‌یان نه‌وا بۆ پێشوازی هه‌لده‌ستنه‌وه‌ و زه‌رده‌خه‌نه‌ی کوشکیشی بۆ ده‌که‌ن. کاتیک نه‌و که‌سه‌ قسیان بۆ ده‌کات نه‌وا پر به‌ گوێچکه‌ گوێ ده‌گرن، له‌وانه‌شه‌ به‌ده‌نگیکى به‌رز به‌ نوکته‌ بیتاماکانی پێ بکه‌ن. جارێ وا ریک ده‌که‌ویت نه‌و که‌سه‌ به‌سه‌ر زه‌می خۆی دادیت. له‌ناکاو بارودۆخه‌که‌ پینجه‌وانه‌وه‌ ده‌بیته‌وه‌، ده‌شلین (باسی تۆمان ده‌کرد) مه‌به‌ستیان به‌چاکه‌ باسیان کردوه‌، که‌چی راستیه‌که‌ نه‌وه‌یه‌ به‌خرابه‌ باسیان ده‌کرد.

ده‌کریت نه‌مه‌ به‌جۆریک له‌ دوورپوویی بزانی، به‌هه‌رحال خالی نییه‌ له‌ هه‌ندیک مانای دووفاقی که‌سیتی. نه‌مه‌ دیاردیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی باوه‌، خه‌لک لێ راهاتوون و ته‌نها ئیستا شه‌رمی لێ ناکه‌ن، ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه‌ هه‌ندیک شانازی به‌وه‌ بکات له‌م دوورپوویه‌ کارامه‌بیه‌. نه‌م دیاردیه‌ به‌شیوه‌یه‌کی تایبه‌ت له‌نێو شاعیران باوه‌، شاعیر شه‌رمی له‌وه‌ نه‌ده‌کرد قه‌سیده‌ی ستایشکردن بۆ هه‌رکه‌سیک بنووسی که‌ داوای سوود و پاداشتی لێ ده‌کات. خه‌لکیش له‌وه‌ راهاتووه‌ چیژ له‌ داپشتن و کارامه‌یی شیوازه‌که‌ی وه‌ربگرن، به‌چاوپۆشین له‌وه‌ی شیعه‌که‌ درۆ و ماستاوچیه‌تی زه‌قه‌.

له‌په‌ندیکی میلی هاتوو (جیب نقش وکل عوافی) (نه‌خش بینه و بیخۆ تۆشی گیانت بی) ئه‌م په‌نده ناماژه بۆ راده‌ی بالابوونه‌وه‌ی کوشکیشی ده‌کات له‌ناو خه‌لکدا، په‌نده‌که‌ش مانای ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر توانیت نه‌خش به‌ینی له‌ فی‌ل و ماستا و چیه‌تی و به‌رژوه‌ندیت ده‌ستکه‌وت، ئه‌وا مافی خۆته چیژ له‌و به‌رژوه‌ندییه‌وه‌ریگری تۆشی گیانت بیت. چه‌ندین په‌ندی دیکه‌ی هه‌یه ناماژه بۆ هه‌مان مانا ده‌کات، له‌وانه " ئه‌گه‌ر کارت که‌وته لای سه‌گ، پیتی بلێ حاجی سه‌گ" یان " ئه‌وه‌ی دایگم ده‌بات پیتی ده‌لیم مامه "....هتد.

خه‌لک بایه‌خ به‌وه نادات کێ له‌ نێویان ده‌سه‌لات ده‌گریته ده‌ست و کێی خانه‌دان ده‌بیت، به‌لکو بایه‌خانه‌که بۆ ئه‌وه‌ی ره‌زامه‌ندی ئه‌و به‌ده‌سته‌به‌یتن، بۆ ئه‌وه‌ی خۆی له‌ شه‌پی ده‌سه‌لاتداره‌که به‌دوور بگرن و به‌رژوه‌ندی به‌ده‌ست به‌یتن. له‌ راستیدا ئه‌و نه‌ریته هه‌شتا له‌ نێو هه‌ندیك خه‌لک باوه. ئه‌وان ریز له‌ که‌سانی خانه‌دان و خاوه‌ن پۆستی گه‌وره ده‌گرن، سه‌ره‌پای کینه ورقيان.

خه‌لکانیک ده‌ناسم، هه‌شتا له‌ ناخی ده‌روونیانه‌وه‌ گرتی (ریژگرتن له‌ که‌سانی لوتبه‌ریان) هه‌یه، ئه‌گه‌ر که‌سێک له‌ گه‌لیان نه‌رمونیان و ساده بوو، ئه‌وان به‌که‌م سه‌یری ده‌که‌ن، ئه‌گه‌ریش لوتبه‌رز بوو له‌ گه‌لیان ئه‌وا ریزی ده‌گرن و له‌ به‌رده‌می کوشکیشی ده‌که‌ن، به‌لام ئیستا ئه‌و جو‌ره که‌سانه ژماره‌یان که‌مبوته‌وه، رۆژ له‌ دای رۆژیش که‌متر ده‌بنه‌وه. به‌های نوێ دیموکراسی به‌مدواییه هه‌لی ئه‌وه‌یان پێنادات له‌ سه‌ر ریگای کۆنی خۆیان بپۆن.

دیموکراسی ته‌نها سیسته‌میکی سیاسی نییه، به‌لکو سیسته‌میکی کۆمه‌لایه‌تیشه. ئه‌گه‌ر خه‌لک له‌ ژبانی کۆمه‌لایه‌تی خۆیان له‌ دیموکراسی رانه‌هاتوون، ئه‌وا ناتوانن چاکه‌ی دیموکراسی له‌ ژبانی سیاسی بدۆزنه‌وه، ئه‌گه‌ریش خه‌لک له‌ سه‌ر خوی کۆنیان به‌مینه‌وه، ریز له‌ لوتبه‌رز هه‌کان بگرن، ئه‌وا ده‌سه‌لاتداریان له‌ سه‌ر ریگای ئه‌فه‌ندیه‌کانی کۆن ده‌پۆن و بۆیه له‌ فه‌رموده‌یه‌ک هاتوو " ئیوه چۆن بن، که‌سانی وه‌ک خۆتان حوکمپرانیتان ده‌که‌ن".

پاڤنه‌ری قازانج له‌شاره‌کاندا :

له‌به‌شیکی رابردودا، باسمان له‌سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی پاڤنه‌ری قازانج کرد له‌ هه‌ندیك لادیڤا، له‌گه‌ل چۆنیه‌تی ده‌رکه‌وتنی ململانی له‌نیوان ئه‌و پاڤنه‌ره و به‌هاکانی هۆز، به‌لام کاتیك دینییه سه‌ر شاره‌کان ئه‌وا ده‌بینین پاڤنه‌ری قازانج کاریگه‌ریه‌کی زۆری له‌سه‌ر پێکهاتنی ئاكاره‌وه هه‌یه .

شار به‌سروششی خۆی له سه‌ر بنه‌مای پیشه‌گه‌ری وه‌ستاوه . تاك له شاردا دواى ئه‌وه‌ی كه‌سیتییه‌کی له‌گه‌ل گه‌شه ده‌كات، به‌ره و ژیاڤی گه‌شتی ده‌پوات وه‌هه‌ول ده‌دات پیشه‌یه‌ك فیڕ بێت بۆ ئه‌وه‌ی بژێوی داڤین بکات، لیڤه‌دا رووبه‌رووی جۆره ژیاڤیك ده‌بیته‌وه جیاوازی له‌گه‌ل ئه‌و جۆره‌یان هه‌یه كه له‌منداڵیه‌وه لیڤی راهاتووه .

له‌راستیدا له‌م لایه‌نه‌وه جیاوازیه‌کی زۆر له‌نیوان تاکی شارنشین و تاکی به‌دو هه‌یه . تاکی به‌دو ئه‌وكاته‌ی پێی راده‌گات و ده‌بیته پیاو، ژیاڤ له‌به‌رده‌میدا جیاوازیه‌کی زۆری له‌گه‌ل ژیاڤی منداڵی نییه . ئه‌و به‌هایه‌ی خۆزاکردن كه له‌منداڵی لیڤی راهاتووه، ئه‌وا هه‌ر هه‌مان شت له‌و كۆمه‌لگا گه‌وره‌یه بیاوه كه ده‌چیته ناویه‌وه، به‌مه‌ش مه‌ینه‌تی به‌ده‌ست ململانی نیوان به‌های منداڵی و به‌های پیاوانه‌وه نابیت. ده‌كریت ئه‌م قسه‌یه له‌باره‌ی زۆریك له دانیشتوانی لادی بکه‌ین، كه‌چی له‌شاره‌كان بابته‌كه زۆریه‌ی حالته‌كان جیاوازه .

به‌های خۆزاکردن كه تاکی شار له‌منداڵیه‌وه له‌سه‌ری راهاتووه، له‌گه‌ل ژیاڤی بازار پیشه‌گه‌ری ناگونجی، چونكه خاوه‌ن پیشه ده‌بیت به‌دلسۆزیه‌وه خزمه‌تی موشته‌ریه‌کانی بکات، دلیان رابگریت و به‌په‌له وه‌لامی داواکاری بداته‌وه و دوودلیان نه‌هیلێ، هه‌موو ئه‌مانه بۆ ئه‌وه‌ی متمانه‌ی ئه‌وان به‌ده‌ست به‌یتنی و ناویانگی له‌نیویاندا هه‌بیت، كه‌چی ئه‌گه‌ره‌هاتوو له‌مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل موشته‌ریه‌کانی مه‌یلی به‌لای خۆزاکردن هه‌بوو، ئه‌وا زوو یان دره‌نگ پیشه‌یه‌ی مایه‌پوچ ده‌بیت.

ئه‌و بنه‌مایه‌ی پیشه‌گه‌ری سه‌رکه‌وتوو له‌سه‌ری ده‌پوات ئه‌وه‌یه " کړیار هه‌رده‌م له‌سه‌ره‌قه ". ئیستا ده‌بینین ئه‌و بنه‌مایه له‌زۆریه‌ی ولاتانی پێشكه‌وتوو له‌سه‌ر

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

ئاستیکی فراوان جێبه‌جێ ده‌کړیت. خاوه‌ن پیشه له‌وێ بازرگان بێت، سه‌نه‌تکار بێت یان کرێکار، نایه‌وێ خۆی زāl بکات، چونکه ده‌زانی ئەمه کاتیه و هه‌موو موشته‌ریه‌کانی لی ده‌پوێته‌وه، دواچاریش ده‌بێته هۆی مایه‌پوچی، به‌شیوه‌یه‌ک نه‌مێو له‌و نه‌ریته که‌مێک قازانج ده‌کات، که‌چی به‌یانی زیانه‌که‌ی زۆرتر ده‌بێت.

زه‌حمه‌ته زۆرێک له پیشه‌گه‌رانی شاره‌کانی عێراق له‌م بنه‌مایه‌ی سه‌ره‌وه بگه‌ن، ئەوان مه‌یلیان بۆ ئەوه هه‌یه به‌په‌له به‌سه‌ر موشته‌ریه‌کان زāl بن، به‌لایه‌نه‌وه گرنگ نییه سه‌به‌ی چی له‌چاره‌نووسیان هه‌یه. ئەوان وه‌ک نیچیرێک سه‌یری موشته‌ری ده‌که‌ن، بۆیه ده‌یه‌ینن و ده‌یه‌یه‌ن، هه‌موو شیوازه‌کانی رازیکردن به‌کارده‌یه‌ین. موشته‌ریه‌که‌ش له‌وانه‌یه وه‌ک ئەوان بێت، له‌ کۆلانه‌کان گه‌وره بووه، بۆیه مامه‌له‌کردن له‌نیوانیان درێژه ده‌کێشی، له‌وانه‌شه وێنه‌ی ململانی و زۆرانبازی وه‌ریگری، هه‌ر لایه‌ک ده‌یه‌وێ سه‌رکه‌وتوو بێت نه‌وه‌ک ژێرکه‌وتوو.

مامه‌له‌کردن له‌کڕین و فرۆشتن له‌ بازاره‌کانی عێراق بۆته هونه‌ریک پتویستی به‌شاره‌زایی و زۆرزانی هه‌یه. ئەو که‌سه‌ی له‌و هونه‌ره نه‌گات ئەوا له‌بازاردا به‌سته‌زمان ده‌رده‌که‌وێت و ته‌ماعکار ده‌وری ده‌ده‌ن، ته‌نانه‌ت ده‌بێته هۆی گالته‌ وگه‌پی خه‌لکی بازار، به‌لام که‌سی شاره‌زا له‌و هونه‌ره ئەوا شانازی به‌خۆیه‌وه ده‌کات. وه‌ها قسه له‌سه‌ر مامه‌له‌ پێ قازانجه‌کانی ده‌کات، وه‌ک ئەوه‌ی قسه له‌سه‌ر سه‌رفرازی پاله‌وانی ئازا بکات له‌ گۆره‌پانی جه‌نگدا.

له‌ راستیدا زۆرجار له‌بازاره‌کاندا دژایه‌تی له‌نیوان کڕیار و فرۆشیار دروست ده‌بێت، فرۆشیار زāl بو نایه‌وێ له‌و قازانجانه‌ی خۆی خۆش بێت که به‌شمشیری مامه‌له‌کردن به‌ده‌ستی هێناوه، هه‌روه‌ها کڕیاری ژێرکه‌وتوو و نایه‌وێ به‌ژێرکه‌وتویی بمینیته‌وه، بۆیه بابته‌که‌ی نیوانیان به‌ لێدان و جێبو کۆتایی دیت.

ده‌گه‌م نه‌یه پیاویکی ده‌وله‌مهند ببینن، زۆر به‌خشنده بێت و داوه‌ت ساز بکات و پاره بۆ که‌ژاوه‌کان ببخشیته‌وه و پاره‌ی چاپخانه‌کان بۆ ناسیاوه‌کانی بدات، که‌چی له‌هه‌مان کات دوودل نییه له‌سه‌ر پاره‌یه‌کی زۆرکه‌م مامه‌له‌یه‌کی توند

له‌گه‌ڵ چه‌مبال بکات، له‌وانه‌یه‌ کرێی چه‌مباله‌که‌ بخوات، به‌لای باشتی بیت نه‌وه‌ک چه‌مباله‌که‌ فێلی لی بکات، چه‌ند فلسێکی زیاتر لی وه‌ربگریت.

حه‌زکردن به‌زالبوون ته‌نها له‌مامه‌له‌ نییه‌، به‌لکو له‌ ساخته‌کردنی که‌لوپه‌له‌کان و نه‌جامدانی کاره‌کان هه‌یه‌. تۆ کاتیکی پیشه‌گه‌ریک بۆ کاریک ده‌گریت، دواتر ناگاداری کاره‌که‌ی نابیت، نه‌وا ته‌مه‌لی ده‌کات و هه‌ولی فێلکردن ده‌دات، نه‌گه‌ر سه‌رزه‌نشست کرد نه‌وا به‌پێڕۆترین شت سویند ده‌خوات بۆ نه‌وه‌ی بسه‌لمێنی له‌کاره‌که‌ی دلسۆز بووه‌، ده‌شلی "خوا شاهیده‌ راست ده‌لیم" نه‌و بابته‌ نه‌و که‌سانه‌ درکی پێده‌که‌ن که‌ خانوو بۆخۆیان دروست ده‌که‌ن، نه‌گه‌ر زۆر له‌چاودێری کرێکاره‌کان توند نه‌بیت و ناماده‌یی شه‌ڕ نه‌بیت، نه‌وا یاری پێده‌که‌ن و فێلیکی زۆری لێده‌که‌ن.

بواڕیکی دیکه‌ هه‌یه‌ هه‌زکردن به‌زالبوونی تیدا ده‌رکه‌ویت، نه‌ویش نه‌و دیارده‌یه‌یه‌ که‌ به‌ زمانی خه‌ڵک شاره‌کان به‌ (قص التیل) ناوده‌بریت، مانای نه‌م زاراوه‌یه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌سیک که‌لوپه‌ل به‌قه‌رز ده‌کریت دواتر له‌دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌ خۆی ون ده‌کات. رۆژیک له‌گه‌ڵ پیاویک له‌بازار ده‌پۆیشتم، تیبینی نه‌وه‌کرد نه‌و له‌دوکانیک سل ده‌کاته‌وه‌، پاساوه‌که‌شی نه‌وه‌ بوو نه‌م جوړه‌ قه‌رزیه‌ی له‌دوکانداره‌که‌ کردووه‌. دوکانداره‌که‌ بێ ئابروویانه‌ هاواری ده‌کرد، وه‌ک ده‌مزانی قه‌رزاره‌که‌ توانای قه‌رزدانه‌وه‌ی هه‌بوو، به‌لام وه‌ک دیاره‌ نه‌دانه‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌ به‌شیوازیکی زالبوون ده‌زانی.

له‌راستیدا شاره‌کانی عێراق هێشتا ژماره‌یه‌کی زۆری هاوشیوه‌ی نه‌و پیاوه‌ تیدا. نه‌و جوړه‌ که‌سانه‌ی شانازی به‌وه‌ ده‌که‌ن توانیان هه‌یه‌ هه‌قی خه‌ڵک بخۆن و که‌سیش ناتوانی هه‌قیان بخوات، جا کاتیکی یه‌کێک له‌وانه‌ بیه‌وی بۆ شوپینیک بروات نه‌وا به‌ریگای پێچ و په‌نا ده‌پوات بۆ نه‌وه‌ی خۆی له‌و بازاره‌ لابدات که‌ قه‌رزێ تیدا کردووه‌، که‌ بێگومان ژماره‌یان زۆره‌، نه‌گه‌رهاتوو که‌سیک له‌خواه‌ن قه‌رزه‌کان به‌ریکه‌وت ده‌ستگیری بکات، نه‌وا سویندی بۆ ده‌خوا به‌یانی قه‌رزێ بۆ ده‌گیریته‌وه‌، دواتر ده‌پوا و ناگه‌ریته‌وه‌.

حه‌زی سامان له‌ شاره‌کاندا :

حه‌زی سامان کۆکردنه‌وه یان ئه‌وه‌ی هه‌ندیک جار به‌ (په‌وله‌کی) ناوده‌بریت، به‌کێکه‌ له‌ گه‌رنگه‌ترین خه‌سه‌له‌ته‌کانی خه‌لکی شاره‌کان، ئه‌وان له‌و خاله‌دا زۆر به‌روونی له‌ به‌دوکه‌کان جیاوازن. پێشتر بینیمان به‌دوکه‌کان ماده‌ده‌یان خۆش ده‌وێ، به‌لام له‌ به‌ر خودی ماده‌ده‌که‌ نییه‌، به‌لکو له‌ به‌ر ئه‌وه‌یه‌ به‌خه‌لکی به‌خشنه‌وه، تا پێگه‌ی به‌رز و ناویانگی باش به‌ده‌ست به‌ینن، ئه‌و بنه‌مایه‌ی به‌دو له‌سه‌ری ده‌پۆن له‌و دێره‌ی زوهێر بن ئه‌بو سولما ده‌رده‌که‌وێت:

ومن يك ذا فضل فيبخل بفضله على قومه يستغن عنه ويذم^{٣٥٢}

(واته: ئه‌وه‌ی سامانی هه‌بێت و له‌گه‌ڵ قه‌ومه‌که‌ی به‌خیل بێت، ئه‌وا وازی لی ده‌هێنن و گله‌یشی لی ده‌که‌ن- وه‌رگێڕ)

که‌چی خه‌لک شاره‌ له‌سه‌ر بنه‌مایه‌کی دیکه‌ ده‌پۆن "پاره‌ی سپی بۆ رۆژی ره‌ش". پاره‌ له‌ شاره‌دا کپۆکی ژیان پێک ده‌هێنێ، مۆڤ ده‌توانێ به‌پاره‌ پێداویسته‌یه‌ هه‌مه‌جۆره‌کانی دابین بکات، ئایینده‌ی مسۆگه‌ر بکات، له‌ ده‌سه‌لاتداران نزیک بپه‌ته‌وه، خۆ به‌هه‌ندیک روخساره‌وه ده‌ربخات که‌ خانه‌دانی و ده‌سه‌لاتی بۆ ده‌هێنێ.

ده‌وله‌مه‌ند له‌ شاره‌کانی عێراق ده‌توانێ زیان و سوود بگه‌ینی، له‌وانه‌یه‌ توانای له‌ زیانگه‌یاندن زیاتر بێت له‌ سوودبه‌خشین. ئه‌و ئه‌گه‌ر بیه‌وێ زیان به‌که‌سی بگه‌ینی، ئه‌وا چه‌ند شه‌قاوه‌یه‌که‌ به‌کری ده‌گری بۆئه‌وه‌ی هێرش بکه‌نه‌ سه‌ر ئه‌وکه‌سه‌، یانیش له‌لای حکومه‌ت ناوی ده‌بات و ده‌یخانتنه‌ زیندانه‌وه، هه‌ر له‌ به‌رئه‌مه‌ش خه‌لک رێز له‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان ده‌گرن و کوشکێشیان بۆ ده‌که‌ن، وه‌ک چۆن له‌ به‌رامبه‌ر ده‌سه‌لاتداران ئه‌و کاره‌یان ده‌کرد.

نابێت ئه‌وه‌ له‌ به‌ر بکه‌ین خه‌لکی شار ئه‌وه‌یه‌ به‌ ده‌وله‌مه‌ند ده‌بن و به‌دوای نه‌نگیه‌کانی ده‌گه‌پێن. زۆرجاریش له‌ مه‌جلیسه‌کانی باس له‌و شیوازه‌ نه‌گه‌رسانه‌ ده‌که‌ن که‌ سامانی پێ کۆکردۆته‌وه، به‌لام هه‌رکه‌ بینیان بۆلای ئه‌وان ده‌چێت ئه‌وا وه‌ک رێزیک له‌ به‌ری هه‌ڵده‌ستنه‌وه و ده‌یخه‌نه‌ سه‌ری مه‌جلیسه‌وه.

^{٣٥٢} الحسين بن أحمد الزوزني (شرح المعلقات السبع) ص ١٠٣

کەسی دەوله‌مه‌ند ده‌زانی چۆن پالپشتی خانه‌دانی خۆی بکات و پێگه‌ی خۆی له‌ناو خه‌لک به‌رز بکاته‌وه. ئه‌و له‌ پیاوانی ئاینی نزیک ده‌بیته‌وه پاره‌یان بۆ سهرف ده‌کات و بۆ وه‌عه‌زه‌کانیان ده‌گری، وه‌ک ئه‌وه‌ی هاریون ره‌شید له‌رۆژگاری پێشووی ئه‌و کارانه‌ی ده‌کرد. ئه‌و ده‌وله‌مه‌نده‌ش هه‌لی جه‌ژن و کەشه‌ ئاینیه‌کان ده‌قۆزێته‌وه بۆ نه‌نجامدانی داوه‌ت و ئاهه‌نگ و ده‌بیته‌ سه‌رقافله‌ی که‌ژاوه‌کان، به‌شیکی زۆر له‌ سامانه‌که‌ی له‌پێناوی خودا ده‌به‌خشی، ئه‌و جووره‌ فیلان له‌گه‌ڵ زۆریک له‌خه‌لک ده‌کات و ئه‌وانیش وا ده‌زانن ئه‌و پیاوه‌ پاداشتی خۆی له‌دوینا و قیامه‌ت وه‌رگرته‌وه.

پیاویکی ده‌وله‌مه‌ند ده‌ناسم له‌سه‌ره‌تا دزیکی گه‌وره‌بوو ده‌چوو سه‌رمالان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی سامانیکی زۆری کۆکرده‌وه، ویستی هه‌ج بکات و بچێته‌ مالی خودا، به‌کێک له‌ فه‌قیهه‌کان پێی ده‌لی هه‌جت قبول نابێت ئه‌گه‌ر داوا‌ی لیخۆشبوون له‌و که‌سانه‌ نه‌که‌ی که‌ دزیت لیکردوون و ده‌بێ پاره‌که‌ش بگه‌ڕێنێته‌وه. وه‌ک ده‌رده‌که‌وی به‌م قسه‌یه‌ رازی نه‌بووه، جا له‌ "چاوی فه‌قی" چوو هه‌ج، کاتیکیش گه‌رایه‌وه بووه خانه‌دان و به‌ریز خه‌لکیش هه‌لپه‌ی مه‌جلیس و داوه‌تی ئه‌ویان ده‌کرد، خوداش غه‌فور و رحیمه‌!

ده‌توانین بڵێن ریزگرته‌ی ده‌وله‌مه‌ندان به‌مشێوه‌یه‌ وایکردووه خه‌لک هه‌لپه‌ی کۆکردنه‌وه‌ی سامان بکات، بۆ ئه‌وه‌ی به‌هره‌ی شیوه‌یه‌ک بێت بکه‌وێته‌ ده‌ستیان، بایه‌خیش به‌وه‌ ناده‌ن ره‌وایه‌ یان نا، ئه‌وان له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌مایه‌ ده‌پۆن که‌ پێشتر ئاماژه‌مان بۆ کرد "نه‌خش بێنه‌ و بیخۆ نۆشی گیانت بێ".

مه‌ینۆشی له‌شاره‌کاندا:

مه‌ینۆشی له‌ لادیکان ده‌گه‌مه‌نه، له‌بیابانیش وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ بوونی نه‌بیته‌. که‌چی له‌شاره‌کاندا به‌ئاستیکی به‌رز بلاووته‌وه، خه‌لکی عه‌وام له‌شاره‌کان پێی ده‌لێن "شیری شیر" زۆریکیان شانازی به‌ خواردنه‌وه‌ی مه‌ی ده‌که‌ن و به‌یه‌کێک له‌رواله‌تکانی پیاوه‌تی ده‌زانن. له‌وانه‌یه‌ ستایشی پیاویک بکه‌ن بڵێن "قاعده‌ علی

طبق^{٣٥٤} واتە (لەسەر خوانی تەبەق دادەنیشیت) مە‌ی دە‌نۆشی. ئە‌و کاتە تە‌بە‌ق رە‌مزێک بوو بۆ مە‌ینۆشی لە‌سەر دە‌می عوسمانییە‌کاندا، کە هێشتا خوانە‌کانی دیکە بە‌کار نە‌ده‌هات.

ئە‌وە‌ی جی‌گای سە‌رنجە ئە‌فیون و حە‌شیش و ماددە‌ هۆش‌بەرە‌کانی دیکە، لە‌سەر ئاستی‌کی فراوان لە‌عێراق بلا‌ونە‌بۆتە‌وه‌. هێشتا مە‌ی ئە‌و خواردنە‌وه‌ خۆشە‌ویستە‌ لە‌دلی خە‌لکی شارە‌کانی عێراق. ئە‌فیون لە‌ ئێ‌ران زۆربلا‌وبۆتە‌وه‌، زۆر لە‌مێژە‌ هەر لە‌ ئێ‌رانە‌وه‌ بە‌ری‌گای گە‌شتیار و ئە‌وانە‌ی نیش‌تە‌جیی عێراقن بە‌ره‌و عێراق دە‌گوێ‌زرایە‌وه‌، کە‌چی عێراقیە‌کان ئالۆدە‌ نابن و مە‌یلیان بۆی نییە‌ تە‌نها لە‌سنووری‌کی زۆر دیاری‌کراو نە‌بی‌ت .

والە‌لای عێراقیە‌کان با‌وه‌ ئە‌فیون غی‌رە‌ت و پیا‌وه‌تی لا‌واز دە‌کات، وە‌ک دە‌ردە‌کە‌وێ‌ت ئە‌مە‌ش لە‌ گ‌رن‌گ‌ترین هۆ‌کارە‌ وای‌کرد‌وه‌ مە‌یلیان بۆی نە‌بی‌ت، ئە‌وان شتێ‌کیان دە‌وێ‌ پیا‌وه‌تیان بە‌هێ‌ز بکات نە‌وە‌ک لا‌وازی بکات، لە‌وانە‌شە‌ ئە‌مە‌یان لە‌ مە‌ی دۆ‌زی‌بی‌تە‌وه‌، لە‌بەر ئە‌مە‌شە‌ لە‌مە‌ینۆشی دە‌بن بە‌پالە‌وان، نیش‌انە‌ی سە‌رخۆشی و ئازا‌وه‌ و شە‌ریان لی‌ بە‌دە‌ردە‌کە‌وێ‌ت. دە‌گمە‌ن نییە‌ لە‌شارە‌کانی عێراق سە‌رخۆشێ‌ک لە‌سەر شە‌قام و سە‌ری کۆ‌لان بوە‌ستی، خە‌نجە‌ری هە‌ل‌کێ‌شی، رێ‌گە‌ بە‌ رێ‌بواران ب‌گ‌رێ‌ت. وە‌ک زانرا‌وه‌ هە‌ندێ‌ک خۆیان سە‌رخۆش دە‌کە‌ن بێ‌شە‌وه‌ی بە‌شێ‌کی زۆریان خوارد‌بی‌تە‌وه‌، لە‌وانە‌یە‌ مە‌بە‌ستیان دەر‌خستنی هێ‌ز و پالە‌وانی‌تی خۆیان بی‌ت. هە‌ندێ‌ک جاریش سە‌رخۆشێ‌ک لە‌ مە‌ی‌خانە‌ هە‌لدە‌سی‌تە‌وه‌ گێ‌چە‌ل بە‌ دانیش‌توان دە‌کات و جێ‌نۆدە‌دات، ئە‌مە‌ش سە‌ره‌تای شە‌ری‌کی گە‌رم دە‌بی‌ت لە‌نێ‌وانیان...

ئە‌گەر کۆ‌مه‌لێ‌ک برادەر لە‌ مە‌جلیسی‌کی خواردنە‌وه‌ دانیش‌تن، گ‌رن‌گ‌ترین شت دە‌بی‌ت رە‌چاوی بکە‌ن ئە‌وه‌یە‌ بە‌ وشە‌یە‌ک یان جۆ‌لە‌ و ئاماژە‌یە‌ک یە‌ک‌تر تۆ‌رە‌ نە‌کە‌ن. ئە‌وان زۆر ئا‌گاداری ئە‌و خالە‌ن، چون‌کە‌ زۆرجار تۆ‌رە‌یە‌کی گە‌وره‌ لە‌نێ‌وان

^{٣٥٤} نێ‌مه‌ هە‌ولمان دا‌وه‌ وێ‌رای وەر‌گێ‌رانە‌کە‌ هە‌ندێ‌ک وشە‌ و نێ‌دی‌ۆیە‌می عەرە‌بی وە‌ک خۆی ب‌گوا‌زینە‌وه‌، بە‌بێ‌وای ئە‌وه‌ی تام و چێ‌ژێ‌ک بە‌ وەر‌گێ‌رانە‌کە‌ دە‌دات، زۆ‌ری‌ک لە‌و وشە‌ و نێ‌دی‌ۆمانە‌ش بە‌شێ‌ۆیە‌ک لە‌شێ‌ۆە‌کان لە‌ما‌و کۆ‌ردە‌واری هە‌یه‌، ئە‌مە‌ سە‌ره‌رای گ‌رن‌گیە‌کە‌ی لە‌رووی مێ‌ژ‌ۆ‌ویە‌وه‌- وەر‌گێ‌ر

سەرخۆشان هەڵدەگیرسێت، ئەنجامەکی باش نابێت، تەنانت قوربانیش دەبێت، لەبەر ئەمەش کۆمەڵکی رێسای ورد لەکاتی خواردنەوە دانراوە دەبێت رەچاوبکرێت، وایله‌تاتوو کەسێک لەگەڵ ھاوڕێییانی دەخواتو، دەبێت لەگفتوگۆیان وشیاریبێت و هەستیاریبکرێت، و باشترە ستایشیان بکات و ئاماژە بەمروەتیان بکات، ئەوانیش دەبێت بەهەمان شێوە ھاو دەمی بن و بەمەش خۆشی دەکەوێتە دڵی هەمووان.

یەکیەک لەسروشستی سەرخۆشی ئەوەیە ناخی مەرۆف بە بەها و گریه‌ کێکراوەکانەوێت ئاشکرا دەکات. زۆریک لەخەڵکی ولاتانی پێشکەوتومان بینی بەهەموو شێوەیەک ئالودەیی مەینۆشین، تەنانت هەندیکیان لەمنداڵییەوێت لەگەڵی راهاتوون، کەچی ئەوان مەیلیان بۆ لاساری و پالەوانی نێیە لەکاتی سەرخۆشیدا. زۆر دەگمەنە ئەوەی لەخواردنەوەی شارەکانی عێراق دەبینرێت لەلای ئەوان هەبێت.

وەک دەردەکەوێت خەڵکی شارەکان لە مەینۆشی دەرفەتێک دەدۆزنەوێت بۆ ئەو کێبونەوێت لەژیانی کۆمەڵایەتیان بەدەستییەوێت دەنالێن. ئەوان لەمنداڵی لەسەر بەهای خۆزاکردن راهاتوون، لەگەورەیی بۆیان دەرکەوتووێت ئەم بەهایە هەندیکجار جێبەجێ ناکرێت، ئەمەش لەناخی خۆیان کێ دەکەن، کەواتە ئەوان لەخواردنەوە هەلێک دەدۆزنەوێت بۆ ئەوەی قەرەبووی ئەو شتە بکەنەوێت لەژیانی واقعییدا لەدەستیان داوێت.

ئەوەی لەوبارەییەوێت شایەنی باسە، بەدو لە رۆژگاری جاهیلیەت ئالودەیی مەیی بوون، شانازیان بەمەینۆشی دەکرد، پێیانوابوو مەیی تەنها شایەنی پیاوی ئازا وچەلەنگە، بەلام پیاو ترسێک تەنها شایەنی ئەوەیە (مەرگە) بخواتو، موسڵمان لەبەرەبەییانی جەنگی (بەدر) مەیان نۆشی، بۆئەوەی لەبەرامبەر موشەریکەکان ئازا و بۆیر بن^{٣٥٥}.

چەندین ئاماژەییە بۆ ئەوەی بەدوێت لەکاتی خواردنەوە مەیلیان بۆ سەرمەستیەکی توند هەبوو، ئەمەش لەگرتنترین ئەو ھۆکارانەبوو وایکردوو

^{٣٥٥} أحمد محمد الحوفي (الحياة العربية في الشعر الجاهلي) ص ٣٤٩

ئیسلاام مه‌ی له‌ په‌یره‌ وکارانی حه‌رام بکات. ئه‌وه‌ی جیگای سه‌رنجه به‌ دوه‌کان دوا‌ی ئه‌وه‌ی بوونه موس‌لمان توانیان واز له‌ خواردنه‌وه‌ی مه‌ی به‌ینن، ئه‌مه‌ش به‌ پێچه‌وانه‌ی خه‌لکی شاره‌کان، ئه‌وان له‌ خواردنه‌وه‌ به‌رده‌وام بوون سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی ئیسلاام حه‌رامی کردووه‌، ئایا هۆکاری ئه‌مه‌ چییه‌؟

من مه‌زنده‌ی ئه‌وه‌ ده‌کهم خواردنه‌وه‌ی مه‌ی له‌لای به‌دوه‌کان نه‌ریتیکی راگوزه‌ر بی‌ت، له‌وانه‌یه‌ له‌ جاهیلیه‌ت له‌ ئه‌نجامی تیکه‌ڵبوونیان به‌ شاره‌کانه‌وه‌ ئه‌و نه‌ریتیان بۆ هاتی، هاوشیوه‌ی ئه‌وه‌ی بته‌رستی و چه‌ندین نه‌ریتی دیکه‌ی شارنشینان وه‌رگرتووه‌. به‌دو وه‌ک خه‌لکی شار پێویستی به‌ مه‌ی نییه‌ بۆ نه‌فسدان به‌ ئاره‌زووه‌ کێکراوه‌کانی. زۆر ده‌گمه‌نه‌ له‌ بیابان که‌سانی ترس‌تۆک و بێده‌سه‌لات بدۆزیته‌وه‌، سه‌رخۆشی بکه‌نه‌ ده‌رفه‌تیک بۆ ده‌رخستنی پالنه‌وانیتی وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌لای خه‌لکی شار بینیمان.

نێریازی له‌ شاره‌کاندا:

له‌ راستیدا نه‌ریتی نێریازی له‌ سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان به‌ شیوه‌یه‌کی فراوان له‌ شاره‌کانی عێراق هه‌بوو، ده‌کریت ئه‌مه‌ش بۆ چه‌ندین هۆکار بگێڕینه‌وه‌، که‌ گرنه‌ترینیان ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌:

١- په‌روه‌رده‌ی کۆلان: بینیمان چۆن مندالانی گه‌ره‌ک نێریازی به‌ سیمایه‌کی زالبوون ده‌زانن و شانازی پێوه‌ده‌که‌ن و به‌ (چاوشکاندنێ ناوده‌به‌ن). (بکه‌ری) کاره‌که‌ واهه‌ست ده‌کات به‌ سه‌ر (به‌رکار) زال بووه‌ و چاوی شکاندووه‌، هه‌رده‌م ئه‌مه‌ی به‌ چاوده‌داته‌وه‌، به‌مه‌ش که‌سه‌ (به‌رکاره‌که‌) تووشی گرتی ده‌روونی ده‌بی‌ت و له‌لای هاوته‌مه‌نه‌کانی که‌ سایه‌تی لاواز و تیکش‌او ده‌بی‌ت، هاوپییه‌کانیشی ده‌بچه‌وێسنه‌وه‌ و به‌ سه‌ری زال ده‌بن.

کاتی‌ک ئه‌و مندالانه‌ گه‌وره‌ ده‌بن، ئه‌و نه‌ریت به‌ شاراوه‌یی له‌ ناخی زۆریکیان ده‌می‌نیته‌وه‌، ده‌گمه‌ن نییه‌ پیاوانی گه‌وره‌ ببینن شانازی پێوه‌ بکه‌ن، یان بیکه‌نه‌ نازناوی خراپی هه‌ندیکیان، وه‌ک رۆژگاری مندالانیان. هه‌ربۆیه‌ش له‌ نێو خه‌لکی عه‌وامی زۆریه‌ی شاره‌کانی عێراق دیارده‌یه‌ک باوه‌ به‌ (الش‌د: لاقه‌کردن) ناوده‌بریت، ئه‌گه‌ر بیان‌ه‌وی تۆ له‌ یه‌کێک بکه‌نه‌وه‌ ئه‌وا فێلی لی ده‌که‌ن، دواتر

گرێی ده‌ده‌ن و به‌زۆری لاقه‌ی ده‌که‌ن، به‌مه‌ش که‌سی لاقه‌کراو هه‌موو ته‌مه‌نی به‌چاوشکاوی ده‌مێنێته‌وه، که‌چی بکه‌ری لاقه‌کردنه‌که‌ شانازی به‌کاره‌که‌ی خۆی ده‌کات. یه‌کێک له‌ خانه‌دانه‌کانی ئه‌مڕۆ ده‌ناسم، له‌رۆژگاری گه‌نجیته‌ی سه‌رۆکی عه‌سابه‌ی لاقه‌کردن، مه‌زنده‌ ده‌که‌م ئێستاش شانازی به‌ (سه‌روه‌رییه‌کانی!) رابردووی بکات.

٢- توندی حجاب (دابڕانی ژنان): له‌رووی زانستیه‌وه‌ سه‌لمینراوه، هه‌رچه‌نده‌ دابڕانی ژنان له‌ کۆمه‌لگا زیاد بێت ئه‌وا رێژه‌ی نێریازی له‌نیوان تاکه‌کانی زیاتر ده‌بێت، ئه‌مه‌ش ئه‌نجامی سروشته‌ی، چونکه‌ مڕۆ ئاره‌زووی په‌یوه‌ندی سیکی هه‌یه‌ و ده‌یه‌وی چێژی لێ وهر‌بگرێت، نه‌گه‌ریش بیه‌ی به‌هۆی هه‌ر هۆکارێکه‌وه‌ ره‌گه‌زی به‌رامبه‌ر جیاکراوه‌ته‌وه، ئه‌وا هه‌ول ده‌دات قه‌ره‌بووی بکاته‌وه، بۆیه‌ ده‌یه‌وی له‌گه‌ڵ هاوهر‌گه‌زی خۆی جووت بێت. ئه‌مه‌ش وایکردوه‌ هه‌ندێک پیاو له‌و کۆمه‌لگایانه‌ی ژنانی تێدا دابڕاو و حجابی تێدايه، مه‌یلیان بۆ جووتبوونی مێرمنداڵی تازه‌ پیگه‌یشتوو که‌ له‌ژنان ده‌چن، کاتێکیش ئه‌و منداڵه‌ گه‌وره‌ بوو مووی لێهات ئه‌وا وازی لێده‌هێن.

٣- کولتوری ئینکیشاری: له‌به‌شیکی رابردوو ئاماژه‌مان بۆ ئه‌وه‌کرد عێراق له‌لایه‌ن ئینکیشاریه‌کانه‌وه‌ فرمانه‌وه‌ایی ده‌کرا، تا ئه‌و کاته‌ی له‌ساڵی ١٨٢١ له‌نیوبران، تاکه‌کانی ئه‌و سوپایه‌ هه‌ر له‌منداڵیه‌وه‌ له‌ قوتابخانه‌ ناوخۆیه‌کان دانرابوون بۆ ئه‌وه‌ی فێری هونه‌ری جه‌نگ بن، ئه‌وه‌ی زانراوه‌ ئه‌و قوتابخانه‌نانه‌ له‌سه‌رده‌میکی دره‌نگدا له‌رووی ئاکاره‌وه‌ دروست نه‌بوون، له‌وانه‌یه‌ قوتابیه‌کان له‌نیوان خۆیاندا نێریازیان کردبێت، یان له‌گه‌ڵ مامۆستاکان ئه‌نجامیان داوه‌، مه‌مالیکیش (کولمه‌ندیه‌کان) له‌مه‌دا هاوشتیه‌ی ئینکشاریه‌کان بوون، وه‌ک ئه‌وان له‌منداڵیه‌وه‌ بۆ به‌شه‌ ناوخۆیه‌کان ده‌بران^{٢٥٦}. مه‌مالیک نزیکه‌ی ٨٠ ساڵ حوکمرانی عێراقیان کرد، له‌ناوچوونیشیان هاوکات بوو له‌گه‌ڵ له‌ناوچوونی ئینکیشاریه‌کان.

^{٢٥٦} علي الوردي (مهزلة العقل البشري) ص ٩-١٠

هه‌رچۆنێک بێت نێربازی له‌نیۆ ده‌سه‌لاتداری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بڵاوبووه، ئه‌و کاته‌ش مه‌مالیک و ئینکیشاریه‌کان جله‌وی ده‌سه‌لاتیان له‌ده‌ست بووه، ئه‌مه‌ش وایکردوه نێربازی له‌نیۆ خه‌لک ئاسایی و ریزی هه‌بێت، ئه‌و له‌به‌رچاوترنه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌ش تا ماوه‌یه‌کی دره‌نگ له‌شاره‌کانی عێراق باو بوو.

له‌باره‌ی راده‌ی بڵاوبونه‌وه‌ی نێربازی له‌شاره‌کانی عێراقدا له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان، ئاماریکمان له‌به‌ر ده‌ست نییه، به‌لام مه‌زنده‌یه‌ک به‌نزیکه‌یی هه‌یه ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه ده‌کات نێربازی له‌عێراق ئه‌وکات له ٤٠٪ دانیشتوان هه‌بوو، ئه‌مه‌ش ریزه‌یه‌کی زۆره‌ له‌هه‌موو ولاتانی دیکه‌ زۆتره، له‌ ئیماراتی که‌نداو نه‌بێت.

راده‌ی بڵاوبونه‌وه‌ی نێربازی وه‌ک نه‌ریتیک له‌چایخانه‌کان ده‌رده‌که‌وێت. ئه‌مه‌ش بابه‌تیک ئاسایی بوو پیاو له‌چایخانه‌ دانیشت، غولامه‌ تایبه‌ته‌که‌ی هه‌رده‌م له‌گه‌ڵ دایه‌ت ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بێت. خانه‌دان و ده‌وله‌مه‌دان و راهاتبوون پاره‌یان له‌ غولامه‌کانیان خه‌رج ده‌کرد و پۆشاکێ گرانبه‌هایان بۆ ده‌کپین، پێداویستی بژێویان بۆ دابین ده‌کردن، ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ کاره‌کانیان به‌شداریان پێده‌کرد. پیاویکی‌ش شه‌رمی له‌مه‌ نه‌ده‌کرد، له‌وانه‌شه‌ له‌زۆر حاڵه‌ت شانازی کردبێت، ئه‌م نه‌ریتیه‌ش تا ئێستا ماوه.

تویژه‌ران هاوهره‌گه‌زبازی بۆ دوو جۆره‌ پۆلین ده‌که‌ن (لادانی سیکیسی پۆزه‌تیف) و (لادانی سیکیسی نێگه‌تیف). تێبینی ئه‌وه ده‌کرێت لادانی سیکیسی به‌هه‌ردوو جۆره‌که‌یه‌وه نێگه‌تیف و پۆزه‌تیف له‌ هه‌موو کۆمه‌لگا‌کانی مرقایه‌تی هه‌یه. هافلۆک ئه‌لیسی تویژه‌ر پێیوایه له ٢٪ دانیشتوانی جیهان له‌هه‌موو ولاتان تووشبووی لادانی سیکیسین که‌ ناتوانن لێی ده‌ربازبن^{٣٥٧}. ئه‌مه‌ش لادانیکی سروشتیه‌ له‌ ئه‌نجامی هه‌له‌یه‌ک ده‌بێت له‌پێکهاته‌ی جه‌ستیانه‌وه، نێر چه‌زی له‌نێره، مێ چه‌زی له‌مێیه. تاکێک له‌وان جا نێگه‌تیف بێت یان پۆزه‌تیف به‌پێی بارودۆخی ده‌وربه‌ری ده‌بێت که‌ له‌ سه‌ره‌تای هه‌یبووه، زانستیش له‌چاره‌سه‌رکردنی ئه‌وانه‌ که‌م توانا ده‌رچوو، ته‌نها که‌مێک نه‌بێت. لاده‌ره سروشتیه‌کان به‌وه‌ له‌لاده‌ره‌کانی دیکه‌ جیا ده‌کرێنه‌وه، خاوه‌ن مه‌یلیکی

سروشستی ریزه‌پن، پیاوچه‌زی به‌پیاویکی ته‌واو هه‌یه‌ خاوه‌نی ماسولکه‌ی به‌هیز و مووی چر بیت، ژنیش چه‌زی به‌مییه‌ ته‌واو نه‌رم و ناسکۆله‌ بیت. ئه‌مه‌ش مانای ئه‌وه‌یه‌ جیاوازیه‌کی زۆر له‌نیوان لادانی سروشتی و لادانی وه‌رگیراو هه‌یه‌، یه‌که‌میان نه‌خۆشیه‌ و زۆرجار چاک نابنه‌وه‌، که‌چی دووه‌میان خاوه‌نه‌که‌ی به‌سروشستی خۆی لادهر نییه‌، به‌لکو لادانه‌ سیکسیه‌که‌ی له‌ ده‌وروپه‌ره کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌ی وه‌رگرتووه‌، ئه‌و ده‌یکاته‌ قه‌ره‌بووکردنه‌وه‌یه‌ک بۆ له‌ده‌ستدانی ره‌گه‌زی به‌رامبه‌ر، که‌واته‌ ئه‌مجۆره‌یان چاره‌سه‌ری هه‌یه‌، رێژه‌ وجۆره‌که‌ی به‌پێی بارودۆخی ده‌وربه‌ر ده‌گۆرێت.

به‌هه‌رحال ده‌توانین بڵێین، له‌رووی تووشبووانی لادانی سروشتی عێراق جیاوازی له‌گه‌ڵ ولاتانی دیکه‌ی جیهان نییه‌، ئه‌و که‌سانه‌ش به‌پێی مه‌زنده‌که‌ی هه‌فلۆک رێژه‌یان له‌ ۲٪ی دانیشتوان زیاتر نییه‌، ئه‌وانیش وه‌ک یه‌ک له‌ بیابان و لادێ و شاره‌کان هه‌ن، به‌لام تووشبووان به‌لادانی وه‌رگیراو له‌عێراق، له‌شاره‌کان زۆن، له‌لادێکان که‌من، له‌بیابان بوونیان ده‌گمه‌نه‌.

ئه‌وه‌ی جینگای سه‌رنجه‌ لادانی نیگه‌تیف (ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌وی ره‌گه‌زبازی له‌گه‌ڵ بکریت، نه‌وه‌ک خۆی بکه‌ر بیت) له‌شاره‌کانی عێراق رێژه‌ی زۆرکه‌مبوه‌، که‌چی لادانی پۆزه‌تیف وه‌ک پێشتر ئاماژه‌مان بۆ کرد، ده‌گاته‌ ۴۰٪. به‌لام رێژه‌ی لادانی نیگه‌تیفه‌ ۱٪ زیاتر نییه‌، ئه‌م جیاوازیه‌ی نێوانیان بۆ ئه‌و به‌ها کۆمه‌لایه‌تیه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ که‌ له‌شاره‌کان زāl بووه‌.

خه‌لک له‌ولاتانی رۆژاو به‌یه‌ک چاو سه‌یری لادانی پۆزه‌تیف و نیگه‌تیف ده‌که‌ن و جیاوازی له‌نێوانیان ناکه‌ن. ئه‌وان هه‌ردوو جۆر به‌نه‌خۆشی ده‌روونیان به‌دژه‌باو داده‌نن، ئه‌گه‌ر وه‌سفێ که‌سیکی تووشبوو به‌لادانی سیکسی بکه‌ن، ئاماژه‌ بۆ جۆری لادانه‌که‌ ناکه‌ن، گوێگریش نازانی ئه‌و نیگه‌تیفه‌ یان پۆزه‌تیف. که‌چی له‌ شاره‌کانی عێراقدا بابه‌ته‌که‌ پێچه‌وانه‌یه‌. خه‌لک رقیان له‌ لادهری نیگه‌تیف ده‌بێته‌وه‌، ئه‌و جۆره‌ که‌سانه‌ش له‌ خراپترین باری سووکایه‌تی و شه‌رمه‌زاریین، که‌چی لادهری پۆزه‌تیف شه‌رم له‌لادانی خۆی ناکاته‌وه‌، ره‌نگه‌ زۆرجاری شانازی پێوه‌ بکات، ئه‌و سه‌ره‌که‌وتوووه‌ توانیویه‌تی چاوی خه‌لک بشکینێ، بێته‌وه‌ی که‌س

سروشتی کۆمەلگەى عىراقى.....

بتوانى چاوى ئەو بشكىنى، ئەمەش واىكردووه رىژەى لادانى پۆزەتيف لەنىو خەلكى شار لە لادانى نىگەتيف زياترېت.

لەراستيدا ئەم تىپوانىنە بۆ لادەرى پۆزەتيف بەشىئەىەكى بەرچاوا بەمدواىيە گۆرپاوه، چونكە خەلك رقيان لە لادەرى پۆزەتيفە و بەقىزەوہنى دەزانن. دەتوانن بلىين لادانى پۆزەتيف بەرە بەرە لەنىو نەوہى نوئى بەرەو نەمان دەچىت، لەمەشدا سفورى ژنان و دەرکەوتنى نوپيان ھاوکارى کردوون. بۆيە دەبين گەنجان بەدواى کچانەوہن، جۆرەھا ھونەرى غەزەل گوتن و دلدارى بەکاردەھىتن، بەدواى غولام راناكەن.

شوينى رابواردن لە شارەکاندا:

مرۆف لەسەرتاسەرى جىهان لەوہ راھاتووه، پەنا بۆ رابوردن و سەرگەرمى ببەن، ئەمەش وەك نەفەسىك بۆ رزگارېوون لەمەىنەتى كېكردنى ژيانى كۆمەلايەتيان. ژيانى كۆمەلايەتى بەشىئەىەكى گشتى لەژىر قورسايى كۆت وەند و ھەندىك نەرىت بەرپۆەدەچىت مرۆف تەنگەتاو دەكات و رىگىرى لىدەكات بەدواى شەھووت و ئارەزووہ سروشتىەكانى بىت، بۆ ئەمەش لە ھەموو كۆمەلگای مرۆيى جۆرەھا رابواردن دانراوہ و كاتى ديارىكراو ھەيە بۆ چىژوہرگرتن لىيان.

لەبىبابان و لادىكانى عىراق تىبىنى دەكرىت پىاوان ئاھەنگى بىوك گواستەنەوہ وىئەكانى دىكە دەكەنە ھەلىك بۆخويان، بۆيە جۆرە سەمايەك دەكەن بە (چۆپى) ناسراوہ، ھەندىك جارېش ژنان بەشدارى لەچۆپى دەكەن. ژۆرجارېش كات بۆ سوارچاكى و پىشېركى شەپەشمىر و دارەسا دەكەن، ژنان سەبرىان دەكەن و ھەلھەلىيان بۆ دەكەن، ئەوانىش ھەست بەخۆشى وشادى دەكەن.

لەم لاىەنەوہ لەلادىكانى عىراق قەرەج رۆللىكى گرنكى ھەيە، ئەوان كچانى شارەزايان ھەيە لەسەما وگۆرانى. قەرەجەكان لەنىو ھۆزەكانى لادى دەگەپۆن و ھەندىك سەرگەرمى و خۆشى ئەوان دابىن دەكەن. كاتىك دىينە شارەكانى عىراق دەبينن ئەو رابوردنەى ھەيە خەلك تىر ناكات. جياكردنەوہىەكى توند لە نىوان ژنان و پىاوان لەشارەكان ھەيە، توندپەويەك بەرامبەر بە ژن ھەيە، ئەمەش

وايكردووھ كېكردنئىكى سىنكىسى لەنىو دانىشتوانى شارەكان ھەبىت، بەجۆرىك پەنا بۆ ئەو رابوردنانە دەبەن كە دروست نىين و خالى نين لە بىئابرويى.

لەشارەكانى عىراق جۆرىك لەرابواردن ھەيە، پىيى دەگوترىت (الكسلە)^{٣٥٨} ئەمە لەچەند رۆژئىكى ديارىكراوى سال روو دەدات. ژنان لەو رۆژانە دەچنە سەر مەزارىك لەمەزارەكان و ماوھى چەند كاترئىمىرىك لەوى دەمىننەو، چا دەخۆنەو و ھەندىك خواردن دەخۆم. ئەو كاتەش گەنجان دىن رىشيان تاشيوھ و نايابترين جلى خۆيان پۆشيوھ، ئىدى دەوروخولى ژنان دەدەن، ئەوان چىژئىكى گەرە لەمە دەدۆزنەو، ھەر يەكك لەوان واھەست دەكات بەجوانىەكەى ھۆشى ژنانى بردووھ، گىچەل بەژنان دەكەن و چاوبازيان لەگەل دەكەن، بۆ ئەوھى يەككىيان (راو) بكەن. ھەندىك چار لەمەدا سەردەكەون.

دەتوانىن بلىن ئەو دياردەيە، دەرەتەى بەھەندىك پياوان دەدا بۆ كەمكردنەوھى كېكردىنى سىنكىسيان. ھەندىك كەسانى بەئىرەيى ھەوليان دا مەزارگە پىرۆزەكان لەو دياردەيەى خراپى ئاكار دووربەنەوھ، بەلام سەركەوتوونەبوو، ئەوانە چەند خراپەيەكن لەسروشتى ئەو باردۆخە كۆمەلايەتيە ھەلقولۆھ كە خەلكى شارەكانى تىيدا دەژىن.

جۆرىكى دىكەى رابواردن ھەيە لەكاتى ئاھەنگى بووك گواستەنەو و ئاھەنگى سوننەتكردن ئەنجام دەدرىت. پياوان لەم رۆژەدا ئىوارە لەمالى خاوەن ئاھەنگەكە كۆدەبنەو، بەدەف گۆرانى دەلین، ھەندىك غولام و پياو ھەلدەستەنەو لەگەل گۆرانىيەكان سەما دەكەن. وەك نەرىتەك ژنان لەسەر بەلەكۆنى مالىەوھ يان لەسەربان سەيرى ئاھەنگەكەن دەكەن، جا ئەو كاتە دەبنىن پياوى بەشدار بوو لەئاھەنگەكە كەسپتەكى دىكەى دەبىت و كەسپتى ئاسايى نامىتى، ھەول دەدات جىي سەرنجى ژنانى تەماشاكەر بىت، جولەى دەگۆرپىت و دەنگى لەگۆرانى بەرز دەكاتەو، زۆرجارىش بەتوپەيى ھەلدەچى ئەگەر ھەست بكات سوكاىەتى پىدەكرىت، بۆيە تەقيەك دەكات يان خەنجەرەكەى ھەلدەكىشى، بەمەش

^{٣٥٨} الكسلە: جۆرىك لە سەفرەيە لەسەر مەزارەكان ژنان ئەنجامى دەدەن بەتايبەتى لەومرزى بەھاردا. - وەرگىز

ده‌یه‌وی پآله‌وانیستی خۆی به‌ژنان نیشان بدات وه‌ك چۆن جوانیه‌كه‌ی خۆی ده‌رخستوه، زۆرشه‌پی توندیش له‌ئه‌نجامی ئه‌م دیاردیه‌ كه‌وتۆته‌وه‌.

خه‌لكی شار وه‌ك به‌دو و لادییه‌كان به‌ سه‌مای میلیلی دلخۆش نه‌ده‌بوون. ته‌نها سه‌مای تایبه‌ت به‌پیاوان هه‌بوو، ئه‌ویش تاك تاكه‌ وه‌ك پێشتر باسمان كرد، له‌ ئاهه‌نگی بووك گواستنه‌وه‌ و ئاهه‌نگه‌كانی دیکه‌ ئه‌نجام ده‌درا. هه‌ندێك تاك له‌و جۆره‌ سه‌مایان پسیپۆر بوون به‌یه‌كێك له‌وان ده‌گوترا (الشعار) خه‌لكه‌كه‌ وای به‌لاوه‌ په‌سه‌ند بوو ئه‌و كه‌سه‌ می‌رمنداڵی‌کی لوس بێت، رووخسار وچه‌سته‌ی له‌ژنان بچیت، كاتێك ئه‌مه‌ له‌نیویان سه‌مای ده‌كرد سك و سمتی ده‌له‌رانده‌وه‌. زۆرجار پیاوان عاشقی ئه‌و جۆره‌ غولامانه‌ ده‌بوون، كێبركییان له‌سه‌ر ده‌كرد و شه‌ریان له‌پێناو ده‌كرد.

عه‌بدولكه‌رمی عه‌لاف له‌ یاده‌وه‌رییه‌كانی خۆی له‌باره‌ی به‌غدا‌ی دوا‌رۆژه‌كانی عوسمانیدا، باس له‌وه‌ ده‌كات می‌رمنداڵی بینیه‌و به‌جلی ژنانه‌وه‌ سه‌میان كردوه‌ و له‌ژنان ده‌چوون له‌سه‌ر ئه‌و ته‌خته‌ی شانۆ كه‌ له‌یه‌كێك له‌قاوه‌خانه‌كانی به‌غدا بۆیان ئاماده‌كرا‌بوو، ئه‌ویش قاوه‌خانه‌ی (سبع) بوو.^{٣٥٩}

قاوه‌خانه‌كان له‌به‌غدا:

شاری عێراقی به‌وه‌ ناوبانگی ده‌ركردوه‌، له‌هه‌موو شاره‌كانی دیکه‌ دونیا ژماره‌ی قاوه‌خانه‌كانی به‌گوێره‌ی دانیش‌توان زۆره‌. یه‌كێك له‌گه‌شتیاره‌كان وه‌سفی ده‌كات و ده‌ڵێ "له‌نیوان هه‌ر دوو قاوه‌خانه، قاوه‌خانه‌یه‌ك هه‌یه‌". وه‌ك ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ بۆ ئه‌وه‌ بكات ژماره‌ی زۆری قاوه‌خانه‌كانی عێراق وه‌ك زۆری كه‌نیسه‌كانی رۆمایه‌.

زۆری قاوه‌خانه، یه‌كێكه‌ له‌نیشانه‌كانی لاوازی ژیا‌نی ماڵ له‌شاره‌كانی عێراقدا، زۆربه‌ی پیاوان كاتی ده‌ستبه‌تالی خۆیان له‌قاوه‌خانه‌كان به‌سه‌رده‌بن، كه‌ پێش‌تریش له‌دیوه‌خانه‌كان به‌سه‌ریان ده‌برد. وه‌ك ده‌رده‌كه‌وێت قاوه‌خانه‌كان له‌سه‌ره‌تای ده‌ركه‌وتنیان له‌عێراق كێبركی‌ی له‌گه‌ڵ دیوه‌خانه‌كان ده‌كرد بۆ راكێشانی پیاوان، دوا‌جاریش به‌سه‌ر دیوه‌خان زالبوو.

^{٣٥٩} عبدالكریم العلاف (بغداد القديمة) ص ١٢١

قاوه‌خانه بۆیه به‌ناو ناوده‌بریت، چونکه شوینیک بووه قاوه‌ی تیدا پیشکەش کراوه، تەنانەت زۆریک لەخەلکی عەوامی عێراق قاوه‌خانه به (القهوه : گەهوه) ناوده‌بن. زۆریکیش لەقاوه‌خانه‌کان ئیستا لەبری قاوه، چای تیدا پیشکەش دەکریت، که‌چی هیشتا ناوی قاوه‌ی پتوه لکاوه.

یه‌که‌م قاوه‌خانه له‌به‌غدا له‌سه‌رده‌می والی عوسمانی (جفاله زاده)، خاوه‌نی شوینە‌که‌ش به‌ناوی "خان جفان" به‌ناویانگ بووه، ئەمە نزیکه‌ی ساڵی ١٥٨٣ بووه، شوینە‌که‌ی ئیستا ده‌که‌وێته نزیك قوتابخانه موس‌تنه‌نسریه‌وه. دوا‌ی چه‌ند ساڵیک قاوه‌خانه‌یه‌کی دیکه، له‌سه‌رده‌می والی حه‌سه‌ن پاشا کرایه‌وه، شوینە‌که‌ی نزیك بووه له‌مزگه‌وتی وه‌زیر له نزیك پر‌دی کۆن^{٣٦٠}. دواتر یه‌ك به‌دوا‌ی یه‌ك له‌سه‌رتاسه‌ری به‌غدا قاوه‌خانه ده‌کرایه‌وه و دوا‌جاریش له‌شاره‌کانی دیکه قاوه‌خانه داده‌نرا.

مه‌زنده ئەوه‌ی ده‌که‌ین له‌سه‌ره‌تادا قاوه‌خانه‌کان ته‌نها که‌سانی ئاست نزم و ئەه‌لی رابواردن هاموشۆیان کردووه. وه‌ك باس ده‌کریت هه‌ندیک له‌و قاوه‌خانه‌ن غولامی جوانی داناوه بۆ پیشکە‌شکردنی قاوه به‌میوانه‌کان و موس‌یقای تیدا ژهنراوه^{٣٦١}، به‌لام کاتیك قاوه‌خانه‌کان به‌پیتی تیپه‌رپوونی رۆژگار ژماره‌یان زیادی کردووه، ئەوا جۆریک له‌تایبه‌تمه‌ندی تیدا ده‌رکه‌وتوه، بۆیه هه‌ر چین و تو‌یژیکی خه‌لك قاوه‌خانه‌ی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌بووه. دوا‌جاریش هه‌ندیکیان ناویانگی چاکی وه‌رگرتوه پیاوانی بازارگان و خانه‌دانه‌کان هاموشۆیان کردووه، هه‌ندیکی دیکه‌ش ناویانگی خراپی هه‌بووه، که‌سانی ئاست نزم و ئەه‌لی رابوردن و ئاره‌زووبازی بالنده و نیربازه‌کان سه‌ردانیان کردووه. له‌هه‌ر گه‌رە‌کیکیش قاوه‌خانه‌ی تایبه‌ت هه‌بووه، به‌جۆره‌یان ده‌گوترا (مقهی الطرف).

به‌هه‌رحال ده‌توانین ب‌لێن زۆریک له‌قاوه‌خانه‌کان شوینی به‌دناکاری بووه، بۆیه پیاوانی ئایینی و موخاف‌زکاران له‌خه‌لکی شار له‌قاوه‌خانه وچایخانه‌کان دانه‌ده‌نیشتن. وه‌ك نه‌ریتیکیش قاوه‌خانه شوینی دانیشتنی گه‌نجان نه‌بوو، ته‌نها

^{٣٦٠} یعقوب سرکیس (مباحث عراقیة) ج ٢، ص ١٨٧-١٩٠
^{٣٦١} المصدر السابق، ج ٢، ص ١٧٩

ئەو کاتە نەبیّت کە ریشی دەهات. ئەگەر گەنجیکی لوسکە ی بۆ موو لە چایخانە دانیشتبوایە ئەوا بە بەدره‌وشت ناودەبرا.

هەندیک لەخاوەن قاوه‌خانه‌کان، هونەری راکێشانی موشتەریان هەبوو، جاران کە سانیکیان بەکری دەگرت بۆ ئەوەی گۆرانی بۆ موشتەریەکان بۆ، یان چیرۆکی هاوشتیوەی عەنتەرە ی عەبسی و ئەبوزەیدی هیلالی و حمزە ی پالەوانیان بۆ بگێڕیتەو. دواتر قەوان هاتە عێراق بەکارهێنانی لە چایخانەکان زۆر باو بوو، بەکارهێنانی بەردەوام بوو تا رادیۆ دەرکەوت، ئیستا سەرەرای رادیۆ، تەلەفزیۆنیش لەقاوه‌خانه‌کان بەکار دێت.

شوینەکانی سەماکردن لەعێراق:

یەكەم سەماگە (شوینی سەماکردن) لەعێراق سەماگە ی (سبع) بوو لەبەغدا. ئەم شوینە لەسەر تادا قاوه‌خانه‌بوو ئەوەک شوینی سەماکردن، خاوەنەکە ی کە ناوی (سبع) بوو، هەولێ دا بەسەر لەرکابەری بەسەر خاوەن قاوه‌خانه‌کان زالۆ بیّت، بۆیە کۆمه‌لێک غولامی هێنا سەمایان دەکرد، لەمەش سەرکەوتنیک ی بۆ وینە ی بەدەست هێنا.

عەبدولکەریم عەلاف رووداوێکی دلته‌زێن دەگێڕیتەو، کە لەو قاوه‌خانه‌یە لەساڵی ١٩٠٧ رووداوه، ناوه‌پۆکی رووداوه‌کە ئەوەیە: پیاویکی جوله‌کە هەبوو ناوی سەلیم بووه، مێرمنداڵێکی مەسیحی بەناوی نەعیم هەلخەلە تاندووه، ئەو کۆرە زۆر جوان و قوژ بووه، دەیهێنیتە سەماگە کە بۆ ئەوەی لەوێ کار بکات، خەلک هەموو شەویک لەو شوینە کۆدەبنەو بۆ ئەوەی ئەو جوانیە بۆ وینە یە ببینن. هەندیک لەخەلکی بەغدا خۆشیان دەوێت و دەیانەوێ خراپە ی لەگەڵ بکەن، بەلام دەروونی پاکە مێرمنداڵەکە ئەمە رەتدەکاتەو. زۆر جار هەولیان داوه بەپارە و بەلێنی گەورە فریوی بدەن، بەلام سوودی نەبووه. تا شەویک یەکیکیان بەسەر خۆشی دێت، سەماگە کەش سەدان کەسی تێدا بووه، ئەو پیاوه تەقە لە غولامە کە دەکات، منداڵە هەتیوه فریودراوه‌کە دەکەوێتە سەر زەوی و خەلتانی خوێن دەبیّت، ئەوکاتە دەریتە نەخۆشخانە ی غەریبان (مستشفى الغریبان) لەوێ لەسەر جێگای دەکەوێت لەتاو نازار و بەدبەختی خۆی، تا گیان لەدەست دەدات.

خوالیخۆشبوو مه‌عروف ره‌سافی شاعیر به‌قه‌سیده‌یه‌ك به‌ناوینیشانی (هه‌تیوێکی فریودراو) میژووی سالی مردنه‌كه‌ی تۆماركردوه‌...^{٣٦٢}.

یه‌كه‌م ژن له‌سه‌ر ته‌ختی شانۆ له‌عێراق سه‌ما بگاته‌ پێشه‌ی خۆی (رحلو جراده) بوو، ئه‌و ژنه‌ خه‌لكی حه‌له‌ب بوو، له‌سالی ١٩٠٨ هاتۆته‌ به‌غدا، ئه‌مه‌ش له‌سه‌ربه‌ندی سه‌ركه‌وتنی بزووتنه‌وه‌ی ده‌ستووری بوو كه‌ به‌مه‌شروته‌ی ناسراوه‌. دوا‌ی ئه‌و زۆریك له‌سه‌ماكه‌ر هاتنه‌ عێراق هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌و ته‌ختانه‌ سه‌میان ده‌كرد كه‌ له‌هه‌ندێك قاوه‌خانه‌ی مه‌یدان بۆیان حازر كرابوو، وه‌ك قاوه‌خانه‌ی (سه‌بع) و (عه‌زاوی) و (سه‌واس).

زۆریك له‌ خه‌لكی به‌غدا شه‌یدای ئه‌و سه‌ماكه‌رانه‌ بوون، بۆیه‌ ده‌چوونه‌ ئه‌و قاوه‌خانه‌ی ئه‌وان هه‌موو شه‌ویك سه‌مایان تێدا ده‌كرد و پاره‌ی خۆیان له‌وێ خه‌رج ده‌كرد، ته‌نانه‌ت هه‌ندێك له‌و پیاوانه‌ به‌شێك له‌مالی خۆیان ده‌فروشت و كاروباری خۆ و خێزانیان فه‌رامۆش ده‌كرد. ئه‌و ماوه‌یه‌ی ژیا‌نی خه‌لكی به‌غدا له‌را‌بردودا نمونه‌ی نه‌بووه‌، له‌ناكاویش ئه‌و ژنه‌ جوانه‌نیان بینى سك و سمتیان ده‌له‌رانده‌وه‌. كاتیك نازیان ده‌كرد و هونه‌ری فریودانیان به‌شیتویه‌کی سه‌یر به‌كارده‌هێنا، پیاوان سه‌ریان ده‌سوراند وه‌ك ئه‌وه‌ی دونیا‌یان له‌سه‌ر كا‌ول بووییت. مه‌عروف ره‌سافی له‌قه‌سیده‌یه‌ك ئاماژه‌ بۆ ئه‌مه‌ كردوه‌ و ده‌لی:

أرى بغداد تسبح في الملاهي وتبعث في الأوامر والنواهي^{٣٦٣}

(واته: به‌غداد ده‌بینم له‌مه‌لهاكان مه‌له‌ ده‌كات، به‌شیتویه‌ك یاری به‌باشه‌ و خراپه‌ ده‌كات - وه‌رگێڕ)

كاتێك جه‌نگی یه‌كه‌می جیهان به‌رپابوو، ئه‌وا یه‌كسه‌ر سه‌ماگه‌كان دامرگانه‌وه‌، خه‌لك ئه‌و كات سه‌رقالی ئه‌و كاره‌ساته‌ بوو كه‌ به‌سه‌ریان هاتبوو. پیاوان وه‌ك میگه‌ل بۆ جه‌نگ ده‌بران، زۆریكیش له‌وان ده‌رۆیشتن و نه‌ده‌گه‌رانه‌وه‌، به‌تایبه‌تی

^{٣٦٢} عبدالکریم العلاف (المصدر السابق) ص ١٢١

^{٣٦٣} عبدالکریم العلاف (المصدر السابق) ص ١٢٣

ئه‌وانه‌ی ره‌وانه‌ی به‌ره‌ی قه‌فقاسیا کرابوون، له‌سه‌رما و برسیتی له‌ناو ده‌چوون، به‌مه‌ش پرسه و کپوژانه‌وه سه‌رتاسه‌ری شاره‌کانی گرت‌وه ^{٣٦٤}. هه‌یشتا جه‌نگ کۆتایی نه‌هاتبوو، سه‌ماگه‌کان سه‌رله‌نوێ ده‌رگاکانیان کرده‌وه، وه‌ك ده‌رده‌که‌وێ هه‌لاوسانی دراو له‌دوای جه‌نگ هۆکاریك بوو بۆ بووژانه‌وه‌ی سه‌ماگه‌کان، ئه‌وانیش له‌گه‌ڵ ئه‌مه ژماره‌یان زۆربوو، ئه‌مه به‌شیه‌یه‌کی تایبه‌ت له‌ به‌غدا و به‌سرا ده‌رکه‌وت. خاوه‌ن تیاثرۆکان سه‌ماکه‌ریان له‌ سووریا و لوبنان و میسر ه‌اورد‌ه ده‌کرد، به‌مه‌ش کاغه‌زی دراو وه‌ك باران ده‌پژایه ژێر پیتی سه‌ماکه‌ره‌کان.

ده‌سه‌لاتی داگیرکه‌ر له‌عێراق پارهی‌یه‌کی زۆری بۆ خۆراکی سه‌ربازه‌کان و دروستکردنی سه‌ربازگه‌ خه‌رج کردبوو، بۆیه گیرفانی زۆریك له‌خه‌لکی شار پ‌ر بوو له‌پاره، به‌مه‌ش ژماره‌یه‌کی زۆر (ده‌وله‌مندی جه‌نگ) له‌نیواندا ده‌رکه‌وت، هه‌ندیک له‌وان، له‌ مه‌لهاکاندا، کیسه‌ی ئه‌و پارانه‌یان به‌تال ده‌کرد که له‌پ‌رێکدا ده‌ستیان که‌وتبوو.

ئه‌و سه‌ماکه‌ره‌ی له‌ده‌ره‌وه ده‌هات، عێراقی به‌ کانگه‌ی ژێر ده‌زانی، ئه‌گه‌ر ئه‌و جوان بووایه خاوه‌ن له‌شیکێ سفت و خروخۆل بوایه، له‌کاتی سه‌ماکردنیش له‌ووژاندنی شه‌هوه‌ت شاره‌زا بوایه، ئه‌وا ده‌یتوانی زۆریك له‌پیاوان بخاته‌ داوای خۆی و ده‌ست به‌سه‌ر هه‌موو شتیکیان بگریت. بۆیه کاتیک سه‌ماکه‌ر ده‌چوه سه‌رته‌خته‌ی سه‌ماکردن ئه‌وا به‌پیتی ریکه‌وت غه‌مزه و زه‌رده‌خه‌نه‌ی به‌سه‌ر ئاماده‌بووان ده‌به‌خشیه‌وه. به‌مه‌ش هه‌ر یه‌کێک له‌ئاماده‌بووان وا هه‌ستی ده‌کرد غه‌مزه و زه‌رده‌خه‌نه بۆ ئه‌وه، وا هه‌ستی ده‌کرد ئه‌و جوانترین که‌سه و له‌هه‌موویان شیکتر و سه‌رنجراکێشتره، بۆیه ده‌بی‌ت سه‌ماکه‌ره‌که که‌وتبێته‌ داوای دل‌داری ئه‌و له‌به‌ر جوان و نازداریه‌که‌ی، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش دیاری پێشکه‌ش ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی گ‌ری دل‌داری له‌دلی سه‌ماکه‌ره‌که به‌گورتر بکات.

^{٣٦٤} ئه‌وه‌ی شایه‌نی باسه‌ حکومه‌تی عوسمانی بریار به‌سه‌ربازکردنی نیجباری ته‌نها بۆ خه‌لکی شار ده‌رکردبوو، خه‌لکی هۆزه‌کانی لادی و به‌دوه‌کانی نه‌ده‌گرت‌وه، ئه‌وانیش به‌م بریاره زۆر سوودمه‌ندبوون، ده‌یان‌توانی به‌ره‌می کشتوکانی و نازله‌نی خۆیان به‌گه‌رانترین نرخ بفروشن، به‌مه‌ش بژێویان بووژایه‌وه، دواجاریش ئه‌نجامی سیاسی و ئابووری گ‌رنگی هه‌بوو کاریگه‌رییه‌کی دواتر ده‌رکه‌وت- عه‌ل و مه‌ردی

شێوازی باو له پێشکه‌شکردنی دیاری بۆ سه‌ماکه‌ر ئه‌وه‌ بوو پیاوه‌که‌ بوتلیک یان چه‌ند بوتلیک له‌ خواردنه‌وه‌ هاورد به‌ نرخه‌کانی بۆ ده‌کڕی، دواتر سه‌ماکه‌ره‌که‌ نرخه‌ی بوتله‌کانی له‌ گه‌ڵ خاوه‌نی مه‌له‌که‌ دابه‌ش ده‌کرد. زۆریک له‌ خه‌ڵک له‌م پێناوه‌دا شه‌و له‌دوای شه‌و پاره‌یه‌کی زۆریان خه‌رج کردوه‌. چه‌ندین به‌سه‌رهات له‌و باره‌یه‌وه‌ هه‌یه‌ گوايه‌ که‌ سانیک سامانیکی زۆریان له‌ باوکیان بۆ ماوه‌ ته‌وه‌ که‌چی هه‌موویان له‌ مه‌له‌اکان سه‌رف کردوه‌، ماوه‌یه‌کی دوور نییه‌ هه‌ندیک له‌ شێخی هۆزه‌کان ئه‌وانه‌ی تیکه‌ڵ خه‌لکی شاربه‌ون له‌م دیاردیه‌دا لاسایی ئه‌وانیان ده‌کرده‌وه‌. له‌وانه‌شه‌ له‌وانیان تیپه‌پاندییت. ئه‌وان سامان به‌زه‌حمه‌تی جووتیار له‌لادی کۆده‌که‌نه‌وه‌ و دواتر له‌ سه‌ماکه‌ره‌کانی شاری خه‌رج ده‌که‌ن.^{٣٦٥}

ئه‌وه‌ی جینگای سه‌رنجه‌ هه‌ندیک له‌ هه‌ژاران، لاسایی ده‌وله‌مه‌نده‌کان ده‌که‌نه‌وه‌، هه‌ول ده‌ده‌ن دیاری پێشکه‌شی سه‌ماکه‌ره‌کان بکه‌ن، بۆیه‌ زۆرجاریش له‌ هه‌وله‌کانیان تووشی ناویمیدی ده‌بن. نزیکه‌ی سی ساڵ له‌مه‌وبه‌ر له‌ مه‌له‌ای جواهری رووداویکم بینی، ئیستا شایه‌نی باسکردنه‌. ئه‌وه‌کات گۆرانپیژ سه‌لیمه‌ موڕاد له‌و مه‌له‌ایه‌ کاری ده‌کرد، به‌ گۆرانی و زه‌رده‌خه‌نه‌ سه‌رنجراکیشه‌کانی عه‌قلی ده‌برد. نانه‌وايه‌کی هه‌ژار هه‌بوو هاموشۆی ئه‌و مه‌له‌ایه‌ی ده‌کرد. شه‌ویکیان ویستی دیارییه‌ک پێشکه‌شی سه‌لیمه‌ بکات بۆ ئه‌وه‌ی دلای رابگریت. پاره‌ی ئه‌و نانه‌ی فروشتبووی کۆی کرده‌وه‌ و قه‌رزه‌کانیشی نه‌دایه‌وه‌، بۆیه‌ چوار دیناری له‌لا بوو، جا هاته‌ مه‌له‌ا و به‌که‌شوفشه‌وه‌ دانیشته‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وی دونه‌یا داگیر بکات. کاتیک سه‌لیمه‌ هاته‌ سه‌ر شانۆ بوتل له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ بۆی ده‌پۆشت، کابرای نانه‌واش یه‌ک بوتلی نارد هه‌ر ئه‌وه‌نده‌شی هه‌بوو، به‌داخه‌وه‌ دیارییه‌که‌ی له‌نیۆ دیارییه‌کان ون بوو، له‌مه‌ش ته‌نها زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی راگوزهری ده‌ست که‌وت که‌ هیچ شتیکی ئه‌وتۆ نه‌بوو، بۆیه‌ کابرا به‌حه‌سه‌ره‌ت و ئازاره‌وه‌ ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ ماله‌وه‌ له‌به‌ر دۆرانی سه‌روه‌ته‌که‌ی که‌ زه‌حمه‌ت قه‌ره‌بوو ده‌کریته‌وه‌.^{٣٦٦}

^{٣٦٥} علي الوردي (أسطورة الأدب الرفيع) ص ٣٧١-٣٧٢

^{٣٦٦} جارنیک وایه‌که‌وت له‌ مه‌له‌ایه‌ک له‌ته‌نیشته‌ پیاوێکی سه‌رخۆش دانیشته‌بووم، پیاوه‌که‌ دیارییه‌کی بۆ سه‌ماکه‌ره‌که‌ نارد، که‌چی سه‌ماکه‌ره‌که‌ وایزانی من ناردومه‌، بۆیه‌ چه‌ند زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پی به‌خشیم، کابرای سه‌رخۆش، ئه‌تۆ خۆش! - عه‌لی وه‌ردی

په‌یوه‌ندی پیاو به‌ ئافره‌ته‌وه‌:

مه‌زنده‌ی ئه‌وه‌ ده‌که‌م ئه‌و بارودۆخه‌ی له‌ مه‌له‌اکانی عێراق هه‌یه‌ هاوشیوه‌ی له‌ مه‌له‌ای ولاتانی دیکه‌ نییه‌، ئه‌مه‌ش روخساریکی کهبوونی سیکسیه‌ که به‌شیوه‌یه‌کی گشتی قورسابی خۆی خستۆته‌ سه‌ر عێراق و به‌تایبه‌تی شاره‌کانی . ناییت ئه‌وه‌ له‌ بیر بکه‌ین، عێراق ئه‌و ولاته‌یه‌ که‌ دیارده‌ی کوشتنی پاککردنه‌وه‌ی شه‌په‌فی تیدا هه‌لقولاوه‌، به‌راده‌یه‌ک هاوشیوه‌ی له‌ولاتانی دیکه‌ که‌مه‌ . سه‌باره‌ت به‌ شاره‌ گه‌وره‌کانیش که‌ ئه‌و نه‌ریشه‌ی تیدا لاواز بووه‌، ئه‌وا نه‌ریتی دیکه‌ شوینی گرتۆته‌وه‌ له‌وانه‌ ده‌سته‌به‌رکردنی ئافره‌ت و چاودێریکردن و فه‌رزکردنی حیجاب به‌سه‌ریه‌وه‌ .

له‌راستیدا حیجاب له‌دیزه‌مانه‌وه‌ له‌ زۆرینه‌ی ولاتانی ئیسلامی بلابۆته‌وه‌، به‌لام له‌و ولاتانه‌ کاریگه‌ریه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌ی به‌مشیوه‌یه‌ نه‌بووه‌ که‌ له‌عێراق هه‌یه‌ . له‌عێراق چه‌ندین نه‌ریتی توند هه‌یه‌ ده‌ستی ناوه‌ته‌ ئه‌وکی ئافره‌تانه‌وه‌، زنده‌رۆیی ناکه‌م ئه‌گه‌ر بلییم ته‌واوی ئه‌و نه‌ریتانه‌ ره‌گوریشه‌ی له‌ نه‌ریتی پاککردنه‌وه‌ی شه‌په‌ف وه‌رگیراوه‌ و هیشتا پارێزگاری له‌ماناکانی ئه‌م نه‌ریشه‌ ده‌کریت.

ئه‌مه‌ش وایکردوه‌ ژنی عێراقی زۆر به‌حه‌یا و شه‌رم بیٔ، له‌وانه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌م بابه‌ته‌ له‌هه‌موو ژنانی جیهان توندتر بیٔ. ئه‌و زۆر له‌پیاو ده‌ترسی، بۆیه‌ له‌هه‌لسوکه‌وتیدا له‌به‌رامبه‌ر پیاو زۆرتونده‌، ئه‌وا ده‌زانی ئه‌گه‌ر نه‌رمی بنوینی و قسه‌یان له‌گه‌ڵ بکات و تیکه‌لیان بیٔ، ئه‌وا گومان و قسه‌وقسه‌لۆکی له‌سه‌ر ده‌کریت، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌و ده‌بیته‌ هۆی مردنیکی خه‌را یان شه‌رمه‌زارییه‌کی هه‌میشه‌یی.

پیاوان له‌عێراق له‌گه‌ڵ ئه‌و توند و داخراویه‌ی ژنان راهاتوون، پیاو پێشبینی ده‌کات ژن له‌به‌رامبه‌ری سارودسپ بیٔ چاوی له‌به‌رامبه‌ری دابخات و هه‌رگیز زه‌رده‌خه‌نه‌ی بۆ نه‌کات. کاتیکی بیننی یه‌کێک له‌ژنه‌کان نه‌رمی ده‌نوینی و زه‌رده‌خه‌نه‌ی بۆ ده‌کات ئه‌وا ده‌زانی دلداری به‌سه‌ر دلی ژنه‌که‌ زالبووه‌، به‌شیوه‌یه‌ک شه‌یدا بووه‌ بایه‌خ به‌ قسه‌وقسه‌لۆکی ره‌قیب و سه‌ره‌نشکاران ناکات. له‌وانه‌یه‌ راست بیٔ ئه‌گه‌ر بلیین پیاوی عێراق له‌به‌رده‌م ژنان لاواز بووه‌،

نه‌گه‌ر ژنێك بیه‌وی ته‌فرهی بدات ئه‌وا به‌ ناز و نوزێك ده‌توانی عه‌قلی بیات و به‌سه‌ری زالی بیت، بێته‌وه‌ی توانای به‌رگرکردنی فیروسانی هه‌بیت.

نکۆلی له‌وه‌ ناکه‌ین لاوازیی له‌به‌رامبه‌ر ژنان له‌لای هه‌موو پیاوانی دنیا هه‌یه‌، له‌مه‌ش که‌سێك جیا‌ناکه‌ینه‌وه‌ ته‌نها ئه‌وانه‌ نه‌بیت که‌ لادانی سروشتیان هه‌یه‌، به‌لام ئه‌م لاوازییه‌ش له‌رووی توندیه‌وه‌ به‌پیتی بارودۆخی ده‌ورو به‌ ده‌گۆریت. زۆری ئه‌و لاوازییه‌کان له‌لای خه‌لکی شاره‌کانی عێراق بینی له‌کاتی سه‌ردانی مه‌زارگه‌کان و ئاهه‌نگه‌کان، هه‌روه‌ها له‌سه‌ماگه‌کانیش تیبینی هه‌مان لاوازیمان کرد، له‌وانه‌شه‌ له‌بواری دیکه‌ش بتوانین تیبینی بکه‌ین. پیاوی عێراقی هه‌رکه‌ چاوی به‌ژنێك یان کۆمه‌له‌ ژنێك ده‌که‌وی، ژنیکیش که‌ سه‌یری ده‌کات ئه‌وا هه‌ست به‌شانازی ده‌کات و جوڵه‌ی ده‌گۆریت و به‌قسه‌ خۆی هه‌لده‌کێشی، له‌وانه‌یه‌ نوکته‌ی کرچ و کال به‌دوای یه‌ك بلیت، ئه‌گه‌ر بینی ژنێك به‌نوکه‌ته‌کانی پێده‌که‌نی ئه‌وا دونیای به‌به‌رچاوی لێل ده‌بیت و کرچوکالی و خۆه‌لکێشی زیاتر ده‌بیت، ئه‌و وا ده‌زانی به‌سه‌ر عه‌قلی ژنه‌که‌ زالبوه‌، ناشزانی ژنه‌ عه‌قلی ئه‌وی بردوه‌. ئه‌م له‌دۆلێك و ئه‌ویش له‌دۆلێکی دیکه‌ !

هاوسه‌نگی کۆمه‌لایه‌تی له‌شاره‌کاندا :

له‌م به‌شه‌دا باسمان له‌هه‌ندێك له‌ رواله‌ته‌کانی به‌دئاکاری کرد له‌شاره‌کانی عێراقدا. له‌وانه‌یه‌ یه‌کێك رووبه‌روومان بێته‌وه‌ بلی ئیمه‌ زێده‌پۆیمان له‌و بابه‌ته‌ کردوه‌، ته‌نها ئاكاره‌ خراپه‌کانی خه‌لکی شارمان کردوه‌، بێته‌وه‌ی باسی ره‌وشته‌ به‌رزه‌کانیان بکه‌ین.

ئه‌مه‌ ره‌خنه‌یه‌کی به‌جێیه‌. له‌راستیدا هه‌موو کۆمه‌لگای مرۆیی هه‌رچه‌نده‌ به‌دپه‌وشت بیت له‌هه‌ندێك لایه‌نه‌وه‌، ئه‌وا ده‌بیت لایه‌نی چاکه‌شی تیدا بیت، بۆ ئه‌وه‌ی هاوسه‌نگی کۆمه‌لایه‌تی تیدا به‌دی بیت، ئه‌گه‌ریش ناهاوسه‌نگی هه‌بوو ئه‌وا چاره‌نوسه‌که‌ی به‌ره‌و له‌ناوچوون ده‌چیت جا زوو یان دره‌نگ.

به‌هه‌رحال ده‌بیت ئیعتراف به‌وه‌ بکه‌ین، شاره‌کانی عێراق خالی نییه‌ له‌خه‌سله‌تی چاک، وه‌ك گیانی دراوسی، هاریکاری خێزانی، جوامیری، به‌فریاکه‌وتن، چه‌ندین خه‌سله‌تی دیکه‌. وه‌ك له‌به‌شیکی پێشودا ئاماژه‌مان بۆ کرد، ئه‌و خه‌سله‌تانه‌

خه‌لکی شار له بیاباننشینی وه‌رگیراوه، خه‌لکی شار هه‌ولیان داوه به‌پیتی هه‌لی ره‌خساوی شارستانیان پارێزگاری لی بکه‌ن. به‌لام پرسیارێک که لی‌ره‌دا دیته‌پیشه‌وه ئه‌وه‌یه: ئایا ته‌نها به‌و خه‌سه‌له‌تانه ده‌توانریت هاوسه‌نگی بۆ ئه‌و به‌دره‌وشتیانه بکریت که له‌ نێویان باوه؟

وه‌لام‌دانه‌وه‌ی ئه‌و پرسیاره‌ قورسه، چونکه‌ ملکه‌چی چه‌ندین بۆچوونی جیاواز ده‌بی‌ت. ئه‌گه‌ر پیتی تیوری ئیبن خه‌لدون بی‌ت، ئه‌وا ده‌لێن هاوسه‌نگی کۆمه‌لایه‌تی زیاتر به‌لای به‌دره‌فتارییه نه‌وه‌ک لایه‌نی چاکه‌خوازی. به‌ بۆچوونی ئیبن خه‌لدون به‌دره‌فتاری له‌شاره‌کان نیشانه‌ی ده‌رکه‌وتنی به‌دره‌فتاریه له‌ سیسته‌می کۆمه‌لایه‌تی و به‌لگه‌یه بۆ نزیکبوونه‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌که له‌ له‌دارووخان وله‌ناوچوون^{٣٦٧}.

به‌لام کاتی‌ک گوتیستی له‌به‌سال‌آچوونی نه‌وه‌ی رابردو ده‌بین، ده‌بینین ئه‌وان بۆ پێچه‌وانه‌که‌ی تیوری ئیبن خه‌لدون ده‌چن، چونکه‌ پێیانوايه‌ شاره‌کانی عیراق له‌سه‌رده‌می عوسمانی پرپوه له‌ ئاکاری چاک، پیاو ئه‌وکات به‌مانای وشه‌که پیاو بووه، پابه‌ند ده‌بوون به‌لێنیان، دراوسێیان ده‌پاراست، که‌سێک خۆی ده‌خیل ده‌کردن ئه‌وا پارێزگاریان لی ده‌کرد، له‌ناخۆشیدا خۆیان فیدای خه‌لک ده‌کرد.

بۆئه‌وه‌ی له‌ سروشتی هاوسه‌نگی کۆمه‌لایه‌تی له‌شاره‌کانی عیراق تیبگه‌ین، ئه‌وا تاوتویتی که‌سیتی شه‌قاوه‌کان ده‌که‌ن. ئه‌وانه به‌ها کۆمه‌لایه‌تی‌ه‌کانیان به‌باش و خراپه‌وه ده‌نواند. شه‌قاوه‌کان له‌زۆریه‌ی کات پێشه‌یان دزی بوو، شانازیان به‌ پیاوکۆژی و ده‌ستدریژی ده‌کرد، که‌چی له‌هه‌مان کات خاوه‌ن خه‌سه‌له‌تی پیاوه‌تی وشه‌هامه‌تی‌ه‌کی بی وینه‌بوون، چونکه‌ ئه‌وان پارێزگاریان له‌خه‌لکی گه‌ره‌کی خۆیان ده‌کرد و به‌رگریان لی ده‌کردن، هه‌چ شتیکیان له‌گه‌ره‌کی خۆیان نه‌ده‌دزی. ئه‌گه‌ر که‌سێک هه‌ناسی بۆ ده‌بردن ئه‌وا ده‌ستیان بۆ سمیل ده‌برد و بۆ شوینی فریاکه‌وتنه‌که ده‌چوون و باکیان به‌مه‌ترسی نه‌بوو.

چیرۆکی زۆر هه‌یه له‌باره‌ی چاکه‌ی شه‌قاوه‌کان، هه‌شتا خه‌لکی شاره‌کان ده‌یگێرنه‌وه. بۆ نمونه ده‌گوتریت: شه‌وێکیان دزی‌ک ده‌چێته سه‌رمالێک، له‌کاتی

^{٣٦٧} ابن خلدون (المصدر السابق) ج ٣، ص ٨٧٦-٨٧٧

دزیکردن بئی ناگا تامی خوئی دهکات، کاتیک درک به سروشتی کاره‌که‌ی دهکات نه‌وا ماله‌که به جیده‌هیلئت وهیچ نادزی، چونکه نمه‌کی ماله‌که‌ی کردوه، به‌مه‌ش په‌یوه‌ندی (الزاد و الملح: نان و خوئی) ی بۆدروست ده‌بیت وه‌ک عه‌ره‌ب ده‌لّین، جا نابیت ده‌ستدریژیان بکاته سه‌ر و دزیان لی بکات، به‌لکو ده‌بیت پارێزگاریان لی بکات.

هر له‌سه‌ر نه‌م بابته‌ چیرۆکیکی دیکه‌ هه‌یه، زۆرجار له‌ نه‌وه‌ی کۆنم بیستوه باسی ده‌که‌ن. گوايه کۆمه‌له‌ دزیک شه‌ویکیان ده‌چنه سه‌ر مالّیک، ده‌ست ده‌که‌ن به‌کۆکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک قاپ و قاچاخ و که‌لوپه‌لی ناو مال، خاتوونی مال هه‌ستیان پێده‌کات و ده‌ترسی. کۆپه‌که‌ی له‌خه‌و هه‌لده‌ستین و ده‌لی "هه‌سته‌ هاوکاری خاله‌کانت بکه". سه‌رده‌سته‌ی دزه‌کان گوئی له‌و قسه‌یه ده‌بیت فرمان به‌هاوپییه‌کانی ده‌کات شته دزراوه‌کان جێبه‌یلن. نه‌وان بوون به‌ برای ژنه‌که و خالی منداڵه‌که، له‌ریسای غیره‌ت و پیاوه‌تی رێگه به‌وه نادریت پیاو خوشک و خوشکه‌زاکه‌ی تالان بکات.

نه‌و چیرۆکانه‌ وینه‌ی سروشتی نه‌و هاوسه‌نگه کۆمه‌لایه‌تیه‌مان بۆ ده‌کیشی که نه‌و کات له‌ شاره‌کان باوبوه. خه‌لک ریزیان له‌شه‌قاوه‌ی دز ده‌گرت به‌مه‌رجیک خاوه‌ن شه‌هامه‌ت و پیاوه‌تی بیت، دوا‌ی نه‌مه‌ش بایه‌خیان به‌وه نه‌ده‌دا و هه‌لده‌کوتیتته سه‌رمالان و خه‌لک ده‌ترسین. ره‌نگه نه‌مه‌ش به‌به‌لگی ئازایه‌تی و به‌هیزی نه‌و بزائن.

ده‌کریت بلّین شه‌قاوه بووه نمونه‌یه‌ک له‌چاوی خه‌لکی شار، پێگه‌یه‌کی به‌ریزیان هه‌بوو، بۆیه خه‌لکه‌که خویان به‌ شه‌قاوه شو به‌هاندوه بۆ نه‌وه‌ی نه‌و پێگه‌یه به‌ده‌ست به‌یئن که‌نه‌وان به‌ده‌ستیان هیناوه. ده‌گێرنه‌وه هه‌ندیک ده‌وله‌مه‌ند هه‌بوون، هه‌ندیک شه‌و ده‌چونه‌سه‌ر مالان، مه‌به‌ستی نه‌وان دزی نه‌بوو، به‌لکو ده‌یانویست توانای خویان له‌ئازایی و شه‌قاوه‌یی ده‌ربخه‌ن.

وه‌ک ده‌رده‌که‌ویت نه‌و به‌ها کۆمه‌لایه‌تیه هیشتا به‌سه‌ر زۆریک له‌ دانیشتوانی شاره‌کانی عیراق زاله، به‌تاییه‌تی له‌لای خه‌لکی عه‌وامه‌وه. نه‌وان له‌مندالیه‌وه له‌سه‌ری راهاتوون، ده‌بینین باوانیان په‌یره‌وی ده‌که‌ن و به‌مه‌زنی ده‌زانن، هیشتا

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

پابه‌ندن به‌م به‌هایه‌وه سه‌ره‌پای گۆرانی بارودۆخه‌که. ئه‌وان هه‌شتا ریز له (شیر)ی ترسناک ده‌گرن، رقیان له‌ لوسکه‌له‌ی ملکه‌چی ده‌بیته‌وه، بۆیه ئه‌وه‌ی هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ڵ ده‌کات، ده‌بیته‌ له‌مه‌ بگات، بۆنه‌وه‌ی له‌گه‌ڵیان سه‌رکه‌وتوو بیت.

ئه‌گه‌ر تۆ به‌تووی رووبه‌رووی یه‌کێکیان ببیته‌وه یان هه‌ول بده‌ی له‌شتیک به‌سه‌ری زāl بیت، ئه‌وا ده‌بینی ئه‌و ده‌بیته‌ که‌سیکی دله‌رق و توند و به‌زه‌بر، به‌لام هه‌رکه‌ کوشکیشت له‌به‌رامبه‌ر کرد، له‌گه‌ڵی نه‌رمونیان بیت، هانای بۆ به‌ریت ئه‌وا ده‌بیته‌ که‌سیکی دیکه، ئه‌وکاته جوامیر و به‌خشنده ده‌بیته، به‌هه‌موو کۆششی خۆی هاوکاری ده‌کات. ئه‌مه‌ له‌کاتی قه‌ره‌بالغی چوونه‌ژووره‌وه‌ی شوینیک یان له‌ریگاویان تیبینی ده‌کریت، ئه‌گه‌ر به‌تووی پێش یه‌کێک بکه‌ویت، ئه‌وا به‌توندی له‌دژت ده‌وه‌ستیته‌وه، له‌وانه‌یه‌ بتخاته سه‌رزه‌وی و به‌سه‌رت که‌وی، به‌لام ئه‌گه‌ر وت (فه‌رموو) ئه‌وا خه‌یرا ده‌لی "فه‌رموو" ده‌یه‌وی پێش ئه‌و برۆیت، له‌مه‌ش به‌قه‌د تۆ پێداگری ده‌کات.

نۆر زه‌حمه‌ته‌ رێسای ره‌وه‌ستان له‌ریژنکی درێژ جێبه‌جێ بکه‌ن له‌کاتی قه‌ره‌بالغیدا، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ولاتانی دیکه روو ده‌دات. ئه‌گه‌ره‌هاتوو رێسایه‌کی وه‌هایان به‌سه‌ر فه‌رز بکریته، ئه‌وا هه‌ندیکیان له‌ریژ ده‌رده‌چن وه‌ول ده‌دن به‌ر له‌که‌سانی دیکه بگه‌نه‌ پێشه‌وه، شانازیش به‌مه‌ ده‌که‌ن و به‌نیشانه‌ی هه‌یز و زāl بوونی ده‌زانن، له‌وانه‌شه‌ پاراستنی رێساکه به‌جۆریک له‌لاوازی و بێده‌سه‌لاتی بزائن.

ئه‌وه‌ی تیبینی ده‌کریت شه‌پ و ده‌مه‌قالی له‌کاتی قه‌ره‌بالغی شوینیک، له‌نیوانیان دروست ده‌بیته. نۆرجار شه‌پی نیوانیان به‌هۆی شتیکی هه‌چ وپوچ ده‌بیته، ده‌کریت به‌و وشه‌یه‌کی ساده به‌پۆزش وداوی لیبورتن تیپه‌پێته. له‌راستیدا وشه‌ی لیبورتن له‌نیو ئه‌وان بلاونه‌بووته‌وه به‌م نزیکانه‌ نه‌بیته، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان نایانه‌وی ئه‌م وشه‌یه‌ ده‌ریجن، له‌تیروانیی ئه‌وان مانای به‌دکاری و که‌م پیاوه‌تییه، بۆیه کاتیکی بێنی که‌سیک پێشی ده‌گریته یان به‌رئه‌و ده‌که‌وێته ئه‌وا به‌توپییه‌ی هاوار ده‌کات "نایا کویر بوویت!" که‌سه‌که‌ش به‌وشه‌یه‌کی توندتر

وه‌لامی ده‌داته‌وه، دواجار شه‌په‌که به‌هه‌لکێشانی خه‌نجه‌ر و خۆنپه‌شن کۆتایی دێت، زۆریکیش له‌ئاماده‌بوون به‌ پالنه‌پی ده‌مارگیری و فریاکه‌وتنی به‌کتر له‌شه‌په‌که به‌شدار ده‌بن.

شایه‌نی باسه‌ هه‌شتا رووخۆشی نێوان خه‌لکی شاره‌کان هه‌ندێک له‌ماناکانی خۆی له‌ شه‌قاوه‌یی کۆن وه‌رگرتوه. تۆ نه‌گه‌ر به‌لای به‌کێک تێپه‌ریت و سلاویکی گه‌رمه‌ت لێکرد، نه‌وا به‌سلاویکی گه‌رمه‌ت وه‌لامه‌ت ده‌داته‌وه و ده‌لی "مه‌رحه‌با له‌تۆش باوکی فلان". به‌لام نه‌گه‌ر له‌گه‌لی لووتبه‌رز بووی پێشبینی بکه‌ی نه‌و زووتر سلاوت لێ بکات، نه‌وا شتیکت له‌و ده‌سته‌ ناکه‌وی، رق و رووگرژی نه‌بێت.

پێشتر باسی نه‌وه‌مان کرد زۆریک له‌خه‌لکی شار ریز له‌ مروۆفی خۆبه‌زلزان ده‌گرن وره‌شیا لێ ده‌بێته‌وه. وه‌ک دیاره‌ ریگایه‌کی مامناوه‌ندی هه‌یه، مروۆ ده‌توانی به‌و ریگایه‌ ریز و خۆشه‌ویستی نه‌وان به‌ده‌سته‌ به‌یخی، نه‌میشه‌ نه‌وه‌یه‌ تۆزیک به‌دانایی خۆی له‌وان به‌گه‌وره‌تر بزانیته‌ و به‌و به‌یه‌ی که‌ له‌گه‌لیان ساده‌ ده‌بێت، واته‌ ده‌بێت لێیان دوور بێت، له‌هه‌مان کاتدا لێیان نزیک بێت. مروۆ ده‌بێت درک به‌ پالنه‌ره‌کانی بیابانه‌شینی و شارستانی نه‌وان بکات و ره‌چاوی نه‌وه‌یان بکات که‌ له‌گه‌لی ده‌گونجێت.

به‌هه‌رحاله‌ نه‌مه‌ش باهه‌تیکی نه‌سته‌مه، به‌لام پێویسته‌ بۆ که‌سێک به‌یه‌وی له‌عێراق بژی و تێیدا سه‌رکه‌وتوو بێت!.

بهشی سێزدەم

سروشتی قوناغی ئیستا

تەواوی لێکۆڵینهوه که مان له به شه کانی رابردوودا، له باره ی ئه و بارودۆخه کۆمه لایه تیه بوو که له عێراقی سه رده می عوسمانیه کان زāl بووه، ئیستاش ده مانه وی له دوا یین به ش، تاوتوی هه ندیک رواله تی قوناغی ئیستا بکه یین له عێراق دوا ی نه مانی سه رده می عوسمانیه کان.

له راستیدا بۆ تاوتویکردنی قوناغی ئیستا ته نها به شیک به س نییه، چونکه قوناغی کۆمه لایه تی زۆر گرنگه، له وانه یه گرنگترین قوناغ بێت که عێراق به درێژایی میژوووه دوو درێژه که ی پێیدا تێپه ربوو بیت، بۆیه به وردی له کتیی داهاتوودا باسی ده که یین، که چی ئیستا هه ندیک هێلی گشتی ده رده خه یین که ئه م قوناغی ئیستای پێ ده ناسرێته وه، ئه مه ش بۆ ئه وه ی له زه یینی خوینه ردا وینه یه کی گشتی کۆمه لگای عێراق ته واو بێت له میانه ی گه شه ککردنی له رابردو و ئیستادا.

کاریگه ری جه نگی یه که می جیهان:

دروسته ئه گه ر بلێین جه نگی یه که می جیهان گه وره ترین رووداوی کۆمه لایه تیه له میژووی عێراقی نویدا. ئه م جه نکه وه ک خالی وه رچه رخانه، به شیوه یه ک چه ندين ئاسۆی نوێ به به رچاوی عێراقیه کان کرایه وه پێشتر نه یانده ناسی. عێراق له سه رده می عوسمانیه کان له نیمچه دا برانیکی کۆمه لایه تی ده ژیا. خه لک به شیک که میان نه بیت، ئه گینا هه یچیان له باره ی شارستانییه تی نوێ و رووداوه کانی جیهانی دره وه نه ده زانی، ئه ویش زانیاریه کی زۆر که م نه بیت. دواتر شارستانییه تی نوێ به کاریگه ری جه نکه وه بۆ عێراق هات، هاتنیشی به بریکی زۆر توند بوو، که بووه هۆی گۆرانیکی توند له ئاستیکی فراوانی عێراق.

ده‌کریت له‌م لایه‌نه‌وه کۆمه‌لگای عێراقی به‌که‌سینکی خه‌وتوو بچووینین، کاتی‌ک ئه‌و که‌سه بێ‌دار ده‌بێ‌ته‌وه رووداوی سه‌یر ده‌بینی که‌پێشتر نه‌یبینیوه، بۆ‌یه سه‌ره‌تا هه‌موو جه‌سته‌ی ده‌هه‌ژێ و سه‌رسام و تووشی شۆک ده‌بێ‌ت. کۆمه‌لگای عێراق پێشتر به‌به‌شی خۆی رازی بوو، دڵنیا‌بوو له‌ دروستی خۆی، وه‌ک ئه‌وه‌ بوو غه‌یری خۆی هیچ نه‌ناسی، به‌لام له‌ ناکاو هه‌ندێک باب‌ه‌تی بۆ‌هات لێ‌ی رانه‌هاتوه‌، به‌مه‌ش تووشی ململانێ‌ی دروونی و کۆمه‌لایه‌تی بوو، ئیستاشی له‌گه‌ڵ‌دا‌بێ‌ت به‌ده‌ست ئه‌م ململانێ‌یه‌وه ده‌نالێ‌نی، تا ماوه‌یه‌کی درێژ‌خایه‌نیش ده‌نالێ‌نی.

به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی شارستانیته‌ت:

به‌شێ‌وه‌یه‌کی گشتی یه‌کێک له‌خه‌سله‌ته‌کانی کۆمه‌لگای مرۆ‌یی ئه‌وه‌یه‌ مه‌یلی به‌لای به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی بۆ روودانی هه‌ر گۆ‌پانیکی دژ‌ه‌باو هه‌یه. ئه‌مه‌ش له‌هه‌موو کۆمه‌لگا‌کان تی‌بینی ده‌کریت به‌ پێشکه‌وتوو و دا‌پووخاوه‌وه. ئه‌مه‌ش له‌ کۆمه‌لناسی به‌ (به‌رده‌وامی کولتوری: cultural inertia) ناوده‌برێ‌ت. له‌وانه‌شه هه‌ر کۆمه‌لگایه‌ک به‌پێی جیا‌وازی بارودۆ‌خه‌که‌ی ئه‌م به‌ره‌نگاره‌بوونه‌وه‌ی توند یان لا‌واز ده‌بێ‌ت.

وه‌ک ده‌رده‌که‌وێ‌ت به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی شارستانیته‌تی نوێ له‌ عێراقدا زۆر تونده، له‌وانه‌شه‌ بتوانین توندی ئه‌م به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌یه بۆ چه‌ندین هۆ‌کار بگێ‌رینه‌وه له‌وانه:

یه‌که‌م: عێراق به‌ر له‌هاتنی شارستانیته‌تی نوێ له‌ نیمچه‌ دا‌پرا‌نێکی کۆمه‌لایه‌تی ده‌ژیا، وه‌ک پێشتریش با‌سمان کرد. سروشتی دا‌پرا‌نی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وه‌یه‌ و له‌خه‌لک ده‌کات به‌توندی ده‌ست به‌نه‌ریته‌ کۆنه‌کانیان بگرن و ترسیان له‌روودانی هه‌ر گۆ‌پانکارییه‌ک هه‌بێ. ئه‌گه‌ره‌هاتوو گۆ‌پانکاری روویدا، ئه‌وا وا هه‌ست ده‌که‌ن هه‌ره‌شه‌ بێ‌ت له‌و پیرۆ‌زیانه‌ی که‌ ئه‌وان ماوه‌یه‌کی درێژه‌ له‌گه‌ڵ‌یان ئاسووده‌ن، ئه‌وا ده‌بینین به‌ په‌رۆشی و به‌ توندی به‌رگری له‌ نه‌ریته‌کانی خۆیان ده‌که‌ن.

دووه‌م: وه‌ک با‌سمان کرد هاتنی شارستانیته‌ت بۆ عێراق له‌ ناکاو بوو. سه‌رباری ئه‌مه‌ش شارستانیته‌ته‌که به‌شێ‌وه‌یه‌کی زۆر پێشکه‌وتوو هات، زۆر دا‌هێ‌نراوی سه‌یر و سیسته‌می تیدا بوو، عه‌قلی مرۆ‌فی ده‌برد. ئه‌مه‌ش ده‌توانی کار‌دانه‌وه‌یه‌کی توند

سروشتی کۆمەلگەى عىراقى.....

لەبەرامبەر شارستانیەتە کە دروست بکات، ئەگەر ئەو شارستانیەتە بەشێوەیەکی
هێواش و پلە بە پلە دەهات، هاوشتیوەى ئەوێ لە هەندیک ولاتانی عەرەبى وە ک
لوبنان و میسرى روویدا، ئەو لەوانەى کاردانە وە کە کاریگەرى کەمتر دەبوو.
سێیەم: هاتنى شارستانیەت بۆ عىراق یا وەر بوو لە گەل داگیرکاری ئینگلیزە وە،
ئەمەش کاریگەریەکی زۆر لەسەر دەروونی خەلکە کە هەبوو، لەوانەشە ئەو ھۆکارە
کاریگەرى لە ھەر دوو ھۆکارە کە ی پێشوو زیاتر بێت، بۆیە شایەنى ئەوێە توێژیک
وردتر قسەى لەسەر بکەین.

لەو برۆایە دام زۆرێک لە خەلکی عىراق شارستانیەتى نوێیان بە دەستکردى ئینگلیز
و هاوشتیوە (کافرەکانى) دەزانى، کەواتە دەبێت پێچەوانەى ئایینى ئەوان بێت و
روخپنەرى ئایین بێت. بێگومان ھەرچەندە ئەمە بۆچوونیکی ساویلکانه، بەلام
بەسەر عەقلى عوام و ھەندیک لە پیاوانى ئایینى زالبووە. ئەوان واسەیری ئەو
شارستانیەتەیان کرد، ئینگلیز لەکاتى داگیرکردن لە گەل خۆیان ھەلگرتووە، بۆیە
خەيالێ ئەوێەیان کرد ئینگلیز و شارستانیەت یەك شت بێت و ناکرێت لەیەکتەر
جیا بکرینە وە، لەبەر ئەمەش ھەستیان بە وە کرد ئەرکیکی ئایینى ئەوێە بە
بەرەنگاربوونە وە بەسەر ھەردووکیان زال بن.

پروپاگەندەى عوسمانى لەکاتى جەنگ، بۆ خەلک جەختى لەسەر ئەوێە
دەکردە وە، ئینگلیز ھاتووە خەلافەت و ئیسلام لەناوبریئت، خەلکی عىراقیش بەو
پروپاگەندەىە کاریگەربوون، پیاوانى ئایینى فەتوای جیھادیان دا و بەپێویستى
زانى شەپى (کافران) بکریئت، بۆ ئەوێە دەست بەسەر ولات دانەگرن و ئایینە کە
تێکەنە دەن، زۆرێک لە خەلکی شار و ھۆزەکان خۆبەخشانە چوونە جەنگ بۆ ئەوێە
بەرگرى لە ئایینى خۆیان بکەن و لە پێناو خودا بجەنگن.....

مەزەندەى ئەوێە دەکەین ئەم پروپاگەندەىەى عوسمانى دواى ماوێەکی زۆریش
لەنەمانى دەولەتى عوسمانى کاریگەرى بەسەر خەلکە وە مابێت، رۆلێکی کاراشى
ھەبوو لە زیادبوونی بەرەنگاربوونە وەى شارستانیەتى نوێ. ئەو کەسەى شتێکی
لە شارستانیەتى نوێ وەرگرتبێ لە تێروانینى زۆرێک لە عىراقییەکان و ھەندیک

له‌پیاوانی ئایینی به‌ده‌رچوو له‌ئایین داده‌نرا و به‌هاوشیوه‌ی کافران داده‌نرا. ئهم کاته‌ش ئه‌و بنه‌مایه‌ له‌لای ئه‌وان باو بوو که ده‌لی "هاوشیوه‌بوونی کافر حه‌رامه".
ماوه‌ی دوا‌ی جه‌نگ:

ماوه‌ی دوا‌ی جه‌نگی یه‌که‌می جیهان، له‌هه‌موو روویه‌که‌وه‌ ماوه‌یه‌کی پڕه‌را بوو. له‌ دیارترین رووخساری ئه‌و ماوه‌یه‌ ئه‌وه‌بوو، هه‌موو شتیکی شارستانییه‌تی تیدا حه‌رام کرا، هه‌ر له‌ بیرکردنه‌وه‌ بگه‌ر تا نه‌ریت و جلوه‌به‌رگ. زۆریک له‌خه‌لکی عه‌وام به‌تیلای چاوی توپه‌یی سه‌یری هه‌رشتیکی نوێیان ده‌کرد ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ره‌وا و به‌سوودیش بووایه، بۆیه‌ چوونه‌ قوتابخانه‌ حه‌رام بوو، خوێندنه‌وه‌ی رۆژنامه‌ حه‌رام بوو، فێربوونی هه‌ر زمانیکی ئه‌وڕوپی حه‌رام بوو. هه‌روه‌ها له‌ سه‌رنانی کلاو، خواردن به‌که‌وچک و له‌وانه‌یه‌ دانیشتن له‌سه‌ر کورسیشیان به‌حهرام زانیوه، چه‌ندین شتی دیکه‌یان حه‌رام کردبوو که ناژمێردرێن.

براده‌ریک بۆی گێڕامه‌وه، له‌ رۆژانی گه‌نجیتیدا به‌نه‌پنی رۆژنامه‌ی خوێندۆته‌وه، له‌ ژێر عه‌باکه‌ی شاردۆته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لک نه‌بیینی، دواتریش له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێک هاوڕیی له‌مالێک کۆبوونه‌ته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی رۆژنامه‌ بخوێننه‌وه‌. نزیکه‌ی چل ساڵ له‌مه‌به‌ر خۆم پیاویکم له‌خه‌لکی عه‌وام بینی، هێرش ده‌کرده‌ سه‌ر یه‌کیکی دیکه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وتویه‌تی باران له‌ هه‌لم دروست ده‌بییت، له‌و رۆژگاریشدا کتێبی‌ک ده‌رچوو به‌ناوینیشانی (السیف البتار علی الکفار الذین یقولون المطر من البخار) (واته‌: شمشیری تیژ بۆ ئه‌و کافرا‌نه‌ی ده‌لێن باران له‌هه‌لمه‌).

شایه‌نی باسه‌ هه‌موو خه‌لک به‌مشیوه‌یه‌ نه‌بووه، ده‌بییت له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و جه‌ماوه‌ره‌ زۆره‌ی خه‌لک که‌مینه‌یه‌ک هه‌بییت په‌رۆشی شارستانییه‌تی نوێ بییت و بانگه‌شه‌ی بۆ بکات، له‌م کاته‌شدا ده‌بییت مشتومڕ و ململانی له‌نیوان ئه‌و دوو گروپه‌ دروست بییت. ململانی نیوان موخافیزکاران و نوێخوازه‌کان له‌ بارودۆخیکی هاوشیوه‌ی ئه‌وه‌ی عێراق پێی تیپه‌رپووه‌ دیاردیه‌کی کۆمه‌لایه‌تییه‌و روودانی حه‌تمیه‌، به‌لام ده‌توانم بڵێم ئه‌و ململانییه‌ی له‌عێراق رویدا زۆر توند بوو، هه‌ردوو لا توندپه‌ویان کرد ئه‌مه‌ش چه‌ندین ئه‌نجامی نه‌خوازاوی له‌رووی فیکری و کۆمه‌لایه‌تی لێکه‌وته‌وه‌.

موحافیزکاران له‌ئەنجامی توندپه‌وی خۆیان که‌وتنه‌ کۆمه‌لێک هه‌له‌وه‌، نوێخوازه‌کانیش له‌لایه‌ن خۆیانه‌وه‌ کۆمه‌لێک هه‌له‌یان ئەنجام دا، دواجار هه‌قیقه‌تی مامناوه‌ندی له‌نیوان ئەملا و ئەولا ون بوو.

کێشه‌ی موحافیزکاره‌کان:

کێشه‌ی ئەو موحافیزکارانه‌ی به‌ره‌نگاری شارستانییه‌تی نوێ بوونه‌وه‌، ئەوه‌ بوو نه‌یانتوانی بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر له‌سه‌ر به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ به‌رده‌وام بن. شارستانییه‌ته‌که‌ سه‌رنجراکێش و‌د‌لگیره‌، بۆیه‌ بینیمان ئەوه‌ی به‌ره‌نگاری بوونه‌وه‌ خێرا به‌ره‌وه‌پیری رۆیشتن، جا‌ چۆن پێشتر هه‌رامیان ده‌کرد، وه‌هاش وه‌ریان ده‌گرت، ئەوان له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا دژی خۆیان وه‌ستانه‌وه‌ بێته‌وه‌ی هه‌ست بکه‌ن.

با بابه‌تی سفور و‌حیجاب به‌ نموونه‌ وه‌ریگیرین. له‌سالی ١٩٢٤ له‌عێراق هه‌رایه‌کی گه‌وره‌ له‌سه‌ر ئەم بابه‌ته‌ دروست بوو، تێیدا ده‌سته‌بژێری بیرمه‌ندان به‌شدار بوو، هه‌روه‌ها خه‌لکی عه‌وامیش له‌و هه‌رایه‌ به‌شدار بوو، ته‌نانه‌ت عه‌وام ئاماده‌بوون هێرش بکه‌نه‌ سه‌ر هه‌ر که‌سێک بانگه‌شه‌ بۆ سفور بکات، چونکه‌ به‌ کافریان ده‌زانی، گوايه‌ ده‌یه‌وێ ئاکار و‌ئایینی خه‌لک تێک بدات، زۆریک له‌ خۆینده‌واران پالێشتی خه‌لکی عه‌وامیان ده‌کرد، که‌چی ئەوانه‌ی بانگه‌شیه‌یان بۆ سفور ده‌کرد ئەوا ژماره‌یان زۆر که‌م بوو، زۆربه‌شیه‌یان له‌ئەفه‌ندییه‌ گه‌نجه‌کان بوون. ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر په‌رسیارم له‌باره‌ی رووداوه‌کانی ئەوکات له‌یه‌کێک له‌و ئەفه‌ندییه‌ کرد که‌ چی روویداوه‌؟ ئێستا ئەو په‌ریکی به‌سالاچووه‌، باسی ئەوه‌ی بۆ گێڕامه‌وه‌ هه‌ولی لێدانی دراوه‌ کۆمه‌لێک خه‌لکی ئاست نزم له‌سه‌ر ئەوه‌ رێکه‌وتوون و‌ له‌ رێگا‌کان به‌دوای گه‌راون، له‌خۆشبه‌ختی ئەو نه‌یاندۆزیوه‌ته‌وه‌، به‌ئکو په‌یاوێکی هاوشیوه‌یان دۆزیوه‌ته‌وه‌، زۆریان لێداوه‌ و‌ سوکایه‌تیان پێکردوه‌....

زۆرینه‌ی ئەو که‌سانه‌ی بانگه‌شه‌ی حیجابان ده‌کرد له‌ خه‌لکی عه‌وام بوون، ده‌گێڕنه‌وه‌ یه‌کێک له‌وان وتاریکی له‌روژنامه‌یه‌کی به‌غدا نووسیوه‌ و‌ وتویه‌تی "سفور دروستکراوی رۆژه‌لاتناسه‌کانه‌ ئەوانه‌ی ده‌یانه‌وێ به‌ سفور ره‌وشت تێک بدەن". یه‌کێکی دیکه‌ به‌په‌رسیارکردنه‌وه‌ ده‌لی: "چۆن ده‌بی‌ت سفور له‌ولاتیکی

سروشستی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی

وهك ولاتی ئێمه‌ی ئیسلام بلأوبیتته‌وه، ئیسلام فرمان ده‌كات ژن له‌ماله‌وه بیته و وهك جاهیلیه‌ت خۆی ده‌رنه‌خات."

ئه‌وه‌ی جێگای سه‌رنجه زۆریك له‌وانه‌ی ئه‌و جووره قسانه‌یان له‌باره‌ی سفوره‌وه کردووه، کوێرانه دژایه‌تیان کردووه، ژانیان هێنده بوو تا که‌چه‌کانی خۆیان به‌ سفوری بینی. له‌ راستیدا سفور له‌ نیو مال و ژنانی ئه‌وانیش ده‌رکه‌وت وهك چۆن له‌ مالی خه‌لکانی دیکه هه‌بوو. ئه‌وان که‌وته به‌ر ته‌وژمی شارستانیته‌ت بۆیه وایان لێهات ریگه به‌و شتانه بده‌ن که‌پیشتر ره‌تیان ده‌کرده‌وه. ئه‌مه‌ش کێشه‌ی زۆریه‌ی موخافیزکاره‌کانه له‌سه‌رتاسه‌ری جیهان، وهك ده‌ریشه‌که‌وت له‌عێراق ئه‌م کێشه‌یان له‌ولاتانی دیکه زیاتر بووه، چونکه ئه‌وماوه‌یه‌ی له‌نیوان دوو هه‌لۆیسته‌که‌یان هه‌بوو زۆر کورت بوو، ئه‌مه‌ش وایکرد بکه‌ونه هه‌لۆیسته‌ی شه‌رمه‌زاریان، پاساو هێنانه‌وه بۆیان ئه‌سته‌م بوو.

هه‌سه‌له‌ی کاری حکومی :

بابه‌تیکی دیکه هه‌یه کێشه‌ی موخافیزکاره‌کانی به‌شیوه‌یه‌کی توندتر له‌ مه‌سه‌له‌ی حجاب تیدا به‌ده‌رکه‌وت، ئه‌ویش بابه‌تی کاری وه‌زیفه‌ بوو له‌ حکومه‌تدا. له‌ راستیدا ئه‌و مه‌سه‌له‌یه گرنگیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی زۆری هه‌یه له‌ روودانی هه‌ندیک رواله‌تی ئه‌و ململاتییه‌ ده‌روونی وکۆمه‌لایه‌تییه‌ی له‌قوانغی ئیستادا گه‌لی عێراق به‌ده‌سته‌یه‌وه ده‌نالێنی.

کاری فه‌رمانبه‌ری له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان له‌ لایه‌ن چینیکی دیاریکراو قورخ کرابوو، ئه‌ویش چینی ئه‌فه‌ندییه‌کان بوو. ئه‌و چینه پیگه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی به‌رزی هه‌بوو، وهك له‌به‌شیکی پیشوودا باسما‌ن کرد. کاتیک ده‌وله‌تی عێراقی له‌دوای جه‌نگی یه‌که‌می جیهان دانرا، گۆپانکاری له‌ کار و وه‌زیفه‌ی حکومی روویدا. ئینگلیزه‌ وه‌کات هه‌ولێ دا حکومه‌تی عێراقی بکاته رووکه‌شیک له‌داوه‌وه‌دا خۆیان هوکمران بن، له‌به‌ر ئه‌مه‌ش هه‌موو ده‌رگا‌کانیان له‌به‌رامبه‌ر دانیش‌توان کرده‌وه به‌هه‌موو چین وتویژه‌کانه‌وه، بۆ ئه‌مه‌ش ده‌ستیانکرد به‌ راکیشانی خانه‌دان و خۆینده‌وار بۆ چوونه ناو حکومه‌ت بۆ ئه‌وه‌ی پالپشتی ئه‌و سیسته‌مه حکومرانییه نوویه بکه‌ن که خۆیان بونیادیان ناوه.

وه‌زێفه‌کانیش سه‌رنجراکێش بوون و ده‌سه‌لات و مووچه‌ی زامنی تێدابوو، به‌لام هه‌ندێک له‌ پیاوانی ئایینی ته‌حریمیان کرد و وه‌زێفه‌یان به‌هاریکاری کافران زانی، لێره‌شه‌وه‌ ململانییه‌کی دره‌وونی له‌لای هه‌ندێک خه‌لک دروست بوو، که‌وتنه‌ ناو دوو پالنه‌ری دژبه‌یه‌کتر: یه‌کیکیان هانیان ده‌دات بۆ قبوڵکردنی وه‌زێفه‌ و ئه‌وێتریش رێگریان لێ ده‌کات.

ئهو ململانییه‌ له‌سه‌ره‌تادا لاواز بوو، کاتێک بازاره‌کان به‌رویان هه‌بوو، پێشه‌گه‌ری قازانجی به‌ده‌ست ده‌هێنا، به‌لام چه‌ند سالێک تێپه‌رینه‌بوو تا بێ بازاری شوێنی به‌رووی گرتوه‌، پێشه‌ ده‌سته‌یه‌کانیش ل هه‌رده‌م که‌لوپه‌لی هاورده‌ به‌ره‌و نه‌مان ده‌چوو، به‌مه‌ش خه‌لک روویان کرده‌ وه‌زێفه‌ حکومه‌یه‌کان سه‌ره‌پای ته‌حریمکردنی، ته‌نانه‌ت ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ره‌تادا وه‌زێفه‌یان ره‌تکرده‌وه‌، له‌کاره‌که‌ی خۆیان په‌شیمان بوونه‌وه‌ و گله‌ییان له‌یه‌کتر ده‌کرد.

له‌کاتی دامه‌زرانی حکومه‌تی عێراقی، وه‌زێفه‌ی باش له‌به‌رده‌ستی هه‌رکه‌سیک بوو ئه‌گه‌ر شتیکی له‌خوێندنه‌وه‌ ونووسین ده‌زانی، دواتر به‌ره‌ به‌ره‌ زه‌حمه‌ت بوو. هه‌رکه‌ خه‌لک زیاتر روویان تێده‌کرد، ئه‌وا به‌ده‌سته‌پێنانی کاری وه‌زێفه‌ زه‌حمه‌ت‌تر ده‌بوو، کاتیکیش قه‌یرانه‌ گه‌وره‌که‌ی ئابووری له‌سالی ۱۹۲۹ و سالانی دواتر هات، ئه‌وا وه‌زێفه‌ی حکومه‌ت ببوه‌ خه‌ونیکی دوور، ته‌نها ئه‌و که‌سانه‌ به‌ده‌ستیان ده‌هێنا که‌ خواهن شانسێکی مه‌زن بوون.

زۆریک له‌خه‌لک ئاره‌قه‌یان ده‌پشت بۆ به‌ده‌سه‌پێنانی وه‌زێفه‌یه‌کی نزم، ته‌نها به‌ماندوو بوون ده‌ستیان ده‌که‌وت، لێره‌وه‌ فه‌رمانبه‌رانی پێشوو لوتیان به‌رز بوو، خه‌لکیش بۆ واسیته‌ و کاری تایبه‌تی خۆیان په‌نایان بۆ ده‌بردن و ماستاوچه‌تیان بۆ ده‌کردن.

پیاویک خانه‌دانی کارمه‌یه‌ ده‌ناسم له‌سه‌ره‌تای دامه‌زراندنی حکومه‌تی عێراقی بوو به‌ وه‌زیر، بایه‌خی به‌و حه‌رامکردنه‌ نه‌دا که‌ پیاوانی ئایینی رایانگه‌یانده‌بوو، له‌ئه‌نجامی ئه‌مه‌ش خه‌لک جێنێویان پێده‌دا و نکۆلیان لێ ده‌کرد، ته‌نانه‌ت هه‌ندێک رووبه‌رووی بوونه‌وه‌ رێگه‌یان نه‌ده‌دا بچێته‌ (سه‌حنی شه‌ریفه‌وه‌)، که‌چی چه‌ند سالێک تێپه‌رینه‌بوو بارودۆخه‌که‌ پێچه‌وانه‌ بۆوه‌، ئه‌و پیاوه‌ بووه‌ خواهن

سروشستی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی

ده‌سه‌لاتیکی گه‌وره‌ و پێگه‌یه‌کی به‌رز، هه‌موو خه‌لك بۆ داواكانیان روویان تێده‌کرد و ره‌زامه‌ندی ئه‌ویان ده‌ویست.

ئه‌وه‌ی بووه‌ هۆی سه‌رسامی خه‌لك و تووشی شۆکی كردن، بینیان هه‌ندێك له‌ موخافیزكاران و پیاوانی ئایینی ئه‌وانه‌ی وه‌زیفه‌یان هه‌رام كرد بوو، خۆیان وه‌زیفه‌یان وه‌رگرت، یان منداڵه‌ و كه‌سانی نزیکیان دامه‌زران، خه‌لكیش له‌ ئه‌نجامی ئه‌مه‌دا تووشی ناویمیدی و به‌رپه‌رچدانه‌یه‌کی توند بوون، بۆیه‌ باوه‌ریان به‌زۆر شتی پێشوو لاواز بوو.

بابه‌تی قوتابخانه‌كان:

بابه‌تی قوتابخانه‌ نوێیه‌كان وه‌ك بابه‌تی وه‌زیفه‌ی حكوমে‌ت بوو. قوتابخانه‌كان له‌ كۆتایی ده‌سه‌لاتی عوسمانیه‌كان ژماره‌یان زۆر كه‌م بوو، ته‌نها له‌ سه‌ر منداڵی ئه‌فه‌ندییه‌كان قه‌تیس بوو. خه‌لكی عه‌وام به‌ گومان و تاوانبار كردنه‌وه‌ سه‌یریان ده‌كرد، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان به‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی به‌دره‌وشتی و لادانی سێكسیان ده‌زانی.

كاتێك حكوমে‌تی عێراق له‌ سه‌ره‌تا قوتابخانه‌ی ده‌كرده‌وه‌، هه‌ندێك له‌ پیاوانی ئایینی، چوونه‌ قوتابخانه‌یان به‌ هه‌رام زانی. ئه‌م ته‌حریم كردنه‌ش به‌دلی خه‌لكی عه‌وام بوو، بۆیه‌ پێشوازی كردن له‌ كردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌كان زۆر لاواز بوو، ته‌نها ژماره‌یه‌کی كه‌می قوتابیان خرا نه‌ به‌رخوێندنه‌وه‌، كه‌چی هێنده‌ی نه‌برد، له‌ ماوه‌ی چه‌ند سالێكدا بارودۆخه‌كه‌ زۆر گۆرا و هه‌لۆیستی خه‌لك به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر پێچه‌وانه‌وه‌ بووه‌.

ئاره‌زووی خه‌لك بۆچوونه‌ قوتابخانه‌ به‌ پێی ئاره‌زووی به‌ده‌سته‌هێنانی وه‌زیفه‌ زیادی ده‌كرد. ئه‌وه‌ی شایه‌نی باسه‌ زۆرێك له‌ قوتابیان له‌ سه‌ره‌تاوه‌ چوونه‌ قوتابخانه‌، دواتر ده‌رچوون و دامه‌زران، له‌ نێو خه‌لك پێگه‌یه‌کی دیاریان به‌ده‌ست هێنا، ئه‌مه‌ سه‌ره‌پای مووچه‌یه‌کی زامنه‌كراو. لێره‌وه‌ ئه‌و باوكانه‌ی هه‌لی دامه‌زراندنیان له‌كیس چوو ئه‌و منداڵه‌كانیان نارد به‌رخوێندن بۆ ئه‌وه‌ی قه‌ره‌بووی ئه‌و بكه‌نه‌وه‌ كه‌خۆیان له‌ ده‌ستیان چوو.

هه‌ندێك له‌باوكان هه‌ر پابه‌ند بوون به‌ مه‌به‌ده‌ئێ ته‌حريم كردنه‌وه، بۆیه رێگريان له‌منداله‌كانيان كرد بچنه‌ قوتابخانه‌وه گوايه پارێزگاري له‌ ئاكار و ئايني منداله‌كانيان ده‌كهن، كه‌چی بينيان منداله‌كيان له‌لايه‌کی ديه‌كه‌وه تووشی به‌دئاكاري بوون، ئه‌وان تووشی گرتی ده‌روونی بوون، له‌ئه‌نجامی ئه‌وه‌ی وه‌زيفه‌ و پيگه‌يان له‌ده‌ستدا‌بوو.

عه‌لی خاقانی له‌و باره‌يه‌وه به‌سه‌رهاتێکی گه‌رنگ ده‌گيرێته‌وه، به‌سه‌ر گه‌نجیکی شاری نه‌جه‌ف هاتووه. ئه‌و گه‌نجه‌ ويستويه‌تی وه‌ك هاورپێكاني بچێته‌ به‌ر خويندنی به‌لام باوکی به‌هۆی پفه‌دانی يه‌كێك له‌پياوانی ئايني رێگري له‌كوپه‌كه‌ی كردووه. ئه‌و كوپه‌ دواتر ده‌بینی هه‌مان پياوی ئايني كوپه‌كه‌ی خۆی ده‌نيرێته قوتابخانه‌ و دواتریش ده‌بیته‌ پزیشكێکی به‌رێز، بۆیه كوپه‌كه‌ تووشی گرتی ده‌روونی ده‌بیته‌ و قین له‌دل ده‌بیته‌ له‌خه‌لك جنێو وسوكايه‌تی به‌ نه‌ريتێ خه‌لك ده‌كات، دواچار له‌سه‌ر ئه‌م كارانه‌ی ده‌چێته‌ زیندان، به‌شێکی زۆر ده‌ربه‌ده‌ری و ئه‌شكه‌نجه‌ و ناخۆشی و بێبه‌شی ده‌بینی.

قوتابخانه‌ی كچان:

هه‌لۆیستی خه‌لك له‌به‌رامبه‌ر خويندنی كچان توندتر بوو له‌وه‌ی له‌باره‌ی خويندنی كوێان هه‌يانبوو. ژنانی عێراق وه‌ك پێشتر ئاماژه‌مان بۆكرد، زۆر په‌يوه‌ست كراوه به‌نه‌ريتێ تونده‌وه، خه‌لك له‌سه‌رده‌می عوسمانيه‌كان باوه‌ریان وابوو ته‌نها ئافه‌ره‌ت فێری خويندنه‌وه و نووسین بكرێت ئه‌وا ده‌بیته‌هۆی به‌دكاربوون و لادانی.

فه‌قیهێکی به‌ناوبانگی به‌غدا كه‌ ناوی شیخ نعمان كوێی ئه‌بوسه‌ناي ئالوسیه کتیبیکی له‌ساڵی ١٨٩٦ به‌ناوێشانی (الاصابة في منع النساء من الكتابة) (واته‌: دروستی له‌ رێگرتنی ژنان له‌نووسین) ئه‌و کتیبه‌ هه‌شتا له‌ کتیبخانه‌ی ئه‌وقاف له‌ به‌غدا وه‌ك ده‌ستنووس ماوه‌ته‌وه، له‌م کتیبه‌دا ده‌لی "... له‌باره‌ی فێرکردنی نووسین و خويندنه‌وه‌ی ئافه‌ره‌تان، پشت و په‌نامان خودا بیته‌، هه‌چ شتێك له‌مه‌ زه‌ره‌رت‌رنیه‌، ئه‌وان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌سه‌له‌تی غه‌دريان هه‌یه، ئه‌وا فێریوونی ئه‌م به‌هه‌یه‌ بۆ ئه‌وان مه‌زنت‌رين هۆكاره‌ بۆ خراپه‌ و به‌دکاری. له‌باره‌ی نووسینیشه‌وه هه‌ر كه‌ ژن

بتوانی قسه بنووسیتوه، ئەوا نامەیه‌کی بۆ زهید ده‌بیت، یه‌کێک بۆ عه‌مرو ده‌بیت، دێره شیعریکی بۆ سه‌لتێک ده‌بیت، شتیکی دیکه بۆ پیاویکی دیکه. بابه‌تی ژن و کتیب و نووسین، وه‌ک ئەوه‌یه شمشیرێک به‌ پیاویکی شه‌رانگیز وه‌یج و پوچ بدریت. یان بوتلێک مه‌ی به‌سه‌رخۆشێک بدریت، پیاوی عاقل ئەوه‌یه‌ واز له‌ژنه‌که‌ی به‌ینی له‌ نه‌زانی وکویره‌وار بیت، ئەمه بۆ ئەوان چاکتر وه‌سوودتره^{٢٦٨}. له‌راستیدا ئەو بۆچوونه‌ی له‌سه‌ره‌وه گواستمانه‌وه، بۆچوونیکی ریزپه‌ر نه‌بووه، به‌لکو ئاراسته‌ گشتیه‌که‌ی عێراق ده‌نوینێ له‌و رۆژگارا. ئەم ئاراسته‌یه‌ش تا ماوه‌یه‌کی دره‌نگ له‌هه‌ندیکی نیوه‌ندی عێراقی زāl بوو. له‌کاتی‌که‌دا هه‌ندی‌ک که‌س به‌رامبه‌ر قوتابخانه‌ی کورāن نه‌رمیان ده‌نواند، ئەوا له‌به‌رامبه‌ر قوتابخانه‌ی کچāن هه‌شتا توندبۆن، بۆیه له‌ ده‌یه‌ی دووهم ئەم سه‌ده‌یه‌دا دوا‌ی کردنه‌وه‌یان هه‌ندی‌ک له‌قوتابخانه‌ی کچāن داخرا‌ن له‌به‌رئەوه‌ی باوکāن ره‌تیāن کرده‌وه کچه‌کانیان (له‌ترسی عه‌یبه) بنێرنه‌ به‌رخوێندن، به‌لام دواتر به‌ره‌به‌ره ئەم راستیه‌ لاواز ده‌بوو، ته‌نانه‌ت دواچار نه‌ما و ئاراسته‌یه‌کی پێچه‌وانه به‌شیوه‌یه‌کی سه‌رسوپه‌ینه‌ر شوینی گرتوه.

سه‌یره ئەم خه‌لکه، له‌سه‌ره‌تا شتیکی نوێ قه‌ده‌غه ده‌که‌ن، که‌چی دواچار هه‌له‌په‌ی بۆ ده‌که‌ن، سه‌بیحه شیخ داود باس له‌پیاویکی توندپه‌رو ده‌کات که‌ پێشتر کچه‌که‌ی له‌سه‌ردانی دراوسی بێهه‌ش کردبوو، ته‌نها ئەو کاته به‌دوو عه‌باوه پێچرا بیت، دواتر هه‌ولێ ده‌دا کچه‌که‌ی بخاته کولێژیکی تێکه‌لاو، بۆ ئەوه‌ی له‌لایه‌ن کاربه‌ده‌ستان واسیته‌ی ده‌کرد. کاتی‌ک پرسیا‌ری له‌باره‌ی ئەو جیاوازیه‌ لی‌کرا گو‌تی "ئه‌ویāن زه‌مانێک بوو، ئەمه‌یان زه‌مانێکی دیکه‌یه^{٢٦٨}". له‌کرداره‌که‌ی گله‌یی له‌م پیاوه‌ نا‌کریت، چونکه له‌رابردودا به‌پێی به‌ها کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی زāl‌بوو هه‌لسوکه‌وتی کردوه، که‌چی دواتر به‌پێی به‌ها هه‌نوکه‌یه‌کان هه‌لسوکه‌وتده‌کات، ئەو له‌ ره‌فتاره‌که‌ی نه‌گۆراوه به‌لکو به‌ها کۆمه‌لایه‌تیه‌کان گۆراوه.

وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت ئەو گۆرāنه‌ خیرایه‌ی به‌ها کۆمه‌لایه‌تیه‌کان، زۆری‌ک له‌قوربا‌نی لی‌که‌وته‌وه. ئەو کچه‌ی باوکی له‌چوونه قوتابخانه‌ رێگری لی‌ده‌کات، بێگومان

^{٢٦٨} صبیحة الشیخ داود (المصدر السابق) ص ١٠٨

تووشی تالی بی ئومیدی و ئازار ده‌بیت، ده‌بینی دراوسی و هاوڕێکانی ده‌چنه قوتابخانه وهك ئه‌وه‌ی بۆ جیهانیکی نایابی پڕ شانازی و سه‌رکه‌وتن بچن، كه‌چی ئه‌و له‌نیۆ دیواره‌کانی ماله‌وه ده‌مینێته‌وه گله‌یی له‌به‌ختی ده‌کات.

ماوه‌یه‌کی زۆر دوور نییه له‌شاری نه‌جه‌ف مشتومڕێکی توند له‌نیوان پیاوماقوله‌ك و پیاویکی توندپه‌ری ئایینی له‌مه‌جلیسیکی گه‌وره دروست بوو، پیاوماقوله‌كه سه‌رزه‌نشستی پیاوه ئایینییه‌كه‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت "ئه‌وه‌ی دامه‌زراندنی قوتابخانه‌ی كچان قه‌ده‌غه بكات ئه‌وا زالم و زۆرداره، وازی‌نن ئیوه سه‌ره‌تا ده‌ستخه‌پۆتان کردین به‌وه‌ی قوتابخانه‌ی کورپان بیدعه و به‌دپه‌وشتی، كه‌چی کورپه‌کانی خۆتان چوون و بوون به‌ پارێز کورپانی ئێمه‌شتان وهك کۆیله کرده فه‌پاش لای ئه‌وان، كه‌چی كه‌ه‌کانم ئه‌وا قبول ناکه‌م بینه خزه‌تکاری كچانی ئیوه"^{٣٦٩}.

سروشستی په‌رچه‌کرداره‌که:

ئه‌و هه‌لۆیستی هه‌له‌په‌کراوه‌ی موخافیزکاران له‌به‌رامبه‌ر نوێکردنه‌وه‌یان هه‌بوو، ئه‌وا کاریگه‌یه‌کی خراپی له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نوێ هه‌بوو، وایکرد له‌ژيان رێگایه‌کی لاواز بگرته‌به‌ر.

نه‌وه‌ی نوێ خه‌سه‌لتیان ئه‌وه‌یه له‌گه‌ڵ ته‌وژمی شارستانییه‌تی نوێ بپۆن، نه‌ریته کۆنه‌کان به‌سه‌ر ده‌روونیان زالم نه‌بووه، وهك ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر باوانیان کاریگه‌ربووه. ئه‌و نه‌وه نوێیه ته‌فره‌دانێك به‌هێز له‌و نوێبوونه‌وه‌یه ده‌دۆزنه‌وه كه‌به‌ره و خۆی كێشیان ده‌کات، به‌لام کاتیك بینیان موخافیزکاران به‌ناوی ئایینه‌وه له‌به‌ره‌وچوونی ئه‌و شارستانییه‌ته رێگریان لێده‌کات ئه‌وا له‌یه‌ك کاتدا هه‌ستیان به‌دوورکه‌وتنه‌وه کرد له‌موخافیزکاران و ئایین. ده‌کریت بڵێن ئه‌وان له‌دژی ئایین تووشی گرێه‌کی ده‌روونی بوون، به‌مه‌ش ناتوانن بابه‌تیانه سه‌یری ئایین بکه‌ن. وا خه‌یاڵیان ده‌کرد ئه‌وه ئایینه پال به‌موخافیزکارانه‌وه ده‌نیت ئه‌و کارانه ئه‌نجام بده‌ن، کاتیکیش بینیان موخافیزکاران دژی خۆیان ده‌وه‌ستنه‌وه، سه‌ره‌تا به‌ره‌نگاری شارستانییه‌ته ده‌بنه‌وه دواتریش له‌گه‌ڵی ده‌پۆن، ئه‌وا نه‌وه‌ی نوێ

^{٣٦٩} علي الخاقاني (المصدر السابق) ج ١٠، ص ١٥٩

واتیگه‌یشت ئه‌وه‌ی خودی ئایینیش وایه‌، بۆیه‌ له‌ ئایین دوورکه‌وتنه‌وه‌ و شانازیان به‌وه‌ ده‌کرد ره‌خنه‌ و سوکایه‌تی پێ بکه‌ن.

زۆریک له‌ نه‌وه‌ی نوێ وایه‌ بیریان ده‌کرده‌وه‌ رۆشنیاری نوێ پێویست به‌وه‌ ده‌کات خاوه‌نه‌که‌ی دیندار نه‌بێت، ئه‌وان پێیانوابوو مرۆف ناتوانی له‌یه‌ک کاتدا دیندار و مه‌ده‌نی بێت، بۆیه‌ ده‌بێت یه‌کێکیان هه‌لبژێرێت و یه‌کێکیان به‌ دوور بخته‌وه‌، له‌ به‌رئه‌مه‌ش کاتێک یه‌کێکیان ده‌بینی هه‌ولێ ئه‌و ده‌دات له‌یه‌ک کاتدا مه‌ده‌نی و دیندار بێت، ئه‌وا به‌ سه‌رسوڕمانه‌وه‌ سه‌یریان ده‌کرد، ته‌نانه‌ت گالته‌شیان پێده‌کرد و پێی پێده‌که‌نین.

نامه‌وێ به‌مه‌ به‌رگری له‌ ئایین بکه‌م، به‌لکو ئیعترافی به‌مه‌ش ده‌که‌م ئه‌و بیروباوه‌ره‌ ئایینانه‌ی له‌ سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان باو بوو، پێویستی به‌ چاکسازی و رێکخستنه‌وه‌ هه‌بوو. ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وێ بڵێم ئه‌وه‌یه‌ توندپه‌وی نه‌وه‌ی نوێ له‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ی ئایین وایکرد بۆشاییه‌ک له‌زه‌ییان دروست بێت، ئه‌مه‌ش توشی زۆریک له‌ سه‌رسامی و ده‌راوکی و نارۆشی کردنه‌وه‌.

توندی وابه‌سته‌بوون به‌ ئایین ئه‌نجامه‌که‌ی خراپ ده‌بێت، به‌لام توندی دوورکه‌وتنه‌وه‌ش له‌ ئایین ئه‌نجامه‌که‌ی خراپه‌ره‌. بیروباوه‌ری ئایینی به‌شێوه‌یه‌کی گشتی یه‌کانگیری و ئاسوده‌یه‌کی زۆر به‌مرۆف ده‌دات، به‌لام کاتێک له‌پریکدا مرۆف لێی دوور ده‌که‌وتنه‌وه‌ ئه‌وا ده‌که‌وتنه‌ ناو ئاره‌زوو و به‌دوای رێبازه‌ دژبه‌یه‌که‌کانه‌وه‌ ده‌بێت، ئه‌مرۆ په‌رۆشی بۆ په‌ره‌نسیپێک ده‌بێت، سه‌به‌ی په‌رۆشی بۆ پێچه‌وانه‌که‌ی ده‌بێت، ئه‌مه‌ش یه‌کێکه‌ له‌کێشه‌کانی نه‌وه‌ی نوێ له‌عێراقدا.

قوتابخانه‌کان و کرانه‌وه‌ی چینه‌یه‌تی:

خوێنه‌ر سه‌رسام ده‌بێت، کاتێک ده‌زانیت ژماره‌ی قوتابیانی سه‌ره‌تایی له‌ ساڵی ۱۹۲۰-۱۹۲۱ نزیکه‌ی ۸ هه‌زار که‌س بووه‌، که‌چی له‌ ۱۹۶۳-۱۹۶۴ دا نزیکه‌ی ۹۵۸ هه‌زار بووه‌.^{۳۷۰} له‌وانه‌شه‌ ئیستا له‌میلیۆنی تێپه‌راند بێت، شاراوه‌ نییه‌ ئه‌مه‌ش بازدانێکی گه‌وره‌یه‌، ساڵ له‌دوای ساڵێک ئه‌م ژماره‌یه‌ له‌ به‌رزبوونه‌وه‌دایه‌، ئایا ئه‌نجامه‌ ده‌روونی وکۆمه‌لایه‌تیه‌کانی ئه‌مه‌ چیه‌؟

^{۳۷۰} بۆ ئه‌م دوو ژماره‌یه‌ پشتمان به‌ فهرمانگه‌ی ئاماری و هه‌زاره‌تی په‌روه‌رده‌ و فێزکردن به‌ستوه‌ - عه‌لی ومردی

بێگومان ئەم بازداڵە ئاماژە بە بۆ خێرایسی رۆیشتنی نەوێ نوێ بەرەو شارستانیەتی نوێ، بەلام لەهەمان کاتیشدا ئاماژە بۆ بێرێ مەینەتی کۆمه‌لگای عێراق بە دەست نێگەرانی و تەنگەژەوه. قوتابی کە دەچێتە قوتابخانە بەر لەهەموو شتێک حەز دەکات بێتە ئەفەندیەکی بەناوبانگی گەرەک و شارەکە، دایکی و باوکی لەمەدا هانی دەدەن. دایکیشی دەیه‌وێ لەنیو دراوسێکانی شانازی بە کۆرەکە ی بکات لەچاوی حەسود و دوژمنان.

ئەگەر وا رێکەوت یەکیک لەکۆرانی گەرەک سەرکەوت و وەزیفەیه‌کی بەرز و ناوبانگی بە دەستەتێنا، ئەوا دەبێتە هۆی بەدبەختی بۆ هەموو کۆرانی گەرەک، هەر دایکێک لەگەرەک دەیه‌وێ کۆرەکە ی وەک ئەو بێت، بۆیه بەزمانێکی زبەر پێی دەڵێ "بۆچی کۆرێ فلان سەرکەوت، تۆ سەرناکەوی؟ ئایا چاو و گۆچکەت نییه؟". بەتێروانیی ئەو دایکە کۆرەکە ی لەوانی دیکە زیرەکتر و باشترە، بۆیه پێشبینی ئەوێ لێدەکات لەقوتابخانە لەسەرروی هاوڕێییانی بێت و بە بەرزترین پۆست بگات، ئەگەریش لەمە سەرناکەوت، ئەوا گلەیی لەبەختی خۆی و کۆرەکە ی دەکات (ئای دڵێ ناویمێم!).

قوتابی لەژێر ئەو فشارە توندە ی دەورووبەری زانستخوازی بەلاوه‌ گرنگ نەبوو، هێندە ی بەرزبوونەوێ لا گرنگ بوو. ئەو سیستەمیکی چینیایەتی نوێی لەبەردەم کرایەوه، دەیه‌وێ بە پلەکانی سەرفرازی بەسەر چینه‌کە ی باوکیەوه هەلکشی. ئەگەر لەقۆناغی سەرەتای دەرچوو ئەوا هەموو کۆششی بۆ ئەوێ دەبێت بچێتە ناوەندی، ئەگەر لەوێش دەرچوو کۆششەکە ی بۆ زانکۆ دەبێت. بەمشێوەیه. هەر قۆناغێک قۆناغێکی دیکە ی بەدواوه‌ دێت، ئەو پێشبینی دەکات رێگاکی لەبەردەم کراوه‌ بێت تا کۆتایی، هیچ کۆسپ و رێگریەک نەبێت، ئەگەر هەر کۆسپێکیشی هاتە سەر رێگا ئەو گلەیی دەکات و دەچێتە ریزی تۆرەبـووان و سەرزنشتکارانەوه.

ئەگەر ئەم بارودۆخە ی خەلک بەسەردەمی عوسمانیەکانەوه‌ بەراورد بکەین ئەوا جیاوازیەکی زۆر لەنیوانیان دەدۆزینەوه. سیستەمی چینیایەتی لەسەردەمی عوسمانیەکان داخراو یان نیمچە داخراو بوو، زۆر زەحمەت بوو تاکێک بە چینیکی

ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی به‌رز بێته‌وه له‌هی باوکی به‌رزتر بێت. ده‌گه‌من بوو منداڵ بیر له‌ پیشه‌یه‌ك یان پێگه‌یه‌ك بکاته‌وه له‌ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و چوارچێوه‌یه‌ بێت که کۆمه‌لگا به‌سه‌ری سه‌پاندبوو. شایه‌نی ئاماژه‌پێدانه‌ بارودۆخێکی وه‌هاش خه‌ڵک له‌سه‌ر قه‌ناعه‌ت و رازیبوون به‌ (قسمه‌ت و نسیب) راده‌هێنێ: ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر مرو‌ڤ دادیت له‌ژیا‌نی دا له‌ منداڵیه‌وه‌ له‌چاره‌ی نووسراوه‌، که‌واته‌ کۆشش، هه‌ول‌دان، چاو‌تێ‌برین بێسووده‌.

که‌چی ئێستا په‌نده‌که‌ پێچه‌وانه‌ بۆته‌وه‌، بۆیه‌ دروشمی خه‌ڵک بۆته‌ "ئه‌وه‌ی کردی، بردی" یان "ئه‌وه‌ی رێگای گرت‌به‌ر گه‌یشته‌" ... قوتابخانه‌کان هاوشێوه‌ی ئه‌م جۆره‌ وتانه‌ ده‌خه‌نه‌ می‌شکی قوتابیا‌نه‌وه‌ بۆیه‌ هه‌ریه‌که‌یان چاوده‌برێته‌ ئه‌وه‌ی بێته‌ وه‌زیرێکی گه‌وره‌، رێبه‌رێک خه‌ڵک هه‌تافی بۆ بکێشن، سه‌رو‌کێک شو‌رش به‌رپا بکات. منداڵانی گه‌ره‌که‌که‌ی یان چینه‌که‌ی بوون به‌شت، ئه‌ی بۆ ئه‌و نه‌بێت؟ ئایا ئه‌وانی دیکه‌ له‌و چاکترن؟!

جا په‌رنسیپی خه‌ڵک له‌ رابردوودا له‌و وته‌یه‌ پوخت ده‌کرایه‌وه‌: (هه‌موو شتی‌ک قسمه‌ت و نسیبه‌)، که‌چی ئێستا بئه‌ماکه‌ ئه‌وه‌یه‌: (ئه‌وه‌ی کردی، بردی). هه‌ر یه‌که‌ له‌م دوو بئه‌مایه‌ش لایه‌نی خراپه‌ وچاکه‌ی خۆیان هه‌یه‌. یه‌که‌میان کۆمه‌لگا تووشی داکه‌وتن وچه‌سپاوی ده‌کات، به‌لام ئاسووده‌یی و قه‌ناعه‌ت به‌تاک ده‌به‌خشێ. دووه‌میان کۆمه‌لگا ده‌جولێنێ و به‌ره‌و پێشه‌وه‌ی ده‌بات، که‌چی له‌لایه‌کی دیکه‌ وا له‌ تاک ده‌کات چاو‌تێ‌برینه‌کانی توند بێت و هه‌رده‌م له‌ هه‌ڵپه‌دا بێت به‌هیچ شتی‌ک ئاسووده‌ و رازی نه‌بێت.

قۆچی قوربانی:

شایه‌نی باسه‌ په‌رنسیپی (ئه‌وه‌ی کردی، بردی) به‌مدواییا‌نه‌ له‌نیۆ خه‌ڵک بلاوبۆته‌وه‌، زیاد له‌پێویست بۆته‌ جێگه‌ی بایه‌خ و باوه‌ریان، که‌چی ئه‌م بئه‌مایه‌ دروسته‌ به‌ منداڵ بگوترێت، له‌ پێناو هاندانیا‌ن له‌ پێناو کۆشش وه‌ول‌دان، به‌لام به‌شێوه‌یه‌کی واقعیی سروشتی ژیا‌ن نیشان نادات.

له‌راستیدا مرو‌ڤ به‌ ته‌نها به‌ کۆشش و هه‌ول و هێزی ئێرا ده‌ ناتوانی به‌ خواسته‌کانی بگات، به‌لکو ده‌بێت به‌هه‌ر سروشتیه‌کانی له‌لایه‌ک و بارودۆخه‌

ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌ی له‌لایه‌کی دیکه‌ هاوکاری بن. ئه‌گه‌ر هاتوو به‌هره‌ و بارودۆخه‌که‌ی هاوکار نه‌بوو، ئه‌وا هه‌ڵدان سوودێکی نابێت، که‌مێک نه‌بێت. له‌ توانای هه‌ر یه‌کی‌که‌مان نییه‌ بۆ نمونه‌ بێت به‌ یه‌کێک له‌ (بسمارک)، (بیته‌وژن)، (ئه‌دیسۆن)، (جاحین)، (ئێبن خه‌لدون)، جا هه‌رچه‌نده‌ش هه‌ول و کۆشش بدات، خه‌بات بکات، چونکه‌ ئه‌م جۆره‌ که‌سانه‌ و بلیمه‌ ته‌کانی دیکه‌ مرۆفایه‌تی به‌هۆی به‌هره‌ تایبه‌ ته‌کانیان له‌ خه‌ڵکانی دیکه‌ جیاکراونه‌ته‌وه‌، له‌ بارودۆخیکی شارستانی گونجاو ژیاون، هه‌ل کرانه‌وه‌ وگه‌شه‌کردنی به‌هره‌کانیان بۆ ره‌خساوه‌. ئه‌گه‌ر ئه‌وان له‌ بارودۆخیکی ده‌ژیان، ئه‌وا به‌هره‌کانیان هاوشیوه‌ی ونبوونی خاکی یۆرانیوم له‌ لای گه‌لانی سه‌ره‌تایی ون ده‌بوو.

ده‌کرێت ئه‌م قسانه‌ی سه‌ره‌وه‌ له‌باره‌ی هه‌موو سه‌رکه‌وتنێک بکه‌ین له‌باره‌کانی دیکه‌ی ژیانه‌وه‌. هه‌ر سه‌رکه‌وتویه‌ک هه‌رچه‌نده‌ لاوازی بێت ئه‌وا ده‌بێت چه‌ندین هۆکاری جۆراوجۆر هاوکاری بکه‌ن بۆ سه‌رکه‌ون. ئێمه‌ لی‌ره‌دا ناکرێت نۆڵی له‌ (کۆشش) بکه‌ین له‌م ده‌رفه‌ته‌دا. له‌وانه‌یه‌ راست بێت بگوترێت (کۆشش) پێیوسته‌ بۆ سه‌رکه‌وتن، به‌لام به‌ته‌نها به‌س نییه‌^{٢٧١}.

کتێشه‌ی نه‌وه‌ی نوێ له‌عێراقدا ئه‌وه‌یه‌، باوه‌ریان به‌دروستی (ئه‌وه‌ی کردی، بردی) هێناوه‌، باوه‌ره‌که‌شیان سنووردار نییه‌، به‌لکو به‌ کلیلی سه‌رکه‌وتن و رێگای مه‌زنیتێ ده‌زانن له‌هه‌ر بوارێکدا. ئه‌وان کاتێک ده‌چنه‌ قوتابخانه‌ هیوایان زۆر گه‌وره‌ ده‌بێت، باوک و دایکیان هانیان ده‌دن بۆ ئه‌وه‌ی به‌تروێک بگه‌ن مامۆستایانیش شیعر و سرود و ئامۆژگاری پڕ خه‌وشایان پێشکه‌ش ده‌که‌ن، که‌ وا نیشان ده‌دن ئاینده‌ له‌به‌رده‌ستیان کراوه‌یه‌، بۆیه‌ هه‌تاف ده‌کێشن" بۆ پێشه‌وه‌، بۆ پێشه‌وه‌". به‌لام زۆرێک له‌و هیوادار و گه‌شبینانه‌ زوو یان دره‌نگ سه‌ریان به‌ر به‌ردی واقیع ده‌که‌وێت، هه‌ندێک له‌ قۆناغی خۆیندن سه‌رناکه‌ون، هه‌ندێکی دیکه‌ له‌کاتی ده‌رچوونیان بۆ ژیا، ئه‌و وێنه‌ نایابه‌ی که‌ له‌ خه‌یالیان

^{٢٧١} ئه‌مه‌ بابته‌نیکێ ئالۆزه، له‌ کتێبی (خوارق الاشعور) هه‌ولی لیکۆلینه‌وه‌یم داوه‌، ئه‌م کتێبه‌ش له‌سالی ١٩٥٢ بۆکراره‌تسه‌، ئه‌گه‌ر خۆینه‌ر ورده‌کاری زیاتری ده‌وی له‌م بابته‌ با بچینه‌وه‌ سه‌ری-عه‌ل و مریدی

کیشراوه به‌ره‌به‌ره سیس و ژاکو ده‌بی‌ت. کاتیکیش هه‌ست به ناو‌می‌دی ده‌که‌ن، نه‌وا به‌دوای هۆکارێک ده‌گه‌ڕێن که سه‌رنه‌که‌وتنی خۆیان بده‌نه پالی. نابیت نه‌وش له‌بیر بکه‌ین م‌رو‌ف به‌شیوه‌یه‌کی گشتی کاتیک سه‌رناکه‌وی، هه‌ز نا‌کات سه‌رنه‌که‌وتنه‌که‌ی ب‌داته پال خ‌ودی خ‌وی، به‌لکو هه‌رده‌م به‌دوای هۆکارێکی دره‌کی ده‌گه‌ڕێت. بۆ نموونه ئه‌گه‌ر قوتابییه‌ک به‌دحالی بی‌ت، زۆر زه‌حمه‌ته ئیعت‌راف به به‌دحالی بوونی خ‌وی ب‌کات، له‌وانه‌یه خ‌وی به‌زیره‌کترین که‌س بزانی، وه‌ک ئه‌و شیتته‌ی که خ‌وی به‌تاکه عاقلی ناو خه‌لک ده‌زانی. جا قوتابییه‌که کاتیک له‌خوێندن سه‌رناکه‌وی نه‌وا گله‌یی له‌بوژمنایه‌تی مام‌وستا و خ‌راپی وانه‌گوتنه‌وه‌ی ده‌کات. ئه‌گه‌ر له‌خوێندن ده‌رچوو، نه‌یتوانی وه‌زیفه‌ی خ‌وا‌زراو به‌ده‌سته‌بھێنی نه‌وا هه‌ست به‌رقبوونه‌وه ده‌کات له‌واسیته‌چه‌کان نه‌وانه‌ی هاوکاری خه‌لکی دیکه‌یان کردووه، که‌چی هاوکاری نه‌ویان نه‌کردووه، دواجار ده‌بی‌ت نه‌فه‌سیک له‌ بواری سیاسه‌ت بدۆزیت‌وه، نه‌وا ده‌نگی هوتافی به‌رز ده‌کاته‌وه بۆ که‌وتنی حکومه‌ت و ئیستعمار.

ئه‌و باوه‌ری به "ئه‌وه‌ی کردی، ب‌ردی" ده‌بی‌ت، به‌لام له‌سه‌رخ‌وی جیبه‌جی نا‌کات، ئه‌و خ‌وی ده‌بینی له‌هه‌موو که‌سیک زیاتر کۆششی کردووه، ته‌قه‌لای داوه، وه‌ک ئه‌مه‌ش خ‌وی به‌زیره‌کترین و بیلمه‌ترین داده‌نی، نه‌و ب‌پ‌روای یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی به‌وه هه‌یه باورد‌وخه ریزه‌په‌ره‌کان رێگه‌ی سه‌رکه‌وتن‌یان لێ‌گرت‌وه‌ن ئه‌گه‌ر وانه‌بووایه نه‌وا زیاتر ده‌یتوانی خ‌زمه‌تی گه‌ل و نیشتیمان ب‌کات، کاتیکیش بلیمه‌یه‌که‌ی له‌ناوچوو، ئه‌مه‌ش له‌ناوچوونیک کوشنده‌یه!

دروسته بلێن قوتابخانه‌کان له‌عێراقدا وه‌ک کاریگه‌ری به‌رهمه‌هێنانی نا‌په‌زایی سیاسي لێ‌هات‌وه. قوتابی کاتیک کۆسپ له‌به‌رده‌م سه‌رکه‌وتنی خ‌وی ده‌بینیت‌وه، نه‌وا له‌پێناو نیشتیمان په‌رۆش ده‌بی‌ت، په‌رۆشیه‌که‌ی به‌جۆرێک ده‌بی‌ت واخه‌یاڵ ده‌کات بۆته رێبه‌ریکی سیاسي دیار خه‌لک به‌ده‌وره‌یه‌وه‌ن ئه‌ویش ده‌ستی سلاکردن و شادی به‌رزده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌ر بینی که‌سیکی دیکه به‌سه‌رۆکایه‌تی گه‌یشته‌وه، نه‌وا ئه‌و نیگه‌ران ده‌بی‌ت و پێیوايه ولات به‌ره‌و داروخان ده‌پ‌روات.

توندی هۆشیاری سیاسي:

زىدەيدىيى نىيە ئەگەر بۆلۈم گەلى عىراق لە قۇناغى ئىستادا لە زۆربەى گەلانى جىهان، پەرۇش و سەرقالى بۇ سىياسەت ھەيە. بەنزيكەيى ھەر تاكىك پىياويكى سىياسى لە ئاستى يەكەم. تۆ ھەركە قسە بۇ بەقال و عەتار دەكەى دەيىنى بەدەم كىشانی شتومەكەكانەوہ باسى سىياسەتت بۇ دەكات وپرسىيارت ئاراستە دەكات. ھەمال شتەكانت بۇ ھەلدەگرى لەريگای ناچارەت دەكات قسە لەسەر سىياسەت بکەيت، پىياويە كاتىك ئەو جەلەوى دەسلەلات دەگریتەدەست ئەوا بەيەك كەرەت چاكسازى لە سىستەمى سىياسى دەكات.

لەراستیدا ئەو سەرقالبۇونە توندە بەسىياسەتەوہ لە سەرەتای ئەم سەدەيە بوونی نەبوو. خەلك ئەو كات لە بەرامبەر رووداوەكان پرهەنسىپى "بەمن چى" ھەبوو، ئەمەش مانای ئەو ھەبوو بابەتەكە ھەقى بەمنەوہ نىيە و من تەدەخولى ناكەم. باوك كاتىك ئامۆزگارى كۆرەكەى دەكرەد فەيرى پىشەيەك بىت بۆتۆى پەيدا بکات و لە سىياسەت دوور بکەوتتەوہ، چونكە (سىياسەت ناننىك بە مەوۇف نادات).

لەبارەى پىياويك دەگرپنەوہ، گوايە لە سەرۋەندى جەنگى يەكەمى جىهان رۆژىك لە كۆرەكەى تۆرە دەبىت، چونك زۆر بە ھەوالى ئەو شەپانەوہ سەرقال بۈوہ كە لە ئەوروپا ھەبوو. ئەم رۆژە كۆرەكە بەدلخۆشى دەچىتە لای باوكى و ھاوار دەكات "وارشۇ كەوت". باوكە ويستى وانەيەك بەكۆرەكەى بدات، بۆيە كۆرەكەى دەباتە بازار لای ژنىكى دىرکفرۆش (ئەوانەى دىرك و دارى سوتان دەفرۆشن) بەژنەكە دەلى "دەستىك دىرك بە ھەوالى كەوتنى وارشۇ دەفرۆشى؟" بىگومان ژنە رازى نابىت، ئەوكاتە باوكە بەكۆرەكەى دەلى "سەيرى بەھای ئەو ھەوالە بكە كە تۆ ھىناوتە، دەستىك دىرك ناكات".

ئەم چىرۆكە ئەو ئاراستە گشتە دەنوینى كە ئەو كات بەسەر زەينى خەلگەوہ زالبوو. لەگەئەو ھەش دەزانریت جەنگ ئەو كات كارەساتى ھىنا بوو، گەنجان وەك مېگەل دەرناھ جەنگەكان و دەكوژان. ديارە خەلكى ئەو كات وا سەرى كارەسات و نەھامەتيەكانيان دەكرەكە چارەنووسىكە خوا لەبەلای خراپەكانيان بەسەرى ھىناون.

ئهمه‌ی سه‌ره‌وه‌ی حالی زۆرینه‌ی عێراقیه‌کان بوو له‌جه‌نگی یه‌که‌مدا، به‌لام له‌جه‌نگی دووه‌مدا بوون زۆرتهرين په‌رۆشيان بۆ هه‌وائی جه‌نگ و ئه‌و رووداوه‌ی سیاسیه‌یه‌که‌ به‌بوو که له‌ هه‌موو شوێنێکی جیهان رووی ده‌دا، مشتومریان له‌باره‌وه‌ ده‌کرد، ده‌که‌وته‌ شه‌ر و ململانێیه‌وه‌ له‌گه‌ڵ یه‌کتر، بازاڕ و چاپخانه و ماله‌کان پڕبوو له‌ مشتومڕی توند. ئه‌مانه‌ش کاریگه‌ری به‌سه‌ر ئه‌و هۆشیاریه‌ به‌بوو که له‌به‌رامبه‌ر رووداوی سیاسی ناوخۆ هه‌یانبوو.

له‌وانه‌یه‌ یه‌کێک بێ: ئه‌و پڕوپاگه‌نده‌ و رادیۆیه‌یه‌ی له‌جه‌نگی دووه‌می جیهان گورپوتینی هه‌ینابوو، کاریگه‌ری به‌سه‌ر ئه‌م دیاردیه‌یه‌وه‌ هه‌بوو. ئه‌م قسه‌یه‌ خالی نییه‌ له‌ هه‌قیقه‌ت، به‌لام نابێت ئه‌وه‌ له‌بهر بکه‌ین که پڕوپاگه‌نده‌ و رادیۆکان ئاراسته‌ی زۆریک له‌ولاتان هه‌بوو، بۆچی کاریگه‌ری به‌سه‌ر عێراق توندتر بوو له‌ولاتانی دیکه‌؟

له‌راستیدا ئه‌و گرژیه‌ی له‌ هۆشیاری سیاسی عێراق هه‌بوو ته‌نها له‌ ماوه‌ی جه‌نگی جیهانی دووه‌م نه‌بوو، ئه‌مه‌ له‌ ناكاو له‌به‌ینی شه‌و و رۆژێک دروست نه‌بوو. ئه‌و پێشتر دروست بوو دواتر جه‌نگی به‌سه‌رداهات و بۆ هۆی فراوانبوون و زیاتر کاریگه‌ربوونی به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه‌. کاتێک له‌دوای جه‌نگیش جیهان بوو دوو به‌ره‌ی دژبه‌یه‌کتر، ئه‌مه‌ش کاریگه‌ری به‌سه‌ر عێراقه‌وه‌ هه‌بوو، دانیشتوانی بوون به‌ دوو کۆمه‌له‌ی دوژمن و هه‌ریه‌که‌یان ده‌یه‌ویستنی ئه‌وی دیکه‌ هه‌لۆشی و خوینی فڕیکات.

گومانی تێدانیه‌ کۆمه‌لێک هۆکار رۆلێان له‌هه‌لگیرسانی ئه‌و دابه‌شبوون و دژایه‌تیه‌ هه‌بوو، به‌لام من مه‌ژنده‌ی ئه‌وه‌ ده‌که‌ن، ره‌وتی جه‌ده‌لی که‌ عێراقیه‌کان له‌پێشوی خۆیان بۆیان مابۆوه‌ ئه‌وا له‌ نێو ئه‌و هۆکارانه‌ بوو، له‌گه‌رنه‌ترینیان بوو. له‌به‌شیکی پێشوو ئاماژه‌مان بۆ ئه‌وه‌کرد ره‌وتی جه‌ده‌لی له‌ دێژه‌مانه‌وه‌ کاریگه‌ری به‌هه‌زی له‌ سه‌ر کۆمه‌لگای عێراق هه‌بوو، که‌چی ئه‌م ره‌وته‌ ته‌نها له‌ بابته‌ ئایینه‌کانه‌وه‌ قه‌تیس بوو، که‌مێک نه‌بێت ئه‌گه‌نا په‌یوه‌ندی به‌ بابته‌ سیاسیه‌کانه‌وه‌ نه‌بوو. ئه‌و کات خه‌لک له‌باره‌ی بیروباوه‌ره‌ ئایینه‌کانه‌وه‌ جه‌ده‌لیان ده‌کرد، هه‌ر کۆمه‌لێک

بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرد ئه‌و له‌سه‌ر هه‌قه و دواتریش به‌لگه‌ی عه‌قلی و نه‌قلی ده‌هێنايه‌وه بۆ پالپشتی کردنی خۆی.

کاتی‌ک قۆناغی هونه‌که‌یی عێراق هات، ئه‌وا سیسته‌می چینه‌یه‌تی کرایه‌وه، باوه‌ری ئایینی له‌لای نه‌وه‌ی نوێ لاواز بوو، به‌مه‌ش ره‌وتی جه‌ده‌لی وجه‌ده‌لکردن له‌باره ئایینه‌که‌وه بۆ بواری نوێی سیاسه‌ت گۆتزرایه‌وه. ئه‌وه‌ی شایه‌نی باسه قۆناغی ئیستا به‌ چه‌ندین رووداوی گه‌وره‌ی سیاسی جیا‌ده‌کرێته‌وه. چه‌ندین شۆرش و راپه‌ڕین و قه‌له‌مه‌وه‌ی یه‌ک به‌دوا‌ی یه‌ک تێدا هاتوه. هه‌ر رووداوێکی‌ش له‌مانه وه‌ک قوتابخانه‌یه‌کی میللی بوو زه‌ینی خه‌لکی به‌ره‌و سیاسه‌ت ده‌برد و ژماره‌ی په‌روشانانی سیاسی زیاد ده‌کرد. کۆمه‌لگای عێراق گۆره‌پانیکی لی‌هاتبوو خه‌لک تێدا ململانێیان به‌ پره‌سپه‌ سیاسیه‌کانه‌وه ده‌کرد، وه‌ک چۆن پێشتر له‌سه‌ر په‌ره‌نسیپه ئایینه‌کانه‌وه چرت و فرتیا‌ن بوو، هه‌سانه‌وه و ئاسوده‌بوونیان بۆ نه‌بوو.

رووداوه‌ سیاسیه‌کان وه‌ک بواری‌ک نه‌فه‌سدان بوو، تا‌ک ده‌یتوانی له‌و باره‌دا ئاره‌زووی خۆی له‌ ناره‌زایی به‌ئینته‌دی و گله‌یی سه‌رکه‌وتنی خۆی لی‌ بکات، بۆیه بینیمان خه‌لک به‌هه‌ر کۆده‌تایه‌کی سه‌ر سیسته‌می سیاسی دلخۆش ده‌بوون، ئه‌وان موژده‌یان به‌یه‌کتر ده‌دا و ده‌که‌وتنه‌ هوتاف و چه‌پله‌لێدانه‌وه، به‌و باوه‌ره‌ی رێگای ئومیدی‌ان بۆ بکاته‌وه. به‌تیپه‌رپوونی رۆژگار کاتی‌ک تروسکایی ئومید له‌ چاویان نامی‌تی، به‌و شته‌ ناگه‌ن که‌ چاویان لی‌ی بوو، ئه‌وا داوا‌ی کۆده‌تایه‌کی نوێ ده‌که‌ن، لێ‌ره‌وه ئه‌م وته‌یه‌ راسته‌ که‌ ده‌لی "هه‌ر کۆده‌تایه‌ک تۆی دژی خۆی هه‌لده‌گریت".

هه‌ر کۆده‌تایه‌ک، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر فریشته‌ش ئه‌نجامی بدات، ئه‌وا ناتوانی سه‌رجه‌م داواکاریه‌کانی خه‌لک جێبه‌جێ بکات، به‌تایبه‌ت ئه‌گه‌ره‌هاتوو ئه‌وه‌مان له‌به‌رچاو ژماره‌یه‌کی زۆری نه‌وه‌ی نوێ هه‌یه‌ رێگای هه‌لکشانیان له‌به‌رده‌م کراوه‌ته‌وه هه‌موویان به‌رز ده‌پوانن، ده‌بی‌ت زۆری له‌وانه هه‌ست به‌نا‌ئومیدی بکات له‌به‌رامبه‌ر کۆده‌تا، جا له‌ماوه‌یه‌کی درێژخایه‌ن بی‌ت یا‌ن کورت خایه‌ن، ئه‌وان

_____ سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی

ده‌بینن غه‌یری خۆیان ئه‌وانه‌ی که‌متر د‌ل‌سۆز و خه‌باتیان که‌متر بووه
به‌خواسته‌کانی خۆیان گه‌یشتون، ئه‌ی ئه‌وان بۆ نه‌گه‌یشتن؟!

سروشتی دووفاقی نوێ:

ئو بارودۆخه‌ی قسه‌مان له‌سه‌رکرد دووفاقیه‌کی نوێ به‌ که‌سیتی نه‌وه‌ی نوێ
ده‌دات، له‌هه‌ندێک رووه‌وه به‌ دووفاقی باوانیان ده‌چی که‌ له‌ سه‌ده‌ی رابردوو
بینیمان.

نه‌وه‌ی نوێ له‌وه رانه‌هاتوووه وه‌ک باوانیان به‌ ئامۆژگارییه ئاینه‌کانه‌وه کاریگه‌ر
بن، به‌ ل‌کو ئه‌وان به‌ جۆریکی نوێ ئامۆژگاری راهاتوون که‌ له‌ قوتابخانه و
هۆکاره‌کانی راگه‌یانندن و پرۆپاگه‌نده‌ی نوێ وه‌ک رۆژنامه و رادیۆ و حزبه‌کان
پێیان ده‌دریّت. نابێت ئه‌وه له‌بیر بکه‌ین زۆریک له‌وان له‌ ژینگه‌ی گه‌رکه‌ په‌روه‌رده
کراون، له‌ کۆلانه‌کان یاریان کردوو، ئه‌وان له‌ به‌هاکانی زالبوو و ده‌مارگیری و
شه‌قاوه‌یی ره‌هاتوون. کاتێک گه‌وره ده‌بن فێری بیرۆکه و زاراوه‌ی نوێ ده‌بن،
ئهمه‌ش مانای ئه‌وه‌یه ئه‌وان ده‌که‌ونه ژێر کاریگه‌ری دوو کولتوووری جیاوازه‌وه،
له‌م حااله‌ته‌ش به‌لاوازیی یان توندی دووفاقی که‌سیتیان تێدا ده‌رده‌که‌وێت.
یه‌کێک له‌وان ده‌بینی گرنه‌ترین بنه‌ما و چه‌مکی شارستانییه‌تی دێته سه‌رزار، به‌لام
ئهمه‌ ته‌نها رووه‌که‌شه له‌ژێردا که‌سیتی کۆلان هه‌یه، هه‌رکه ده‌ستت به‌چه‌ند
ژێه‌کی هه‌ستیاری که‌وت ئه‌وا ده‌بێته دره‌نده‌یه‌ک وه‌ک شه‌قاوه‌کانی دێره‌مانی لێ
دێت.

هه‌رچۆنێک بێت هه‌موو رۆله‌کانی نه‌وه‌ی نوێ له‌ یه‌ک ئاستی ئهم دووفاقیه‌ نین،
هه‌ندیکیان به‌شیوه‌یه‌ک له‌ناو رۆشنه‌بیری نوێ تهاوه‌ته‌وه، به‌شیویه‌ک رووخسار
وناوه‌پۆکی له‌یه‌که‌تر نزیکه، وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت ئه‌وانه له‌منداڵیان له‌گه‌ڵ ژبانی
کۆلان ته‌بانه‌بوون، به‌ ل‌کو به‌هه‌ر هۆکارێک بێت رقیان له‌و ژبانه‌ بو، بۆیه له‌ کۆلان
دووکه‌وتوو نه‌ته‌وه و سه‌رقالی خۆیندن و ئاره‌زووه گۆشه‌گیره‌کانیان بوون، بۆیه
کاتێک گه‌وره ده‌بن ئه‌وا زیاتر له‌خه‌لکی دیکه له‌گه‌ڵ رۆشنه‌بیری نوێ ده‌گونجین.

که‌چی ئه‌وانه‌ی له‌منداڵیان پاله‌وانی گه‌رکه‌ بوون و سه‌رکرده‌ی شه‌په‌ گه‌رکه
بوون، زۆر زه‌حمه‌ته له‌ گه‌وره‌بوونیان خۆیان له‌ کاریگه‌ری به‌هاکانی کۆلان نه‌جات

بدەن، ئەوان ھەر شەقاوھن، بەلام شەقاوھیی خۆیان بە ھەندیک زاراوھێ نوێ
پەردەپۆش دەکەن، ئەوان ئەم زاراوانە وەک چەکیک لەدژی نەیارەکانیان
بەکار دەھێنن، وەک چۆن لەمنداڵی دارعەسا و بەردیان بەکار دەھێنا.

بوونی ئەو کەسە دووفاقیانە یەکیکە لەکیشەکانی کۆمەلگای عێراقی نوێ،
چونکە ئەوان بڕوانامەیی بەرز بەدەست دەھێنن، یان پێگەیان لەدەستەلات
وسەرۆکایەتی دەبێت. کاتیکی شت دەنوسن یان وتار دەخوینن وە بنەمای
بریقەدار بەسەر خەڵک وە دەبارێنن، کەچی کاتیکی دەبینن یەکیک لەگەڵ ئەوان
نییە، ئەوا رەفتاری واقعیان جیاوازی لەگەڵ کەسانی دیکە نییە، لەوانەشە
زۆرتەری لادانیان بۆ ئەو بنەمایانە ھەبێت کە خۆیان بانگەشەیان بۆ کردووە.

ئەم پڕەنسیپە نوێیانە بەراگوزەر ھاتۆتە عێراق، واتە لە سروشتی رۆشنگیری
کۆمەلایەتی رەسەنیو ھەلنەقولاو، بۆیە شیوھێ سرود و ھوتاف و دروشم و
ماددە ئەزبەرکراوەکانی وەرگرتووە، کە تاک لەقوتابخانە فێریان دەبێت، لەیان لە
رۆژنامە و کتیبەکان دەیناخوینیت وە، لەرادیۆکان گوێبیستی دەبێت، لە
خۆپیشاندان و ئاھەنگەکان دەگوتریت وە، کەواتە ئەو پڕەنسیپانە لەبۆاری
قسەکردن و جەدەل و رەخنەگرتن کاریگەریان ھەیە، زەحمەتە بۆ ناخی دەروونیان
شۆڕپیت وە، تاکیک لەسەر یەکیک لەو پڕەنسیپانە مشتومڕت لەگەڵ دەکات، کەچی
ناتوانی رەفتاری خۆی بگۆڕیت لە ئاستیکی زۆر بەرتەسک نەبێت.

نکۆلی لەو ناکەین بەتێپەرپوونی رۆژگار ئەمانە کاریگەریان بەسەر رەفتاری
کەسەکان وە دەبێت، نەو دواي نەو کاریگەریەکی زیاتر دەبێت. بەلام ئەمە
یەک کەرەت روونادات، بەلکو زۆر بەھێواشی و پلە بەپلە دەبێت، لەوانەشە
چەندین نەو بەخاھەنی. کاتیکی ئێمە سروشتی قوناغی ھەنوکی تاوتوئی دەکەین ئەوا
دەبێت ئیعتراف بەو بکەین جوړیک لە دووفاقی کەسیتی تێدا، بەشیوھێک
خەڵک راھاتووە، گوشتار و رەفتاریان وەک یەکتر نەبێت.

کیشەیی واستەکردن:

کۆمەلگای عێراقی لەئێستادا بەدەست کۆمەلێک کیشەو ھەنالیانی، ئێمە ناتوانین
ھەموویان بژمێرین یان بەوردی قسەیان لەسەر بکەین، بەلام لەوانە یە گونجاو بێت

له‌و باره‌یه‌وه باس یه‌كێك له‌كێشه‌كان بکه‌ین ئه‌ویش کێشه‌ی واسته‌یه، له‌وانه‌یه‌ دروست بێت بڵێن ئه‌م کێشه‌یه‌ نموونه‌یه‌که‌ بۆ ئه‌و دووفاقیه‌ی نه‌وێ نوێ له‌ نه‌جای دژبه‌یه‌کتری رۆشنیهر کۆن و نوێ له‌که‌سێتی خۆی دا تووشی بووه‌.

مه‌به‌ست له‌واسته‌ ئه‌وه‌یه‌ مرۆڤ په‌نا بۆ ناوه‌ندگیری بیات له‌لای که‌سانی کاربه‌ده‌سته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی کاره‌کانی له‌ فهرمانگه‌کانی حکومه‌ت بپروات. له‌راستیدا ئه‌و واسته‌یه‌ له‌ رۆشنیهری کۆنی کۆمه‌لایه‌تیمان راگوزهر نییه‌، به‌لکو له‌ ناوه‌خنی ئه‌و رۆشنیهریه‌ وه‌رگیراوه‌ و ره‌گوریشه‌ی قولی له‌وێ داکوتاره‌. تاك کاتیك په‌نا بۆ واسته‌کردن ده‌بات، ئه‌وا ده‌بێت به‌پێی به‌هاکانی کۆنی گه‌ره‌ك، یان به‌ناوی خزمایه‌تی و دراوسێتی و نه‌مه‌ك قسه‌ له‌گه‌ل که‌سه‌که‌ بکات، یان هه‌ر مافیکی دیکه‌ ده‌مارگیری و شه‌هامه‌ت و خۆده‌خیل کردن و ئه‌م جۆره‌ شتانه‌، بۆیه‌ هه‌ر کاتیك بیه‌وێ له‌ده‌رگای ئه‌و که‌سه‌ ده‌دات که‌ واسته‌ی له‌لا ده‌کات، ئه‌وکاته‌ داواکه‌ی لێ ده‌کات و پێداگری له‌سه‌ر ده‌کات. ئه‌م کاربه‌ده‌سته‌ش ناتوانی تکاکه‌ ره‌ت بکاته‌وه‌ یان بێزاری ده‌ریهری، به‌لکو ده‌بی به‌خێرهاتنی میوانه‌که‌ بکات و له‌گه‌لێ رووخۆش بێت، ئه‌گه‌ر وا نه‌کات ئه‌وا خه‌لک وا وه‌سفێ ده‌کات که‌ گوايه‌ سه‌رپێچی جوامیهری و مروه‌تی کردووه‌، به‌مه‌ش قسه‌وقسه‌لۆکی له‌باره‌وه‌ ده‌کات و زۆر زه‌می ده‌که‌ن، بۆیه‌ ده‌بێت واسته‌که‌ بکات و به‌په‌رۆشی ئه‌نجامی بدات، بۆ ئه‌وه‌ی به‌سه‌لمێنی ئه‌و جوامیهر و شیر و کوپی باشه‌.

لێره‌وه‌ ئه‌م که‌سه‌ تێوه‌ده‌گلێ، نازانی چۆن لێی ده‌ریاز بێت، ئه‌گه‌ر فهرمانبه‌ریکی گه‌وره‌ یان وه‌زیرێک بێت ئه‌وا ده‌که‌وێته‌ نێوان دوو پالنه‌ری دژ به‌یه‌کتره‌وه‌، له‌لایه‌ک په‌یوه‌سته‌ به‌ بنه‌ماکانی دادپه‌وه‌ری و یه‌کسانی که‌ نابێت جیاوازی له‌نێو هاوڵاتیان بکات، له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ ده‌بێت پابه‌ند بێت به‌واسته‌که‌وه‌ سه‌رپێچی بنه‌ماکانی دادپه‌روه‌ری بکات، بۆیه‌ ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل واسته‌که‌ بێت ئه‌وا ئه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ بۆ بنه‌ماکان ده‌که‌ن هێرشێ ده‌که‌نه‌سه‌ر، ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل بنه‌ماکانیش بێت ئه‌وا که‌سانی واسته‌که‌ هێرشێ ده‌که‌نه‌ سه‌ر، له‌ئه‌نجام دا ئه‌و پیاوه‌ کاربه‌ده‌سته‌ ده‌که‌وێته‌ نێوان دوو به‌رداشه‌وه‌ نازانی چی بکات.

ئەگەر یەکیك له کاربه‌ده‌ستان ناوبانگی به جوامیر و مروه‌ت په‌یدا کرد، ئەوا خه‌لک له به‌رده‌رگاکی ده‌که‌ونه هه‌له‌په و ریگای پێده‌گرن، تا ناوبانگیشی زیاتر بێت ئەوا خه‌لک زیاتر ده‌وری ده‌دن، هه‌ر که‌سیك له‌وان پێویستی به شتیکه‌و باوه‌پی وایه ئەم داوایه‌ی ئەو له‌گه‌ڵ به‌رژوه‌ندی گشتی و خزمه‌تی ولات یه‌کده‌گرێته‌وه، ئەگەر داواکه‌شی جێبه‌جێ بکری‌ت ئەوا پێی رازییه، ئەگه‌ریش له‌داواکه‌ی بێتومێد کرا ئەوا ده‌ست ده‌کات به‌زم کردن و ده‌بیته سه‌رسه‌خترین دوژمن.

ئەوان سه‌رجه‌میان بانگه‌شه‌ بۆ بانه‌ماکانی داده‌په‌روه‌ری ویه‌کسانی و ریزگرتن له‌ یاسا ده‌که‌ن، به‌لام له‌بوارى گوتار و هوتافکێشان، له‌بوارى ره‌خنه و ناره‌زایی، که‌چی کاتیك خۆیان کاریکیان له‌ فه‌رمانگه‌کانی حکومه‌ت ده‌بیته ئەوا ئەم بانه‌مایانه له‌بیر ده‌که‌ن و ده‌که‌ونه ستایشکردنی به‌های جوامیر و مروه‌ت. ئەوان نکۆلی له‌واسیته ده‌که‌ن کاتیك که‌سانی دیکه‌ لێی سوودمه‌ند ده‌بیته، به‌لام ستایشی ده‌که‌ن ئەگەر به‌رژوه‌ندی خۆیان له‌سه‌ر واسته وه‌ستابێت.

ئەوان دووفاقین، شاراوه‌ش نییه ئەو خاوه‌ن پۆسته‌ی ئەوان په‌ناى بۆ ده‌به‌ن ناچاره وه‌ك ئەوان دووفاقی بێت، چونکه خۆی به‌ر له‌وه‌ی پۆستیکی به‌رز وه‌ربگریت ره‌خنه‌ی توند له‌و که‌سانه ده‌گرت که پێش ئەو پۆستیان هه‌بووه، هێرشى ده‌کرده سه‌ره‌ئەوان و ره‌خنه‌ی لێده‌گرتن له‌به‌ر ئەوه‌ی ره‌چاوی واسته‌یان ده‌کرد، داواشی لێده‌کرن داداپه‌روه‌ر بن له‌ مامه‌له‌ی خه‌لک یه‌کسانی ته‌واو ره‌چاو بکه‌ن، که‌چی هه‌رکه خۆی پۆستی وه‌رگرت ئەوا خۆی له‌وه دۆزیه‌وه که‌وتۆته هه‌مان هه‌له‌وه که پێشتر ره‌خنه‌ی لێ گرتوه‌وه.

له‌راستیدا له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان واسته هه‌بوو کاریگه‌ری به‌هێزی له‌سه‌ر ده‌مه‌زراوه‌ی ده‌وله‌ت هه‌بوو، به‌لام له‌گه‌ڵئوه‌شدا به‌کێشه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی نه‌ده‌زانرا. خه‌لک ئەوکات هێشتا فێری بانه‌ماکانی دادپه‌روه‌ری و یه‌کسانی نه‌بوون، تیروانییان بۆ فه‌رمانبه‌ر وه‌ك خاوه‌ن مال بوو، که ده‌توانی له‌ماله‌که‌ی خۆی بدات یان بێبه‌شت بکات بێ لێپرسینه‌وه وچاودی‌ری، بۆیه کاتیك فه‌رمانبه‌ر واسته‌که‌ی بۆ ده‌کردن ئەوا ستایش ده‌کرا و به‌ پیاویکی به‌خشنده‌یان ده‌زانى.

له‌و سه‌رده‌مدا نه‌و شته نه‌بوو كه ئیستا به‌ (رای گشتی) ده‌ناسریت، رای گشتیش چاودیری حكومت و هه‌لسوكه‌وته‌كانی ده‌كات، یانیش فرمانبه‌ر به‌ خزمه‌تکاری گه‌ل ده‌زانریت و له‌به‌رامبه‌ری به‌رپرسیاره. رای گشتی دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی نوێیه^{٣٧٢}، له‌عێراقیش به‌کاریگه‌ری قوتابخانه و هۆکاره نوێیه‌کانی راگه‌یاندن و بلاوکردنه‌وه گه‌شه‌ی کردوه. لیڤه‌وه فرمانبه‌ر وایلێهاتوه كه‌م تا زۆر له‌ چاودیری رای گشتی بترسی، به‌ شیوه‌یه‌ك له‌شیوه‌كان ناچاره له‌به‌رچاوی بگریت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ناچاره ره‌چاوی به‌هاکانی گه‌رپه‌كیش بکات، لیڤه‌شه‌وه کێشه‌كه سه‌ره‌ه‌ل ده‌دات.

ئێمه‌ نكۆلی له‌وه ناکه‌ین رای گشتی له‌گه‌شه‌کردنێکی به‌رده‌وام دایه، كه‌چی به‌هاکانی گه‌رپه‌ك له‌ لاوازیبون دایه. دره‌نگ یان زووش کاتێك دیت رای گشتی به‌سه‌ر به‌هاکانی گه‌رپه‌ك زāl ده‌بیئت و کاریگه‌ره کۆمه‌لایه‌تیه‌كه‌ی خالی ده‌کاته‌وه، به‌لام له‌ ئیستادا هه‌ردووکیان به‌یه‌كه‌وه بوونیان هه‌یه، بۆیه تاك ناچاره ره‌چاوی هه‌ردووکیان بکات، هه‌ر یه‌کێکیان کاریگه‌ری به‌سه‌ر تاكه‌وه هه‌یه و فه‌رامۆشکردنی ئاسان نییه.

با گریمانه‌ی ئه‌وه بکه‌ین پیاویکی پۆستی وه‌زاره‌ت یان هه‌ر پۆستیکی گه‌وره‌ی وه‌رگرت. ویستی ئه‌وه‌شی هه‌بوو له‌ مامه‌له‌کردن له‌سه‌ر ئه‌و بنه‌ما ئایدیالیانه‌ بپروات كه رای گشتی بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌كات. هات هه‌موو واسته‌چیه‌یه‌کانی ده‌رکرد و یاسایه‌کی توندی په‌یره‌وکرد كه نه‌رمی نواندنی تیدا نه‌بیئت، سه‌ره‌پای ئه‌مه‌ش مافه‌کانی ده‌مارگیری، دراوستی، هاوپیانی، نه‌مه‌کی ره‌چاو نه‌کرد، ئه‌گه‌ر كه‌سێك هات به‌پێی یه‌كێك له‌و مافانه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل كرد ئه‌وا سه‌رزهنشتی بکات و ده‌رگاكه‌ی به‌روو داخات و پێی بلیت "تۆ به‌ به‌رچاوی من جیاوازیته‌ له‌گه‌ل خه‌لك نییه". ئایا چاره‌نووسی ئه‌م وه‌زیره چی ده‌بیئت؟ ئه‌م پرسیاره بۆ خوێنه‌ر جێده‌هێلم با خۆی وه‌لامی بداته‌وه.

بۆشایی نیوان گه‌ل و حکومه‌ت:

که‌لێتی نیوان گه‌ل و حکومه‌ت دیارده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تییه، له‌نیۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی کۆن هه‌بووه، ئه‌م بۆشاییه یان که‌لێنه له‌ ئه‌نجامی رقی گه‌لان بۆ ده‌سه‌لاتداره‌کان دروست ده‌بێت. ده‌سه‌لاتداران باج ده‌خه‌نه سه‌ره‌ه‌لک و به‌ قامچی لێیان ده‌ده‌ن، له‌به‌ر بچووکترین هه‌له‌ فرمانی کوشتیان ده‌ده‌ن، لێره‌شه‌وه ده‌بێت گه‌ل که‌م یان زۆر رقی بۆ ده‌سه‌لاتداران هه‌بێت.

به‌لام ئه‌م بۆشاییه‌ی نیوان ده‌سه‌لاتدار و گه‌ل خه‌سه‌له‌تیکی نیگه‌تیفی هه‌بوو، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه نه‌بووه هۆی پێکهێنانی رای گشتی تا چاودێری ده‌سه‌لاتداران بکات و به‌رپه‌رچیان بداته‌وه له‌کاتی ئه‌نجامدانی چه‌وساندنه‌وه وسته‌م، ده‌سه‌لاتداران له‌ سته‌می خۆیان به‌رده‌وام بوون و ره‌عیه‌تیش له‌رق و کینه‌یان.

ره‌عیه‌ت ده‌سه‌لاتداریان به‌ خزمه‌تکاری خۆیان نه‌ده‌زانی وه‌ک ئه‌وه‌ی ئێستا له‌نیۆگه‌لانی نوێ هه‌یه، به‌لکو به‌سه‌رداریان ده‌زانی، بۆیه ئه‌وان گریمانه‌ی ئه‌وه‌یان نه‌ده‌کرد ده‌سه‌لاتداران به‌هیچ کاریکی به‌سوود ئه‌نجام ده‌ده‌ن، ئه‌گه‌ره‌ها‌توو یه‌کێک له‌ ده‌سه‌لاتداران کاریکی به‌سوودی ئه‌نجام دا، ئه‌وا ئه‌م کاره‌یان به‌ چاکه و خێر زانیوه و باسیان کردوه، شاعیرانی شێخه‌ندین قه‌سیده‌یه به‌پێزیان له‌باره‌ی ستایشکردنی نووسیوه.

هه‌ر ئه‌مه‌ش حاڵی خه‌لکی عێراق بوو له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کاندا، به‌لام دواتر زۆر خێرا گۆڕا کاتێک هۆشیاری سیاسی و رای گشتی له‌نیۆیاندا گه‌شه‌ی کرد، به‌م گۆڕانه‌کاریه‌ش بۆشایی نیوان حکومه‌ت و گه‌ل له‌ خه‌سه‌له‌تی نیگه‌تیفه‌وه بووه خه‌سه‌له‌تی پۆزه‌تیف و نوێی.

لامان شاره‌وه نییه، حکومه‌تی عێراقی تووشی کۆمه‌لێک که‌موکۆپی و نه‌خۆشی بۆته‌وه. حکومه‌ت له‌ و کۆمه‌لگایه هه‌لقولاه که‌ تێیدا ده‌ژیت، خه‌سه‌له‌ته‌کانی کۆمه‌لگا وه‌رده‌گریت، جا کاتێک کۆمه‌لگا تووشی که‌موکۆپی و نه‌خۆشی بێته‌وه

ئەوا دەبیّت حکومه‌تیش تووش بیّت^{٣٧٢}، که‌چی رای گشتی له‌و نه‌ریته‌ ناگات، ئەو وا گه‌ریمانه‌ ده‌کات حکومه‌ت ده‌بیّت هاوشیوه‌ی حکومه‌ته‌ پیشکه‌وتوه‌کان کاره‌کانی ئەنجام بدات، ئەمه‌ش بیگومان سوودیکی گه‌وره‌ی هه‌یه‌، چونکه‌ وا له‌ حکومه‌ت ده‌کات به‌رده‌وام بیّت له‌ ئەنجامدانی تۆژه‌نکردنه‌وه‌ و چاکسازی به‌پێی توانای خۆی. ئەگه‌ر ئەمه‌ش نه‌بیّت ئەوا حکومه‌ت ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر نه‌ریته‌ کۆنه‌که‌ی خۆی وه‌یچ شتیکی نه‌زانی زیاتر له‌ ئاوا‌دنکردنه‌وه‌ی مزگه‌وت و کاولکردنی ولات.

ئیمه‌ نکۆلی له‌وه‌ ناکه‌ین حکومه‌تی عێراقی زۆر له‌ حکومه‌تی عوسمانی باشتره‌. ئەوه‌ی حکومه‌تی عێراقی له‌نیوسه‌ده‌ ئەنجامی داوه‌، حکومه‌تی عوسمانی نه‌یتوانیوه‌ له‌ نزیکه‌ی چوارسه‌ده‌ ئەنجامی بدات، به‌لام کیشه‌که‌ی حکومه‌تی عێراقی ئەوه‌یه‌ رووبه‌رووی هۆشیاریه‌کی سیاسی توند ده‌بیته‌وه‌ پیشتر بوونی نه‌بووه‌، رای گشتی داوا‌ی شتیکی زۆر له‌ حکومه‌ت ده‌کات، که‌چی حکومه‌تیش په‌یوه‌سته‌ به‌و واقیعه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌وه‌ که‌ تێیدا ده‌ژیت، ناشتوانی به‌یه‌کجار لێی ده‌رباز بیّت، تا به‌و شیوه‌یه‌ بیّت که‌ رای گشتی ده‌یخوازی.

خه‌لک له‌ سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان پێیانوابوو هه‌موو به‌لا‌کان له‌لایه‌ خوداوه‌ دیت، ئەمه‌ش له‌ئه‌نجامی گونا‌هه‌کانیان‌ه‌وه‌. ئەمه‌ش وایده‌کرد یه‌کتر نامۆزگاری بکه‌ن، بۆئوه‌ی واز له‌ گونا‌ه‌ به‌ی‌ن و تۆبه‌ بکه‌ن، که‌چی ئیستا خه‌لک خودایان بیرچوووه‌ و نه‌هامه‌تیه‌کانیان ده‌ده‌نه‌ پال حکومه‌ت، ئەمه‌ش وا ده‌کات ره‌خنه‌ له‌ حکومه‌ت بگرن و هوتافی بۆ رووخانی بکێشن.

هه‌ندێک خه‌لک له‌عێراق گه‌یشتونه‌ته‌ ئەو حا‌له‌ته‌ی حکومه‌ت له‌هه‌موو ئەو شتانه‌ به‌ به‌رپرسیار بزانی که‌به‌سه‌ریان دیت، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر شته‌که‌ زۆر بچووکیش بیّت. بۆ نمونه‌ ئەگه‌ر غوبار له‌ده‌موچاویان نیشت ئەوا قسه‌ به‌ حکومه‌ت ده‌لێن له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌چۆله‌وانی دره‌خت نانێژی. ئەگه‌ر قه‌ره‌بالغی دروست بوو ئەوا ده‌لێن:

^{٣٧٢} خۆینه‌ر توێژینه‌وه‌یه‌کی ورد له‌باره‌ی که‌موکۆرییه‌کانی حکومه‌تی عێراقی ده‌که‌وێته‌ به‌رده‌ست، له‌گه‌ڵ باسکردنی ته‌واو ئەو ده‌ردانه‌ی له‌حکومه‌ت هه‌یه‌، ئەمه‌ش له‌ کتییی داها‌توودا، خوا پشتیوان بیّت! - عه‌لی وه‌ردی

سروشستی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

ئەمە چ حکومەتێکە ناتوانی رێگاوبان رێک بخات. ئەگەر زیانیکی گەورەیان بەرکەوت ئەوا جێئۆ بۆ کۆمەت دەچیت لەهەموو شتێکدا.

دەتوانین بڵێین ئەم (کەلێنە پۆزەتیفە)ی نێوان گەل و حکومەت رۆژ لەدوای رۆژ زیاتر دەبێت. حکومەت کاتێک دەیه‌وێ کارە سوودبەخشەکان ئەنجام بدات، ئەوا دەیه‌وێ رای گشتی رازی بکات، کەچی نازانی رقی ئەوان لەبەرانبەر خۆی زیاد دەکات. بۆ نموونە کاتێک حکومەت قوتابخانەیه‌ک دەکاتەو، ئەمە مانای ئەوەیه‌ چەندین کەسی پێخواست و نازاری دروست دەبێت، کاتێک نەخۆشخانه دروست دەکات ئەوا خەڵک ئاپۆرە لەوێ دروست دەکەن و دواتریش دەست دەکەن بەرەخەنگرتن لەحکومەت لەبەر کەموکۆپیەکانی. ئەگەر هاتوو کۆدەتا روویدا ئەوان پێشبینی دەکەن ئەو کۆدەتایە موعجیزە بێت بارودۆخی گشتی چاک بکات، هەست بە ناپەرەزایی دەکەن کاتێک ئەو خواستەیان بە دەست نایەت کە هیواخوازی بوون.

سروشستی مەروە ئەوەیه‌ ناپەرەزایی لەشتێک دەرنابری تەنها ئەو کاتە نەبێت هەست بکات مافی تێدا هەیه‌، کۆیلە لەسەردەمی کۆیلایه‌تی ناپەرەزایی لە دەرەقیەکانی خاوەنەکە ی نەبوو، ئەو وایدەزانی خاوەنەکە ی وەک گویدریژ بە پارە ی خۆی کڕیویەتی، کەواتە مافی ئەو لەلای خاوەنەکە ی وەک بەقەد مافی گویدریژەکەیه‌، بەلام کاتێک دەزانی ئەو وەک مەروەکانی دیکەیه‌، وەک ئەوان مافی هەیه‌، ئەوا ناپەرەزایی دەبێ و لەوانەشە شۆڕشی بەرپاکردبێت. هەستکردن بە ستم زیاتر لەخودی ستم مەروە دەورۆژینی!

بەراورد لەنێوان دوو سەردەمەکە :

بەشیوەیه‌کی گشتی دەتوانین بڵێین عێراقییه‌کان لە قوناغی ئێستایاندا فێری جۆرە بێکردنەوێهێک بوون زۆر بەرزتره‌ لە ئاستی بارودۆخی خۆیان و بەها کۆمەلایەتیەکانیان. بەمەش لە بێکردنەوێهێان بازیکی گەورەیان بەرەو پێشەو دەا، لەگەڵئەوێه‌شدا دەزانیت ئەو کۆمەلگایه‌ی لەناوی دەژین نەیتوانی لەگەڵ بازدانی ئەوان بپوات، پێشکەوتنی کۆمەلایه‌تی بە سروشتی خۆی هێواش و پلە بە پلەیه‌، بۆیه‌ ناتوانی وەک بێکردنەوێه‌ی ئەبستراکت بازبدات.

له‌وانه‌یه‌ دروست بێت قۆناغی ئیستا له‌هه‌ندێك رووه‌وه له‌و قۆناغه بشووبه‌تێرت كه له‌سه‌ره‌تای ئیسلام عێراق پێی تیپه‌ریوه. ئه‌وكات له‌عێراق بانه‌ما به‌رزه‌كانی ئیسلام بلاوبۆوه، خه‌لك به‌كتریان پێی ئامۆزگاری ده‌کرد و به‌و بانه‌مایانه ره‌خنه‌یان له‌یه‌كتر ده‌گرت و ته‌نانه‌ت وه‌ك چه‌كێك له‌دژی نه‌یاره‌كانیان به‌كاریان ده‌هێنا، كه‌چی له‌ژیانی واقعی خۆیان به‌پێی به‌ها كۆنه‌كانی بیاباننشین ده‌پۆشیشتن.

میژوو باسی ئه‌وه‌مان بۆ ده‌كات به‌كه‌م كۆله‌ی شوێش له‌دژی عوسمان له‌كوفه بوو ئه‌وكاته سه‌رداری كوفه وتبووی (انما السواد بستان قریش) ئه‌وا ئاماده‌بووان هه‌لده‌چن و ناره‌زایی ده‌رده‌برن و ره‌خنه‌ ده‌گرن. له‌وكاته‌وه تا ئیستا بازنه‌ی نارازیبوون و ره‌خنه‌گرتن له‌نیۆ موسڵمانان لاواز ده‌بێت و تا زۆریك له‌ولاتانی دیکه‌ی ئیسلامی ده‌گرێته‌وه، به‌مه‌ش موسڵمانان ده‌بانه‌ دوو كۆمه‌له‌ی دژ به‌یه‌كتر، هه‌ر كۆمه‌له‌یه‌کیان له‌لایه‌ن خۆیه‌وه توندپه‌و ده‌بێت، توندپه‌ویش به‌ره‌ به‌ره زیاده ده‌بێت تا دواجار بووه هۆی كوشتنی خه‌لیفه....

لێره‌دا بابته‌ی ئیمه‌ نییه له‌ رووداوه‌كانی ئه‌و شوێشه بکۆلینه‌وه، به‌لام ده‌توانم بڵێم هه‌رچۆنێك بێت ئه‌و شوێشه وه‌ك هه‌موو شوێشه‌كانی دیکه میژووی كه‌لان بانگه‌شه‌ی بۆ بانه‌ماکانی دادپه‌روه‌ری و یه‌كسانی ده‌کرد. شوێشگێڕان ره‌خنه‌یان سیاسه‌تی جیاوازیکردن و نایه‌كسانی عوسمانی ده‌گرت، داوایان لێده‌کرد یه‌كسانی له‌نیوان موسڵمانان به‌رقه‌رار بکات و توێژێك به‌سه‌ر توێژێکی دیکه فه‌رز نه‌کات. ئیمه به‌لامانه‌وه گرنگ نییه ئه‌وان له‌و تۆمه‌تانه له‌سه‌ره‌ق بوون یان ناهه‌ق، به‌لكو به‌لامانه‌وه گرنگه ئه‌وه بزانی که ئه‌وان بانگه‌شه‌یان بۆ ئه‌و شتانه ده‌کرد و ئه‌مه داوکارییه‌کانیان بوو.

له‌دوای كۆژرانی عوسمان، عه‌لی كۆپی ئه‌بوتالب خه‌لافه‌تی گرته‌ده‌ست. وه‌ك ده‌زانرێت ئه‌م پیاوه نمونه‌یه‌کی زیندوو بوو بۆ ئه‌و بانه‌مایانه‌ی شوێشگێڕان بانگه‌وازیان بۆ ده‌کرد. بارودۆخه‌كه خواستی، عه‌لی و شوێشگێڕان بینه‌ عێراق، لێره‌وه دژایه‌تی معاویه‌یان ده‌کرد، كه خۆی به‌ شوێنگه‌ره‌وه‌ی عوسمان و تۆله‌سینی ئه‌و ناساندبوو، ئه‌م بابته‌ش گرنگیه‌کی كۆمه‌لایه‌تی هه‌یه چونكه هه‌ر ئه‌وه بوو عێراقی به‌وشیوه‌یه ئاراسته‌ کرد كه ئیستاش پێی ناسراوه.

تێبینی ئه‌وه کرا زۆربه‌ی ولاتانی ئیسلامی دواتر به‌ره به‌ره، بۆ ژيانی ئارامی و گوێپارێه‌لی ده‌گه‌رانه‌وه، به‌لکو خه‌ریک بوون ب‌ه‌ماکانی شوێن‌پاشیان ب‌ه‌ر ده‌چۆوه، له‌گه‌ڵ ره‌وتی گشتی ده‌پۆیشتن، که‌چی عێراق له‌مه‌دا به‌ روونی ریزه‌په‌ربوو. دروسته‌ ب‌لێم زۆریک له‌عێراقیه‌کان ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه به‌شداری شوێن‌پاشیان کرد له‌ ناخی ده‌روونیانه‌وه جیاوازیان له‌گه‌ڵ عه‌وامی خه‌لک نه‌بوو، ئه‌وان له‌دژی سیاسه‌تی جیاوازیکردن راپه‌رین چونکه له‌به‌رژوه‌ندی ئه‌وان نه‌بوو، ئه‌گه‌ر له‌به‌رژوه‌ندی ئه‌وان بوایه ئه‌وا رانه‌ده‌په‌رین. دیاره ئه‌وان داوایان له‌عه‌لی کوپی ئه‌بوتالب ئه‌وه‌بوو چاودێریان بکات و به‌رژوه‌ندیان ره‌چاو بکات، وه‌ک چۆن عوسمانی به‌رژوه‌ندی که‌سانی خۆی له‌به‌رچاوه‌گرته‌بوو، به‌لام کاتیکی بینیان عه‌لی رێگای په‌کسانی و دادپه‌روه‌ری ده‌گرێت ئه‌وا لێی بێزاربوون و لێی دوورکه‌وتنه‌وه، تا له‌ دوايه‌ن رۆژه‌کانی که‌سانی د‌ل‌سۆزی به‌ده‌وره‌وه نه‌ما‌بوو، چه‌ند که‌سیکی نه‌بێت، له‌عه‌لی ده‌گێرنه‌وه ئه‌و کات گوته‌یه‌تی " به‌هه‌ق بێ، براده‌ریکم نه‌ماوه ".

نامه‌وی به‌مه‌ گله‌ئێ له‌خه‌لکی عێراق بکه‌م، ئه‌مه‌ سروشتی زۆریک له‌خه‌لکه‌ له‌ هه‌موو سه‌رده‌م و شوێنیکی. کاتیکی تاوتوێی سروشتی جه‌ماوه‌ر ده‌که‌ین ئه‌وانه‌ی له‌ قوناغه جیاجیاکانی میژوودا به‌شداریان له‌شوێشه‌کان کردوه، ده‌بیین جیاوازییه‌کی ب‌ه‌رپه‌تیان له‌گه‌ڵ خه‌لکی عێراق نییه. به‌شیوه‌یه‌کی گشتی مرۆف کاتیکی بانگه‌شه بۆ ب‌ه‌ما به‌رزه‌کان ده‌کات، یان کاتیکی له‌پێناوی شوێن ده‌کات، ئه‌وا مه‌به‌ستی به‌رژوه‌ندیه گشتیه‌که‌یه‌تی، که‌چی ئه‌وانه‌ی بۆ به‌رژوه‌ندی گشتی له‌سه‌رووی به‌رژوه‌ندی خۆیان داده‌نێن ئه‌وا ژماره‌یان زۆر زۆر که‌مه.

هه‌رچۆنیک بێت ب‌ه‌ماکانی شوێن له‌عێراق له‌نیو دانیش‌توان عێراق جێگیر بوو، زیاتر له‌ولاتانی دیکه به‌ناو دانیش‌توانی عێراق شوێن‌پۆوه. کاتیکی دوا‌ی مردنی عه‌لی عێراق بووه مه‌ل‌به‌ندی د‌ژایه‌تیکردنی ده‌وله‌تی ئه‌مه‌وی، خه‌لکی عێراق ئه‌م ب‌ه‌ماکانی دادپه‌روه‌ری و په‌کسیانیان کرده چه‌کیکی د‌ژی ده‌سه‌لاتدارانی سه‌ته‌مکار، ئه‌مه‌ش وایکردوه هه‌جاک کوپی یوسفی سه‌قه‌فی کردوه به‌ و‌ته به‌ناوبانگه‌که‌ی قسه له‌گه‌ڵ عێراقیه‌کان بکات " اهل الشقاق والنفاق " (واته: خه‌لکی دووبه‌ره‌کی و دووبوویی) ئه‌مه‌ش بۆته سیفه‌تیکی په‌یوه‌ست به‌عێراق تا رۆژگاری ئیستامان.

بۆچوونێک:

مێژوونووسانی موسڵمان وا راها توون، ئەو وتەیه لەنێو خۆیان بڵێنەو، کە
 حەجج لەوەسفی خەلکی عێراق کردووەتی، تەنانەت باوهریان بە دروستی
 وتەکش هەیه، بێنەوێ دێقەت لە هۆکاره کۆمه‌لایه‌تیه شاراوهرکانی دواوهری
 وتەکه‌ بدهن. هەندێک پێیانوایه کەش و هه‌وای عێراق و خاک و ئاواکه‌ی وا له
 خەلکه‌که‌ کردووه به‌وشیوه‌یه بێت (که‌ حەجج وه‌سفی کردووه)، بۆیه
 به‌تێپوانینی ئەوان ئەمه‌ له‌ عێراقیه‌کان سروشتیکی جیگیره و ناتوانن لێی
 دهریان، ئەم بیرۆکه‌یه تا ئیستا له‌ناو خەلک باوه، بۆیه کاتی‌ک کەشوهرای عێراق
 له‌ناکاوه‌گۆرپێت ئەوا ده‌لێن: سه‌یرکه‌ن ئەمه‌یه سروشتی خەلکی عێراق!.

چیرۆکی خۆش له‌مباریه‌وه هەیه، پوخته‌که‌ی ئەوه‌یه ئەسکه‌ندهر مه‌کدونی
 دوا‌ی داگیرکردی عێراق نامه‌یه‌ک بۆ ئهرستۆ تالیسی مامۆستای ده‌نووسی وده‌لێ
 خەلکی عێراق تووشی مه‌ینه‌تیا‌ن کردووم، هەر پیلانیکیان بۆ داده‌نیم ئەوا به‌ر
 له‌من خۆیان نه‌جات ده‌ده‌ن، ناتوانم بیا‌نخه‌مه پیلانه‌که‌وه، چاره‌یه‌کم نییه‌ ته‌نها
 ئەوه نه‌بێت هه‌موویان له‌ناوبه‌رم. ئهرستۆ تالیس وه‌لامی ده‌داته‌وه وده‌لێ
 له‌به‌رژوه‌ندیت نابێت بیا‌نکوژی، تەنانەت ئەگەر هه‌مووشیا‌ن له‌ناوبه‌ری... ئایا
 ده‌توانی هه‌واکه‌ی ئەوان له‌ناوبه‌ری که‌ ئەو خه‌سلەت و زیره‌کیه‌ی پێداون؟ بۆیه
 ئەگەر ئەوان به‌رم ئەوا له‌شوینی ئەوان هاوشیوه‌یا‌ن ده‌رده‌که‌وتتەوه، وه‌ک ئەوه‌ی
 هه‌چ شتی‌ک نه‌کردبێت!"

وه‌ک ده‌رده‌که‌وتت ئەو چیرۆکه‌ هه‌لبه‌ستراوه، له‌لایه‌ن مێژوونووسانی موسڵمان
 دانراوه و دواتر دراوه‌ته پال ئەسکه‌ندهر و ئهرستۆ تالیس بۆ ئەوه‌ی خه‌سله‌تیکی
 دانا‌یی فه‌لسه‌فی پێده‌ن که‌ فه‌یله‌سوفانی گریگی کۆنی پێ ناسراوه، به‌لام ئەوه‌ی
 تێبینی ده‌که‌ین خەلکی عێراق به‌ زیره‌ک وه‌سف ده‌کات، دیاره جاحیز توێژه‌ره
 به‌ناوبانه‌که‌ی عه‌ره‌ب که‌ له‌سه‌رده‌ی سییه‌می کۆچی ژیاوه، سوودی له‌و چیرۆکه‌
 بینووه، بۆیه ها‌توو هۆکاری سروشتی خەلکی عێراق لێک ده‌کاته‌وه و بۆچوونی
 ئهرستۆ و بۆچوونی حەجج به‌یه‌کتر ده‌به‌ستێته‌وه.

جاحیز ده‌لی "هۆکاری یاخیبوونی خه‌لکی عێراق له‌ ده‌سه‌لاتداران ئه‌وه‌یه‌ خه‌لکی عێراق خاوه‌ن بیه‌و‌چوونی ژیرانه‌ن، له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌ش وردبوونه‌وه‌ و گه‌پان دروست ده‌بی‌ت، له‌گه‌ڵ وردبوونه‌وه‌ و گه‌پانیش تانه‌دان و ناو‌زپاند و هه‌ڵسه‌نگاندنی پیاوه‌کان دروست ده‌بی‌ت، سه‌رۆکه‌کان له‌یه‌کتر جیا ده‌کێنه‌وه‌ و که‌موکۆپی میره‌کان ده‌رده‌که‌وێت.... بۆیه‌ هه‌شتا عێراق به‌که‌می گوێزایه‌لی و به‌دووبه‌ره‌کی له‌سه‌ر سه‌رۆکایه‌تی وه‌سف ده‌کێت"^{٣٧٤}.

ئهو بۆچوونه‌ی جاحیز زۆر له‌وه‌ ده‌چیت که‌ پێشتر له‌باره‌ی بلا‌بوونه‌وه‌ی ره‌وتی جه‌ده‌لی له‌نیۆ خه‌لکی عێراق باسه‌مان کردبووه‌. ره‌وتی جه‌ده‌لی کاتێک له‌ نیۆا گه‌لێک بلا‌و ده‌بی‌ته‌وه‌ و خه‌ست ده‌بی‌ته‌وه‌، ئه‌وا لایه‌ک وا ده‌کات گه‌له‌که‌ زیره‌ک و زه‌ینی کراوه‌ بی‌ت، که‌چی له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ وا ده‌کات به‌ره‌و ئا‌ژاوه‌گیری و هه‌لگه‌پانه‌وه‌ له‌ده‌سه‌لاتداران بچیت، ئه‌مه‌ش دوو سیفه‌تی په‌یوه‌ستن به‌یه‌کتره‌وه‌ زۆر کات ناتوانی‌ت له‌یه‌کتر جیا‌بکێنه‌وه‌.

ئه‌گه‌ر به‌راوردی نیۆان خه‌لکی عێراق وشام بکه‌ین له‌سه‌رده‌می ئه‌مه‌وییه‌کاندا ئه‌وا دروستی ئه‌م بۆچوونه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێت. خه‌لکی شام وا پاهاتوه‌ خاوه‌ن گوێزایه‌لی بن و باوه‌ر به‌و قسه‌ی سه‌رکرده‌کانیان بکه‌ن و فه‌رمانی ئه‌وان هه‌ڵسوکه‌وت بکه‌ن، بۆیه‌ هه‌یزکی یه‌کگرتوو بوون ده‌و‌له‌ت سوودی له‌وان بینی و ئه‌وانیش سوودیان له‌ده‌و‌له‌ت بینی، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا خاوه‌ن بێرکردنه‌وه‌یه‌کی سست بوون هه‌یچیان له‌کاروباری دین و دنیا نه‌ده‌زانی ته‌نها ئه‌وه‌ نه‌بی‌ت که‌ پێیان ده‌گوترا و فه‌رمانیان پێده‌کرا.

که‌چی خه‌لکی عێراق پێچه‌وانه‌ی ئه‌وان بوون، مشتومر له‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک ده‌که‌ن و ده‌که‌ونه‌ مملانییه‌وه‌، که‌چی له‌لایه‌نی سیاسیه‌وه‌ خۆیان لاواز ده‌که‌ن، به‌لام له‌ رووی فیکریه‌وه‌ به‌هه‌یز و هاوتایان نییه‌. تاکیش له‌م حا‌له‌ته‌دا که‌سیتی‌که‌ی دووفاقی ده‌بی‌ت، له‌لایه‌که‌وه‌ بێرکردنه‌وه‌ی زۆر له‌ئاستی ژینگه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌ی به‌رزتر ده‌کاته‌وه‌، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا ده‌بی‌ت چاوکراوه‌ و زۆر هۆشیار و به‌ئاگا بی‌ت، ئه‌وا باوه‌ر به‌وه‌ ناکات که‌ پێی ده‌گوتری‌ت، به‌لکو مشتومر

^{٣٧٤} عمرو بن بر الجاحظ (البیان و التبین) ج ٢، ص ٩٤

و که له پهره‌ی ده‌کات، له توانای که‌س نییه فی‌لی لی بکات و گوێچکه‌ی وه‌ک
گوێچکه‌ی به‌رخ رابکێشی!

سروشتی جه‌ده‌ل نه‌وه‌یه پرسیارکردن و تیروانین له‌لای خه‌لک دروست بکات،
داکه‌وتنی فیکریش لاواز ده‌کات، نه‌وه‌یه ده‌له‌ی له‌نتوان دوو که‌س دروست ده‌بێت
وا هانی گوێگران ده‌دات زۆر یان که‌م به‌شداری بکه‌ن، باز نه‌ی جه‌ده‌ل به‌ره‌ به‌ره
فراوان ده‌بێت تا دواجار وا ده‌کات خه‌لکی عه‌وام تێیدا به‌شداری بکه‌ن، به‌مه‌ش
کۆمه‌لگا ده‌بێته‌ بۆته‌یه‌کی فیکری به‌هێز هه‌رده‌م شتی ته‌په‌وتازه‌ی لی به‌ره‌م
دێت!

له‌نیوان رابردوو و ئێستادا:

وه‌ک زانراوه‌ عێراق له‌مێژووی ئیسلامدا سه‌رچاوه‌ی دروست بوونی زۆرێک له
مه‌زه‌ب و جولانه‌وه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کان بووه‌، له‌وێشه‌وه‌ بۆ ولاتی دیکه‌ی
ئیسلامی چوه‌، له‌وانه‌ خه‌وارێج و شیعه‌ و موعتزیه‌ تێدا ده‌رکه‌وتوه‌، هه‌روه‌ها
جوولانه‌وه‌کانی مه‌والیه‌کان و شعوبیه‌کان و زندقه‌کانی تیدا بووه‌، له‌دوای
نه‌مانیش جولانه‌وه‌ی زه‌نج و قرامیته‌ و عه‌یاریه‌کان په‌یدا بووه‌. هه‌ر له‌عێراق یه‌کم
شیوازی سۆفیکه‌ری له‌سه‌ر ته‌ریقه‌ی قادری ده‌رکه‌وتوه‌ له‌گه‌ڵ ته‌ریقه‌ی (الفتوة) و
چه‌ندین رێبازی دیکه‌ش...

زۆرێک له‌ جولانه‌وه‌ و مه‌زه‌بانه‌ له‌لای هه‌ندێک له‌تویژه‌ران به‌ (روخینه‌ر)
داده‌نرین، به‌لام هه‌رچۆنێک بێت له‌ نه‌نجامی کارلێکردن و به‌یه‌کگه‌یشتنی
بیرکردنه‌وه‌ جیاوازه‌کان و مشتومپی توندی نێوانیان دروست بووه‌، نه‌مه‌ش یه‌کێک
له‌ گرنه‌گرتن هۆکاره‌کانی چالاکی داهێنارانه‌ بووه‌ که‌ رۆشنیبری ئیسلامی پێ
ناسراوه‌ته‌وه‌، نه‌گه‌ر نه‌مه‌ش نه‌بوایه‌ نه‌وا رۆشنیبری ئیسلامی به‌ره‌ و ده‌ستان و
چه‌قبه‌ستوویی ده‌پۆیشت.

خه‌ریکه‌ بێمه‌ سه‌ر نه‌وا به‌وه‌په‌ی گه‌لی عێراق له‌ قوناغی ئێستادا هه‌ول ده‌دات له
پێشینانی کۆنی بچێت، چونکه‌ ئێستا نه‌وه‌ له‌حه‌زکردن به‌جه‌ده‌ل و مملانی له‌سه‌ر
بنه‌ما فیکریه‌ جیاوازه‌کانه‌وه‌ هه‌چی له‌وان که‌مه‌تر نییه‌، هه‌روه‌ها له‌رووی کارانه‌وه‌ی
زه‌ین و ژیریش له‌وان که‌مه‌تر نییه‌، به‌لام ئێستا وه‌ک پێشوو نییه‌ مه‌زه‌ب داهێنراو

بیت، وه‌ك پێشانیان ده‌یانكرد، به‌لكو له‌ ده‌ره‌وه‌ هاورد ده‌كریت و ململانیی له‌سه‌ر ده‌كریت، دیاره‌ هه‌لگشانی شارستانییه‌تی نوێ وایكردوه‌ ئیستا مه‌زه‌به‌كان برژینه‌ عێراقه‌وه‌، نه‌وه‌ك له‌عێراقه‌وه‌ هه‌لقولێ، كێ ده‌زانی له‌وانه‌شه‌ له‌ رۆژانی ئایینده‌دا وه‌ك زه‌مه‌نی پێشوو عێراق بیه‌توه‌ سه‌رچاوه‌ی مه‌زه‌به‌كان. ئیستا عێراق به‌وه‌ وه‌سف ده‌كریت كه‌ (شتی سراوه‌ ده‌خوینێته‌وه‌) له‌وانه‌یه‌ ئه‌و وه‌سف دروست یان هه‌له‌ بیت، به‌لام ده‌زانین گه‌لێكی خوێنه‌ره‌، ئه‌و زۆرتین رۆژنامه‌ و گۆڤار و كتیب ده‌خوینێته‌وه‌، زیاتر له‌هه‌ر ولاتیكی عه‌ره‌بی. ده‌زگاكانی چاپیش له‌ قاهیره‌ و به‌یروت هه‌ستیان به‌مه‌ كردوه‌ و حسیبی بۆ ده‌كه‌ن، بۆیه‌ به‌شی (شیر) له‌ بلاوكراوه‌كانیان بۆ عێراق ته‌رخان ده‌كه‌ن.

ده‌توانم بڵێم كه‌سێك له‌ عه‌وامی عێراق زۆر شت له‌ هه‌قیقه‌تی سیاسی و روداوه‌كانی جیهان تیده‌گات، هاوشانی خۆی له‌ زۆر ولاتی پێشكه‌وتوو به‌قه‌د ئه‌و تێناگه‌ن، ئه‌و پرسیار ده‌كات و مشتومپی له‌سه‌ر ده‌كات وه‌ك ئه‌وه‌ی بابته‌كه‌ به‌یوه‌ندی راسته‌وخۆی به‌ ژبانی تاییه‌تی ئه‌وه‌یه‌یت.

ئایا ئه‌وان خائینن؟

یه‌كێك له‌ وتانه‌ی به‌ ئیستاشه‌وه‌ له‌باره‌ی خه‌لكی عێراقه‌وه‌ باوه‌، ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وان خائینن، به‌لێن ده‌ده‌ن و دواتر پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه‌، وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ حوسینی كورێ عه‌لیان نه‌نجام داوه‌، به‌دوایان نارد و داوایان ده‌كرد، دواتریش كوشتیان. عه‌لی بازركان ده‌گێڕێته‌وه‌ له‌سالی ١٩٢١ له‌میوانداری مه‌لیك حوسین بووه‌، كاتێك بروسكه‌یه‌ك له‌هه‌ندێك سه‌رۆكه‌كانی عێراق بۆ مه‌لیك نێردراوه‌ داوا ده‌كه‌ن فه‌یسه‌لی كورێ وه‌ك مه‌لیكی عێراق دابنێن، مه‌لیك پرسیار له‌میوانه‌كه‌ی ده‌كات و ده‌لی" ئه‌ی شیخ، من له‌وه‌ ده‌ترسم خه‌لكی عێراق به‌و جووره‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ فه‌یسه‌ل بكه‌ن كه‌ پێشتر له‌گه‌ڵ حوسینی باپه‌ره‌یان كردوه‌"^{٢٧٥}.

من پێموایه‌ ئه‌و وته‌یه‌ كه‌ له‌باره‌ی خه‌لكی عێراقه‌وه‌ ده‌كریت خالی نییه‌ له‌هه‌له‌، ئێمه‌ كاتێك رووداوی حوسین به‌وردی تاوتوویی ده‌كه‌ین ده‌بینین زۆریك له‌وانه‌ی به‌دوا‌ی حوسینیان ناردوه‌، به‌شدارنه‌بوون له‌كوشتنی، زۆریكیش له‌وانه‌ی

^{٢٧٥} علي ال بازركان (الوقائع الحقيقية في الثورة العراقية) ص ٢٢٠

به‌شداربوون له‌کوشتنی به‌دوای حوسینیان نه‌ناردوه، ئه‌وکاته عێراق دوو چینی دژبه‌یه‌کتر بوو: یه‌کیکیان له‌گه‌ڵ حوسین بوو، ئه‌ویتریان له‌دژی حوسین بوو، زۆرێک له‌چینی یه‌که‌م هات بۆ ئه‌وه‌ی پالپشتی حوسین بکه‌ن، به‌لام بینیان کوزراوه، ئه‌گه‌ر چه‌ند زۆرێک کوشتنی حوسین دوا ده‌که‌وت ئه‌وا له‌وانه‌بوو ئاراسته‌ی رووداوه‌کان بگۆڕیت.

ئیمه‌ نکۆلی له‌وه‌ ناکه‌ین، ئه‌وانه‌ی به‌دوای حوسینیان نارد، خه‌لکی کوفه‌ بوون و که‌مه‌رخه‌م بوون له‌پالپشتی کردنی و له‌ماله‌وه‌ مانه‌وه، به‌لام دوا کوزرانی حوسین هه‌ستیان به‌په‌شیمانیه‌کی توند کرد، بۆیه‌ رویشتن بۆ ئه‌وه‌ی تۆله‌ی بکه‌نه‌وه‌ و هه‌مووشیان له‌ناوچوون، ئه‌وان له‌میژوو به‌ (تۆبه‌کاران) ناسراون، نمونه‌یه‌کی وه‌فاداری نایابان نیشان داوه‌.

دروسته‌ خه‌لکی عێراق به‌وه‌ وه‌سف بکه‌ین له‌ناوخۆیان په‌رتوبلاون، به‌لام دروست نییه‌ بلێن ئه‌وان خائینن وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌باره‌یان بلاوۆته‌وه‌. دیاره‌ عێراقیه‌کان جیاوازیان له‌گه‌ڵ خه‌لکانی دیکه‌ نییه‌، وه‌ک چۆن ناپاک و خائینیان تێدایه‌، که‌سانی وه‌فاداریشیان هه‌یه‌، به‌لام دووبه‌ره‌کی نێوانیان هه‌ندێک جار واده‌کات وه‌ک ناپاک ده‌ربکه‌ون، چینی‌ک له‌نێوانیان ده‌رده‌که‌وێت داوای شتی‌ک ده‌کات ئه‌گه‌ره‌هاتوو ئه‌م شته‌ هاته‌دی، ئه‌وا چینی‌کی دیکه‌ ده‌رده‌که‌وێت داوا شتی‌کی پێچه‌وانه‌ ده‌که‌ن، لی‌ره‌شه‌وه‌ هه‌قیقه‌ت ون ده‌بی‌ت و ناویشیان ده‌زپیت. ده‌توانین هه‌مان شت له‌کاتی ئیستادا له‌باره‌ی عێراقیه‌کان بلێن، لی‌ره‌شه‌وه‌ نه‌ینیه‌ک له‌گه‌رنه‌گه‌رن نه‌یه‌یه‌کانی کۆمه‌لگای عێراقی خۆی هه‌شارداوه‌!

دوا به شی کتیه که

نیعتراف به وه ده که م، ئەم کتیبە ی له بەر دهستی خوینەرە، بەس نییه بۆ پێدانی ویتەیهکی تەولو له باره ی کۆمه لگای عێراقه وه، مه به ستم له دانانی ئەم کتیبە ئەوه بوو، بیکەم به پێشه کیه کی گشتی بۆ ئەو کتیبانه ی له دلوله ی دین. کۆمه لگای عێراقی وه ک هه موو کۆمه لگاکانی دیکه مڕۆفایه تی چه ندین لایه نی هه یه، هه ر لایه نیکیش پتویستی به توێژینه وه یه کی سه ره خۆ هه یه.

له م کتیبه دا هه ول م داوه گریمانه یه ک روون بکه مه وه، که بۆ توێژینه وه ی کۆمه لگای عێراقم به کاره یتاوه. ده شی ئەو گریمانه یه گونجاو بیت یان نه گونجاو، به لام هه رچۆنیک بیت هه ولنکی سه ره تاییه، له وانه یه هانده ر بیت بۆ که سانی دیکه بۆ ئەوه ی بچه ناو ئەو بابته ئالۆزه وه، دواتریش به ئەنجامی به سوود بگه ن. له باره ی کتیبه کانی دیکه شه وه، هه ول م ده دم توێژینه وه له چه ند لایه نکی کۆمه لگای عێراق بکه به تیروانینی من پتویسته بۆ تیگه یشتن له م کۆمه لگایه. له راستیدا من له م کتیبە ی ئیستامدا به خیرایی به لای کۆمه لێک له و بابته تانه تپه ریووم، بێته وه ی توێژینه وه یه کی تیروته سه لیان له باره یه وه بکه م، که واته له داها توودا ده گه رتیه وه سه ریان بۆ ئەوه ی وردتر توێژینه وه یان له باره وه بکه م.

نا توانم بانگه شه بۆ ئەوه ی بکه م ده توانم هه موو ئەو کتیبانه تەولو بکه م، که به نیازی نووسینیانم، له مه شدا چه ندین کۆسپ له نیوان من و ئەم ویستم هه یه، له وانه ش ئاسته نگی تەندروستی وه ندیکیش په یوه ندی به تەندروستی وه نیه .. له خوینەری ناشارمه وه به سالآچووم، وام لێها تووه له کاتی ده رچوونی هه رکتیبیکم بۆ خه لک ماندووبوونیکی زۆر ببینم. له وانه شه مه رگ پیم رابگات، بێته وه ی فریای ته ولوکردنی کاره کانم بکه وم.

به هه رحال تاکه کتیبیک هه یه ده ستم به نووسینی کربووه، به ناو نیشانی (مێژووی مەملانیتی تایی له عێراقدا). خوازیارم باروونخ له بار بیت بۆ ئەوه ی به زووترین کات بلاوی

بکه‌مه‌وه. به‌بڕوای من ئەم کتێبه‌ تاوتوێی لایه‌نێکی گرنگی لایه‌نه‌کان کۆمه‌لگای عێراقی ده‌کات، له‌وانه‌شه‌ گرنگترین لایه‌ن بێت، ئەم باب‌ه‌ته‌ش میژوویه‌کی درێژی له‌عێراق هه‌یه‌ و ره‌گورپشه‌یه‌کی قوڵی له‌پێکهاته‌ی که‌سیتی ورۆشنیبری کۆمه‌لایه‌تی عێراق داکو‌تاوه‌.

من دانیام له‌وه‌ی توێژینه‌وه‌ له‌باره‌ی ململانی تایفی، به‌دلی زۆرێک له‌خه‌لکی عێراق نابیت، چونکه‌ ئه‌وان و راهاتوون لایه‌نگرانه‌ سه‌یری ئەم ململانییه‌ بکه‌ن، هه‌ر تایفه‌یه‌ک له‌وان و ده‌زانی خۆی خاوه‌ن هه‌قیقه‌تی ره‌هایه‌ و بێگومان ئه‌ویتیش ناهاقه‌، ئه‌مه‌ش له‌واقیعه‌دا تێپوانینی زۆرێک له‌خه‌لکه‌ کاتێک ململانی له‌سه‌ر باب‌ه‌تێک له‌باب‌ه‌ته‌کان ده‌که‌ن. سروشتی خه‌لک وایه‌ کاتێک له‌سه‌ر شتێک ململانیان بوو، هه‌ر لایه‌ک له‌سه‌ر تێپوانینی خۆی توندپه‌ویی ده‌کات، هه‌رچه‌نده‌ش ململانییه‌که‌ زیاتر بێت ئه‌وا هه‌ر لایه‌نێک بۆ خۆی توندپه‌ویه‌کی زیاتر ده‌بێت، ئه‌مه‌ش به‌تێپه‌ریوونی رۆژگار که‌لێنی نێوانیان فراوانتر ده‌کات. ئەم کاته‌ش هه‌ر توێژه‌ریکیان ده‌وێ له‌گه‌ڵ توندپه‌ویه‌که‌ی ئه‌وان بێت، به‌تێپوانینی ئه‌وان سه‌یری هه‌قیقه‌ت بکات، ئه‌وکاته‌ی توێژه‌ر پالێشتی ئه‌وانی کرد ئه‌وا به‌ دادپه‌روه‌ری ده‌زانه‌ن ورێزی ده‌گرن، ئه‌گه‌ریش پێچه‌وانه‌ی ئه‌وان بوو، ئه‌وا لێی توپه‌ده‌بن و جێیوی پێ ده‌ده‌ن، ته‌نانه‌ت هێرشیشی ده‌که‌نه‌سه‌ر.

یه‌کێک له‌پێویستییه‌کانی توێژینه‌وه‌ی زانستی ئه‌ویه‌ توێژه‌ر چه‌نده‌ به‌توانی ده‌بێت بێلایه‌ن بێت، ئه‌گه‌ریش بێلایه‌نی خۆی له‌ده‌ست دا، ئه‌وا له‌وه‌ ده‌رده‌چێت توێژه‌ر بێت، به‌لکو ده‌بێته‌ بانگخوازێک. جیاوازی له‌نیوان توێژه‌ر و بانگخواز هه‌یه‌، وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت هه‌ندێک له‌نوسه‌ر وره‌خنه‌گره‌کانمان به‌روونی جیاوازی له‌نیوانیان ناکه‌ن. هه‌ر لایه‌نێک به‌وای که‌موکوپێ نه‌یاره‌که‌ی ده‌گه‌رێت و په‌رده‌پۆشی که‌موکوپه‌کانی خۆی ده‌کات، هه‌وایش ده‌دات به‌ به‌لگه‌ی عه‌قلی و نه‌قلی پاساو بۆ که‌موکوپه‌کانی خۆی به‌نییه‌وه‌، به‌ هه‌تافکی‌شانه‌وه‌ ده‌شلی" ئه‌مه‌ هه‌قه‌ که‌ له‌ریگای توێژینه‌وه‌ی زانستی پێی گه‌یشتموم".

ئێمه‌ ئێستا زۆر پێویستمان به‌توێژینه‌وه‌یه‌کی زانستی هه‌یه‌ له‌باره‌ی ململانی تایفه‌یه‌وه‌، چونکه‌ تایفه‌گه‌ری بۆته‌ یه‌کێک له‌ده‌رده‌ کو‌شنده‌کان که‌ کۆمه‌لگای عێراقی به‌ده‌سته‌یه‌وه‌ ده‌نالیانی، له‌وانه‌یه‌ دروست بێت بێن شیوه‌ی گرێه‌کی شارلوه‌ی له‌که‌سیتی تاکی عێراق وه‌رگرتوه‌. سروشتی گرێه‌ ده‌روونیه‌کانیش ئه‌ویه‌ هه‌رچه‌نده‌

له‌قولایی ده‌روونه‌وه به‌مێنێته‌وه ئه‌وا زیاتر هه‌لده‌قولی، رۆژ له‌لای رۆژیش مشتومری لایه‌نگرانی له‌سه‌ر ده‌کریته. ده‌بیته ئه‌م گرێشه به‌خینه به‌ر رووناکی و به‌مۆشیاریه‌وه توێژینه‌وه‌ی باب‌ه‌تیانه‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین، به‌مه‌ش هیواخوازین له‌ روویک له‌رووه‌کانه‌وه بکه‌ینه چاره‌سه‌ریک.

له‌باره‌ی رێبازی توێژینه‌وه:

ده‌بیته لیته‌دا ئاماژه بۆ ئه‌وه بکه‌م، نوو رێباز (میتود)ی جیاوازی له‌یه‌کتر بۆ توێژینه‌وه‌ی دیارده و کێشه کۆمه‌لایه‌تیه‌کان هه‌یه: یه‌کێکیان کۆن و ئه‌ویتریان نوێ. ده‌توانین یه‌که‌میان به‌ رێبازی (عه‌قلانی) ناو به‌هین، ئه‌مه‌یان تێروانینیکی ئاییدیالی و ئامۆژگاری بۆ کۆمه‌لگا هه‌یه، ئه‌م تێروانینه‌ش به‌سه‌ر رۆژیک له‌بیرمه‌ند و فیه‌له‌سوفانی کۆن زالبووه، ته‌نها ئێین خه‌لدون و ژماره‌یه‌کی که‌م نه‌بیته.

لیته‌دا به‌اری قسه‌کردن نییه له‌باره‌ی که‌موکریه‌کانی ئه‌م رێبازه‌وه، من له‌کتیبنیکی پیشووم به‌وردی توێژینه‌وه‌م له‌سه‌ر کردووه^{٢٧٦}. لیته‌دا هێنده به‌سه ئاماژه بۆ ئه‌وه بکه‌ین رێبازی (عه‌قلانی) له‌گه‌ڵ رێبازی نوێی زانسته ناگونجی، یان نوو جه‌مه‌سه‌ری نژده‌یه‌کترن، که‌چی جینگای داخه ده‌بینم هه‌ندیک له‌خوێنده‌وارانمان هێشتا ئه‌و هه‌قیقه‌ته نازانن، ئه‌وان پێیانوایه هه‌ربوو رێباز یه‌ک شته، یان هه‌ربووکیان ئه‌نجامی هاوشیوه به‌ده‌سته ده‌هێنن: ئه‌وه‌ی عه‌قل به‌بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌بستراکت به‌ده‌ستی ده‌هێنی، ئاکریته پێچه‌وانه‌وه‌ی ئه‌نجامه‌که‌ی زانسته بیته. رۆژیکیان مشتومریکی درێژ له‌نیوان من و که‌سیک له‌وان له‌سه‌ر ئه‌م باب‌ه‌ته دروست بوو، چه‌ندین به‌لگه‌ی عه‌قلی جۆرلوجۆری هێنایه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بۆچوونه‌که‌ی من پووجه‌ل بکاته‌وه، ئه‌و سه‌رکه‌وتوو بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌جه‌ده‌ل له‌من به‌تواناتر بوو، به‌لام هه‌قیقه‌ت وه‌ک خۆی مایه‌وه، ئه‌ویش بریتیه له‌وه‌ی هه‌قیقه‌ته‌که له‌نیوه‌نده نوێیه‌کانی زانسته باوه له‌سه‌رتاسه‌ری جیهاندا، ئه‌و کاته‌ش زالبوونی ئه‌و یان زالبوونی من سوودی نییه.

خاوه‌نه‌کانی رێبازی (عه‌قلانی) و راهاتوون به‌ بیرکردنه‌وه کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌یان له‌ کۆشکی بلوورین بژین، ئه‌گه‌ر له‌ده‌رفه‌تیکدا به‌ کۆلان و بازپه‌کان تێپه‌رین، تیکه‌لی عه‌وام بوون، ئه‌وا به‌تێروانینی خۆبه‌زلزانی و به‌فیزه‌وه سه‌بیریان ده‌که‌ن، نه‌ریته هیچ

^{٢٧٦} (منطق ابن خلدون في ضوء حضارته و شخصيته) القاهرة ١٩٦٢

و پوچه‌کانین و باوه‌ره به‌تاله‌کانیان به‌قێزه‌وه‌ن ده‌زانن. ئه‌وان پێیانوايه خه‌لك له‌به‌ر نه‌زانی و خراپي بیرکردنه‌وه‌یان وایان لێهاتوه‌، بۆیه توانایان هه‌یه خۆیان چاك بکه‌نه‌وه، ئه‌مه‌ش ئه‌گه‌ره‌هاتوو عه‌قلیان به‌کارهێنا و به‌دروستی بیریان کرده‌وه.

شاراوه نییه ئه‌م بۆچوونه له‌نیۆ کۆی ئه‌و کولتوره فیکریه هه‌یه، که له‌موه‌ته‌زیله‌کان و که‌لامیه‌یه‌کان بۆمان ماوه‌ته‌وه. ئه‌م کولتوره‌ش له‌فهلسه‌فه‌ی گریکه‌وه وهرگیراوه، که باوه‌ری ره‌های به‌عه‌قل هه‌بوو، به‌سه‌رچاوه‌ی هه‌موو باش و خراپه‌کانی کۆمه‌لگای ده‌زانن. کۆمه‌لگا به‌تیپوانینی ئه‌م فهلسه‌فه‌یه شتێک نییه جگه له‌کۆمه‌لێک تاک، هه‌رتاکێک عه‌قلی هه‌یه له‌ریگای راست و گومرا‌بوون رێنمایی ده‌کات، که‌واته ده‌بیته کێشه کۆمه‌لایه‌تیه‌کان له‌پله‌ی یه‌که‌مه‌دا کێشه‌ی عه‌قلی بن، ئه‌گه‌ره‌هاتوو عه‌قلی تاکه‌کان چاک بوو، ئه‌وا ئاکاریان چاک ده‌بیته و سیسته‌می کۆمه‌لگاکه دروست ده‌بیته، نه‌کێشه‌یان ده‌بیته و نه‌ دلته‌نگ ده‌بن!

لێ‌روه ئه‌م په‌نده هاتوه که ده‌لی "ئه‌گه‌ر خه‌لك دادپه‌روه‌ر بیته، دادپه‌ر ئاسوده ده‌بیته". له‌راستیشدا خه‌لك ناتوانن دادپه‌روه‌ر بن به‌پێی ئه‌و مانایه‌ی بیرمه‌ندانی کۆن تێگه‌یشتوون، چونکه دادپه‌روه‌ری بابه‌تێکی رێژه‌یه، هه‌ر کۆمه‌له‌یه‌ک له‌خه‌لك پێیوايه زیاتر له‌خه‌لكانی دیکه دادپه‌روه‌رن، قورئانی‌ش ئاماژه‌ی بۆ ئه‌مه‌ کردوه که ده‌فه‌رموی "کل حزب بما لایهم فرعون".

گالته‌جاری عه‌قلی مرو‌ف:

له‌سالی ۱۹۵۵ کتێبی‌کم بلا‌وکرده‌وه به‌ناوی (گالته‌جاری عه‌قلی مرو‌ف). له‌وانه‌یه من له‌دانا‌ی ناو‌نیشانه‌که هه‌له‌ بووم، یان به‌لایه‌نی که‌مه‌وه زێده‌رویم له‌ناوه‌که کردوه، به‌لام من ئه‌م ناوه‌م بۆ ئه‌وه‌ بوو که موکوپه‌یه‌کانی رێبازی (عه‌قلانی) ده‌ریخه‌م، که به‌سه‌ر بیرکردنه‌وه‌ی زۆری‌که‌مان زاله‌.

گومان له‌وه دانیه عه‌قلی گرنگیه‌کی مه‌زنی له‌ژبانی مرو‌فایه‌تی هه‌یه، عه‌قل گرنگترین جیاوازیه که مرو‌ف له‌ ئازده‌لی براهی جیا ده‌کاته‌وه، به‌لام له‌هه‌مان کاتیشدا عه‌قل توانایه‌کی دیاریکراوی هه‌یه. هه‌له‌یه نکۆلی له‌گرنگی عه‌قل بکه‌ین، هه‌له‌یه‌کی دیکه‌ش ئه‌وه‌یه ته‌واو متمانه به‌عه‌قل بکه‌ین، بۆیه ده‌بیته ئاستی‌کی ناوه‌ندی له‌نیوان ئه‌م نوو لایه‌نه هه‌بیته.

عەقل لە ھەقیقەتی خۆیدا بەرھەمی کۆمەلایەتیە، دروستکراوی ئەو رۆشناییە کۆمەلایەتیە کە مەژمەنی تێدا دەژیت، ئەگەر ھاتوو مەژمەنی ئەو چوارچێوە دەرجوو کە رۆشنایی کۆمەلایەتیە کە بەسەری ھەرز کردووە، ئەوا ئەمەیان بە ھۆی کاریگەری یونانیەتی بە رۆشنایی دیکەو، لەم کاریگەریە شدا بە پێی چەند رێسایە ک دەپوات ناتوانی لێ ئازاد بێت، کەمێک نەبێت. ئەگەر ئەو کەسە لە ژینگە کە دایرە بوایە ھێچ دیکە نەزانیبوایە ئەوا دەمانیبینی تارادە کە زۆر لە گەلی گونجاو.

با گریمانە ئەو بەکەن کە سێک لە نێو خەڵکانێک پێگە یشتوو بۆ نموونە سەگ دەپەرست، ئەو کەسە لە ژانییدا جگە لەو پەرستە ھێچ دیکە نازانی، ئەوا ئێمە ناتوانین پێشبینی بیکردنە ھەبە کە دروستی لێ بەکەن لە بارە کە سەگەو، ئەگەر ئەو کەسە توانای جەدەل ھەبوایە ئەوا پەنای بۆ چەندین بەلگە کە عەقڵی دەبرد بۆ ئەو کە بە ئێمە پەرستنی سەگ چاکترین دیندارییە (بوون) دا !

ئەم سروشتە کە عەقڵی مەژمەنی تەنھا لە بەرامبەر بێرەوایە پەکان وانییە، بەلگە سروشتە کە لە بەرامبەر ھەموو بێرەوایە سێستەم و ئەو نەریتە وایە کە باوەری بە راستیە کە ھەبە. زانیان توێژینە وەیان لە بارە کە سەرجە گەلانی جیھان کردووە، بۆیان دەرکەوتوو، ئەوانە کە ھەندیکیان بە ھەقی دەزانن، لە لای ئەوانی دیکە نادروستە، تەواویش لە خۆیان دانیان وە کچۆن ئێمە لە شتەکانی خۆمان دانیان ^{۲۷۷}.

پوختە کەسەکان ئەو کە کاتێک ئێمە دەبینن خەڵک لە نێو نەریتی ھێچ و پوچ و بێرەوایە نادروستە نەم، تەنھا ئەو ھەندە بەس نییە بانگەشێکیان بەکەن بۆ بیکردنە ھەبە دروست، چونکە ئەوان کاتێک بیریان بەکەن ئەو ناتوانن بە شتێک بگەن لەو جیاواز بێت کە لێی راھاتوون. لە ھەمان کاتیشدا باوەری کە کەلە وەیان ھەبە کە بیکردنە وەیان زۆر دروستە و ئەو ئێمە بیکردنە وەمان بێکەلگە.

مەژمەنی ھەردەم وادەزانی ئازادە لە بیکردنە وەدا، کەچی لە راستیدا ئەو تارادە کە زۆر کۆت و بەند کرەو، لە ئازادی بیکردنە وەیدا دەکەوێتە ژێر کاریگەری کۆمەلایەتی ھۆکارە و بەلام زۆر کات ھەستی پێ ناکات و لە ھەستی ئەو دا ھەبە، توپەش دەبێت ئەگەر کە سێک لە ھەدا ئاگاداری بکاتەو.

یاساكانی كۆمه‌لگا:

ئێین خهلون ده‌لی: كۆمه‌لگای مروی چهن دین ریسای هه‌یه، به‌ریوه‌ی ده‌به‌ن، وه‌ك یاساكانی سروشته‌). ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وی كۆمه‌لگا چاك بكات، ئه‌وا ده‌بی‌ت ره‌چاوی ئه‌و ریسایانه بکات، ئه‌گینا سه‌رناکه‌وێت. ئه‌م بۆچوونه‌ی ئێین خهلون خالی نییه له زنده‌روپی له‌هه‌مان کاتیشدا خالی نییه له هه‌قیقه‌ت. كۆمه‌لگا ته‌نها كۆمه‌لێك تاك نییه، وه‌ك بیرمه‌ندانی كۆن تیگه‌یشتوون، به‌لكو له‌مه زياتره، قه‌واره‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆیه به‌سه‌ر ئه‌و تاكانه زال ده‌بی‌ت كه لیوه پێكهاتوون، به‌شیوه‌یه‌ك له‌شیوه‌كانیش ریسای خۆی هه‌یه له‌سه‌ری ده‌روات.

نكۆلی له‌وه ناکه‌ین جیاوازی زۆر هه‌یه له‌نیوان ریساکانی ماده‌ه و ریساکانی كۆمه‌لگا. یه‌كه‌میان یه‌كلاکه‌ره‌ویه هه‌موو گه‌ردیله‌کانی ماده‌ه به‌ ته‌واوی ملکه‌چی ده‌بن، ریزه‌په‌ری ویاخیبوونی تێدا نییه، که‌چی ریساکانی کۆمه‌لگای ئه‌و یه‌كلاکه‌ره‌ویه‌ی نییه، له‌ته‌وانای هه‌ندێک له‌ تاکه‌کانی هه‌یه زۆر یان که‌م ریزه‌په‌ری، به‌لام ده‌بی‌ت ئه‌وه‌ش له‌بیر نه‌که‌ین ئه‌و تاكانه له‌خۆیانوه ریزه‌په‌ر نابن یان ته‌نها به‌هۆی بیرکرنه‌وه‌ی ئه‌بستراکته‌وه (المجرد) نییه، به‌لكو ده‌که‌ونه ژێر کاریگه‌ری باروئۆخیکی دیاریکراوه‌وه، جا کۆمه‌لایه‌تی یان ده‌روونی یان هه‌رشتێکی دیکه‌ بی‌ت. ئه‌مه‌ش واده‌کات ره‌فتاریان له‌که‌سانی دیکه‌ جیاوازی بی‌ت، ئه‌گه‌ر باروئۆخیان وه‌ك باروئۆخی ئه‌وانی دیکه‌ بوویه ئه‌وا له‌زۆرتین حاله‌دا جیاوازیان نه‌ده‌بوو.

ئێمه له‌وانه‌یه ببینین تاوانبارێکی خۆئێزێ خه‌لێك نازار بدات و ره‌چاوی هه‌قیکیان نه‌کات، ئێمه مه‌زنده ده‌که‌ین ئه‌مه‌ی به‌ خواستی خۆی کړیوه، که‌چی له‌راستیدا ئه‌مه‌ی به‌پاڼه‌ری کۆمه‌لێک هۆکاره‌وه کړیوه ویستی خۆی له‌و هۆکارانه‌وه نه‌بووه، بۆیه ده‌بینین گه‌لانی پێشکه‌وتوو هه‌ولی چاره‌سه‌کرنی تاوانبار ده‌ده‌ن نه‌وه‌ك سزادانی، چونکه به‌تێپروانیی ئه‌وان ئه‌و که‌سه له‌ ره‌فتاره ریزه‌په‌رکانی به‌رپرسیاریتی ته‌واوی نییه. به‌رپرسیاریتی زیاتر ده‌که‌وێته سه‌ر باروئۆخه‌که‌وه ده‌بی‌ت، لی‌ره‌شه‌وه ئه‌و وته به‌ناوبانگه هاتوو: (ئه‌گه‌ر هه‌موو شتێک بزانی ئه‌وا له‌ مروؤ که‌سیک خوش ده‌بی‌ت).

تکام له‌خوێنه‌ر ئه‌وه‌یه‌ وای تێنه‌گات مرۆڤ له‌ هه‌موو کاره‌کانی ناچارکرلوه‌ و مه‌جبوره‌ بیکات وه‌ک ئه‌وه‌ی غوبار بێت بکه‌وێته‌ دهم هه‌لکردنی (با) وه‌. ئه‌مه‌ توندپه‌ویه‌ وه‌ک توندپه‌وی ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌لێن مرۆڤ سه‌رپشک و رێگه‌پێدرلوه‌ له‌ هه‌موو کاره‌کانی. له‌ ئیمامی جه‌غه‌ری کوپری محهم‌د ده‌گێرپه‌وه‌ گوتویه‌تی " نه‌ ناچاری و نه‌ سه‌رپشتی، به‌لکو بابته‌که‌ نیوه‌ به‌نیوه‌یه‌ ". به‌راستی ئه‌مه‌ وته‌یه‌کی گرنه‌گه‌ سروشتی مرۆڤمان به‌ جوانترین شیوه‌ بۆ پوخت ده‌کاته‌وه‌. مرۆڤ بێرێک له‌ نازادی له‌ کاره‌کانی هه‌یه‌، به‌لام ئه‌و نازادیه‌ سنوورداره‌ و له‌کاتی سه‌رسامبوونی رووده‌ات، به‌مه‌ش سه‌رسامبوون و نازادی په‌یوه‌ستن به‌یه‌کتره‌وه‌.

گه‌ردیله‌کانی ماده‌ له‌جوله‌کانیان سه‌رسام نابن، نازده‌لێش هه‌روایه‌، که‌چی له‌لای مرۆڤ چه‌ندین پالنه‌ر ده‌که‌ونه‌ مملانیی یه‌کتره‌وه‌، هه‌ندیکیان به‌ره‌و رێگایه‌کی دیاریکرووی ده‌بن و به‌شیکی دیکه‌ش بۆ رێگایه‌کی تر، ئه‌میش له‌وکاته‌دا دودول و سه‌رسام ده‌بی‌ت نازانی به‌ره‌و کۆ بچێت، لێره‌دا ژیریه‌که‌ی هاوکاری ده‌بی‌ت له‌گونجاندی هه‌ردوو رێگه‌که‌ یان دۆزینه‌وه‌ی رێگای سێیه‌م و باشتر. ئه‌مه‌ش حاله‌تی سه‌ره‌که‌وتوو و بلیمه‌ته‌کانه‌، له‌وانه‌شه‌ مرۆڤ له‌و رێگایه‌ لایه‌ت و تووشی شیتی و تاوان بێت.

شایه‌نی باسه‌ ئه‌مه‌ش روونادا ته‌نها له‌نیۆ که‌سانێکی که‌م نه‌بی‌ت، که‌چی دۆزینه‌ی خه‌ک له‌ژایانیان له‌سه‌ر رێگایه‌ک ده‌پۆن خاڵیه‌ له‌ هه‌ر سه‌رسامی و مملانییه‌ک. ئه‌مه‌ش له‌نیۆ خه‌لکی عه‌وام هه‌یه‌، به‌تایبه‌تی له‌نیۆ ئه‌وانه‌ی رۆشنیرییه‌کی کۆمه‌لایه‌تی داکه‌وتوو ده‌ژین، ئه‌وان له‌گه‌ڵ ته‌ورمی گشتی ده‌پۆن و شتێک نازانن ته‌نها ئه‌وه‌ی نه‌بی‌ت نه‌وه‌ بوا‌ی نه‌وه‌ لێ راها‌توون و تێیدا ئاسووده‌ن. ئه‌وان و ده‌زانن نه‌ریت و به‌ها و باوه‌رپه‌کانیان هه‌موو کێشه‌یه‌کی بۆ چاره‌سه‌رکردوون هه‌موو نارۆشنیه‌کی روونکردۆته‌وه‌، بۆیه‌ بێ هیچ گومان و سه‌رسامیه‌ک له‌سه‌ری ده‌رۆن، تاکیش له‌نیویاندا وایه‌ یال ده‌کات سه‌رپشکه‌ له‌کاره‌کانی که‌چی له‌راستیدا ئه‌و تاره‌دایه‌کی زۆر ناچاره‌ له‌ئه‌نجامدانی کاره‌کانیدا.

مرۆڤ کاتی که‌ مملانی ده‌که‌ن یان هاریکاری یه‌کتر ده‌بن، کاتی که‌ باوه‌رپه‌هێن یان کافر ده‌بن، کاتی که‌ توپه‌ ده‌بن یان رازی ده‌بن، کاتی که‌ پێشکه‌وتوون یان بواکه‌وتوون، هه‌ر له‌دێره‌مانه‌وه‌ تا ئێستا بینوومان له‌سه‌ر یه‌ک هێلی هاوشیوه‌ ده‌پۆن، له‌وانه‌یه‌ ئه‌وان له‌

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عیراقی

شێوه‌ی رووکه‌شدا جیاواز ده‌بن، جلیان گۆرلوه وچه‌کیان گۆرلوه و شارستانییه‌تیان پێشکه‌وتوه، که‌چی له‌ناخیاندا وه‌ک هه‌موو مۆقه‌کانی دیکه‌ن که له‌میژودا هه‌بوون.

نموونه‌کانی یوتوپیا:

زانسته سروشتیه‌کن توانیویه‌تی له‌زالبوون به‌سه‌ر ماده‌ده سه‌ریکه‌وێت، به‌وه‌ی وزه‌که‌ی به‌کاربهێنێت، نه‌مه‌ش له‌ریگای توێژینه‌وه‌ی بابته‌ی نه‌و رێسایانی کار به‌ماده‌وه ده‌که‌ن، بۆنموونه نه‌وه‌ی ده‌یه‌وێ وه‌زی ئاوی تافگه به‌کاربهێنێت، ده‌بی‌ت شاره‌زاییه‌کی زۆری له سروشتی رێژه‌وی ئاو و رێساکانی هه‌بی‌ت، که‌چی نه‌گه‌ر ویستی به‌ندلوێک دروست بکات، نه‌وا بێ نه‌زمونه‌که‌ی پێشوو، کاره‌که‌ی فه‌شه‌لیکی گه‌وره‌ی ده‌بی‌ت.

ئه‌م قسه‌یه‌مان بۆ ئه‌وه‌که‌سانه‌ش راسته که ده‌یان‌ه‌وێ رێژه‌وی کۆمه‌لگا بگۆین، یان وزه‌کانی به‌کاربهێنن. دیاره که‌سانی خاوه‌ن رێبازی (عه‌قلانی) درک به‌م هه‌قیقه‌ته ناکه‌ن، یان هه‌زناکه‌ن درکی پێ بکه‌ن، چونکه له‌ره‌گ وریشه‌وه پێچه‌وانه‌ی رێبازه‌که‌ی نه‌وانه. نه‌وان وا راهاتوون خه‌یالی چه‌ندین نموونه‌ی یوتوپیا بۆ کۆمه‌لگا بکه‌ن، دواتریش ئامۆژگاری بڕیقه‌دار ده‌خه‌نه‌ می‌شکی خه‌لکه‌وه به‌چاوپۆشین له سروشتی نه‌و کۆمه‌لگایه نه‌و خه‌لکانه تییدا ده‌ژین، کاتیکیش له‌مه سه‌رکه‌توو نابن نه‌وا خۆیان له‌خه‌لک لوتبه‌رز ده‌که‌ن و قێز له کۆمه‌لگا ده‌که‌نه‌وه، گله‌یی له‌خه‌لک ده‌که‌ن که‌چی خۆیان شایه‌نی گله‌یین.

ئه‌فلاتون که‌یه‌کێک بوو له‌فه‌یله‌سوفانی گریک نموونه‌ی کۆمه‌لگایه‌کی چاکه‌خوازی له‌کۆماره‌که‌ی وێنا کردوه، فارابییش که له‌فه‌یله‌سوفانی ئیسلام بووه له (شاری چاکه‌خوازی) له‌سه‌ر ریگای ئه‌فلاتون رۆیشتوه. کاتیکی کتێبه‌که‌ی فارابی ده‌خوێنه‌وه ده‌بین شاری چاکه‌خوازی به‌وه وه‌سف ده‌کات خه‌لکه‌که هاریکاری یه‌کترن بۆ به‌ده‌سه‌پنانی کامه‌رانی راسته‌قییه. کاتیکی هه‌ر که‌سێک به‌کاری خۆی هه‌لبێستی و له‌پیشه‌که‌ی کارامه‌ بی‌ت وکاره‌که‌ی ته‌ولو کرد نه‌وا کۆمه‌لێک کوششی رێکخراو و گونجاو وخۆشیه‌کی بێ نه‌ندازه به‌ده‌ست ده‌هێنێ که هه‌موو مۆقه‌ییه‌تی خه‌ونی پێوه‌ده‌بینی. نه‌و ده‌لێ هه‌ماهه‌نگی نیوان نه‌ندامانی شاری چاکه‌خوازی وه‌ک هاوسه‌نگی نیوان نه‌ندامه‌کانی له‌شه، جیاوازیی له‌نیوان پێکهاته‌ی له‌ش و پێکهاته‌ی شاره‌که نه‌وه‌یه

ئەندامانی لەش سروشتین و ناچارکراون هیچ درککردن و ھەلبژاردنیان بۆ نییە، کەچی ئەندامی شار بە پێی کارو ڕەزامەندی خۆیان یەکدەگرن، جا ئەگەر بیانەوی یەکگرتوو بن، یان پەرت و بڵاو بن، ئەگەر ویستیان بەدوای دانایی و کامەرانی دەچن، ئەگەریش نا ئەوا بەدوای نەزانی و گومرایی دەچن^{٣٧٨}.

فارابی ئەو بۆچوونە (مەزنە)ی ھێنا و ئاسوودەبوو، وەک ئەوێ دەرمانیکی سبجری بە مرقفایەتی داویت، دەتوانن بەو دەرمانە ھەموو ئەو کێشە و دەردانە چارەسەر بکەن کە بە دەستیو دەنالیین، کەواتە هیچیان لەسەر نییە تەنھا بەکاری بهێنن و نیتەر ھەتا ھەتایە لە نیعمەت دەژین. ئەو بۆ چرکەساتیک نەوێستاو تەسەیری سروشتی مرقفایەتی بکات کە ناچاری کردووە، ئایا ئەوان بەم سروشتە دەتوانن لەخودی خۆیان ئەو ھاوکاری و گونجانە دروست بکەن تەنھا بەوێ ویستی خۆیان ئاراستە بکەن.

ئەمە ھاوشیوێ ئەو چیرۆکە ڕەزنامێزە ناسرلویە، گواپە کۆمەلێک مشک کۆبوونەو، بۆ ئەوێ بەدوا رینگایەک بگەڕێن لە مەترسیەکانی پشیلە نەجاتیان بدات. دواجای لەسەر ئەوێ رێکەوتن بە پەتیکەوێ زەنگوێک بخەنە ملی پشیلەکەو، جا ئەگەر ھاتوو ھەلیکوتایە سەریان گۆبیستی دەنگەکە دەبن، ئەوا دەتوانن لەکاتیکی گونجاو رابکەن. وەک شارلوی نییە ئەو پێشنیارە لەسەری رێکەوتوون زۆر دروست لەرووی تیۆریو، کەچی تاکە کەموکۆریەکی ئەوێ کرداری نییە، چۆن دەکرێت مشکەکان گردەنی مشەکە بگرن و زەنگوێکە بۆ بیستەن بیتەوێ بیانخوات؟!

کتێبی نووسەرێکی عێراقیم خویندەو بەم نزیکانە دەرچوو، تییدا ھاتوو: " ... بە ئی ئەگەر موسلمانان درکیان بە ئاسانترین خەسلەتی بڕایەتی ئێوانیان بکردایە، کاریان پێدەکرد، ئەوا سەتم و ئۆرمانیەتی لەسەر زەوی نەدەما، ئەو کاتە مرقفەکان وەک برا دەبینی و کامەرانی کۆمەلایەتی لە ئێوانیان دەبوو، خەونی فەیلەسووفانیش لە شاری چاکەخواری دەھاتەدی. کاتیکی خۆشەویستیان لە ئێوان دەبوو ئەوا پتۆیستیان بە حکومەت و دادگا نەدەبوو، پتۆیستیان بە پۆلیس، زیندان، یاسای سزادان، بڕیاری سزادان نەدەبوو، ملکەچی داگیرکەر و زۆردار نەدەبوون، سستەمکار ئەوانی

نه‌ده‌چه‌وسانده‌وه، ئه‌وکاته زه‌وی، زه‌ویه‌کی دیکه ده‌بوو، به‌هه‌شت و مائی کامه‌رانی ده‌بوو".

ده‌مه‌وی له‌و نووسه‌ره به‌ریزه بپرسم: چۆن ده‌کریت مۆفه‌کان بۆ یه‌کتر بن و هه‌موو ئه‌و رق و کینه‌یان له‌بیر بکه‌ن که‌پیشتر له‌ ده‌مارگیری و گۆته‌گۆته‌وه له‌سه‌ری راهاتوون؟ ئایا نووسه‌ر ده‌توانی خۆی ئه‌مه له‌به‌رامبه‌ر نه‌یاره‌که‌ی بکات، مۆفه ناتوانی ئه‌مه بکات، ته‌نها ئه‌و کاته نه‌بی‌ت له‌ مۆبۆونی خۆیان ده‌ریچن و وه‌ک فریشته له‌قورپکی دیکه بن!

(عه‌قلانییه‌کان) له‌وه راهاتوون نمونه‌ی ئایدیالی به‌رز دابنن، بیته‌وه‌ی بایه‌خ به‌شیوازی کرده‌یه‌که‌ی بده‌ن، و هه‌ستده‌که‌م ئه‌وان هه‌زناکه‌ن له‌مه‌دا به‌بیرکردنه‌وه خۆیان نیگه‌ران بکه‌ن، چونکه ئه‌م رینگایه‌ فراهه‌مه، ماده‌مه‌کی مۆفه‌کان عاقلن، چاکه و خراپه له‌یه‌کتر جیا‌ده‌که‌نه‌وه، که‌واته له‌گه‌ڵ یه‌کتر هاوکار ده‌بن و هه‌ماهه‌نگیان ده‌بی‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی درک به‌ سووده‌که‌ی بکه‌ن.

سروشستی ده‌مارگیری (عه‌قلانی):

کاتێک که‌سیکی (عه‌قلانی) بیرۆکه‌یه‌کی هه‌بوو، بۆی په‌رۆش بوو، واده‌زانی هه‌موو خه‌ڵک هه‌مان په‌رۆشیان ده‌بی‌ت، خه‌ون به‌وه ده‌بین بۆ بیرۆکه‌که‌ی هانیان بدات و فێریان بکات. به‌تێپوانینی خۆی بیرۆکه‌که‌ی روونه وه‌یچ گومانی تێدا نیه، بۆیه واده‌زانیته له‌تێپوانینی هه‌موو مۆفه‌کانی دیکه‌وه وایه، ئه‌مه ئه‌گه‌ر عه‌قلێکی دروستیان هه‌بی‌ت. کاتێک که‌سیکی (عه‌قلانی) پۆستیکی به‌رزی ده‌بی‌ت یان ده‌سه‌لاتی ده‌بی‌ت ئه‌وا هه‌موو کوشکیشه‌کان (موجامه‌له‌چییه‌کان) له‌ده‌وری ده‌بن، چه‌پله‌ی بۆ له‌ ده‌ده‌ن ویه‌ره‌و پیری ده‌چن، ئه‌و وا خه‌یاڵ ده‌کات خه‌ڵک هه‌مووی باوه‌ری به‌ بیرۆکه‌که‌ هه‌تاه‌وه، ئه‌و کاته بۆ خۆیان کامه‌رانی و خۆشگۆزه‌رانی به‌ده‌ست ده‌هێنن، هه‌رکه که‌سیک پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی ئه‌و بوو، ئه‌وا توپه‌ ده‌بی‌ت و واده‌زانی ئه‌وکه‌سه ده‌بی‌ت که‌له‌په‌ق یان به‌ئیره‌یی و نه‌زان بی‌ت، به‌هه‌رحال قورپه‌سه‌ری^{٣٧٩}.

تۆرێک له‌ دزایه‌تیه تونده‌کانی نێوان بیرمه‌ندان و خۆینه‌ده‌ولان له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه‌وه ده‌بی‌ت، ئه‌وان له‌مه‌دا جیا‌وازیان له‌گه‌ڵ عه‌وام و خه‌ڵکی نه‌زان نییه، ته‌نها له‌رووخسار

نه‌بیت. که‌سی نه‌زان کاتیک هێرش ده‌کاته سه‌ر نه‌یاره‌که‌ی و دل‌ه‌ق ده‌بیت ئه‌وا به‌پیتی نه‌ریت و نه‌و باوه‌یه ده‌بیت که له‌سه‌ری په‌روه‌رده کرلوه، که‌چی خۆپنده‌وار نه‌ریت و باوه‌پی دیکه‌ی هه‌لگرتوه به‌پیتی باروئوخه جیاوازه‌که‌ی، به‌لام له‌گه‌لته‌وه‌شدا وه‌ک که‌سیکی نه‌زان ده‌مارگیر ده‌بیت، جیاوازییه‌که ته‌نها ئه‌وه‌یه له‌بیرکرنه‌وه‌ی به‌لگه‌ی عه‌قلی ده‌هه‌ینیته‌وه بۆ پشتگیری بۆچوونه‌که‌ی، ئه‌ویتریان نازانی به‌لگه‌ی عه‌قلی چیه به‌لکو له‌ره‌فتاره‌که‌ی به‌زگماکی و ساویلکه‌یی هه‌لسوکه‌وت ده‌کات.

چه‌ند وانه‌یه‌کی به‌سوود:

له‌عێراق برێکی زۆری له‌م جۆره ململانییه‌مان له‌نه‌نجامی (له‌رزینه‌که‌ی) چوارده‌ی ته‌مموزی بیه‌ی، له‌راستیدا ئه‌م (له‌رزینه) کۆمه‌لگای عێراقی هه‌لته‌کاند، ئه‌وه‌ی شاره‌وه بوو ده‌ریخست و ئه‌وه‌ی نارۆشن بوو روونی کرده‌وه، بۆیه دروسته ئه‌گه‌ر بڵێن چه‌ند قوربانی به‌ ئیمه دله‌وه، هه‌نده‌ش وانه‌ی فێرکربوین.

که‌لی عێراق له‌سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان به‌ده‌ست ململانییه‌کی توندی نیه‌وان توێژه جیاوازیه‌کانیه‌وه ده‌ینالاند، به‌لام ئه‌و ململانییه له‌سه‌ر بنه‌مای ده‌مارگیری و هۆزگیری و شارچیه‌تی و تایفی و هاوشیوه‌ی ئه‌و شتانه بوو، وه‌ک له‌به‌شه‌کانی پێشوشدا ئاماژه‌مان بۆکرد. نوای نه‌مانی عوسمانی نزیکه‌ی (٤٠) سال ماوه‌یه‌کی دیکه هات، وه‌ک ده‌رکه‌وت ئه‌م ماوه‌یه به‌س نه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی که‌ل ململانیی کۆنه‌کانی له‌یاد بکات. کاتیکیش (له‌رزینه‌که‌ی ١٩٥٨) رویدا ئه‌وا که‌لی عێراق سه‌رله‌نوێ که‌وته‌وه ململانی.

ئه‌م ململانییه نوێیه به‌ دروشم و بنه‌مای نوێ ره‌نگ کرابوو، که‌چی له‌ناخه‌وه ره‌گورپه‌شیه‌ی کۆنی هه‌بوو. له‌راستیشدا نه‌یتوانی خۆی له‌وه ده‌ریاز بکات که له نه‌سته‌وه هه‌بوو بۆیه هه‌ولێ ته‌قینه‌وه‌ی ده‌دا له‌کاتی ره‌خساندی هه‌لیک. بۆیه بیه‌نیمان جووتیار له‌ لادی و کورپی سه‌ره‌قام له‌ شار، جۆره‌کانی دیکه‌ی عه‌وام که زۆریه‌ی که‌لی عێراقیان پێک ده‌هێنا، خۆپیشاندانیان ده‌کرد وه‌له‌یه‌یان ده‌کرد و په‌رۆشبوون بۆ ده‌رفه‌ته‌که، به‌لام له‌قولاوی ده‌روونیانه‌وه مه‌به‌ستیان هه‌ر ئه‌وه‌بوو که له هه‌راوه‌سه‌رکانی کۆن نه‌نجامیان ده‌دا.

هه‌ندیک له‌خوێنده‌واران هاتن هانی عه‌وامیان ده‌دات له‌م ئاراسته‌یه‌دا، به‌به‌لگه‌ی عه‌قلی پالێشتیان ده‌کردن، هه‌ر که‌سیکیش پێچه‌وانه‌ی ئه‌وان بووایه ئه‌وا ده‌بوایه (خائین) یان

تۆكەرى ئىستعمار بىت. بۇيە ئازلۇه گىران بەلواى خائىنەكان دەگىران بۇ ئەوھى لىيان بدەن، وەك چۆن لەسالى ۱۹۰۸ بەلواى لايەنگرانى (مەشروتىه) و لەسالى ۱۹۲۴ بەلواى لايەنگرانى (سفور) دەگىران، كەواتە ئەوان نەگىرابوون بەلكو ئەو دروشم و بنەمايانە گىرابوون كە خۇپىشاندىان بۇ دەكرد.

لىرەدا مەبەستم جەماعەتتىكى دىارىكلو و يان حزىيەك نىيە، بەلكو ھەموويان وەك يەكن، ھەموويان لەيەك چوارچىنەى فېكرى دەست پىدەكەن ولەباروئۇختىكى ھاوشىوھ دەژىن، بۇيە كاتىك كۆمەلەك بەسەر نەيارەكەى دەكەوئە ھەمان ئەو كارانە دەكاتەوھ كە نەيارەكەى ئەنجامى داوھ، يان لەوئىش تىپەرپدەكات^{۳۸۰}.

وھىرھاتتىكى گىرنگ:

ئەوھى لىرەدا شاينەى باسە رەوتى (عەقلاى) تەنھا تاييەت نىيە بەعىراقەوھ، بەلكو رەوتتىكى جىھانىە لە گىرىكى كۆنەوھ دەستى پىكرىوھ، دواتر بەنىو زۆربەى گەلانى شارستانىەتى كۆن بلابۇتەوھ، تەنانەت ھەتا ئىستاش لىرە ولەوى بلاوھ. تىبىنى دەكرىت لەئەوروپا لە كۆتايىەكانى سەدەى ھەژدەم وسەرەتاي سەدەى تۆزدەھەم بوژاوتەوھ. ئەم رەوتە يەكەك بوو لەھۆكارەكانى ھەلگىرسانى شۆپشى فەرەنسا، ئەو شۆپشىەى كە يەكەك لەسەرۆكەكانى سەماكەرىكى شۆخى ھىنايە سەر تەختى ھۆلىكى گشتى وەك رەمزىكى عەقل ئەم سەماكەرىكى نىشان دا و دلواشى لە خەلك كىرد لەبرى خودا بىپەرستى.

ئەم ھەلچونە فېكرىە لە ئەوروپا ھاوكات بوو لەگەل كۆمەلەك شۆپشى دىكە كە ناوھ ناوھ بەلواى يەكەوھ دەھاتن، لە ناوھپاستى سەدەى تۆزدەمىشەوھ عەقل دەستى كىرد بەوھى لە بەرزايەكانى خۆى بىتەخوارەوھ^{۳۸۱}. لەوكاتەشەوھ توئىزىنەوھ زانستىەكان كەموكۆرىەكانى عەقلى موزىيان ئاشكرا دەكرد لەگەل ئەو (دەبەنگيانە)ى زۆرجار عەقل تىپوھ دەگلى.

^{۳۸۰} سەىرى كىتبى (الاحلام بين العلم والعقيدة) بكة كە لەسالى ۱۹۵۹ بلۇوم كىردۆتەوھ، لاپەرە ۲۷۲ و دواترى -

عەلى وەمردى

^{۳۸۱} William Albigh (Public Opinion)p. 9-11

ئەو توێژنەوێ زانستیانه لە ئەوروپا کاریگەرێکی زۆریان لەسەر رای گشتی هەبوو. بەشیوەیهک وایکرد بەرەو پێگە‌یشتن و دروستی بچن، بە‌مه‌ش ململانێی توندی نێوانیان بوو. ململانێیەکی هێمن، خوێنی تێدا نە‌ده‌پژا و پێشیلی بە‌هاکان نە‌ده‌کرا.

خە‌لک لە‌وێ هێشتا ململانێی لە‌سەر بۆ‌چوون و مە‌زە‌ب و حزب دە‌کە‌ن، بە‌لام ململانێیان لە‌سەر بنە‌مای رێ‌زگرتنی هاو‌به‌شه‌ تارا‌ده‌یه‌که‌ گالته‌ی پێ‌ ناکرێت. تاکێک لە‌وان کاتێک بۆ‌چوونێکی دە‌بێت هە‌ول نادات بە‌هێ‌ز بە‌سەر خە‌لکی دیکە‌ی بسە‌پێتی، بانگە‌شه‌ش بۆ ئە‌وه‌ ناکات، تە‌نها ئە‌و خاوە‌ن هە‌قی رە‌هایه‌.

ئە‌و سیستە‌مه‌ دیموکراسیە‌ی ئە‌وان پە‌ی‌ره‌وی دە‌کە‌ن، لە‌سەر ئە‌م بنە‌مایه‌ وه‌ستاوه‌. گومان لە‌وه‌ نییه‌ ئە‌نجام‌دانی ئە‌وه‌ لە‌‌ه‌وای ئە‌وه‌ وایکری‌بووه‌ لە‌سە‌ری رابێ‌ن و بێ‌تته‌ بە‌شێک لە‌ نە‌رتی کۆمه‌‌لایه‌تیا‌ن بە‌شیوە‌یه‌ک لە‌مال و قوتا‌بخانه‌ و کۆ‌ر و کۆ‌بوونه‌وه‌کان لە‌سە‌ری بپۆ‌ن.

لە‌وانه‌یه‌ شیاو بێ‌ت ب‌لێ‌م گە‌لی عێراق نێ‌ستا لە‌ هاوشی‌وه‌ی ئە‌و چوارچێ‌وه‌ فیکریه‌ دە‌ژێت که‌ ئە‌وروپا بە‌ر لە‌‌ه‌و سه‌ده‌، یان بە‌‌لایه‌نی که‌می بە‌ر لە‌سه‌ده‌یه‌ک تێ‌دا ژیاوه‌! لە‌وانه‌شه‌ زیاتر به‌و چوارچێ‌وه‌ فیکریه‌وه‌ سه‌رقا‌لبوو‌بێ‌ت لە‌ ئە‌نجامی ئە‌و رە‌وته‌ جه‌ده‌لیه‌ بە‌هێ‌زه‌ی لە‌ فه‌یله‌سوفانی کۆ‌ن بۆ‌یان ماوه‌ته‌وه‌.

تاکی عێراقی بۆ‌ی قبو‌ل ناکرێت که‌سیک پێ‌چه‌وانه‌ی بۆ‌چوون و بیرو‌پای ئە‌و بێ‌ت. درک به‌وه‌ ناکات که‌سی دیکه‌ بۆ‌ بۆ‌چوون و باوه‌‌پێ‌ خۆ‌ی وه‌ک ئە‌و د‌ل‌سۆ‌زه‌، ئە‌گەر له‌ مالی ئە‌و یان گە‌‌ره‌ک و لە‌‌نیو تایفه‌ی ئە‌و گە‌‌وره‌ بوايه‌، ئە‌وا بیرک‌ردنه‌وه‌ی لە‌گە‌‌ل ئە‌و جیاوازیه‌کی زۆ‌ری نە‌ده‌بوو، وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت تاکی عێراقی درک به‌م هە‌قیقه‌ته‌ ناکات، بۆ‌یه‌ ده‌‌بینین مه‌یلی ئورژ‌منايه‌تی بۆ ئە‌و که‌سانه‌ هە‌یه‌ که‌ پێ‌چه‌وانه‌ی ئە‌ون و خۆ‌شی به‌راست ده‌زانێ.

پرسیار و وه‌لامێک:

لە‌وانه‌یه‌ که‌سیک بپرسی‌ت: تاکی گە‌‌لی عێراق بە‌مشێ‌وه‌یه‌ لە‌ژێ‌ر ده‌سه‌لاتی ره‌وتی (عه‌ق‌لانی) توند‌په‌رو ده‌مێ‌نیت‌وه‌ و بۆ‌‌نه‌وه‌ی بە‌مشێ‌وه‌یه‌ به‌ره‌و ئە‌م ئاراسته‌ تونده‌ی به‌‌ریت؟!

من پێموایه گه‌لی عێراق ده‌بی‌ت بیرکرده‌وه‌ی خۆی به‌ره‌وه‌پێش ببات، وه‌ك چۆن گه‌لانی ئه‌وروپا پێشیان خستوه‌. له‌وانه‌یه‌ ه‌ی عێراق ه‌ی‌واش بی‌ت ئه‌مه‌ش له‌به‌ر تونده‌ی ده‌سه‌لاتی ره‌وتی (عه‌قلانی) به‌سه‌ریه‌وه‌، به‌لام زوو یان دره‌نگ ده‌بی‌ت بگۆڕدرێت، ئه‌و ئه‌زمونه‌ سه‌ختانه‌ی پێیدا تێپه‌ریوه‌، چه‌ندین وانه‌ی ره‌وانی فێزکردوه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌و له‌و وانه‌ نه‌گات ئه‌وا تووشی ئه‌زمونی سه‌ختتر ده‌بی‌ت، له‌وانه‌شه‌ کاره‌سات و نه‌هامه‌تی به‌داوه‌ بی‌ت، ئه‌مه‌ش ه‌هر ناچاری ده‌کات چوارچێوه‌ی بیرکرده‌وه‌که‌ی بگۆڕێت.

لێره‌وه‌ رووبه‌رووی پرسیارکی دیکه‌ ده‌بینه‌وه‌: ئایا واز له‌گه‌لی عێراق به‌هێنن بۆ ئه‌وه‌ی جار له‌دا‌ی جار تووشی ئه‌زمونی سه‌خت بی‌ته‌وه‌ تا له‌خۆیه‌وه‌ وانه‌ی لیوه‌ریگرت، یان ده‌بی‌ت ده‌ستی بگرین و رێگای دروستی نیشان به‌دین؟

ده‌توانین ب‌لێین بارودۆخی ئێستای عێراق پێویستی به‌پلاندانان و چاره‌سه‌رکردنی باب‌ه‌تیانه‌ ه‌یه‌، به‌گۆڕه‌ی ئه‌وه‌ی بارودۆخه‌ ناوخۆیه‌که‌ی به‌رگه‌ی ده‌گرت. خه‌یالی ئه‌وه‌ ده‌که‌م ه‌ۆکاری به‌سوود بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ ئه‌وه‌یه‌ گه‌لی عێراق له‌ژبانی دیموکراسی رابه‌هێنرێت، تا به‌شیوه‌یه‌کی کرده‌یی جێبه‌جێ بکات، به‌شیوه‌یه‌ك رێگا به‌هر توێژك بدرێت ئازادانه‌ رای خۆی ده‌رپرێت و ده‌نگ بدات، بی‌ته‌وه‌ی توێژکی دیکه‌ بۆچوونی خۆی به‌هێز به‌سه‌ر ئه‌وانی دیکه‌ فهرزیکات. ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ به‌س نییه‌ گه‌لێک له‌رووی تیۆریه‌وه‌ هه‌له‌کانی خۆی بدۆزێته‌وه‌، به‌لکو پێویسته‌ له‌رووی کرداره‌وه‌ شیوازی دروست جێبه‌جێ بکات و له‌و کاته‌ درک به‌نه‌جامه‌کانی ده‌کات.

له‌وانه‌یه‌ یه‌کێک ره‌خنه‌مان لێ بگرێت و ئه‌و بۆچوونه‌مان به‌ یوتوپیا وه‌سف بکات، چۆن ده‌کرێت گه‌لی عێراق واز له‌به‌هاکانی گه‌ره‌ك و ده‌مارگیریه‌کانی به‌هێنی، له‌ژبا‌نیکی دیموکراسی بێ توندوتیژی و بوژمنایه‌تی بژیت؟ ئایا ئه‌وه‌ له‌بیر بکه‌ین دا‌ی چواره‌ی ته‌مموز به‌خه‌لك گوترا (ئێوه‌ ئازادن له‌وه‌ی ده‌ی‌لێن و ده‌ینووسن) که‌چی ئه‌وان شه‌ریان له‌گه‌ل یه‌کتر ده‌کرد و یه‌کتریان ده‌کوشت؟

به‌راستی ئه‌مه‌ ره‌خنه‌یه‌کی دروسته‌، به‌لام ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وی سه‌رنجی بۆ رابکێشم ئه‌وه‌یه‌، ئه‌وه‌کات خه‌لك له‌باریکی ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تی ناسروشستی دابوون، بارودۆخه‌که‌ دیموکراسی نه‌بوو، به‌لکو ئازاوه‌گیر بوو، خه‌لك به‌شیوه‌یه‌ك خه‌یالیان کرد که‌ ئونیا کۆتایی پێهات و ئه‌وه‌ی ئێستا ده‌یکه‌ن، به‌یانی لێپرسینه‌وه‌ی له‌سه‌ر نییه‌.

سروشتی کۆمه‌لگه‌ی عێراقی.....

وهك ده‌رده‌كه‌وێت زۆرێك له‌وانه‌ی له‌و ئاژاوه‌گیریه‌ تێوه‌گلان، ئێستا هه‌ست به‌په‌شیمانیه‌ ده‌كه‌ن، ئه‌وان دركیان به‌وه‌ كرد له‌ وه‌همدا بیهون كاتیك خه‌یالیان كرد دونه‌یا كۆتایی پێهاتوو، ئه‌وه‌ی سته‌م له‌كه‌سانی دیکه‌ ده‌كات ئه‌وا ئه‌مڕۆ سته‌می لێ ده‌كرێته‌وه‌، زۆرگاره‌ به‌مشێوه‌یه‌ ده‌سوێتته‌وه‌: زۆرێك بۆ تۆیه‌ و زۆرێك له‌دژی تۆیه‌!

ده‌بیته‌ ئه‌وه‌ له‌ به‌قۆزینه‌وه‌ كه‌ ره‌خساوه‌، ئێستا عێراق له‌ دوورپانیك وه‌ستاوه‌، ئێستا كاتی ئه‌وه‌هاتوو ده‌ست به‌جێبه‌جێکردنی سیسته‌می دیموكراسی بكریت، ئه‌گه‌ر ئه‌م هه‌له‌مان له‌ده‌ست بچیت ئه‌وا بۆماوه‌یه‌کی دوور له‌ده‌ستی ده‌ده‌ین.

نكۆلی له‌وه‌ ناكه‌ین جێبه‌جێکردنی سیسته‌می دیموكراسی له‌ ئێستادا به‌ته‌واوی خالی نابێت له‌ توندوتیژ و هه‌را، گه‌لی عێراق له‌ توانای نییه‌ له‌ شه‌و و رۆژێكدا بیهته‌ گه‌لیكی دیموكراسی جێگیر هاوشێوه‌ی گه‌لانی دیکه‌ پێشتر به‌ دیموكراسی گه‌یشته‌ون، به‌لكو پێویستی به‌ ماوه‌یه‌ك جاری له‌ دوا‌ی جار سیسته‌می دیموكراسی جێبه‌جێ بكات، له‌ هه‌ر جاریكدا توانستی زیاتر ده‌بیته‌ و زیاتر له‌ جاری پێشوو لێ رادیت.

دیموكراسی بیرۆكه‌یه‌کی ئه‌بستراكته‌ نییه‌، تا له‌ قوتابخانه‌كان بگوترێته‌وه‌ یان له‌ وتار و هه‌تاف باس بكریت، به‌لكو راهاتن و جێبه‌جێکردنه‌ له‌رووی كرداره‌وه‌، ئه‌گه‌ره‌هاتوو به‌ گوفتار دیموكراسی ده‌ركه‌وتین و له‌رووی كرداریشه‌وه‌ ئه‌نجاممان نه‌دا، ئه‌وا به‌مشێوه‌یه‌ ده‌مێنینه‌وه‌ هه‌ندێكمان به‌سه‌ر هه‌ندێكی دیکه‌وه‌ زāl ده‌بیته‌ و ئه‌مه‌ش كۆتایی نایه‌ت!

له‌وانه‌یه‌ له‌كاتی جێبه‌جێکردنی دیموكراسی هه‌ندێك بیانیه‌ی ساخته‌ له‌هه‌لبژاردن بکه‌ن و یاری به‌ ده‌نگه‌كان بکه‌ن، وه‌ك كه‌سانی پێشتر ئه‌نجامیان داوه‌، له‌وانه‌یه‌ جاریك یان چه‌ند جاریك له‌مه‌دا سه‌ریكه‌ون، به‌لام زوو یان دره‌نگ هه‌ست به‌وه‌ ده‌كات كه‌ کاری ئه‌و زۆر ناخایه‌نی، ئه‌وه‌ی ئه‌مڕۆ ئه‌و ئه‌نجامی داوه‌ پێشبینی ده‌كریت سه‌به‌ی كه‌سانی دیکه‌ ئه‌نجامی به‌ده‌ن، ئه‌مه‌ش زنجیرییه‌کی چه‌په‌له‌ له‌ چه‌ند ئه‌لقه‌ پێكهاتوو، هه‌ر ئه‌لقه‌یه‌كیش ده‌بیته‌ هۆی هاتنی ئه‌لقه‌یه‌کی دیکه‌، جا له‌به‌ر ژۆه‌ندی ئه‌وه‌ ئه‌م زنجیرییه‌ له‌ ئێستاه‌وه‌ بچڕیتیت و خۆی ئاسوده‌ و دله‌یا بكات!

یوخته:

گه لی عێراق له ناو خۆیدا دابه شېبوه، چه ندين ململانیسی
هۆزگه ری و تایفی و نه ته وهیی، زیاتر له هه ر ولاتیکی دیکه ی
عه ره بی تیدایه، جگه له لوبنان. رینگاچاره یه ک نییه بۆ ئه م
دابه شېبونه، له جیبه جیکردنی سیسته می دیموکراتی باشتی بیت،
به شتیویه ک هه ر توێژێک به پێی رێژه ی خۆی به شدار له حوکمرانی
بکات.

پێویستی خه لکی عێراق وانه له ئه زمونی رابردوویان وه ربگرن،
ئه مه کاتی له به رچا وگرتنه ! ئایا که سێک هه یه گوێبیست بیت؟!

٢٠١٥ / ١٠ / ٢٢

وه رگێڕانه که ی ته ولو بوو

پیرست

پیشکش	۲
پیشہ کی	۴
بہشی یہ کہم	
مملانتی نیوان بیاباننشینی و شارستانیتی	۱۳
بہشی دووہم	
بیاباننشینی چییہ ؟	۳۷
بہشی سیہم	
بیاباننشینی ومہیلی شہ پخوازی	۵۸
بہشی چوارہم	
قولایہ کانی روشنبیری بیاباننشینی	۸۹
بہشی پینجہم	
عیراق لہ سہ ردمی عوسمانیدا	۱۲۶
بہشی شہ شہم	
مملانتی روشنبیری لہ عیراقدا	۱۵۱
بہشی حوتہم	
جہنگی مہ میشہیی لہ عیراق	۱۷۵
بہشی ہشتہم	
پیکہاتہی کہ سیتی لہ لادیدا	۲۰۲
بہشی نویہم	
رووخسارہ کانی دینداری لہ عیراقدا	۲۳۴
بہشی دہبہم	
بارودوخی کومہ لایہ تی لہ شارہ کاندا	۲۷۲
بہشی یازدہم	
دووقاقی کہ سیتی لہ شارہ کاندا	۳۰۰
بہشی دوازدہم	
بہدناکاری لہ شارہ کاندا	۳۲۶
بہشی سیزدہم	
سروشتی قوناغی نیستا	۳۵۸
دوا بہشی کتیبہ کہ	۳۹۲
پوختہ	۴۰۷